

Barcode : 5010010086532

Title - aandhrapatrika sanvatsaraadi sanchika 1910

Author - Not Available

Language - Telugu

Pages - 269

Publication Year - 1910

Barcode EAN.UCC-13

5010010086532

ఆంధ్రపత్రిక

సంవత్సరాది సంఘిక

విధవ్యాసములతోను, జిత్రపటములతోను,

నాంధ్రీపత్రికాధిపతిచే బ్రకటింపబడి

గొంబయి తత్వవివేచకముద్రాక్షరశాలలో ముద్రింపబడినది.

సాధారణనామ సం॥ చైత్రీశుద్ధపాడ్యమి భానువాసరము.

బొంబయి.

ANDHRAPATRIKA

THE ANNUAL NUMBER.

CONTAINING

Pictures of Eminent Persons

And Contributions from Telugu Scholars etc.

Printed at the Tatva-Vivechaka Press.

1910.

BOMBAY.

విన్నపము.

---(1)---

భగవదనుగ్రహమువలనను నాంధ్రమహాజనుల యాదరణాతిశయమువలన నీసంచిక బహిష్కరణము లినది. గ్రంథాదిని స్వకీయవిషయిక ప్రశంసను జేయుటసామాన్యము. కార్యారంభమున సంగ్రహము దములును, గార్యంతమున స్వోత్కర్షణాభిలాషయును, జనింగుట పాపము. ముఖ్యముగా మధ్య నయర్జునునకు సయితముయుద్ధాదులును పాపములును గలవి. గాన శక్యమనిహి పదేశమువలన నీవిషాదాభిమానములను పుష్కలంబులకును గార్యసాధనానుకూలం

కారణముల నేకములు గాన వాటిని నిరూపించుట దుర్లభము. సామాన్యముగఁ గార్యపరిణతివ లు గారణసంపత్తి యూహించఁదగియుండును. కాని సహజస్వాభిమానమువలనఁ గారణసంపత్తి స్వోత్కర్షణముగఁ బరిణమించవచ్చును. గ్రంథారంభమునఁ బీఠికను వ్రాయుటకుఁగల ప్రయోజనముస్వకీయకార్యక్రమ మును నిరూపించుటయును నితరుల సహాయమునుఁ గృతజ్ఞతాపూర్వకముగ గ్రహించుటయును.

ఆంధ్రభాషయందు సంవత్సరాదిసంచికలను ముద్రించుటకిదియే ప్రథమప్రయత్నము. దీనిముద్రణము పుష్యమాసాంతమునందారంభమై చైత్రమాసాదిని ముగిసినది. సుమారు రెండున్నరమాసములలో ముద్రణము సాంతమైనది. ఆంధ్రముద్రాక్షరశాలలు లేని బాంబయినగరమునందు బ్రతికానిర్యహణము కష్టతరముగనున్నది. పత్రికకుఁదోడుగ న్వల్పకాలములో నీసంచికను ముద్రించుటకుఁగల ప్రయత్నములఁ జదువరులూహించఁగలరు. ఈకార్యవేగమువలన నీసంచికయం దనేకలోపములందుట సహజము. నీననులు గుణగ్రహణలు దోషపరాక్రములు. వ్యాసలేఖకు లీసంచికకుఁ బ్రధానపోషకులు. వారిస్వాభావిక సహాయమువలన నీకార్యము కొనసాగినది. కొన్ని వ్యాసములు సకాలమున జేరినవి, కొన్ని వ్యాసములు ... 107-110, కొన్ని చేరనేలేదు, చేరినవాటిలోఁ గొన్ని వ్యాసము లభిదీర్ఘములు. ఇందువలన ముద్రణనివార్యములైన లోపములుగలిగి సామ్యత్వాభావము గొంతయేర్పడినది. కాని దీనిలో ... 57-59 వ్యాసములు భాషాభిమానులచేతను, భాషాభిజ్ఞులచేతను, వ్రాయఁబడుటంజేసి, యవి భాషాజ్ఞాభివృద్ధికిఁ దోడ్పడఁగలవు. ఆంధ్రదేశమునందును భాషాభిమానులు, విద్యావంతులు ... 66-70 సంఘసంస్కరణపరాయణులు మొదలగు పూజ్ఞులనేకులు గలరు. ఈమహనీయుల ... 71-72 లాంధ్రలోకాభివృద్ధికిఁ దోడ్పడుచున్నవి. ఈసత్పురుషుల కృతఁరిచయమును దృఢపఱచి ప్రధానోద్దేశము. ఆంధ్రుల యాదరణపోషణవలన నాంధ్రపత్రిక దేశమునందంతట ... " " ఈయాదరణానురాగభావములను బలపఱచుటకై యీసంచికముద్రింపఁబడి చందాదయఁబడుచున్నది. ఈసంచికయందు 248 పుటముల వ్యాసములును, 126 చిత్రపటములు ... " " పడినవి. రెండురూప్యముల చందాధనమునకుఁ బత్రికను సంచికను నందఁజేయుచుఁ ? ... 244 గ్రాభమును గ్రాహకులూహించఁగలరు. ఈసాహసోద్యమమునేకదురూహోపోహలకుఁ ... " " ది. కాని వాటి నిరూపణ నిరసనము లిచ్చోట ననుపయోగములు. సుందరరూపముల ... " " ము నీసంచిక యాదురభిప్రాయముల రూపుమాపఁగలదు. ఈసంచికను గైకొనువా ... " " లోపాలోపములఁ దెలిపిన నవికృతజ్ఞతాపూర్వకముగ గ్రహింపబడును. ... ౪౦ " " వ్యాఖ్యానాయుడు గాత " " "

ఈనందికనుఁ బ్రచురించుటకుఁ గల సామర్థ్యమాంధ్రీమహాజనుల సాహాయ్యమువలనఁ గలిగినది. వారిలో ముఖ్యులిచటఁ బేర్కొనఁబడి వారలకు సవినయంబుగ వందనంబు లర్పించఁబడుచున్నవి. 1. వ్యాసములనువ్రాసిపి భాషాభిమానమునువహించిన స్త్రీపురుషులు, ముఖ్యముగ విజ్ఞానచంద్రికాగ్రంథముఁ కు సంపాదకులగు కొమరాజు లక్ష్మణరావుగారు వ్యాసములనువ్రాసియు, ఛాయాచిత్రపటముల నందఁజేయు, కారో పాఠమును నిరూపించియును గడుప్రయాసమునకోర్చి సహాయమునుజేసిరి. 2. కఠుపతి వెంకయ్యగారు ముఖ్యముగా వ్యాసములను వ్రాసియు, ఛాయాచిత్రకారులు, తమకథానైపుణ్యముచే దావుడు ఛాయాచిత్రపటములను, లోకమునకును నుపయోగము నతిశీఘ్రముగ ముద్రణాసాధనములం గల్పించియిచ్చిరి. 3. ఆనందముద్రాక్షరశాలాధిపతులుఁ గాక్షరశాలానికాకులుఁ- గారువ నగిరంగయ్యశ్రీష్ఠిగారుఁ- 6. చిత్రకళాముద్రణాయంత్రాధిపతులుఁ-

త్రపటములను బంపినవారలు; ఇతరుల చిత్రపటములను సంపాదించి పంపినవారలు; 7. ఛాయాచిత్రపటముద్రణాసాధనములఁబంపినవారలుఁ- 8. తత్వవివేచక ముద్రాక్షరశాలాధిపతులుఁ- వీరిసందికలోఁకముఁడనఁ జూపుటలను, జిత్రపటముల నన్నిటినిఁ ద్వరలోఁ జక్కగముద్రించి కార్యభారమును నిర్వహించిరి.

ఈకార్యసాఫల్యమునకుఁ దోడ్పడిన మిత్రులనేకులుగలరు. వారల సాహాయ్యభావమునకువందనముఁ జేరినవ్యాసములలో గొన్నిటి ముద్రించుట కవకాశము గలుగలేదు. ఈవ్యాసశేఖరులు మన్నించుటకుఁ బ్రార్థితులు. ఛాయాచిత్రపట ముద్రణావ్యవస్థలలో లోపములున్న మన్నింకఁ బ్రార్థితులు. స్త్రీల చిత్రపటము లాలస్యముగాఁ జేరినందునఁ జివరను నేమనలసివచ్చినది. అక్షరవిజయమునకుఁ శ్రీకృష్ణాదులు గారు. ఆంధ్రీప్రతికావిజయమున కాంధ్రీలుగారు. బాల్యావస్థయందున్న నిష్ప్రతికయగు లోకముఁ డును సహజము. ఆంధ్రీప్రతికయను యధాశక్తి దేశవేదను జేయయత్నింపచున్నది. ఈబాలప్రతికం దునువలెఁబెంచి పోషించుట కాంధ్రీలోకాలంకారులైన చిరవాచనులు బ్రార్థితులు. ద్వరమునఁ బరమేశ్వరుఁ డందఱికిని శాంతి సంతోషములఁ బ్రసాదించుమాగాక

పత్రికాపతి.

PUBLISHERS' NOTE.

Andhrapatrika, though comparatively young, is well received by the Telugu people. These contributions are published in a book form which has wakened more interest in the Telugu language in general and in the paper in particular. With the kind help and co-operation of the Andhra scholars we have been able to bring out the book in a short time and they are very gratified by gratefully acknowledging their help and co-operation. Our indebtedness is mainly due to those Telugu Scholars who readily contributed to this special Number, to Messrs R. Venkaiah Bros., the well known Publishers, who prepared many of the photo-zinc blocks used in this special Number, to the Vyjayanthi and the Ananda Presses, and lastly to the proprietors of the Vevechaka Press who printed the pictures with care and promptitude. We hope that all will patronize the paper more liberally in future.

విషయ సూచిక.

విన్నపము
విషయసూచిక	241
ఆంధ్రవత్రికా ప్రశంసలు.					
కొ. వెంకటరత్న శర్మగారు	9
నేమాన నూర్యప్రకాశముగారు	9-10
బాలకవి భోగరాజు నారాయణమూర్తి గారు	10
అష్టావధాని రామడుగు శీతారామశాస్త్రిగారు...	10-11
అరిపెద్ది జగన్నాథశాస్త్రిగారు	11
శ్రీమతి ఉ	12
చిల్మలపు	12
నందుల సుబ్బరాయశర్మగారు	12
నించినాడ వెంకటరత్న శాస్త్రి గారు	12
<hr style="width: 50%; margin: 0 auto;"/>					
గ్రాధారణనామ సంవత్సర సిద్ధాంతపంచాంగము	13-32
వ్యాసములు.					
ఆంధ్రమహాకవిలకొక విన్నపము, ఆగిపూడి గోపాలశర్మగారు సంపాదకుడు	33-36
ఆంధ్రులు, పత్రికాధిపతి	37-41
ఆంధ్రభాషాభిమానులు, బాలకవి భోగరాజు నారాయణమూర్తి గారు	42-48
పాట్లచీల్చి బిడ్డపత్రియుట, ఆచంట లక్ష్మీపతిగారు బి. ఏ. ఎమ్. బి. పి. యమ్.	44-49
జగన్నాథాలయము, పత్రికాధిపతి	50-51
శ్రీవిద్యాప్రశంస, శ్రీమతి ఉప్పల నరసమాంబగారు	52
ఆంధ్రభాషాప్రశంస, నాగపూడి కుప్పసామయ్యగారు బి. ఏ.	53-56
బౌద్ధగజేబు తనగురువునకు వ్రాసిన యుత్తరము, కే. వి. లక్ష్మణరావు ఎం. ఏ. గారు	57-59
పాఠాపత్రికలు సంపాదకులు, అత్తిలి నూర్యనారాయణగారు	59-65
రాత్యభాష, వావిలికొలను సుబ్బరావుగారు	66-70
శ్రీలోకోక్తి నీతిపద్యావళి, గుమ్మలూరి లక్ష్మీనృసింహశర్మగారు	71-72
చిన 30 సం॥లనుండియు నాంధ్రదేశమునందలి శ్రీవిద్యాభివృద్ధి, రాయపము వెంకటశివుడు బి. ఏ. ఎల్. టి. గారు	73-77
శ్రీచమత్కృతులు రేడియం, వేమూరి విశ్వనాథశర్మ బి. ఏ. గారు	78-80
తరింగము, నుండి తెలుగు, పుట్టెనా? లేక తెలుగు నుండి తరింగము, పుట్టెనా? } కే. వి. లక్ష్మణరావు ఎం. ఏ. గారు	80-83
ముద్రయానము, వింజమూరి భావనాచార్యులుగారు	84-95
శ్రీతిశ్యాస్త్రవిషయము, బి. నూర్యనారాయణరావు బి. ఏ. యమ్. ఆర్. యె. యస్. గారు	96-101
శరత్వర్ష ప్రాచీనదేహ పరిశ్రమాపద్ధతి, బులుసు రామజోగారావుగారు	102-106
ఆంధ్రవార్తాపత్రికలు, సంపాదకుడు	107-110
ఆంధ్రప్రబంధముల చరిత్రము, బుర్రా శేషగిరిరావు ఎం. ఏ. గారు	111-117
హ్యూసమాజము, కొ. హనుమంతరావుగారు	
భువంస్కరణనూచనలు, ఒక సంఘసంస్కరణ	
భదివేల బేరము, కే. వి. లక్ష్మణరావు	

అమున నాంధ్రభాషాభివృద్ధి, పనప్పాకము శ్రీనివాసాచార్యులు బి.వి. బి.ఎల్. గారు	181-184
ఈసంచిక స్మృతి పులుగుర్త లక్ష్మీనరవమాంబగారు ...	185-186
వారిలో ముఖ్య కోపల్లి హనుమంతరావుగారు ఎం. ఏ. బి. ఎల్.	141-144
నములనుభాగము, దుగ్గిరాల సూర్యప్రకాశరావుపంతులు, బి. ఏ. గారు	144-145
కులము ర్వేదము, పండిత డి. గోపాలాచార్యులు ఏ. వి. యస్. గారు	149-150
ప్రకృతిమండలము, ఆదిపూడి ప్రభాకరరావుకవిగారు	160
ఆంధ్రశతకములు, కేసారిపల్లి చెంగయ్య బి.వి. గారు	161-165
ఆంధ్రకర్ణాటకుల ఋనరైక్యము, రాయప్రోలు వెంకటసోమయాజులుగారు	166-170
సువర్ణదేవాలయము, కే. వి. లక్ష్మణరావు ఎం. ఏ గారు	171-174
అర్యసమాజము, ఆదిపూడి సోమనాథరావుగారు	175-177
పరిశ్రామికవృత్తులు, వంగల వేంకటనారాయణ బి.వి.గారు	178-180
ఆంధ్రదేశమందు మిషనరీలపని, ఆర్. ఇ. స్మిత్ ఎం. ఏ గారు	181-186
నాచనసోమనాథకవి, చిలుకూరి వీరభద్రరావుగారు	187-190
హిందూదేశములోని వ్యవసాయమును వృద్ధిపరచుటెట్లు, గోపికెట్టి నారాయణస్వామి నాయుడు బి.వి. గారు	191-196
ఆంధ్రరాజకవులు, మానవల్లి రామకృష్ణయ్య ఎం. ఏ. గారు	197-200
ప్రకృతిమండలము, ఆదిపూడి ప్రభాకరకవిగారు	205-208
బిల్లణీయము, గురజాడ అప్పారావు బి. ఏ. గారు	209-221
శ్రీమద్విజయనగర సంస్థానాభియోగవిజయ పంచరత్నములు, పురాణం న్యూనారాయణతీర్థలవారు	222
శ్రీభాతమాత్య సహస్రము	223-224
జాతీయవాణిజ్యము, కె. కంగ నాయకులు గారు	225-226
ఆంధ్రీయ ప్రశంస, అయినాపురపు సుందరరామయ్యగారు	228
చిత్రపటముల వివరణము	229-246
వికమత్యము, శ్రీమతి జాలూరి తులశమ్మగారు	247-248
ఆంధ్రభాషాభివృద్ధి, పత్రికాధిపతి	248

I--XXVIII

విషయ సూచిక చిత్రపటములు

దీనిలో దెలుగుకెలు చిత్రపటములున్న పుటల సంఖ్యను, నింగ్లీషు అంకెలు		కడ	
వాటివివరణమును దెలుపు పుటలసంఖ్యను, దెలుపును.			
శ్రీ విష్ణోకియా మహారాణి	౧ - 229	" బొంబాయి గవర్నరుగారు	పు.
శ్రీ ఎడ్వర్డుచక్రవర్తి	౨ - 230	" చెన్నపురి గవర్నరుగారు	శ్రీ
శ్రీ అలెగ్జాండ్రారాణి	3 - "	సజాముగారు	౧౧ - "
శ్రీ యువరాజు	౪ -	" మహారాజుగారు	౧౨ - 234
శ్రీ యువరాణి	" - 2	శరము	" "
" కృష్ణదేవరాయలు	౫ -	రాణిగారు	౧3 - "
తిరుపతి	౬ - 2	మారిగారు	౧౪ - "
of the	7 -	గారు	౧౫ - "
ivechak	8 -		౧౬ - "
ted as a	9 -	గారు	" 285

printed in
ted as a ...
will patronize the paper more.

	పుటలు.		పుటలు.
శ్రీ రాజారామ మోహనరాయగారు	౧౭ - "	శ్రీ ధారాకోట రాజాగారు	" "
" గమేశచంద్ర దత్తుగారు	" "	" వేంకటగిరి రాజాగారు	" "
" ఆనందాచార్యులుగారు	" "	" ఉత్తరవల్లూరు జమీందారుగారు	" 241
" ఉమేశచంద్రబోనర్జిగారు	" "	" కపిలేశ్వరపురం జమీందారుగారు	౩౦ "
" సర్ సుబ్రహ్మణ్య అయ్యరుగారు	౧౮ - 236	" భద్రాచలం జమీందారుగారు	" "
" శంకరం నాయరుగారు	" "	" నూజువీడు జమీందారుగారు	౩౦ - "
" సర్ భాష్యంఅయ్యంగారు	౧౯ - "	" దక్షిణవల్లూరు జమీందారుగారు	" 242
" ముత్తుస్వామయ్యరుగారు	" "	ఆయుర్వేద కళాశాల	3౧ - "
" కృష్ణస్వామయ్యరుగారు	" "	అంధ్రజాతీయ కళాశాల	" "
" కవస్వామయ్యరుగారు	" "	శ్రీ డాక్టరు మిల్లరుగారు	3౨ - 240
వివర్ణ దేవాలయము	౨౦ - 171	" వేంకటరత్నంనాయుడుగారు	" "
శ్రీ దాదాబాయిసారోజిగారు	౨౧ - 236	" రామానుజాచార్యులు గారు	" - 241
" సురేంద్రనాథ బెన్జి గారు	" "	" శేంకటశివుడుగారు	" "
" కృష్ణమూరమిత్రగారు	" - 237	" వేంకటసుబ్బారావుపంతులుగారు	౩౩ - "
" ఆర్కనీకుమార దత్తుగారు	" "	" శంకరనారాయణ శ్రీష్టిగారు	" "
" రఘునాథరావుగారు	౨౨ - "	" గోవిందరాజులు నాయుడుగారు	" "
" రాజగోపాలాచార్యులుగారు	" "	" కనకరాజుపంతులుగారు	" "
" ఆదినారాయణయ్యగారు	" "	" తిరుపతి వేంకటేశ్వరకవులు	3౪ - 242
" పట్టాభిరామారావుగారు	" "	" విజయనగరం పండితులు	" "
" శీలం రామదాసునాయుడుగారు	౨3 - 238	" గంగాధరశాస్త్రిగారు	3౫ - "
" మధుర వేంకటస్వామినాయుడుగారు	" "	" వేంకటరత్న శర్మగారు	" "
" నారాయణస్వామినాయుడుగారు	" "	" సుబ్బారాయుడుగారు	" "
" జి. సుబ్బారాయుడుగారు	" "	" లక్ష్మీనరసింహముగారు	" "
" గోదావరిమీదఁ పంతులు	౨౪ - "	" రామకృష్ణయ్యగారు	3౬ - 243
" బనగానపల్లి నవాబుగారు	౨౫ - 238	" శ్రీరామశాస్త్రిగారు	" - "
" సర్ విలియం మేయరుగారు	" 242	" సార్వతీశ్వర శాస్త్రిగారు	" "
" అంకితం వేంకటజగ్గారావుగారు	౨౬ - 238	" అప్పల నరసింహము కవిగారు	" "
" పోలవరం జమీందారుగారు	" - 239	" చెన్నాప్రగడ భానుమూర్తిగారు	3౭ - "
" మునగాల జమీందారుగారు	" "	" విలుకూరి వీరభద్రరావుగారు	" "
" చల్లపల్లి కుమార జమీందారుగారు	" 242	" నాగపూడి కృష్ణసామయ్యగారు	" "
" కురుపాం జమీందారుగారు	౨౭ - 239	" కేసానిపల్లి చెంగయ్యగారు	" "
" న్యాపతి సుబ్బారావుపంతులుగారు	" "	" వావిలికొలను సుబ్బారావుపంతులుగారు	" "
" విజయనగరం మహారాజుగారు	" "	" విజ్ఞానచంద్రికామండలివారు	3౮ - 244
" నవాబుసయ్యదు మహమ్మదుగారు	" "	" రంగయ్య శ్రీష్టిగారు	౩౯ - "
" కామేశ్వరరావు నాయుడుగారు	౨౮ - "	" డాక్టరు వరదప్ప నాయుడుగారు	" "
" గుత్తి కేశవపిళ్ల గారు	" "	" లక్ష్మీనరసింహం సోమయాజులుగారు	" "
" ప్రేరాజుపంతులుగారు	" - 240	" గట్టుబాలుగారు	" "
" రాఘవరావుపంతులుగారు	" "	" ఆర్. ఇ. స్మిత్తుగారు	౪౦ - "
" పికాపురము రాజాగారు	౨౯ - "	" జి. నారాయణస్వామినాయుడుగారు	" "

	పుటలు.		పుటలు.
శ్రీ సూర్యనారాయణరావుగారు	" "	శ్రీ జగన్నాథ దేవాలయము	౪౪ - 50,51
" వింజమూరి భావనాచార్యులుగారు	" "	" దేవకీ నందనాచార్యులు	" - 245
" వంగలనారాయణగారు	౪౧ - 245	" శోటీశ్వర శర్మకాశ్మీగారు	" - 246
" జానకిరామయ్యగారు	" "	" రావుబహద్దరు. వీరేశలింగం. పంతులుగారు	౪౫ - "
" రామమూర్తినాయుడుగారు	" "	" కొటికలపూడి సీతమ్మగారు	" "
" రామజోగిరావుగారు	" "	కూగర్ వైద్యసేవామండలి	౪౬ - "
" పురాణం వెంకటప్పయ్యగారు	౪౨ - "	యంత్రవహాయమువలన నాటుట	"
" రామదాసుపంతులుగారు	" "	శ్రీ సరోజినీదేవిగారు	౪౭ - 246
" సుబ్బారాయడుగారు	" "	" పులుగుర్తి లక్ష్మీనరసమాంబగారు	" "
" గోపాలాచార్యులుగారు	" "	" ఉప్పల నారాయణాంబగారు	" "
" తిరువేంగడత్తాళ్ శ్రీశ్రీగారు	౪౩ - "	" భండారు ఆచ్చమాంబగారు	" "
" లక్ష్మీనరసింహముగారు	" "	" శ్రీవనాతన ధర్మమండలి గుంటూరు	౪౮ .
" కృష్ణమూర్తిగారు	" "	" రాజనాలగౌరమ్మగారు	" "
" శంకరారాధ్యులుగారు	" "	" బులుసు సూరమ్మగారు	" "

శుద్ధ పత్రము.

పుట	తప్పలు.	ఓప్పులు.
౪	శ్రీయువరాణి విక్టోరియామే	శ్రీయువరాణివిక్టోరియామేరి.
81-91	పుటవంఖ్య 81-91	41-52
52	నారాయణాంబ	సమాంబ
33	విద్యబృందం	విద్యబృందము
33	బాలప్రాయములైన	బాలప్రాయములైన
38	రాజదాని	రాజధాని
39	దేశాభాష	దేశభాష
40	దేశా	దేశ
49	వరలీమార్గము	వరలీమార్గము
41	సఫలీకృత	సఫలీకృత
108	సున్నతముఁ	సున్నతమునఁ
XXVIII	IIIIVXX	XXVIII.

ఆంధ్రపత్రిక, నవంబర్ ౧౯౧౩.

శ్రీమద్రాజగోపాలాచార్యులు.

Her Majesty the late Queen Victoria Alexandrina.

అంధ్ర సత్రిక, సంవత్సరాదిసంచిక.

శ్రీమన్మహారాజాధిరాజనప్తమ ఎడ్వర్డు చక్రవర్తి.

His Majesty The King Edward VII Emperor of India.

ఆంధ్ర పత్రిక, నవంబరు ౧౯౧౬.

శ్రీ ఆలెగ్జాండ్రా మహారాణి.

H. R. H. Queen Alexandra.

ఆంధ్రపత్రికా ప్రశంసలు.

మహామహోపాధ్యాయ బిరుదాంకితులగు
బ్రహ్మశ్రీ, కొక్కొండ వేంకటరత్న శర్మ
గారిచే వ్రాయబడినది.

:0:

- కం॥ సంజీవనీ నాంధ్రీభాషా సంచీవని
చెన్నపురినివసునె జొంబా ।
యిం జెలగునాంధ్రీపత్రికా । సంజీవని
ననెకవిషయ రాజింజులకా ॥ ౧.
- గీ॥ ఆంధ్రీభాషా సంజీవని యిప్పుడొప్పె ।
నద్దియిష్టాక్షయనంగ నంతసప్ప ।
డాంధ్రీపత్రికా యిట్ట పంచాక్షరిగను ।
దగెడు క్రీమిఖి యది యిదితిత్సనుధ్య ॥ ౨.
- కం॥ పూర్వదిశిబోడముటనొ నా ।
బూర్వాచారులనె యద్ది పొరినలరించెకా ।
వర్వాచార విచారణ ।
వర్వాచీనులనుగూడ నలరిందునిడే ॥ ౩.
- ఆ॥ అద్ది పౌర్ణమాసి నాంధ్రీసంచీవని ।
పూర్ణ చంద్రపోల్కిం బోడముచుండె ।
నాంధ్రీపత్రిక యిదియా విచ్ఛవిలు బుధ ।
వారమందు వృద్ధిపరిధివిల్ల ॥ ౪.
- ఉత్సా॥ అరయనాంధ్రీపత్రిక యననర్థమిల్లు గ్రాహ్యమా ।
ధరణి నాంధ్రీలెల్లదీని * దప్పకయె గ్రహించియే ।
పొరయవలయు సార్థకాఖ్య * బుద్ధి మంతులైననం ।
చురహినిట వచించురత్న * సూరిబుధహితంబుగకా ॥
- అనక్తింగలిగించె భాషనదియాద్యం బొట
క్రీయాంధ్రీభా ।
సాసంచీవని స్వాఖ్యసార్థకముగా,
సర్వార్థ సంయుక్తిచే ।
వాసింగాంచె నిదాంధ్రీపత్రిక ప్రజాబాహు
శ్రీసమ్మోదకం ।
బై సంపత్సముదంచి తంబునయి నిత్యక్రేయ
ముంతొంచెడుకా ॥ ౫.

విశేషము:—ఆంధ్రీభాషా సంచీవని, ప్రబోధిత్వ
పం. విజయదశమియందుఁ గలిగెను. ఆంధ్రపత్రికా ప్రశంసా
పద్యపట్టు మిద్ది ఇపుడుగల్గెను. సా. వి. ద. సమ-లక్ష్మి
తోడఁగూడినది. ఇది, తత్సమధ్య - అగజలక్ష్మిని మధ్యభా
గమునఁగలది.

సంచరత్నములు.

నేమాన సూర్యప్రకాశముగారిచే

వ్రాయబడినది.

- ఉ॥ శ్రీమను మామనోహరుడ * శేషమనీషమనః ప్రవర్తితే ।
తోమలపాదపంక జయ్య * గుండఖిలాక్రతజాలపాలనో ।
ద్దామకలాధురింధరుడు * దాంకృపారస పూరితాత్ముడే ।
యోముతనాంధ్రీపత్రికను * నుజ్వలభాంతమాతృపుత్రికన్ ॥
- సీ॥ శ్రీభారతీభామినీధూరి కుఖదశ్యంగార
సత్కేకా గారమనగ ।
భాసమానాంధ్రీ భాషాసతీకాప బందర్శక
ప్రవిమలాదర్శమనగ ।
మాసస్వదేశభాషాపత్రికోద్యానపుస్పిత మందాంభూజ
మనగ ।
వకల విద్యద్రాజనికర చిత్రాంభోజప్రియ కరదినరాజ
బింబమనగ
గొమరునిారి వసు స్తదేశముల సంచ ।
రించుచును పంచజనులకు నంచితమగు ।
బ్రమద మొనరించు నియాంధ్రీపత్రిక శశి ।
శేఖరుని కృపనభివృద్ధిం జెందు గాత ॥ 2.
- సీ॥ శ్రీవాగ్దూమణిచే బల్కురాచిల్కు ఘనపదార్థము
లిచ్చు గల్పవల్లి ।
కుమతిజనాజ్ఞానతమము బాపు ప్రదీపమలఘు వార్తా
రత్నములకు జలధి ।
బుధుల చరిత్రాంశములకు బురాణంబు సుమనో
మనోబ్ధికి సుచిమరీచి ।
తతన్యాద్యపద్యపంతలికి బ్రబంధంబు నరులకు
నాణిగిని * పుగురువు ।

వికటమతభేద పటవావిపిన వితతి ।

కతినిశాతకగాఢిఁ గెయెస గ ।

చున్న యాంధ్ర ప్రతికఁ గుఁసాస ।

మ చిహ్నము శివుఁ డిచ్చి యాత్ర ॥ ౪.

ఉ॥ చారుఁ గావింపమును నర్వజనాదరణీయ ముచివా ।

గ్లోరణీయ్యుఁ డిచ్చుచువిబుధుల్ను తిజేయ సమస్తశేకనం ।

చారము శైశవంబుననె స్థగతిప స్పచు భూంభాసురా ।

కారతమిరు పత్రికనబుండ్ కృపానుతి నీశుడోముతన్

క॥ ప్రతిబుధవారంబును న ।

ప్రతిమక్రియవెడలు నాంధ్రప్రతిక దీనిం ।

బ్రతిభాభిషియైగగు ।

బ్రతిమనుడువేడ్కబడసి పరియింపదగుక ॥ ౪.

గీ॥ శాగదాభూతక కృపాసారగతిమ ।

రనినగావి చె నీపంచరత్నములన ।

కవిత నేమాన నూన్యప్రకాశ నాను ।

ధేయును సుధీనికాయ విధేయుడగుచు ॥

బాలవి - భోగరాజు నారాసుణమూర్తి గారిచే వ్రాయబడినది.

ఉ॥ పూలను దేనియలోవధున * మలోకమిదీరగ,

దాని నట్లుగా ।

మేలగు ముద్దుమాటలగు * మీదిలిఖించు

పినోదవార్తలన్ ।

జాలమువంబునన్ జదివి * వంతసమొందరె

యాంధ్రప్రతికన్ ?

బాలరు బాకకొమణులు * పండితవర్ణులు

పానుగు లోభునిన్ ॥

సీ॥ సంఘవంస్కరణాను * సరణులకెనలేని,

పాఠువంస్కరణాను * వరణగతులు

పాణిజ్యవిషయవ * ద్వర్తులకెనలేని,

పాణిజ్యవిషయవ * ద్వాకృతతులు

చాతుర్యయుతకథా * సక్తులకెనలేని,

చాతుర్య యుతకథావచయములు

సఖిలవార్తావిసో * దాతులకెనలేని,

యఖిలవార్తావిసో * దాతిశయము,

లెవగు నీపత్రికామూల * యిన్నిశుల

నెల్లవారి యల్లములు ర * జిల్లకేయు,

నాంధ్రప్రత్రిక నెల్లగు * నాదంప

కాచె భాషాభిమానులై * వణలుకెడల? ॥ ౨॥

గీ॥ ఇ నీసుప. ప్రతిక * స్వేచ్ఛానాగు

లలితానువారై నన్నాప * కలియకున్న?

నా ప్రాప్తనలన * నమృతనాదా

మటుజనియించి యాలోప * మణుచెనిదియ!

మత్తేభ విక్రీడితము.

వెలయత్పము; లాభమత్యధికమా; విన్నాణమా !

మేల్; పదం ।

బుల మద్దాడగనొప్పు; నక్కరములా! ముత్యాలు;

వ్యాపంబులా!

యొలుకుండేనెలు; వింతలా! హృదయము; దుత్సాహ

మొందించు; నిం

పలరంగా మనయాంధ్రత్వలరును దోడైదీని

గాపాడరే! ॥

సీ॥ ఆంధ్రప్రతికంబున * నఖిలకృపాములకుం

బచ్చితోరణమయి * ప్రబలుఁగాక ।

విద్యార్థులకును స * ద్విద్యజ్ఞులకను,

కాభూషణంబయి * గ్రాబుఁగాక ।

కడువేడ్క మెప్పుంది * తామణులచేత,

కడిదిమ్మ * బడయుఁగాక ।

ఆంధ్రప్రతికాన * కనఁబు విచారించు,

బూలన బయి * పొఁగుఁగాక ।

లే॥ గీ॥ వింతకథలకు నిలయుమై * వెలయుఁగాక ।

వార్తలకుబుట్టి నిల్లయు * వలఁగుఁగాక ।

చండకరుఁడును చంద్రుడు * నుండు దాక ।

నాంధ్రప్రత్రిక ధరిణిలో * నలరుఁగాక

అష్టావధాని రామడుగు - శీతారామశాస్త్రి గారిచే వ్రాయబడినది.

అయ్యా,

తామువెలిపఱచిన యాంధ్రప్రత్రిక జూడజూడ మిక్కిలి యానందకగంబై కుడిత పాసురజనంబుల హృదయారపిం ద్రములకు నాననోనేమిశాలియగు నభోమణిపగిది విలాపకరం బయ్యె వెడియ దీనికర్ణింప గుఱుర్కృఖ పచముఖ మణ్ముఖా ది సహవ్రముఖులకైన శిష్యులుగావని తలంచెన నైనమానా సావర్ణ్య బుకొలది వ్రాసినపద్యంబులు వాక్యంబులందు ప్ర చురింపవేడెద.

ఉ॥ చాగ్రత గాని గానన * సాగరసోకప సామ్రాజ్యంబు
దానికేది చి ॥ ౧౫ ॥ కుంభులు మనమానెల్ల
గానచరిత్ర పవ్యసన * కల్ప పుగానధరానుశంకంబు
చూరసుభమజిప్రశిత * సుచంద్రాచాశోభనాపైడిన్ ॥

(వృత్తి)

చ॥ సదమల స్పృత మున్నహువి * కాలవిలాపితమాత్మ
పత్రముకా

ముధజన వంద్యముకా ద్వీజవి * భూషితకాఖ సమాహ
ముకాసుధా

మధురమనోజ్ఞ శబ్దము స * మంజులతా కవితంబు వస్థల
ప్రదమయికల్ప భూజనున * ప్రసికయొప్పె నసుంధరాస్థలికా ॥

ఉ॥ గానచరిత్ర హాస్య సకస్యకవాలి విగాయకా

భ్రాజితవేదకాస్త్ర మత * పద్మతి సద్ధాబద్ధ నూత్రికా

రాజమనఃప్రియంబయిధ * రాస్థలికా జనునాంధ్రపత్రికా

రాజముజూచితకా హృదయ * రంజక మై తనరాజె నెంతయుకా ॥

చ॥ ఇదివరకేనుపత్రికల * నెన్నియొచూచితి గానియాగ్రవా
మదివియోపానాం వన * మానసు దానహమైన యట్లయి
య్యగవ్య మాధ ర్ముఖ * హాస్యతాధి సాంధ్రకాతక
ప్రదమొక నె నె యెన * సాద విభంగతిరెక స గలికా

కా॥ నిగోష్ఠిద్వీతమై జగత్త్రయముకా * నిగోష్ఠమైతస్యమై
యత్కేలెంబయి నామయానయమై * యాత్మకేవ్య బెయి
స్తత్వంబయి ప్రాణకేవ్యంబయి నోస్తుకేవల తానెవహా
సత్వంబయి ధయిగా నా రుం * సత్ప్రకా రాజముకా ॥

ఆంధ్రానోభాధరాలక్ష్యే తస్యాః పతిః విష్ణుః తదా
ఆంధ్రీయః తస్యేపత్రయోరూపాః యస్యాః విద్యంలేనాత్రికా
అశ్చవ్యతే, విష్ణుపక్షేమూర్తిత్రయిల్వేన పత్రికాపక్షేవ్యత్ర
యత్వేనచ, ఇత్యేకః ద్వితీయస్తు ఆంధ్రా బ్రహ్మవిద్యాధా
రిణః మనయః విష్ణునయః తాకపాతీత్యాంధ్రీయః ఈశ్వ
రః నిరంతర యోగిజనవంద్యత్వాత్ । తస్మాత్ప్రాయత ఇతి
ఆంధ్రీపత్రికా తృతీయస్తు, ఆంధ్రా ఆంధ్రీవేశస్థితజనాకా
పాతీత్యాంధ్రీయా అస్యాః జ్ఞానప్రదత్వాది సమర్థతయా ఏవ
ముక్తం త్రయోన్యైః అక్షరవావ్యసాం అక్యేత్రిపత్రికా । చతు
ర్థస్తు । ఆంధ్రా తద్దేశస్థితజనాకా పాతీత్యాంధ్రీయాః
దేశపాలన వమర్థా తైరధిక్యశుభ్రుస్త్రాచిత ఇతిపత్రికా
పోషకజనతయావ్యేవ మాపాదితం పంచమస్తు । ఆంధ్రాణి
లాహితాని పత్రాణి యస్యాస్యేవ యద్వైపట్టా అం
ధ్రాణి శ్రవణుఖాని పత్రాణి చంద్రాణి యస్యాస్యాశ్చభో

కా॥ అతస్త్వేవాసాకనామకయా ఇన్ద్రీయకం. ఆంధ్రమా
కేవ్యాంబున కాంధ్రా ముమండల ఇలింత్తు మాలా. శ్లో॥ అం
ధ్రీ లాహితానాంబువే ఇన్ద్రీయకం పత్రం స్థావకేత్రయో రితిగ
రణి ॥ ఆమిత్వినంబేసుచూచు ఇన్ద్రీయకం

అనిపెద్ది జగన్నాధశాస్త్రిగారిచే వ్రాయబడినది.

అయ్యా, వదీయ మిత్రస్థంబునకు మీచేబనుపండు
రాంధ్రీపత్రికావై శేష్యంబులంబి మాటిమాటికిని ముప్పీరిగ
ను సంతసంబుప్పతిల నిట్లు పంచరత్నావలియనుకేర శ్లో॥ గుఠ
ద్యంబుల నీక్రింద వ్రాసికొ టిరి.

ఆంధ్రీపత్రిక పవ్య పంచరత్నావలి.

చ॥ ముకురమునాస్యసీతః కు * ముంకుగఁనిల్పినఁ
మోసునఁ బఁనా

వకనులు వీనులన్ మఱిన్ * పల్లింకంబును
భూషణంబులుకా

జకచకగా పీచువటుం * జక్కని మీదగు
నాంధ్రీపత్రికా

వకలమునంబింకల * నాదలెరుంగుచు
నుటమియ్యెకా ॥

శ్లో॥ ఆంధ్రీపత్రిక యనునట్టి * యుజ్జహితుని,
యాగమంబున జనుల మ * వాంతరంగ,
మాధ్యమనియెడి తమముతా * మరలుచుండె,
నహాహా! దీనినివర్జింప * నజునివకమె.

కా॥ పారావారము చంద్రమండలమునో * ప్పన్లొచినట్లున్ మహా
దారిద్ర్యంబుననున్న వానికిల మం * దారంబుప్రాప్తించిన
ట్లీరాకా శక్తిదేవభూజనమై * యేపారుమిపత్రికకా
సంరంభంబునజూచి మన్మదిచుహా * సంతోషముకా
బొందెడుకా.

క॥ ఓ సర్వపత్రికామణి
నీసంపర్కమునమాహ * నిఁహముతమగు
ర్వ్యాసం ముడిగిబుధఁహ
వాపంబున సుపథమంబు * వర్తిలుచుండెకా.

శ్లో॥ తొడవులను మేనదాల్చిన * తోయజాక్షి
యొతసౌందర్య శలి ముటు * లెగునగునొ
నుకవిబృందంబువ్రా సెడి * శ్లోః వితతి
నీవునటువలె మెరయుచు * నెగడితివిక.

శ్రీమతి ఉప్పల నారాయణాంబగారిచే
వ్రాయబడినది.

భానుడుదయింపగా నీప్ర * పంచమంఠ
నావరించిన తుహినంబు*నణచునట్లు
ఆంధ్రపత్రిక ప్రబలించి * నరయునట్టి
ప్రజలయభానమునునిట్టె*వాపుచుండు. ౧.
ఆడువాండ్రకు చదువనా * వ్లాదకరము
నిచ్చినీతినిబోధించి * యింటతెరను
శ్రీర్మగైకొనునని చెప్ప * వార్తలూసగు
నాంధ్ర ప్రకృష్టజను * నరయవశమే. ౨.
అక్షిరము గొత్తుఁ గలియు*ముఠములైనఁ
ప్రేషిషయమై యశము*లేటిగి, వారు
నేవ్యపద్ధతిగఁడువృద్ధి * జేయుచుండు
నాంధ్రపత్రికవిషయంబు * లరసిగాచె. ౩.
వితలైనట్టి * వార్తల వెంటవెంట
అచ్చుబడజేయుచునముల * హెచ్చరింప
వివిధపూరుషచారిత్ర*విధముదెల్పు
గాననీపత్రికహితోప *కారిగాచె ౪.

చిల్కలపూడి శ్రీరామరావుగారిచే వ్రాయబడినది.

అయ్యా, దేశాభివృద్ధికై అవశ్యకములగు అంశములను బ్ర
చురపరచు మీపత్రికారత్నంబు గైకొను ప్రాముఖ్యత బొగ
డయేరికి తరము? మీరు బ్రచురపరచు అంశములన్నియుకొన్ని
పత్రికలవలె దుర్బోధనలుచేయుక ప్రజలకును, ప్రభుత్వమువా
రికిని మిగుల అనురాగము జనింపజేయుచున్న దనుటకేమియు
నందియంబులేదు. మరియునొక్క అద్భుతవిషయంబుగలదు
అదేమన యెల్లరకు అతిసులభముగా వశపరచు చందా మొత్త
ము బహుస్వల్పమయినందున అనగా రు. 2-2-0 లు మాత్ర
మే. వెయ్యల యీపత్రికకుగల సర్వాంగనుందరమగురచన మ
రియొకదానికిగలదనుట అసాదరణీయము.

ఆంధ్రపత్రిక యెంతేనియు ఆంధ్రవంతునికి మహోప
కారియని మనోవాక్కాయములచే నుడివెదను. అయినను
యొకకొడువగలదు మన్నించెదలేని విన్నపించు కొనియెద.
యాకొడువ తీర్చమిరు సమకట్టుటేగాక ఆంధ్రవంతునికి గూ
డా హితవుగలుగవలెను. యాకొడువనుడుపుట కెంతేని వంతు
సంబు వర్వజనులకు సమ్మదంబు. ఆయ్యా, అనేమన తొందర
లో ద్వైవారపత్రిక గామారి కొలదికాలములోనే దినపత్రిక
గా మారునట్లుగా యొనర్చి సర్వేశ్వరుండు మీపత్రికకుగల
యీకొడువదీర్చి వంతుకీంచుగాత.

నందుల సుబ్బారాయశర్మగారిచే వ్రాయబడినది.

అర్యపుత్రుల కందరిను నానందదాయకంబయిన నీ
యాంధ్రపత్రిక భక్తపరాయణులకు భక్తిమార్గమును వినోదా
భిలాషులకు వినోదమును గలుగజేయుచు బాలుగుకు సయితము
నుబోధకము నున్నదనుమాట యుండెంతమాత్ర మతిశయోక్తి
లేదు. మరియు పత్రికనంతయు బ్రకటనలతోనిండిచినొక్కొ
క్క వత్సరంబున కయిదారు రూప్యములను చందాలంగొను
సంపాదకులవలెగాక రూప్యకద్వితీయమునకేబదిరెండుపత్రిక
లను బంపుచు పత్రికముద్రణాది వ్యయములకువహితము జాలని
స్వల్పచందానుగొని పాటుపడుచున్న యీపత్రికాధిపతు లెం
తయు వందనీయులు. ఆంధ్రదేశీయులగు నామిత్రులందరు నీ
పత్రికొ సుధారసమును గ్రోలి యానందించుటకును పత్రికాభి
వృద్ధికొరకును శ్రీయఃపతిని మిగుల బ్రార్థించుచున్నాడ.

చించినాడ వేంకటరత్న శాస్త్రివారిచే
వ్రాయబడినది.

విద్యజ్ఞనానందకందంబగు భవత్పత్రికారత్నంబు మృ
దువచనములచేతను నవరస సమన్విత పద్యంబులచేతను చారుని
తీరున విదేశ సందేశంబులు చదువరులకు నుపదేశించుచు సంఘ
ల్లమల్లికావల్లికామత్లలికవలె నెల్లెడలం బెల్లుగనల్లుకొనుచు చ
దువరులకు నక్కరకురాని విషయం వినుమంతయయినను గాన
రాక పలువిషయంబులు నుపదేశించుటంజేసి పత్రికారాజమని
పెక్కుమందిచే వక్కాణింపబడిన భవత్పత్రికారత్నంబు నా
కు గ్రమముగ నందుచున్నదనుటకు మిక్కిలి సంతసించు
చున్నాను.

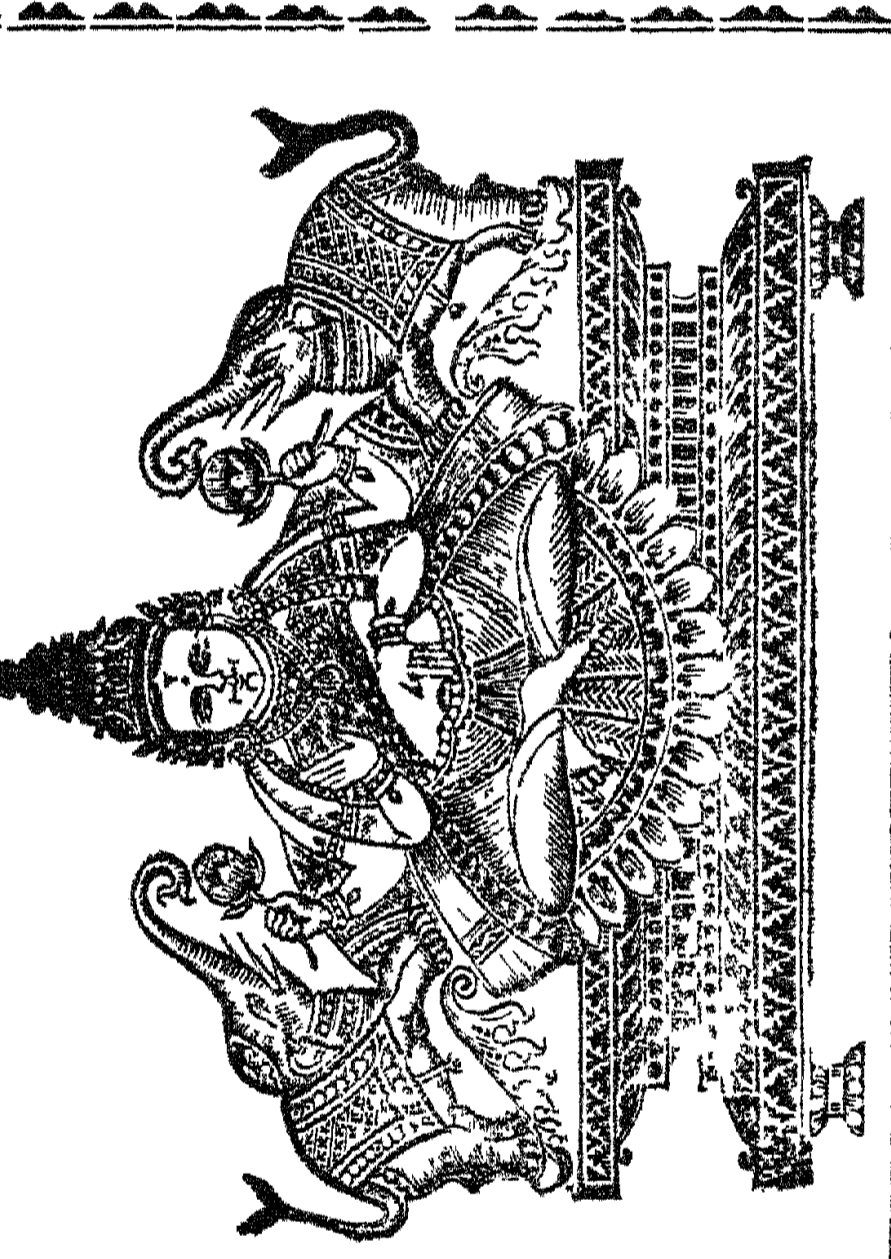
శ్రీరామకృష్ణాచార్యుల వ్రాసిన అమృతాంజనము. అమృతతుల్యము. వెన్నపూసవలెనుండును. నువ్వానలతో ఘుమఘుమ లాడుచునుండును.

శ్రీరామకృష్ణాచార్యుల వ్రాసిన అమృతాంజనము. అమృతతుల్యము. వెన్నపూసవలెనుండును. నువ్వానలతో ఘుమఘుమ లాడుచునుండును.

శ్రీరామకృష్ణాచార్యుల వ్రాసిన అమృతాంజనము. అమృతతుల్యము. వెన్నపూసవలెనుండును. నువ్వానలతో ఘుమఘుమ లాడుచునుండును.

నాథారణామసంవత్సరసిద్ధాంతపంచాంగము.

శ్రీకల్యాణగుణావహారిపుహం దుస్వప్నదోహపహం, గంగానానవిశేషపుణ్యఫలవం గోదానకుల్యంబుకాం !
 ఆయుర్వృద్ధిదము త్రముతుభక్తరం సంతానసంకల్పదం ! నానాకర్మసుపాధనం సముచితంబంచాంగమాకర్మకర్మతాం !
 శివానకీన్యాధరణవంక బుద్ధ్యుత్రం ! మిత్రాస్వయోద్దమలిశంనుజనాభిరామం ! రామంనశోస్మీసుర నీవితపాదసర్పం ! పద్మాద్వీపంప్రమాఖైవగతాగ్రాణ్యం !
 శ్రూయతాంసుఖమాయువ్యం ధన్యంపుణ్యంయశఃప్రదం ! ధానవిజ్ఞానసంపన్నం బంచాంగంపాపసంహరం !

<p>ఆస్తి సంవత్సరస్మి సృష్ట్యాది</p> <p>కతాభాః ౧౯౨౫వర ౫౦౧౧</p> <p>కలియంక కతాభాః ౫౦౧౧</p> <p>శాలినాహస శకకతాభాః ౧౮౩౨</p> <p>విక్రమాశ్వి శకకతాభాః ౧౯౬౨</p> <p>ఈసంవత్సర చైత్ర శుభామాసము లయందు యండలు విశేషము కలిగియుండిననుశీతము హిమవంతముగలిగి మార్తాండునికి ధరణిపక్ష త్రసంచాగము మొలం తటచక్రం వర్షం నును, శ్రేష్టసామాడ శ్రావణమాసములయందు పశి మే నాయువచే నస్య దేశసులకునుపద్రవముగలుగ జేసెనను పశువు జక్రగా గవపు మొసపుటచే త మీరాదు గు విశేషము గగళియండును భాద్రపదాది తులామాసాంతమువరకు జక్రగాపి.కాంచి నదివడలులుజక్రగ ప్రవహించుటచే సకలజనులకు ఆనందము</p>		<p>పూజాశాస్త్రాః ౧౯౧౦-౧౯౧౧</p> <p>శ్రీరామావతా ౧౨౫౫-౧౨౯౬-౨</p> <p>కకతాభాః ౫౦౫౨</p> <p>భారతరాజకతాభాః ౫౦౫౨</p> <p>ఫస్తి ౧౩౧౯-౧౩౨౦</p> <p>గలుగుటయే గాని దేశమునందు లోగాది ఈశిభాధలు సంవత్సరాంతంవచ్చు గలిగియుండును తిలకై లగుడత్రోద్ర అజ్ఞాని దులకు ధరలు స్వల్పముగ కలియుండును కృష్ణభూములు మినుములు పులవలు నపుం లు. విశేషము గాపండుననుగంధమా క్షి కా దినీర సవసుపులకు కలెల్లము లైయుండు ను ఈసంవత్సర కార్తీక శుక్ర పూణిమా యు దోక ముచ్చన బింబూదిక గ్రహస్థము యు చంద్రోపరాగము గలుగును ఆశ్వినా ను శుద్ధ క శుక్లవార బున కాపేరి నది పుష్కరము గలుగబోవు చున్నది,</p>
---	--	---

పుటలు 2 పీ సములకధికము గా ప్రలి చురు భగవద్భక్తియు పరోపకారము లేక మదోన్మత్తులై సంకరించుదురు. సర్వజ్ఞం నమి సుస్వస్వం గ శానిభవంత సర్వజనా స్వస్థిను నొక సంతు ఈ సంపూజము మ-రా-రా-శ్రీ, అక్కి-నెసలైజానకిరామారాపు దేశముఖు దేశపాండ్యా బాగీర్ దార్ మా జేకొండగడపతాలూకా భువనగిరియిలూకా పైజాంగ వర్ మెంటువారి ఆశ్రీతు పును

విష్ణు గడ్డ వెంకటేశ్వరసింహ సిద్ధాంతి గారి పుత్రు లగు గణితవిద్యా విశారదులగు జ్యోతిష సిద్ధాంతి గారి భాగినీయ్యండును ఆదిమనంశ పయఃపారావార రాకానుధారుండునగు వెంకటనుబృశాస్త్రి గారిచే గుణింపబడి ఘవనగిరి - రంగయ్య శెట్టి గారి మనవడును చెన్న కేశవులు శెట్టి గారి కొమారుడగు బి. పి. రంగయ్య శెట్టి గారి శ్రీలక్ష్మీ నృసింహ విలాస ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రించి ప్రచురించబడియె.

ముద్రాకారు 1910 వసం ప్రియల్ 10 తొలిఖు.

సాధారణనామసంపత్కా.

అమృతాంజనము.

అమృతాంజనము:— తలనొప్పి అన్ని నొప్పులకు దివ్యమయిన బుడిమము.
 అమృతాంజనము:— బెణుకులకు, వాయుపోట్లకు నిరుపమూనమయినది.
 అమృతాంజనము:— వేలుకాటు, క్షువాతములకు నజ్రాయుగము,
 అమృతాంజనము:— చక్కని పరిమళముగలిగి, నొప్పులను తక్షణమే మూన్పును
 అమృతాంజనము:— ఆబాలగోపాలము దీని మహిమను గొనియాడియున్నారు.
 అమృతాంజనము:— నీయింట బక్కలుడిలేనియెడల ఒక పెద్ద లోపమే.

అమృతాంజనము డిప్లో:— వారి బొప్పము లనేకములు గలవి. క్యాటలగు
 నుచితముగ బంపుదుము.
 చిరునామా:—

అమృతాంజనము డిప్లో.

నెం. ట్ హారస్పీడ్, పోస్ట్, గాంబాయి.

ఇందువలన యెల్లరకు శాలియజేయు విజ్ఞాపన యేమనగా,
 భువనగిరి - చెన్నకేశవులు శైలిగారి కుమారుడగు బి. వి.
 రంగయ్య శైలిగారి శ్రీలక్ష్మీ నృసింహవిలాస ముద్రాక్షర
 శాలయందు ముద్రించిన సంస్కృతాంధ్రగ్రంథములును,
 వచనకావ్యము, నాటకములు, మొదలగు అనేక గ్రంథ
 ములు, విక్రయమునకు సిద్ధపరచియున్నవిగాన వలయువారలు పైవారికి వ్రాసి,
 వి. పి. మూలకముగా తెప్పించుకొనవచ్చును.

నెం. ట్ హారస్పీడ్.

కారాం:	అది	సోమ	మంగ	బుధ	గురు	శుక్ర	శని
మూ	మూ	కూ	కూ	కూ	కూ	కూ	కూ
శ్ర	శ్ర	శ్ర	శ్ర	శ్ర	శ్ర	శ్ర	శ్ర
పూ	పూ	పూ	పూ	పూ	పూ	పూ	పూ
రూ	రూ	రూ	రూ	రూ	రూ	రూ	రూ
ఉ	ఉ	ఉ	ఉ	ఉ	ఉ	ఉ	ఉ
క	క	క	క	క	క	క	క
ఘ	ఘ	ఘ	ఘ	ఘ	ఘ	ఘ	ఘ
ఙ	ఙ	ఙ	ఙ	ఙ	ఙ	ఙ	ఙ
చ	చ	చ	చ	చ	చ	చ	చ
ఛ	ఛ	ఛ	ఛ	ఛ	ఛ	ఛ	ఛ
జ	జ	జ	జ	జ	జ	జ	జ
ఝ	ఝ	ఝ	ఝ	ఝ	ఝ	ఝ	ఝ
ఞ	ఞ	ఞ	ఞ	ఞ	ఞ	ఞ	ఞ
ట	ట	ట	ట	ట	ట	ట	ట
ఠ	ఠ	ఠ	ఠ	ఠ	ఠ	ఠ	ఠ
డ	డ	డ	డ	డ	డ	డ	డ
ణ	ణ	ణ	ణ	ణ	ణ	ణ	ణ
త	త	త	త	త	త	త	త
థ	థ	థ	థ	థ	థ	థ	థ
ద	ద	ద	ద	ద	ద	ద	ద
ధ	ధ	ధ	ధ	ధ	ధ	ధ	ధ
న	న	న	న	న	న	న	న
ప	ప	ప	ప	ప	ప	ప	ప
ఫ	ఫ	ఫ	ఫ	ఫ	ఫ	ఫ	ఫ
బ	బ	బ	బ	బ	బ	బ	బ
భ	భ	భ	భ	భ	భ	భ	భ
మ	మ	మ	మ	మ	మ	మ	మ
య	య	య	య	య	య	య	య
ర	ర	ర	ర	ర	ర	ర	ర
ల	ల	ల	ల	ల	ల	ల	ల
వ	వ	వ	వ	వ	వ	వ	వ
శ	శ	శ	శ	శ	శ	శ	శ
ష	ష	ష	ష	ష	ష	ష	ష
స	స	స	స	స	స	స	స

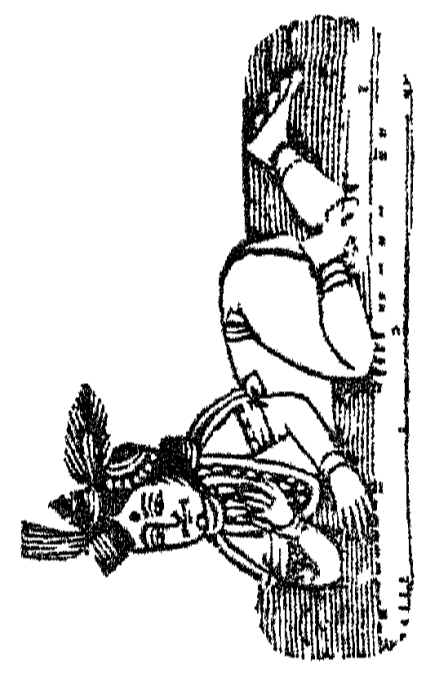
పడదయోగముటికాః మృత్యుపంచైవనాదికాః!
 ఉత్పాదనశ్రయోన్యోన్యాలా ముఖియోగోపనాదికాః!
 ఊర్ధ్వరేఖాన్తుచత్వారిర్యగ్రేఖాస్తధావధి!
 లిఖత్యామధ్యకోస్తాది నవకోపైశుభానుభా
 త్ | నిత్యనక్షత్రపర్యంతంత్రిణిత్రిణికమాన్తి
 త్ || తత్ఫలం || మధ్యకోపైశుభంబుతుం హంతి
 నద్యోచధూవశా | ప్రాచ్యాంశుభఫలంద ద్యా
 దాగ్నీయేపుత్రసీనతాం | కరోతియామ్య
 పైధవ్యంనైరుత్యాంభాగ్యవర్ధనం | పశ్చిమేమ
 రణంకుర్యాద్వాయువ్యాంవ్యభిచారిణీ | ఉత్త

సంపత్కా	శుభం	3
ధనం	హాని	3
స్వభిచార	మృతి	3

ఈ గ్రంథమునకు సమస్తమును వ్రాసినది ము. నవ్యభిములయిన మొప్పలకు దివ్యమయినమందు. 0 - 8 - 0.

ఓం, బ్రహ్మకృపాహి కేవలం.

ఓం వాగీశాద్వ్యాస్సుమనస స్వర్చానామపశ్రజేయస్సు త్వాకృతకృత్యాస్తు శ్రిస్తమమిగజానసం అచింత్యా వ్యక్త రూపాయ నిర్గుణాయ షాత్రునే సమస్తజగదాధార మూర్తిక యే బ్రహ్మకేవలం వందారం స్వాశ్రితజనబృందానాం వంద్య మనిశ మఖిలసురాణాం కలిశంకలవధరాణాం కలకైవం వేం కశేశ్వరం నామిచిరం నిష్పృతిహృదయపాశుమే పశుపతిం విష్ణుం చింతివాం లక్ష్మీవాగధిదేవతాంగణపతిం తండుంకుమా రం మునీక సప్తాశ్వేందుకుజజీవభృగు జన్మా యాజురాభుంధ్వ జా నింద్రాగ్నీం తకకోణపాష్పవన క్రిదేశదిక్పాలకా ॥ లక్ష్మీవాసగృహస్వయః ప్రతినినం పద్మస్య పౌభాగ్యదో య ష్చా రణకలాదిభోగకలనః కాలశ్చ సంజాయతే యస్మత్కుర్వ కతామమందలదం సాక్షీ చయఃకర్మణాం తంవందే శ్రుతిమంది రం ప్రణమతా మోజస్కరంభాంగ్రం కుందసుందర మందహస పురాజితాధరపల్లవా మిందుబింబనిభానగావరనింద చారుని లోచనాః వందనాగరువంకరూషిత తుంగ వీనపయోధరాం చంద్రశేఖరవల్లభాం ప్రణమూమి శైలసుతాముమాం శ్రీమద్రా మపదారవిందనుకరం దాస్వాదతుందిభవస్మతైందిందర చిత్రశా లి సుమహా వైరాగ్యపాదోనిధేః రామసందము నేరధితీ భగ వత్తత్వం పృషీంహా త్తరానందాభిఖ్యమునిం సమామి సఖతంజ్ఞా లాపతి స్త్రీయః సుగుణగణపయోధిం సర్వసిద్ధాంతదత్తం సు రపతిముఖసేవ్యే భూసుతాబాగదేయే భగవతిరఘుపీఠబద్ధభా వంగురుం శ్రీనరహరి యతిరూపం సద్గురుం తనమామి

ఆంధ్రపత్రిక.

తెలుగుదేశమందలి పత్రికలలో నెల్ల నగ్రకణ్యమయినది. ప్రతి ఆంధ్రగృహమం దును నాంధ్రాత్రికను జదివితీరవలయును. సంవత్సరాది సంచిక నిచ్చిన ప్రధమత్రిక నాంధ్రపత్రికయే సం॥ 13 చందా రూ. 2 - 2 - 0.

ఓం, బ్రహ్మకృపాహి కేవలం.

అథ లోకవ్యవహారాధి మస్మిన్ దేశే సారచాంద్రమానాశ్చా గ్రాహ్యాః చాంద్రసారమాగాభ్యాం సాధారణనామసంవత్సరః వింధస్యాత్తరదేశేషు బార వృత్తమానేన దుందుభి నామసం వత్సరః సర్వత్రగురుదయవశాత్ఫలంగావ్యం గురుదయ వశా దాసాభావో గ్రాహ్యాః అస్యసమస్తకళ్యాణభాజనస్య శ్రాతస్సా రనిత్యై మిత్తికకామర్కరస్య సాచిత్యస్య సకలవ్యవహార శ్చా తుభూతస్య సాధారణనామసంవత్సరస్య.

రాజా	...	రవిః	అర్ధాధిపతిః	...	కుజః
మంత్రి	...	బుధః	మేఘాధిపతిః	...	కుజః
నేనాధిపతిః	...	కుజః	రసాధిపతి	...	శ్యంధ్రః
ససాధిపతిః	...	శనిః	నీరసాధిపతి	...	శ్యంధ్రః
ధానాధిపతిః	...	గురుః			శ్యంధ్రః

అస్మిన్న బ్రహ్మకృపామేఘః మేఘః ఈశాన్యదిగాగ్రమేఘు స్సోమ్యతిః మేఘుఫలం మందస్మిన్ గ్రంధత్ యం మహాబయః గుణః ప్రవశతే సప్తమలం మేఘుమాసాద్వ్య సర్వమూలాని నాశ యేత్ ॥ అస్మిన్ బ్రహ్మకృపామేఘః ప్రవశతే అథః ప్రమాణంతు దశభాగాస్యముద్రేషు వ ద్భాగాః పర్వతేషుచి భూమాంతభాగాశ్చ త్వారః వాసవేననిశ్చితాః ॥

అధిపగ్రథానాశ్చ దయోలిఖ్యంతే	పుణ్యం	పాపం	తపస్యం	పాపం	పుణ్యం	కూపం	పుణ్యం	కూపం	పుణ్యం	కూపం	పుణ్యం	కూపం	పుణ్యం	కూపం	పుణ్యం	కూపం	పుణ్యం	కూపం	పుణ్యం	కూపం
వర్షం	౧౩	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦
భాగ్యం	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦
శీతం	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦
తృణం	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦
ఉష్ణం	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦
మారుతం	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦
ప్రజావృద్ధిః	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦
తనూకః	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦
రాజవిద్యం	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦
ఉగ్రం	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦	౧౦

సాధారణనామ సంవత్సర పంచాంగ చిహ్నితా.

<p>అథ వివాహోపనయనము హూర్వాః లిఖ్యంతే.</p> <p>చైత్రబిదిశ, రాత్రి ర, ధనిష్ఠానక్షత్రమీనవివాహః రాత్రి ధ. ౩-౩౩</p> <p>బ ర సో, రాత్రి పునర్వసునక్షత్రయం క్రమీనమందు వివాహః</p> <p>రాత్రి ధ. ౩-౩౩ (రాత్రి ౩౧-౧౬ మారాండః)</p> <p>వైశాఖశుక్ల, రాత్రి పునర్వసునక్షత్రమీన వివాహః</p> <p>శుకరాసో, రాత్రి మఖానక్షత్రయం మీన వివాహః రా. ౨౦-౨౦</p> <p>శుకరా. రాత్రి చిత్రానక్షత్రయం మీన వివాహః రా. ౨౦-౧౫</p> <p>జ్యేష్ఠశుక్ల, పున నక్షత్రయం మీన వివాహః పనయనః ఉద</p> <p>శుకరా, రాత్రి నక్షత్రయం మీన వివాహః ఉద</p> <p>బ గి సో, ధనిష్ఠానక్షత్రయం కటక వివాహః పనయనః ఉద</p> <p>యాది ధ. ౧౧-౨ (ఉదయాది ధ. ౧౦-౩౩)</p> <p>బ ర గ, రేవతీనక్షత్రయం కన్యా వివాహః పనయనః</p> <p>మాఖబి ౩ గు, రాత్రి, వాసానక్షత్రయం మకర వివాహః రాత్రి</p> <p>ధ. ౨౨-౫౫ (ధ. ౨౨-౫౫)</p>	<p>బ గి శ- మిథు నేబుధః</p> <p>బ ౧౩ మం- ఆర్ద్రా గి బుధః</p> <p>ఆషాఢశు ౬ మం- పున గి బుధః</p> <p>శు ౧౦ ఆ- కటకబుధః</p> <p>శు ౧౧ సో- పుష్య గి బుధః</p> <p>బ ౩ సో- ఆశ్లే గి బుధః</p> <p>బ ౧౧ సో- పశ్చాదయంబుధః</p> <p>వీరస్థిని నెసింహం</p> <p>వ్రావణశు ౨ మం- పూ ఫ గి బుధః</p> <p>శు ౧౨ శు- ఉభ గి బుధః</p> <p>బ ౧ ఆ- కన్యా యంబుధః</p> <p>బ ౧౧ మం- హస్త గి బుధః</p> <p>భాద్రపది గి గురువక్రారంభః</p> <p>శు ౧౫ సో- పశ్చాదయంబుధః</p> <p>బ ౧ మం- హస్త గి వక్రీబుధః</p> <p>బ ౧౨ శు- పౌనసయంబుధః</p> <p>వైశాఖబి ౨ శు- వక్రత్యాగః</p> <p>జ్యేష్ఠబి ౨ బు- హస్త గి బుధః</p> <p>ఆషాఢబి ౧ శు- హస్త గి బుధః</p> <p>శు ౧౧ శు- హస్త గి బుధః</p> <p>బ ౫ శ- పౌనసయంబుధః</p> <p>బ ౫ ఆ- చిత్ర గి బుధః</p> <p>బ ౧౦ గు- కులూయాంబుధః</p> <p>బ ౩౦ మం- స్వా గి బుధః</p> <p>కార్తిక ౨ బు- విశా గి బుధః</p> <p>శు ౧౩ మం- పృశ్చి కబుధః</p> <p>బ ౧ గు- అనూ గి బుధః</p> <p>బ ౧౦ శ- శ్య గి బుధః</p> <p>మాగశిరశు ౩ ఆ- మా గి బుధః</p> <p>శు ౨ పశ్చాదయంబుధః</p> <p>శు ౧౨ మం- పూమా గి బుధః</p> <p>బ ౬ గు- ఉమా గి బుధః</p> <p>బ ౧౦ సో- మకరబుధః</p> <p>బ ౧౨ బు- వక్రత్యాగః</p> <p>పుష్యశు ౩ మం- పశ్చాదయంబుధః</p> <p>శు ౨ బు- ఉమా గి వక్రీబుధః</p>	<p>బ ౨ సో- పూమా గి వక్రీబుధః</p> <p>శు ౧౫ శ- పౌనసయంబుధః</p> <p>బ ౩ మం- వక్రత్యాగః</p> <p>బ ౧౦ మం- పూమా గి బుధః</p> <p>మాఖశు ౬ ఆ- ఉమా గి బుధః</p> <p>శు ౧౦ బు- మకరబుధః</p> <p>బ ౨ బు- శ్రవ గి బుధః</p> <p>బ ౧౧ శు- ధని గి బుధః</p> <p>బ ౩౦ మం- ధని ౩ ఉంభం</p> <p>పూర్ణిమా ౬ శ్రవ గి బుధః</p> <p>శు ౧౨ ఆ- పూమా గి బుధః</p> <p>బ ౨ గు- మీనబుధః</p> <p>బ ౩ శ- ఉమా గి బుధః</p> <p>బ ౫ శు- రేవ గి బుధః</p> <p>గురు చూ రః.</p> <p>చైత్రబి ౧౦ బు- హస్త గి వక్రీబుధః</p> <p>వైశాఖబి ౨ బు- వక్రత్యాగః</p> <p>జ్యేష్ఠబి ౨ బు- హస్త గి బుధః</p> <p>ఆషాఢబి ౧ శు- హస్త గి బుధః</p> <p>శు ౧౧ శు- హస్త గి బుధః</p> <p>భాద్రపది గి గురువక్రారంభః</p> <p>శు ౧౩ శ- పూ ఫ గి బుధః</p> <p>బ ౧౦ బు- ఉభ గి బుధః</p> <p>బ ౧౨ శు- కన్యా యంబుధః</p> <p>వైశాఖబి ౨ శు- హస్త గి బుధః</p> <p>జ్యేష్ఠబి ౨ బు- హస్త గి బుధః</p> <p>కార్తిక ౨ బు- విశా గి బుధః</p> <p>శు ౧౩ మం- పృశ్చి కబుధః</p> <p>బ ౧ గు- అనూ గి బుధః</p> <p>బ ౧౦ శ- శ్య గి బుధః</p> <p>మాగశిరశు ౩ ఆ- మా గి బుధః</p> <p>శు ౧౨ మం- పూమా గి బుధః</p> <p>బ ౬ గు- ఉమా గి బుధః</p> <p>బ ౧౦ సో- మకరబుధః</p> <p>బ ౧౨ బు- వక్రత్యాగః</p> <p>పుష్యశు ౩ మం- పశ్చాదయంబుధః</p> <p>శు ౨ బు- ఉమా గి వక్రీబుధః</p>	<p>బ ౧౩ శ- గుంభశుక్లః</p> <p>మాఖశు ౩ గు- శ్రవ గి బుధః</p> <p>శు ౧౫ సో- పూమా గి బుధః</p> <p>బ ౨ మం- మీనబుధః</p> <p>బ ౧౧ శు- ఉమా గి బుధః</p> <p>పూర్ణిమా ౬ సో- రేవ గి బుధః</p> <p>బ ౩ శు- ఆశ్లే గి బుధః</p> <p>బ ౧౩ మం- ధని గి బుధః</p> <p>శు ౧౫ శ- మిథు నేబుధః</p> <p>చైత్రబి ౧౦ బు- ఆశ్లే గి బుధః</p> <p>బ ౧౦ బు- పౌనసయం</p> <p>వైశాఖశు ౨ ఆ- ఆశ్లే గి బుధః</p> <p>జ్యేష్ఠశు ౨ బు- ఆశ్లే గి బుధః</p> <p>కార్తిక ౩ గు- వక్రత్యాగః</p> <p>అశ్వియుజు ౩ గు- ఆశ్లే గి బుధః</p> <p>మాగశిరశు ౩ గు- ఆశ్లే గి బుధః</p> <p>పుష్యశు ౩ బు- ఆశ్లే గి బుధః</p> <p>కార్తిక ౩ గు- ఆశ్లే గి బుధః</p> <p>బ ౨ శ- ఆశ్లే గి బుధః</p> <p>పూర్ణిమా ౬ సో- రేవ గి బుధః</p> <p>బ ౩ శు- ఆశ్లే గి బుధః</p> <p>బ ౧౦ బు- ఉభ గి బుధః</p> <p>బ ౧౨ శు- కన్యా యంబుధః</p> <p>వైశాఖబి ౨ శు- హస్త గి బుధః</p> <p>జ్యేష్ఠబి ౨ బు- హస్త గి బుధః</p> <p>కార్తిక ౨ బు- విశా గి బుధః</p> <p>శు ౧౩ మం- పృశ్చి కబుధః</p> <p>బ ౧ గు- అనూ గి బుధః</p> <p>బ ౧౦ శ- శ్య గి బుధః</p> <p>మాగశిరశు ౩ ఆ- మా గి బుధః</p> <p>శు ౧౨ మం- పూమా గి బుధః</p> <p>బ ౬ గు- ఉమా గి బుధః</p> <p>బ ౧౦ సో- మకరబుధః</p> <p>బ ౧౨ బు- వక్రత్యాగః</p> <p>పుష్యశు ౩ మం- పశ్చాదయంబుధః</p> <p>శు ౨ బు- ఉమా గి వక్రీబుధః</p>
---	---	---	--

శ్రీ కృష్ణ దేవ రాయలు.

Sree Krishnadeva Rayalu.

తిరుపతి వేంకటేశ్వరుల దేవాలయము.

Tirupati Temples.

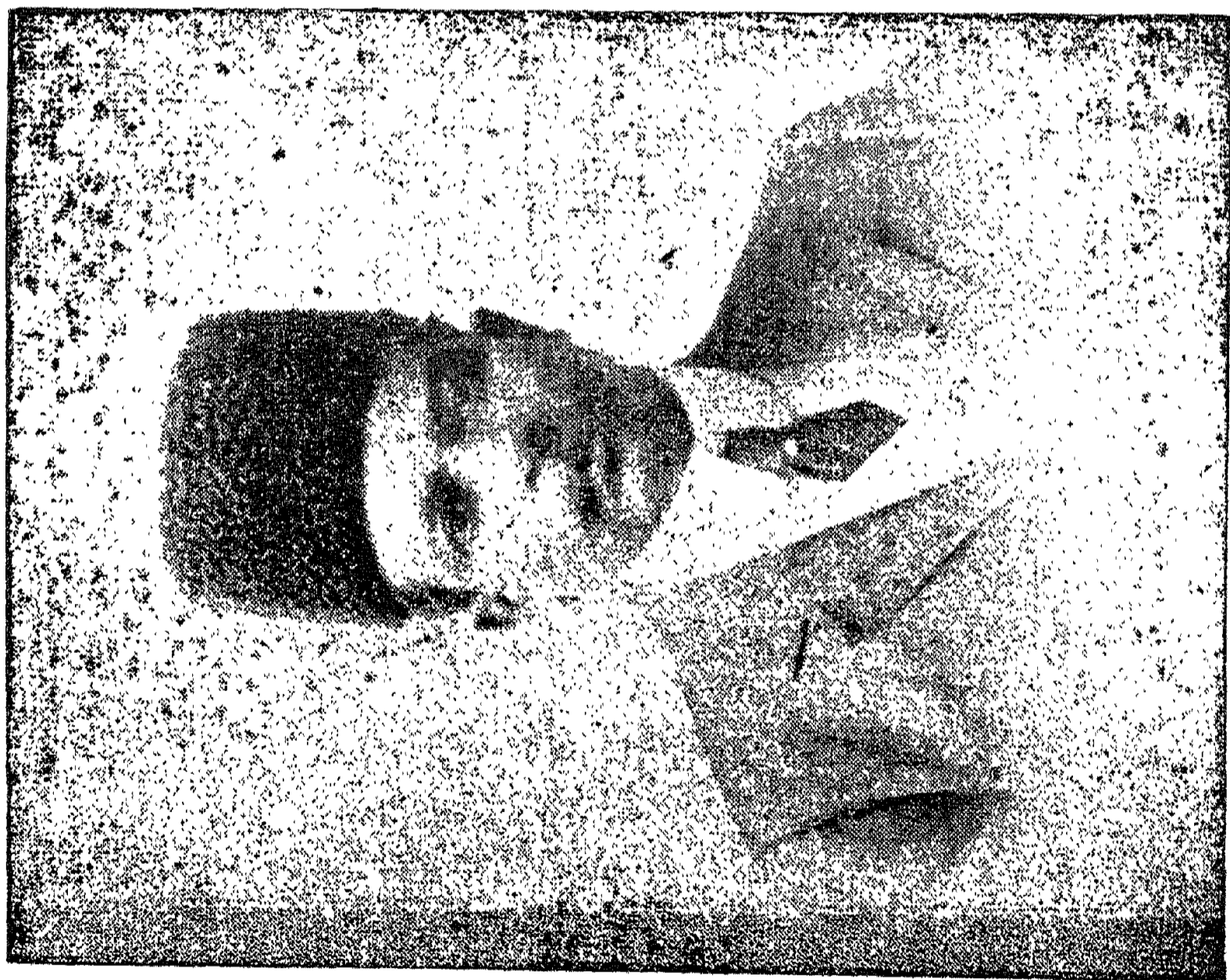
ఆంధ్ర పత్రక, సంవత్సరాది సంచిక.

మింట్ ప్రభువు గారు.

His Excellency The Right Honorable
Sir Gilbert John Elliot-Murray-Kynyn - Mond, Bart.,
Earl of Minto,
P. C., G. M. S. I., G. M. I. E., G. C. M. G.,
Viceroy and Governor-General of India.

గౌరవనీయులగు మిర్జా అబ్బాస్
బేగ్ గారు.

The Honorable Abbas Ali Beg.

అతి గౌరవనీయులగు
మా ర్లే ప్రభువు గారు.

**The Right Honorable
Lord Morley,
The Secretary of State For India.**

ఆంధ్ర మహాజనులకొక విన్నపము.

పూర్వఖండమున నవశక్తి యంకురించినది మొదలు, మనదేశము నన్నిచోట్లను, అన్ని తెగలవారును, అన్ని భాషలవారును దనుతమయభ్యున్నతికొఱకుఁ బాటుపడుచుండుట తమరందఁ జెఱిగినవిషయమె. వివిధవార్తాపత్రికలు దేశోన్నతి మార్గములను గురించి వివిధగతుల సూచించుచుండుటయుఁ దమకుఁ వెలియని సంగతికాదు. వానితోఁ బాటు మాయాంధ్రపత్రికా పుత్రికామణియుఁ, దన దేశీయుల భాగ్యోదయమునకు సాధనభూతమగు నుపాయమును, తనకుఁ దోచినట్లు, వచ్చియురాని నుడువులతో నాంధ్రదేశ మహాజనులకు విద్యబృందమునకు, నత్యంతవినయముతో నివేదింప మిక్కిలి కుతూహలముగలదియై, తమనమ్ముఖమున నిలిచియున్నది. జ్ఞానమునను, బుద్ధిని, గుణమునను, అనుభవమునను గడువృద్ధులై యున్న తమరు మాబాలిక ముద్దుపలుకులనాలకించి, గుణదోషములఁ బరిశీలించి, దాన గుణము లవమాత్రమున్నను, అనుగ్రహించి గ్రహించి, యాశీర్వాదింతురని ప్రార్థించుచున్నాము.

దేశ బాంధవులార! మనభారతదేశము, వందలకొలది భాషలు, వందలకొలది జాతులు, వందలకొలది మతములను గలిగి యుండుటఁ బట్టి, యొక మహాఖండ మనఁ దగియున్నది. ఈ ఖండములోని జనులు, ఒక్క భారతమాత గర్భమునఁ బుట్టిన వారయ్యను, జిరకాలముగా వివిధమత ప్రవిష్టులై, వెవ్వేఱు భాషల మాటలాడుచు, వేఱు వేఱు ప్రదేశముల నివసించుచు, భిన్నాచార వ్యవహారములఁ గలిగి ప్రవర్తించుచు, నొకరి

తో నొకరు గలసి మెలసియుండు మానుషస్వభావమునకు నజ్ఞానవశమునను, సాధనాభావకారణమునను, దూరులై యనేక కష్టములకుఁ బాల్పడి, తుదకు దైవానుగ్రహమును ఒట్టియుఁ, దమ భాగ్యోదయమును బట్టియు, నాంధ్రేయ సత్ప్రభువులను, దమకుఁ బాలకులుగాఁ బడయఁ గాంచిరి, ఈ సత్ప్రభువులు ఈ దేశమున నడుగిడినది మొదలు, మన దేశీయులు విద్యలోను, బుద్ధిలోను, గుణములోను ఆత్మగౌరవములోను, ఆచారవ్యవహారములలోను, వాణిజ్యములోను, దినదిన మభివృద్ధిని గాంచుచు, నేటికి మన దేశమున నొక్కొక్క మహనీయుఁ డొక్కొక్క విషయమునఁ, బాశ్చాత్యులలోఁ గుశాగ్రబుద్ధి గలవారిని గూడ దిగమ్రింగునంతటి మేధా సంపన్నులై యున్నారు, ఈ సత్పాలకులీ దేశమునఁ బ్రవేశించిన తరువాత వ్యవసాయ మభివృద్ధి గాంచినది. వాణిజ్యమధికమైనది. విద్య మూలమూలల వెలసినది. మహాధ్యమడు గంటుచు వచ్చినది. పరిశ్రమలు ప్రబలుచున్నవి. ప్రయాణములు సులభ సురక్షితములైనవి. జనులయభిప్రాయములలో మార్పులు గలుగుచు, దాస్యవృత్తి నే స్వాభావికవృత్తిగా స్వీకరించి, స్వాతంత్ర్యానుభవరుచి నేమాత్రమును గుర్రెఱుఁగక యుండినవారికి నేడు మన దేశమనియు, మన దేశవస్తువులనియు, మన దేశోన్నతియనియు, మన రాజ్యస్వాతంత్ర్యములనియును నుడువుటకును, వానినపేక్షించుటకును, ఆయ పేక్షాపూర్తికొఱకుఁ బాటుపడుటకును గడఁగుచున్నారు. మనుష్యు లల్పజ్ఞు లగుటవలన, వారు చేయు ప్రతికార్యములోను లోప ముండక

అమృతాంజనము : — తలనొప్పలు, పడికములు, దగ్గులు, తొమ్ములొభారములు, శరీరమందుపోట్లు, పక్షవాతములు, కాళ్లుపోట్లు, బెణుకులు మొదలగు నొప్పలకు మిక్కిలి యుపయోగమగు మందు. వెల 0-8-0.

తీరదు. కావున మన ప్రభువులైన యాంగ్లేయులును, ఆమనుష్యవర్గములోఁ జేరిన వారగుటవలన, వారిపాలనలో లోపములుండకమానవు. కాని, వారిన్యాయపాలనవలన మనదేశమునకుఁ గలుగుచున్న మేలును గురించి యోచించిచూచిన, వారిలోపములొక గొప్ప గాఁగానరావు. వారు మనజనులకుఁ బ్రసాదించిన విద్యాస్వాతంత్ర్యములనుబట్టి, మనవారిప్పుడెంతో రాజకీయోద్యోగములలో, నితరులకసూయఁబుట్టించునంతటి గొప్పపదవులను బొందియున్నారు. తమ పాలనలోని లోపములను వెలిపుచ్చుటకును, బ్రజల యభిప్రాయములను దమకుఁ దెలియ బరచుటకును, ముఖ్యసాధన భూతమైయున్న వార్తాపత్రికానిర్వహణస్వాతంత్ర్యమును దక్కినయనేక ప్రజాస్వాతంత్ర్యములతో మనకువారనుగ్రహించి యుండుటఁబట్టియె కద, నిన్న మొన్నఁ గన్ను దెఱచిన మాయాంధ్రపత్రికయుఁ దమసాన్నిధ్యముననిలిచి, సమయోచిత కార్యమునుదమకు నివేదింపశక్తిని గలిగినది. మహాజనులార! శాంతిని, సౌఖ్యమును, సంతోషమును శాశ్వతముగ మనదేశమున స్థాపించి భ్రాతృప్రాణుములైన మనకువిద్యా వివేకములగఱపి, పెద్దవారిని జేసి, మన భారతభూమిని, మనమేకాపాడుకొన శక్తిగల వారముగాఁ జేయ విధిప్రేరితులై కంకణమును గట్టుకొని యున్న మనయాంగ్లేయ ప్రభువులు, తమప్రయత్న సంసిద్ధి కొఱకయియెంతయుఁ గృషిచేయుచున్నారు. అట్టి శుభచింతకులైన రాజులకు సహాయపడవలసినది ప్రజలకు ముఖ్యకర్తవ్యమైనది; కాని, వారికిఁ బ్రతిఘటించినిలిచి, మిమ్మునుదన్ని వెడలఁగొట్టెదమని బెడరించుటకాదు. ఆంగ్లేయులట్టి బెడరింపులకు భయపడి పారు నుత్తరశూరులుకారు. వారుబహు సమరకర్మశులగు సతిరథశ్రేణులు. దీర్ఘాలోచనపరులు. సమయోగితజ్ఞులు. సాహసపరులు. దైవబలసంపన్నుల మనహితము నపేక్షించునట్టి ప్రభువుల సమ్మతికిల

బడి, మనముప్రవర్తించి, మనయభ్యున్నతిని గాంచిన, మనకిహమును బరమునుగలుగును, అట్టి మార్గమునే మాపత్రికాబాలిక తమముందట నాలోచనకొఱకుఁ బెట్టఁ దలచినది.

దేశీయవిద్యాభిమానులార !

బహు భాషాజాతిమతభేదములు గల మనదేశములోని ప్రజలు, అందఱు నొకసారిగ నైకమత్యము వలంబించి, యభివృద్ధిగాంతురనుమాట వట్టి మాటయని యనేక మహాజనుల యభిప్రాయమైయున్నది. కావున భాషలనుబట్టి భిన్నత్వమునుగాంచిన వెవ్వేఱు రాష్ట్రములవారు, వేఱువేఱుగఁ దమతమభాషలను, దమతమయాచార వ్యవహారములను, గాలానుగుణ్యముగ నవరించుకొనుచుఁ, దమలోఁదాము ఐకమత్యమును గలుగఁజేసికొనుచు, బుద్ధిని, బలమునను, విద్యను, ధనమునను బెద్దపెరుగఁచు, సోదర రాష్ట్రముల వారితో సఖ్యభావమును వృద్ధిపరచుకొనుచుఁ, బ్రభువులసమ్మతితో నభివృద్ధిఁగాంచుట సులభమైనదియు సాధ్యమైనదియుగాఁ దోచుచున్నది. కావున నీవిషయమై మనయాంధ్రదేశమును గురించి నుడువఁదలచినాము.

ఈభారత మహాఖండములోని ప్రజాసమూహములో దాదాపు రెండుకోట్ల జను లాంధ్రులున్నారు. ఈ మన యాంధ్రులకొక ప్రసిద్ధమైనభాషయు, నొక దేశమునుగలదు. ప్రపంచమునఁగల భాషలకెల్ల మాతృ సమానమైనదని జగత్ప్రసిద్ధిఁగాంచిననంస్కృతమహాభాషతో సఖ్యమునుగాంచియున్న మన యాంధ్రమును, సాటిలేని భాషగాఁ జేయవలయునన్న నదియ సాధ్యమైనదికాదు. భాషల యుచ్ఛనీచస్థితులబట్టియె యాయాజనుల నాగరికత తెలియవచ్చునుగాన, మన మిప్పుడెంతటి నాగరికులమైనది లోపపూరితమైయున్న మన భాషయే వెలిపుచ్చుచున్నది. కావున విద్యాధికులైన మన దేశీయులు, ఆంగ్లేయాది వివిధభాషలలోని

అమృతాంజనము:—“తలనొప్పలు, జలుబులు, వాయుపోట్లకు మీ అమృతాంజనము అతిశ్రేష్ఠమగు మందు గా నుపయోగపడినది” వి. ఆర్. రామస్వామి ఆయ్యంగారు. తిరుచనాపల్లి.

సారమునంతనుబీల్చి, పిప్పిచేసి, దానిని మన యాంధ్రములోనించి, దీనిని మించిన భాషలోకమున మఱియొక్కటిలేనట్లుచేయుట, వారికిఁ బ్రథమకర్తవ్యమైనది. ఆంధ్రభాషాభివృద్ధిసంఘము మొదలగు సంఘముల వారీకార్యమును జేయఁబూనినారుకాని, వారు వేఱువేఱుగఁ దమకుఁదోచినవిధమున దానినిర్వృత్తింపసాహించుటవలన, వారుచేయఁదలచిన మహోపయోగము త్వరలో నాఫల్యస్థితికి రాఁజాలదు. ఈమహాప్రయత్నమునకు నాంధ్రదేశములోని మహాజనులగు ధనసంతులు విద్యావంతులందఱు నేకీభవించి, విద్యాపరిషత్తునొకటినిస్థాపించి, సక్రమముగాఁబనిని జరుపనారంభించినఁ, గొద్ది కాలములోని శైశవావస్థలోనున్న మన భాష నవయశావన విలాసస్ఫూర్తితోవెలసి, మన దేశము నుద్ధరింపఁగలుగు ననుటకు సందేహముండదు. ఈమహాప్రయత్నమువలన విద్యాధికులయ్యును, ఆర్జనాభావముచేఁబరితపించుచున్న యాంధ్రేయపట్టపరీక్షులలోగడి తేరినవారికిని, సంస్కృతాంధ్ర పండిత నివహమునకును గౌరవ జీవనోపాయముకలుగును. మనకుఁగావలసిన వస్తువులన్నిటిని మన దేశమే మనకొనఁగనునంతటి ధనబల విద్యాసంపన్నమగును. ఈమహాత్కార్యమునకు ధనసహాయమొట్లు కలుగునని మనవారడుగనచ్చును. ప్రయత్నించిన నదియు సులభ సాధ్యమైనదే. తమప్రతిజీవనములవలనఁ బ్రజలసంపూర్ణ విశ్వాసమును బడసిన మహాపురుషులు ప్రతిపట్టణమునను, బ్రతిపల్లెనుగలరు. వారి ప్రోత్సాహమువలన నెవరికిని అంతబరువుగాఁ గానకుండునట్లు, ప్రతియూరు, ప్రతిగ్రామముననున్న ఆర్జనపరుఁడైన ప్రతియాంధ్రదేశీయుని యొద్దనుండియు సంవత్సరమునకు రూపాయలేక అర్థ రూపాయవంతున రాఁబట్టిన, నాసొమ్ము లక్షల సంఖ్యకువచ్చుననుటకు ననుమానములేదు. కాని యీసొమ్మును భద్రపరచి, వివిధోపయోగ కార్యములకు వినియోగప

రచుటకు నుచ్చివానియగు సభాగోనిసభికులందఱును, అనుభవసరిపూర్ణులును, విశ్వాసపాత్రులును, విద్యాధికులును, ధనవంతులును, గౌరవనీయులునుగా నుండఁగలిగిన, ధనముపోగగుటకుఁగాని, దానివలన దేశమునకు లాభముకలుగుటకుఁగాని సందేహముండదు. అట్టి మహాపురుషులు మనదేశమునఁగలరు. అట్టి సత్పురుషులందఱేకీభవించి, సభలుచేసి, ధనమును గ్రోడ్డికరించి, మన యాంధ్రదేశపట్టణములలో విద్యావ్యాప్తికిని, వాణిజ్యమునకును, బరిశ్రమములకును అనుకూలాతిశయమునుగలిగిన యొక పట్టణము నేర్పరచి, యొక గొప్పధనాగారమును, బరిశ్రమయంత్రశాలల నచ్చట్టస్థాపింపవచ్చును. ఇంతియకాక యర్హులైన విద్యాధికులను విదేశములకంపి, వివిధపరిశ్రమవిద్యల వారికి నలవడఁజేయవచ్చును. విద్యాపరిషత్తునుస్థాపించి, గ్రంథభాషాంతరీకరణ వ్యవహారమును జరుపుటకును, ముఖ్యావశ్యకమైన సంపూర్ణ నిఘంటువునొక్కటి నిరచింపఁజేయుటకును బనిఁబూనవచ్చును. దీనివలన మన యాంధ్రులకు ముఖ్యపట్టణ మొకటి లేని లోపముదొలఁగును. బహువిధ పరిశ్రమములవలన బహుజన జీవనోపాయమునకు మార్గముకలుగును. దీనివలన నాంధ్రవిశ్వవిద్యాలయ మొక్కటి తలచూపుట కవకాశముకలుగును. దానిని బట్టి బహువిధపరిశ్రమకలాశాల లుత్పన్నముకావచ్చును. పాశ్చాత్యపద్ధతిననుసరించి, యాంధ్రభాషలోనె సమస్తవిద్యలును, సమస్తపరిశ్రమములును విద్యార్థులకు నేర్పుటకు మనకువీలుకలుగును. దీనిని బట్టి విద్యార్థులల్పవయస్సులోనె, యల్పధనవ్రయముతోనె పాండిత్యవిద్యనుగడించి, తమ విద్యాప్రభావమునుబట్టి, తాము ప్రవేశించుప్రతి పరిశ్రమములోను, వ్రయప్రయాసలఁదగ్గించి, లాభము నినుమడింపఁజేయగల నూతనాంశములనుగనివెట్ట సమర్థులగుదురు. కల్పనాశక్తి లేనిలోపముచే బహుకాలముగాఁ గాంతిఁదొఱఁగి

అమృతాంజనము:—“మీ అమృతాంజనము వేలకొలది పీడితులకు దివ్యమయిన శోషధము” యం. మాడప్ప మొసూరు. అమృతాంజనము వాఘలను, తేలుబాధలను పార్శవునొప్పలనుతీసివేయును. అమృతాంజనం డిపో, భోర్టు, బొంబాయి.

యున్న మన దేశము, మరలఁ దేజోవిరాజితమై మహోన్నతిగాంచును. ఆంధ్రభాషకుఁదోడు, విద్యార్థులకందఱికిని, ఆంగ్లేయ హిందీభాషలలో నఖండపాండిత్యమును, విధానకముగాఁ గలిగించిన, నొకమనదేశముననేకాక, ప్రపంచమంతయు వారు సంచారము చేయఁగలిగి, వివిధోపయోగవార్తల సంగ్రహించి, మన దేశోన్నతికిఁదోడుపడుదురు. తప్పనిపనిగా స్త్రీపురుషులనందఱిని, నీతి విద్యాబలయుతులుగాఁ జేసి, యొక్కొకపరిశ్రమ విద్యలో వారికిఁ బ్రవేశమును గలిగించిన, మన యాంధ్రులందఱును బురుషార్థపరులగుట వలన, వారిలోభూమికి బరువుగాఁదోచువారెవ్వరుండరు. ఇదంతయు ననుకూలులై, ప్రజాహితకారులై న్యాయవంతులై సహనశీలులైన పాలకులకాలములోఁ బ్రజలుచేయవలసినపనికాని, రాజులుబలాత్కారపరచి చేయవలసినపనికాదు. ఈపనికిమనకు ధనలోపములేదు. దీనికై పాటుపడు సామర్థ్యలోపములేదు. కాని దేశభాషాభిమానలోప మొక్కటియే ముఖ్యముగా దీనికాటంకమైయున్నది. ఆయభిమానాన్ని యె ప్రతి యాంధ్రునిహృదయములోను బుట్టి ప్రజ్వరిల్లిన, మనకార్యసాఫల్యమునకు మనపాలకులగు నాంగ్లేయుల సత్ప్రభుత్వకాలముకంటె మంచి సమయము మనకుదొరకదు. ఈకార్యసాధన వలననేమనము ప్రస్తు

తబాల్యావస్థనుబాసి, యువావస్థను బడయఁగలిగి "పుత్రం మిత్రవదాచరే త్తను" నుడిననుసరించి, భావజ్ఞులుగు మనపాలకులమైత్రీకిఁ బాత్రులుగాఁగలుగుదుము. బద్ధకంకణులై మనపాలకులు చేయఁబూనిన మేలుపనిని మనముఫలింపఁ జేసినవారలమగుదుము. వారి పాలననుండిమనకు హితమాచరింపనెంచిన పరమదయాపరుడైనపగమేశ్వరుని యాజ్ఞనుబాలించిన వారమగుదుము. తక్కిన మన దేశభ్రాతృవరుల కందఱికిని మనము మార్గదర్శకులమగుదుము.

ఆంధ్ర దేశ బాంధవులార !

ఇదియొక గొప్పవిషయము. ఈవిషయమును గురించి ధీమంతులును, విద్యావంతులైన తమబోటులకు విశేషముగఁ దెలియఁజేయ నావశ్యకముండదు. నూతన సంవత్సరాది దినమున, మన దేశోన్నతికావశ్యకమగు నూతనాంశము నొక్కటిని, దమయోచనకొఱకుంచుట, తనకర్తవ్యమనితలఁచి, మా యాంధ్రపత్రికాబాలిక, వైవిషయమును దమముందటఁ బెట్టినది.

ఉ. శీలము శాస్త్ర విద్యయును + శేముషి నాఁబడు దివ్యభూషలకొదాలించినట్టిధన్యులు + పదాన్యులునౌ తమరాంధ్రపత్రికా బాలిక చేయువిన్నపము + భవ్యమతికొదలపోసిచూచిదోషాళినిబోనడంచి + మన యాంధ్రసతీమణి సుద్ధరింపరే.

అమృతాంజనము:—వలన లాభించకున్న సొమ్ము తిరిగి యిచ్చివేయబడును. ప్రతినుగృహమందును యుండఱతగినది. వీరిసేల ప్రతిసేల విక్రయమగుచున్నవి. వెల 0-8-0. అమృతాంజనం డిపో, ఫోర్టు, బొంబాయి.

ము. ఆంధ్రులార్యుల ద్రావిడుల యను సుశయ రేముతో విచ్చి మా యెను. పిమ్మట నాఱవశతా
ము గలుగుటసహజము. ఆంధ్రద్రావిడభాషలకుం గల జము, ఆంధ్రులచరిత్రాంశములు దెలియవు.
సన్నిహిత బాంధవ్యమునుబట్టి యాంధ్రులును ద్రావిడులను ద్రావిడులతో నొక శాఖగా నెంచ బడవలయును. దరిమతమున నాంధ్రరాజులు ద్రావిడులు, కొం
యణకాలమునాటికి దక్షిణమునందూర్పు రాజ్య దేశాధిపతులవలె నాంధ్రులును నార్యులుగారనుట
ములు ప్రబలమైదు. నందులు మగధరాజ్యము నేలు యె యుక్తియు క్తముగనుండెడిని. ఆంధ్రదేశమున
నపు డాంధ్రులు స్వతంత్రులుగనుండిరి. మార్యవం కుత్తరమున నార్యులును దక్షిణమున ద్రావిడులు
శజుండైన యశోకవర్ధనుని కాలమునం దాంధ్రులు నుండటంచేసి ఈయుభయజాతీయుల యాచారవ్య
మార్యసామ్రాజ్యములోని వారుగ నుండిరి. ఆంధ్ర వహారముల కెక్కువసంయోగ మీదేశమునం దేర్ప
రాజులు 50 దుర్గములను, 1,00,000 పదాతులను, డినది. వీరియాచారవ్యవహారములును, భాషావిశేష
1000 దుర్గములను, 1000 గజములను గలిగియుండిరి. ములును, గుణశీలములును, నాకారవిలాసములును
కృష్ణానదీతీరమునందున్న శ్రీకాకుళము వీరికి రాజ దీని నిరూపించుచున్నవి. ఆంధ్రదేశమునందు దక్షిణ
దానిగనుండెను. రాజ్యము కృష్ణాగోదావరుల నడు దేశమునకన్న బౌద్ధమత మెక్కువగ వ్యాపించినది.
మును దూర్పుసముద్రమునండ్రి పడమటికనుమల అమరావతి. గోదావరి యొక్క సముద్రము వేట
దగరస్థలమున
మహానదీతీరమునందున్న సుప్రసిద్ధమైన నాళి మొదలగు చోట్లనున్న స్తూపములు దీనికి నిదర్శన
కాక్షేత్రమువరకు వ్యాపించియుండెను. కొన్నిసమ ములు. దక్షిణదేశమునందువలె నాంధ్రదేశమునం
యములందు దక్షిణమున వెన్నవరకును నుత్తరమున దుఁ బెద్దదేవాలయములు లేవు. ఆంధ్రులు వర్తక
జగన్నాథమువరకును వ్యాపించి యుండినది. మునకై సముద్రమునుదాటి దూరదేశములకు వెళ్ళి
నటుల నిదర్శనముల నేకములుగలవు. ఆకాలమునందు

ము. ఆంధ్రులార్యుల ద్రావిడుల యను సుశయ రేముతో విచ్చి మా యెను. పిమ్మట నాఱవశతా
ము గలుగుటసహజము. ఆంధ్రద్రావిడభాషలకుం గల జము, ఆంధ్రులచరిత్రాంశములు దెలియవు.
సన్నిహిత బాంధవ్యమునుబట్టి యాంధ్రులును ద్రావిడులను ద్రావిడులతో నొక శాఖగా నెంచ బడవలయును. దరిమతమున నాంధ్రరాజులు ద్రావిడులు, కొం
యణకాలమునాటికి దక్షిణమునందూర్పు రాజ్య దేశాధిపతులవలె నాంధ్రులును నార్యులుగారనుట
ములు ప్రబలమైదు. నందులు మగధరాజ్యము నేలు యె యుక్తియు క్తముగనుండెడిని. ఆంధ్రదేశమున
నపు డాంధ్రులు స్వతంత్రులుగనుండిరి. మార్యవం కుత్తరమున నార్యులును దక్షిణమున ద్రావిడులు
శజుండైన యశోకవర్ధనుని కాలమునం దాంధ్రులు నుండటంచేసి ఈయుభయజాతీయుల యాచారవ్య
మార్యసామ్రాజ్యములోని వారుగ నుండిరి. ఆంధ్ర వహారముల కెక్కువసంయోగ మీదేశమునం దేర్ప
రాజులు 50 దుర్గములను, 1,00,000 పదాతులను, డినది. వీరియాచారవ్యవహారములును, భాషావిశేష
1000 దుర్గములను, 1000 గజములను గలిగియుండిరి. ములును, గుణశీలములును, నాకారవిలాసములును
కృష్ణానదీతీరమునందున్న శ్రీకాకుళము వీరికి రాజ దీని నిరూపించుచున్నవి. ఆంధ్రదేశమునందు దక్షిణ
దానిగనుండెను. రాజ్యము కృష్ణాగోదావరుల నడు దేశమునకన్న బౌద్ధమత మెక్కువగ వ్యాపించినది.
మును దూర్పుసముద్రమునండ్రి పడమటికనుమల అమరావతి. గోదావరి యొక్క సముద్రము వేట
దగరస్థలమున
మహానదీతీరమునందున్న సుప్రసిద్ధమైన నాళి మొదలగు చోట్లనున్న స్తూపములు దీనికి నిదర్శన
కాక్షేత్రమువరకు వ్యాపించియుండెను. కొన్నిసమ ములు. దక్షిణదేశమునందువలె నాంధ్రదేశమునం
యములందు దక్షిణమున వెన్నవరకును నుత్తరమున దుఁ బెద్దదేవాలయములు లేవు. ఆంధ్రులు వర్తక
జగన్నాథమువరకును వ్యాపించి యుండినది. మునకై సముద్రమునుదాటి దూరదేశములకు వెళ్ళి
నటుల నిదర్శనముల నేకములుగలవు. ఆకాలమునందు

“జగన్నాథాదూర్భవభాగాదర్వాక్
శ్రీభ్రమరాత్మకాత్ తాపదాంధ్రాభిభోదేశః.”

అశోకవర్ధనుడు లోకాంతరగతుడై నపుడు వాని
సామ్రాజ్యము విచ్ఛిన్నముకాగా నాంధ్రులు మర
ల స్వతంత్రరాజులై రి. ఆంధ్రులు రమారమి 550
ఏండ్లు క్రీ. పూ. 300 నుండి క్రీ. త. 236 వరకు నాం
ధ్రదేశమును బాలించిరి. ఈరాజులలో నేడవపురు
షుడు హలుడు దేశభాషల బోషించెను. బృహ
త్కథ వై శాచీభాషలో వీనికాలమునందు రచియిం
పబడినది క్రీ.త. 111నుండి 138 వరకు నేలిన రెండ
వ విలివాయకురుడు శక బౌద్ధి కయవనఘూర్జరాదు
లైన పరదేశీయుల నోడించి కీర్తి శేషుండయ్యె. య
జ్ఞశ్రీ యను రాజు కడపటియాంధ్రరాజులలోఁ బ్రసి
ద్ధికెక్కెను. ఆంధ్రసామ్రాజ్యము 236 వ సంవత్స

అమృతాంజనము:—యొక్కవాడుకలు వివరింపబడిన శారీరకాస్త్రమునుపుస్తకమును, ఇంగ్లీషు, తెలుగు, కన్నడము,
మరాఠీ, హిందీభాషలలో వలయువారికి ఉచితముగాపంపెదము. అమృతాంజనము డిపో, ఫోర్సు, బొంబాయి.

యైనవిదప రాజధాని రాజమహేంద్రవరమునకుఁ
 మార్పబడియె. చాళుక్యు లు త్తరహిందూస్థాన
 మునుండివచ్చిన రాజపుత్రులు, చంద్రవంశజులు. వీర
 లకాలమునం దాంధ్రదేశమున బాద్ధమతము తగ్గి
 బ్రాహ్మణమతము హెచ్చినది. ఎల్లారా ఎజెంటాల
 లోనుండు గుహావిహారములు వీరిరాజ్యవ్యాప్తిని బ్రా
 హ్మణమతాభిమానమునుఁ దెలుపుచున్నవి. ఈరాజు
 లలో నిరువదియేడవరాజగు రాజరాజనరేంద్రుఁడు
 నన్నయభట్టారకునిచే నాంధ్రీకరింపబడిన మహాభా
 రతమునకుఁ గృతిపతియై తెలుగుబాసకు మహాాప
 కారమునుఁ జేసి శాశ్వతకీర్తినిగాంచెను. పండ్రెండవ
 శతాబ్దమునం దాంధ్రదేశమును చోళరాజులు పాలిం
 చిరి. ఓరుగంటి సంస్థానాధీశులైన గణపతిరాజులు
 పండ్రెండు, పదుమూడు శతాబ్దము లందాంధ్రదేశము
 నుమహావైభవముతోఁ బాలించిరి. ఈవంశజులలోని
 రుద్రమదేవియును బ్రతాపరుద్రుఁడును సుప్రసిద్ధులు.
 కళింగరాజులైన గజపతులు పదునాల్గవశతాబ్దమునం
 దాంధ్రదేశములోని కొన్ని భాగముల నాక్రమించు
 కొనిరి. రెడ్డులు నీకాలములోఁ గొంతదేశమునకు
 బాలకులైరి. పదునాల్గవశతాబ్దమునం దాంధ్రదేశ
 మునందు మహమ్మదీయులు నెలవుల నేర్పరచుకొనిరి.
 పదునాఱవశతాబ్దారంభమున నాంధ్రరాజ్యలక్ష్మీకృ
 ష్ణదేవరాయల వశవర్తిని యయ్యె. ఈశూరాగ్రేస
 రుఁ డాంధ్రభాషాయోషామణినిఁ బోషించి చిరకీర్తి
 నిఁగాంచెను. పిమ్మట నాంధ్రదేశము మహమ్మదీయు
 లవశమైనది. ఆంధ్రదేశమునందాంగ్లేయుల పరిపాల
 నము పదునెనిమిదవశతాబ్దమునందుఁ బ్రారంభమై
 పందొమ్మిదవశతాబ్దమునందు సుస్థిరముగ స్థాపింపబడి
 నది.

దేశాభివృద్ధికిని భాషాభివృద్ధికిని సుస్థిరమైన సత్ప
 రిపాలనము ఆవశ్యకము. రాజ్యలక్ష్మీనిఁ గాపాడఁజాలిన
 వారలె భాషాయోషనుఁ బోషింప నోపుదురు.

పూర్వము భూపతులు పంజీతులబోషించి విద్యాభి
 వృద్ధినిఁ జేయుచుండిరి. ఈసత్పరిపాలకులవలన సత్క
 వులు, శూరాగ్రేసరులు, ముత్రిపుంగవులు, దేశభ
 క్తులు గారవింపబడుచుండిరి. ఆంధ్రులును నితర
 హైందవసాతీయులవలె గురాచారపీడితులై యజ్ఞా
 నాంధకర్మములోఁబడి తమ యుచ్చస్థితినుండిఁ దొ
 లగిపోయిరి. ఆంధ్రుల గతవైభవము దేశాభిమాన
 మునుఁ బురికొల్పనోపదా? వాగనుశాసనుఁడు, కవి
 బ్రహ్మ, ప్రబంధపర మేశ్వరుఁడు మున్నగుసార్థకనామధే
 యులచే రచియింపబడిన కావ్యరాజంబులు భాషాభి
 మానమునుఁ బుట్టింపఁజాలవా? నాజన భూమి,
 నామాతృభాష, నాస్వదేశము అని యొకసారియైన
 నుఁ దలపోయని తేజోవిహీనుఁడైన కుక్షింభరుఁడుం
 డునా? నవశక్తి దేశమునందంతటఁదనప్రతాపమును
 వ్యాపింపఁజేసి దేశాభాషాభిమానులమనంబుల దృఢ
 ముగ నాకర్షించుచున్నది. సాధువృత్తినిఁబూని దేశా
 భివృద్ధికై యిప్రతాపమును నియమించుట దేశభ
 క్తులవిధి. కాలమునుఁబట్టి సాధనసంపత్తియును మా
 టినది. దేశభక్తుల దేశసేవ యీసాధనసంపత్తి ననుస
 రించి యుండవలయును. లేనియెడల ననిష్టములకుఁ
 గారణముగాగలదు. దేశారాధనమునకు డార్జన్య
 మీకాలమున నెంతమాత్రమునుఁ బనికిరాదు. డౌ
 ర్జన్యమువలన దేశమునందు సంక్షోభము గలిగి దేశ
 శాభివృద్ధికిభంగముగలుగును. డౌర్జన్య మిహాపరసుఖ
 ములనుఁ బాడుఁజేయును. ధర్మారంభముల వలననంత
 రాయములు నశించి విజయము సమకూరును.

ప్రస్తుతము తెలుగుబాసను మాటలాడుజనులు
 రెండుకోట్లకుఁబై గా గలరు. వీరలన్ని రాష్ట్రములందు
 ను వ్యాపించియున్నారు. 1, 50, 00, 000 తెలుగు
 వారు బ్రటిషు ఇండియాలోను, 50, 00, 000 నైజా
 ము రాజ్యమునందునుఁగలరు. బ్రటిషుఇండియాలో
 నివారు విశేషముగఁ దెలుగుమండల ములలోను

అమృతాంజనము: —“నాతలనొప్పిని మీఅమృతాంజనము తక్షణమే మాన్పినది” వి. పరబ్రహ్మశాస్త్రి, తహశీలు
 దారు.

న్నారు. కాని రామేశ్వరమునకును, గాళికాపురమునకును, రంగూనునకును క్వెట్టాకును నడుమనున్న ముఖ్యపట్టణములందెల్లఁ దెలుగువారు గలరు. వీరిలనందఱ నేకీభావులుగఁ జేయుట కాంధ్రభాషకు శక్తిసామర్థ్యములు గలవు. భిన్న దేశములందుండు తెలుగువారి నేకజాతీయులనుగఁ జేయుటకు మాతృభాషయే తగిన బంధనసాధనము.

హైందవుల భాగ్యవశమున నాంగ్లేయులు హిందూదేశమునకుఁ బాలకులై దేశమునందు శాంతిని స్థాపించి దేశాభివృద్ధినిఁ జేయుచున్నారు. వీరి సత్పరిపాలనము విద్యాభివృద్ధికిని వాణిజ్యాభివృద్ధికినిఁ బరిశ్రామికాభివృద్ధినిఁ జేయుచున్నది. ఆంధ్రులును మిగిలిన హైందవులవలె వర్ధిలుచున్నారనుట నిర్వివాదాంశము కాని వంగ మహారాష్ట్ర ఘూర్జరద్రవిడాది దేశీయులవలెఁ దమ జనబాహుళ్యమునకుఁ దగినటుల వృద్ధిఁ జెందుచున్నటుల తోచదు. ద్రావిడులును మహారాష్ట్రులును, ఘూర్జరులును నాంధ్రులకన్న సంఖ్యాబాహుళ్యమునఁ దక్కువగనున్నను శక్తిసామర్థ్యములం దాంధ్రులను మించియున్నారు. దీనికి ముఖ్య కారణము వారల యధికవిద్యాభివృద్ధి. తెలుగు దేశమునందు దక్షిణదేశముకంటెఁ గళాశాలలును, బౌతశాలలును దక్కువగనున్నవి. చెన్నపురియందు దేశీయులచేఁ బ్రచురింపఁబడుచున్న యాంగ్లేయ దైనికవార్తాపత్రికలు మూడును నాంధ్రేతరులచేఁ బ్రచురింపఁబడుచున్నవి. విశేష వ్యాసముగల తెలుగు వార్తాపత్రిక యొకటియును లేదు. ఇంతవరకొక యాంధ్రుడును నున్నత న్యాయాధీశుడు గా లేదు. ఉన్నతన్యాయవాదిపదవినిఁ బొందియుండలేదు, మండలాధిపతియును గా లేదు. ఎల్లపద్ది జానకిరామయ్య గారొకరు మాత్రము మండలన్యాయమూర్తిగ నుండిరి. వ్యవస్థాకల్పిత పౌరసేవా పరిక్షలో (Statutory Civil Service) గృహాధికారిలనవారు గానరారు. స్త్రీలకుప

యు క్షమైన యున్నత విద్యాలయ మొక్కటి యున్న నాంధ్రదేశమునందులేదు. చెన్నపురి రాష్ట్రమునకు రాజధానియైన చెన్నపురి తెలుగు మాటలాడువారికి దక్షిణ సరిహద్దు. అయిన నదిప్రధాన నగరంబగుటం జేసి యాంధ్రభాషావ్యాపనకదియే ముఖ్యస్థానముగ నున్నది. అచ్చటనుండిగాని లేకవేటొక ముఖ్యపట్టణమునుండిగాని యాంధ్ర భాషావ్యాపనకుఁ జేసవ్యవస్థల నేర్పాటుఁ జేయవలయును. ప్రజల్లు విద్యావ్యాపనకై పాలకుల సహాయమునె నన్నియుండక స్వయంసహాయమును నన్ని పనిఁ జేయవలయును. పాలకులు నేయవలసిన పను లనేకములు. వారియాదాయము నేక కార్యములకై యుపయోగింపఁ బడవలసియున్నది. ధనము వివిధప్రదేశములనుండి వచ్చుటంజేసి యన్నిప్రదేశముల వారికొరకు వినియోగింపఁబడవలసియుండును. ఇందువలననె మిగిలిన దేశీయులును ద్యాభివృద్ధికై స్వయంసహాయము రెండువిధములఁ జేయదగియున్నది, మొదటివిధము ధనసహాయము, రెండుకోట్లకుపై గానున్న యాంధ్రులు నిశ్చలమైన భాషాభిమానమునుఁ బూనిరేని యాంధ్రకళాశాలకుఁ దగిన ధన మొక్కపెట్టునఁ బోగుగాగలదు. మహాద్భావనాంకురంబులు మహాత్కార్యములకు బీజములు. స్వల్పారంభంబులె మహాత్కార్యములుగఁ బరిణమించును. ఆంధ్రదేశంబున విద్యావాపననుఁ జేసి సరసశబ్దార్థాలంకృతంబును మృదుమధురగంభీరంబునునైన దేశాభాషను నుద్ధరింపఁగోరని యాంధ్రులుండురని నమ్ముట కవకాశములేదు. ఈదేశాభాషాభ్యుదయముమనసకలారంభములకునుఁ బునాది. ఐకమత్యమునకు మూలబీజము. పరిశ్రాకామికాభివృద్ధికిఁ బ్రధానసాధనము, వాణిజ్యాభివృద్ధికిఁ జతురోపాయము, జ్ఞానాభివృద్ధికి సరళిమార్గము. పురుషార్థసాధనమునకుఁ జక్కనిత్రోవ.

అమ్మతాంజనము : — “తలనొప్పి, పక్షవాతములకు తప్పనిమందు. విద్యార్థులక క్యవసరము” బాబుకన్నయ

ఇప్పుడు ధనార్జనమునకును జ్ఞానాభివృద్ధికిని రాజభాషయైన యాంగ్లేయభాష యభ్యసించబడుచున్నది. ఈభాషయందుఁగల గ్రంథసామగ్రి వేఱొక భాషయందుఁ గానరాదు. దీనియందుఁగల శాస్త్రగ్రంథములకుఁ బరిమితిలేదు. మతగ్రంథములకు మితిలేదు. కల్పనాకథల కంతములేదు, చరిత్రగ్రంథములకు గడువులేదు. కావ్యనాటకములకు గణనలేదు. ఈభాష విద్యాధికులకుఁ బఠనార్హమైనదైనను నాంగ్లేయభాషయెన్నటికిని నేకభాషగాఁజాలదు. సామాన్యజనులకు విద్యాసంపత్తి దేశభాషవలననే గలుగనున్నది గానదేశభాషను వృద్ధిచేయుట భాషాభిమానులకుఁ బ్రథమకర్తవ్యము.

స్వయంసహాయము నవలంబించుటకు రెండవ మార్గము స్వార్థత్యాగము. విద్యాధికులందరును రాజకీయోద్యోగములను న్యాయప్రాదివృత్తిని నవలంబించుదురేని దేశహితార్థము ~~కాని~~ ణమునుఁ గట్టుకొనువారుండుటకు వీలుండదు. ఉపాధ్యాయవృత్తి నవలంబించుటవలనను ధనార్జనము తక్కువయైనను దేశహితమునుఁ జేయుటకెక్కువ వీలుగలదు. పునహాలో ఫర్లనను కళాశాలోపాధ్యాయులు మహారాష్ట్రదేశమునకు మహోపకారమునుఁ జేయుచున్నారు. మఱిలీబందరులో స్థాపించబడుచున్న యాంధ్రజాతీయ కళాశాలోద్ధారకులు స్వయంసహాయమును నమ్మి స్వార్థత్యాగదీక్షనువహించి పనిచేయుచున్నారు. ఆంధ్రదేశీయు లీ సదుద్యమమునకుఁ దోడ్పడి దీనింబో

షింపఁబ్రయత్నింపవలయును. ఇట్టి సదుద్యమములను బోషించుటయే దేశభక్తులకు భాషాభిమానులకుఁ బ్రథమకర్తవ్యము.

నైజామురాజ్యమునందు ధనసంపన్నులనేకులు గలరు. ఆరాజ్యమునందు 50 లక్షలజనులు తెలుగు బాసను మాటలాడువారు గలరు. వారి యభివృద్ధికై యొకయాంధ్రకళాశాల నైజామురాజ్యములో స్థాపించుటముఖ్యము. ఈరాజ్యమును బూర్వము గణపతిరాజులు పాలించి యాంధ్రభాషనుఁ పోషించిరి. ఇప్పుడిరాజ్యము స్వదేశరాజ్యములలోఁ బ్రథమస్థానము నలంకరించుచున్నది. సహజసద్గుణాలంకారులును స్వదేశభాషాభిమానులునైన శ్రీనైజాముగారి యుద్యమమునకుఁ దోడ్పడవచ్చును.

ఆంధ్రదేశభాంధవులారా! మనపూర్వపు యున్న తస్థితినిఁ దలపోయుడు, భాషాభిమానులారా! భాషాభివృద్ధికై యితరరాష్ట్రీయులు సేయుచున్న ప్రయత్నములను గమనింపుడు. మనము చేయవలసినయత్నములను యోచింపుడు, కవివరులచే రచియింపబడిన భారతాదిగ్రంథరాజములలోని భాషాస్వారస్యమును మాధుర్యమునుఁ గ్రోలిచూడుడు. బ్రిటిషుపరిపాలనమువలన సౌలభ్యంబులైన సాధనసంపత్తినిఁ జేపట్టుడు. దయామయుఁడైన సర్వేశ్వరునినమ్మి దేశభాషాహితార్థమై పనిచేయుడు. సఫలికృతమనోరథు లచిరకాలమునఁ గాగలరు.

ఆంధ్రపత్రిక.

ఇంగ్లీషు భాషాజ్ఞానములేని ఆంధ్రుల కమూల్యమయిన వార్తాపత్రిక. ఆ వారములో విదేశ, స్వదేశములలో జరిగిన వార్తల నన్నింటిని గలిగియుండి ఇంగ్లీషు పత్రికల సాగాంశమును పూర్తిగా బ్రచురించును. ఈ పత్రికను చదువువారు ప్రపంచజ్ఞానమును అత్యధికముగ వృద్ధిచేసికొనుచున్నారు.

చందా అతిస్వల్పము సం॥ గకి 2-2-0. మాత్రమే.

చిరునామా - మ్యానేజరు, ఆంధ్రపత్రిక, బొంబాయి.

ఆంధ్ర భాషా భిమానులారా!

(మ-రా-రా. బాలకవి భోగరాజు నారాయణమూర్తి గారిచే వ్రాయబడినది.)

~~~~~

చ. కలహము గాంచుచుంటిమి జగంబున నెప్పుడు జీవనార్థమై
బలియులు శక్తిహీనులను బల్కినడంపగఁ జూచుచుందు, రీ
కలహము మానవా వళికెఁగాక క్రమంబున వారివారి భా
షలకును బుట్టి, యిప్పటికిఁజాలయుపదవ మయ్యె నక్కటా!

గీ. ~~వల్కువది దేశము~~ యెల్ల యనుచు

ఖ్యాతిఁజెందిన మనభాష భీతిఁజెంది
యుండెదనొ యూడెదనొ యంచుఁగుండెనులఁ
బెక్కుశత్రులలోపలఁజిక్కెనిపుడు.

శా. నానాగ్రంథధనం బసంఖ్యము సుమీనాసాత్తు, రాద్దుత్రికన్,
నేనేపెద్దను భాషలందు, సరిరాఁదేభాషనాతోడ, నే
రైనన్ విద్యకు నన్నవేడవలె నంచాంద్రంబునున్ ద్రోయుచున్
జ్ఞానద్వారము మూసె నీదొరలభాషాప్రాధిమం గంటిరే!

గీ. ఇంగిలీషును నేర్చినయెల్లవారు
తెలుఁగనెడుమాటఁ గలనై నఁదలప రిపుడు
కథలనవ్వుల కల్లలఁగలల బడుల
నిండ వాకిండ్ల నింగిలీషే చెలంగె.

శా. హిందూ దేశమునన్ గలట్టి జనులం దెందెందఱో ప్రేమతో
హిందీభాషను చక్కగాఁ జదివి, తామిందే ప్రవర్తించుటన్
హిందూ దేశము సర్వమేలుటకు నాకే హక్క టంచున్ భలీ!
హిందీభాష వచింపసాగె గనుడి! యీయుక్తు లీమాటలున్.

చ. అదియటులుండఁ గొందఱుమహాత్ములు సంస్కృత భాషనేర్చినన్
గద కడులాభమా; తెలుగుననరసమేమియులే దటంచునె
మ్మదిదలపోసి తెల్ల నెడుమాటయె వీచులఁ జేరనీరు; స
మ్మదమున సంస్కృతోద్ధరణమున్ గనుచుందురు మాటిమాటికిన్.

చ. ఘననిజపాండితిన్ వెడలఁగ్రక్కుచు వార లభేద్యవాక్యముల్
దనివి తొలంగ నిఘరపదంబులఁ జేరిచి వెక్కుగ్రంథముల్
గను విను వారికర్థములుఁగాని తెఱంగు లిఖింతు రెప్పుడున్!
గనుఁగొన వారికే తెలియఁగావలెనందలి భావమేదియో!

గీ. అజనిస్పృష్టి విచిత్రమేమందునౌర
 ఘనుల నిరుపమ పాండిత్యగరిమమేమొ ?
 అంబురాళిలోఁ గాలకూటంబు వ్రాలె
 గ్రామ్యమనుభాష క్రొత్తగాఁ బ్రబలె నిపుడు.

8

గీ. నిరత మవలక్షణంబుల నెగడు చుండి
 ఆంధ్రభాషతోఁ బోరాటమాడఁ దొడఁగె,
 లంజనంతతి సొత్తుకై లావుమించి
 యూరిసునితోడఁబోరాటమాడునట్లు.

9

సీ. నవనవాలంకారనవ్యవైభవ మన్నఁ, దలనొప్పియట దీనితల ప దేమొ!
 మహినివ్యాకరణోక్తిమాటలాడుటయన్న, వాంతియకా నటదీనివరుస యేమొ!
 సాహిత్యవిధ్యుక్తసల్లక్షణములన్న, నురిబోసి కొను దీనిసరణి యేమొ!
 వివిధభవ్యాకారవృత్తగీతము లన్న, మూలడాగును దీనిలీలలేమొ!
 తగుదు ననితాను గూడనుతగవు లిపుడు
 సేయగాఁ బూనె దెల్లుతోవేయియేల?
 ఆంధ్రభాషావధూటీ గృహంగణమున
 దాసియె మెలఁగుటకు నై నఁదగునెచెపుడ.

10

గీ. దేశభాషల కన్ననుదిట్టలగుచు
 మ్రొంగుదుము భాషలన్నియుమేమె యనుచు
 వెలుగుచుండె స్వతంత్రాభివృద్ధి గలిగి
 బళిర ! మహారాష్ట్ర బంగాళభాష లవని.

11

ఉ. మాటుననుండి లేచి సిరమానసయై మన యాంధ్రభాష యీ
 పాటికినె నఁ దా నితరభాషలతో సమశక్తి గల్గి పో
 రాటము సల్పకున్న, నకటాయెటు జీవము తోడనిల్చు? నా
 నాటికి స్రుక్తిస్రుక్తి భువనంబునఁ దా నళి యింప కుండునే?

12

గీ. ఇట్టితరినై న మనభాషయింతుకై న
 దెలివిఁగొని నిద్ర విడనాడిమెలఁగకున్న
 మనుజులును భాషయును గూడఁజనగ వలయు
 దేశమును బాసి పాపి సర్వేశయనుచు!

13

ఉ. కావున నన్యభాషలనుగల్గిన గ్రంథములన్ గ్రహించి సు
 శ్రీవిలసిల్లు తెల్లన రచించి స్వభాషను దేశమందునన్
 జీవవినాశ ఘోరమును జెందగనీయక, సాటిబాసలన్
 జీవవహించి నిల్చునటుచేతురుగాక మహాత్ము లెల్లరున్.

14

పొట్టచీల్చి బిడ్డను తీయుట.

(మ.రా.రా.శ్రీ, ఆచంట లక్ష్మీపతి, బి. ఏ. ఎమ్. బి. సీ. యమ్. గారిచే వ్రాయబడినది.)

వైశీర్షి కను చదువునప్పుడు అందుండు చీల్చు అను పదమును చూచినతోడనే మీకు ఒకవిధ మయిన భయమును, సంశయమును కలుగవచ్చును.

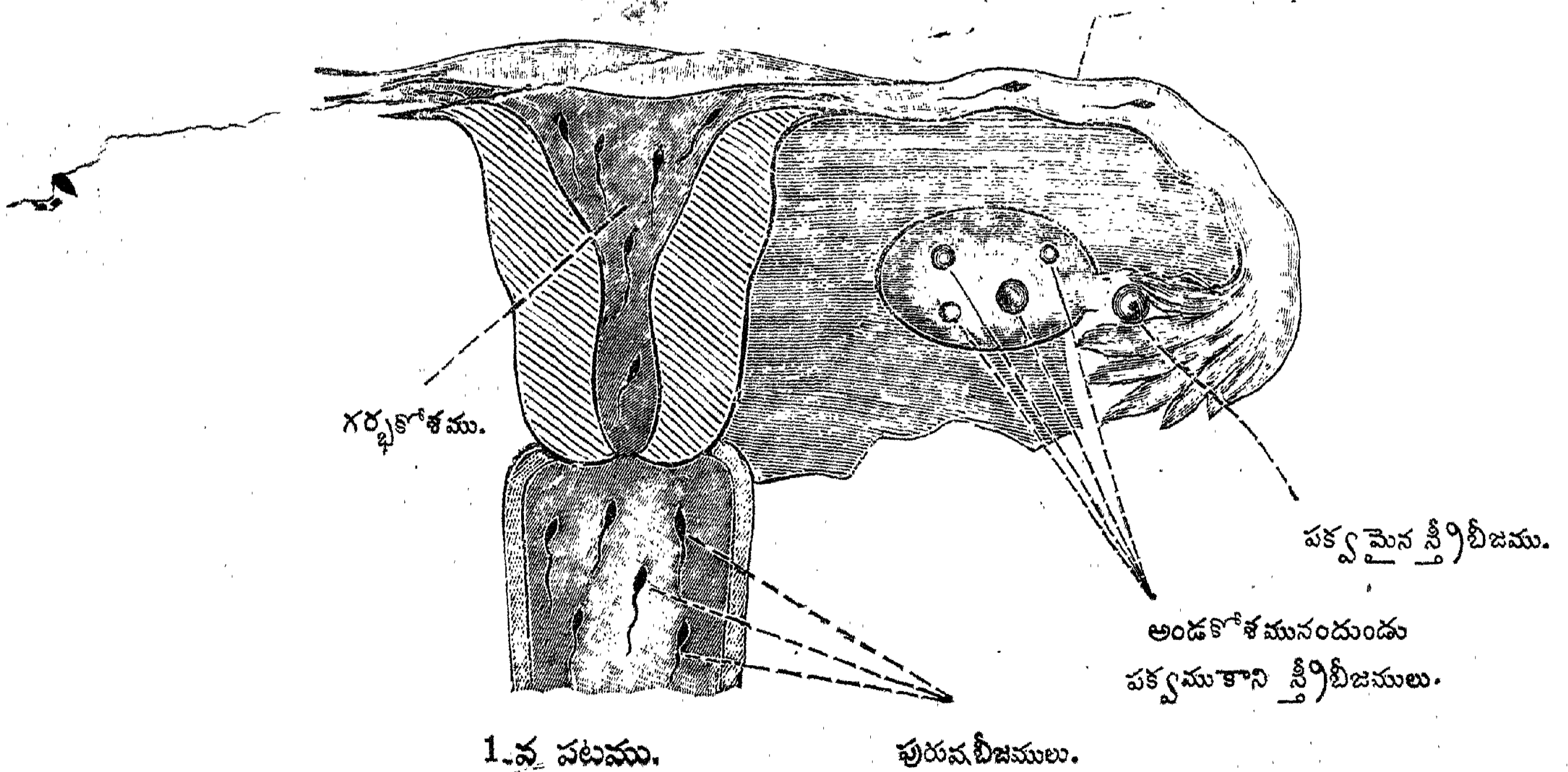
ఏలయన పొట్టచీల్చిన తరువాత తల్లి బ్రతుకునా! ఏమి ఈ సాహసపుపని అని భయమును, పొట్టలోపల జీవించియుండెనో లేదో, భూమిమీద పడినతర్వాత ననేక గండములు గడచి జీవించునో లేదో యను సంశయాస్పదమయిన కూనకొఱకై తల్లిపొట్టను చీల్చుట తగునా? అని సంశయమును, కలుగవచ్చును.

ఈ క్రింద వ్రాయబోవు వ్యాసమును చదువువారికి అట్టి భయమును సంశయమును తీయుననితలంచుచున్నాను. తగిన శస్త్రవైద్యుని చేతులతో పొట్టచీల్చుట యనగా గజ్జకురువును చిదుపుటకంటె సులభము. ఏలయనగా మనము గజ్జకురువును చిదిపినప్పుడు కొంచెమయిన నొప్పియుండకపోదు. శస్త్రవైద్యులు పొట్టనుచీల్చినప్పుడు లేశమును నొప్పియుండదు.

పాశ్చాత్య వైద్యశాలలయందేమి, ఇప్పుడు మన చెన్నపట్టణమునందేమి, లెక్కలేకుండ నిట్టి శస్త్రక్రియలు (ఆపరేషనులు) ప్రతివారమును జరుపబడి అనేకుల తల్లులును బిడ్డలును పునర్జన్మము నొందిగవబడుచుండుటచే పొట్టజీల్చుటయన్నంతమాత్రమున భయపడు మాచదువరులకు ఈవైద్యవృత్తాంతమున కొంతవఱకు తెలుపవలసియున్నది. పల్లెలనక పట్టణములనక ప్రతియూరియందును శిశువులు ఎందరెందఱోపుట్టుచున్నారు. వేయింటికి 970 మంది తల్లులు వైద్యసహాయము లేకయె పురుడుపోసికొందురు. కాని ఈ క్రింద వివరింపబోవు సృష్టివై పరీత్యములచే కొందఱును, తెచ్చివెట్టుకొన్న సుఖవ్యాధులు మొదలగువాని కారణములచేకొందఱును తమంతటతాము సుఖప్రసవము కాజాలకున్నారు.

సృష్టివైపరీత్యములు ఎట్లుకలుగునని తెలిసికొనవలెననిన జననావయవములయొక్క శాస్త్రజ్ఞానము కొంతవఱకు కావలసియున్నది.

అండనాళము.

వై పటములో చూపబోవు ప్రకారము స్త్రీ యొక్క జననావయములు నిర్దిష్టబడియున్నవి. అందు అండకోశములనునవి కోడిగుడ్ల ఆకారముగనుండు రెండుకాయలవంటి అవయవములు. ఒక్కొక్కటి బౌదంకాయంత ఉండును. ఇవి స్త్రీ యొక్క పొట్టలో బొడ్డున కిరువైపులను వెన్నెముక వైపు గోడనంటియుండును. ఇందు స్త్రీ బీజము లుద్భవించి వెరుగుచుండును. స్త్రీ బీజములు ఒక్కొక్క అండాశయములో సాధారణముగా ప్రతినెలకు ఒక్కొక్కటి పక్వమగును. అట్లు పక్వమయిన స్త్రీ బీజము అండాశయమును పగల్చుకొని బయటపడును. ఇట్లుబయట పడినప్పుడు దీని ప్రమాణము అంగుళములో 250-వ వంతు ఉండి గుండ్రముగానుండును.

తక్షణమే ఈ స్త్రీ బీజము అండనాళముని చెప్పబడు గొట్టములో ప్రవేశించును. ఎట్లన ఈ గొట్టముయొక్క కొనయందు పామునాలుకలవలెనుండు చిన్న చిన్న అంచులు వ్రేలాడుచు ఎల్లప్పుడు ముందుకు వెనుకకు కొట్టుకొను చుండును. ఇట్లు కొట్టుకొనుచుండు అంచులయొక్క కదలిక వలన ఆచుట్టుప్రక్కలనుండు ప్రదేశములో ఒక విధమయిన నుడిగుండమేర్పడును. అండాశయమును పగల్చుకొని బయటపడిన స్త్రీ బీజము ఈ నుడిలో బడి అండనాళముగుండ పోవుచుండును. ఇట్లుపోయి అది గర్భకోశమునందు జేరును. ఈ సమయమునందు స్త్రీ యొక్క గర్భసంబంధమయిన అవయవములయందు నెత్తురు అధికమయి కొన్ని రక్తనాళములు పగిలి ఋతుస్రావమేర్పడును. ఎడమప్రక్కనుండు అండకోశములో క్రమక్రమముగా వెరుగుచున్న నాలుగు స్త్రీ బీజములను చూడుడు. ఈ స్త్రీ బీజములు తమంతట తాము పిండములు కానేరవు.

స్త్రీ పురుషబీజముల సంయోగము పిండోత్పత్తికి ఆధారమయియున్నది. పటములో పురుషునియొక్క రేతస్సులోనుండు పురుష బీజములు స్త్రీయొక్క జన

నావయవములగుండ ఈదుకొనుచు పోవుచున్నవి చూడుడు. ఈ పురుష బీజములు స్త్రీ బీజములకంటె మిక్కిలిచిన్నవి. అతి చురుకయినవి. వీనియందు రెండు ముఖ్యభాగములు కలవు.

- 1 కొంచెములావుగనుండు మొదటిభాగము - తల.
- 2 అతిసూక్ష్మమయిన పొడుగాటి వెనుకభాగము - తోక.

ఈ తోక నిగంతరము మిక్కిలి వేగముతో నాడుచుండును. దీని సహాయముచే నీపురుష బీజములు అతి చురుకుగ నీదుకొని పోవుచుండును. ఈ పురుష బీజములనే క్రిందితరగతి జీవులను గూర్చి వ్రాయునపుడు జీవశాస్త్రమునందు సూక్ష్మ బీజములని వ్రాసియుంటిమి. స్త్రీ బీజములను స్థూలబీజములందురు.

విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమాల, 3 వ గ్రంథము జీవశాస్త్రము 2 వ కూర్పు 128 వ పుటచూడుడు.

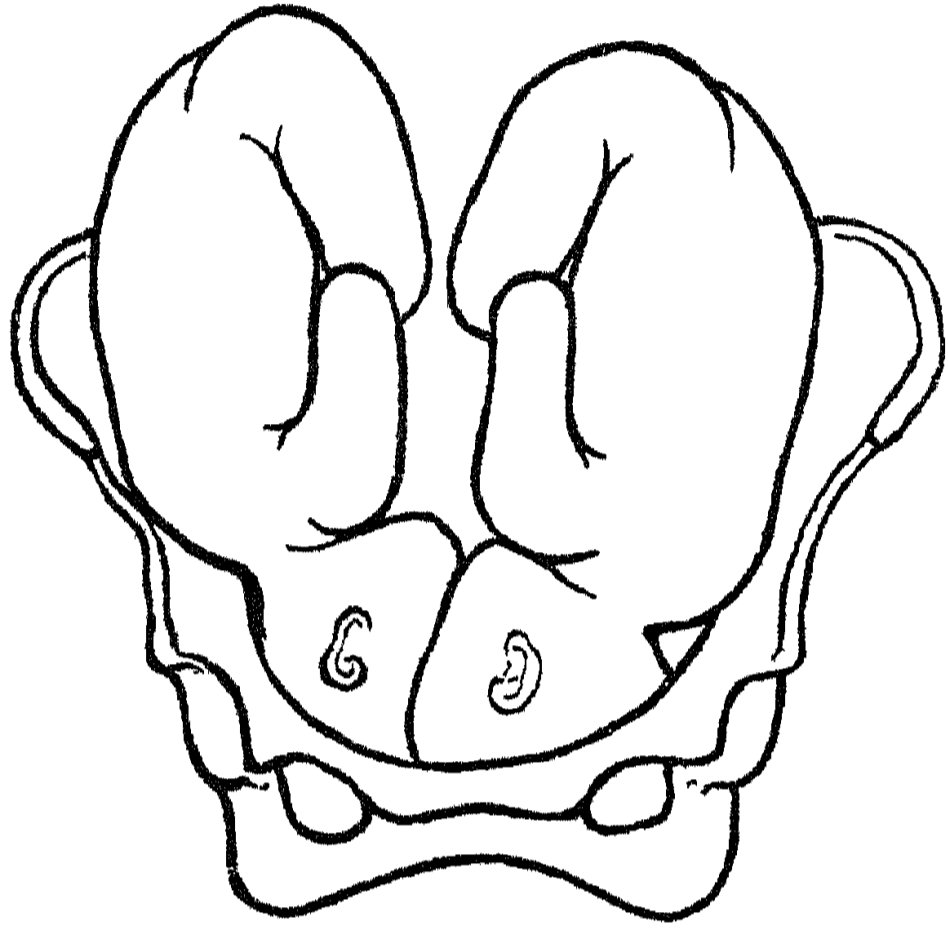
ఇట్లీదుకొనిపోవు పురుషబీజములు స్త్రీ బీజములకొత్తకై వెదకికొనుచు గర్భకోశముగుండ పోయిపోయి తుదకు ఏదోయొకటి, ఋతుస్రావమైన కాలమున అండకోశమునుండి బయలుదేరి అండనాళముగుండ వచ్చుచుండెడు స్త్రీ బీజమునుచేరి దానియందు ప్రవేశించి దానితో నైక్యమగును. ఇట్లైక్యము చెంద లేక పోయినపురుషబీజములన్నియు నాశముజెందును. 1టవ పటమునుచూడుము. ఇట్లు ఐక్యమగుటచే నేర్పడిన సంయుక్త బీజమేపిండమగును. ఇట్లు స్త్రీ పురుషబీజములై క్యమగుటయే పిండోత్పత్తియనబడును. ఈ తరుణమున నీపిండము ఏకకణము. ఇదియే చీలిచీలి అనేకకణములయి ఒక్కొక్క కణమునుండి ఒక్కొక్క భాగము వుట్టి మానవ శరీమంతయు నిర్దిష్టబడుచున్నది.

ప్రతి అండకోశమునుండి నెలకొక స్త్రీ బీజమువుట్టునని చూచియుంటిరి గదా. ఇందు ఏ స్త్రీ బీజమునందైనను పిండోత్పత్తి అయినచో రెండవ స్త్రీ బీజము

అన్య జాతిలనుండు యొక్కయుపయోగమును తెలుపునట్టి శారీరశాస్త్రమును 25 పుటలుగలపుస్తకమును తెలుగు, కన్నడము, మహారాష్ట్రీయ, హిందీ భాషలలో పంపుదుము. అమృతాంజనము డిపో, పోర్టు బొంబాయి.

వెంపుమాసి నశించిపోవును. ఒకానొకప్పుడు ఇరు వైపులనుండు రెండుఅండకోశములనుండివచ్చు రెండు స్త్రీ బీజములును ఏకకాలమున రెండుపురుషబీజములతోనై క్యమైనయెడల రెండు పిండము లుత్పత్తియగును. ఈ రెండును వృద్ధిపొందినచో ఇద్దరుకవలపిల్లలు పుట్టుదురు. క్రిందిపటమును చూడుడు.

2.వ పటము.

ఇదిగాక పిండోత్పత్తి కాక పూర్వము అరుదుగా స్త్రీ బీజముచీలి, కణవిభాగము నొందినట్లయిన అందు ఒక్కొక్కకణము ఒక్కొక్క పురుషబీజముతోనై క్యమయి అనేకపిండములు, ఉత్పత్తి అగుటయు కలదు. ఇట్లేర్పడి యొకానొకచో ఆఱుగురు పిల్లలు ఒక్కసారిగా పుట్టిరి. అట్టి విచిత్రమయిన కానుపునకు పుట్టిన శిశువుల పటములిందు బొందుపరచబడినవి. శి వపటము చూడుము.

మనదేశమునందు సరియయిన లెక్కలులేక పోవుటచేత ఇట్టి జననములెన్నియో జరుగుచున్నను మనకు తెలియకున్నవి. కాని ఉన్నతదశయందున్న దేశముల వారందఱు వీని లెక్కలువేసియున్నారు. ఇంగ్లండు దేశములో 2,85,219 జననములలో 3,718 కవల పిల్లలు పుట్టిరి. అనగా 76 $\frac{1}{2}$ జననములకు ఒక్కొక్కవలపిల్లల జతపుట్టుచుండును.

ముగ్గురు పిల్లలు ఒక్కటిగా పుట్టుచుండుట ఇంగ్లండు దేశములో "చర్చిలు" అనునాయన 430 టిని లెక్క వేసియున్నాడు. ఆయన లెక్క ప్రకారము 6,000 జననములలో ఒక్కటిచొప్పున ముగ్గురుపిల్లల కానుపులు తేలెను.

నలుగురు పిల్ల లొకసారిగాపుట్టు ప్రసవములు 3,71, 126 కాన్పులకు ఒక్కటి కనపడుచున్నది.

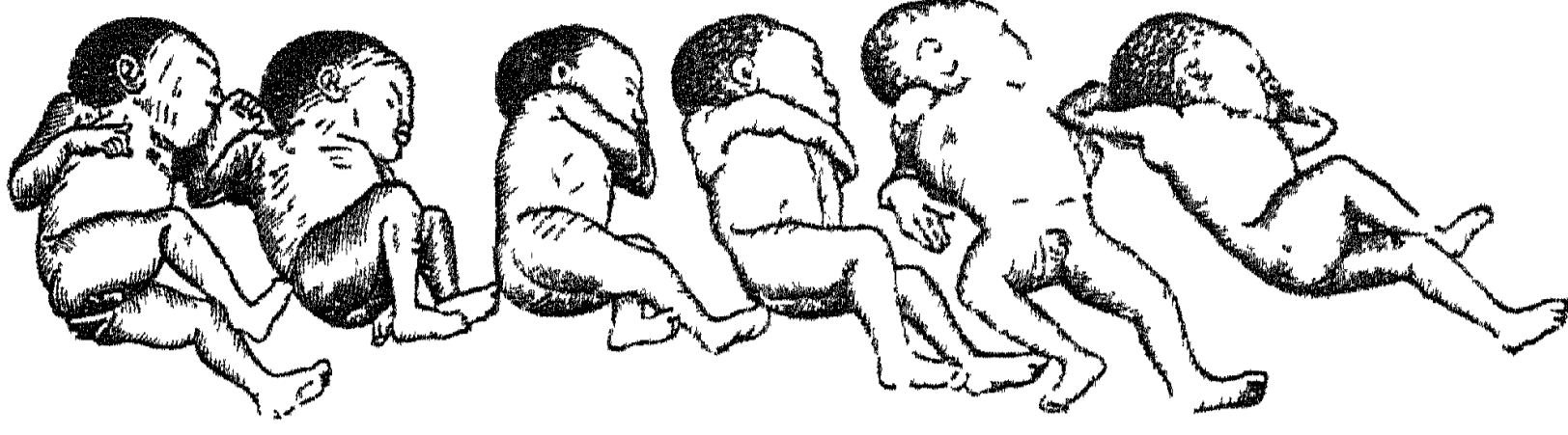
అయిదుగురు పిల్లలుగలవి కూడనున్నవిగాని అంతగా లెక్కకురాలేదు.

ఒక సారిగా ఆరుగురు పిల్లలుపుట్టిన ప్రసవములను గూర్చి ఇద్దఱు వ్రాసియున్నారు. ఆ 1888 సం॥ లో వెస్సాలి (Vassali) అనునాతడు ఒక జననమును గూర్చి వ్రాసియున్నాడు. అందునలుగురు మగపిల్లలును ఇద్దరు ఆడపిల్లలును ఏకప్రసవమున జన్మించిరి. ఆఱుగురు పిల్లలు పుట్టిన మరయొక ప్రసవమునుగూర్చి ఆ 1903 సం॥ యే మేయినెల 27 తేదీని కెర్, కుక్ మెన్, (Kerr and Cookman) అను వారలు ఆఫ్రికాలో ఆక్రా (Accra) అను గ్రామమునందుచూచినట్లుగా వర్ణించియున్నారు. ఆపుట్టిన ఆఱుగురిలో అయిదుగుఱు మగపిల్లలు. ఒకతె ఆడుది. అందఱుపిల్లలును పుట్టినప్పుడు బ్రతికియుండిరి.

ఈమెకే మొదటి కానుపున నల్గురుపిల్లలును, రెండవకానుపున ముగ్గురు పిల్లలును, మూడవకానుపున ముగ్గురుపిల్లలును, నాల్గవకానుపున ఆఱుగురు పిల్లలును, పుట్టినట్లు వ్రాసియున్నారు. ఈ నాల్గవకానుపునందు పుట్టిన పిల్లలయొక్క పొటాగ్రాపు పటములు శి వపటములో చూపబడినవి.

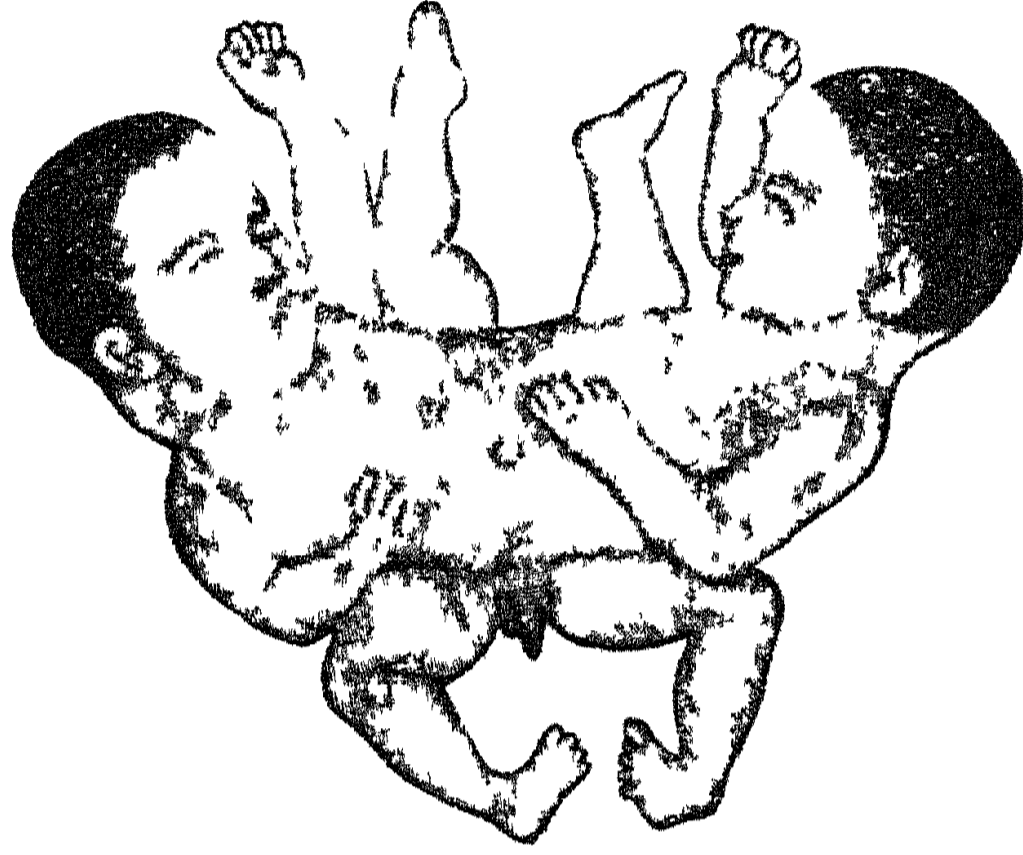
పయినజెప్పిన ప్రకారము ఏకప్రసవమున ఏర్పడు వెక్కుపిల్లలు వేఱువేఱుగా పుట్టినయెడల తల్లికి అపాయములేకుండ సుఖప్రసవము కావచ్చును. కాని ఒకానొకప్పుడు ఈశిశువులన్నియు ఒండొంటితోనై క్యమయి 4, 5 పటములలో చూపినప్రకారము వికారరూపము లేర్పడవచ్చును.

అమృతాంజనము:—“మనస్సుబంధమయిన పరిశ్రమను చేయువారికి అమృతాంజన ముఖ్యమయినది. అది తలనొప్పి, పక్షివాయువు, ఇతర నొప్పలను నూన్పుటయందు కీర్తిబడసినది” (బొంబాయి వైభవ పత్రిక.)

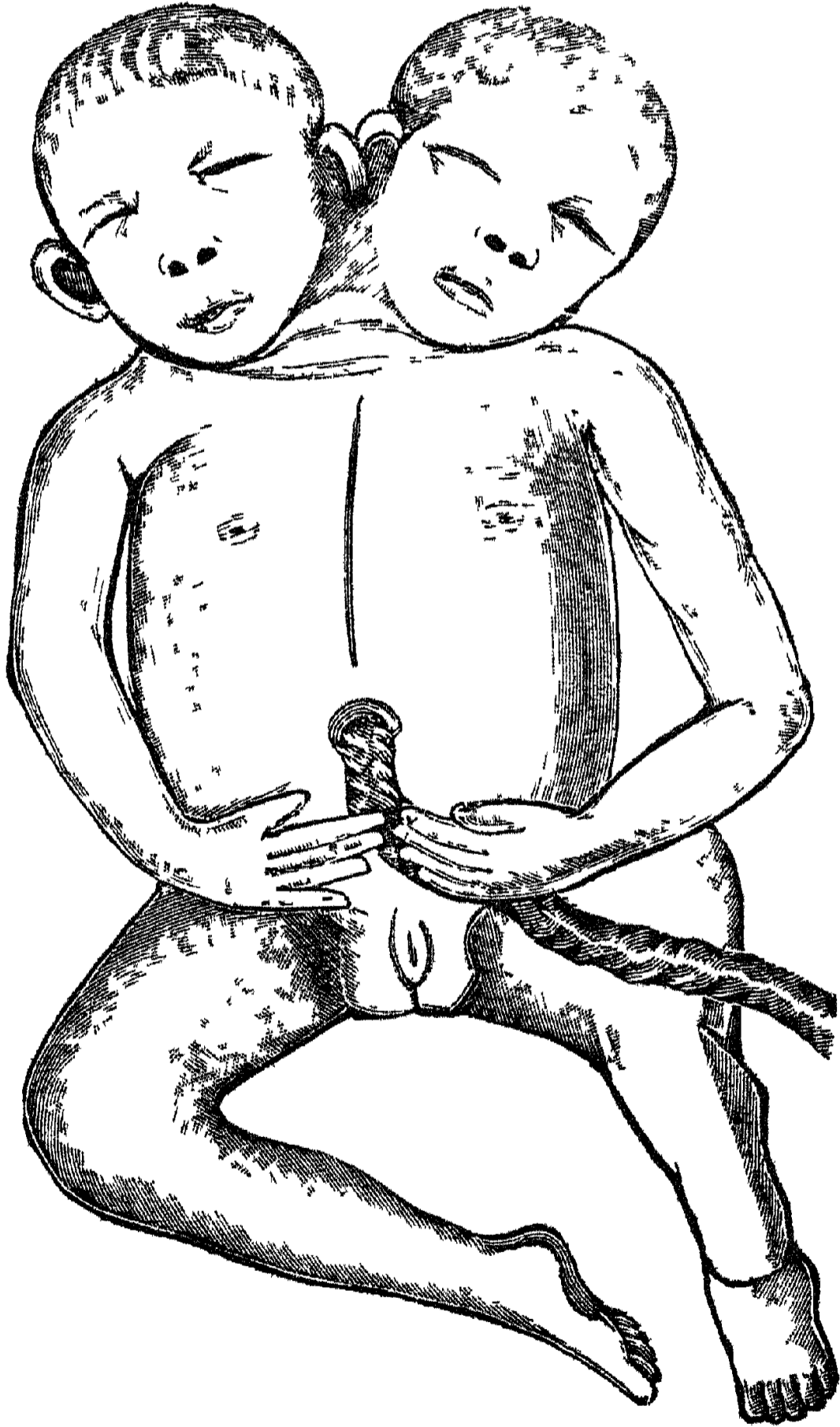

3-వ పటము.

మొదటి నాలుగు పటములును జెల్లటు గారి ప్రసవి శాస్త్రమును బట్టి వ్రాయబడినవి.

4-వ పటము.

5-వ పటము.

5-వ పటము చెన్నపట్టణము వైద్యకళాశాలకు సంబంధించిన ప్రవర్ణనశాలలో ద్రావకములలో నిలువ యుంచబడిన యొకపిల్లయొక్క ప్రతిమ. అట్టివి అనేకములు ఈ కళాశాలలో నున్నవి. కళాశాలాధిపతి గారి యనుమతి నొంది ఎల్లవారును వీనిని చూడవచ్చును.

5-వ పటములోని పిల్లచెన్నపట్టణములో పుట్టినది. జనన మొందిన కొద్దిదినములలోనే మృతినొందెను. ఈ పటము మా మిత్రులగు రామపుదువాల బి. ఏ. యల్. యమ్. యస్, గారిచే వ్రాయబడినది.

అమృతాంజనము:—ను గురించి వ్రాసిన విషయములు అతిశ యోక్తులు గావు. అతిశ యోక్తులని తలచినవారు భ్రమ పడినవారగుదురు. అటుతరువాత యోగ్యతాప్రతికలనిచ్చిన, వేలమంది జనులలో తమ రొకరయ్యెదరు. నెల 0-8-0.

ఇదిగాక సామాన్యముగ కన్నట్టు సృష్టివైచిత్ర్యములలో ముఖ్యమయినది మఱియొకటి కలదు.

స్త్రీ బీజము పక్కమై అండకోశమును విడిచినతరువాత ఎప్పుడయినను పురుషబీజముతో నై క్యమయి పిండముగా నేర్పడవచ్చును. ఇది క్రమముగా గర్భకోశమునందు జేరినచో నచ్చట శిశువునకు తగిన పోషణగల్గి వృద్ధినొందును. కాని అకుదుగా నీస్త్రీ బీజము అండనాళములో ప్రవేశింపక పూర్వముగాని అండనాళముగుండ పోవునప్పుడు గాని పురుషబీజముతో జేరి పిండోత్పత్తి నొందినయెడల నాపిండ మక్కడనే వెరిగి గర్భకోశమును చేరకయే దారిలో చిక్కుకొనవచ్చును.

అండనాళములో ప్రవేశింపక పూర్వము స్త్రీ బీజము పిండోత్పత్తినొంది యచ్చటనే నిలిచిపోయినచో నాపిండము గర్భకోశమునకు వెలుపలనే వెరుగును అట్టిపిండము చక్కగ వృద్ధిపొందినను అది వెలుపలకు వచ్చుమార్గములేక పొట్టలోనే వెరిగి తల్లి ప్రాణము నుతీయును.

లేదా అండనాళములో నెక్కడయినను పిండము చిక్కుకొనునెడల నిదే ప్రకారము వృద్ధి అయిన పిండమునకు వెలుపలకు వచ్చుటకు మార్గము లేకపోవును. 1 వ పటముచూడుము.

ఇదిగాక శిశువు క్రమముగా వెరిగినను తల్లియొక్క గర్భకోశమునందుగాని, గర్భమునుండి వెలుపలికి వచ్చు మార్గమునందుగాని, ఏవయినను ఆటంకములున్నచో శిశువు వెలువడుట కష్టతరము.

ఇట్టివి జాతిభేదముగల స్త్రీ పురుషులకు కలుగు సంకరపు దాంపత్యములలో చాల యుదాహరణలు కనఁపడుచున్నవి.

ఎట్లన ఆజానుబాహుడగు ఐరోపియనునకును మిక్కిలి పొట్టిదగు ఒకనీగ్రో స్త్రీకినికలుగు దాంపత్యమున జన్మించు శిశువు తండ్రియొక్క బీజబలము

చేత వెద్దదిగా నుండవచ్చును. అట్టి వెద్దశిశువు తన తల్లి యొక్క చిన్న గర్భకోశమునుండి చిన్న మార్గము లద్వారా జన్మించుట దుర్లభము.

ఇట్టి స్త్రీనొకతెను నేనుండుపేటలో చిరకాలము నుండి చూచుచున్నాను. ఈమె ప్రతిప్రసవమునకును వైద్యశాలకుఁబోయి కడుపుకోయించుకొని బిడ్డనుతీయించుకొని సుఖముగ వచ్చుచుండును. ఈమెయొక్క ప్రసవములను మూడింటిని నే నెఱుగుదును. పిల్లలును సురక్షితముగానున్నారు. తల్లియు ఇంకను కనుచు వెంచుచున్నది.

ఇట్టివియే అనేకములు ప్రతినంవత్సరమునను ఇచ్చటివైద్యశాలలో చూచుచుండుము,

ప్రసవము కష్టముగా నుండునను అనుమానము గల స్త్రీలుముందుగానే వైద్యశాలకుఁబోయి పరీక్షింపించుకొందురు. కడపటి ఋతుస్రావమయినతేది సరిగా చెప్పినయెడల వైద్యుడు లెక్కవేసి నీకుఫలా నానెల్ల ఫలానా తేదిని ఇన్ని గంటలకు ప్రసవసమయ మని చెప్పను. అనగా కడాపటి ఋతుస్రావము కనుపించినతేది మొదలు సాధారణముగా 280దినములు లెక్కించిన ఆనాడు ప్రసవదినమగును. ఎట్లన జనవరు 1వతేదిని ఋతుస్రావమయినయెడల అక్టోబరునెల7వతేది ప్రసవదినమగును.

ఆ తేదినాటికి కొద్దిరోజులకు పూర్వమే అట్టి స్త్రీ వైద్యశాలకు పోయియుండును. వైద్యుడు పరీక్షించి శిశువు పరిపూర్ణపక్వమైనదోలేదో జననమొందుటకు తగిన స్థితిలోనున్నదోలేదో తెలిసికొనగలఁడు. ఇట్లు తెలిసికొని ఫలానా తేది ఇన్ని గంటలకు ఈమె బిడ్డను జననమొందింపవలయునని వైద్యుడు ఏర్పాటు చేసికొనును.

ఇది తన ఇష్టప్రకారము పగటిపూట ఏర్పరచుకొనును. ఏల యనప్రసవసంబంధమయిన నొప్పులువచ్చువఱకు కాచుకొని యుండవలసివచ్చినచో ఒకానొక

ఆంధ్రపత్రిక : — భూలోకములో జరుగు ముఖ్యవార్తలనున్నింటిని ప్రతివారము ప్రచురించుచున్నది. చదువుటకు మనోహరమయిన వ్యాసముఖ్య కథలను గలిగియుండును.

ప్పుడు అది రాత్రులయందు తటస్థమయిన దీపపు వెలుగున శస్త్రవైద్యము చేయుట కొంచెము కష్టముగానుండును కావున శస్త్రవైద్యుడు కొంచె మించుమించుగా చూచుకొని తన ఇష్టమువచ్చిన దినమున శస్త్రము (ఆపరేషన్) చేయుటకు ఏర్పాటుచేసికొనుచు.

ఆరోజున ఆ స్త్రీని ఉదయముననే స్నానము చేయించి ఆపరేషన్ బల్లఖిద వెల్లకిలగా పడుడఁబెట్టుదురు. పిమ్మట శస్త్రవైద్యుడు స్త్రీ యొక్క బొడ్డున కొకవైపున కడుపుపొడుగున 8 అంగుళముల కోతనువెట్టి గర్భకోశమును పయికితీసి దానిని ఆరంగుళముల కోతచే చీల్చును. వెంటనే 2-దివరకు నిశ్శబ్దముగానున్న గర్భకోశమునుండి కావుకావు మనుచు బిడ్డ పయికితన్నుకొనినచ్చును. ఈ సమయమున చూపరులు ఎట్టివారలయినను ఇట్టి సృష్టివైచిత్ర్యమునుజూచి ఆశ్చర్యపడకమానరు.

అంతట శస్త్రవైద్యుడు గర్భకోశమునందు శేషించి యుండు మావిమొదలగు పదార్థములను తీసివేసి చక్కగ తుడిచి గర్భకోశమును, పిమ్మట పొట్టను అవలీలగ కుట్టివేయును.

ఇట్లు ప్రసవమునొందిన తల్లియు జన్మించిన శిశువును లేశమయినను సంకటమునొందక సురక్షితముగానుండురు. నేను చూచినంతవఱకును విన్నంతవఱ

కును శస్త్రవైద్యుడు తరుణమందు ఈ ఆపరేషను చేసినచో అసాయము ఎంతమాత్రమును మాతా శిశువులకు కలుగనేరదని వృథపర్చఁగలను.

పరికించిచూడుడు. ఇతర దేశములందు అనేకులు స్త్రీలును పురుషులును ఇట్టి వైద్యమును గ్రహించి లెక్కలేని ప్రజల ప్రాణములను కాపాడుచున్నారు.

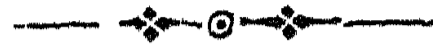
మన దేశములోనో, ఇంతటి ముఖ్యమైన వైద్య శాస్త్రమును ఎఱుకలసాపిచేతికిచ్చి అనేక ప్రాణముల కోలుపోవుచున్నాము. మన ఘోషాపద్ధతుల ననుసరించి మన దేశమునందలి తల్లులకు నావైద్యులు ఎంతయగత్యమో వేరుగ వ్రాయనక్కరలేదు,

తల్లుల దుర్బలత్వమున్నచో అతి బాల్య వివాహాది దురాచారములచే తరతరములను హెచ్చుచున్నది. చిన్న చిన్న తల్లులు వెద్ద వెద్ద బిడ్డలను కనవలసి వచ్చుచున్నది. ప్రథమ ప్రసవమున మరణములధికమగుచుండుటయే దీనికి నిదర్శనము. కావున మంత్రసానితనముచేయుటయనునది ఒక లోపముగా నెంచక, నీచముగానెంచక దేశహితము గోరువారు తమ ఆడు బిడ్డలకు చక్కగ విద్య గరపించి గొప్ప గొప్ప శస్త్రవైద్యులనుగాజేసి అనేక ప్రాణములను కాపాడుట విధియైయున్నది.

ఆంధ్రపత్రిక.

సంఘసంస్కరణము, మతసంస్కరణము.
 రాజ్యాంగము, పరిశ్రామికాభ్యుదయము.
 సుప్రసిద్ధులపటములు, చరిత్రలు మొదలగు
 వ్యాసములనుగలిగి చదువుటకు, మనోహరముగానుండును.
 చిరునామా:— మేనేజరు, ఆంధ్రపత్రిక.
 ఫోర్టు, బొంబాయి.

జగన్నాథాలయము.

శ్లో. హర త్వం సంసారం ద్రుతితరమసారం సురపతే
హర త్వం పాపానాం వితతిమపరాం యాదపపతే |
అహో దీనానాథం నిహితమచలం నిశ్చితపదం
జగన్నాథః స్వామీ నయనపథ గామీ భవతు మే ||

జగన్నాథము మహాక్షేత్రములలో నొకటిగ వన్నెకెక్కినది. పుణ్యక్షేత్రములందు మహాక్షేత్రములు శ్రేష్ఠములు. మహాక్షేత్రములందు షర్ణభేదములేక జనులందఱును దేవుని బూజింపనోవుదురు. జగన్నాథమునందు భూదేవులు బ్రాహ్మణేతరుల హస్తములనుండి ఈశ్వరప్రసాదమును గ్రహింతురు. స్వామి ప్రాకారమునందు వర్ణాశ్రమధర్మములు లేక యాత్రికులు కలిసి ప్రసాదమును స్వీకరింతురు. ఈ యాచారము భాగవతోత్తములకు భగవంతుని సర్వసమత్వమునుం బ్రకటించుచున్నది. జనులకు సోదరభావమును బోధించుచున్నది. స్వామియన్వర్ణనామమును దెలుపుచున్నది. ఈక్షేత్రము పవిత్రతమం బై యాత్రికానివహంబుల నొకర్నించుచున్నది.

స్థలపురాణములో జగన్నాథస్వామి 318 సం॥ లో వెలిసినటులు చెప్పబడినది. కాని రక్తబాహుని క్రూరత్వమువలన జనులు దమయిండ్లనువదిలిపోయిరి. విగ్రహము చిలుకసముద్రములో దాచబడినది. నూటయేబది యేండ్లకుఁబిమ్మట నొకహిందూపాలకుడు పరరాజులఁబాఱఁదోలి విగ్రహమునుఁబ్రతిష్ఠించెను. గర్భాలయములో నాకారవిహీనములైన శ్రీకృష్ణసుభద్రాబలదేవుల విగ్రహములుగలవు. విగ్రహకారమును, వర్ణభేదాభావమును, నిచ్చోట బౌద్ధధర్మ

వ్యాపకమును సూచించుచున్నవి. కొన్నిగ్రంథములందు జగన్నాథస్వామి బౌద్ధావతారముగ వర్ణింపఁబడెను. పురాణములు దేవాలయము అనంగభీమునిచేఁ గట్టింపఁబడినటులు వ్రాసినను గంగవంశజుడైన చోడునిచేఁ బండ్రెండవశతాబ్దమునందుఁ గట్టింపఁబడినదనుటకు మంచినిదర్శనములుగలవు. ప్రాకారముల నడుమనుండుస్థలము చతురశ్రముగనుండి 630 అడుగులుపొడవును 652 అడుగులునిడువును గలిగియున్నది. దీనికినడుమను 20 అడుగులయెత్తైన ప్రాకారముగలదు. దానిలో 120 దేవాలయములుగలవు. జగన్నాథస్వామిదేవాలయము 192 అడుగుల యెత్తుగలిగి చిత్రవిచిత్రమైన ప్రతిమలచే నలంకరింపబడుచున్నది. సింహద్వారమునకుముందు ఏకశిలాధ్వజస్తంభముగలదు. ఇది కడురమ్యముగనుండును. గర్భాలయమునంటి నాలుగుకూటములుగలవు ఇవి దేవారాధనమునకు మహోత్సవములకు నుపయోగింపఁబడుచున్నవి. స్వామి కనేకోత్సవములు చేయబడును గాని జ్యేష్ఠమాసములోఁ జేయబడు రథోత్సవము గడుఁబ్రసిద్ధిగాంచినది. ప్రధానరథము 45 అడుగులుఎత్తును 35 అడుగులు చతురశ్రమునుగలిగియుండును. రథమునకు 7 అడుగులఎత్తుగల 16 చక్రములుగలవు. లక్షలకొలదిజను లమితోత్సాహముతోను భక్తిశ్రద్ధలతోను మైలుదూరమునందున్న స్వామిమందిరమునకు దీనినీడ్చుకొనిపోదురు. జనసంకులమువలనఁ బూర్వము జనులు రథముక్రిందపడి చనిపోవుటసంభవించుచుండెను గాని యిపుడట్టియపాయముల కవకాశములేదు.

తామరతయిలము:—సర్వవిధములయిన తామరలను మూడు పూటలలో మాన్పును మాన్పకున్న సొమ్ము తిరిగి యియ్యబడును. వెల 0-6-0 ఆమృతాంజనము డిపో, ఫోర్డు, బొంబాయి.

ఖురడా రాజా గారు దానికి ధర్మకర్తలు. అర్చకులు పంధాలనబడుదురు. దేశ దేశములందును వీరి దూతలు గలరు. వారు యాత్రికులను దోడ్కొనివచ్చి వారినుండి విశేషధనమును స్వీకరించుచున్నారు. దేవాలయమువలన సంవత్సరమునకు 7 లక్షలరూప్యముల కధికమైన యాదాయము వచ్చుచున్నది. ఇది దేవసేవకులకును మిగిలిన ధర్మకార్యములకును వినియోగింపబడుచున్నది. సేవకులసంఖ్యకును వృత్తులకును మితిలేదు. నిర్ధనులైన యాత్రికుల సహాయార్థమొక రక్షకమూలధనము స్థాపింపబడినది. దానికి దొరతనమువారును గొంతసొమ్మునిచ్చుచున్నారు. జనసమృద్ధిమువలన విశూచిమొదలగు అంటుజాడ్య

ములేర్పడి యాత్రికులనేకులు చశించుచుందురు. కాని ఇప్పుడు శ్వేతగంగాకాసారములోని నీటినిశుభ్రము చేయుటవలన నైద్యాశాల నేర్పఱచుటవలనను గోగోపద్రవము కొంతకొద్దినది. జగన్నాథములో ననేకములైన తెటాకములు గలవు. వానిలో ననేకములైన వెన్నతాబేదులుగలవు. ఈపట్టణములో 50,000 జనులు గలరు. జనులు ఓడ్రులు మాటలాడునది ఓడ్రభాష. సముద్రతీరమునందుండు భాగమాగోగ్యకరముగ నున్నను మిగిలిన స్థలములందనాగోగ్యకరముగ నుండును. ఇండ్లువిశేషముగ కలపతో గట్టబడినవి. యాత్రికుల రాకపోకలవలన జగన్నాథపురము వృద్ధిచెందుచున్నది. సీనికొన్నిసంవత్సరములకుముందు రైలుమార్గమేర్పడినది.

ఆంధ్రపత్రిక.

ఈపత్రికను ప్రారంభించి 19 మాసములేయినను ఆంధ్రదేశపత్రికలలో నగ్రగణ్యమయిన స్థానము నలంకరించుచున్నది. సంవత్సరాదిసంచిక నుచితముగఁ జందాదారులకిచ్చుటయను గొప్ప ఉద్యమమునకు సమకట్టి నెట్టిజయమునుగాంచినది నీసంచికనుంజదువు మహాజనులె సాక్షిభూతులు. ఈపత్రికయం దన్నివిషయములు చర్చింపబడును. అందివి ముఖ్యమైనవి.

విదేశవార్తలు, స్వదేశవార్తలు, వింతలు, వినోదములు,
రాజ్యాంగవిషయములు, పరిశ్రామికోద్యమములు,
సంఘమతసంస్కరణములు, మసపురోవృద్ధికిమార్గములు,
రసవంతమయినకథలు, నవ్వునుపుట్టించు హాస్యములు.

ఈపత్రికను గమలయిన యభిప్రాయములను వెల్లడించుచు నిష్పక్షపాతబుద్ధితో నడుపబడుచున్నది. ఆంధ్ర మహాసభాసమిచ్చి వ్యాసములనువ్రాయుచున్నారు. ప్రతిఆంధ్రుఁడును వారవారము శుభ్రము చదువవలసినదీ వార్తాపత్రిక. ముందు చదువుటకై విపరీతవయిన తక్కువధరను చందాగా నేర్పఱచితిమి. సం 1 కి చందా 2-2-0 లు మాత్రమే. ప్రకటనల నీయగోరువారికి ప్రత్యేకధరలు తెలుపబడును. క్రొత్తసంవత్సరపు చందాదారులకు ఈసంచిక నుచితముగ పంపబడును.

చిరునామా:—
మేనేజరు.

ఆంధ్రపత్రిక, ఫోర్టు, బొంబాయి.

స్త్రీ విద్యా ప్రశంస.

(ఉ॥ నారాయణాంబగారిచే వ్రాయబడినది.)

- క. చదువఖిల సంపదలకును, సదనము సదసద్వివేక శ్రీ సాధనమగుటన్ ।
జదు వెరుగనట్టి మనుజులు, పదయుగళముతోడి వింతరపశువులె తలఁపన్.
- తే-గీ. జ్ఞానమున కాటపట్టును శ్రీ గౌరవమున, కాకరంబును సిరులకు శ్రీ నాశ్రయంబు
బగమపదమునకును రాజరపథముగాన, చదువునకుసాటి సంపద శ్రీ జగతిగలదె.
- తే-గీ. మనుజులం జనసాహాయ్యోరమున నులువుగ, ధనములనెఱింగి వానిగై శ్రీకొనెడుభాతి
సుకరముగ జ్ఞానధనమెఱింగిగొనవచ్చు, నమ్ముఁడెల్లరు విద్యాంజనమ్మువలన.
- తే-గీ. నయనములకు నగోచరరమయినయట్టి, వానిగనవచ్చు గనవచ్చు శ్రీ వాక్కునకును
మానసమున కగోచరమైనవాని, ముజ్జగముల విద్యానేత్రములమునను.
- క. కానన్ విద్యానేత్రము, లేని మనుజులెల్లనంధు శ్రీ లేయనవచ్చున్
దాన నొక లేశమాత్రం, బైనను సంగియముకొండఁ శ్రీ బనిలేదెందున్.
- సీ. అజ్ఞాన మనెడుగారడంధకారమునకు, నూహింప విద్య చంద్రోదయంబు
వ్యామోహమనెడు మరహారణ్యమునకును, భావింపగా విద్యోదావవహ్ని
పాపంబులని యెఱు శ్రీ పర్వతపంజ్జీకిఁ, జర్చింప విద్య వశ్రజాయుధంబు
సంఘదురాచార శ్రీ సంఘమనెడు హస్తీ, కరయంగ విద్య మరహాంకుశంబు
- తే-గీ. రోషలోభాదులను ఘోరరోగములకు, నాత్మబరికింప విద్య శ్రీ దివ్యాషధంబు
శాత్రవప్రజమను మేఘుసంఘములకుఁ, బరిగణింపగ విద్య ప్రశంభంజనంబు.
- సీ. చదు వెఱింగినవారె శ్రీ సదమలహృదయులు, చదు వెఱింగినవారె శ్రీ సాధుజనులు
చదు వెఱింగినవారె శ్రీ సద్ధర్మనిరతులు, చదు వెఱింగినవారె శ్రీ సత్యపరులు
చదు వెఱింగినవారె శ్రీ సకలమర్మజ్ఞులు చదు వెఱింగినవారె శ్రీ జ్ఞాననిధులు
చదు వెఱింగినవారె శ్రీ జనలోక పూజ్యులు, చదు వెఱింగినవారె శ్రీ సకల హితులు
- తే-గీ. చదు వెఱింగినవారె శ్రీ యైశ్వర్యయుతులు, చదు వెఱింగినవారె శ్రీ సమరమతులు
మహిని జదువని శుద్ధపాశుమరులు శ్రీ ధర్మ, ఖరులు వానరులు శ్రీ తోత్సాహములు గారు.
- క. బహుశజ్ఞానప్రపమును, నిహపరసాధనమునార్య శ్రీ హితమగు మునందున్
మహిమ గణుతింపఁ దరమే, తుహినకరాంకాహితల్పశ్రీదు హిణులకై నన్.
- చ. సమముగ నెల్లవారలకుఁ శ్రీ జాలగఁ గల్పకమట్లు కోరికల్
సమకుర జేయుచున్ సకల శ్రీ సౌఖ్యము లిచ్చును విద్య తల్లి నాన్
రమణుల కద్ది వద్దనెడు శ్రీ రాక్షసనీతిని నమ్మరాదుగా
కమృతము హాయి యొక్కరిక శ్రీ హానిమఱొక్కరికిం బొనర్చునే.

ఆంధ్ర పత్రిక సంవత్సరాది సంచిక.

శ్రీ బొంబాయి గవర్నరు గారు.

Sir George Sydenham Clarke,
G. C. M. G., G. C. I. E.

ప్రొఫెసర్ ఆర్. కె. లక్ష్మణ శర్మ

శ్రీచెన్నపురిగవర్నరుగారు.

Sir Arthur Lawley.

G. C. I. E., K. C. M. G.

శ్రీనిజాముగారు.

H. H. Asaf Jah Muzuffar-ul-Mamalik Nizam-ul-Mulk Nizam-ul-Doula
Nawab Mir Sir Mahabub Ali Khan Bahadur Fateh Jung.

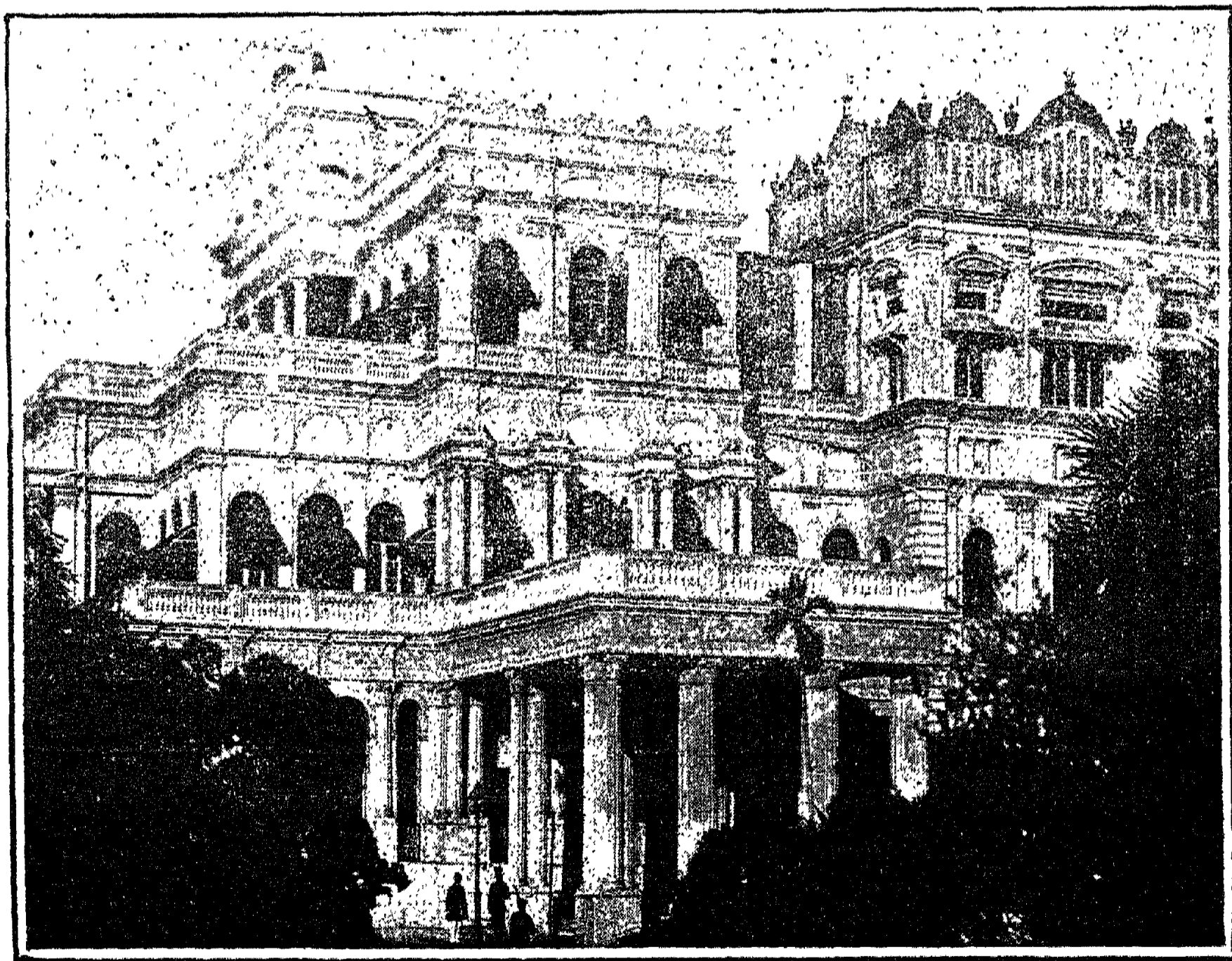
G. C. S. I., G. C. B.

శ్రీ బ రో డా మ హా రా జు గారు.

H.H. THE MAHARAJA SIR SAYAJI RAO GAIKWAR.

శ్రీ బ రో డా మ హా రా జు గారి రాజమందిరము.

Nazir Bagh, Baroda.

ఆంధ్ర భాషా ప్రశంస.

(మ-రా-రా-శ్రీ, నాగపూడి-శుభ్రుసామయ్య బి. ఏ., గారితో
వ్రాయబడినది)

పరమపావనంబులగు పుణ్యక్షేత్రంబులకును బు
ణ్యనదులకును నాకరంబగు దక్షిణహిందూస్థానమం
దొప్పారు దేశభాషలలోఁ గరంబురమ్యంబగు తెలుఁ
గుభాషను గూర్చి కొంత ప్రశంసించఁ బూనినాఁడను.
ఈ భాష తొలుత నెట్టి దశయందుండెననియుఁ గాలక్ర
మంబున దీనికెట్లు మార్పులు గలిగెననియు సంగ్ర
హంబుగను సహేతుకంబుగను విచారితము.

శ్రీశైలము, కాశీశము (కాశీహస్తి), దాక్షా
రామము. ఈమూడు శివలింగముల నడుమనుండు
దేశము కావున దీనికిఁ ద్రిలింగమని పేరు కలిగెననియుఁ,
దొలుత దీనిని నిశంభుఁడను రక్తసుండు పాలించుచుండె
ననియుఁ గాకుళవంశజుండగు సుచంద్రుని సుతుఁడాంధ్ర
మహావిష్ణువను రాజు వానింజంపి యారాజ్యము నాక్ర
మించుకొని గోదావరీతీరంబున రాజధాని యేర్ప
ఱచుకొని పాలించెననియు నాఁటఁ గోలె నీదేశంబున
కాంధ్రమను పేరు కలిగెననియు, నీదేశంబున వ్యవహా
రింపఁబడు భాషకును ద్రిలింగము, ఆంధ్రము, అను పే
ర్లు కలిగెననియుఁ బెద్దలు చెప్పుదురు. త్రిలింగశబ్దమే
'తెలుగు' అనియుఁ 'దేనుగు' అనియునై నది.

ఈ శబ్దమునకు వ్యుత్పత్తులన్యంబులు కలవనియొక
విద్వాంసుని వలన నే నెఱింగితి వానినిటఁ దెలిపెద.

“అనంతంధారయత్యేష దేశశైలకృతాంతతః।
అనంతధస్సవవాంధ్రః పరోక్షేణేంద్రవత్త్వైతః॥

దీనికర్థము:—శైలరూపంబుననుండు ననంతుని
నీదేశము ధరించునున్న కతంబున దీని కనంతధ్రదేశ
మను పేరుగలిగె. అదియే అంధ్రమని చెప్పంబడు.
ఇంద్రునికేఁ దొలుత “నిదంద్రుఁ” డని పేరొదవె. దేవ
లు పరోక్షప్రియులుగావున “నింద్రు” డనియతనిం

పేర్కొనిరి. అట్లులే “అనంతధ్ర” శబ్దమునకు “అం
ధ్రము” అను పేరుకలిగె. దీనికిఁ శుభ్రుతి:—

“సవితమేనపురుషం బ్రహ్మతతమమనశ్యోఃమద
ర్శమితి॥ తస్మాన్నిదన్ద్రోనామేదం ద్రోహవైనామతమిదం
ద్రం సంతమింద్రమిత్యాచక్షతే పరోక్షేణ పరోక్షప్రి
యాఇవహిదేవాః॥

అనివత రేయోపనిషత్తు ప్రథమాధ్యాయము తృ
తీయఖండము చివరనున్నది.

“పరోక్షేణ పూజ్యత్వాత్ ప్రత్యోక్షనామగ్రహ
ణభయాత్॥” అనిశ్రీశంక రాచార్యులవారు భాష్యము
చేసియున్నారు.

“స సా స్తిలవద్ధావస్సంతి యంత్రసహస్రశః। స దే
శ స్తిలగుర్నామతతోఽసౌయజ్ఞయస్త్వైతః”॥

దీనికర్థము:—తిలలచందంబున రసవంతంబు లై
గోవులు వేన వేలుగా నేదేశంబునఁ జెన్నారునోయాదే
శము “తిలగు” దేశమని చెప్పఁబడును. కావున నీదే
శము యజ్ఞార్హమైనదిగా నెన్నఁబడుచున్నది. ఈత్రిలిం
గదేశమున నాదికాలమునుండి గోవులు మెండ్లదధి
క్షీరఘృతంబులఁ బెల్లుగానొసంగుచున్న కతంబున నిది
యజ్ఞంబులు చేయుటకునుకూలమైనదని పూర్వులు
భావించి వానిని సలుపుచుండిరి. “తిలగు” శబ్దమే
“తెలుగు” అనిమార్పుచెందినది.

ఈ దేశమందలి యితరభాషలకుంబోలెఁ దెలుగు
నకును మూలము సంస్కృతము అయినను “దేశ
భాషలందుఁ దెలుఁగులెస్స” యనియీ భాష ప్రసిద్ధిఁ
గాంచెను. ఈ భాషయొక్క సౌకుమార్యమును గాంచి
దీనిని పాశ్చాత్యులు “Italian of the East” అని
పేర్కొందురు.

బక దేశమున జనులున్నత పదవింజెందవలయు
నేని యాదేశమున వ్యవహరింపఁబడు భాషయున్నత
పదవింబొందవలయు. భాషయున్నతదశకు వచ్చుటకుఁ
గవులు త్తఘగ్రంథంబులను వ్రాయుటయు వానిని
జనులును మహిషతులు నాదరించుటయుఁ గారణము

అమృతాంజనము:—డాక్టరు. పి. ఆర్. షిల్ గావుకర్. ఎల్. ఆర్. సి. పి. యన్., ఎల్. యం., గారిట్లు

—అమృతాంజనము నొప్పిని మాన్పుటకు మంచిమందు. అది సువాసనను గలిగియున్నది.

లు. ఈ రెంటియందును రెండవదియే ప్రధానము. ఎట్టి గ్రంథములు తమములనిన జనులకు మేలొన గూర్చడగినవియే యని చెప్పవలయును. ఏ గ్రంథంబు లను జదివితమ క్రీతుల ననుష్ఠించినచో జనులైహికా ముష్టికసుఖంబులఁ దొల్లిటికంటె నెక్కుడుగాఁజెందు దురోయవియే యు తమగ్రంథంబులు. రాజ్యచాలన క్రమము, సత్ప్రవర్తనము, ధర్మసమాచరణము, వస్తు సంపదలు లోనగువానివలనఁగలుగు సుఖంబులైహికంబులు. ఈశ్వరభక్తిచే లోకాంతరంబులఁ గలుగు ననిశ్రుతులవలన వినంబడుసుఖంబులముష్టికంబులు.

ఈ దేశంబున నన్నియు తమగ్రంథంబులును దొలుత సంస్కృతభాషయందే రచింపఁబడినవి ఐహికా ముష్టికసుఖంబులనొసంగనోవు గ్రంథంబులు సంస్కృతభాషయందు సాంగంబులగు వేదంబులును స్మృతి సూత్రంబులును నితిహాసపురాణాదులును ధర్మశాస్త్రంబులు మున్నగునవియు లెక్కకు మిక్కిలియై వెక్కులుగలవు. వానిలో శ్రీరామాయణమును మహాభారతమును సమస్తధర్మములను బోధించుంగావున బహుకాలమునకుఁ బూర్వము ధర్మనాథులు భాషాభిమానంబు పూని గొప్పకవులచేవాని నాంధ్రీకరింపఁజేసిరి. రాజమహేంద్రవరాధీశ్వరుండగు రాజరాజన రేంద్రుండు మహాకవియగు నన్నయభట్టుంబ్రా ర్థించి యతనిని మహాభారతమునాంధ్రీకరింపనియమించిన నతండు మూడుపర్వములు వ్రాసి యశక్తికాయుఁడయ్యె. పదంపడి మనుమసిద్ధిభూపాలుఁడు “మామ” యని పిలుచుచుండిన తిక్కనసోమయాజిచే భారతమును బూర్తిసేయించె. పోలయవేమరెడ్డి ప్రార్థననంగీకరించి ప్రబంధపరమేశ్వరుండను బిరుదుగాంచిన యెఱ్ఱావెగ్గడ హరివంశము రామాయణమును లక్ష్మీనృసింహపురాణమును నాంధ్రీకరించెను. రామాయణమును భాస్కరుండు రంగనాథుండు మొదలగు కవీశ్వరులు భాగవతమును భక్తిరసప్రధానంబుగ బయ్యెరవోతనార్యుండును దెనుఁగున రచించిరి. ఇంకనుఁ

బెక్కండు కవులక్కాలంబునఁ బురాణకథలను దెనుఁగుచేసి యశంబుఁగాంచిరి.

ఈ యాదికాలంబున మేదినీశులు కవీశులనెంతయు గారవించుచు నాదరంబున వారింబోషించుచు వారిచే సంస్కృతమునుండి పురాణేతిహాసంబుల నాంధ్రీకరణముగావించుచుండిరి. కావున నప్పటికవినాథులు సంస్కృతాంధ్రభాషలయందసమానసాంధ్యముకలిగికావ్యనిర్మాణకౌశలంబునఁగడుఁ బేరుగాంచి తఱుచు గానీతిబోధకంబులును భక్తిదాయకంబులును నగు గ్రంథంబులను వ్రాయుచువచ్చిరి కాని కేవలపండితజనహృద్యంబులగు కావ్యంబులను వ్రాయరైరి. ఆకవిపుంగవులు జాతీయములగు నాంధ్రపదములను బహుశముగాను సంస్కృతపదములను విరళముగాను వాడుచువచ్చిరి. సంస్కృతమును బ్రయోగించునపుడును దఱుచుగా దీర్ఘసమాసములను సప్రసిద్ధములగునై ఘంటుకపదములను బ్రయోగింపరైరి.

వర్ణనలు సేయవలసివచ్చినపుడును మనోహరములును సుప్రసిద్ధములునగు నలంకారములనే చేకొనిరి. తాముజనుల కెఱింగింపఁబూనుకొన్న విషయంబులను రసనంతంబులును మృదుమధురపకలితములును నగు పలుకులతో సులభశైలిని జెప్పియున్నారు. కావున వారిగ్రంథంబులు సకలజనస్తవనీయంబులై చదువఁజదువమనంబునకు మేరమీఱిన సంతసంబుఁ గలిగించు.

కేవలానందదాయకంబులగు కావ్యంబులను దొలుత నాంధ్రంబునరచియించిన కవులలో ముఖ్యుఁడు శ్రీనాథుండు. ఇతఁడు రాజమహేంద్రవరము కొండవీడు సీమలనేలుచుండిన పంటకులప్రభువుల నాశ్రయించివారి మన్ననలువడసి శృంగారనైషధమును కావ్యమును గాశీఖండము భీమఖండము లోనగుపురాణంబులను రచియించెను. ఇతని కవిత్వము సంస్కృతమధికముగాఁ బ్రయోగింపఁబడి యునికొసే

(2) అమృతాంజనము:—యం కుప్పస్వామిశెట్టిగారు. ఎం. ఏ., కావలి, నెల్లూరు, అమృతాంజన తల నొప్పిని మిగిలిన నొప్పలను వెంటనే మాన్పినది.

మిక్కిలి ప్రౌఢముగానున్నను రసవంతమై సహృదయంగమంబై యుండును.

అనంతరము కొంతకాలముచనఁగా నక్షీణహిందూస్థానము నేకాతపత్రంబుగా మహావిభవముతోఁ బరిపాలించిన కృష్ణదేవరాయలు రాజ్యభారమును వహింప నతఁడు గీర్వాణాంధ్రభాషలయం దసమాన పాండిత్యముకలవాడగుటంజేసి యనేకకవీశ్వరులను దనయాస్థానంబునఁ జేర్చివారిచేఁ బ్రబంధంబులు రచియింపించెను. వీరిలో మనుచరిత్రమును రచించిన యల్లసానివెద్దనయుఁ బారిజాతాపహరణమును వ్రాసిన ముక్కుతిమ్మనయుఁ బ్రముఖులు. వీరు కథలను మాత్రము పురాణములనుండికైకొని తమయిష్టముచొప్పున వర్ణనలులోనగు వానింగల్పించి కాళిదాసాది సంస్కృతకవులు వ్రాసిన కావ్యములచందంబునఁ దమ ప్రబంధంబులను సరసకవితాప్రాగల్భ్యము నివ్వటిల్లఁ బండితజనైకవేద్యంబులగు నటుల నిర్మించిరి. కృష్ణదేవరాయలకాలములో నీకాలమునందుఁ బోలె దేశమునందుఁ గలహములు లేక నెమ్మి యలవడియుండని కతంబున నాన్యపాల చూడామణి పలుమాఱును దురుష్క ప్రభువులతో యుద్ధమొనర్చుచు వారియాటోపమును గీటునం బుచ్చుచుండియు నతఁడు దేశభాషయం దత్యాదరము గలవాఁడై “భువనవిజయ” మను తనసభలో నవకాశము కలిగినపుడెల్లను విద్వాంసులను గవీశ్వరులనురప్పించి విద్యావినోదంబులు సలుపుచుండె. ఇట్లులెయాంధ్రదేశమును బాలించుచుండిన యితర రాజులును విద్యాభిమానులై పండితులను బోషించుచుండిరి. ఈకాల మందలి కవులు మనోజ్ఞములగుకౌవ్యరత్నములను బ్రౌఢశైలినిరచియించి మెప్పుఁగాంచిరి. ఈకవులన్యదేశభాషాపదములను దమకావ్యములలోఁ జేర్చు నారంభించిరి.

మధ్యమకాలమునకుఁ దరువాతఁ బ్రభుసమాదరణము తక్కువ కాఁగా నుత్తమగ్రంథనిర్మాణ

మును తక్కువయయ్యెను గాని కవులు తమకిష్టము వచ్చినచొప్పునఁ గావ్యంబులను వ్రాసిరి. ఈ కాలమునఁ బొడమిన కావ్యంబులు ప్రాముఖ్యముగా శృంగారరసైక ప్రధానములును శ్లేషయమకాది కేవల శబ్దచిత్ర పూరితములును నగ్రగాంధీర్య విధురములును నై యున్నవి. ఏ కావ్యంబునందుఁ జూచినను వర్ణనలును గథా సరళియు నొక్కతీరుననే యుండును. గ్రంథాది యుద్దిష్టదేవతా ప్రార్థనము, సంస్కృతాంధ్ర కవిస్తుతి, స్వప్నవృత్తాంతము, కృతినాయక వంశాభివర్ణనము, వృష్ట్యంతములు, పురవర్ణనము, చాతుర్వర్ణ వర్ణనము, ఋతుకానన పర్వత సరిత్సరోవర విరహదౌత్యాది వర్ణనములును సావసరంబుగనో యనవసరంబుగనో యొక్కరీతిన తమ గ్రంథంబులఁ జేర్చి రచియింపఁబడి యునికిం జూడమనంబున కింపుఁ బుట్టింపకున్నది. కొందఱు రసాభాసముగ నేవయొ దవునట్లు వర్ణనలు నేయఁదొడఁగిరి.

ఇప్పగిది నీ దేశపు నృపతులు వెల్లుగా భాషనాదరింపనికతంబునను బ్రాచీనగ్రంథపరిశోధనము లేమిం జేసియు నన్యదేశ విద్వాంసుల గ్రంథంబులఁ గాంచు సందర్భము పొనఁగని కారణంబునను మన భాషయందు త్తమగ్రంథంబు లొససిక గానఁ బొడమకుండె. ఇట్టి దశలో సర్వవిధములను ముఁ హిందూదేశమునకు మేలుకలిగింపఁ గోరి సర్వేశ్వరుం డనుగ్రహించిన చొప్పున నీదేశంబు నాంగ్లేయులు స్వాధీనము చేసుకొని తమరాజ్యమును దిరంబుగ నిందు సాపించిరి. వీరు సకలకలాశాలల నేర్పఱుచుటకు మున్ను తెలుఁగు భాషను లుప్తము గాకుండఁ గాపాడినమహాత్ముఁడు సి.పి.బ్రౌన్ దొర యని వేనోళ్లఁ జెప్పవలసి యున్నది.

అతఁడాంగ్లో దేశమున జన్మించి రాజ్యతంత్రంబు నడుప నీ దేశంబునకు వచ్చినవాఁడయ్యుఁ దెలుఁగు భాషయందత్యంత మభిరుచి కలిగి యనేక కావ్యము

(8) అమృతాంజనము:—దాగు గోవిందరావుగారు. వి. ఏ., ప్లీడరు, ఏలూరు, మీ అమృతాంజనము చాల మంచిది మందు.

లను బండ్లకులయొద్దఁ జదివి చక్కని సాహిత్యముల వఱుచుకొనియెను. ఇతఁడు తన ధనమును మొండుగావ్యయము చేసి మనుచరిత్ర, వసుచరిత్ర, విజయ విలాసము మొదలగు కావ్యములకుఁ బండితులచే వ్యాఖ్యానములను వ్రాయించుటయే కాక యనేక గ్రంథములను శిథిలము లగుతాళపత్రములనుండి చక్కని కాగితములపై లిఖింపించి దొరతనమువారి కొసంగిన వారు. వానిని "Oriental Library" అనంబడు ప్రాచీనలిఖిత గ్రంథభాండా గారంబునఁ జేర్చి పదిలముగా నుంచి యున్నారు. ప్రతిపుస్తకమునందును బ్రాహ్మదొర యింగ్లీషు భాషయందు గ్రంథవిషయమును గూర్చి యొక యుపోద్ఘాతమును స్వహస్తముతో వ్రాసి యునికిం జూడ నీతని భాషాభిమానంబును నోపికయును దేటపడఁగలవు. ఇతఁడు గ్రంథములను విశేషప్రయాసముతో సేకరించి పదిలపఱుపకున్నఁ బెక్కుపొత్తంబులుత్పన్నంబులై నామమాత్రావశిష్టములై నష్టములై యుండును గావున నితఁడు మన భాషకొనర్చిన మహోపకారమును నాంధ్రదేశపు జను లెన్నఁడును మఱువఁజనదు.

ఆంగ్లేయప్రభువులు మనదేశంబునఁ దిరంబుగ నెలకొనిన యనంతరము క్రమక్రమంబుగ విద్యాశాలలేర్పఱిచి యుత్తమగ్రంథంబుల బఠనీయములుగా నియమించి వానిని విద్యార్థులకుఁ గఱపుటకై పండితులను నియమించి దేశభాషలం బోషింప సమకట్టిరి. ఇక్కరణిని వెండియు మనప్రభువులు దేశభాషలయభివృద్ధికై యుద్యమించిన కతంబున నాంధ్రభాషయు నిద్రావస్థనుమాని జాగ్రదవస్థంబునియున్నది. ఇక్కాలంబునఁ బెక్కుండ్రు దేశభాషయందుఁ బ్రేమగలవారై మునుపాంధ్రంబున లేని గద్యప్రబంధములు, నాటకములు, మొదలగువానిని రచించుచు దేశభాషాభివృద్ధికై జనులెఱుంగవలసిన యుపయుక్త

ములగు ననేకాంశంబుల నొప్పారుపత్రికలను బ్రకటింపచు మనభాషకును దేశమునకును బెక్కుచందంబుల మేలుకలిగింపఁ బొటుపడుచున్నారు. కొందఱు దేశభాషామాను లాంగ్లేయగ్రంథములయందలి ప్రకృతిశాస్త్రంబులు మున్నగువాని నాంధ్రీకరించి గ్రంథములను బ్రకటింపట స్తవనీయంబై యున్నది. ఇప్పుడిప్పుడు కొందఱు స్త్రీలును దాము విద్యావతులగుటవలనఁ గలుగుప్రయోజనములం బరికించి విద్యనేర్చి యితరస్త్రీలకును దామెఱింగినవానిని గ్రంథముల మూలంబుగను వార్తాపత్రికలమూలంబుగను దెలుపుచున్నవారు.

నేటికాలపుఁ గవిత్వమునఁజూపట్టు గుణాగుణంబులు విమర్శింప నిట నవకాశము చాలమిచే దానిని మానినాడను.

ఇప్పగిది నిప్పుడు మనభాషకయి దేశజనులు బద్ధాదరులై పరిశ్రమముచేయుచు నుపయుక్తములగు విషయములఁ దెలుపుగ్రంథంబుల వ్రాయఁదొడంగినవారు. కాని యేకారణంబువలననో మన (university) సకలకలాశాలాధ్యక్షులు దేశభాషలదెస విముఖులై పరీక్షల కీభాష లవశ్యపఠనీయంబులుకావని తీర్మానించిరి. ఈసభయందన్న ద్వేషీయులు పెక్కుండ్రుండియు వారలే దేశభాషాభిమానంబు లేక యిమ్మెయి నిర్ణయింపఁబూనుటకరంబు శోచనీయంబై యుండెడి. ఇకను మనభాషచేపట్టనధిపులు లేక వెండియు నొఱగునోయనినందియపడవలసియున్నది. అయినను మనదేశంబున మహనీయులు దేశభాషలవలనఁ గలుగు ప్రయోజనముల లెస్సగా నెఱింగినవారగుటచే నాంధ్రంబునఁ బెల్లుగా గ్రంథంబులను నిర్మించుచుఁ బత్రికలఁ బ్రకటింపచు సరసంబగు నీభాషాయోషం బోషింతురని నెమ్మనమ్మున నమ్ముచున్నాడను.

(4) అమృతాంజనము:—పరబ్రహ్మశాస్త్రిగారు, తహశీల్దారు, అమృతాంజనము వలన తలనొప్పి వెంటనే మాయమౌనునది.

ఔరంగజేబు తన గురువునకు వ్రాసిన యుక్తిరము.

బాలురకు నేర్పవలసిన విద్యావిధము.

(మ-రా.రా-శ్రీ, కే. వి. లక్ష్మణరావు, ఎం. ఏ., గాఠిచే
వ్రాయబడినది.)

ఔరంగజేబు నెడల నెన్నిదుర్గుణము లున్నను ఆతఁడుగొప్ప విద్వాంసుఁడని చెప్పకతప్పదు. అతనికి భాషాపాండిత్యమును, లౌకిక వ్యవహారజ్ఞానమును, దూరదృష్టియుఁ గలవు. అతనియక్షరములు ముత్తియములవలె ముద్దులు మూటఁగట్టుచుండెను. తన యొద్దకుఁ బంపబడిన ముఖ్యమైన యర్జీలకన్నిటికిని, అతఁడు స్వహస్తముతో బ్రత్యుత్తరములు వ్రాయుచుండెను. ఇతనికి చిన్ననాఁడు చదువుచెప్పిన ముల్లాసాలె అను నతఁడొకప్పుడు తనకుగొప్పయుద్యోగమియుమని యర్జీపంపఁగా, అందుకు బాదుషహా ఈక్రింది విధమునఁ బ్రత్యుత్తర మంపెను.

“మీరునాకు అనావశ్యకమైనట్టి అరబ్బీభాష నేర్పుటయందుఁ బెక్కుసంవత్సరములు నిర్లభకముగ గడిపి కోమలమైన నాబుద్ధిని, తీక్షణమైనట్టి నాస్మరణ శక్తిని వ్యర్థపుచ్చితిరి. జీవితమునందెన్నఁడును ఉపయోగపడని భాష రాజపుత్రులకు నేర్పుటకు పది పన్నెండు వత్సరములు వెచ్చించుటయు, ఆభాషయందు నన్ను వైయాకరణిగను, ధర్మశాస్త్రజ్ఞునిగను, చేయయత్నించుటయు నెంతహాస్యాస్పదములు. ఉపయోగమైన విద్యలును జ్ఞానమును బాలకులకు వారివారి బుద్ధి ననుసరించి చిన్ననాఁడు నేర్పుటయందు కాలముఁగడుపుటకు మాఱుగా మాగురువులవారగు మీరు మా బాల్యమును వ్యర్థపుచ్చిరికదా? అయ్యో! భూగోళజ్ఞానమా ఏమియును లేదు. పొర్చుగలు, హాలండు, ఇంగ్లండు మొదలగు దేశములుకొన్ని కలవనియు, అవిఆయా స్థలములందు కలవనియు, నాకు నేర్పితిరా? ఆ దేశములు

స్వీడములా, స్వీడకల్పములా, సమభూమినందున్నవా, లేక ఎత్తుస్థలములుగున్నవా యన్న సంగతులు నాకు తెలియవలదా? చీనా, పారసీకము, పెగు, తార్తారీ మొదలైన దేశములరాజులు హిందూ దేశపు బాదుషహా యొక్క పేరువిని గజగజవణకెదరని నాయెదుట మీరుచేసిన ముఖస్తుతేషలననే దేశ దేశచరిత్రములన్నియు నాకు దెలిసిన వనుకొంటిరా? ఈజగత్తుమీద నున్న వేఱువేఱు రాజ్యములెవ్వి? అందలి ఆచారవిచారములు, రాజవ్యవహారములు, మతములు నెట్టివి? ఆయా రాజ్యములను గలసంపత్తులును, విపత్తులును, ఆయా దేశము సంపద్విపత్తులలో, ఆ దేశస్థులయొక్క ఏయేగుణావగుణములవలన ఎట్టియెట్టి మార్పులుగలిగినదియు, ఎట్టిమహాత్కారణములచేగొప్ప రాజ్యములు తలక్రిందగునదియు అనుమహద్విషయములు చరిత్రాధ్యయనము లేకయే మా కెట్టులు తెలియఁగలవు? ఈవిషయములు మాకు నేర్పితిరా? రాజపుత్రులు పై నివర్ణింపబడినట్టి యత్యంతావశ్యకము లగువివిధవిషయములను నేర్చుకొని జ్ఞానసంపన్నులై తమబుద్ధిని వికసింపజేయవలయును. కావున రాజపుత్రులయొక్క జ్ఞానార్జనకాలమగు బాల్యదశయందలి యొక్కొక క్షణము మిక్కిలి విలువగలదియని యున్నది. నా బాల్యదశను మీరు చక్కగ విదేశాగమలచేతిరా? మీరునాకు లేని పోనట్టియు, జ్ఞాపకముంచుకొనుటకు కష్టతరమైనట్టియు, బుద్ధినిభ్రమింపఁజేయునట్టియు లౌకికవ్యవహారమునకు నిరుపయోగకరమైనట్టియు పరభాషాజ్ఞానము గఱపుటయందే కృతకృత్యులమైతి మనితలంపలేదా? మొదట పరకీయ భాషనొక దానిని నేర్పి దానిమూలముగా శాస్త్రములు, ధర్మవివేచనము, న్యాయనీతి మొదలైన యావశ్యకములైన విద్యల నేర్పుట సులభమని తలంచితిరా? ఈయావశ్యకములగు విద్యలన్నియు మీరునాకు నామాతృభాషలోనే నేర్పియుండకూడదా? “నేనుఔరంగజేబునకు తత్త్వజ్ఞానశాస్త్రమును నేర్పెదను” అనిమీరునాతండ్రియగు శహాజహానుబా

(5) - అమృతాంజనము: - శ్రీకృష్ణ - రయసుమిల్లు - మే. నేజరుగారు, - తెనాలి, - అమృతాంజనమును చాలసారులు తెప్పించితిమి. అన్నివిధముల శాస్త్రములను వెంటనే మాన్పినది.

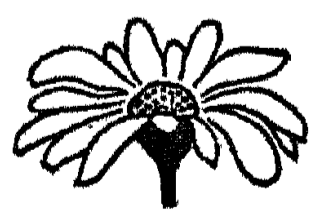
దుషహాగారితోనొకప్పుడని యుంటిరి. మీ రనేక సంవత్సరములకు బ్రహ్మ, ఆకాశము, ఖటపటములు మొదలైన నీరసశబ్దములచే నేదోయొకవిషయము నాకు బోధింప యత్నించినట్లునాకు జ్ఞాపకమున్నది. ఆ విషయమును గ్రహింపవలయునని నేనును వెక్కువ ర్యాయములు యత్నించితిని. కానియందువలన నా జ్ఞానభాండాారమునకును, రాజ్యకర్తృత్వమునకును, ఏమిలాభముకలిగినది? మీరు తేప తేప యుచ్చరించుచున్నందున నీరసములును, పలుకుటకు కఠినములును, అగు ఖటపటాది పదములుకొన్ని నాకుజ్ఞాపకమున్నవి; కానివానితో సంబంధించిన, విషయచర్చమాత్రము నేను ఎప్పటిదప్పుడుమఱచి పోవుచుంటినని మీరెఱుగరా? నేడు ఆవిషయచర్చ జ్ఞాపకమున్నను దానివలన నాకు ప్రయోజనమేమి? ఇట్లుమీరుకోమల మైనటువంటినాబుద్ధిని, చురుకుదనమునువ్యర్థముచేసితిరిగా దే? నిజముగా నిరుపయోగములైననుమీరు ఆవశ్యకములనితలచినయీవిషయములుమీరు నాకు నేర్పినందున మీకుమాత్ర మొకలాభముకలిగినది. మూఢులును, అజ్ఞానులును అగుమావంటివారికి మీరు సర్వజ్ఞులని యు, సర్వశాస్త్ర పారంగతులరనియు, అత్యంతపూజ్య గురువద్యులనియు, నిర్భక్త గ రపభావమును కొంతకాలమునఱకుఁ బుట్టింప గలిగితిరి. అందువలన వెక్కుడి నములవఱకు మీమాటను మేము మన్నించుటతటస్థిం చెను. రాజులచువ్యర్థముగా స్తుతించుట, సత్యమునుతల క్రిందుచేయుట, నక్కవినయములు నటించుటయ నుగుణములు మాత్రముమీయందుఁజక్కగవసించు చున్నవి. మిమ్ములనేను నారాజసభ యందు, ఒకసరదా రునిగ నియమింప పలయునని, మీరుకోరితిరిగదా. మీ యొక్క ఏగుణమునుఁజూచి నేను మీకాపదవి నొసఁ గవలయును? మీరునాకురాజకీయ, సైనిక, వ్యావ హారికవిద్యలలో నేవిద్యనాకు నేర్పితిరని మిమ్ములనేను గౌరవింతును? నన్ను నావశ్యకములైన విద్యలలోఁ బారంగతునిఁ జేసి యుండినయెడల సికందరు (అలగ్జాం

డరు) బాదుషహాకు తమపరమపూజ్య గురువద్యుఁడగు మహావిద్వాంసుఁడైన అరిస్టాటుల్ ఎడల గల పూజ్య భావమునే చూపియుందును. అట్టియుపయోగకరము లగు శిక్షగాని, లాభకరములగు విద్యలనుగాని నేను మీవలనఁ బడయలేదు. కావున మీవిషయమై గౌర వముగాని, పూజ్యభావముగానినాకులేదు. మీరువచ్చినత్రోవనే వెళ్లుడు. మీపల్లెటూరిలోనే దేవుని స్మరణఁ జేసికొనుచు కాలముఁగడుపుడు. మీరునారాజ సభలోఁ బ్రవేశింపఁగూడదనియు, మీ రెవరోయిచ్చటి వారెవరికిని తెలియఁగూడదనియు నాయభిప్రాయము”

ప్రస్తుతకాలమందు బాలబాలికావిద్యను గుఱించియు, జాతీయవిద్యను గుఱించియు మన దేశమునందు కొంత యత్నముజరుగుచున్నది. ఇందును గుఱించి పాటుపడుచున్న మహనీయుల కీయ త్తరములోని రెండు మూఁడుసంగతు లాదరణీయములు. బాలబాలికలకు బోధింపఁబడు విషయములువారికి, వారిజీవితకాలములో నుపయోగకరములుగా నుండవలయును, కేవలము పాండిత్యముఁ జూపుటకై అనుపయోగకరములగు విషయములు వారికినేర్పివారిచే గ్రుడ్డిపాఠము చేయించికాలము వ్యర్థపుచ్చుట, వారికిని, దేశమునకును హానిప్రదము. బాలురకు శాస్త్రములన్నియువారి మాతృభాషలోనే నేర్పవలయునుఁగాని పరభాషలో నేర్పుట కేవలముద్రావిడ ప్రాణాయామమని ఔరంగజేబుఁడ త్తరమువలన మనవారుముఖ్యముగా నేర్చుకొనపలయును. మొదటపరభాషనభ్యసించుటకు బాలురకాల మెంతయోవ్యర్థమగును. అట్లుపరభాషవచ్చిన తరువాత, ఆభాషలో శాస్త్రములనభ్యసించుటకంటె మొదట నుండియు స్వభాషలోనే శాస్త్రాధ్యయనము చేసినయెడల బాలురకెంతయో కాలము, శ్రమయు కలిసి వచ్చునుకదా? తెలివిగల పిల్లవానికి ఇంగ్లీషు భాషచక్కఁగ నభ్యసించుటకు సుమారు ఆఠేడునంవత్సరములుపట్టును. అప్పటి కాబాలురకు ఇంగ్లీషులో

(6) అమృతాంజనము:—హరిహరయ్యగారు, డి. ఏ., అనంతపూరు. అమృతాంజనము జనోపకారి, గుణము అద్భుతము.

గ్రంథావలోకనముచేయుటకును, శాస్త్రాభ్యాసముచేయుటకును అధికారముకల్గును. ఇట్లుపరభాషాధ్యయనమునకై ఏడేనిమిది సంవత్సరములు వ్యర్థమగుచున్నవి. దేశభాషలలో శాస్త్రములఁ జెప్పినయెడల నీయేడేనిమిది సంవత్సరములలో నెన్నియో విద్యలలో బారంగతుఁడు కావచ్చును. ఇప్పుడు మనదేశమందు ఇంగ్లీషువారిప్రభుత్వమున్నందునను, ఇంగ్లీషుభాషలో గ్రంథభాండారమసంఖ్యముగనున్నందునను ధనముగలవారు కొందఱాభాష నభ్యసించుట యావశ్యకమే. మేమువలదనము. కాని సకలశాస్త్రజ్ఞానమును, ఇంగ్లీషుభాషయను గదిలోఁబెట్టి. తాళమువైచి, ఏబి.సి.డి అనుతాళపుచేవిని సంపాదించుటకు ఎనిమిదిసంవత్సరములు ముక్కుపట్టుకొని తపస్సుచేయనివారలకు, జ్ఞానభాండారములోని సొత్తును కొల్లగొట్టు నధికారము లేదనియు, విద్యామహిమయు మాతృభాషాప్రభావమును తెలియని దూరదృష్టివిహీనులు తప్ప మరెవ్వరును చెప్పఁజాలరు. జ్ఞానార్జనమార్గములన్నియు పరభాషయొక్క యధీనమునందుండుటకంటె దేశము పాలించి మూర్తిభవించిన యజ్ఞానాంధకారము మఱొకటికలవా? కావున స్వభాషమూలముననే జ్ఞానార్జనము చేయఁగలయును. ఇదిగఱు జ్ఞాన సత్తరము లోనున్న విషయమును నాజాతీయపాఠశాలాధ్యక్షులు గమనింపవలయును. అట్లుచేయక వారు ఇంగ్లీషుభాషనేజ్ఞానసాధనముగాఁ బెట్టిరేని ఔరంగజేబుతనగురువును నిందించినట్లు రాఁబోవుతరమునందలి విద్యార్థులు తమ యాయుష్యములోని పదిసంవత్సరములు పాడు చేసినందుకు మనలనునిందింపక మానరు.

వార్తాపత్రికలు సారస్వతము.

(మ - రా - రా - శ్రీ, అత్తిలి - నూర్యనారాయణగారిచే వ్రాయఁబడినది.)

వివిధదేశముల యధునాతనచారిత్రముల నవలోకించిన వారికెల్లరకును, మాసవుల జ్ఞాననేత్రములను వికసింపఁజేసి సభ్యతను విస్తరిల్లఁజేయు మహోపకరణములలో ముఖ్యమైనవిగ నెన్నఁదగు వార్తాపత్రికలకును, ఆయా కాలములందు విజ్ఞానవివేకసంపన్ను లయినట్టియు మహిత సత్యద్రవ్యలయినట్టియు మహాకవులచే రచితములయి మహాధర్మములచే మానవకోటి యభివృద్ధికిఁ దోడుపడుచుండి సారస్వత మనుపేరఁ బరఁగుచుండిన గ్రంథసముదాయములకును నెంతయుఁ బరస్పరసంబంధమున్న దని తేలుపడక మానదు. అయినను, అచ్చటచ్చట జరుగుచున్న సంగతులను గుఱించిన వార్తలనేర్చి కూర్చి తెలుపునట్టివని యర్థమిచ్చు వార్తాపత్రికలకును, విశేషలోకాను భవంబునకుఁ దోడు సమధిక భావనా శక్తియు, పాండితీ ప్రకర్షమునకుఁ దోడు రసోచిత కవిత్వము, సుయన్నింటిక శిరోభూషణముగాఁ గ్రూఢ నవశ్యముగ వలయు నిలుకడయుఁ గలగియుండిన మహాకవులచే రచియింపఁబడు గ్రంథరాజములకును విశేషపరస్పరసంబంధమున్న దన్నప్పుడు నాయాంధ్రసోదరుల కనేకుల కాశ్చర్యము గలుగవచ్చును. కాని, వారనుకొనునట్లు వార్తాపత్రిక లాదిని కేవలము వార్తలఁ బ్రకటించుట కుద్దేశింపఁ బడినవే యైనను, వాని స్వభావమును వాని పద్ధతియు నానాట మనుష్యావసరములఁ బట్టి, వాని వ్యాపనమునం దెట్టి శక్తియున్నదో జనులు గ్రహించిన కొలందిని నధికముగ మీఱియున్నట్లుగా నొక్క "ఆంధ్రపత్రిక" ను బరీక్షించిన పక్షమున స్పష్టముగఁ

(7) అమృతాంజనము:—రాజా రాంతుకారాంగారు, బండ్రా మునిసిపాలిటి వైసు పెసిడెంటు. మీ అమృతాంజనము నాకు పరమోపకారియైనది. తలనొప్పివగయిరా వెంటనేమాన్పినది.

దెలిసికోఁ గలరు. పత్రికలు దినపత్రికలనియు వార పత్రికలనియు మాసపత్రికలనియు వానివాని స్వ భావములయందుఁ గలుగు భేదములచే ముఖ్యముగ మూడువిధములుగ విభజింపఁ బడవచ్చును. 1702 సంవత్సరము నందే దిన పత్రికాదులఁ గలిగి యుండిన యింగ్లాండు దేశమునందు సైతము 1769-వ సంవత్సరము మొదలుకొని 1772-వ సంవత్సరము వఱకును జూనియస్సును ప్రముఖునిచే వ్రాయఁబడి జగభ్యాతమైన లేఖలు 'మార్సింగ్ ఎడ్వర్టయిజర్' అను పత్రికయందుఁ బ్రచురింపఁ బడిన వెనుకఁ గాని, వార్తాపత్రికను నిశ్చయముగ సారస్వతాంగముగఁ బరిగణింపఁ దగునను విషయము జనులచే గ్రహింపఁ బడదయ్యె. తరువాతఁ బేరందిన కవితల్లజులు వివిధ విషయములం గూర్చి పత్రికలకు వ్రాయఁ జొచ్చినతోడనే వార్తాపత్రిక గ్రంథసముదయమునఁ జేర్పఁదగినదే యను నభిప్రాయము వెల్లడియయ్యె. ఇట్లుండఁగ నా దేశమునందు బహుగ్రంథ రత్నముల రచియించి ప్రఖ్యాతినందిన మహాకవులలో ననేకులు తమ జీవితమున నెప్పుడో యొకప్పుడు పత్రికాసంపాదకులుగనో పత్రికావిలేఖకులుగనో యుండుట తటస్థించి, తొల్లి కొన్ని సదృగంధములు సంఘమునకుఁ జేయుచుండిన మేలును మించిన మేలును వర్తమానకాలమున వార్తాపత్రిక లనేకభంగులఁ జేయుచున్న వనియుఁ గవులకును వార్తాపత్రికలకును విశేషసంబంధమున్నందున వానిని సారస్వతాంగములుగ నెంచక తీఱదనియు జనసామాన్యంబునకు సైతము విస్పష్టముగ విశదమయ్యెను.

వార్తా పత్రికలతో సంబంధముఁ గలిగియుండి యెట్టి గ్రంథములు వ్రాసినందుచే, నెట్టి శైలినను కరించి నందుచే, జనుల మనంబుల నెవ్విధి నాకర్షింప వచ్చునో బాగుగ గ్రహియించి బహుగ్రంథకర్తలయి యశోధనముం గడియించిన జాన్సన్,

గోల్డుస్మిత్తు, ఎడిసన్, స్టీల్, జార్జి యెల్లియట్, లార్డుజాన్ మోర్లే వంటి వారొక్క యింగ్లాండు దేశమునందే కాదు మన భరతఖండము నందును వెలసి యున్న వారు. సుప్రసిద్ధమైన బంగళా రాష్ట్రమునందు వంగ సారస్వతపితామహుఁ డనందగు నక్షయకుమార దత్తయను కవిసారస్వభాముఁడు ప్రసిద్ధకవియగు నీశ్వరచంద్రగుప్తచే సంపాదితమగుచుండిన 'ప్రభాకర' పత్రికకు వ్యాసములు వ్రాయుచు, 1845 సంవత్సర ప్రాంతమునఁ బదేండ్లకాలము 'తత్త్వబోధినీ' పత్రికకు సంపాదకుఁడై యుండెను. బహుభాషావేదియు ననేక గ్రంథకర్తయు నగు రాజేంద్రలాల్ మైత్రా, బంగాళీభాషయందు 'వివిధార్థసంగ్రహ' 'రహస్య సంసర్భ' యను పత్రికలను స్థాపించి ప్రవర్తింపఁ జేసినవాఁడుగ నుండెను. డిప్యూటీకలెక్టరుద్యోగమున నుండియు దేశభాషాభిమానంబును దెగనాడక దేశమందెల్ల వారిచేఁ గొనియూడఁ బడుచున్న ఆనందమత, కపాలకుండల, రాజసింహ, దేవిచౌధురాణి, విషవృక్ష, చంద్రశేఖర, మున్నగు చిత్రవచనకావ్యముల రచియించి స్వభాష యన్నచో ద్వేషభావముఁ గలిగియుండిన వారికి సైతమత్య ద్భుతమై యభిగమిఁ గలిగిన మించిన బంకిం చంద్రచాల్యయను, నేటికీ నరసింహస్వామియైన శక్తితో నడపఁ బడుచు జనులచే నెంతయు నాదరింపఁ బడుచున్న 'వంగదర్శన' యనుమాస పత్రికను స్థాపించి తానె సంపాదకుఁడుగఁ బ్రధానవిలేఖకుఁడుగ నుండినవాఁడని యెల్లరునెఱింగిన విషయమేకదా! మఱియు మహావక్త్రయనియు వ్యాసరచనాధిషణుడనియుఁ గొండాడ బడినట్టియు. దేశభాషకొనర్చినసేవకై రాయబహుదరు బిరుదమందినట్టియు, కాళీప్రసన్న ఘోషు కీర్తివడసిన డక్కా "బాంధవ" పత్రికకును; ప్రస్తుతము స్వదేశోద్యమమునకు జీవమునొసంగిన వారిలో నగ్రగణ్యుడనియు మహాకవియనియుఁ బేరుగాంచినరవీంద్ర

(8) అమృతాంజనము:— దేశాయినో త్తంగారు. హైకోర్టువకీలు బొంబాయి, అమృతాంజనము నొప్పలను మాస్పట్టకు మంచిమందు. అది సువాసనగలిగియున్నది.

నాథ తాకిరు, 'భారతి 'బాలక' సాధన' 'పంగళ్య న' పత్రికలకును, సాపాదకులుగ నున్న వాకేకదా! వీరిమాటలవిదే లిమనయాంధ్ర దేశమునందు చుంచె నరచనాప్రవిణులయి శతాధిక గ్రంథకర్తలయి వర్త మానాంధ్రకవితాపితామహులయి య సమానగౌ రవమును విఖ్యాతిని బొందిన రావుబహద్దరు కంఠి కూరి వీరేశలింగము పంతులవారు 'చింతామణి' పత్రికకు మూలజీవమై 'వివేకవర్ధనీ' పత్రికాదులకు సంపాదకులయి యుండినసంగతి యాంధ్రు లెఱుగ నిదికాదు. ఈవిధముగా వర్తమానకాలమున నెల్లదే శములయందును సుప్రసిద్ధిగాంచు గ్రంథకర్త లెల్లరు ను వార్తాపత్రికలతోడి సంబంధము గలిగియున్నవారు గనున్నారు. ఈకారణముననేగాక మఱియనేక కారణములచే భాషకును వార్తాపత్రికలకును సంబంధ మున్నదని విస్తరించి చెప్పవచ్చును.

చరిత్రవిషయమునఁ జూచినపక్షమున నీసంబంధ ము బాగుగ వ్యక్తముకాకమానదు. దేశదేశముల పూర్వచారిత్రములను మన మమూల్య సారస్వతాంగములుగఁ బరిగణించుచున్నప్పుడు, సకలదేశముల వర్తమానచరిత్రయనందగు వార్తాపత్రిక నేల యట్లు పరిగణింపరాదు! ఏప్పటికప్పుడు వాయుమండలమునఁ గలుగుమార్పులఁ దెలుపు వాయుభారగ్రహాక యంత్రంబునుంబోలె, వివిధదేశంబులందుఁ కాలానుగుణంబుగ మానవులనుతోత్రముల నేయేవాంఛలు మొలకలెత్తుచున్నవై, యేయేమార్పులు జరుగుచున్నవై, యేయేకార్యములు జరుగుచున్నవై వానివాని నెల్లదినచర్యకరణిఁ దెలుపునవి వార్తాపత్రికలతోకార్యమునజరుగుచున్న ప్రతికార్యమునుగ వ్యవహారముకాలములయందు జీవించియుండినట్లు మన నోగతాభిప్రాయముల దర్పణంబులంబోలె నిరంతరముగఁ బ్రతిఫలింపఁజేయునవి వార్తాపత్రికలు. కావుననే యైతిహాసికవిషయమున వార్తాపత్రికకుఁ బ్రా

ధాన్యముకలుగుచున్నది. మెరికాఖండములోని సంయుక్తగణ్యమునందలి పాశులలయందు గాలురు నచ్చుతోనెఁ న్నందు వార్తాపత్రికలలోని కుఖ్య వ్యాసస్పెయో యొకటి చదివి వినిపింపఁడుచుండును. భావికాలమున జరిగినవారి కీవార్తాపత్రికలమూల్యసాధనయి లగుటకు సందియము లేదు. అందును, జరిత్రలు లేకయుండిన మన దేశమున వీని ప్రయోజనము భాషావిషయమునను జరిత్రవిషయమునను గూడ ననుమేయములు గానోవివు.

జనులకు జ్ఞానమును సద్వర్తనమును గలిగించు విషయమునఁగూడ వార్తాపత్రికలకును గ్రంథములకును సంబంధము గలదు. సారస్వతముయొక్క ముఖ్యకార్యమేమి? చదువరులకు విజ్ఞానమును గూర్చెడు విషయముల నూఱక తెలుపుటయేగాక, యట్లు తెలిసినవిషయములచే వారికి మంచిశీల మలవడునట్లును జేయుటయేకదా! ఈకార్యమును వార్తాపత్రికలును విశేషముగఁ జేయుచున్నవి. ఇంగ్లాండు, జర్మనీ, అమెరికా, జపాను మున్నగు దేశములయందు వార్తాపత్రికలు జనులకు వివిధవిషయములఁ దెలియఁజేయుటయను నొకకార్యమును, దస్తూలమున వారివాంఛలను వారిభావములను వారిక్రియలను వారిశీలమును సన్తార్థములఁ ద్రిప్పనట్లుచేయఁటయను నొకకార్యమును దప్పక చేయుచున్నవి. ఈసామాన్యమున నీ మార్పులఁజేయుపత్రికలమాట యుటండనిచ్చి, కాలక్రమమున సభ్యులయి దేశబోధ్యులను బూన వలసినవారగు విద్యార్థులకుఁ బాఠశాలలయందే యెట్లు నీతివిద్యను గ్రమశిక్షను దేశభక్తిని గ్రహింపవలయునో, వారిలో సాంఘిక ధర్మములు నోటుకొనుటకై యేమేమి కావింపఁబడవలయునో, మున్నగు ప్రధానవిషయములను గుఱించి ప్రత్యేకముగఁ దెలుపు పత్రికలసంఖ్యయేమి, వానిప్రాబల్యమేమి, యతిశయముగ నున్నయట్లుగా నమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రీయ

అమృతాంజనము:—పార్శ్వపు నొప్పులను బారదోలును. ప్రతిగృహమునందును నుండఁగినది. కెల 0—8—0

విద్యనుగూర్చిన గ్రంథము వక్కాణించుచున్నది. విద్యావిషయకపత్రికలుగాక సామాన్యపత్రికలును రాజకీయవిషయముననో మతాచారాదులవిషయముననో జనులకు జ్ఞానమును గలిగించుచునేయుండును. దేశములందొక్కొక్కప్పుడు నీతి సన్నగిలినప్పుడో, రాజకీయవిప్లవములు రానెయుండి దేశీయులగుండియలు తహతహలాడుచున్నప్పుడో, జనులందు విశేషభోగజీవనము విస్తరిల్లి యాత్మగౌరవసంపత్తియు స్వదేశభక్తియు, స్వయంసహాయమును నడుగంటి యున్నప్పుడో, ప్రజలను ప్రబోధించుటకును, ధైర్యస్థైర్యములఁ బురికొల్పుటకును, స్వకీయతేజముతో విభ్రాజితవివేకముతో విజృంభించునట్లు చేయుటకును, సత్కార్యచరణమునకు నెల్లర నేక కాలమునఁ బ్రేరేపించుటకును నింగ్లాండు దేశమునందలి స్పెక్టేటరు పత్రికను, మనయాంధ్రదేశమందలి వివేకవర్ధనీ పత్రికను, బోలినవార్తాపత్రికలు సేయు నేవ యనంతముక దా; ఈవిధముగా విశేషజ్ఞానప్రబోధనములఁ గలిగించుటయే కాక మనుష్యాభివృద్ధి కవశ్యముగఁ గావలసిన ప్రకృతిశాస్త్రాది నూతనవిషయములను దెలిపి సామాన్యజనులను గాలచక్రమును వెన్నంటివచ్చునట్లు చేయుటకుఁ దగినజ్ఞానమును వ్యాపింపఁ జేయునవియుఁ బత్రికలేయను విషయమును వేతెయొత్తి చెప్పఁబనిలేదు. మనయాంధ్రదేశమునఁ గృష్ణాపత్రికయు నాంధ్రకేసరియు మఱియితరపత్రికలును నూతనసాంకేతిక పదములఁ గల్పించి రాజకీయవిషయములను శాస్త్రీయవిషయములను దెలిపి వానియందు జనమును ప్రసన్నముండుగానభిరుచిఁ గల్గించినందువలన సేక దా క్రిందికిఁ గొనివచ్చినందుముచేతము, విజ్ఞానచంద్రికామండలిచేతను ప్రముఖములగు గ్రంథములకు నచిరకాలమున నత్యధికవ్యాపనము కలిగినది? ఈవిధముగాఁ దమోభరమునఁ బడియున్నవారికి డిమోస్తనీసువలెను, లోకమున నేమిజరుగుచున్నదో యేయవసరమున నేదియొటింగి

యెట్లుకార్యకరణమునకుఁ గడంగవలెనో సంఘాభివృద్ధికి నేయేసాధనములఁ బూనవలెనో యెఱుంగనేరక జ్ఞాననేత్రమును బాసియున్నవారికి సిద్ధాంజనమువలెను, సర్వకాలముల నుపచరించునది వార్తాపత్రికయగుటంజేసి సత్కవుల గ్రంథంబులకుఁ దీసిపోకయుఁ దత్తుల్యమై యొప్పునని చెప్పఁదగియున్నది.

మనోభారమును బాపి చింతలనంతమందించి సులభముగా మనోవృత్తుల మరల్చి సంతసమును, నూఱుటను, గలిగించువిషయమునను సారస్వతంబునకును వార్తాపత్రికలకును సంబంధము కలదు. విశేషపరిశ్రమముచేత విసుగుఁజెంది యున్న కాలమునందును, దుర్దమదుఃఖములచేతఁ దూలియున్న కాలమునందును సులభముగాఁ జిత్తమునాకర్షించి మనోరంజనముచేసి యుబుసుపోక కును వివిధమనుష్యస్వభావానుభవజ్ఞానములగల్గించుటకును బనికీవచ్చునట్టి నవలలను పేరిటి చిత్రవచనకావ్యములు మున్నగు లఘుపఠనోపయుక్తములగు గ్రంథములు సారస్వతాంగము లగుచున్నవికదా! అచ్చముగా నిందులకే వార్తాపత్రికల ననేకులు క్రమముదప్పక పఠించుచున్నవారు. చిత్రవచనకావ్యాదులవలని యభిరుచివలెనే యిట్లు పల్వరచే జదువఁబడు దినపత్రికలయొక్కయు వారపత్రికలయొక్కయు నభిరుచి తాత్కాలికమైయున్నది. కావున నీవిషయమున వార్తాపత్రికా సారస్వతములసంబంధము ప్రత్యక్షముగ గోచరించుచున్నది.

ఇదియునుంగాక బహుజనులయం దేకవిధమనో రథములఁ గలిగించి తన్ములమున వారినందఱి సమానబంధములచే బంధించు నంశమునందును వీనికిఁ బరస్పరసంబంధము నెలసియున్నది. ఎట్లన, వేయిమంది జనులు భోజింపఁ జూచును. యెఱుంచువారుగానున్నారన నర్థమేమి? నీ సమస్యను బ్రతిబాదింపఁబడిన ధర్మములయందుఁ బ్రీతిగలవారయి వారందఱు సమానధర్మములచే సమానవాంఛలచే సమానాద

అమృతాంజనము:—సరసయ్యగారు, కర్నూలు, అమృతాంజన మనుషేరు అన్నివిధముల సార్థకముగ నున్నది. వేసవేలు సీసాఁబ విక్రయము. వెల 0—8—0

ర్షములచే గట్టువడియున్నారనియేకదా? ఇట్లె పత్రికలవిషయమునను చదువరులడెండముల నేకస్థలంబున కాకర్పించి యేకవిధాభిప్రాయములయం దభిలాషఁగొల్పి వారినెల్లర సంతర్కర్భితమైన సహానుభవముచేతను, ఏకపరమావధులయెడ సమాసభక్తిచేతను, సూక్ష్మాతिसూక్ష్మమైన సామరస్యముచేతను, ప్రతిభమై బంధించు విద్యుత్తంత్రులు వార్తాపత్రికలు. ఒక్కసాదృశ్యమునుజూడుడు. విమర్శనార్థము రాజ్యతంత్రజ్ఞులు మున్నగువారు తక్కఁ దక్కినవారెవ్వరును దమ మనోభీష్టములకును రుచులకును సరిపడనిపత్రికలను నిత్యమును జదువనేరరు. హిందూపత్రికనుగాని యింగ్లీషుమ్యాక్సాపత్రికనుగాని నిరంతరమును దెప్పించుకొని పఠియించువారు, బహుతరముగాఁ దత్పత్రికాభిప్రాయములతో నించుమించుగఁ దుల్యమగునభిప్రాయములు కలవారుగ నేయుందురు. ఇట్లనేకుల హృదయసీమల సమానాభిప్రాయముల వెదచల్లుచు వారినిబంధించుటయందు వార్తాపత్రికాసారస్వతముల కత్యంతబాంధవము పొసఁగియున్నది.

వార్తాపత్రికలకును సారస్వతమునకును బరస్పర బంధ మేవిషయములయందుఁగలదో వాని నింతవఱకును సంగ్రహముగాఁ దెలిపియుంటిని. ఇంక సారస్వతమును వృద్ధిచేయుటయందును వానికేదగురీతి మెఱుఁగువెట్టి సంస్కరించి వ్యాపనముచేయుటయందును వార్తాపత్రిక లెట్లుతోడ్పడుచు, నీరీతిగఁగూడ సంబంధమును గలిగించుచున్నవో యింతుక వివరించెదను.

వార్తాపత్రికలు పూర్వము కేవలము వార్తలను బ్రచురించు పత్రికలుగానే యుండెనని యింతకుముందు వ్రాసియుంటిని, ఆకాలమునందుఁ బ్రఖ్యాతిఁజెందిన కవులచే రచియింపఁబడుచుండిన యనేకవిధములయిన గ్రంథములను గుఱించినప్రసక్తియే యాపత్రికలయందు లేకుండెను. ఇట్లుండఁగా 1701 సంవత్సరప్రాంతమున మాత్రము కొన్ని యాంగ్లేయ వార్తాపత్రికల

లో, ఈకాలముందలి పత్రికలనీతిగాఁ, గొన్ని పుస్తకములను గూర్చిన ప్రస్తావము మెల్ల మెల్ల న నారంభింపఁబడెను. తర్వాత నిజముగాఁ బంజీతులయినవారును భాషాజ్ఞానముగలవారును నయిన సమగ్రులు పత్రికలకు సంపాదకులయినతోడనే పత్రికలయందు గ్రంథస్వీకారమును గ్రంథవిమర్శనములును గ్రమముగాఁ దలయెత్తి విజృంభింపసాగెను. ఈవిమర్శనములవలన గ్రంథములయందు సద్భావము లెవ్వయో య సద్భావము లెవ్వయో, యెట్టివి యభివృద్ధి హేతువులో, ఎట్టివికావ్రా, యేవిమంచిశైలి గల్గియుండినవో యేవికల్గియుండనివో, జనులకును గ్రంథకర్తలకును గూడ బోధపడెను. మంచిపని చేయవలయునన్నచో విమర్శనములు న్యాయముగను నిష్పక్షపాతముగను నుండుటయేగాక గోలుస్థిత్తు వచించినట్లు మనుజుల యభిరుచులఁ గ్రమమార్గమునఁ ద్రిప్పి, కవులను పరిపూర్ణ సీతికిఁ గొనిపోవునవిగ నుండవలయును. ఈవిషయమున విమర్శనము లితర దేశములయందు భాషకెంతయుమేలు చేయుచుండఁగా, మనయాంధ్ర భాషయందు మాత్రము మిక్కిలి హీనముగనున్నవి. తెనుఁగు పత్రికలయందలి విమర్శనములను పేరటి వ్రాతలఁజూడ నవ్వుపుట్టునేకాని జ్ఞానముచూపట్టదు. అక్కరములు చక్కనివి, బైండుముద్దులమూటఁ గట్టుచున్నది, జ్ఞానములు సొగసుగానున్నవి, చదివినచోఁ బ్రయోజనము కలుగవచ్చును, కవి కక్కువభాషాజ్ఞానమున్నయెడల గ్రంథమింతకంటె బాగుగనుండియుండును, పద్యములనడక బాగుగ నేయున్నది, ఇది గద్యకావ్యమేగాని గ్రంథకర్త దీనిని బద్యకావ్యముగా నేలరచింపఁడయ్యెనో? తప్పలకుప్పలేగాని యొప్పొక్కటియుఁ గంచుకాగడాల వెదకిచూచినను గానరాకున్నది,—ఈవిధములయిన విమర్శనములు మెండుకొనియున్నవేకాని 'కన్యాశుల్కము'ను గూర్చి యీనడుమ "ఆకాశవాణి పత్రిక"లోఁ గానవచ్చినరీతి విమ

అమృతాంజనము:—తేలు బాధను తీసివేయుటకు బహు ప్రసిద్ధినిపొందిన ఔషధము. లాభించుకున్న సామ్యుతిరిగి ఇయ్యబడును.

ర్షనములు నిష్పక్షచాతబుద్ధితో నదుదేశముతో నూహచేసివ్రాసినవి, యరిదిగఁగాని కానరాకున్నవి. ఈవిషయమున వార్తాపత్రికల విధియేమనఁగా, నొకప్రక్కను నెట్టిపుస్తకములు పఠనీయములొ యెట్టివికావ్రో చక్కఁగఁదెలుపుచు జనసామాన్యముయొక్క భావములయందును నభిరుచులయందును మార్పులఁ గలిగించుచుండి వేతొకప్రక్కను మిక్కిలిగ వ్యాపనమగునట్టియు నెక్కువజనసంఖ్యచే జదువఁబడి సమస్తవిధముల జ్ఞానముఁగలిగించునట్టియు, గ్రంథములను వైదర్భీరీతితో నూఢుర్యాదిగుణములతో ధారాళమైన శైలితో రచించునట్లు కవులమనములను మార్పుచుండవలయును. సకల దేశములయందును బత్రికలిట్టి యుత్కృష్టకారమును నెఱవేర్చుచుండుటనుబట్టియే వానికి సారస్వతోభివృద్ధి విషయమున నంతప్రాముఖ్యము సమకూఱినది.

పత్రికలయందలి గ్రంథవిమర్శనములవలనను బ్రకటనములవలననుగూడఁ బుస్తకములు శీఘ్రకాలములో సంఘమునందు వ్యాప్తమగుట తటస్థించును. పత్రికలులేనికాలమున నెవ్వరే గ్రంథమును రచించినది యెంతకాలమునకోగాని యనేకులకుఁ దెలియునట్టిదికాదు. ఇప్పుడు దూర దేశములందున్నవారికి సైతమీప్రకటనముల మూలమున నెప్పుడు రచింపఁబడు గ్రంథము లప్పుడే తెలియవచ్చుచున్నవి. ఇందుపలనఁకెండులాభములున్నవి. కవులకు జనోపయుక్తములును జనరంజకములునగు గ్రంథములను రచింపవలె ననునభిలాషకలుగుటయేగాక, తామురచించిన గ్రంథములు శీఘ్రముగ వ్యాప్తముకానిపక్షమున నవి కొన్ని శతాబ్దముల వెనుక జీవించియుండినవారికి మాత్రమే పనికివచ్చునవిగనుండి కాలమునకు వెనుకఁబడియున్నట్లొలేక యంతటి సద్గ్రంథముయొసేని భావికాలమువారికిఁ బనికివచ్చునదిగ నున్నట్లు వెంటనే గ్రహించుకొనుటకు వీలుగనుండున

యు గ్రంథములఁ దెప్పించుకొని పఠించుటవలన, నాగరికత యచిరకాలమునఁ బెంపొందుటకుఁ దగినసాధనములు చేకూఱును. కావున సారస్వతమునకుఁ బ్రకాశముఁ గలిగించుటలో వార్తాపత్రికలు కాఁగదాలవలె నుపకరించుచున్నవి.

మఱియు వైజ్ఞానికగ్రంథములను వివిధవిషయములనుగూర్చిన వ్యాసములను, బ్రకటించి జ్ఞానమును వ్యాపింపఁజేయువిషయమున వార్తాపత్రికలు (మాసపత్రికలుమున్నగునవి) మార్గదర్శకములుగ నున్నవి. ఇంగ్లాండు దేశమునఁ బందొమ్మిదవ శతాబ్దాదిని ఫ్రాన్సిస్ జెఫ్రేచేత సంపాదిత మగుచుండిన యెడింబరో రివ్యూ మొదలుకొని, నేడుసంఖ్యాతీతములుగఁ బ్రకటింపఁబడుచున్న యీమాదిరి పత్రికలు వ్యాసముల రచించుటయందుఁ గావించిన యభివృద్ధి యనంతముకదా! ఈవ్యాసములవలన సారస్వతము నిశ్చయముగా భాగ్యవంతమైనది. మనస్సును దీవతరముగ నాకర్షించు శైలితోడను గాంభీర్యముతోడను, బహుగ్రంథావలోకనముఁ జేసినఁగాని విశేష లోకానుభవమును సంపాదించినఁగాని గ్రహింపవలనుపడని విషయములను భావములను సంగ్రహముగా గర్భమునందిముడఁ జేసికొనియున్న వాక్యపుంజములతోడను, మనోరంజకములయిన వింతవర్ణనములతోడను, దులదూఁగుచున్న వ్యాసములవలన సంఘమున కింతింత యనరానిమేలు కలుగుటనిశ్చయము. ఇట్టివ్యాసములను బ్రకటించుటయందును, వైజ్ఞానికగ్రంథములు నవలలు మున్నగువానిఁ బ్రచురించుటయందును ముందుమార్గముఁజూపి సారస్వతమున నద్భుతపరివర్తనములఁ గలిగించుటకు హేతుభూతములయిన దేశభాషా పత్రిక లనేకములు మన దేశమందు నుండియున్నవి. బంగాళారాష్ట్రమందలి 'వంగదర్శన' పత్రికయు, 1864 సంవత్సరమున జననమంది 1880 సంవత్సరప్రాంతముల విజృంభించిన 'వామబోధినీ పత్రిక'

(6) అమృతాంజనముడిపోఁ— వారిపద్ధ యింక ననేక ఔషధములుగలవు. వ్రాసినవారికి కేటలాగు ఉచితముగ బంపబడును ; అమృతాంజనము డిపో ఫోర్ట్యు, బొంబాయి.

మాతృ భాష.

(మ-రా-రా-శ్రీ, వావిలికొలను - సుబ్బరావుపంతులుగారిచే
వ్రాయబడినది.)

ప్రతిమనుజునకు స్వభాష కన్నతల్లివంటిది - ఇది సర్వప్రపంచాభిప్రాయమని యెల్ల దేశంబుల నెల్లజాతులవారు తమతమభాషను మాతృభాషయని పిలుచుకొనుచుండుటచేతనే తెలియదగు. లోకమంతయు నేకరీతిగ స్వభాషను స్వమాత యనుటయేలే తనపుత్రులను దల్లి సకలవిధముల నెట్లు రక్షించునో యట్లే భాషయు రక్షించును.

తే. విద్య యొసఁగును వినయంబు వినయమునను
బడయుఁ బాత్రతఁ బాత్రతవలన ధనము
ధనము వలనను ధర్మంబు దానివలన

నై హికాముష్టికంబుల నందు నరుడు" అని కలదుగదా. తల్లి కుమారుని దేహరక్షణమందేకాక శీలమతాచారప్రవర్తనలందును గీర్తిప్రతిష్ఠార్జనమందును గారణభూతురాలు. అట్లే స్వభాషయు, స్వభాషాపఠనంబుననేకదా మనుజుఁడు స్వశరీర రక్షణమునకు వలయువిషయంబులందేకాక యిహపరసాధకములైన శీలమతాచారప్రవర్తనంబులందును నేర్పరియగుట. కావున స్వభాష కన్నతల్లివలెఁ బూజ్యయనియు స్వభాషాద్రోహి మాతృద్రోహియనియు సర్వ లోకాభిప్రాయమని యుపమానబలంబుచే న్నుఱించు. తక్కినయందఱు స్త్రీలకంటె స్వమాత యెట్లు సులభురాలో యట్లే తక్కినభాషలకంటె స్వభాష సులభము. అధమపక్షము గల సంవత్సరములు హూణభాషపఠించి పట్టభద్రులైనవారును లేఖనపఠనోచ్ఛారణంబులసామర్థ్యంబులవచ్చుకొననేరక నగుబాటుపాలగుట తటస్థించుచున్నదిగదా. ఆరయ నారయ వీరునేర్చిన విద్య సారమెట్టిదో? ఈవిధముగనే మనసంస్కృతాంధ్రభాషలు స్పష్టముగ హూణాదులుచ్చరించుటకును సమర్థులుగారు. ఇది సహజము. జననీతనూజాతుల

యందాత్మ సంబంధముగలదు. ఆత్మ సంబంధమే దృఢమై వాస్తవమైనసంబంధము. స్వభాషాసంబంధమట్టిద. అట్టిసంబంధమన్యంబులందుఁగానరాదు. పోతపాలెనను దాసిపాలెనను దల్లిపాలవలె శిశువునకు దేహమున నిమిడి యారోగ్యముఁ బుష్టి నొసఁగఁగలదా. అన్యకులస్త్రీస్తన్యము శిశువు దేహమనస్తత్త్వంబులను మార్చునట్లే యన్యమతవిద్యలు మార్చును. ఈకారణముచేతనేకదా

క. వెలయాండు రెండతైనను
గులకాంతకు నీడుగారు కువలయమందుఁ
బలువిద్య లెన్నియైనను
గులవిద్యకు సాటిరావు గుప్పలచెన్నా.

యనునది సార్థకప్రశస్తివహించియున్నది. వైద్యాదివిద్యలేమి శిల్పాదికళలేమి వంశపారంపర్యముగలభించిన సమర్థుంబుగ గ్రహించుట సుకరమైనటు లాపధర్మముగ లభించునవి సుకరములగునా. 'యః పఠః పఠపవసః' యనునట్లు పఠకీయవిద్య పఠకీయవిద్యయే. శ్రేయాన్ స్వధర్మోవిగుణః పఠధర్మాత్స్వనుష్ఠితాత్ స్వధర్మే నిధనం శ్రేయః పఠధర్మాభయావహః.

భగవద్గీత-3-3౫

ద్వి. తగ స్వనుష్ఠితపఠధర్మంబుకంటె
విగుణమైనను మేలు స్వీయధర్మంబు
మరణమైనను స్వధర్మంబున మేలు
పఠధర్మ మెప్పుడు భయకారణంబు.

ద్విపదభగవద్గీత-23-2౪

అనువాక్యములు భాషావిషయమైకూడ యథార్థంబులని యోజనాపరులకుఁ దోఁపకమానదు. నీతిమతాచారారోగ్యవిషయంబులు ప్రతిజాతివారి కావశ్యకములగుట వారివారిగ్రంథముల విధించియుండదుగదా యవి తత్తద్భాషాగ్రంథమువలన నేర్చుకొన

అమృతాంజనము:—జలుబులను వెడలగొట్టి, దగ్గునుమాన్పును. చిరునామా, అమృతాంజనముడిపో ఫోర్టు బాంబాయి.

రాదా యేభాషయైన నేమి? యనుసందేహము కొం దఱకుఁ గలుగవచ్చును. మీఁది యుపమానము నే యింకను గ్రహింతము. కనుట, వెంచుట, బోధి చుటలోనగునవి సర్వస్త్రీసామాన్యగుణములని యే స్త్రీనై న మనతల్లి యనవచ్చునా? అట్లనుకొన్నంతనే యాస్త్రీ కన్నతల్లివలె మనలరక్షించునా? తల్లి సవతి తల్లి యనుభేదము పుట్టుటకుఁ గారణమేమి? కొన్నిది నములన్నము పెట్టినంతన పూటకూలమ్మలమ్మలగుదు రా? సత్రములు స్వగృహములగునా? బాటసారులు బంధువులగుదురా? కా నేరరు. ఈసందేహముగలవారు నీతిమతాచారాహారాహారోగ్యవిషయంబులు లోకమున వారికందఱకేక రీతిగనుండమియు దేశజాతిభేదములచే భిన్నంబులై యుంటయు నాలోచింపవలయును. దేశ జాతిభేదముచే మాత్రమేగాక యాత్మవిద్యయందలి పక్కసితినిబట్టియు నవి భేదించియుండును. ఆర్యుల యాత్మవిద్యాన్నత్యము సర్వదేశములవా రంగీకరిం చియున్నారు. పాశ్చాత్యులు మనవలె హింసమాం సభక్షణము మాని శాకభుక్కులగుటయే మేలని నేఁడు గ్రహించుచున్నవారు, అట్టివారి నీతిమతా చారాహారములు మనకెట్లు సరిపడఁగలవు? స్వాభిమా నంబుచే నెల్లరుఁ దమనీతిమతభాషాదులే యుత్తమము లనుచుందురు. మనము మతహీనులమని మనకుఁదమ మతముపదేశింప సాహసించెడు క్రైస్తవమతబోధకు లిప్పుడు మనచే బోధగొను సర్వదేశకు వచ్చియున్న వారుగదా. జ్ఞానహీనతచే నన్యుల దేవతల శూరుల నిందించువారు వారికి హితబోధకు లగుదురా? అట్టి వారు స్వాభిమానంబున వచించుమాటలు తల్లిమా టలా-సవతితల్లిమాటలా? అట్టిమాటలఁ బాటించుట బుద్ధిపాటవము గలవారికిఁ బాడిగాదు.

ప్రతిమతిమంతుఁడు స్వదేశ-స్వమత - స్వభాషాభి మానంబుల వహించియుండును.

ఉ. ఉండునె భూమియందొకరుఁ డొప్పుగ “నాకిది జన్మభూమి” “నేనుండఱిచోటు” “నాది” యని యుబ్బక ప్రాణముగల్గు పీనుఁగై.

క. నుగుణాకరజన్మభూమినుఖమెట్టిదియో.

యనియుఁ గలవుగదా. ఈయభిమానత్రయంబు నఁ బ్రధానమెయ్యది? తక్కినవానికి బీజభూత మగు టచే స్వభాషాభిమానమే ప్రధానము. స్వభాషాభి మానముగలవాఁడే భాషాగ్రంథములఁ జదివితత్త్వ మెఱింగినవాఁడగుట స్వమతాభిమానియగు. స్వమత విషయంబులు స్వభాషాగ్రంథములవలన నులభంబు గ బోధపడిన ట్లన్యభాషాంతరీకృతగ్రంథంబుల వలన ను బోధపడఁజాలవు. సముచితపదజాలాభావంబున ను, మూలగ్రంథతత్వార్థ మన్యజాతీయులకు దుర్జేయ మగుటను భాషాంతరీకృతంబులు విశ్వసనీయంబులు గావున నిఁక నన్యమతగ్రంథములా మనల నుద్ధరిం చు; ఇది ప్రత్యక్షానుభవసిద్ధము. స్వభాషాగ్రంథము లేక పరభాషనే యాశ్రయించియుండువారి కిది తెలి యఁజాలదు. స్వభాషామతప్రచారముల కనుకూలప డుటచే వానిచే స్వదేశాభిమానముగలుగును. ఇతర కారణములచే భ్రష్టులగువారిమాట యటుండనిండు. స్వీయమతవైశిష్ట్యంబున మూఢులగుటచేఁగదా కొం ద ఆన్యహీనమతప్రవిష్టులగుట. స్వభాషాభిమాన ములేనిచో స్వమతాభిమానములేదు. స్వదేశాభి మానమును లేదు. ఒకవేళనుండిననవి శుద్ధమైనవి కావు. గ్రంథములు స్వయముగఁ జదువశక్తిలేనివాఁడు పరు లుచెప్పినదెల్ల విశ్వసింపవలసియుండును. స్వమతజ్ఞాన ములేని స్వదేశాభిమాన మనర్థదాయకము. ఆర్యమత సుఁడై యార్యమతగ్రంథములఁబఠించి “అహింసాపర మోధర్మ” యను పరమధర్మ మెఱింగినవాఁడు ఘాతు కుఁడై బోయవలె వచ్చింది స్త్రీ బాలవృద్ధుల నిష్కారణంబుగ హింసించునెంచునా; ఇట్టి యాతతాయి కిహ మా? పరమా? బాంబులనఁబడు ప్రాణఘాతిను లెన్నఁ

అమృతాంజనము:—గంగా నేవకవాజపేయి, కలకత్తా:—“ అమృతాంజనము 120 బుడ్లను గొంటిని. తిరిగి 12 బుడ్లను పంపుడు.”

డైన మనదేశంబునఁ గనఁబడెనా? మఱివినఁబడెనా? ఇది యంతయు స్వమతనీత్యాచారంబుల నీనడించుటచే నై నఫలముగదా. ఈవిషయమై యీరాష్ట్రము వారిప్పటికి నంధులై మూఢులై వర్తించుట చెట్టుచెడుకాలమునకుఁ గుక్కమూతిపిందెలు పుట్టునను సామెత దృఢీకరించుటకేకదా. కావున స్వభాషాభిమానియే నిక్కపుస్వదేశాభిమాని. స్వదేశభాషలకు విముఖులగు ప్రముఖులు మనరాష్ట్రమునందేకలరు. తక్కిన రాష్ట్రములయందలి గొప్పవారు పరస్పరసంభాషణలేఖనాదుల స్వభాషయే వాడుచున్నవారు. వ్యవహారములందుమాత్రమే యన్యభాషభాషింతురు. మరణించిన రమేశచంద్రదత్తుగారి స్వభాషాపాండిత్యముగుఱించి ప్రశంసించుచు 1909 డిశంబర్ నెలలోఁ గూడిన దేశీయమహాసభయందు నగ్రాసనాధిపత్యము వహించిన శ్రీమత్తదనమోహనమాలవీయ గారిట్లు వాకొనిరి.

“Literature was the best medium for improving the character of a nation and by improving the Vernacular literature they would elevate the whole nation.” ఇది సత్యమని ప్రాజ్ఞులకుఁ దోచకమానదు.

ఈ యభిమానము మనపూర్వులయందుండెననుట నిస్సందేహము. నన్నయ్యభట్టుగారు.

“స్వస్థానవేషభాషాభిమానాస్సంతో రసప్రలుభధియః లోకే బహుమన్యంతే వైకృతకావ్యాని చాన్యదపహీయ” అని సూత్రించిరి. దీని నప్పకవి యిట్లు తెలిగించెను.

మ. నిజదేశంబుల వేషభాషలపయిన్ నిత్యాభిమానస్థులై, ప్రజమెచ్చున్ రసలుబ్ధబుద్ధులగుచుం బ్రాజ్ఞుల్ స్వదేశ్యంబులే, నిజమంచుం గొని యన్యదేశములవానికై మెచ్చరెప్పట్టునన్, గజరాజావన! ప్రస్ఫుటార్థసముల్ గావంచు నెల్లప్పుడున్.

స్వభాష పరచూర్ణసాధకమనుటచేఁ బరభాషలు కేవలస్వర్ణములని నాయభిప్రాయముగాదు. ఉదరపోషణార్థమై, గోకన్యవహారార్థమై, సత్యాసత్యపరిశీలనముపొంటె, నెన్నిభాషలైన నేరువవచ్చును. అది దోషముగాదు.

క. క్షీతి మ్లేచ్ఛభాష శ్రుతిగర్హిత మగునట్టెన నాధరిత్రిని దానికై మతిరోసి విడువఁగూడదు సతతము వ్యవహారహాని సంధిలుకతనన్.

అప్పకవి.

అంతియకాని కడుపుకూటివిద్యలనే ప్రధానము గనెంచి స్వవిద్యకు విముఖుఁడగుటయే దోషావహము.

పరస్పరసంభాషణమునకును వలసినంత స్వభాష వచ్చినఁజాలదా యనరాదు. తక్కినయన్ని భాషలయందువలె భాషించుటయం దుపయోగించు గ్రామ్యశబ్దంబు లాంధ్రమునందును గ్రంథములనుపయోగింపరాదు. గ్రంథస్థభాష యాంధ్రదేశంబునందెల్లనొక్కటియ. గ్రామ్యభాషయో యన గ్రామమున కొకటి మండలమున కొకటిగనున్నది. ఒక మండలమున వాడఁబడు గ్రామ్యపదంబులు మఱియొక మండలము వారికిఁ దెలియవు. కావుననే గ్రామ్యముగ్రంథముల గర్హ్యము. ఆంధ్రుల కెల్లవారికి నిప్పటివారికేకాక రాఁబోవువారికిని దెలియవలసిన విషయంబులు వ్రాసి యుంచవలసినచో మనకై పూర్వులు వ్రాసిన భారత రామాయణాదులవలె నుత్తమభాషయందు వ్రాసి యుంచవలెనుగాని నిలుకడలేక, నియమహీనమాటచే నిచ్చకొలఁది మాఱుచుండు గ్రామ్యంబున వ్రాసినచో నది మఖలోఁబుట్టి పుబ్బలోనశించును. లోకమునకు నిరుపయోగమునగు. ఉత్తమవిషయంబులు చెప్పటకు గ్రామ్యంబున వలసినన్ని పదములు లేవు. అట్టి విషయంబు లశుద్ధభాషలో వ్రాయఁబూనిన బేడయు బెల్లముపిసికినట్లగు. సమర్థంబుగవిద్యనేర్చిన

అమృతాంజనము:— బెణుకుల భేదించును. ఏమిడికల వెడఁగొట్టును. వెల 0-8-0 అమృతాంజనము దీపాభోద్ధ బొంబాయి.

వాడే యుపన్యాసంబులందుఁ దత్తత్సందర్భోచిత పదంబులఁ బురాణగాథల నుదాహరించి శ్రోతలను ను నాకర్షింపఁజాలునుగాని పామరుఁ డట్లు చేయఁజాలఁడు. గ్రామ్యమేళరణంబగువాఁ డుత్తమగ్రంథంబులఁ జదువఁశక్తిగలవాఁడగునా? కథలునీతులుమతాచారవిషయంబులు గ్రహింపఁజాలునా? “మానవాధీశ్వర మణువునాలుకవాఁ” డని చదివి యిట్టివాఁ డుండునా యనువాని సందేహమును “వినుము విదర్భదేశమున వీరుఁడికుండెను” అని పరిహరించువాఁ డెట్లు వివేకికాఁగలఁడు. వాగ్మియెట్లుకాఁగలఁడు. గ్రామ్యమునందుఁగల యనేకదోషంబులగ్రహించియే పూర్వులు “అపశబ్దప్రయుంజానో రౌరవంనరకంప్రజే” త్తని శాసించిరి. ఉపన్యాసకులు స్వభాషఁ జక్కఁగ నేర్చియుండవలయుననుట గుఱించి రెనరెండువిశ్లేషో యనుకై స్తవమతబోధకుఁడు “స్వదేశీయులై ననుబరదేశీయులై నను దేశభాషయందు భాషించు బోధించుననేకులు తగినంతయోగ్యత గలవారు గాకుండుట కొకకారణ మాదేశభాషయొక్క సంపత్తి బలమును మితముగఁ గ్రహించియుండుటే” యనియు, “లాటిఁగ్రీకుభాషలయం దొకపద్యకావ్యమైనఁ జదువనివాఁ డాభాషయందుఁ దనకుజ్ఞానముగలదని యెట్లనుకొనఁగలఁ”డనియు (వాసియున్నాఁడు. ఇది నిర్వివాదవిషయము. స్వభాష నలక్ష్యపఱిచి పరభాషయందే కాలము గడపువారు కొందఱు వ్యవహారదశలో నిండుసభలలో నెట్లు లవమానపడుదురో యొకటి రెండుదృష్టాంతములచే నిరూపించెద.

ఒకానొకదొరవారియొద్ద కొకరైతు వచ్చి తనచే నికీబోవుత్రోవలోఁ బ్రతివాదికొత్తగ నిలుకుమా నునాటి పశువులుపోవ నిబ్బంది కలుగఁజేసినాఁ డని చెప్పకొనఁగా నాదొరవారదియేమని వారిమునిషీగారి నడిగిరి. ఆమునిషీగారు, “Sir, this man complains that the defendant has newly planted a kind

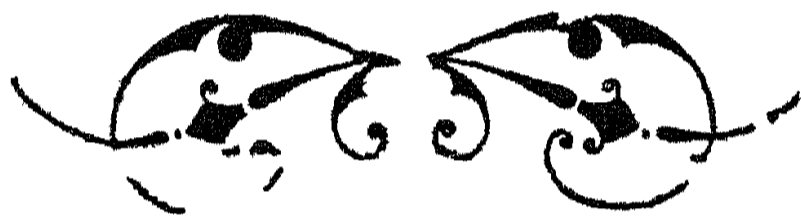
of tree called Irukumanu in the way and thus obstructed his cattle from going to his field as usual.” వేఁడ్రమాను చింత్రమానునలె నిలుకుమా నొక చెట్టునుకొని యిలుకుచెట్టునాటినాఁడని భాషాంతరీకరించిచెప్పిరి. దొరవారు, “ఇది యబద్ధము చెట్టు నొకఁడు వెఱికికొనిరాఁగలఁడా దానినాటుటకువల్లపడునా” యనిరి. మునిషీగారు. “చిన్నచెట్టేమో” దొరవారు, “చిన్నచెట్టైనఁ జుట్టుదిరిగిపోవచ్చును గదా. అదిపశువులకడ్డమా” యన మునిషీగారు దొరవారి యభిప్రాయము రైతుతోఁ దెల్పఁగా రైతు “చెట్టునాటినాఁడని యెవరుచెప్పిరయ్యా” యనెను. మునిషీగారి యదృష్టవశమున నచటనున్న మఱియొకరు వాస్తవార్థమును దొరవారి కెఱింగించిరి. ఇట్లులేమఱియొకరు నిట్రాయిశబ్దార్థము తెలియక యవమానపడిరి. ఆంధ్రభాషాకోవిదుల మనుకొనునొకరు “ఒకమైదానములో నావులుమేయుచుండఁగా” నని బాలుర కుక్కలే ఖనముఁ జెప్పుచో ‘దా’ మాఱుగ ‘ధు’ నుచ్చరించి పరిహాసపాత్రులయిరి. నేను శ్రోత్రీయమనివ్రాయ దానిని ఛోత్రీయమని సవరించినట్టియు నాపేరు సుభరావని (శుభ సుభలకు భేదము తెలియక సుభయనుటే సాధువని యదియే గ్రామ్యముగ ‘సుబ్బ’ యనెదరని, తానుశుద్ధముగ (వాయువాఁడనని నాకుఁ దెలుపఁగోరి) వ్రాయుచుండిన తహశీలుదారునొద్ద నేను రివిన్యూ ఇన్ స్పెక్టరుగ నుండినవాఁడను. ఇట్టి ప్రహాసనపాత్రము లెన్ని యేనిగలవు. వీరేస్వభాషాజ్ఞానావశ్యకమును స్థాపించువారు.

కులటయగుమాతకన్నఁ బతివ్రతయగుమాత యొక్కవపూజ్యరాలైనట్లు గ్రామ్యభాషకన్న లాక్షణిక భాషయే ప్రశస్తమని బుద్ధిమంతులెల్ల నంగీకరింతురు. అట్టి సలక్షణభాష నుపేక్షించినచోఁ గలుగుననకములు వెక్కులుగలవు. గ్రంథవిస్తరభీతి సంక్షేపించఁగాని తుదకాంధ్రపదము నామావశిష్టమగు. ఎట్టి

అమృతాంజనము:—తలనొప్పులకు, కీళ్లు పోట్లకు వాయువు నొప్పులకు, బెణకులకు దివ్యమయిన శౌషధము.

భాషయైనను దజ్జాతీయులచే రక్షణీయ యగుచుండ
 “దేశభాషలందుఁ దెలుఁగుతెస్స” యని యీదేశంబు
 నను “Italian of the East” అని పరదేశంబులను బ్రసి
 డ్దిగాంచిన యాంధ్రభాష యవశ్యరక్షణీయ యనుట
 యేమేధావి నిరాకరించును? ‘మదరాసుష్టాండర్డు’ ప
 త్రికయందొకఁడు హూణభాషాపరీక్షలఁ గృతార్థులు
 గాని కన్యకల వివాహమాడరాదని బాలురకు బోధిం
 చెను. మనకన్యకలకు హూణభాషాపరీక్ష లనావశ్యక
 ములు. బాలురకు దేశభాషాజ్ఞానమావశ్యకముగావు
 నఁ గన్యలందఱు దేశభాషాజ్ఞానముచక్కఁగ లేనిపురు
 షులనిరాకరించినచో మన దేశమచిరకాలంబున వృద్ధి

యగు. విద్యార్థులు దేశభాషల నుపేక్షించుటయందు
 వారి తల్లిదండ్రులే దూష్యులని నాయభిప్రాయము.
 తమబాలురేమి చదువుచున్నారో యెట్లు చదువుచు
 న్నారో విచారించు కొనుచుండిన ననేకానర్థములు
 దొలఁగును. పాఠశాలకు బాలురఁబంపినంతనే తమ
 భారము. దొలఁగినదని పెద్దవారనుకొనుట వెఱ్ఱితన
 ము స్వభాషాగ్రంథమేదై నను స్వతంత్రించిచదివి య
 ర్థము గ్రహించునంతటి శక్తివచ్చునటులు చేయుట
 పెద్దవారికివిధి. అంతమాత్రము కనిపెట్టినచో ననేక
 శుభంబులు పొసఁగు; విపర్యయంబై నచో ఫలమువిప
 రీతము.

అమృతాంజనము.

తలనొప్పుల మాన్పును,
 వాయువుపోట్ల బాపును,
 పార్శ్వపునొప్పుల బారదోలును,
 బెణుకుల భేదించును,
 వాపుల రూపుమాపును,
 దగ్గును తగ్గించును,
 దురదను తొలగించును.
 తేలుబాధను తీసివేయును.
 వేన వేలు విక్రయము వెల 0 - 8 - 0

చిరు నామా,

అమృతాంజనము డిపో

ఫోర్టు, బొంబాయి.

సాంధ్రలోకోక్తి.

నీతివద్యావల్లి.

గుమ్మలూరి..లక్ష్మీ నృసింహశర్త విరచితము.
'తాయిగుద్దనేల:—చేయినోవ్వనేల?'

ఆ.వె. నీకుఁ బనికిరానిఁ యేకార్యమును గూర్చి
యైనఁబోకు మొదవు • నధిక బాధ
తాయిగుద్దనేల? • చేయి నోవ్వఁగనేల?
యనెడుపల్కుఁబెద్ద • లనఁగ వినమె?.

'తానుగనులుమూసికొనిన జగమంత చీకటియా?'

గీ. ఇంతగుంభనముగ దీని • నిప్పుడేను
సలిపి నానేరు కన్గొనఁ • గలరటంచుఁ
దలఁపఁగాఁబోకు వినలేదె • తానుగనులు
మూయ జగమంత చీకటిఁ యాయనంగ?

'అడుసుద్రొక్కనేల?—కాలుగడుగనేల?'

గీ. చెడుగుపనిఁజేయ మొదలిడి • నడుమవగవ
ఫలితమే?; మాదిసేమాన • వలయుఁగాని
యడుసుద్రొక్కనేటికిఁ గాలు • గడుగనేటి
కనెడులోకోక్తి నెపుడై న • వినుటలేదె?

'సానితోబేరము:—సంసారమునకు దూరము.'

గీ. వారకామినిమధుపూర • వాక్యములకు
విభ్రమంబొంది కులకాంత • విడువఁబోకు
సానితోబేర మరయ సంసారమునకు
దూర మనుమాట వినలేదె • సూరులనఁగ?

'మొక్కయైవంగనది:—మానయివంగునా?'

గీ. చెడుగుణం బెద్దియైనను • బొడుము నప్పు
డాదిసేమాన్ను మలవడ్డ • యవలఁదిరుగఁ
బో నొనర్ప నశక్యమా • మొక్కయ యయి
వంగనట్టిది మానయి • వంగనొనె?

'పోరునప్పము:—పొందులాభము.'

గీ. ఏరితోడను గలహింప • కెల్లవారి
తోడన్నహింబు నేఁజేయఁ • జూడులాభ

మొక్కకాఁబోరునప్పంబు • పొందులాభ
మనెడులోకోక్తి బుధులాడు • కొనఁగ వినమె?

'బంగారుపల్లెముకై నను గోడచేర్ప.'

గీ. అల్పులచహాయ మేటిక • టంచు వారిఁ
దూలనాడంగఁబోకుమీ • దొసఁగులొదవు
వినమె బంగారుపల్లెఁ • మునకునై న
గోడచేర్పనుకోవిదు • లాడుపల్కు.

'ఇందమ్మ యనిన నందమ్మ.'

గీ. పరుల నీవెంతగౌరవ • భావమునను
జూచెదవై వారు నిన్నట్లు • చూచుచుందు
రవని నిందమ్మ యనిన నందమ్మ యనుచుఁ
జెప్పుసామెత వినలేదె • యెప్పుడై న?

'అరువారుకాసుల కన్నరొక్కము మూడుకాసులు
నయము.'

గీ. ఎపుడొ మున్ హెచ్చుదొఱకు నం • చిపుడుచేతఁ
బడినదానిని విడువకు • విడువఁ జిక్కు
గల్గు నరువారుకాసులు • కన్నరొక్క
మరయ మూడుకాసులు నయం • బనఁగ వినమె?

'ఎఱుక పిడికెడుధనము.'

గీ. సాధ్యమైనంత దనుకను • సకలజనుల
తోడమైత్రినొనర్పఁగఁ • జూడుమెపుడు
దాననెంతయొ సౌఖ్యమీ • పూనఁగ నగు
నెఱుక పిడికెడు ధనమంట • యెఱుక లేదె ?

'ఇంటిగుట్టు లంకకుఁజేటు.'

గీ. ఇంటఁగలగుట్టు నింతయు • నేరికైనఁ
దెల్పఁగాఁబోకు మొకవేళఁ • దెల్పితేని
చిక్కులెన్నియొ మిక్కిలి • పిక్కటిల్లు
నింటిగుట్టు లంకకుఁజేటు • టంటవినమె?

'వెద్దవారిమాట:—వెఱుగునన్నపుమూట.'

ఆ.వె. బుధులుచూపుమార్గ • ముననె పోవుము కాని
వేఱుతోవ నెపుడు • వెళ్లఁబోకు

రసాయన శాస్త్రము:—(Chemistry)

వెల రు. 1 4 0. పదార్థ విజ్ఞాన శాస్త్రము. 'వెల 1 5 0. మేనేజర

విజ్ఞానచంద్రిక, చింతాద్రిపేట, మదరాసు.

వెద్దవారిమాట ♦ వెఱుగునన్న పుమాట
య నెడుమాట నీవు ♦ వినుట లేదె?

‘కుక్క కాటునకుఁ జెప్పదెబ్బ.’

గీ. చెడగర మొకండు నీకొక ♦ చెడ్డపనిని
సలుపఁ దగు ప్రతికారము ♦ సల్పుదాన
లేదు తప్పింతయును విన ♦ లేదె కుక్క
కాటునకుఁ జెప్పదె బ్బను ♦ మాట నెపుడు?

‘లోభిసాము ముచ్చలపాలు.’

ఆ. వె. ఒరులకిడక తాను ♦ నొకయింత గుడువక
ధనముఁ బోగుఁ జేయఁ ♦ దలఁపఁదగదు
సుమ్ము వినమె లోభిసాము ముచ్చలపాల
టంచుఁ బెద్దలాడునట్టిపల్కు?

‘దురాశ దుఃఖమునకుఁ జేర్ప.’

ఆ. వె. ఎంతకలిగియున్న ♦ నంతటితోఁ దృప్తి
నందు మంతెకాని ♦ యధికమైన
యాశనందకుము దురాశ దుఃఖమునకుఁ
జేర్పటంచు బుధులు ♦ చెప్పవినమె?

‘తన్నుదాను బొగడుకొనుట తన్నుకొన్నట్టులే
యుండును.’

ఆ. వె. అరయఁబోకు మెన్నఁడాత్త నుతిని మాన
సముననై నఁగాని ♦ సలుపఁ దన్నుఁ
దానుబొగడుకొనుట ♦ తన్నుకొన్నట్టులే
యుండున నెడిపల్కునుండమెవిని?

‘అందరానిపండ్ల క్షణులు సాచుట.’

ఆ. వె. నీక సాధ్యమైన ♦ యేకార్యమును గాని
యెన్నఁడేనిసలుప ♦ నెంచఁబోకు
మందరానిపండ్ల ♦ క్షణులు సాచుట
వ్యర్థమ నెడునట్టిపల్కువినమె?

‘సమానవియ్యము:—సమానకయ్యము.’

ఆ. వె. సర్వగతులఁ దనకు ♦ సరియగువారల
చుట్టటికముఁ జేయఁ ♦ జూడనగు స
మానవియ్యమును సమానకయ్యమటంచుఁ
బెద్దలాడుపల్కు ♦ వినుట లేదె?

‘దూరపుకొండలు నునుపు.’

గీ. దూరమందున్నయట్టి వస్తువులఁ జూచి
భ్రమసి దగ్గరఁ గలవానివదలఁబోకు
వినమె దూరపుకొండలు ♦ నునుపటంచు
నంద అనుకొనుచుండెడినట్టిపల్కు?

‘డబ్బు లేనివాని దయ్యమైననొల్లదు.’

ఆ. వె. న్యాయరీతి నెట్లు ♦ లె నసాముగడింపు
లేనియెడల బాధఁ తాను డబ్బు
లేనివానిదయ్యమైననొల్లదటంచుఁ
బ్రజలు చెప్పకొనెడు ♦ పల్కువినమె?

‘సిరియబ్బదుగాని చిడుమబ్బును.’

గీ. చెడ్డగుణములఁ గలవారి ♦ స్నేహమెపుడో
నర్పఁబోకుము చెడ్డగుణాలె వేగఁ
గల్గెడిని సిరియబ్బదుగాని చిడుము
అబ్బుననుమాట లేదె నీవాలకింప?

‘అడిగినఁగాని యమైనఁబెట్టదు.’

గీ. వస్తువేదై ననీకుఁ గావలసియున్న
నడుగుమేకాని మొగమోటమందఁబోకు
మడిగిననుగాని యమ్మయునై నఁబెట్ట
దనెడులోకో క్తి నెపుడె నవినుట లేదె?

కడచిన 30 సం॥ల నుండేయు

నాంధ్ర దేశమునందలి

స్త్రీ విద్యాభివృద్ధి.

(మ-రా-రా-శ్రీ, రాయసమువేంకటేశ్వరండు బి. ఏ. ఎల్. టి. గారిచే వ్రాయబడినది.)

గాఢనిద్రనుండి యపుడె మేల్కొంచిన మనుష్యుడు వెనుకఁజూచిన వస్తువునె వీక్షించి యాశ్చర్యపడునట్టుగ, నిటీవలఁ గొన్ని శతాబ్దములనుండి తన్నావరించిన యజ్ఞానతిమిరమునుండి వెలువడిన భారతమాత తన పుత్రులును బుత్రికలును స్వీకరించు విద్యను జూచి యద్భుతము నొందుచున్నది ! ఆంధ్రదేశీయులు విద్యావిషయమునఁ బూర్వకాలమునందును బేరెన్నికఁగన్నవారు. ఆంధ్రులు ఉత్తరమధ్య దక్షిణ హిందూదేశభాగములలోఁ దమరాజ్యములు స్థాపించుకొనుటయెగాక, జావా, బలి మొదలగు పరదేశములను జయించి, యచటఁ దమ రాజ్యమును నాగరికతను నెలకొల్పియున్నారు. ఆసియాఖండమునందలి భాషలలో వీనుల కింపగు శబ్దములును, గనులకు సొంపగు నక్షరములును గలఁ దెలుఁగు భాషను వీరు ఉపయోగించి యభివృద్ధి గావించుటనుబట్టియే వీరిగౌరవమును మన మొకీంత గ్రహింపవచ్చును. “తెలుఁగు మీఱుట” అనునది తెలివినొందిరనుటకును, నాగరికత గాంచిరనుటకును బర్యాయపద మైనపుడు, తెలుఁగు వారి పూర్వకాలపు నాగరికతను గుఱించి యంతఁగఁ బ్రస్తాపింప నక్కరలేదు.

చుట్టుప్రక్కలనుండు గౌడులవలెను దురకలవలెను వీరి స్త్రీలకు రాణివాసములేదు. అనేక నిదర్శనములఁబట్టి యాంధ్ర స్త్రీలు పూర్వకాలమున

విద్య నేర్చి యుండిరియె మన మూహింపవలసి యున్నది. కవిత్వము చెప్పినవారిలో లీలావతి, మొల్ల, తరిగొండ వేంగమాంబ, ముద్దు పళని, మొదలగు తెలుఁగు స్త్రీలుండుటవలన స్త్రీలు భాషాజ్ఞానమె గాక, భాషాసాండిత్యముఁగూడఁ గాంచియుండిరిని చెప్పవచ్చును. ఇట్లుండినను హిందూదేశమందలి తక్కిన ప్రజలవలెనే వీరును నిటీవల వన్నె తగ్గియుండిరి. కాని యాంగ్లేయరాజ్యము దేశమున స్థాపింపఁబడి, తిరిగి దేశమునకు స్వస్థతఁ గలిగింపఁగనే, యాంధ్రులు ను హూణుల విద్యనభ్యసించుదొడంగి, యావిద్యాలాభమును దమ స్త్రీలకును గలుగఁజేయనారంభించిరి.

కాని, ముప్పది సంవత్సరముల క్రిందట మన దేశీయులకు స్త్రీవిద్యయం దంతగ నాదరము లేక యుండెను. స్త్రీవిద్య యనుమాటయె యనేకులకు హాస్యాస్పదముగ నుండెను. “స్త్రీలు విద్యనేర్చి యుద్యోగములుచేయనా, యూళ్ళేలనా ?” యని పలువురు గేలినేయసాగిరి. అప్పటి జనుల కనేకులకు యీవిద్యయొక్క యావశ్యకము బాగుగఁ దెలియకుండెననుట మనలోఁ గొందఱి కనుభవైకవేద్యము. ఈ సంగతి, యీకాలమున నాంధ్రభాషలో శ్రీరావు బహద్దరు కందుకూరి వీరేశలింగము పంతులుగారు రచించిన కొన్నిపుస్తకములను బట్టియును, ఈ దిగువ నుదాహరించిన యంకెలను బట్టియు దెలియఁగలదు. చెన్నపురి రాజధానిలో 1908 వ. సంవత్సరమునఁ గల బాలికా పాఠశాలల సంఖ్య 1238 కంటె నధికముగను విద్యనభ్యసించు బాలికల సంఖ్య 168,697 కంటె నెక్కువుగనున్నది. కాని 1881వ. సంవత్సరమున నీరాజధానిలో 543 బాలికాపాఠశాలలు మాత్రముగలవు; అప్పటి విద్యార్థినుల సంఖ్య 32,341 మాత్రమె.

ఈ ముప్పది సంవత్సరములలోఁ దెలుగు దేశమును ఈ విద్యావిషయమున నభివృద్ధిఁజెంది ముందడుగువేయుచు నేయున్నది. దీనికిఁగల ముఖ్యకా

అమృతాంజనముడిపో :— “వీరిజ్ఞానములలో అమృతాంజనము, వజ్రగుళికలు, తామరతయలము, కేశవర్షి, ఇవియన్నియు నాకన్నివిధముల అద్భుతగుణమును కలుగజేసినవి” ఎ. ఏ. నంజుండప్ప, ఆడలూరు.

రణములఁగొన్నిటిని బేర్కొనుచున్నాను. విద్యనేర్చుటవలననే దొరతనమువారి కొలువులోఁగాని, వేఱు విధముఁగఁగాని జీవనోపాధి సంపాద్యమగునని మన దేశీయులు గ్రహించి, వేవేగమె తమబాలురను బట్టణములకుఁజేర్చి, వారికి విద్యఁజెప్పింపఁ దొడంగిరి. ఇంట నొక బాలుఁడు చదువుకొను చున్నపుడు, మాటలు రాని శిశువుకూడ నొకపొత్తమును జేతఁబూని, “కా, కీ” యనుచుండును. విద్యనేర్చు బాలురనుజూచి, బాలికలును జదువ మొదలుపెట్టిరి. ఇల్లు విడిచిన నల్లరియైనఁ దప్పనని తల్లులు తమకూతులను బాఠశాలల కంపసాగిరి. పట్టణములందు సాధారణముగ బాలికా పాఠశాలలుగాని, బాలుర పాఠశాలలలోనే బాలికలనుగూడఁ జేర్చుకొనుపద్ధతిగాని యుండెను. దొరతనమువారు బాలికలు చదువు పాఠశాలల యుపాధ్యాయులకు వార్షికముల నిచ్చుచుండిరి. పట్టణములందును బల్లెలందును నుపాధ్యాయులు సొంతముగనే బాలికాపాఠశాలలను బాలికల తరగతులను స్థాపించి జరుపుచువచ్చిరి. ఇట్టివారికి దొరతనము వారేగాక, స్త్రీవిద్యాభిమానులగు పెద్దమనుష్యులును సాహాయ్యము చేయుచువచ్చిరి. బాలికా పాఠశాలల ననేకప్రదేశములందు స్థాపించి యవి చ్చిన్నముగ జరిపిన స్త్రీవిద్యాభిమానులలోఁ గీర్తి శేషులయిన విజయనగరము మహారాజుగారగు శ్రీ యానందగజపతి మహారాజుగారొకరు. మొదట నుపాధ్యాయులకు ధన సాహాయ్యము మాత్రమే చేయుచువచ్చిన దొరతనమువారు క్రమముగ ననేక బాలికా పాఠశాలలను దామే పోషింపఁబూనిరి. బాలికాపాఠశాలలను బరీక్షించుటకు బ్రథమమున నొకరిద్దఱును పరీక్షాధికారిణులను మాత్రమే నియమించి, పురుషులనె క్రింది యద్యోగముల కేర్పఱచిన ప్రభుత్వమువారు, రానురాను, చెన్నపురిరాజధానిలో పెక్కుమందిదొరసానులను పెద్దపరీక్షాధికారిణు

లుగను, పెక్కుండ్రు స్త్రీలను జిన్నపరీక్షాధికారిణులు గను నియమించి, యనేకవిధముల స్త్రీవిద్యాభివృద్ధి విషయమున నాదరము గనుబఱచుచున్నారు. దక్షిణ హిందూదేశమందలి సంఘసంస్కర్తలలో నగ్రగణ్యులగు శ్రీ రా||బ||క|| వీరేశలింగముపంతులుగారు, ఆంధ్రదేశపు స్త్రీవిద్యాభిమానులలో ముఖ్యులనిచెప్పవచ్చును. ఈ మహామహుఁడు, అనాథయువతులకు రక్షణోపాయములఁ గల్పించుటయందెగాక, స్త్రీవిద్యా, స్త్రీస్వాతంత్ర్యముల విషయమందును మిక్కిలి కృషిచేసెను. వీరు రచించిన గ్రంథములును బ్రకటించిన పత్రికలును నాంధ్రదేశీయులను గన్నులు తెఱచునట్లు చేసెననిచెప్పిన నతిశయోక్తిగాదు. వీనికన్నిటికిని జేయుతగ దేశమున నాగరికతను వ్యాపింపఁజేయునట్టి సాధనములు సమకూర్పఁబడెను. పాఠశాలలు, తంతిటపాలు, పడవలు, పొగబండ్లు మొదలగు ననేకసదుపాయములు దేశమునం దేర్పడి, స్త్రీవిద్యాభివృద్ధికి సహకారు లగుచున్నవి.

ఆంధ్రదేశమునఁ బ్రస్తుతమున స్త్రీవిద్య బాగుగ వ్యాపించినదనుటకుఁ గొన్ని నిదర్శనముల నగపఱచెదను. వీనిలోనొకటిలెక్కలు. తెలుఁగుదేశమంతటినిగుఱింపిన సరియగులెక్కలను జూపించుటకష్టము. కావునఁ జెన్నపురిరాజధానిలోని దెలుఁగుదేశభాగమును తరసర్కారులో స్త్రీవిద్యాభివృద్ధినిసూచించు లెక్కలుమాత్రమే యీక్రింద వివరింపఁబడినవి. వీనిని బట్టియెల్లడలను బాలికాపాఠశాలలయొక్కయు, సందుఁజదువు విద్యార్థినులయొక్కయు సంఖ్య వృద్ధియగుచున్నదని తెలియఁగలదు.

తామరతయిలము:—నల్లతామర, ఎఱ్ఱతామర, తీట, ఏనుగగజ్జి, దురద మొదలగు చెక్కోగములను మాడుపూటలతోఁబ్రోర్చుటము చేయును. వెల 0-6-0 అమృతాంజనము డిపో, ఫోర్టు, బొంబాయి.

ఉత్తర సర్కారులలో స్త్రీ విద్యాభివృద్ధిని గనపరచెడి పట్టిక.

సంవత్సరము.	బాలికా పాఠశాలల సంఖ్య.	బాలికా పాఠశాలలలోని విద్యార్థినుల సంఖ్య.	పాఠశాలకుఁ బోదగిన పాఠశాలకుఁ దగిన విద్యార్థినుల బాలికల సంఖ్య.	విద్య నేర్చుచున్న బాలికల మొత్తము సంఖ్య.	పాఠశాలలకుఁ బోదగిన వయస్సుగల 100 గురు బాలికలలోను జదువుచుండెడి బాలికల సంఖ్య.
1881	67	2569	496211	5372	ఒకరుమాత్ర మె.
1908	329	17091	731459	43546	ఐదుగురుమాత్ర మె.

ఈవై లెక్కలలోని యంకెలుదాదాపుగ మాత్రమే సత్యమును జూపించునని చెప్పవలసియున్నది. 1908 వ సం॥ రమున విద్యనేరువదగిన మొత్తముబాలికలసంఖ్య 1901 వ సం॥ జనాభాలెక్కలనుబట్టి వేయఁ బడినది. ఉత్తరసర్కారులు పూర్వము గంజాము, విశాఖపట్టణము, గోదావరి, కృష్ణాజిల్లాలుగ భాగింపఁబడి యుండెను. 3-4 సంవత్సరములనుండి, యీ దేశభాగమె 5 జిల్లాలుగ విభజింపఁబడియుండుటయెగాక, నూతన మండలముగు గుంటూరులో నెల్లూరు జిల్లాలోని వంగపూలుతాలూకాకూడఁ జేర్పఁబడినది. కాఁబట్టి యుత్తరసర్కారుల పరిమితి కొంచెము హెచ్చినది.

ఇంక రెండవనిదర్శనమనఁదగు పుస్తకములు మొదలగువానిని గుఱించి చెప్పెదను. ఈసందర్భమున రాజమహేంద్రవరవాస్తవ్యులగు శ్రీరా॥బ॥కం, వీరేశలింగము పంతులుగారిని ముందుఁజేర్కొనవలసియున్నది. 1873 వ. సం॥ మునుండియు వీరుబందరునందలి "పురుషార్థ ప్రదాయిని" మొదలగుకొన్ని పత్రికలలో స్త్రీవిద్యనుగూర్చిన వ్యాసములును పద్యములునువ్రాయుచు, స్త్రీవిద్య కూడదనువారితోఁ బత్రికాముఖమున వాదనలుసల్పుచు, "వివేకవర్ధని" చింతామణి" మొదలగు పత్రికలనుస్థాపించి, వానిలో స్త్రీవిద్యకు సహాయభూతమగు సంగతులు చర్చించుచు, వ్యాసములు వ్రాసియున్నారు. 1883 వ సం॥ ఏప్రిల్ నెలలో స్త్రీలయుపయోగార్థమై ప్రత్యేకముగ వీరు "సతీహితఘోషిని" యనుపత్రిక స్థాపించి, సుమారు 3 సంవత్సరములు నడపిరి. ఇదిగాక, వీరు సత్య

సంజీవని, చంద్రమతిచరిత్రము, సత్యవతి చరిత్రము మొదలగు పుస్తకములురచించిరి! ఇప్పటివఱకు నీపుస్తకములే మనబాలికలకును స్త్రీలకును జదువ ననుకూలించుచున్నవి. స్త్రీవిద్యయనినఁ గంటగించువారివాదనల నీయన తనపత్రికలందును బుస్తకములలోను బ్రహాసనములరూపమునను ఖండించి, ఆంధ్రపత్రికా ప్రపంచమునకు సంస్కరణమనినను, ముఖ్యముగ స్త్రీవిద్యపట్లను, నత్యాదరముఁ గలుగఁజేసిరి. 1893 వ సం॥ రమునఁ జెన్నపురియందు శ్రీమల్లాది వేంకటరత్నము బి.యె. గారు "తెలుఁగుజనానాపత్రిక"ను స్త్రీలయుపయోగార్థమై స్థాపించి యొక సంవత్సరముజరపి మానివేయఁబూనుకొనఁగా ఆపత్రికను నేను దీసికొని 1894 వసం॥ జూలై నెల మొదలు 1907వ సం॥ జూను నెలవరకును బ్రకటించితిని. ఆ కాలములో "జనానాపత్రిక" యొక్క రాజధానిలోని

తామరతయిలము:—సర్వవిధములగు చర్చకోగములను నాశనముచేయనియెడల సామ్యుతిరిగి యిచ్చివేయబడును.

సృష్టిచమత్కృతులు.

(ఇది మ.రా.రా.వేమూరి, విశ్వనాథశర్మ ఓ. ఏ.గారిచే వ్రాయబడినది.)

రేడియము. (Radium.)

ప్రపంచమునందుండు వస్తుసముదాయము నంతయు భౌతికశాస్త్రజ్ఞులు మూలద్రవ్యము లనియు మిశ్రద్రవ్యము లనియు రెండుతెగలుగ విభజించిరి. మూలద్రవ్యములు ప్రథమపదార్థములు; ఇవి స్వయం సిద్ధములు; వీని కూడికవలన మిశ్రద్రవ్యములు కలుగుచున్నవి.

ధాతువులనియు ఉపధాతువులనియు మూలద్రవ్యములు రెండుతరగతులు. ధాతువులనగా ప్రకాశము గలవని యర్థము. స్వర్ణము, రజతము, తామ్రము లోహము మొదలగు మూలద్రవ్యమును ధాతువులలోఁ జేరినవి. ఈక్రింద వివరింపబోవు రేడియము కూడ ధాతువులలో నొకటి.

రేడియమును కనుగొనినవారు.

రేడియమును కనుగొనునది 'మేడమ్ క్యూరీ' (Madam Curie) అనుఫ్రాన్స్ దేశపు నారీమణి; దీనిని కనుగొనుటయం దామె తన భర్తయగు 'పియరీ క్యూరీ' (Pierre Curie) వలన సహాయమున సహాయము పొందెను.

రేడియమును కనుగొనినవిధము.

సృష్టియందు కొన్నిస్వయంప్రకాశములగు (self-luminous) పదార్థములు కలవని యందఱకును దెలియును. అందు మిణుగురుపురుగు సర్వసాధారణమయినది. ఇట్లచేతనములలో సయితము స్వయంప్రకాశములగు వస్తువులుకొన్నికలవు. 'యురేనియమ్' (Uranium) అనుధాతువయు, దానియొక్కకొన్ని మిశ్రద్రవ్యములును, మిణుగురుపురుగువలె స్వయంప్రకాశములు. ఈయురేనియముగల మిశ్రద్రవ్యము సాధారణముగ 'పిచ్

బ్లెండు' (Pitch blend) అనుఖనిజము (Mineral) నుండి తీయబడును. ఈ మిశ్రద్రవ్యమును విడదీసిన తరువాత సయితము శేషించిన 'పిచ్ బ్లెండు' కొంతతఱుకుఁగలిగి యున్నట్లు 'మేడమ్ క్యూరీ' అనునామెకను గొని, దానిని 'సోడాపొడి' (Carbonate of Soda)లోఁ గలిపి కాచినతరువాత దానిని ఆమ్లములో (acid) కరిగించి యాద్రావణముగుండ (solution) ఉదజగంధకిదము (Hydrogen sulphide) అను నొకవాయువునుబంపెను. ఇట్లుసుమారు ఇరువదిమారులు సేయనప్పటికి ఒకటన్ను 'పిచ్ బ్లెండు' నుండి 16-పౌనులు 'బేరియమ్ క్లోరైడ్' అనుఇంగ్లీషుపేరుగల 'భారహారిదము' (Barium Chloride) ఏర్పడెను. ఇది 'యురేనియము' కంటె 60-రెల్లెక్కువ ప్రకాశముకలిగి యుండెను.

ఈభారహారిదమును వేడినీటిలో కరిగించి చల్లార్చినయెడల నొక 'గ్రైను' (grain) కంటె తక్కువబరువుగల పదార్థ మాద్రావణమునుండి మొట్టమొదట విడిపోవును. ఇదియు రేనియముకంటె పదిలక్షలరెల్లెక్కువ ప్రకాశముగనుండెను. ఇదియే రేడియముగల మిశ్రద్రవ్యము.

మొట్టమొదట 'మేడమ్ క్యూరీ' అనునామె రెండుటన్నులఖనిజమునుండి గ్రైనులోపదియవవంతురేడియమునుమాత్రము తీయఁగలిగెను. కాని తరువాత 'గిసెల్' (Giesel) అనుజర్మనీదేశపురసాయన శాస్త్రజ్ఞుడు (Chemist) ఒకటన్ను ఖనిజమునుండి నాలుగు గ్రైనులు తీయుటకు వీలుకనివెట్టెను.

రేడియముయొక్క నైజగుణములు.

రేడియము స్వయంప్రకాశమైన ధాతువు. అనగా సూర్యబింబమునుండి వెలువడునట్లు రేడియమునుండి కూడ ప్రకాశమైన కిరణములు వెలువడును. కాని సూర్యకిరణములకును రేడియముయొక్క కిరణములకును భేదముకలదు. ఏదైన నొకదట్టమయిన పదార్థమునడ్డముపెట్టి సూర్యకిరణములనాపవచ్చును. గదిత

తామరతయిలము:—రాజారాణి బొమ్మలుగల డబ్బీలలోనిమందు సుప్రసిద్ధము. తామరను మాస్పకున్న సామ్మతిరిగి యిచ్చుబడును. వెల డబ్బా ౧కి 0—6—0 అమృతాంజనము డిపో, ఫోర్టు, బొంబాయి.

లుపులు వేసినప్పుడు భానుకిరణములు గదిబ్రవేశింపఁ జాలవు. ఇట్లే యొక ఇనుప రేకునక్షముపెట్టి సూర్యకిరణముల నాపనచ్చును. అనగా సూర్యకిరణములు, ఇనుము కొయ్యమొదలగు పదార్థములగుండ ప్రసరింపలేవని స్పష్టము.

రేడియముయొక్క కిరణము లిట్టివి కావు. ఇదిమూడువిధములయిన కిరణములను ప్రసరింపఁజేయును. అందు మొదటితరగతికిరణములు ఒకయడుగు మందముగల ఇనుప రేకుగుండ చొరచికొనిపోవు శక్తికలవి. ఒకయినుపపెట్టెనునూసిపెట్టి వెలుపల రేడియము నుంచినయెడల వెట్టెయొక్క లోభాగము వెలుతురు గనే యుండును.

ఈకిరణము లొకవిధమైన 'రంజనకిరణములని' (Roentgen or x-rays) చెప్పవచ్చును. చర్మము, మాంసము మొదలగు మఱికొన్ని పదార్థములగుండ ప్రసరించు శక్తియీ రంజనకిరణములకుఁ గలదు. రంజనకిరణముల సహాయమువలన మనుష్యుని శరీరములోని యెముకలను, చర్మము, రక్తము, మాంసాది సంపర్కము లేక, వాని నిజస్థితిలో 'ఫాటో' తీయవచ్చును.

రేడియము తనకిరణవితతిచే నితరపదార్థములను బ్రకాశింపఁ జేయగలదు. చుట్టుప్రక్కలనుండు పదార్థములకంటె రేడియము మిక్కిలి వేడిగ నుండును. ఇట్లెంతకాలము తనయుష్ణమును వ్యయపరచుచున్నను దానికాశక్తిలోప మెంతమాత్రమును గానరాదు. రేడియము నొకగొట్టమునందుంచి మూత వేసి కొంతకాలముంచిననానది కొంతభాగము 'హీలియమ్' (Helium) అను మఱియొక మూలద్రవ్యము గమాటును. ఇట్లే 'లిథియమ్' (Lithium) 'సోడియమ్' (Sodium) అను మూలద్రవ్యములు సయితము రేడియము నుండి కలుగు చున్నవని యిటీవలఁ గనిపెట్టిరి.

రేడియముయొక్క యుపయోగములు.

నవనాగరికము లభివృద్ధి పరచుటకు రేడియము మిక్కిలి సహాయకారి కాఁగలదు. దుర్వ్యాధులను బుట్టించు ననేకసూక్ష్మ జీవులను (Germs) జంపుశక్తి దీనికిఁ గలదు.

కొంచె మా రేడియము నొకగొట్టములో నుంచి యాగొట్టమును చేతిలోఁగాని కోటు జేబులోఁగాని యుంచినచో చర్మము పుండుపడును. అనేకవిధములయిన రణములు, క్షయయును, ఒకవిధమయిన కొటుకు వ్యాధి మొదలగు చర్మరోగములును రేడియముతో చికిత్సచేసినయెడల నిర్మూలమగును. వాతనొప్పులు కడుపునొప్పులు సయితము రేడియమువలన కుదరఁగలవట! సాధారణమైన యంధత్వమును కూడ నిది తాత్కాలికముగఁ బోగొట్టకలదు. అట్టి గుడ్డివానియొక్క కనుతెప్పదగ్గిర రేడియముగల గొట్టమునుంచినచో నాగొట్టముంచినసే పాతనికెఁ జూపుకలుగును.

రేడియముయొక్క వెల.

ఇంత యుపయోగ కరమైన వస్తువు సులభమైన వెలకు లభ్యపడునేని ప్రపంచమందఱు నానందింపవలసియుండును. కాని యది ప్రపంచమందు మిక్కిలి స్వల్పమొత్తములో దొఱకుటచేత రేడియము చాల యరుదైన పదార్థమైనది. అమెరికాఖండమునందచ్చుటచ్చట 'పిచ్ బెడ్డు' గనులున్నను నవి యంత్రశ్రేష్ఠమయినవి కాకపోవుటను బట్టి ఆస్ట్రేలియా దేశములోని గనులుమాత్రము ప్రపంచమున కంతకు నాధారమై యున్నవి. కాఁబట్టి ఒకపౌను రేడియము రమారమి 3000000 రూపాయల వఱకు నమ్ముచున్నది.

మన దేశములోకూడ రేడియముదొఱకు ప్రదేశములున్నవని మూడు సంవత్సరముల క్రిందట కనిపెట్టిరి. కాని యవి ఫలితములోని కెప్పుడువచ్చునో తెలియకున్నది.

కేశవర్ధని:—చక్కనివాసనలతో ఘుమఘుమ లాడుచుండును. కురులను బలపఱచి తలకట్టును పెంచును. నోసీసా ౧ 1—0—0 అమృతాంజనము డిపో. ఫోర్టు, బొంబాయి.

రేడియము: నవీన రసాయన శాస్త్రము.
(Radium and Modern Chemistry)

రేడియమును కనుగొనినతరువాత నవీన రసాయన శాస్త్రజ్ఞులు తమవాదములను కొంతవఱకు మార్పు కొనవలసి వచ్చినది. పదార్థము (Matter) యొక్క సూక్ష్మతమములయిన భాగములగు పరమాణులు (atoms) అభేద్యములని యిదివరలో వాదించెడివారు. కాని రేడియముయొక్క రెండు, మూడు తరగతుల కిరణములచుట్టి పరమాణువులు సయితము

తమకంటె సూక్ష్మములగుభాగములుగ చీలిపోవు నని తెలియవచ్చుచున్నది.

రేడియము 'హీలియము' మొదలగు నితరమూల ద్రవ్యములుగ (Elements) మారుటను ప్రత్యక్షము గఁ జూచినతరువాత, పరుసవేది (Philosopher's stone) వలన ప్రాచీనులు త్సుద్రలోహములను (Base metals) బంగారముగ మార్చువారన్నచో నిది వఱకు గేలిసేయు నవనాగరికు లిప్పుడు తలయూచి యూరకయుండవలసి వచ్చినది!

అమృతాంజనము డిపోవారి దివ్యోషధములు.

- అమృతాంజనము.—సర్వవిధములయిన నొప్పులకు వజ్రాయుధము. 0—8—0
- తామరలైలము.—ఎట్టి తామరనయినను మూడుపూతలలో మాన్పును. 0—6—0
- కేశవర్ధని.—మోహలావణ్యములకు ప్రాపగు కురులను మనోహారముగ బెంచును. కండ్లకు చలువ చేయును. 1—0—0
- దంతచూర్ణము.—చిగుళ్లను గట్టిపఱచి, దుర్గంధముల బౌపి పండ్లను ముత్యములవలె నుంచును. 0—2—0
- జులాబ్ మాత్రలు.—మలబద్ధ రోగమునుమాన్పును. 0—8—0
రోగినవారికి క్యాటలాగు ఉచితముగ పంపబడును.

చిరు నామా,

అమృతాంజనము డిపో

ఫోర్టు, బొంబాయి.

దంతచూర్ణము:—నోటిలోని దుర్గంధములనుఁ దొలగించి పండ్లను ముత్యములవలె తెల్లగానుంచును. చిగుళ్లనుండి ప్రవించు రక్తమునావును. చిగుళ్లను బలపఱచును. వెలస్వల్పము డబ్బా ౧కి 0—2—0 అమృతాంజనము డిపో. ఫోర్టు బొంబాయి.

శ్రీమై సూరుమహారాజు కృష్ణరాజేంద్ర
వొడెయర్ బహదూరు గారు,

జి. సి. యస్. ఐ.

H. H. The Maharajah Krishna Rajendra Wodeyar Bahadur.
G. C. S. I.

గౌరవనీయ శ్రీరావు వెంకటశేఖరచలపతి రంగారావు ఒహదూర్
బొబ్బిలి మహారాజుగారు. కె. సి. ఐ. యి.

The Honorable The Maharaja Sri Rao Venkata Swetachalapati
Rangarow Bahadur K. C. I. E.

సార్వభౌమిక శాసననిర్మాణసభలో న్యాయమంత్రి.
గౌరవనీయ సత్యేంద్ర ప్రసన్న
సింహగారు.

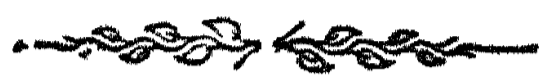
The Honorable Mr. Satyendra Prasanna Sinha.

'త్రిలింగము' నుండి 'తెలుగు' పుట్టినా?

లేక

'తెలుగు' నుండి 'త్రిలింగము' పుట్టినా?

(శ్రీయుత కే. వి. లక్ష్మణరావు, ఎం. ఏ., గారిచే వ్రాయబడినది)

ఇదివఱకు సాధారణముగా గ్రంథకారు లందఱును 'త్రిలింగ' శబ్దమునుండి తెలుగు శబ్దము పుట్టినదని వ్రాయుచున్నారు. శ్రీశైలము, కాశ్యపేశ్వరము, ద్రాక్షారామము అను స్థలములందుఁ గల మూఁడు లింగములకు నడుమ 'తెలుగు' దేశమున్నందున దానికి 'త్రిలింగ' దేశమని పేరు వచ్చినట్లు. 'త్రిలింగమే', 'తెలుగు'గా మాతొనఁట. 'తెలుగే', 'తెనుగు'య్యనఁట. 'తెలుగు' గ్రంథకారులందఱిట్లు ఒక్కపాఠమునే పాడుచున్నారు. కాని కొంతవఱకు సత్యాసత్యతలు చక్కగఁ బరిశీలించినవారు కాక

'త్రిలింగ'మను పదము మొదటి పదనియు 'తెలుగు'నుపదమే మొదటినుండియు నాడుకలో నుండె ననియు, ఇటీవలి సంస్కృత పండితులు 'తెలుగు' అను ఆంధ్ర పదము యకు సమానోచ్ఛారణ గల సంస్కృత పదముగా నుండవలయునని 'త్రిలింగ' పదమును నూతనముగా నిర్మించిరని నాయభిప్రాయము. బందర పురమునకు - బృందావన పుర మనియు, బెజవాడ - విజయవాడ యనియు, కమ్మంమొట్టుకు స్తంభముగ మనియు, ప్రౌఢనామములు నూతనముగ నిర్మింపబడుట మనమెఱింగిన విషయమే. అట్లే ఈ 'త్రిలింగ' శబ్దము పదునొకండవ శతాబ్దమునందు అనగా నన్నయభట్టకాలమున ఈశబ్దము వాడుకలో లేదు. ఇందుకు 'తెలుగు'

గు' మహాభారతమే సాక్షి. అందు 'ఆంధ్ర', 'తెలుగు', 'తెనుగు', 'వేగినాడు', అను పదములే యుపయోగింపబడినవి కాని, 'త్రిలింగ' పదము భాష యను నర్థంబునందు గాని దేశమను నర్థంబునందుగాని వాడబడి యుండలేదు. కొన్ని కాలమునందును ఈపదము వాడుకలో నున్నట్లు కానబడదు. తిక్కనగారి అతని కాలములగు కేతనాదులుగాని 'త్రిలింగ' శబ్దమును ఉపయోగించి యుండలేదు. కావున ఆకాలమందీశబ్దము పుట్టలేదని మన మూహింపవలసియున్నది. అట్లయిన ఈ శబ్ద మెవ్వరిచే మొదట నిర్మింపబడెనో మనము కనుగొనవలసి యున్నది.

కాకతీయ ప్రతాపరుద్రుని యాస్థాన పండితుఁడగు విద్యానాథ మహాకవియొక్క బుద్ధివైభవమే ఈ నూతన శబ్దనిర్మాణమునకు హేతువని నాయొక్క తాత్పర్యము. ప్రతాపరుద్రుఁడు పదునాల్గవ శతాబ్దారంభమున నుండెను. కావున విద్యానాథకవి కాలముకూడ నదియే. ఆకాలమందు 'త్రిలింగ' శబ్దమును నిర్మించుటకును దానికి నొక వ్యుత్పత్తి కల్పించుటకును ఒక కారణము గలదు. ఓరుగల్లు రాజధానిగాగల కాకతీయరాజుల రాజ్యవిస్తారమును ఈ మూఁడులింగములును కొంతవఱకు దెలుపుచుండెను. అనగా యీ రాజ్యపు సీమయొక్క

హిందూః గము:— మనపూర్వుల నిజమైన చరిత్రనుచదువ దలచితిరేని, యీ గ్రంథమును తప్పక తెప్పించు కొనుఁడు. కల మేనేజరు, విజ్ఞానచంద్రిక, చింతాద్రిపేట, మద్రాసు.

మూఁడువైపుల నీ మూఁడులింగము లుండెనని చెప్పవచ్చును. కావుననే విద్యానాథుఁడు ప్రతాపరుద్రీయమునందు ప్రతాపరుద్ర మహారాజు నుద్దేశించి ఈప్రకారము చెప్పియున్నాడు:—

(నాటక ప్రకరణము చతుర్థాంకము 44-వ శ్లోకము.)

“స్వామిం స్త్రిలింగ దేశపరమేశ్వర!”

శ్లో. “యై ర్దేశ స్త్రిభి రేషయాతిమహతీం

ఖ్యాతింత్రిలింగాఖ్యయా|

“యేషాంకాకతిరాజకీర్తివిభవైః

కైలాసశైలాః కృతాః|

“తేదేవాః ప్రసరత్ప్రసాదమధురా

శ్రీశైలకాశేశ్వర|

“ద్రాక్షారామనివాసినః ప్రతిదినం

త్వచ్ఛ్రీయనేజాగ్రతు||”

స్వామీ! త్రిలింగపరమేశ్వరా! ఎవరి

పేరనుకొని ‘త్రిలింగ’మను పేరువడసి మిక్కిలి ఖ్యాతిని చెందెనో, కాకతీయరాజుల కీర్తి వైభవము చే ఎవ్వరి (తెల్లని) కైలాసశైలములు చేమఁబడెనో వ్యాపించిన యనుగ్రహముచే కమనీయులగు శ్రీశైల, ద్రాక్షారామ, కాశేశ్వర నివాసులైన యాదేవతులు నీ శ్రేయస్సు విషయమై ఎల్లప్పుడును జాగరూకులై యుండుదురు గాత.

పైని ఉదాహరింపబడిన ప్రతాపరుద్రీయ శ్లోకమువలన ‘త్రిలింగ’ సంబంధములైన మూఁడులింగములును కాకతీయరాజ్యమునకు సంబంధించినవని స్పష్టముగ తెలియవచ్చుచున్నది. ఇచ్చట కాశేశ్వరమునుగుఱించి మనవారు పడుచున్న పొటబాటు చూపవలసి యున్నది. కాశేశ్వరమనగా శ్రీకాళహస్తి యని కొందఱు వ్రాసియున్నారు. అట్లు వ్రాయుటకు భూగోళజ్ఞానము లేమియే కారణము. ఈ త్రిలింగసంబంధమైన కాశేశ్వరము నైజాము రాజ్యములో మంధ్రన గ్రామమునొద్ద నున్నది. కావున

ననే దానిని సాధారణముగా మంధ్రన కాశేశ్వరమనియెదరు. అచ్చట కాశేశ్వరుఁడను దేవుఁడు కలఁడు. ఈ కాశేశ్వరము మంధ్రన కాశేశ్వరముగాక శ్రీకాళహస్తి యైనయెడల ఈ మూఁడులింగముల మధ్యనున్న దేశము మిక్కిలి చిన్నది యై యందు కాకతీయరాజుల రాజధాని యైన ఓరుగల్లుకాని ప్రస్తుతపు నైజాము రాజ్యమునందున్న ‘తెలుగు’ దేశము అంతయుగాని అనగా ‘తెలుగు’ దేశములో రమారమి సగము దేశము త్రిలింగములోనికి రాకపోవుటయేకాక యీ కాలమందు ఇంగ్లీషువారి స్వాధీనమునందున్న ‘తెలుగు’ జిల్లాలలోని కృష్ణా జిల్లాయొక్క పశ్చిమార్థముకూడ నందుండనేరదు. కావున కాళహస్తి హద్దుగాగల దేశము, విద్యానాథునిచే వర్ణింపబడిన త్రిలింగ మెప్పటికినిఁ గానేరదని ‘తెలుగు’ దేశపుఁ బటము చూచినవారందఱికిని స్పష్టమగును. ఇదియునుఁగాక తెలుగుదేశపుఁ బశ్చిమసీమమీద కాశేశ్వరమను క్షేత్ర మొకటి ముండఁగా దానిని విడిచి కాశేశ్వరమనఁగా కాళహస్తి యని కొందఱు పండితులేల చెప్పెదరో తెలియ న్నది. అంతటితో కాశేశ్వర వాదము చాలించిన మూఁటివిషయమైన త్రిలింగశబ్దోత్పత్తినిగుఱించి విచారితము.

‘త్రిలింగ’ మనుండి ‘తెలుగు’ పుట్టిన మాటయే వాస్తవమైనయెడల ఒకానొక కాలమందు ఈ దేశమునకు త్రిలింగమను వాడుకపేరు ఉండి యుండవలెను. భాషకు త్రిలింగీ యను నామముండవలయును. మహాకవి దేశపు భాష మహారాష్ట్రీ. మగధ దేశపుభాష మగధి. ఇట్లే త్రిలింగి భాష ఎచ్చటనైనఁ జెప్పఁబడి యున్నదా? ‘త్రిలింగ’ శబ్దము, విద్యానాథునికి స్మార్థము వ్రాయఁబడిన గ్రంథములలో నేను జూచినవఱకుఁ, గానరా లేదు. కొన్ని పురాణములలో త్రిలింగశబ్దము దేశ

అమృతాంజనము:—ఎట్టిజబ్బులకయినను ప్రథమమున వాడవచ్చును. వాడుఁ గుఱుచు శ్రీ పేజీలుగల పుస్తకముచితముగ బంపఁబడును.

పరముగా వ్రాయబడియున్నది. కాని పురాణ రచనాకాలము నిశ్చయముగఁ దెలియనందునను, కొన్ని పురాణములు పురాతనములని తెలిసినను వానిలో నూతనముగా ప్రక్షిప్త శ్లోకములనేకములు కలుపబడినందునను, ‘త్రిలింగ’ సంబంధమైన చర్చ పురాణములఁ బట్టి నిశ్చయించుటకు వీలులేదు. తదితర గ్రంథములఁబట్టి నిశ్చయింపవలయును.

పైని చెప్పబడిన మూఁడు లింగములవలన ‘తెలుగు’ దేశమునకు ‘త్రిలింగ’ మనునామము రాలే దనుటకు మఱియొక కారణముకూడ కలదు. ఈ మూఁడులింగములకు వెలుపల మూఁడువైపులను తెలుగు దేశము వ్యాపించి యున్నది. ఈ మూఁడు లింగములుగల స్థలమును మూడుకోణములుగా భావించి యొక కల్పిత త్రిభుజులు నిర్మించుకొని చూచిన యెడల దీనికి పశ్చిమమున నైజాము రాజ్యములోని కొంత ‘తెలుగు’ దేశమును ఈశాన్యమున గోదావరి జిల్లాలోని సగభాగమును విశాఖ పట్టణము జిల్లాయును గంజాములోని కొంతభాగమును ఆగ్నేయమున గుంటూరు జిల్లాలోని చాల భాగమును, నెల్లూరు, ఉత్తర ఆర్కాడు, కడప, కర్నూలు, అనంతపురము, బళ్లారి జిల్లాలును, ఈ మూడులింగములకు వెలుపలనుండును. అనగా నివన్నియు త్రిలింగములోనివి కావు. శ్రీశైల, ద్రాక్షారామ, కాళేశ్వరములకు వెలుపల నింత తెలుగు దేశ ముండఁగా ఈ మూఁడులింగములనుఁబట్టి ఈ దేశమునకు త్రిలింగదేశము వచ్చిననియు, నందుండి తెలుగు పుట్టిననియుఁ జెప్పుట ఎట్లు పొసఁగును.

కావున పైని చూపబడిన కారణముచే మన దేశమునకు మొదటినుంచి ‘తెలుగు’ దేశమనియే

నామము కలఁనియు, ‘త్రిలింగ’ మను నామ మొన్నఁడును లేదనియు సంస్కృత పండితులు తెలుగు గనుపదమునకే తమ పాండిత్య ప్రకర్షణార్థమై ‘త్రిలింగ’ మను నాంస్కృతిక రూపము నొసంగి రనియు, ఆపదము శ్రీశైల, ద్రాక్షారామ, కాళేశ్వరములలోని లింగములవలన కలిగెనని యొక కాల्పనిక వ్యుత్పత్తిని మొదట కల్పించినవాఁడు విద్యానాథుఁ డనియు, అట్లతఁడు కల్పించుటకు ఓరుగంటి రాజ్యములో మూఁడుదిక్కుల మూఁడు లింగము లుండుటయే కారణ మనియు నాయొక్క యభిప్రాయము. పండితులు దీనినిఁ జక్కఁగ పరిశోధింతురుగాక.

క్రొత్త విషయమును చెప్పిన వానిని మన పండితులు కొందఱు నిందించుట సహజము కావున నన్ను కొందఱు ప్రస్తుతవిషయమును గుఱించి దూషింతురని నే నెఱుంగుదును. కాని వారి దూషణ భూషణలతో నాకు ప్రయోజనము లేదు. సత్యాన్వేషణమే నాపని. కావున నెవరైన ఈవిషయమును ఖండింపఁ దలఁచిరేని సప్రమాణముగ వ్రాయఁ బ్రార్థితులు. నన్నయభట్టు తిక్కనసోమయాజులచే రచియింపబడిన గ్రంథములలోగాని, పదునాల్గవ శతాబ్దమునకుఁ బూర్వము రచింపబడిన మఱి యేగ్రంథమునందుగాని త్రిలింగశబ్ద ప్రయోగమును ఎవరైన చూపినయెడల నేను నాయభిప్రాయములను మార్చుకొనుటకు సిద్ధముగ నున్నాను. ప్రక్షిప్త భూయిష్టము లైన పురాణముల నుదాహరించిన లాభము లేదని నే నిదివఱకే వ్రాసి యున్నాను. సత్యాభిమానమే వలయును గాని పక్షాభిమానము వలదుగదా.

స ము ద్ర యా న ము.

(మ-రా-రా-శ్రీ, వింజమూరి భావనాచార్యులు గారిచే వ్రాయబడినది)

పూర్వకాలమున నన్ని దేశములకంటె భాగ్య వంతమై, వాణిజ్య శిల్పములలోఁ బ్రసిద్ధిఁ గాంచి యున్న హిందూ దేశ మిప్పుడు తన పూర్వాన్నత్యమును బోఁగొట్టుకొని యితర దేశములయెదుటఁ దలయెత్త లేకున్న దనుట నిర్వివాదాంశము. మన దేశము పూర్వమునకంటెఁ జెడిపోయినదని నేను జెప్ప సాహసింపలేనుగాని, యీ దేశము నానాటికి నభివృద్ధిఁ జెందకుండ యధాస్థితిలో నుండ, నితర దేశీయులు తమ నిద్రనుండి మేల్కొంచి, అన్నివిధముల వేయిమడుంగు లెక్కువ వృద్ధిఁగాంచిరి. మన దేశములో నెడతెగక ప్రవహించెడి మహానదులు, మిగుల ఫలవంతమైన భూమి, సుప్రసిద్ధములగు మహోన్నత పర్వతములు, నానావిధములైన దివ్యోషధులు, పైరులం బెంచుటకుఁ దగిన సమశీతోష్ణములు, ఇంక నెన్నియో సదుపాయములు గలిగి యుండియు, స్థితిలో నుండుటకు ముఖ్యకారణ మేమని యాలోచించు దము. ఒకమహాభాగ్యసంపన్నుఁ డొక ణోటఁ గట్టుకొని, దానిలోఁ గావలసిన యన్ని పదార్థముల నుంచుకొని, తన పరిజనమును గోటగడి దాటిపోరా దని నిబంధనలఁ గావించి, బహుసంవత్సరము లిలువెడలకుండనేని, వాఁడున్నస్థితిలో నుండునుగాని యభివృద్ధిఁ గాఁజాలఁడుగదా! ఇదేవిధముగ మన దేశీయులు పూర్వకాలమునందు మహాభాగ్య సంపన్నులై, తమ కేకొఱంత లేకుండుటచేఁ దమ దేశమె స్వోత్కృష్ట మైనదనియుఁ దామే నాగరికాగ్ర శ్రేష్ఠులమనియు, మతములోనేమి, రాజ్యతంత్రములోనేమి,

శిల్పములలో నేమి, బలవీర్యశౌర్యాదులలో నేమి, తమకంటె నధికులు లేరనియు నెంచుచు, నితర దేశములకుఁ బోవుట తగ్గించి కూపస్థ మండుకములవలె నుండ, నప్పటి కనాగరికులుగ నుండువారు, రాను రాను నాగరికులై, ఖగోళాది శాస్త్రముల నేర్చి, శిల్పవిద్యా నిపుణులై, సముద్రయానములఁ జేసి, యితర దేశములలో నుండు విశేషముల నరసి, మన దేశమునకుఁ గూడఁ బలు యాత్రలఁ జేసి, యిచటి రాజులచే సన్మానములఁ బడసి, వాణిజ్యాభివృద్ధిఁ గావించుకొని, యుద్ధ నైపుణ్యతయం దసమానులై, పలు దేశములు వ్యాపించి, తుదకు మన దేశమునకు సార్వభౌమత్వమును గూడ నహించిరి. పలుజాతుఁ గు నన్య దేశీయులు మన రాజ్యలక్ష్మీనిఁ బొందుటకుఁ బ్రయత్నించినను వారందఱు కృతార్థులుగాక తుదకు మన రాజ్యలక్ష్మీ యాంక్లేయులను వరించుట భగవత్ప్రయత్న మనుటకు సందియము లేదు. ఈ యాంక్లేయ మహారాజ్యమువలన మన కనేకములగు సదుపాయములు గలిగినను, మన స్వయంకృషి లేమింజేసి యవి యంత ప్రయోజనకారి గాకున్నవి. ఏఁబది సంవత్సరముల పాశ్చాత్య సంబంధము జపానువారిని మహోన్నతపదవికిఁ దీసుక రాఁగలిగినపుడు, కొన్ని శతాబ్దములనుండి పాశ్చాత్యసంబంధముగల మనము యధాస్థితిలో నుండుట లేక హీనదశకు వచ్చుట మనలోపమనక తీరదు. మన దేశముయొక్క అధఃపాతమునకు ముఖ్యకారణము, మనవారు సముద్రయానమును, తద్వారా పర దేశములకుఁ బోవుటయు మాని

అమృతాంజనము:—తొమ్మిది సంబంధించిన ప్రతిజ్ఞాద్యమును మాన్పను. వెల 0-8-0, అమృతాంజనం డిపో, ఫోర్టు, బొంబాయి.

వేయుటయె యని చెప్ప సాహసింపఁ గలను. పూర్వకాలమునందు సముద్రయానము సర్వ సాధారణముగా జరుగుచుండెనని మన వేదాదులు ఘోషించుచున్నవి. పూర్వ శాస్త్రములలో నెక్కడను, సముద్రయానము సంతగా నిషేధింపక పోయిన ఏ కారణముచేతనోగాని మనవారు దానిని గొన్ని శతాబ్దములనుండి మానివేసినారు. డెరయసు, అలెగ్జాండరు మొదలైనవారిండియాకు దండెత్తివచ్చినపుడు వారి నిక్కడనుండి వెడలఁగొట్టుటకు విశ్వ ప్రయత్నములఁ జేసిరిగాని, వారే దేశమునుండి వచ్చిరో, వారి స్థితిగతు లేమో, గమనించి వారి దేశములపై దాడి వెడలుటకు మనవారు సాహసింప రైరి. అగ్బరుగాని, యితర చక్రవర్తులుగాని, విజయనగర సంస్థానాధిపతులుగాని, జామూరిక ప్రభువుగాని, యైరోపీయులకుఁ దావొసఁగి, సన్నానించి, వారి వ్యాపారమునకుఁ బ్రోత్సహముఁ గలుగఁజేసిరేగాని, యొక్కరైనఁ దాముకూడ మనదేశీయులను వారి దేశములకుఁ బంపి, మన వాణిజ్యశాలలను, వారి దేశములలో స్థాపనఁజేయు నవసరముం గమనింపలేక పోయిరి. ఇతర దేశములు ప్రకృతిశాస్త్రసహాయముచే యంత్రాదులను, ధూమ నౌకలును, ధూమ శకటములనుఁ గనిపెట్టి తమ మతాభివృద్ధిఁ గావించి, మహోత్కృష్టపదవి నొందుచుండ, మనవారంధులవలె నొకచోటఁ గూర్చుండి, అశవ విననములకున్న మాత్రాన, దమకంటె నధికులు లేరని సంతసించుచుండుటయే మనవారి పురోవృద్ధి భంగమునకు మూలము. రాజ్యతంత్రములో నేమి, కృషి వాణిజ్యములలో నేమి, ప్రకృతి శాస్త్రాదులలో నేమి, అన్య దేశీయులు మనకంటె వేయిమడుంగు లధికులని, మన మందఱ మేకగ్రీవముగా నొప్పుకొనక తీరదు.

మతవిషయమై యాలోచింతమా, మన మతము లోనుండు జను లితరమతావలంబకులకంటె తక్కువ

సంఖ్యఁ గలవారగుటయే గాక, మనమత మితర దేశములలో వ్యాపించదు సరిగదా? మనవారలనేకు లితర మతావలంబకు లైరి. ఇంక నగుచున్నారు. విద్యాధిక్యతను జూచునమా, మనకంటె జర్మనీ, యింగ్లండు, జపాను, అమెరికా దేశీయులు మహోన్నతస్థితిం బడసియున్నారు. మన పండితులకు సంతయ నివారణఁ జేయతగినంత సంస్కృత పండితుఁడు మాక్సుముల్లరు (Maxmuller) గారను వారీమధ్య నిగ్లండులో నుండెనని బహుజను లెఱింగియున్నారు. జర్మనీ దేశస్థుఁడగు స్కోపర్ హేరెర్ గారివంటి వేదాంతులు మన దేశమం దిటీవల లేరుగదా! మనదేశభాగ్యముఁజూచి నోహారి యితర దేశీయులు మన దేశమునకు వచ్చి, వర్తక సంఘముల నేర్పఱచియు, రాజ్యములను స్థాపించియు నభివృద్ధిఁ గాంచిననియు, ఇంగ్లండు మొదలగు దేశముల మహాభాగ్యమునకు భరతఖండమే కారణమనియు చరిత్ర లుద్ఘోషించుచున్నవి. ఇప్పుడు మన దేశస్థితి శోచనీయముకదా? ఇందునకుఁ గారణమేమి? మనపురోవృద్ధికిఁ దగిన ప్రయత్నములం జేయకుండుటే!

మన దేశములోని జనసంఖ్య నానాటికి హెచ్చుచున్నది. పూర్వ మడవులుగా నుండు భూము లిప్పుడు సేద్యములో నున్నవి. కాని మన దరిద్రము కూడ మనలోఁ బెరుగుచునే యున్నది. ఇందుకుఁ కారణములు రెండు. అందుఁ బ్రథమకారణము, భూముల స్థితినిఁ గనిపెట్టి, మంచి పెంటలఁ గట్టి, శాస్త్రీయమైన దోహదాదులఁ జేయకపోవుటం జేసి స్వల్పఫలమునుమాత్ర మిచ్చుచుండుట. రెండవది, పండినధాన్యమంతయు మనదేశములో నుంచుకొనుటకు వీలులేక యితరదేశముల కెగుమతిఁ జేయవలసి వచ్చుట, మన చేతిపనులు చాలవఱకు మూలఁబడుటచేతను, మనకుఁ గావలసిన యన్ని

మహమ్మదీయమహాయుగము:—(Mahamadan period) అచ్చువడిన పది నెలలో 2000 ప్రతులు అమ్మక మయినవి. కెల 1-8-0, మే నేజర్లు, విజ్ఞానచంద్రిక, చింతాద్రి పేట, మద్రాసు.

వస్తువుల నితర దేశములనుండి తెచ్చుకొనవలసి వచ్చుటచేతను, మన ధాన్యాదుల నితర దేశములకుఁ బంపకఁ దీరదని సరివచ్చినది. శాస్త్రీయముగా వ్యవసాయముఁ జేసుకొనుటకును, మనకుఁ గావలసిన వస్తుముల నేయుట మొదలగు చేతీపనులన్నియు మనకు చేసుకొనుటకును నేర్పినఁగాని దరిద్రదేవత మనలను విడిచి పోఁజాలదు. మన పరిపాలకులు వేల కొలఁది యుద్యోగములఁ గల్పించి విశేష జీతము లిచ్చుచున్నప్పటికి నెక్కడనో సకృతుగాఁ దప్ప మంచియుద్యోగములన్నియు యూరోపియనుల కే యియఁబడుచున్నవి. దీనికిఁ గారణము వారికిఁ బర దేశగమనముం బ్రోత్సాహపఱచుటకుఁ గొన్ని యుద్యోగము లింగ్లాండులోఁ జదువుకొననివారికియఁ గూడదని శాసనము లుండుటయేగాని వేఱుకాదు.

కాన నెన్ని విధముల నాలోచించినను మన మితర దేశములకుఁబోయి యచ్చట కృషి వాణిజ్యాదు లను సివిల్ సర్వీసు, ఇంజనీరింగు, మెడికల్, బారిష్టరు మొదలగు గొప్ప పదవుల నందఁడగు విద్య లను అభ్యసించినఁగాని మనదేశ మున్నతస్థితికి రాఁజాలదనుట నిశ్చయము. మన మతమును వృద్ధి పొందించుదమన్న సయితము, అమెరికా మొదలగు నన్యదేశములకుం బోవక తీరదని యభినవ శంకరాచార్యు లనఁదగిన వివేకానందస్వామివారు తమ యాచరణచేఁ జాటించిరి. దేశాభివృద్ధికి సముద్ర యాన మత్యనసరమని తమ యాచరణవల్లనే తమ బోధనలననే ప్రప్రథమమునఁ జూపిన రాజారామ మోహనరాయిగారికి మనము కృతజ్ఞుల మై యుండ వలెను. మన బాలుర వేలకొలది నింగ్లాండు, అమెరికా, జర్మనీ, ఫ్రాన్సు, జపాన్ మొదలగు దేశము లకుఁ బంపి విద్యాభ్యాసముఁ జేయింపవలె ననియు, మన వర్తకు లితర దేశములకుంబోయి వాణిజ్యశాలల నిర్మించి మహాభాగ్య సంపన్నులు కావలయుననియు,

మన మహారాజనందను లితర దేశములఁ గాంచి రాజ్యతంత్రము లెఱుంగవలెననియు, మన వ్యవసాయకు లిటలీ మొదలగు రాష్ట్రములకుం బోయి, వ్యవసాయ విద్యం గఱచి, మన భూములను మిగుల ఫలవంతములుగఁ జేయుటవసరంబనియు, మన బాలురు కొందఱింగ్లాండులో నుండు సివిల్ సర్వీసు పరీక్షలోఁ గృతార్థు లై గొప్ప పదవుల నందవలయు ననియు, మన శిల్పకారు లన్యదేశములంజేరి శిల్పాభివృద్ధిఁ గావించవలయుననియు, మన పండితు లన్య దేశములకుం జని మన మతోత్కృష్టత నాదేశీయులకు బోధించి మనయందు వారికుండెడి దురభిప్రాయములఁ బోఁగొట్టవలయుననియు, మన నావికులు లాతి దేశములకుం బోయి నవీన నావికా నిర్మాణమును దాని నడపు విధముల నెఱుంగవలయు ననియు, మనబోధకులు పాశ్చాత్య భూములకుం జని బోధనాభ్యాసమును జేయవలయుననియు, నందఱేకగ్రీవముగా నొప్పుకొనుచుండుటయే గాక, వంగ దేశీయులును పాంచాలదేశీయులును దఱచుగ నన్య దేశాటనములఁ జేయుచు నందువలని లాభములను బొందుచునే యున్నారు. మన రాజధానిమాత్రము దాని లాభముల నంతగా నింతవఱకుఁ బొందలేదు. గాని మన యంధకార మిప్పుడిప్పుడు విచ్చుచున్నది. భావిసూర్యోదయముఁజాటు వేగుచుక్కవలె నన్య దేశగమనాభ్యాసాంకుర మిప్పుడిప్పు డుదయమగు చున్నది. అరుణోదయంబుతఱి భరతకోకిలాది పక్షులయొక్క యవ్యక్త మధురధ్వనులవలె నింగ్లాండు, అమెరికా, జపాన్ మొదలగు నితరదేశ ములలో విద్యాభ్యాసముఁ జేయుచుండు స్వల్ప సంఖ్యాకులగు మన బాలుర మృదువాక్యములు మనవీనులకు విందు సల్పుచున్నవి. మన యాంధ్రులీయుద్యమమున కిప్పుడు ముం దంజవేయుచున్నారని చెప్పుటకు. లేశమాత్రము సందియము లేదు.

అమృతాంజనమును:—జూచి అ నేకమంది మాయపోలికలను చేయుచున్నారు. పంచభాష చీటినిఁ జూచి గొనవలసినది. లేనియెడల బూటకపు మందునుఁ గొనినవారగుదురు. వెల 0-8-0.

కొందఱు బాలురు జపాణ దేశమునకుఁ బోయి శిల్పాదివిద్యల నేర్చివచ్చియున్నారు. మరికొందఱిప్పు డింగ్లాండులో సీవిల్ సర్విసు, బారిష్టరు, డాక్టరు, ఇంజి నీరింగు, మొదలగుఁ బరీక్షలకుం జదువుచున్నారు. వీరిలో నగ్రజాతివారును, వైశ్యశిఖామణులును గూడఁ గల రం దగ్రజాతివారధిక సంఖ్యాకు లై యున్నారు. ఆంధ్రదేశమున నగ్రజాతివారికిఁ బారిష్టరు టంగుటూరి ప్రకాశముగా రీయుద్యమమునకుఁ దండ్రి యనఁదగి యున్నారు. వీరి విదేశగమనమె యాంధ్రుల యభివృద్ధి వృక్షమునకు బీజ మనఁదగి యున్నది. విద్యాభివృద్ధికై పరదేశగమనముఁ జేయుఁ దలంచు బీద బాలురకు సహాయము నిమిత్తమై యచ్చటచ్చటఁ బరోపకార పాఠశాలలు పనిసేయు చున్నారు. తగిన బాలురకు విద్యార్థి వేతనము లిచ్చెదమని ప్రభుత్వము వారు వాగ్దానముఁ జేయు చున్నారు. మదరాసు ద్వోగీయులసభవారిందుకై కొంత ధనమును దమతమ వేతనములనుండి తీయు చున్నారు. శ్రీయుత జి. సుబ్రహ్మణ్యయ్యగారు దీపా వళి మొదలగు పండుగదినంబులలో నింటింట ధనము సేకరించి విద్యార్థులకు సహాయముఁ జేయుచు న్నారు. దేశసంఘ సంస్కరణ సభలలోనేమి, రాజధాని సంఘ సంస్కరణ సభలలోనేమి, జిల్లా సంస్కరణ సభలలోనేమి సముద్రయాన మత్యవసర మని తీర్మానించుచున్నారు. జపా నింగ్లాండులకుం బోయివచ్చిన బాలురను దమసంఘములో నిరా షేపణగాఁ జేర్చుకొని మన యార్యవైశ్య లీయు ద్యమమందు దమకుఁ గల యనురాగమును వెల్ల డించి యున్నారు. సముద్రయాన మవసరమని యాంధ్రదేశ విశ్వబ్రాహ్మణ సమాజమువారును కన్నడదేశ లింగాయతులును వారి సభలలోఁ దీర్మా నించుచున్నారు. ఈయుద్యమము ప్రతాపసూర్యో దయమువలె దేశాజ్ఞానతిమిరంబును రూపుమాపు

కాలము తటస్థించినదనుట కనేక భావిసూచనలు గాన్పించుచున్నవి.

సముద్రయానమువలని లాభములు నదిలేనిచోఁ గలిగెడు జెఱుపు లెల్లరకుం దెలిసిన యంశములగు టచే వాని నింతకన్న వివరముగఁ జెప్పనక్కరలేదు. గాని పూర్వకాలమునందు మనవారు సముద్రయాన ములఁ జేయుచు వచ్చిరనియు, నవి కొన్ని కారణ ములచేత నిల్చిపోయినవనియు, సముద్రయాన మశా స్త్రీయము గాదనియు, సప్రమాణములతో మనవి చేయవలసి యున్నది.

“ఆయద్రుహావ వహుశ్చనావం ప్రయత్నముద్ర మిర్వయావమధ్యం, అధియదపాంస్సభిశ్చరవిప్ర ప్రేంఖి ఈంఖయావ హైశుభేర్వాం” (ఋగ్వేదము, ఒకటవమండలము, ఒకటవ అష్టకము). అనఁగా వశిష్ట సంతతివాఁడ నగు నేనును వరుణుఁడును నావపై సముద్ర మధ్యమునఁ బ్రయాణముఁ జేయు చుండఁగా, నావ సముద్రతరంగములచే నటునిటుఁ గదల్చుబడి నృత్యముఁ జేయుచుండఁగా ణోలాధి రోహణోత్సవము ననుభవించితిమనియు, నాయ ష్టకము మూడవ శ్లోకములో,

“తుగ్రాహాభుజ్యమశ్వినోద మే ఘోవయన్న కశ్చ న్నమృవా అవాహాహః | తముహాధునాభిరాత్త న్వతీ భిరంతరిక్షపృడ్భిరపోద కాభిః||”

అనఁగాఁ “జనిపోవువాఁడు తన ధనమును వదలి వేయునట్లు తుగ్రాహుఁడు తన కుమారుడగు భుజుని సముద్రయానమున కంపెను. ఓ యశ్వినులార, ఆ నావలో నీ రెక్కక సముద్రముమీఁదఁ దేలుచుండు టచే వానిని మీసముద్రపుటోడలోఁ దీసుకవచ్చి తిరి” యనియు, నాల్గవ శ్లోకములో,

“తిస్రఃక్షప స్త్రిరహాతి ప్రబుర్భి రాసతాభుజ్వ ముహుధుః పతంగైః | సముద్రస్య ధన్వన్నార్ద్రస్య పా రేత్రి భిరధైః శతపర్భి వశ్శ్చైః||”

రాణీసంయుక్తః—ఇది ఆత్యుత్తమయినవల. దీనిననుసరించి యిదివరకు నాలుగు నాటకములు వ్రాయఁబడినవి, వేల 0-12-0, మేనేజరు, విజ్ఞానచంద్రిక, చింతాద్రిపేట, మద్రాసు.

అనగా “నా సత్యులార, ఆరుగుఱ్ఱములచే లాగఁబడెడు నూఱుచక్రములుగల రథముమీఁద భుజు నెక్కించుకొని సముద్రతీరమునకు రేయిం బవళ్లు మూఁడుదినములలోఁ జేరెను” యనియు, నైదవ శ్లోకములో, “శ్లో॥ అనారంభణేతదవీరయే ధామనస్తాన్కేగ్ర భణేసముద్రే యదాశ్వినాట హధుర్భుజ్యమస్తం శతారిత్రాం నావమాతస్తి వాంస” అనగా “నో యశ్వినులార, ఆధారము, లేనట్టి, జూలతఁ గలిగినట్టియు, దండమాత్రమైనఁ గనుపడనట్టియు, సముద్రముమీఁద నిట్టిపని మీరు చేసితిరి. నూఱు తెఱ్ఱుగల నావలో భుజునిఁ దెచ్చి తిరి” అనియుఁ గన్పట్టుచున్నవి.

వీనినిఁబట్టి సముద్రయానము వేదబోధిత మగుట యేగాక మన పూర్వులు సముద్రముమీఁద మిగుల దూరప్రయాణములను సైతముఁ జేయుచుండిరని స్పష్టముగాఁ దెలియుచున్నది. ఇటులనే యితర వేదములలోను బ్రయాణములు గాన్పించుచున్నవి.

శ్రీమద్రామాయణము కిష్కింధ కాండమందు నలుబదియవ యధ్యాయములోని “శ్లో॥ యత్న వంతో యవద్వీపం సప్తరాజ్యోపశోభితం | సువర్ణ రూప్యకంద్వీపం, సువర్ణాకాయమండితం ||” అను శ్లోకమునుబట్టి జావాలంకయు, దాని కవతలనుండు శిశిరపర్వతమును, సీతనిమిత్తము వెదకుఁడనియు, నాయధ్యాయములోని యితర శ్లోకములనుబట్టి క్షేచ్ఛులచే నాక్రమించఁబడిన సముద్ర మధ్యము నందలి యితరద్వీపములలో వెతకుఁడనియు సుగ్రీ వుఁడు వినతున కాఞ్ఞాపించినట్లు గానుపించుచున్నది. మఱియు భారతములో, “శ్లో॥ సాగరద్వీపవా సాంశ్చ, నృపతీః క్షేచ్ఛయోనిజాః | విషాదాః పురుషాదాంశ్చ, కర్ణప్రావరణానపి ||” యని చెప్పి యుండుటచేత నర్జునుఁడు ద్వీపాంతరములకుఁ బోయి దిగ్విజయముఁబడసి, యక్కడి రాజులవలన కప్పములఁ

గానినట్లును గానుపించుచున్నది.

శకుంతల ప్రథమాంకములోఁ గాళిదాసు “శ్లో॥ చీనాంశుక మివకేతోః ప్రతివాత నియమానస్య ||” యని చెప్పటచేతఁ బూర్వకాలమందు మనదేశము నకును చీనాదేశమునకును రాకపోక లున్నవని చెప్ప వలసి యున్నది.

బ్రహ్మరియగు వశిష్ఠుఁడు చీనాదేశమునకుఁబోయి యచ్చట భోజన ప్రతిభోజనములఁ జేసినటుల మహా భారతము నుడువుచున్నది.

“శ్లో॥ వంగానుత్కాయతరసా, నేదానౌసాధ నోద్యతాః | నిచఖానజయస్తంభాః, గంగాస్రోత్రోం త రేషుసః||”

అని రఘువంశమునందుఁ గాళిదాసుదహరించి నాఁడు. దీనినిఁబట్టి సూర్యవంశజుఁడగు రఘుమహా రాజు నావికా యుద్ధనిపుణులగు వంగదేశీయులతో నావికా యుద్ధముఁ జేసి, గంగా ముఖద్వారమున వారిని నోడించి, యుద్ధప్రదేశమునందు జయస్తంభ మును వేయించినట్లు స్పష్టపడుచున్నది.

రాజతరంగిణిలో “శ్లో॥ సాంధివిగ్రహకస్సీధ, గాచ్ఛృపోతచ్యుతోం బుధౌ | ప్రాపపారం తిమిగ్రా సాత్, తిమిముత్పాట్యనిర్గతః||”

అనగా రాజ రాయభారి యొకఁడు సముద్రము మీదఁ బ్రయాణముఁ జేయుచు సముద్రములో బడియెననియు, నతని తిమింగిలము మ్రింగెననియు, వాఁడు దానికడుపు బ్రద్దలుచేసుకొని వెడలెననియు, వ్రాయఁబడియున్నది.

కథాసరిత్సాగరములోఁ గొన్ని చోట్ల సముద్ర యాన ముదాహరింపబడుటయేఁ గాక, చిత్రకరుఁ డను రాజును గొందఱు సన్యాసులును సముద్రమును దాటి ప్రతిష్ఠాపన పురమునకును, అక్కడినుండి యెని మిది దినములలో ముక్తిపురమును లంకకును బోయి నట్లు వ్రాయఁబడియున్నది.

అమృతాంజనము:—బొంబాయిలో అమృతాంజనము డిపో యంచుమాత్ర మే చేయఁబడుచున్నది. అమృతాంజనము గొంబాయి అను ముద్రనుఁజూచి కొనవలయును. మోసము చేయఁబడకుడు. వెల 0-8-0.

“శ్లో॥ కృష్ణసారస్తుచరతే, మృగయత్ర స్వభా
వతః | సజ్జేయోయజ్ఞయో దేశో, మ్లేచ్ఛదేశః తతః
పరం॥” అనగా నేదేశములో నల్లదుప్పి స్వాభావిక
ముగాఁ దిరుగుచుండునో యది కర్మభూమి దానివెలు
పలిది మ్లేచ్ఛదేశము.

“శ్లో॥ సరస్వతీ దృషద్వత్స్యో, ర్దేవనద్యోర్యదం
తరం | తందేవనిర్మితందేశం, బ్రహ్మవర్తంప్రచక్షతే॥”
అనగా సరస్వతీ దృషద్వతీ నదులకు మధ్యనుండు
దేశము దేవనిర్మితమై, బ్రహ్మవర్తమని పిలువఁబడు
చున్నది. “శ్లో॥ తస్మిన్ దేశేయయాచారః, పారం
పర్య క్రమాగతః | కర్ణానాంసాంతరాళానాం సదా
చారవృత్తతే॥” అనగా బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య
జాతులకును, తజ్జాత్యంతర్భావములకును పారంపర్య
ముగా నేయాచార మాదేశములో నవలంబింపఁ
బడుచున్నదో, యదియే సదాచార మనఁబడును.

“శ్లో॥ కురుక్షేత్రంచ మత్స్యాశ్చ, పంచాళాః
శూరసేనకాః | ఏషః బ్రహ్మఋషిదేశోవై, బ్రహ్మవర్తా
దనంతరః॥” అనగాఁ గురుక్షేత్రము, మత్స్యము,
పాంచాలము, శూరసేనకము ఇవి బ్రహ్మవర్తము
తర్వాత, బ్రహ్మరి దేశములు.

“శ్లో॥ ఏతద్దేశప్రసూతస్య, సకాశాదగ్రజన్తనః |
స్వంస్వంచరిత్రం శిక్షేరన్ పృథివ్యాంసర్వమాన
వాః॥” అనగా నాదేశములోఁ బుట్టిన బ్రాహ్మ
ణులవలనఁ బ్రపంచములో నందఱు మంచి యాచార
ములను నేర్చుకొనవలెను.

“శ్లో॥ హిమవద్వింధ్య యోర్కథ్యం, య
త్ప్రీగ్విశనాదపి | ప్రత్యగేవప్రయాగాశ్చ, మధ్య
దేశః ప్రకీర్తితః॥” అనగా హిమవద్వింధ్యపర్వతముల
మధ్యను, వినాశనకు(సరస్వతీ నదియొక్కచివర భాగము)
దూర్పుగను ప్రయాగకుఁ బశ్చిమముగ నుండుప్రదేశ
ము మధ్యదేశ మనఁబడును. “శ్లో॥ ఆసముద్రా
త్తువై పూర్వాత్, ఆసముద్రాత్తు పశ్చిమాత్ | తయో

రేవాంతరంగిర్యో, రార్యావర్తంవిదుర్బుధాః॥” అన
గా నారెండుపర్వతముల మధ్యను, తూర్పు సముద్ర
తీరమునుండి పశ్చిమ సముద్రతీరమువఱకు నుండు
భాగము నార్యావర్త మందురు.

ఈ పై శ్లోకములనుబట్టి మన హిందూ దేశములో
పైతము స్వల్పభాగమె యజ్ఞ దేశముగాను, తక్కినది
యనగా నాంధ్ర, ద్రవిడ, మధ్యరాష్ట్ర, కన్నడ,
కాశ్మీర, మహారాష్ట్రాది దేశములు మ్లేచ్ఛదేశము
లని మనుస్మృతి యభిప్రాయము.

శ్లో॥ “సింధుసారాష్ట్రీసంవీరాన్, తథాప్రత్యంత
వాసినః | అంగవంగ కళింగాంశ్చ, గత్వాసంస్కార
మర్హతి॥” యనగా సింధు సారాష్ట్రము మొదలు
గాఁగల పైన నుదాహరించిన దేశములకు వెళ్లిన
వాఁడు ప్రాయశ్చిత్తార్హుడని యభిప్రాయము. ఇది
దేవలస్మృతిలోనిది. దీనికి వ్యాఖ్యాన కర్తయగు
గోవిందనందుఁడు “శ్లో॥ అంగవంగకళింగేషు, సారా
ష్ట్రీమగధేషుచ | తీర్థయాత్రాంవినాగచ్ఛన్, పున
స్సంస్కారమర్హతి॥” అనగా పై దేశములకుఁ దీర్థ
యాత్రకై తప్పఁ బోవువాఁడు పునరుపనయనముఁ
జేసికొనవలెనని వ్రాసియున్నాఁడు. “శ్లో॥ కృత
ఘ్నానాస్తికాస్తస్వత్ మ్లేచ్ఛదేశనివాసినః | త్రిశంకు
కరపీఠాంధ్రా, చీనద్రవిడకుంకణాః | ఏతాంస్తువర్ణ
యేత్సర్వాన్ శ్రాద్ధకాలేషుధర్మవత్॥” అని మత్స్య
పురాణములో, నాంధ్రద్రవిడ దేశీయులను, మః
కొన్ని దేశీయులను గృతఘ్ననాస్తికాదులలోఁ జేర్చి
వీరు శ్రాద్ధములలో భోక్తలుగా నుండఁగూడదని
వ్రాయఁబడి యున్నది.

ఈ పై ప్రమాణములను బట్టిచూడ, నాంధ్రులు,
ద్రవిడులు, కొంకణులు, మహారాష్ట్రీలు, వంగదేశీ
యులు మొదలగువా రందఱు మ్లేచ్ఛదేశీయు లై
కర్మభ్రష్టు లైరని యూహించవలయునుగదా! అ
ట్లూహించుట ధర్మముకాదు. బ్రహ్మవర్తాది దేశ

ఆంధ్రపత్రిక:—ఈ సేకములగువార్తలు, వింతలు, విశోదములు, దేశాభిమానులచిత్రపటములు, చరిత్రలు, మొదలగువానితో
నింకి చదువరులకు విందొసగించుచుండును. చందా సం॥ 1-కి 2-2-0, చిరు నామా:- మేనేజరు, ఆంధ్రపత్రిక, ఘోష్ట, బొంబాయి.

ముల యుత్కృష్టతను జెప్పచు, నితర దేశములు మ్లేచ్ఛ దేశము లనఁబడినవిగాని, ఒక దేశమునఁ గాని క్యతయు మఱియొక దేశమునందు నీచత్వ మున్న టులఁగాని, మనవా రటుల భావించినటులఁగాని కనఁబడదు. అట్లే భావించినయెడల మన పూర్వు లాంధ్రాది దేశములకుఁ బోవనే పోరు. సముద్ర గమనముఁ జేయకనే పోదురు. మ్లేచ్ఛ దేశములకుఁ బోఁగూడదనుటయు నా దేశములలో నివసింపఁ గూడదనుటయు న్యాయము కాదనియె, “శ్లో॥ ఉషి త్వాయత్రకుత్రాపి, స్వధర్మప్రతిపాలయన్ | షట్కర్తాణిప్రకర్ష్యరన్, నితిధర్మశ్చయః॥” అని మనుధర్మశాస్త్రము, దశమాధ్యాయము, 75-వ శ్లోకములో మనువు నచించినాఁడు. ఎవఁ డే దేశములో నున్నను స్వధర్మ పరిపాలనఁ జేసుకొనుచు షట్కర్మలనగా యజన, యాజన, అధ్యయన, అధ్యాపక, దాన, పరిగ్రహములఁ జేయుచుండవలెనని యీ పై శ్లోక తాత్పర్యము. ఈ ప్రమాణములో షట్కర్మలనుటచేత, బ్రాహ్మణ విషయమే యనియు, బ్రాహ్మణుల కిట్టి స్వాతంత్ర్య మున్నపుడుఁ దక్కిన వారి విషయమై చర్చింప నవసరము లేదనియు నభి ప్రాయపడకఁ దీరదు.

“శూద్రస్తుయస్త్వికస్త్వివ, నివసేద్వృత్తి కర్మితః” అని మనువు చెప్పచుండుటచేత శూద్రులే దేశము లకుఁ బోయిన నెక్కడ నివసించిన శాస్త్ర బంధనేదు.

పూర్వకాలమునఁ దచేకనావికాయాత్రలును, విదేశ యాత్రలును ఎరిగినట్లు మన గ్రంథములు చాటు చున్నవి. అవి నీచవృత్తు లైనయెడల వాని కిట్టి ప్రాముఖ్యత నీయక యెపోదురు. ఏ గ్రంథకర్తలుగాని తమ దేశీయులు చేసిన ఘనకార్యములఁ జెప్పుదురు గాని నీచకార్యములఁ జెప్పరుగదా!

సముద్రయానమును, మనుధర్మశాస్త్రము, అష్ట మాధ్యాయములోని 157-వ శ్లోకములో “సముద్ర

యానకుశలా, సేవకాల్యాపకం | శూద్రుః | యాంవృద్ధిం, స్వాతంత్ర్యముఁ ప్రతి |” యని సము ద్రయానముఁ జేసినట్టిగాని పూర్వ గూఢముఁ జేసినట్టిగాని నిపుణులవలన నడ్డినిర్ధారణఁ జేయఁబడునని వ్రాసియున్నాఁడు. దీనినిఁబట్టి సముద్ర గూఢమును మను నంగీకరించినట్లు స్పష్టమమమృతి. కాని సముద్రయానముఁ చేయువాఁడు శ్రాద్ధమంతు ఘో క్తగా నుంట కర్మఁడు గాఁడనిమాత్రము మనువు నియమించినాఁడు. మనుధర్మశాస్త్రముయొక్క శృతి యాధ్యాయమునందు భోక్తలకుఁ బనికెరాని బ్రాహ్మ ణులలో సముద్రయానముఁ జేసినవారినిగూడఁ జేర్చియున్నాఁడు. దీనిచే సముద్రయానము పరమ ధర్మము కాదని గానుపించుచున్నది. ఆ యధ్యాయములోని 150 - మొదలు 169 - వ శ్లోకమునఱకు శ్లోకములలో భోక్తలుగ నుండుట కనర్హులుగ ననే కు లుదాహరింపఁబడి యున్నారు. అందు గ్రామ పురోహితులు, వైద్యులు, దేవాలయార్చకులు, వర్తకముఁ జేయువారు, పుచ్చిన గోళ్లుగల వారు, వడ్డిచే జీవించువారు, పంచమహా యజ్ఞములఁ జేయనివారు, గ్రామమంత భిక్షమెత్తుకొని జీవించువారు, జ్యోతిషశాస్త్రమువలన బ్రతుకు వారు, సేవకావృత్తిఁ జేయువారు, భిక్షమెత్తువారు, వేదముఁ జదువనివారు, ఇంక నిట్టివా రెంతో చేరి యున్నారు. ఈ శ్లోకములలో నుదాహరించిన వారెవ్వరు భోక్తత్వమున కర్హులు కారేని, ఇక్కాలం బున భోక్తత్వమున కర్హులు లేనేరేదు. ఈ శ్లోకముల క్రిందికి రాని బ్రాహ్మణులు మనువు చెప్పవచ్చును. ఈ పైశ్లోకములలోఁ జెప్పినది తప్ప సముద్రయానము నిషేధమని మనుస్మృతిలో నెక్కడను లేదు. ఈ శ్లోకము లెట్లున్నను, కొద్దికాలము ప్రవృత్తివఱకు బాహాటముగఁ జరుగుచు వచ్చెను. ఇట్లును గ్రంథములవలన నేమి ఇతర దేశ గ్రంథములవలన నేమి,

ఆంధ్రపత్రికః—పండితులకు, విద్యార్థులకు, వ్యాపారులకు, భాషాభిమానులకు, స్త్రీలకు, దేశభక్తులకు, సమస్త ఆంధ్ర జనులకు యుపయుక్తమగు విషయములను గలిగియుండును. ప్రతివారము అనేక వేలమంది చదువుచున్నాము. చంద్రము 14కి 2-2-0.

జావా మొదలగు దేశములలో నుండు శాసనముల వలననేమి, పూర్వకాలమున సముద్రయానము జగు గుచుండె ననుటకుఁ బ్రబల దృష్టాంతములు గలవు. మన హిందూరాజులు పరిపాలించునంతకాలము సముద్రయానాదులు చక్కఁగ జరగి మహమ్మదీయ ప్రభుత్వము వృద్ధియగుఁగొలంది మనస్థితి యడు గంట నారంభించినది. ఇప్పటికి మనదేశమునుండి బంపు సరకులన్నియు నితర దేశముల యొడలపైఁ బంపవలసి వచ్చినది. మనయొడ, కలికమునకైనఁ గానరాని స్థితి సంభవించినది. ఇదియంతయు సముద్రయానము మానివేసినందువలనఁ గలిగిన ఫలిత మనక తీరదు.

బోధాయన స్మృతిలో సముద్రయానము, బ్రాహ్మణస్యాపహరణము, అగ్ని సరకులతో వర్తకముఁ జేయుట, విశేషముగ నబద్ధమాడుట, శూద్రసేవ, వీనిని సమాన పాపములనియు, వీనినిఁ జేయువాఁడు ముందు జన్మములో శూద్రత్వము నందుననియు నుదాహరింపఁబడియున్నది. కాని వర్తక, శూద్ర సేవాదు లిప్పుడు పాపములుగా భావింపఁబడుట లేదుగదా. మన సంఘములో నట్టివారే యధి కులుగ నున్నారు. ఈ వైపసులఁ జేయువాఁడు ప్రాయశ్చిత్తార్హుఁడని బోధాయను లంగీకరించినారు. ఇట్టి శూద్రత్వము వీరికేగాక వేదాధ్యయనముఁ జేయక నర్థవిద్యలనగా ద్రవ్యార్జితము కొఱకుఁ గావలసిన విద్యల నభ్యసించువాఁడు, తానును దనవంశ జులు నీజన్మమునందే శూద్రులగుదురని మనుశ్శాస్త్రములో వ్రాసిబడియున్నది. “శ్లో॥ యోనధీత్య ద్విజోనేద, హస్యత్రకురు తేశ్రమం | సజీవన్నేవ శూద్రత్వ. నశుగచ్ఛతి సాన్వయః॥” (మనుధర్మ శాస్త్రము, స్వీతియా ధ్యాయము, 163-వశ్లోకము.)

ఈ వైఁజెప్పిన మనుస్మృతి, బోధాయనస్మృతి లాగోచించుదుమేని, సముద్రయానముకంటె వేదా

ధ్యయనము మాని, యితర విద్య నభ్యసించుటయె యొక్కవ దోషమని తెలుసుకొనఁ గలము. దీనిం బట్టి మనలో బ్రాహ్మణు లనిపించుకొనఁదగు వారెంత స్వల్ప సంఖ్యాకు లుందురో యూహింపఁ జాల కున్నాము. మన బాలుర కుగ్గుపాలనుండి యింగ్లీషు విద్యాభ్యాసమేగాని వేదాభ్యాస మిచ్చినఁ బాపమునఁ బోవుట లేదుగదా! మనలో నెంత మంది వేదములను విడిచి హూణవిద్యాభ్యాసముఁ జేయలేదు? మనముగాని మన బాలురుగాని యబ్రాహ్మణు లనిపించుకొనుచున్నామా? ఏ వేదాధ్యయన సంపన్నుఁడైనను మనలను శూద్రులని పిలువ సాహ సించుచున్నాఁడా? వారు మనతో సంబంధముల మానివేయుట లేదు. మన కేప్రాయశ్చిత్తమును విధించుట లేదు.

బృహన్నారదీయ పురాణములో “శ్లో॥ సముద్రయాత్రస్వీకారః, మండలువిధారణం | ద్విజానామసవర్ణాసు, కన్యసూపయ మస్థధా || దేవరేణ సుతోత్పత్తి, ర్మధుఃకే పశోర్వధః | మాంసదా నంతధాశ్రాద్ధే, వానప్రస్థాశ్రమస్థధా || దత్తయాశ్చైవ కన్యానూః, పునర్దానంవరస్వచ | దీర్ఘకాలంబ్రహ్మచర్యం సర మేధాశ్చమేధకౌ || మహాప్రస్థానగమనం, గోమేధశ్చతథామఘః | ఇమాంధర్కా కలియుగే, వర్ణనాహుర్మనీషినః ||” అని యున్నది. దీనినిఁబట్టి కలియుగములో సముద్ర యాత్ర స్వీకారము నిషేధింపఁబడినట్లు కొందఱు అభిప్రాయ పడుచున్నారు గాని దాని వ్యాఖ్యానములో “అత్రసముద్రయాత్ర స్వీకారశబ్దేన, మరణముద్దిశ్య సముద్రయాత్రాస్వీకారః | మహాప్రస్థానగమనంచ మరణముద్దిశ్య హి మాలయాదిగమన మి త్యేవంచాపి శుధీర్విభావ్యం॥” అని రఘునందన వ్యాఖ్యానకర్త యగు కాశీభట్టాచార్యులవారు వ్రాసియున్నారు సంస్కృత పండి తాగ్రేసరుఁడగు రాజేంద్రలాల్ మిత్రగారు దీని

సముద్రయానము జెప్పించని నాంధ్రగృహముండకూడదు. సంవత్సరాది సంచిక నింతవర కేపత్రికయును చందా దారుల కచ్చి లు. ము. వి. స్వల్పము. 1 పల్ల వు, చందా. 2-2-0.

నింగ్లీషున భాషాంతరీకరణముఁ జేయుటలో “ సము ద్రయాత్రా స్వీకారః ” అనుదానికిని “ Suicide by getting oneself drowned in the sea ” అని వ్రాసినారు. దీనికర్థము :— “ సముద్రములో మునుఁ గుట మూలమగు నాత్మహత్య. ”

మూలములో “ ఇమాన్ ధర్మాన్ ” అని యున్నది. ధర్మమనఁగా న్యాయములేక విధి యనవచ్చును. అశ్వమేధ యాగాదులు పూర్వకాలము నందు ధర్మములుగ నుండెను. అటులనే బ్రహ్మహత్యాది పాతకములం జేసినవాఁడు సముద్రములో మునిగిగాని, పర్వత శిఖరమునుండి దుమికిగాని మృతిఁబొందుట ధర్మమై యుండెను. అట్టి ధర్మములు కలియుగమందు నిషేధింపఁ బడినట్లు, పై పురాణము చెప్పుచున్నది గాని వర్తకమునకుఁగాని, విద్యాభ్యాసమునకుఁగాని రాజసందర్శనమునకుఁగాని, రాజాజ్ఞచేఁ గాని సముద్రయానముఁ జేయుఁ గూడదని కాదు. పరాశరస్మృతి పదిరెండవ యధ్యాయమునందు బ్రహ్మహత్యఁ జేసినవానికిం బ్రాయశ్చిత్తముగా సేతుదర్శనమును సముద్రస్నానమును విధింపఁబడినవి.

“ శ్లో॥ సేతుందృష్ట్వా సముద్రస్య, బ్రహ్మహత్యా వ్యపోహతి | సేతుందృష్ట్వా విశుద్ధాత్తా, త్వవగా హేత సాగరం॥ ” (70-వ శ్లోకము)

ఈ ప్రాయశ్చిత్తము సముద్రమరణమునకుఁ బరాశరాలు నిర్ణయించిరని చెప్పఁడగి యున్నది.

తారానాథ తర్కవాచస్పతిగారు “ సముద్రయాత్రా స్వీకారః ఇత్యాదౌతు ధర్మరూప సముద్రయాత్రా స్వీకార స్సేవక తానిషేధాత్ వాణిజ్య రాజాజ్ఞ నిమిత్తకస్య తస్య నిషేధా భావేన తద్విషయ కత్యా సంభవాత్ ” అని చెప్పియున్నారు. ఈ పై కారణములవలనఁ గలియుగమందు సముద్రయానము నిషేధింపఁబడలేదని స్పష్ట మగుచున్నది. ఇది

గాక బృహన్నాకపీయ ముచపురాణముగాని పురాణముకాదు. నేకములలోను, మహాభారత రామాయణాది మహాపురాణములలోను, కఠువంశాది మహాకావ్యములలోను, రాజతరంగిణిత్యాది చరిత్రలలోను, సముద్రయానము బాహుటముగ జరుగుచుండినటులఁ గావఁబడుచుండుటచేతను, ఈ కలియుగంబునసహా కొద్దికాలము క్రిందటివజకును మనవారు సముద్రయానములఁ జేసినటుల మన దేశములో నేమి, నితర దేశములలో నేమి, యనేక కృష్ణాంతములుండుటచేతను, స్వల్పకాలములోఁ బుట్టిన నుపపురాణములలో నుండు సంగతులు, ప్రమాణములు గాఁ దీసికొనుటకుఁ బనికిరావు. ఈ పై ప్రమాణములన్నిటి నాలోచించిన వేదాధ్యయనపరులై కర్మమునింగి దేలుచుండు బ్రాహ్మణులకు సముద్రయానము మంచిపని కాదందు రేని, యట్టి బ్రాహ్మణులిక్కాలంబున లక్షకొకరైన లేరు. అట్టివా రుండు రేని వారు సముద్రయానముఁ జేయవలసిన యవసరమే యుండదు.

మన దేశమితర దేశ సహాయములేక నిలువఁజాలని స్థితికి వచ్చినది. మన మత మితర దేశస్థులకు బోధించవలసిన కాలము వచ్చినది. మన మితర దేశములకుం బోయి, వాణిజ్య వ్యవసాయ విద్యాదుల నేర్చుకొనవలసిన యవసరము కలిగినది. మన దేశీయమహాసభను మన రాజధానియగు లండను పట్టణములోఁ జరిపి మన కొఱంతలం దొలఁగింపవలయునని యాంగ్లేయులతో మొఱఁబెట్టుకొనవలసినఁ గాల మాసన్నమైనది. మన వర్తకులు పర దేశములకుంబోయి వాణిజ్యశాలలను స్థాపించుట యనివార్య మైనది. రాజమాన్యతనం బడయుటకై రాజవిద్య నభ్యసించుటకు మనబాలు రింగ్లాండు దేశమునకుఁ బోవలసి వచ్చినది. మన యభియోగములం బరిష్కరించు ప్రీవీకౌన్సిలు న్యాయాధిపతిసభ యింగ్లాండునం దుండుటచే నక్క

అమృతాంజనము:— సొప్పలకుపయోగపడు నుండులలో నమృతాంజనమునకున్న అమృతము మరియేమందునకును హిందూస్థానమందులేదు. ఒకసారి కొనిన పాశులప్పుడు దెప్పించుచున్నారు. అమృతాంజనము డిపో, ఫోర్టు, బొంబాయి.

డికిఁ బోవకఁ దప్పని సరివచ్చినది. మన వస్తుజాలమును, బ్రపంచమునందలి సర్వవస్తుప్రదర్శన శాలలలోఁ బ్రదర్శింపవలసి యున్నది. అన్యదేశములకును, మన దేశమునకు నుండు తెరలెత్తివేయఁబడి, మన మన్యదేశములతో సమముగఁ బ్రపంచ సముద్రమందీదలేమేని, మన దేశమే నశించుస్థితి తటస్థించినది. మనము ముక్కుమూసికొని యరణ్యములలోఁ గూర్చుండమన్న, మనల కన్నపానామ లిడు రాజు లిప్పుడు లేరు. పూర్వ మొక యణాతోఁ దొరకు పదార్థము లిప్పు డొక రూప్యమునకుఁ గాని దొరక కుండుటచే, మనము ద్రవ్యాభివృద్ధిఁ గావించుకొనవలయు. మనకు లార్డుమాల్లే ప్రభువుగారు దయ చేసిన, యింగ్లాండు దేశములోఁ గొన్ని యుద్యోగములఁ బడయుటకును, పార్లమెంటులోఁ బ్రతి నిధులుగా నుండుటకును, మనవా రింగ్లాండునకుఁ బోవుటవిధాయక మైనది. ఇవియన్నియు నటుండ, విష్ణ్వంశ సంభూతుండగు మన చక్రవర్తి సార్వభౌముండింగ్లాండునం దుండుటచేత, నా దేశమునకుఁ బోయి, హారి ముఖారవిందములను నేవించి, పరమ పవిత్రుల మగుట మనవిధియని శాస్త్రము లుద్ఘోషించుచున్నవి. ప్రప్రథమమున సముద్రయాన మాచారముగ నున్నను, గొంతకాలమునుండి బాహాటముగ లేమింజేసి యది యాచారము గాదనరాదు. ఈ ప్రపంచ మహాప్రవాహమునం దొకసమయమునఁ జేసిన కట్టుబాట్లెల్లప్పుడును బనికిరావు. ఈ కారణము చేతనే యాయా కాలములందు నాయా స్థితిగతులనుబట్టి ప్రత్యేక ధర్మశాస్త్రము లేర్పడినవి. ఈ శాస్త్రము లప్పుడప్పు డవసరమునుబట్టి మార్పుకొనుట కవకాశము శాస్త్రములో లేకపోలేదు. యమసంహితలో “శ్లో॥ ఏకాద్వైవాత్రయోవాపి, యద్రూప్యముర్ధర్మపాతకాః | సధర్మ ఇతి విజ్ఞేయః॥” అని చెప్పియుండుటచేత నవసరమయినపు డొకరిద్దరు

ముగ్గురుపండితు లేమిచెప్పుదురో యది ధర్మమనక తీరదు. వివేకానందాది మహాయతులును, రామ మోహనరాయ్, ఈశ్వరచంద్ర విద్యాసాగరుఁడు మొదలగు సాంఘిక సంస్కర్తలును, రాజేంద్రలాల్ మిత్ర, తారానాథ తర్కవాచస్పతి మొదలగుఁ బండితులును, సముద్రయానము నిషిద్ధధర్మము కాదని చెప్పుచుండుటయేగాక, సంఘసంస్కరణ సభలలో నది యత్యవసరమని దీర్ఘానించి యుండుటఁ జేత దీనిని ధర్మమని యంగీకరించవలసి యున్నది.

ఘోరపాపములంజేసి ద్వీపాంతరవాసశిక్షం బొందినవారును, అసహ్యములైన నేరములంజేసి కారాగృహములకుం బోయినవారును, శాస్త్రవిరుద్ధములైన నింక నెన్నియో పనులఁ జేసినవారును, మన సంఘములోఁ జేరుటకుం దగియుండి, కేవల విద్యాభ్యాసక్తితోనేని, దేశక్షేమార్థమేని యన్యదేశములకుం బోయినవారుమాత్ర మనర్హులని మంచితలంపుఁ గలవా రెవ్వరు నామోదింపరు.

సముద్రయానము శాస్త్ర సమ్మతము గాదని యభిప్రాయ పడువారు సైతము ప్రస్తుతస్థితినిఁబట్టి, యాపత్కాలమందుఁ బ్రతిలోమజాతివాని యన్నమును భుజించినను, ఆకాశముపైఁ జల్లిన బురదవలె వాని యందుఁ గొంచమైనను బాపముండదని చెప్పిన మనుస్మృతియందలి దశమాధ్యాయములోని, 104-వ శ్లోకమును జ్ఞప్తియందుంచుకొని తమ యాక్షేపణల విడువకపోరని నమ్మెదను.

ఇంతవఱకు దేశాంతరములకుఁ బోయియుండు వాకు, నికముందుఁ బో నుద్యమించువారును గవనింపవలసిన సంగతుల సీక్రిందఁ బొందుపఱచుచున్నాఁడను.

(1) ఎంతమంది యన్యదేశీయులచేఁ జిక్కినను మన భరతఖండము తన పూర్వ నాగరికతను బోగొట్టుకొనలేదని జ్ఞాపక ముంచుకొన వలయును.

అమృతాంజనము:—నాపద్మకువచ్చు రోగులకు అన్ని నెప్పలకు వాడుమని ప్రతిదినమును సిపారసు చేయచున్నాను. డాక్టరు సర్పాండెస్, ఎం. డి., బొంబాయి.

(2) ఇప్పటిస్థితిగతులనుబట్టి విదేశగమన మొంత యవసరమైనను, స్వదేశాచారములు, కట్టుబాట్లు, వేషభాషాదులు, సరిగావని యెంచరాదు.

(3) మన వేదశాస్త్రాదులయందును, మతాధి పతులయందును, గౌరవమును విడువరాదు.

(4) నిషిద్ధములగుఁ బదార్థముల భుజింపరాదు.

(5) సాధ్యమైనంతవఱకు మన దేశపు కట్టుబాట్లను వదలవలదు.

(6) మాతృ దేశక్షేమమె తమక్షేమముగ నర్ప దా మనసునం దుంచుకొనవలయును.

(7) పాండవు లజ్ఞాతవాసమందుండినరీతి నన్య దేశములలోఁ గాలముఁగడపి స్వదేశముఁ జేరిన తోడనే, తమ స్వరూపములం బొందవలయును.

(8) పరదేశ దురభ్యాసములం గాలంచన్ని, సవ భ్యాసములనే యధ్యపించుచుఁ, బూవులయందు మకరందములను గ్రోలు తుమ్మెకలవలె నటించవల యును.

(9) తమ జననీజనకులయెడ గౌరవమును, సోదరీ సోదరులయెడఁ బ్రేమయు బంధుగులయెడ సౌహా ర్ద్యమును విడువవలఁదు.

(10) అన్యదేశ స్త్రీని వివాహముఁ జేసికొన గాదు.

(11) మన దేశమునందుగల మంచినంగతులన్ని యు నితర దేశీయులకు బోధించుచుండవలయును.

(12) అన్యదేశీయులకు మనయందు గౌరవ ముండులాగు నడుచుకొనవలెను.

ఓం శ్వాంతి శ్వాంతి శ్వాంతిః.

ఆంధ్రపత్రిక.

పెద్దయాకృతి! చక్కని అచ్చు. చందా అతిస్వల్పము. సం॥ 1-కి 2-2-0.

పార్లమెంటు, రాజకీయ సభలలోని చర్చలుండును.

రివిన్యూబోర్డు, హైకోర్టు తీర్పులు, హిందూమహాజన సభవారి వాదనలతో నిండియుండును.

ప్రతివారములోని విదేశ, స్వదేశ వార్తలన్నియు ముద్రింపఁబడును.

మతసిద్ధాంతములు, సంఘ సంస్కరణ మార్గములు, బోధనలతో గూడియుండును.

దేశాభిమానుల చిత్రపటములు, వారి జీవిత చరిత్రలు, ప్రతివారము బ్రకటింపఁబడును.

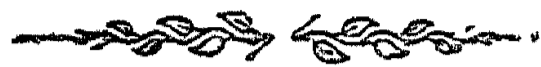
ఒక్కసారి చదివిన వారెల్లప్పుడు చదువఁ గోరుదురు.

ప్రచారము దినదిన మభివృద్ధి నొందుచున్నది.

అమృతాంజనముయొక్క అత్యద్భుత గుణములను పొగడి వేలమంది వ్రాయుచున్నారు. పడిశములకు తప్పక యుపయోగింపుడు. గుణము కనపడక పోయిన యెడల సొమ్ము తిరిగి యియ్యఁబడును. వెల 0-8-0.

జ్యోతిశ్శాస్త్ర విషయము.

(మ - రా - రా - శ్రీ, బి. సూర్యనారాయణరావు, బి. యె., యం. ఆర్. యె. యస్., గారిచే వ్రాసుబడినది.)

జ్యోతిశ్శాస్త్ర మనునది స్కంధత్రయముగా నున్నది. గణితము లేక సిద్ధాంతము, ఫలభాగము, ప్రశ్నము, అని మూడుస్కంధములు పేర్కొనబడుచున్నవి. నిజము విచారించినయెడ నది యైదుభాగములుగా విభాగింపఁదగి యున్నది. పైఁ జెప్పిన మూడుగాక, ముహూర్తము, శాంతి యని మఱి రెండుభాగములు చెప్పవలెను. సిద్ధాంతవిషయమున పదునెనిమిది సిద్ధాంతములుఁ జెప్పఁబడి యున్నవి. అయినను “సారోపనిషదేవాద్యా కల్పేత్వస్తిక్ సనాతనిఽయామోదిశ్యుస్వయంప్రాహ, మయాయ పరిపృచ్ఛతే | కాలజ్ఞానంతు తత్సిద్ధం, విశుద్ధంనాన్య దుచ్ఛతే | తత్ విశుద్ధంతఃయత్సర్వ మఽరిగ్రాహ్య మేవతత్ ||” అను బాదరాయణ వచనప్రమాణము వల్ల మనకు సూర్యసిద్ధాంతమే యెల్లసిద్ధాంతముల లోను ముఖ్య ప్రామాణికము. ఇప్పుడు సూర్య సిద్ధాంతమని వాడఁబడు గ్రంథమునందు కొన్ని ప్రక్షిప్తములు గనఁబడుచున్నను పై ప్రమాణమునుఁ బట్టి యది యన్నిటికన్నను మొదటి సిద్ధాంత మనుటకు సాధ్యంబులేదు. త్రేతాయుగారంభమందు సూర్యాంశ సంభూతుండగు మహాపురుషుం డొండు సూర్యసిద్ధాంతమును, మయున కుపదేశించిన ట్లా గ్రంథమందే చెప్పఁబడి యున్నది. ఇటీవల రమారమి రెండువేలైదువందల వత్సరములు క్రింద ఆర్య భట్టులనువారు సూర్యసిద్ధాంత మనుసరించి, కొన్ని సవరణలతో ఆర్యభట్టిమనును సిద్ధాంతగ్రంథమును రచించిరి. రెండువేల సంవత్సరముల మునుపు శ్రీ విక్రమార్కుని సభయందు ఖ్యాతిఁగాంచిన వరాహ

మిహిరాచార్యు లయిదు సిద్ధాంతములను సంగ్రహించి పంచసిద్ధాంతికమును గ్రంథమును విరచించిరి. సూర్యసిద్ధాంతము, పితామహసిద్ధాంతము, పులిశసిద్ధాంతము, వ్యాససిద్ధాంతము, రోమశసిద్ధాంతము నీ యైదుసిద్ధాంతములు నందు సంగ్రహింపఁబడి యున్నవి. వేయిసంవత్సరముల మునుపు భాస్కరాచార్యులను దొడ్డ గణిత విద్వాంసులు, గోళాధ్యాయము, బీజగణితము, లీలావతి, సిద్ధాంతశిరోమణి మున్నగు గణితశాస్త్రమందు సర్వోత్తమములైన గ్రంథములను జేసిరి. అందులకీవ లాఱువందల సంవత్సరములకు ముందు గణేశ దైవజులను గొప్ప జ్యోతిష విద్వాంసు లప్పటికాలమువఱకు గ్రహసంచారములను, గణితమందలి వ్యత్యాసములను సవరించి గ్రహలాఘవమును గ్రంథమును వ్రాసిరి. ఇటీవల రాజుల యన్యోన్యయధ్యములచేతనో మఱి యేకారణమువల్లనో, నిదివఱకు నెవ్వరును గ్రహస్థితిని సవరించి గణితము నేర్పఱచు మహాపురుషులు పుట్టినవారు కారు. వసిష్ఠులు, నారదుఁడు, పరాశరుఁడు, వ్యాసులు, గర్గి మున్నగు మహర్షులు సిద్ధాంతములను వ్రాసినదేగాక ఫలభాగమును సహితము విస్తరముగా వ్రాసియున్నారు. జ్యోతిషగ్రంథమును బరిశీలించిచూడ, నిటీవలి వరాహమిహిరాచార్య సత్యాచార్య చాణుక్య ప్రభృతులు, వృద్ధయవనుఁడు గొప్ప పండితుఁడైనట్లు చెప్పుటయేగాక తమగ్రంథము లందద్వచనము లుదాహరించినట్లు దెలియుచున్నది. యవనులనువా రెవ రెందుండినవా రేకాలమందుండి రనుసంగతి విచారింప గర్తవ్యము. గ్రీక్

అమృతాంజనము:—గుణమత్యధికము. వెల స్వల్పము. మియింటియందు సంవత్సరములో 365 దినములుండి తీరవలయును. ఒక్క బుడ్డినయినను తెప్పించి చూడుడు. వెల 0-8-0, అమృతాంజనము డిపో, ఫోర్టు, బొంబాయి.

దేశమందలి అయోనియన్ అను ద్వీపములందు నివసించువారికి యవనులని నామాంతరము గలదు. షారసీక దేశమందలి ముఖ్యపట్టణ మైన ఐవాక్ మును పట్టణమందలి ప్రజలకు యవనులని పేరు గలదు. అరేబియా దేశపు జనులకు యవనులని సర్వాయనామమొందు గలదు. జానాద్వీపమందలి కనులకు జావనులు లేక యవనులు అని పేరున్నది. ఈ యవనులు 2000 సంవత్సరములక్రిందటి ఇండియా దేశమునకు వచ్చి, రాజ్యస్థాపనము జేసి, కొంత కాల మీ దేశమును బాలించి యనంతరము తమ దేశమునకుఁ బోయిరి. వృద్ధ యవనులనువారు దొడ్డ పండితులుగానుండి జ్యోతిశ్శాస్త్రమును జక్కగాఁ జదివి బ్రాహ్మణోత్తములచే గౌరవమును బడసిరి. ఫలభాగమును గుఱించి మహర్షులు విస్తారముగా గ్రంథములను వ్రాసియున్నారు. ఈ గ్రంథములు చాతుర్లక్ష పరిమితిని పొందియున్నవి. పూజ్యులైన భాస్కరాచార్యులు జ్యోతిశ్శాస్త్ర మత్యవశ్యకమని యు, గణిత మెంత నేర్చినను, ఫలభాగమే దాని ముఖ్యప్రయోజనమనియు నొక్క వక్కాణించి యున్నారు.

వసిష్ఠ, నారద, పరాశర, గర్గి ప్రభృతు లీశాస్త్రమును వేదాంగమనియు, వేదముల కిది చతుస్స్వరూపమనియు యానతిచ్చినారు. ఈ శాస్త్రమును జక్కగా విచారించునెడ, దీని పేరుచేతనే యిందలి ఫలములు వ్యక్తమగుచున్నవి. జ్యోతిస్సన వెల్తురు. ప్రపంచమందలి సృష్టి స్థితి లయావస్థలు జ్యోతిస్సువలన గలుగుచున్నదనుటకు జంక సంశయంబు లేదు. వెలుతురు లేనియెడల యేప్రాణులును జీవింపఁ జాలవు. సన్యాదులు ఫలింపవు. లోహాదులు వృద్ధిక్షయమునుఁ బొందవు.

“ ఆదిత్యా జ్యాయ తే వృష్టిః వృష్టిరన్నం తతః ప్రజా” యను సంహిత ప్రమాణముచే సమస్త భూత

కోటికి సూర్యురక్తి యావశ్యకమను తెల్లరకుఁ దెల్లంబై యుండు. జ్యోతిశ్శాస్త్రమన, పదార్థసంయోగములచే గలుగు వ్యత్యాసములనుఁ జూపెడి జ్ఞానముగాని వేఱొండుగాదు.

నరునందు స్థూలసూక్ష్మ కారణ శరీరములు విద్యుచ్ఛక్తి స్వరూపముగా నుండి కొంతభాగము దృష్టముగాను, మఱికొంతభాగము అదృష్టముగాను నున్నది. ‘ ఆకాశాద్వాయుః, వాయోరగ్నిః, అగ్ని రాపః | అద్భ్యః పృథివీ | పృథివ్యా ఓషధయః | ఓషధీ భ్యోన్నం | అన్నాత్పురుషః ’ యను యుపనిషద్వాక్యప్రమాణమునుఁ జూడ, పంచమహాభూతములు సూర్యునియందే యుత్పత్తిలయమునుఁ బొందుచున్నట్లు స్పష్ట మగుచున్నది. ‘ ఆపోవాయుదగ్ం సర్వం’ యను శ్రుతివాక్య విచారణముచే సమస్తవస్తువులు జలమందే పుట్టుచున్నవని దెలియుచున్నది. ఉపకమున కాధారభూత మగ్ని, అగ్నికి సూర్యుఁడు మూలకారణంబు. ఇట్లుండు ప్రపంచక్రమమందు సూర్యాది నవగ్రహములు తమతమ తేజస్సులను యాకాలమునకు యుక్త మగునట్లు సప్రమాణముగా నిచ్చుచుండినయెడ ప్రపంచస్థితికి గలుగునేగాని లేనియెడ నిమేషమాత్రంబును భూమండలంబుండ నలవిగాదు. భూమికట్లు యునికిలేనప్పుడు ధాతు, మూల, జీవంబు లెట్లుండఁగలవు?

తేజస్సునందు పదార్థము లంతస్థూతములై యుండు. ఈ పదార్థ సంయోగ వియోగములే సృష్టియందు గోచరమగునట్టి సమస్త జంతుజాలంబులకు మూలకారణం బై యుండు. నీ సంయోగ వియోగములు సూర్యకిరణాంతర్గత శక్తులకు లోఁబడి యెల్లప్పుడుఁ బనులను జేయుచుండు. ఈవిషయమును జక్కగాఁ దెలుపునట్టి శాస్త్రమునకే జ్యోతిశ్శాస్త్రమని పేరు. నీశాస్త్రం బెల్లరకు నత్యావశ్యకం బైయుండు. పూర్వజన్మమందు తాను నీరీతి

తామరతయిలము:—మా రాజారాణీ మార్కు తామరతయిలమును మాడుపర్యాయములు రాచినయెడల తామర నయముగాకున్న సొమ్ము తిరిగి నిచ్చివేసెదము. వెల 0-6-0. ఆమృతాంజనము డిపో, ఫోర్టు, బొంబాయి.

నుండె ననియుఁ ఈజన్మమున తనకేఫలము లెప్పు డెప్పుడు జరుగుననుటయు, వాటివాటి కెట్లు నడచు కొనవలయునను ప్రాణతుల్యమగు సంగతులు జ్యోతి శ్శాస్త్రముఁదప్ప వేఱొండు చెప్పఁజాలవు. హో వేయేల. మనుష్యుఁ డాదినుండి యేరితి నడచెను, ఇకముం దెట్లు నడవఁబోవు ననునట్టి సంగతులు జ్యోతిషముతప్ప తదితర శాస్త్రములు పేర్కొనవు. జన్మకాలమందలి గ్రహస్థితులంబట్టి యేర్పడు దోష ములను దొలఁగించుటకు ముహూర్తశాస్త్ర మేర్పడి యున్నది.

వైధవ్యమపుత్ర, దారిద్ర్య మవిద్యాదులగు ననేక దోషములనుఁ బోఁగొట్టి, మంచి ముహూర్తముల యందట్టి శుభ కార్యము లొనరించినచో, వాటి నావరించి యుండు దోషములు దొలఁగి శుభంబు ప్రాప్తంబగు. శాంత్యాదులు పూర్వగ్రంథముల్ల యందుఁ బేర్కొనఁబడియున్నవి. శాంత్యాదులన, నౌషధములచేతను, జపములచేతను, హోమముల చేతను, దానములచేతను, దోషములు పరిహరిం చుట యోగముచే సమస్త దురితములనుఁ బోఁగొట్టు కొననగు. “ యేకో త్తరంమృత్యుశతం క స్త్రికా దేహే ప్రతిష్ఠితం | త త్రేకః జాలసంజ్ఞోభూ చ్ఛేషాస్త్యాగంతు కా స్తృతః | యేచత్వాగంతుకాస ర్వే తేవైశ్చ్యా మ్యంతిభేషజైః | జపహోమప్రదానైశ్చ కాలమృత్యుర్న శామ్యతి || ” , నట్టిలసహ్యబరచి నాభ్యాగ్య మనుట కంటె ముందు రాగల సుఖదుఃఖమును జ్యోతిశ్శాస్త్ర ముచేఁ దెలుసుకొని, సుఖము రాఁబోవునెడ నెట్లు దానిని వృద్ధిపరుపవలెననుటయు, దుఃఖ మొదవునెడ యెట్లు పరిహరింపవలె ననుటయు ప్రతియొకని ముఖ్య కర్తవ్యమని మహర్షులంద రేకీభవించి దెల్పియున్నారు.

శాస్త్రమన ననేకసంకేతము లేర్పడియుండుట సహజము. వీటియొక్క మర్యాదలను దెలిసి, ఫల ములు చెప్పినయెడ నెన్నటికిని వ్యర్థముగావు. అను

భవసిద్ధమైనట్టి నీశాస్త్రమునుఁ జక్కగా పరిశీలించి ఫలములు వక్కాణించినచో నేల వృథయగును? లగ్నాధిపతి దుర్బలుఁడై పాపగ్రహములతో జేరి దుస్థానస్థితిఁ గలిగినయెడ జాతకుని దేహ మెల్లప్పుడు రోగముచేఁ బీడింపఁబడుచుండు. వీటిని దెలిసి తగు మైన శాంత్యదుపాయములచే శ్రమనివారణ బొంద వలెను.

ద్వితీయాధిపతి దుర్బలుఁడై షష్టాష్టమ వ్యయ స్థానములందుండి పాపగ్రహ సంబంధ దృష్టి గలిగిన యెడ ద్వితీయభావ ప్రద్యోతకమైన నేత్ర, కుటుంబ, ధనభావములకు హాని గలుగుచుండు.

భ్రాతృకారకుఁడును, తృతీయాధిపతియు, నీచు లైనను, దుస్థానగతు లైనను లేక నీచాంశములందుండి పాపగ్రహములతోఁ జేరినను, భ్రాతృవులు గలిగి నశింతురు.

చతుర్థాధిపతి యుచ్చుఁ డైనను, గురువుతో జేరి, 1-4-5-7-9-10-11-వ భావములయం దుండినను వాహనాద్యభివృద్ధిగలుగును.

పంచమాధిపతి కేంద్రములయందుగాని లాభ మునఁగాని స్వక్షేత్ర మిత్రక్షేత్రోచ్చములందుగాని శుభగ్రహములచేఁ జూడఁబడినను, వానితో గూడి యుండినను సంతానభాగ్యము గలదు.

షష్టమందు శుభగ్రహము లుండినను, చూచి నను, షష్టాధిపతి షష్టమందుండినను, నాయింటిని చూచినను శతృవృద్ధియగును.

సప్తమాధిపతిగాని ద్వితీయాధిపతిగాని, పాపగ్ర హయుక్తుఁడై, పాపగ్రహదృష్టుఁడై, యేరాశియం దుండునో యారాశ్యాధిపతి బలహీనుఁ డయ్యెనేని, జాతకుఁడు తప్పక మరయొకభార్యనుఁ బెండ్లియా డును.

అష్టమాధిపతి శుభగ్రహయుక్తుఁ డై శుభక్షేత్ర మం దైనను కేంద్ర త్రికోణములయం దైనను యం

జ్వరహారి:—అన్ని విధములయిన జ్వరములను నాశముచేయును. పట్టు విడుపు, చలి, పురాణ, మన్య జ్వరములకు తప్పక యుపయోగింపవలయును. వెల 0-12-0. అమృంతాంజనము డిపో, ఫోర్టు, బొంబాయి.

డిన, జాతకునికి పూర్ణాయుర్దాయము, విద్యయు, సుఖమును గలుగును.

నవమాధిపతియు, పితృకారకుఁడును జేరి నవమ పంచమములం దెచట నైన యుండి వృషస్థామ వ్యయాధిపతులతో గాని శత్రు పాపగ్రహములతో గాని సంబంధించిన యెడల జాతకుఁడు పుట్టినఁజెంటనే తండ్రి మృతిబొందును. దోషప్రాబలము లేక నిదర్శనమునకు రాదు.

దశమాధిపతి 1-2-3-4-5-7-9-10-వ భావముల యందుండి శుభగ్రహ వీక్షణముఁ గలిగెనేని జాతకుఁడు అభిమానము, దాతృత్వము, సంగీతానురక్తి, మితభోజనము, పారిశుద్ధము, సుఖము గలవాఁడై రాజువలె నుండును.

ఏకాదశమందు సూర్యుఁడుంటే పితృధనము, చంద్రుఁడుంటే మాతృధనము, కుజునిచే భ్రాతృధనము, బుధునిచే మాతామహవర్గ ధనము, గురువుచే పుత్రవర్గ మూలకము, శుక్రునిచే పత్నీవర్గమూలకము, శనిచే భృత్యవర్గమూలకముగా ధనము గలుగును.

ద్వాదశాధిపతి శుభగ్రహమై మిత్రోచ్చ కేంద్ర త్రికోణములయందుండి, ధర్మకర్మాధిప సంబంధము గలిగియుండుటేగాక ద్వాదశమున శుభగ్రహ ముండెనేని, జాతకుఁడు మితవ్యయ మొనర్చి సకలసుఖములచే రమ్మిం డగును.

ఇట్లు పండ్రెండు భావములును జక్కగా పరిశోధించి ఫలాఫలములును జ్యోతిష్కుఁడు జెప్పవలయు. మఱియు “ఏకగ్రహోచ్చజాతస్యసర్వారిష్టవినాశనం | ద్విగ్రహోచ్చతుసామంత స్త్రీహోచ్చమహీపతిః | చతుగ్రహోచ్చేసామ్రాట్ స్యాత్ పంచోచ్చేలోకనాయకః ||” యన్నట్లు యొకగ్రహ ముచ్చమైనయెడల యన్నిసంకటములు దొలగిపోవు. రెండుగ్రహము లుచ్చమైనయెడసామంతరాజగును. మూడుగ్రహము లుచ్చముగానున్న రాజగును. నాలుగుగ్రహము

లున్నయెడ నామ్రాజ్యము పొందును. ఐదుగ్రహము లున్ననో లోకనాయకుఁ డగును. ఇట్లనే యొక గ్రహము నీచమైనయెడల శ్రేణితొందరలు గలుగుచుండు. రెండుగ్రహములు నీచమైనయెడ పనులయందు విఘ్నములగుచుండు. మూడుగ్రహములు నీచమైనయెడ యేషనులు చేసినను తృప్తికరము లేకయే ప్రయాసము బొడగుచుండు. నాలుగుగ్రహములున్నయెడ యెట్టివాడు ఏపనికిఁ జేయివేసినను నాపనులన్నియుఁ బాడగుటగాక, చానిని జేర్చినవారికిఁగూడ తొందరలు గలిగించు. ఐదు గ్రహము లున్నయెడ వాని యవస్థ జెల్పవలసినదే లేదు. ఎందునకుఁ బనికిరానివాఁ డగును.

ఇట్లు గ్రహములయొక్క స్థితిగతులనుబట్టి మంచి చెడ్డ ఫలములను దెలిసికొననగు. “నాభోక్తంక్షయతే కర్త కల్పకోటిశతైరపి | అవశ్య యచుభోక్తవ్యం కృతంకర్త శుభాశుభ” మన్నట్లు మనమునుభవించునది యెల్ల పురాకృత కర్మవశంబు దప్పించుకొనుట కుపాయంబు గానరాదనుమాటను దొలగించి సౌఖ్యమును గలుగఁజేయు శాస్త్రమునకంటె వేరెద్దిగొప్ప? గ్రహస్థితులను దెలిసికొన్నతరువాత దశాభుక్తులుగట్టి, యేయేదశ లెప్పుడువచ్చు, వాటిచే నేమిఫలము గలుగునని దెలియు టత్యావశ్యకము. “పంచమేశదశాయాచధర్మపశ్యదశాతుయా | అతీవశుభదాప్రోక్తా కాలవిద్భిర్మనీషిణిః | పంచమేశేనయుక్తస్య చారేవ శుభదాదశా | కథాధర్మపయుక్తస్య దశాపరమశోభనా | తాభ్యాందృష్ట్యసభేభేటస్య | దశారాజ్యప్రదాయినీ” యన్నట్లు, పంచమాధిపతిదశయు, భాగ్యాధిపతి దశయు, వీరిద్దరికి పాపగ్రహవీక్షణములు లేక బలవంతులైనయెడ సర్వవిధముల శ్రేయస్కరము. నేజాతకమందైనను సూర్యచంద్రాదులు బలిష్ఠులై దశమ లాభములయందుండి రేని యట్టి జాతకుఁడు తక్కవస్థితియందుఁ బుట్టి

తామరతయిలము:—మరద, ఉంగరముపంటిచుట్లు, పొక్కులు, రసికారుట, వెండ్రుకలు ఊడిపోవుట

మొదలగు వానిని మాడు పూటలలో నయముచేయును. వెల 0-6-0. అమృతాంజనము డిపో, ఫోట్ర, బాంబాయి.

యితే నిది వేదకర్తానుష్ఠానమునకు మాత్రము గా
 లము దెలుపున దేగాక, జన్మాంతరమున తనచే జేయఁ
 బడిన సుకర్త దుష్కర్త రూపమైన పౌరుషమునకు
 ఫలమైన సుఖదుఃఖములు నీజన్మమం దిటువంటి కాల
 మం దిటువంటి గూఢముతో నింతకాల ముండునని
 తెలియఁజేయుటచే, చదివినవారికిఁ జదువని వారికి
 గూడ కష్టసుఖములు సమముగ ప్రాప్తమగుటచే,
 ప్రాప్తమై సుఖమును వృద్ధిపఱచుటకు, దుఃఖమునుఁ
 బోఁగొట్టుకొనుటకు తగిన ప్రయత్నము చేయవలె
 నను కోరిక ప్రాణినమూహమునం దూరియుండు
 టచే, పూర్వ కర్తానుగుణముగా ప్రాప్తమైన సుఖ
 దుఃఖములు, లాభాలాభములకొఱకు తగిన ప్రయ
 త్నమునుఁ జేయవలెనను పురుషులందఱు నీజ్యోతి
 శ్శాస్త్రము నభ్యసించి తన్మూలక మిష్టనిష్ట పరిజ్ఞాన

మునుఁ బొంది, అనిష్టమును పరిహరించుటకు తగిన
 ప్రయత్నమును జేసి సుఖభాగులయి బుద్ధిపొందు
 సంపన్నులని యెన్నఁబడుటయే జ్యోతిశ్శాస్త్ర మును
 జదువుటచే తగినఫలమును సంశయము దెలియుచున్నది.
 ఏయేకాలములయం దెటువంటి పనులను జేయవల
 యును, చేయుటచే లాభమా? నష్టమా? యను
 ముఖ్యాంశసంగతులుజ్యోతిశ్శాస్త్ర ముతప్ప వేఱొండు
 శాస్త్రము చెప్పఁజాలదు. మనిషి లోకమునందు
 పుట్టినపిమ్మట సుఖపడుటకు తగుమైన యుపాయములు
 జ్యోతిశ్శాస్త్రమువల్లనే దెలిసికొన నగుఁగాని, వేఱు
 శాస్త్రములచే కాఁజాలవు. ఇట్టి సర్వోత్కృష్టమైన
 జ్యోతిశ్శాస్త్రమును నందఱు నభ్యసించి శ్రేయో
 వృద్ధిం బొందుదురుగాక.

అమృతాంజనము.

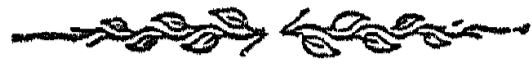
హిందూ దేవైశ్వర్యమును వృద్ధిచేసి వాణిజ్య
 రాజులని బ్రసిద్ధి గాంచిన జాతుల వారిలోఁ బారసీకు
 లగ్రగణ్యులు. వారి కాంతలు పురుషులకుఁ దోడ్పడి
 వారి గృహములను భూతలస్వర్గముగ జేయు
 చున్నారు. అమృతాంజనము ప్రకటనను జూపు పార్శ్వ
 కన్యను జూడుడు. శరీరమునందు శక్తియుండిన గాని
 ధనార్జన కపేక్ష పుట్టదు. తలనొప్పి, పార్శ్వపు
 నొప్పులు, వాయుపోట్లు, బెణుకులు మొదలగుజబ్బుల
 వలనఁ బాధ నొందుచున్న యెడల నీవెట్లు ధనార్జన
 మునుచేయుదువు. వీనిని అమృతాంజన మువయోగిం
 చుటవలన ప్రథమమున బారదోలుము. అమృతాం
 జన మమృతతుల్యము. వెల 0-8-0.

చిరునామా:—
 అమృతాంజనము డిపో,
 ఫోర్టు, బొంబాయి

మా తామరతయిలము:—మీ తామర బాధను తొలగించుటకుండగా ఏల ఎల్లప్పుడు బాధపడుచున్నారు. అనేకవేల
 డబ్బాలను ప్రతివారము అమ్ముచున్నాము. ఇక బాధపడకుడు. వెల 0-6-0. అమృతాంజనము డిపో, ఫోర్టు, బొంబాయి.

భారతవర్ష ప్రాచీన దేహపరిశ్రమాపద్ధతి

(మ-రా-రా-శ్రీ, బులుసు - రామజోగారావుగారిచే వ్రాయబడినది).

“వరమాయరనామయం”

మన భారతదేశీయులు పూర్వ మతిశ్రద్ధాభక్తుల తో దేహపరిశ్రమ చేయుచుండెడివారు. వారలనవ రతము శారీరాంగ్యమే సంపదకన్న వేయి మడుంగులధికమని దలచుచు దేహారోగ్యధనము నార్జించుచుండెడివారు. అట్టివారిలో పరశురామ, ఆంజనేయ, భీమ, భీష్మ, ద్రోణ, కృపాచార్య, అశ్వత్థామ, అర్జున, ఘటోత్తచ, కర్ణ, జరాసంధ, సింహ బల, దుర్యోధనాది మహాబలులార్యకులు. వీరి తరువాతవారమగు మనము కూడ, వీరలవలెనే బలపరాక్రమ సంపన్నులగుటకు తగినసాధన సా మగ్ని నేర్పఱచుకొనిన గదా! వీరిసమానమగుదుము. వీరి శారీరక సామాజిక ఆత్మీకోన్నతు లెంత లెస్సగా నుండెడివో, ప్రతిభారతీయునకును తెలు సును. పైనుడివిన మూటిలో మొదటిదే తక్కిన రెంటికిని సరియైన కారణభూతము. ఎవనియందు బలమధికముగా నుండునో, వాడే విజ్ఞానాభి వృద్ధి జేసికొనగలడు. విజ్ఞానుల యాత్మలే యతి బల ముగా నుండును. మఱియు బలముగానున్నపుడే సత్కర్మ చక్కగా ననుష్ఠించగలడు. మనపూర్వు లందరును బలముగానుండి, సత్కర్మ యధావిధిగా ననుష్ఠించుచుండెడివారు. “శరీరమాద్యంఖలుధర్మ సాధనం.” సమస్త ఇహపర కార్యసాధనభూతము, శరీరక్షణ. ఇట్టి శరీరక్షణకు సాధనములయిదు. 1. బ్రహ్మచర్యము, 2. శుద్ధోదకస్నానము, 3. సకాల భోజనము, 4. నిద్రాపరిమితి, 5. దేహపరిశ్రమ. కర్మ లలో ముఖ్యము స్నానముగాన దీనినిగురించి

యించుక ముచ్చటించెద. స్నానమాచరించనిది, తక్కినకర్మ లొనరించుటవలన లాభములేదు గాన స్నానమాచరించుటకు దృఢకాయమావశ్యకము. దృఢకాయులు గానివారు స్నానమాచరించలేరు. ఒకవేళ ఆచరించినను, అట్టివారు వాత, కఫ, రో గాది బాధలచే బీడింపబడి, మృత్యుదేవత కర్పణ మగుదురు. స్నానమువలన గదా శరీరము చల్ల పడును; స్నానముచేయనిది యొడలు శుభ్రముగా నుండదు. ఒడలు శుభ్రముగా నుండనపుడు, సుకర్మ చేయ నిచ్చగలుగదు. ఇంకను దుర్గంధాది యుప ద్రవములకు యాస్పదమయి దేహము చెడిపోవును. పైనుడివినట్లు దేహబలములేనిది ఆత్మ సాధారణ ముగా నున్న తికిరాదు. ఆత్మబలము లేనివార లజ్ఞా నులు. కాబట్టి అజ్ఞానులు సంఘవినాశకు లగు చున్నారు. సశోతనులు, ప్రకృతిమాత, యాజ్ఞనుల్లంఘించక, శాస్త్రోక్తముగా నీతీరున కీర్తికాములయిరి. సాధారణముగా, అరుణోదయ సమయము సాము చేయుటకు దగినదని కొందరును, సాయంకాల మత్యుత్తమ మయినదని మఱి కొందరును, మధ్యా హ్నము తగుసమయమని యింకొక పక్షము వా రును, వ్యర్థముగా వాదులాడుచున్నారు. కాని ఈ వాదములన్నియును తప్పే. మన ప్రాచీనులు, దేహ పరిశ్రమయందు తృహ ముత్పన్న మయినపు డెల్లను, పరిశ్రమ చేయుచుండెడివారు. వారు సాము గరిడి లలో నొకరితో నొకరు మాటలాడుకొనుచు, గురువుల సమ్ముఖమున వారుచెప్పిన దంతయు కుశా గ్రబుద్ధులగుచు తప్పక నేర్చుకొనుచుండెడి వారు.

దంతచూర్ణము:—నోటిలోని దుర్గంధములను బాపును. చిగుళ్లను బలపఱచును. రక్తముకొరట నాపును. దంతము లను ముత్యములవలె తెల్లగానుంచును. వెల 0-2-0 మాత్రమే.

మరియు, మల్లయుద్ధము చేయుట, (కుస్తీ) జోడిలు త్రిప్పుట, గదలతో సాధనము చేయుట, భింజివాలములు, శూలాయుధములు, రాతిగుండ్లు, ఉడిశలు, మొదలగు వానితో సాముజేయుట, ధనుర్బాములు ధరించి, శరపంజరములు గట్టుట, దూరభూములనుండి గురిజూచుట, ఈనుట, గుట్టపుస్వారి చేయుట, దుముకుట, పరుగెత్తుట, గొలుసులు ద్రిప్పుట, ఒడలు నుబ్బించుట మొదలగు పలువిధములుగా శ్రమపడి, మహాబలరాక్రమ సంపన్నులగు చుండెడివారు.

(2) మనప్రస్తుతస్థితి.

దేహ పరిశ్రమయను మాట చెవుల పడినంత మాత్రముననే మొగమొర జేసికొను, మన భారతీయులెంత దుస్థితి లోనున్నారో ప్రతిబుద్ధిశాలికిని గోచరమేగదా! బ్రహ్మచర్యమనునది మొదటికే పూజ్యము. ఇక పంచపంచ ఉపాకాలమందు నిద్ర మేల్కొని శౌచానంతరమందు స్నానమొనరించి, పంచమహాయజ్ఞములు జేసి, తేజోవంతుడగు టెట్లు? పదునాలుగేండ్లు రాకపూర్వమే, పురుషుడను, పన్నెండేండ్లు రాకమునుపు స్త్రీయును, సంభోగేచ్ఛ గలవారయి, బ్రహ్మచర్యము నేలగలుపుచు, పవిత్రమగు ఋషులకీర్తి గీటువెట్టి నశించుచున్న మన భారతీయుల దుర్దశ యెంతని విన్నవించు. అకటా! కురుపాండవ యుద్ధమొంత కొంపదీసినది. ఉత్తమ క్షత్రియులు, దేవబ్రాహ్మణులు, సత్వైశ్యులు, విశ్వాసకరులగు శూద్రులు, లెక్కలేకుండ మడసిరి. ఇంతమంది మహానుభావు లొక్కసారి నశించుటచే, మిగిలినవారి కుత్సాహ భంగమయి, మనోదుర్బలత్వము పుట్టినది. ఈదుర్బలత్వమునకు కారణమిది తప్ప వేరులేదు. ఈదుఃఖ మిట్లుండఁగా “ గోరుచుట్టు మీద రోకటి పోటన్నట్లు ” ఈ దేశమునకు, యవనులరాక యింకొకమహానష్టము. వీరికాలములో

మనపుస్తక భాంజాగారము లెన్నో వినాశము చేయఁబడి ముఖ్యముగా మనప్రస్తుత శరీర సామాజిక, ఆర్థికోన్నతులను నశింపజేసిన, అతిబౌద్ధవివాహము లారంభమైనవి. ఈ శత్రువులను జయించు ఉపాయమెరుగక మనమిట్టిమర్దశి నొందుచున్నాము. దీనికయి చింతించు వారెవరు! మనలో నిపుడు నవశక్తి యంకురించుచున్నది గాన బాగు పడెదము.

మనమవలంబించవలసినపకర్త.

దేహపరిశ్రమ ముఖ్యమయిన సులభమార్గము. ఈ పరిశ్రమయందిష్టమున్నపుడే ప్రారంభించవలెను. లేనిచో లాభము లేదు. శరీరమును బలపరచి వృద్ధి చేయునది మేధాశక్తి. (మేధస్సు) శరీరమున కొకవార్తపంపును. ఆవార్తను కండరము లతిశ్రద్ధతో గ్రహించును. ఈమేధస్సు సాముకంటెను యెక్కువ బలమును సమకూర్చుచున్నది. గనుక బుద్ధిబలము లేనిది దేహబలమురాదు. ఇందు కుదాహరణము చూడుడు. ప్రతిదినము ప్రాతఃకాలము మొదలిడి దినాంతమువరకు కఠినముగా పనిచేయు కూలివాండ్రలో నూటికి 99 గురు బలహీనులుగనే గన్పడుచున్నారు. అదేలయన:—పాప మీబీదలు అయ్యో! ఆలుబిడ్డ లల్లాడుచున్నారే! కూటికి గుడ్డకు లేక పోయనే! నేడెంతప్రాద్దెక్కి పనికి పోవుచున్నాను. కూలిసరిగా దొరకనియెడల గ్రాసమునకు చాలదే” యని పరిపరి విధముల తపించుచు వ్యాకుల చిత్తుడయి పనిచేసిచేసి యలసి యింటి కేగు బీదకూలి వానికి బలమొందుండివచ్చును. బలమన నెద్దియో దెలిసి దానికొరకు పాలుపడువారలే బలవంతు లగుచున్నారు. గాని కేవల కాయకష్టమువలనఁ బలమొంతమాత్రమురాదు. భోజనమునకుముందు భోజనముకావేగమే నిద్రించు సమయమునందు సాము చేయఁగూడదు. పరిశ్రమయందాస్తక్తి గలవారు సం

కేశవర్ధని:—ఆంధ్రస్థ్రీలందరు కేశవర్ధనిని వాడి తీరవలయును. వెండ్రుకలను పెంచి, నునుపు దెచ్చి, మనోహరమయిన సువాసనలతో ఘుమఘుమ లాడుచుండును. వెల 1-0-0.

బాబు కృష్ణకుమారమిత్రుల పుత్రికత్నముగు శ్రీమతి స్వర్ణకూమారి దేవివంటి యాండ్లయభాషా నాగ్రిక తలఁ బడసిన వంగదేశ విద్యుషీమణులు వంగదేశ భాషాపత్రికలకు సంపాదకులును, లేఖరులు నయి బహువిధములఁ బ్రోత్సాహపరచుచుండుటవలన, నా దేశముత్వరలో నభివృద్ధిఁ గాంచుననుటకు సం దేహము లేదు. వంగదేశభాషా పత్రికలలో నొక్కఁడైనను ప్రోత్సాహ భంగమునకుఁ బాల్పడి, తుదముట్టినది కానరాదు. 20,000 మంది చందాదారులను, గల పత్రిక లచ్చటఁ గలవను మాటయే వంగదేశీయుల పత్రికాభిమానమును వేనోళ్ళ వక్కాణించుచున్నవి.

పంజాబు పశ్చిమోత్తర దేశములలో నచ్చటి విద్యాధికుల భాషాభిమానమునుబట్టియుఁ, బాఠక గణ ప్రోత్సాహబలమును బట్టియు, లాహోరు పట్టణమునఁ బ్రతిదినమును వెలువడు పైసా అల్పారను ఉరుదూ పత్రిక 20,000 మంది చందాదారులను గలిగి యున్నది.

హోర్వాష్ట్ర దేశమున దేశభాషాభిమానులగు తిలకు, సర్ జస్టిస్ చందావార్కురు, ఆనరేబిల్ గోఖలే, కాక్టరు భండార్కురు మొదలగు మహామ హులు, కకులయు నుత్సాహసంపత్తినిబట్టి యెన్నియట్లుకనుక గాఢాంగీకారపత్రికలు, వార పత్రికలు మహోర్వాష్ట్ర భాషలోఁ బయలుదేఱినవి. వానిలోఁ గేసరిపత్రిక రమారమి 20,000-టికిఁ దక్కువ కాని చందాదారులను గలిగి, యవిచ్చిన్నముగఁ బ్రచారమును గాంచుచు బత్రికాధిపతులును బాఠక వర్గమును గోరు ఫలముల నొసఁగి దినదిన ప్రవర్ధ మానమగుచున్నది.

గుజరాతి దైనికభాషాపత్రికలారుఁ బకబొంబాయి పట్టణమున జయప్రదముగ జరుగుచు, ననేకవిధముల జనుల ప్రోత్సాహమును గాంచుచుండుట విద్యా

భాషాభిమానులును, కారవసీయులు నగు పారసీ గుజరాతి ప్రముఖుల చుహిమావిశేష మనవలసినది.

ఇట్లు భారత దేశమున వంగ పాంచాల ఘూర్జర మహానాష్ట్ర రాష్ట్రములలోని పండితులయు పామ రులయు దేశభాషాభిమాన ప్రాముఖ్యతనుబట్టి, యాండ్లను సత్ప్రభువులు మన దేశోన్నతికొఱకు మనకుఁ బ్రసాదించిన స్వాతంత్ర్యములలో ముఖ్య మైనట్టి పత్రికా నిర్వహణమువలన నా దేశములు వృద్ధిని గాంచుచున్నవి.

దాదాపు రెండుకోట్ల జనసంఖ్యఁ గలిగిన మన యాంధ్రదేశమున మొట్టమొదటఁ బ్రచారమునకు వచ్చిన పురుషార్థప్రదాయని యను మాసపత్రిక మ-రా-రా-శ్రీ, రంగనాయకులు నాయుడుగారి ప్రయ త్నాతి శయమువలన బందరు పట్టణమునఁ జన్పించి గొంతకాలమువరకు జనుల పోషణను సంతానమును బడసి నామావశిష్ట మయ్యెను. తరువాత దేశ భా షాభిమాన పరిపూర్ణులును, సంఘసంస్కరణ మూల కర్తలు నగు బ్రహ్మశ్రీ రాపుబహద్దరు కందుకూరి వీరేశలింగము పంతులుగారు వివేకవర్ధనీ యను పేర నొకపత్రికను రాజమహేంద్రవర పురమున స్థా పించి, కొంతకాలము పత్రికలకుఁ గొంతపడి యుం డిన మన యాంధ్రదేశమున, శుష్కించి యుండిన యస్తద్దేశీయుల హృదయజ్ఞేత్రములను హాస్యభక్తి రస ప్రవాహముచేఁ గొంతవఱకు ఫలవంతముచేసి, యితరులకు మార్గదర్శకు లైరి. బ్రహ్మశ్రీ మహా మహోపాధ్యాయ కొక్కొండ వేంకటరత్న శర్మ గారి యాంధ్రభాషా సంజీవినీ పత్రిక, గతప్రాణమై యున్న పత్రికాలోకమునకుఁ బునర్జీవము నొసఁగి యాంధ్రుల కృతజ్ఞతకుఁ బాత్రమై, కీర్తిశేష మయ్యెను. తరువాత నెన్నియొ యాంధ్రపత్రికలు పుట్టినవి, యెన్నియొ గిట్టినవి. ప్రస్తుతము మన దేశము

పదార్థవిజ్ఞానశాస్త్రము:—(Physics) రైలుబండి, టెలిగ్రాం, టెలిఫోన్, గ్రామోఫోన్, గిట్టు చేయుట, విద్యు ద్వీపములు మొదలయిన వాని రహస్యము ఈ గ్రంథమువలన తెలియఁగలదు. వెల 1-5-0, చందాదారులకు 0-14-0. మేనేజరు, విజ్ఞానచంద్రిక, చింతాద్రిపేట, మద్రాసు.

మున కర్మకాలము. ఈ సమయమునకు ముందు దేహపరిశ్రమచేయ వీలున్నవారు పరిశ్రమానంతరమున చన్నీళ్లస్నానమే చేయవలెను. ఈ వేళయందు నదులు, తటాకములు, కూపములందును, నీరతి స్వచ్ఛముగా నుండును. సూక్ష్మ క్రిమి కీటకములు సైతము చలికి భీతిలి పైభాగమునకురాక, నీటిక్రిందనే లోతునఁ బడియుండును; కావున స్నానమాచరించువారికీజీవులవలన కలుగు, భయంకరోపద్రవములు తప్పను. ఇక ప్రాద్దేశికీన తరువాత ఉష్ణోదకస్నానమే శ్రేష్ఠము. సూర్యరశ్మి సోకగానే వేడిపుట్టును; ఉష్ణపరమాణువుల స్పర్శకాగానే, అడుగుననున్న జంతుజాలములు మీదికి వచ్చి స్నానసమయమున రోమకూపములద్వారా శరీరములో బ్రవేశించి అనేక రోగములను బుట్టించును. ఈయుపద్రవము లెన్నటికి దేహపరిశ్రమచేయువారి కెడమయి యుండును. అదేలయన సాముచేయువారి శరీరములలోని రక్త మత్యూష్ణముగానుండును. ఇట్టిదారుణ రక్తప్రవాహములోనా సూక్ష్మజీవులు జొరపడినను కుతకుతమని యుడుకుచున్న నీటిలోపడ్డ యల్పజంతువుల చందముననే తత్తణముడికి చచ్చును. కావున దేహపరిశ్రమచేయువారిట్టి సమయమందైనను ఏనీటినైనను స్నానము చేయవచ్చును.

సాముచేయ ముగించగానే కొంచము నేపాగి చలిసీళ్లలో నిచ్చకువచ్చినట్లీదుచు స్నానము చేయవచ్చును. దేహపరిశ్రమ చేయువారికి శీతలోదక స్నానము చేయునంతమేలు ఉష్ణోదకస్నానము చేయదు. చలిసీళ్లస్నానానంతరము సమస్త బాహ్యవయవములు ప్రజ్వరిల్లి చిత్తశాంతి గలిగి ఆత్మ బలపడును. కొందరు మల్లులు ఈస్నానము యొక్కలాభము లెఱుఁగక నిస్సారపరచుచున్నారు.

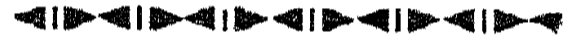
ఇట్లు నిరాకరించు వారనేకులు మితిచేసి యిగుములు గుడుచుచున్నారు. ఈగతులను మనము ప్రతిఱింపుటను ప్రతిదినమును జూచుచున్నారముగదా! సోదర సోదరీ మణులారా! నేవ్రాసిన వ్యాసము నతిశ్రద్ధతో పఠించి, మీరందఱు కూడ అమితబల శాలు రగుచు మీ దేశమాతకు నిజమయిన సంతానము లనిపించుకొనుడు. మీరెరుగుటకయి, నేను ప్రతిదినము భుజించెడు పదార్థములను దెలుపుచు శాకాహారులలోసైత మిట్టి దేహసంపద గలవారున్నారని, మన భారతమాత కెరు చేయుచున్నాఁడను. నేను బ్రాహ్మణుఁడను నాకు చిన్ననాటినుండియు కేవల శాకాహారము నలవాటు చేయఁబడినది. మద్య మాంసాది మదకరపదార్థములు మాపెద్దలుకూడ రుచి చూడలేదు. నాకు బాల్యమునుండి చద్దియన్నము (అనగా తరవాణియన్నము) పదునాలుగేండ్ల ప్రాయము వచ్చువరకు తినెడు నభ్యాసముండెడిది.

పదునైదవయేడు ప్రారంభమయిన వెంటనే రెండు పూటలుమాత్రము భుజించుట యలవాటయి నేటివరకు అదే ప్రకారము జరుగుచున్నది. నాప్రథమభోజనమతిసూక్ష్మము. రాత్రియు నళ్లై భుజించుచుకొన్ని సమయములందు మాత్రము పాలుత్రాగుచుండును. నేనుపరిశ్రమానంతరమందు సూక్ష్మోహారమును దీసికొనను. సాధారణముగా మల్లులు మొదలగు వారలు సాముచేసి ముగించినవెంటనే పాలుత్రాగెదరు. నాకిట్టియలవాటు బాల్యమునుండియులేదు. అందఱు పుష్టిపదార్థములు దిని బలమునార్జించుచుండ, “నేను కేవలనత్యగుణ పదార్థములు దినుచు ఆదర్శకులుగా నున్న బలపరాక్రమవంతులకంటె నతువలో తక్కువ లేకుండుటకయి ప్రయత్నించువాడ” ననిపట్టుపట్టి, నిశ్చలహృదయముతో వ్యాయామము చేయు

విజ్ఞానచంద్రికాగ్రంథమాలః—ఈ పేరుతో సంవత్సరమునకు 4 గ్రంథములు ప్రకటింపఁబడుచున్నవి. ఇందు దేశచరిత్రలు, మహాపురుషుల చరిత్రలు, ఘోరికశాస్త్రములు మాత్రముండును. చందాదారులు కాగోరువారు మేనేజరు, విజ్ఞానచంద్రిక, చింతాద్రిపేట, మద్రాసు, అని వ్రాయవలెను.

చున్నాడను. నిత్యము 4, 5 సేర్లమాంసము తిని కాయము పెంచు మల్లులవతు డంబములు వలుకక శాకములు, అన్నముఁదినుచు నెంతకష్టపడి శరీరసంపద నార్జించికొంటినో న్యాయహృదయులగు మీకు గోచర మగుచున్నది. మాంసముఁదిని బుద్ధివినాశముఁ జేసికొనుచు బలవంతులనిపించుకొనుట సాధ్యము కాదు గాని మాంసమునుత్యజించి సత్వగుణ పదార్థములే నేవించుచు బలపరాక్రమ సంపన్నులగుట ఆంధ్రుల కెంతటి యానందమో మీ రెఱుఁగనిది కాదు. నే నిపుడు కొందరి శిష్యులనుజేర్చి పలువిధములగు పద్ధతులు నేర్పుచు ముందు దేశమునకయి పాటుపడు వారగునట్లు నాసర్వ ప్రయత్నములచేత పాటుపడుచున్నాను. మిశ్రభోజనముచేయక శాకములు పండ్లు మొదలగు స్వాభావిక పదార్థములుదిని రోమువార లెంతటి బలశాలులయి పూర్వము ప్రపంచములో

ననేక దేశములు జయించిరి. అప్పటి మహాపురుషుల చిత్రపటము లిప్పటికి పశ్చిమ దేశములలో ప్రదర్శింపఁబడుచున్నవి. అంతేల మన దేశములో పప్పు, గోధుమరొట్టెలు తిను చొబే యను బ్రాహ్మణజాతి హారు ప్రతిదినము పుష్కలముగా మాంసముభుజించు మల్లగ్రేసరుల నోడించుచున్నారు. ఈ శాకాహారులగు మల్లులలోనుండు మహిమ యింకొకరియందుండునని వేఱచెప్పద నవసరములేదు. ఇది నాయనుభవ సిద్ధమయిన యుపన్యాసము. మీరీపద్ధతి నవలంబించి, మీపుత్రులను పుత్రికలను శాకాహారులుగాఁజేసి, వారి నమితబలశాలు లనిపించుకొననిండు. మీరు మహానుభావులని తెలిసినవాడనగుటంజేసి, సూక్ష్మముగా సూచించి యింతటితో సమాప్తి నొందించుచున్నాడను.

ఆంధ్రపత్రిక.

చెన్నపురి, బొంబాయి, మధ్యపరగణాలు, బర్హారాజ్యములయందు ప్రచారముగల వార్తాపత్రిక.

చందా సం॥ 1-కి 2-3-0 లు మాత్రమే?

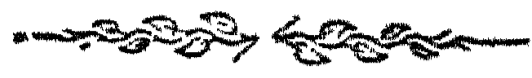
తెలుఁగు దేశ పత్రికలలో నాంధ్రపత్రికకున్న ప్రచారము ఇతరపత్రికలకు లేదు. ఇంతచవుక పత్రిక యు మఱియొకటిలేదు. ప్రచారము దినదిన మభివృద్ధి నొందుచున్నది. పట్టణముల యందును, పల్లెలయందును, వేలకొలది ఆంధ్రులు చదువుచున్నారు. ఉద్యోగస్థులు, వర్తకులు, కిరణములు, కాపులు, వృద్ధులు, విద్యార్థులు నీపత్రికకు చందాదారులుగ నుండి మమ్మాదరించుచున్నారు. ప్రకటనల నిచ్చుటకు యోగ్యమయినపత్రిక. మీరు ఆంధ్రపత్రికలలో బ్రకటనలకై వ్యయముచేయు ధనమునకునాలుగు మడుఁగులు సంపాదించఁగలరు. ఒకసారి ప్రకటననిచ్చిన లాభమును మీరేదెలిసికొనఁగలరు.

చిరునామా:—

మేనేజరు, ఆంధ్రపత్రిక,
ఫోర్టు, బొంబాయి.

హిందూమహాయుగము:—(Hindu Period) పూర్వరాజుల నిజమైనచరిత్ర కావలయునన్న దీనిని తప్పక చదువుడి. వెల 1-0-0, అంచెకూలి 0-3-0, చందాదారు లగువారికి 0-9-0 మాత్రము. మేనేజరు, విజ్ఞానచంద్రిక, చింతాద్రి కేట, మద్రాసు.

ఆంధ్రవార్తాపత్రికలు.

మన దేశమున మనరాజులు రాజ్యపాలనము చేయుచుండిన సమయమున వార్తాపత్రికలుండు యుండెననుటకు నిదర్శన మెచ్చుటనుఁ గానరాదు. కాని యారాజులు చారుల మూలకముగా సమస్త దేశవార్తలను సంగ్రహించుచుండిరనుటకును, వార్తాసంగ్రహణము రాజులకొక ముఖ్యకర్తవ్య కర్తగా స్వీకరింపఁబడి యుండెననుటకును, భారతాది గ్రంథములలో నాధారములు గానవచ్చుచున్నవి.

ఆ. వె. వార్తయందు జగము వర్తిల్లుచున్నది
 యదియులేనినాఁడ యఖిలజనులు
 నంధకారమగును లగుదురు గావున
 వార్తనిర్వహింపవలయుఁబతికి. (భారతము.)

రాజులకును బ్రజలకును ముఖ్యావశ్యకములగు వార్తాపత్రికలు ముద్రణాయంత్ర నిర్మాణమునకుఁ దరువాతఁ బాశ్చాత్య దేశములలోను, ఆంగ్లేయులు తమ ప్రభుత్వమును స్థాపించినపిమ్మట మన దేశమునను, బ్రచారమునకు వచ్చినవి. చారులవార్తలవలె నీవార్తాపత్రిక లొకరాజులకు మాత్రమే కాక ప్రజలందఱికిని గూడ నుపయోగకరములై యీకాలమున నవి లేని దేశ మొక దేశముగాఁ గాని, యచ్చటి ప్రజలొక్క మనుష్యులుగాఁ గాని భావింపఁ బడనంతటి ముఖ్యావశ్యకతను గాంచినవి. వార్తాపత్రికలకు మూలస్థానమైన పాశ్చాత్య దేశమున నెంతటి బీదలైనను, ఎంతటి విద్యావిహీనులైనను, బత్రికలవలని లాభమును బొందని స్త్రీ పురుషులు వెదకిచూచిన మందునకుఁ గూడ దొరకుట దుర్లభము. కావుననే యచ్చట పత్రికలు వేలకొలది, లక్షలకొలది, జండాదారులను గలిగి, జయప్రదముగ జరుగుచు

న్నవి. పత్రికా నిర్వహణమునకుఁ గావలసిన ధనము దొరకదను భీతి లేకమాత్రమును లేక క్రొత్తక్రొత్త నామములతోను క్రొత్తక్రొత్త రూపములతోను, బత్రిక లొకటిరెండు ప్రతిదినమునను వెలువడుటయు, జనుల ప్రోత్సాహమునుబట్టి యవి యంతరాయ భయములేక వర్ధిల్లుచుండుటయు నచ్చటి పట్టణములలో నొక వింతకాదు. ఇట్లు విరివిగా దేశమున మూలమూలను వ్యాపించి, తమ ప్రభావమును వెదఁ జల్లి, జనులను మోహపరవశులనుజేసి, తమపేరనే కాగితము వెలికివచ్చినను, దానికి విలువకలిగి, యమ్ముడుపోవునట్లు చేయుచున్న యచ్చటి పత్రికలలో నేమి మహిమ యుండవచ్చును? కాగితమా, ముద్రణమా, లేక సంపాదకులూ ఆ మహిమకుఁ గారకులు? కొంతవఱకుఁ బై నుడివిన కారణములు ముఖ్యము లైనవె, కాని వానికిఁ దోడు దేశభక్తియు, భాషాభిమానమును గల మహాపురుషులు, తమ దేశీయుల యభ్యున్నతికొఱకు వివిధ విషయములను గుఱించి, తేటమాటలతో రసములు చిప్పిలవ్రాయు వ్యాసములుండుటవలనఁ బత్రికల కొక శోభ కలిగి, జనుల నాకర్షించుచుండును. ప్రధానులు, న్యాయాధీశులు, సేనాధిపతులు, న్యాయవాదులు, కళాప్రవీణులు, శిల్పులు, కవులు, గాయకులు, తత్వశాస్త్రజ్ఞులు, రసాయన శాస్త్రజ్ఞులు విదూషకులు వాణిజ్య నిపుణులు, చరిత్రకారులు, పరిశ్రమకర్తలు, ధార్మిక పురుషులు మొదలగువారిలో ననుభవపూర్ణు లైనవారు తమకుఁ గలిగియున్న యనుభవాంశములను, దమ కెంత యవకాశము లేకున్నను నిద్రను మాని యైనను ఆహారమును వదలి యైనను, బత్రికల మూల

మహమ్మదీయమహాయుగము:—(Mahommadan Period) రూ 100 ల వెలగల యింగ్లీషు పుస్తకములలోని యనేక విషయములందుగలవు. చక్కని పటములు 30 గలవు. వెల 1-8-0. చండాదారులకు 1-2-0. మేనేజరు, విజ్ఞానచంద్రిక, చింతాద్రిపేట, మద్రాసు.

కముగా వెల్లడిచేయువటకు వారికి మనస్సంత తృప్తి కలిగి యుండదు. పత్రికలయెడ సంపూర్ణాభిమానము ప్రజలకుఁ గలుగవలయు ననియు, వానినిఁ జదివి, వారు లాభములను బొందవలయునను నపేక్షతో మహాపురుషులు వ్రాయు గంభీర భావనలు గల లేఖలకుఁ దోడు, సంపాదకులు వివిధ వార్తాపత్రికల జేర్చి పండితపామర మనోరంజకముగఁ జేయుచున్నప్పుడు, వాని నాదరింపని జనుఁడెవ్వఁడుండవచ్చును? కావున నే యచ్చటఁ జెత్త నూడ్చువాఁడుకూడ డబ్బు నొక లక్ష్యపెట్టక, పత్రికనుగొని, చదువునంతటి యభిరుచి గలిగినది. స్వాభావికముగా దేశభాషాభిమానముఁ గలిగి, పత్రికలఁ గొనియుఁ, దమప్రకటనలకు డబ్బు నిచ్చియుఁ, పలువిధములఁ బ్రజలు దమకుఁ బ్రోత్సాహ మొసఁగుచుందురు. కావునఁ బత్రికాధిపతులు వారిని రంజింపఁజేయ లక్షోపలక్షలుగ ధనమును ప్రయపరచి వింతలు, వినోదములు, హాస్యములు, క్రీడలు, చరిత్రలు మొదలగు ననేకాంశములతోను, జిత్రవిచిత్ర పటములతోను, బృథ్వీసమస్త భాగములతోను, జరుగు వివిధవార్తల నెప్పటికప్పుడే తెలియఁబరచు తంత్రీవార్తలతోను, వాణిజ్య పరిశ్రామిక ధార్మికాది వివిధవిషయ సంపత్తితోఁ గూడి, జ్ఞానక్షుధాతురు లగువారికి వారుకోరిన యమృతాన్నము నొసఁగి, సంతృప్తిపరచు పత్రికలను సుందరాక్షరములతోను, సుపత్రములతోను అలంకరించి, విద్యుద్వ్యంత్ర సామగ్రిచే నున్న తముఁ బర్వతోపమానము లైయున్న యంత్రశాలలనుండి వెడలించు కేమియబ్బరము! ప్రజలనుండి పత్రికలును, పత్రికలనుండి ప్రజలును బరస్పర సహాయములను బొందుచుఁ, బాశ్చాత్య దేశములెల్లను, విద్యానీతి బలధన సంపన్నములై, యొకటినిమించి యొకటి వృద్ధిమార్గమునుబట్టి పోవుచున్నవి.

అట్టి పాశ్చాత్యులలో నాగరికాగ్రగణ్యులని పేరు వాసినిగాంచిన యాంగ్లేయులు, భాగ్యవశమున మన పాలకు లగుట తటస్థించుటవలన, వారి నాగరికతనంటి యీ పత్రికాకళయు, మన భారతభూమిలోను బ్రవేశమును గాంచఁగలిగినది. వంగదేశములోఁ గ్రైస్తవమతప్రచారమును జేయుచుండిన బాప్టిస్టుమిషన్ వారు వంగభాష అక్షరములఁ బోత పోసి, ఆయక్షరమును గూర్చువిధమును మనవారికి నేర్పి, సిరాంపూరులో వంగభాషాపత్రికను నొక్కటిని 1818-వ సంవత్సరమునఁ బ్రచురింపఁ దొడఁగిరి. ఈ దేశమున వెలువడిన భాషా వార్తాపత్రికలలో నదియే మొట్టమొదటిది. వంగ దేశమునకు ముఖ్య పట్టణముగా నుండిన కలకత్తా నగరమును మనప్రభువులు, తమ సార్వభౌమిక ప్రభుత్వమునకు రాజధానినిగాఁ జేసికొనుటవలన, వారి సాంగత్యాతిశయమునుబట్టి, వంగ దేశీయులు, తమ వేషభాషలను నవరించుకొని, వార్తాపత్రికలమూలకముగాఁ దమ దేశము నుద్ధరింప నమకట్టిరి. వారిలోఁ బ్రప్రథముఁడు శ్రీ రామమోహనరాయుగారు. తరువాత నీశ్వరచంద్ర విద్యాసాగరులు. మైకేల మధుసూదన దత్త మొదలగు భాషా దేశాభిమానులును, విద్యా గుణభూషణులు నగువారు పత్రికలకు వివిధోపయోగతరములగు విషయములనుగురించి లేఖలను వ్రాయుచు, వాని వ్యాప్తికిఁ దోడ్పడుటవలనను, వంగ దేశప్రజలు పత్రికలపై యభిమానముంచి యాదరించుటవలనను, నేఁడు వంగ దేశమున వంగవాసి, సంజీవిని మొదలగు పత్రిక లనేకము లుద్భవించి, దేశమంతట నావరించి, యంతటఁ దానయై యవిచ్చిన్నముగ ప్రబలుచున్న మాధ్య దేశవతను మూలకుఁద్రొక్కి, జ్ఞానసూర్యుని వెలుతురును బ్రసరింపఁజేయుచున్నవి. ప్రవాసకులలోఁ జేరిన శ్రీయుత

జీవశాస్త్రము:—(Biology) విలేజిస్కూల్ కరికులం ప్రకారము ఆచంట లక్ష్మీపతి, బి. ఎ., ఎం. బి. సి. ఎం., గారిచే వృక్షశాస్త్ర, జంతుశాస్త్ర సంబంధమైన విషయములన్నియు వ్రాయఁబడినవి. వెల 1-8-0. చందాదారులకు 1-0-0. మేనేజరు, విజ్ఞానచంద్రిక, చింతాద్రిపేట, మద్రాసు.

బాబు కృష్ణకుమారమిత్రుల పుత్రీరత్నమగు శ్రీమతి స్వర్ణకూమారి దేవివంటి యాండ్లయభాషా నాగ్రిక తలఁ బడసిన వంగదేశ విద్యుషీమణులు వంగదేశ భాషాపత్రికలకు సంపాదకులును, లేఖరులు నయి బహువిధములఁ బ్రోత్సాహపరచుచుండుటవలన, నా దేశముత్వరలో నభివృద్ధిఁ గాంచుననుటకు సం దేహము లేదు. వంగదేశభాషా పత్రికలలో నొక్కఁడైనను ప్రోత్సాహ భంగమునకుఁ బాల్పడి, తుదముట్టినది కానరాదు. 20,000 మంది చందాదారులను, గల పత్రిక లచ్చటఁ గలవను మాటయే వంగదేశీయుల పత్రికాభిమానమును వేనోళ్ళ వక్కాణించుచున్నవి.

పంజాబు పశ్చిమోత్తర దేశములలో నచ్చటి విద్యాధికుల భాషాభిమానమునుబట్టియుఁ, బాఠక గణ ప్రోత్సాహబలమును బట్టియు, లాహోరు పట్టణమునఁ బ్రతిదినమును వెలువడు పైసా అల్పారను ఉరుదూ పత్రిక 20,000 మంది చందాదారులను గలిగి యున్నది.

హోరాష్ట్ర దేశమున దేశభాషాభిమానులగు తిలకు, సర్ జస్టిస్ చందావార్కురు, ఆనరేబిల్ గోఖలే, కాక్టరు భండార్కురు మొదలగు మహామ హులు ~~.....~~ కులయు నుత్సాహసంపత్తినిబట్టి యెన్ని ~~.....~~ వారపత్రికలు, వార పత్రికలు మహారాష్ట్ర భాషలోఁ బయలుదేరినవి. వానిలోఁ గేసరిపత్రిక రమారమి 20,000-టికిఁ దక్కువ కాని చందాదారులను గలిగి, యవిచ్చిన్నముగఁ బ్రచారమును గాంచుచు బత్రికాధిపతులును బాఠక వర్గమును గోరు ఫలముల నొసఁగి దినదిన ప్రవర్ధ మానమగుచున్నది.

గుజరాతి దైనికభాషాపత్రికలారుఁ బకబొంబాయి పట్టణమున జయప్రదముగ జరుగుచు, ననేకవిధముల జనుల ప్రోత్సాహమును గాంచుచుండుట విద్యా

భాషాభిమానులును, కారవసీయులు నగు పారసీ గుజరాతి ప్రముఖుల చుహిమావిశేష మనవలసినది.

ఇట్లు భారత దేశమున వంగ పాంచాల ఘూర్జర మహారాష్ట్ర రాష్ట్రములలోని పండితులయు పామ రులయు దేశభాషాభిమాన ప్రాముఖ్యతనుబట్టి, యాండ్లను సత్ప్రభువులు మన దేశోన్నతికొఱకు మనకుఁ బ్రసాదించిన స్వాతంత్ర్యములలో ముఖ్య మైనట్టి పత్రికా నిర్వహణమువలన నా దేశములు వృద్ధిని గాంచుచున్నవి.

దాదాపు రెండుకోట్ల జనసంఖ్యఁ గలిగిన మన యాంధ్రదేశమున మొట్టమొదటఁ బ్రచారమునకు వచ్చిన పురుషార్థప్రదాయని యను మాసపత్రిక మ-రా-రా-శ్రీ, రంగనాయకులు నాయుడుగారి ప్రయత్నాతి శయమువలన బందరు పట్టణమునఁ జన్పించి గొంతకాలమువరకు జనుల పోషణను సంతానమును బడసి నామావశిష్ట మయ్యెను. తరువాత దేశ భా షాభిమాన పరిపూర్ణులును, సంఘసంస్కరణ మూల కర్తలు నగు బ్రహ్మశ్రీ రాపుబహద్దరు కందుకూరి వీరేశలింగము పంతులుగారు వివేకవర్ధనీ యను పేర నొకపత్రికను రాజమహేంద్రవర పురమున స్థా పించి, కొంతకాలము పత్రికలకుఁ గొంతపడి యుం డిన మన యాంధ్రదేశమున, శుష్కించి యుండిన యస్తద్దేశీయుల హృదయజ్యేత్రములను హాస్యభక్తి రస ప్రవాహముచేఁ గొంతవఱకు ఫలవంతముచేసి, యితరులకు మార్గదర్శకు లైరి. బ్రహ్మశ్రీ మహా మహోపాధ్యాయ కొక్కొండ వేంకటరత్న శర్మ గారి యాంధ్రభాషా సంజీవినీ పత్రిక, గతప్రాణమై యున్న పత్రికాలోకమునకుఁ బునర్జీవము నొసఁగి యాంధ్రుల కృతజ్ఞతకుఁ బాత్రమై, కీర్తిశేష మయ్యెను. తరువాత నెన్నియొ యాంధ్రపత్రికలు పుట్టినవి, యెన్నియొ గిట్టినవి. ప్రస్తుతము మన దేశము

పదార్థవిజ్ఞానశాస్త్రము:—(Physics) రైలుబండి, టెలిగ్రాం, టెలిఫోన్, గ్రామోఫోన్, గిట్టు చేయుట, విద్యు ద్వీపములు మొదలయిన వాని రహస్యము ఈ గ్రంథమువలన తెలియఁగలదు. వెల 1-5-0, చందాదారులకు 0-14-0. మేనేజరు, విజ్ఞానచంద్రిక, చింతాద్రిపేట, మద్రాసు.

నందున్న యాంధ్రపత్రికల వివరము:—

దైనికపత్రిక:— దేశాభిమాని

ద్వైవారపత్రికలు { ఆంధ్రప్రకాశిక
శశిలేఖ.

వారపత్రికలు { కృష్ణాపత్రిక, దేశాభిమాని,
ఆంధ్ర కేసరి, ఆకాశవాణి,
భారతమాత, రవి, ఆంధ్రభారతి.

పాక్షికపత్రికలు:— { ఆర్యవైశ్య, వైశ్య, సామ్రాజ్య
ప్రదాయిని, కల్పవల్లి.

మాసపత్రికలు:— { సరస్వతి, మనోరమ, సావిత్రి,
ప్రబోధిని, హిందూసుందరి,
ప్రథమపాఠశాలపత్రిక, వసుంధర
వ్యవసాయము, ఆర్యమతబోధిని,
ఈశ్వరవాది, స్వధర్మప్రకాశిని.

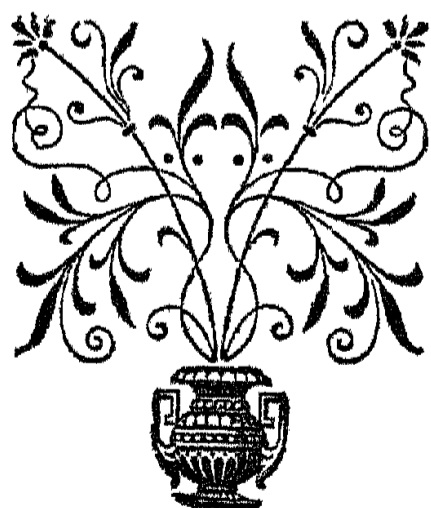
పేరున కిన్ని పత్రికలున్నను, పీనిలో వేయికంటె నెక్కుడుమంది చందాదారులగుల పత్రికయొక్కటి యును గానరాదను తెంతయు శోచనీయ మైనది. విద్యాధికులు స్వదేశ భాషాభిమానమును మాని, స్వభాషా పత్రికలయెడఁ దిరస్కారభావమును జూపుటఁబట్టియుఁ దక్కినవారు తమచేయిఁజూచి, పోషించుటకు వెనుకదీయుటఁబట్టియు, మనదేశమున 10-వేలు చందాదారులుగల దైనికపత్రిక లెన్నియొ

మూలమూల వ్యాపించి, తక్కిన యన్నిరాష్ట్రముల కంటె నెక్కుడు నభివృద్ధిని గలుగఁజేయవలసిన దానికి మాటుగ, దినదినమును క్షీణభావమును వహించుచు, నశించుచున్నవి. పత్రికాధిపతులు, దమదేశమున కెంతయొ మేలుచేయవలయునను కొండంత యాశతో వ్రయప్రయాసములకోర్చి ప్రచురించుచున్న పత్రికల బీదతనమును జూచి, కనికరించి, మన యాంధ్రులు ధనమును వృష్టి కురిపించిన, రూపా రేఖావిలాసముల నన్యభాషాపత్రికల నతిక్రమించి, విద్యను గోరువారికి విద్యను, వినోదములఁ గోరువారికి వినోదమును, వార్తల నపేక్షించువారికి వార్తాప్రపంచమును, ధనము గోరువారికి ధనమును, ధర్మాతురు లైనవారికి ధర్మము నొసఁగుచు, సర్వజన హృదయరంజకముగ వెలసి దేశము నుద్ధరించును. అట్లు చేయక ప్రస్తుత హీనస్థితినే పడవేసి యుంచిన నవి దినదినమును గృశించి నశించును. వాని యవసానముతో మనస్థితియు నధోగతిఁ జెందును. కావున

ఆంధ్ర దేశ బాంధవులార! బ్రహ్మ

మీ యాంధ్రపత్రికలను బోషించి, వాని దీన భావముఁ బోఁగొట్టి, దేశము నుద్ధరింపుఁడు, మాతను సత్కరించి, యామె దీనజూనులును,

నగువారు పత్రికలకు

రసాయనశాస్త్రము:—(Chemistry) ఇంగ్లీషులోని మిక్కిలి గొప్పశాస్త్రము. తెలుగునందు పండు వొలిచి చేతిలోఁ బెట్టినట్లు వ్రాయఁబడినది. వెల 1-4-0, చందాదారులకు 0-18-0. మేనేజరు, విజ్ఞానచంద్రిక, చింతాద్రి పేట, మద్రాసు.

ఆంధ్ర ప్రబంధముల చరిత్రము.

(మ-రా-రా-శ్రీ, బుర్రా - శ్రీ గిరిరావు, ఎం. ఏ., గారిచే వ్రాయబడినది).

I ఆంధ్ర సాహిత్యమునందలి యేవియమునుగూర్చి వ్రాయబూనినను రావుబహద్దరు వీరేశలింగము పాతులవారి కవుల చరిత్రయొక్కయు, మ-రా-రా-శ్రీ, గురుజూడ శ్రీరామమూర్తిపంతులు గారికవి విమర్శనముల యొక్కయు వ్యాసముయొక్క యుద్దేశము, నియమములు, (aim, scope and limitations) అయిన నీచిన్నవ్యాసమున నాంధ్రభాషయందలి ప్రబంధముల నన్నిటిని విమర్శించుటకు గాని, యాయ గ్రంథకర్తల పాండిత్య కవితా తారతమ్యములను గూర్చి సిద్ధాంతీకరించుటకుగాని ప్రయత్నించుటలేదు. ఆంధ్ర ప్రబంధముల రచనయందు కాలానుగుణముగ మనకవులేమే సౌకర్యములను, చాతుర్యములను గనిరో యావిషయమున నాంధ్రభాషయందలి జర్మింపవలసివచ్చిన తెరచు సంక్షేపముగాఁ జెప్పిన యాంధ్ర సాహిత్యమునందున్నవి. మన యాంధ్ర కావ్యవికాసముల (Types of Andhra Literature) యందు మన సంపోషణక్రమము (development) గూర్చింపబడిన చున్నదని చూపవలసివచ్చింది వారి కాంధ్ర సాహిత్య చరిత్రయందు క్రొత్తదారులను చూపుటయే యీ వ్యాసముయొక్క ముఖ్యోద్దేశము. ఇందుల కాంధ్రభాషయందు ప్రచురింపబడిన ప్రబంధములన్నియును విమర్శింపఁ బనిలేదు. ఏప్రబంధములు సంపోషణక్రమమును సూచించునో యవియ విమర్శింపఁబడును. ఒకప్పుడు మనవారు పేరులైనను నెఱిగియుండని ప్రబంధములను గొన్నిటిని సందర్భానుసారముగఁ జర్చింపవలసి యుండును. చువరు లట్టిచర్చల గుణాగుణములను గ్రహించి వానిని మన్నింతురు గాక!

II. ఆంగ్లేయ సాహిత్యమున దృశ్యకావ్యములచరిత్ర మొంత యుత్కృష్ట మగునశమో ఆంధ్రమున ప్రబంధముల చరిత్ర మట్టిదే. ఆంగ్లేయ సాహిత్యమున కెలిజబెత్తు మహారాజుకాలమున

దృశ్యకావ్యము లెట్టి గౌరవమును దెచ్చెనో కృష్ణదేవరాయ మహిపాలుని కాలమున ప్రబంధములు మనయాంధ్ర సాహిత్యమున కట్టి గౌరవమును దెచ్చినవి. ఎలిజబెత్తు మహారాజువలన నాంగ్లేయ దృశ్యకావ్యసంపోషకులు బొందిన గౌరవముకన్న కృష్ణదేవరాయని కడి మనప్రబంధకవు లెక్కడు గౌరవమును, బ్రోత్సాహమును బొందిరని చెప్పటకు “ఎదురైనచో దనమదకరీంద్రముడిగి” యని యలసాని పెద్దనార్యుఁడు వ్రాసిన పద్యమే సాక్షి. ఆంగ్ల దృశ్యకావ్య సంపోషణక్రమము (development of the English Drama) నకును నాంధ్ర ప్రబంధ సంపోషణక్రమమునకును చక్కని సారూప్యము గలదు. ఇది నే నెఱిగినంతవరకుఁ జర్చింపఁబడి యుండలేదు. కావున నీవిషయమును పునరుత్తీవోషణము లెక చర్చింపఁ బ్రయత్నించుచు నీవిషయముయొక్క ప్రాముఖ్యమును నివేదించు సాహిత్యచరిత్రను వ్రాసినాను.

(a) లాటిక్ - రూపకములును, నిటాలియా నవలలు (novels) నాంగ్లేయ దృశ్యకావ్య రచన కనేక విషయములయందు క్రొత్తదారులు చూపినవి. అట్లే గీర్వాణమునందలి పురాణములును, కావ్యములును నాంధ్రమున ప్రబంధరచనకు దారిచూపినవి.

ఆంగ్లేయ సాహిత్యమునకును, నాంధ్రసాహిత్యమునకును సారూప్యములు.

(b) ఆంగ్లేయరూపకములయందు కొన్ని నీతిబోధకములును కొన్ని కేవల మానందదాయకములును నైయున్నవి. ఇందు నీతిబోధకములగునవి మిగిలినవాని

రాణీసంయుక్త:—ఇది చరిత్రవిషయకనవల. చదువుటకు ప్రారంభించినప్పటినుండియు పూర్తిచేయువరకు క్రింద పెట్టరు. ఇట్టి రమ్యమైనకథ స్త్రీ పురుషులు తప్పక చదువవలెను. వెల 0-12-0, చందాదారులకు 0-9-0. మేనేజరు విజ్ఞానచంద్రిక, చింతాద్రిపేట, మద్రాసు.

కన్న నెక్కుడు పురాతనములు. అట్లే యాంధ్రమునను కొన్ని ప్రబంధములు కేవలము నీతిబోధకములు. మఱి కొన్ని కేవలము రససంపోషణమే ముఖ్యముగా గలవి. ఇందు నీతిబోధకములగునవి మిగిలినవానికన్న నెక్కుడు పురాతనములు.

(c) ఆంగ్లేయరూపకములు కల్పనలయందును ప్రప్రథమమున కేవలములాటిన్, ఇటాలియా గ్రంథమాతృకములే యైనను తుద క్రొంగ్లకవి సార్వభౌముల సహజ చాతుర్యమును, కల్పనాశక్తిని విరివిగా వెల్లడిచేసినవి. అట్లే యాంధ్రప్రబంధములయందును ప్రప్రథమమున గీర్వాణమునందలి కల్పనలమాదిరి కల్పనలు గానవచ్చినను రాసురా నాయా గ్రంథకర్తల స్వీయ చాతురీ ప్రకటకములగు కల్పనలు మొండగుచుండును.

(d) ఆంగ్లేయ రూపకములు తెలుగుదేశపు 'భాగోతముల' వలె నీతిబోధనమున కారంభమై రాసురాను జనానురంజనమే ముఖ్యోద్దేశము గలవి యైనవి. ఇదియే యాంగ్లేయరూపక సంపోషణక్రమమని (line of the development of the English drama) యాంగ్లేయసాహిత్య చరిత్రకారు లనేకులు చెప్పియున్నారు. ఓవికతో, జర్పించినచో నిట్టి సంపోషణక్రమమే మన యాంధ్రప్రబంధముల చరిత్రమునందును నూచింపబడునని నా యభిప్రాయము. (ఈయంశము నుదాహరించుటయే యీ వ్యాసముయొక్క యభిమతము.)

ఇట్టి సారూప్యములను వివిధాఁ జర్పించుట కేవల నవశములేదు. అయినను నిట్టి సారూప్యముల బలాబలముల క్రొంగ్ల సాహిత్య చరిత్రాపరిష్కరముగల యాంధ్రభాషాభిగ్రాహులు తుక్కాగ్ర బుద్ధితో విమర్శింతురు గాక!

IV. రావుబహద్దరు వీరేశలింగము పంతులవారి కవుల చరిత్రమునందలి కాలనిర్ణయముల ననుసరించి ప్రబంధ రచనా కాలమును పదునాల్గవ శతాబ్దము మొదలు పదునెనిమిదవ శతాబ్దాంతమువఱకును బెంచవచ్చును. ఇటీవలి ప్రబంధములు చాల వరకు మనుచరిత్రమునుగాని వసుచరిత్రమునుగాని పోలియుండును. ఈ కాలమును మూడుభాగములు చేయవచ్చును. ఎట్లనిన:—

(1) 14 శ||—15 శ|| (మొదటియుగము) :—నీతిబోధకయుగము.

(2) 16 శ||—17శ|| (రెండవయుగము) రససంపోషణయుగము.

(3) 18 శ|| (మూడవయుగము) రససంపోషణోజ్జీవనము. పాండిత్యప్రకటనయుగము.

ఇందు మొదటి యుగమునందు ప్రబంధములు కేవలము నీతిబోధకములు. రెండవయుగమునందు కేవలము రససంపోషణమే ముఖ్యము. మూడవయుగమునందు పాండిత్యప్రకటనము మొదలగు సుద్దేశాంతరములు ముఖ్యములైనను మరలి రససంపోషణోజ్జీవనము (Renaissance of sentiment) ప్రబంధములయందు కలిగినది. అయినను ప్రథమయుగమునందలి ప్రబంధములయందు రససంపోషణాంకురములును, రెండవ యుగాంతమునందలి ప్రబంధములయందు సుద్దేశాంతరాంకురములును క్రొద్దిగనో గొప్పగనో నూచింపఁ ప్రబంధరచనా కాల బడుచున్నవి. ఇట్టి ప్రబంధ సంపోషణక్రమచర్చకును, ప్రబంధయుగ విభజనము.

(Periods in the history of the Prabandham) జనానిర్ణయమునకును నాధారములగు గ్రంథము లెవ్వి యనిన:—(1) కవి త్రయము వారి భారత పర్వములు, (2) కేయూకబాహుచరిత్రము, భోజరాజీయము, (3) విక్రమార్కచరిత్రము, (4) అముక్తమాల్యద, (5) మనుచరిత్రము, (6) వసుచరిత్రము, (7) రాఘవపాండవీయము, (8) కళాపూర్ణోదయము.

V. ప్రబంధములయందలి సంపోషణక్రమమును జర్పించుటకు పూర్వము ప్రబంధశైలికి గల ముఖ్యవిస్తారములను మనము గ్రహింపవలయును. ప్రబంధశైలికిని పురాణశైలికిని గల తారతమ్యము మనము గ్రహించినచో నట్టి విశ్వయాత్రకములకు ప్రబంధశైలి చిహ్నములు చూచు బోధపడును. పురాణములు ప్రబంధశైలి.

మతచరిత్రమునందలి యంశములను కీర్తిం (characteristics చును. పాత్రల ధీరవర్తనముల వర్ణించు of the టయే వాని ముఖ్యోద్దేశము. పాత్రల Prabandha style.) గుణాదివర్ణనము సందర్భానుసారముగా నూచింపబడును. సాధారణముగా పురాణములు నీతిబోధకములు. అవి "యదాయదాహిధర్మస్య" అను గీతాశాస్త్రమునందలి వాక్యము నుదాహరించును. భీమేశ్వర పురాణమువంటి గ్రంథములయందు భగవంతుని వేశ్యాగృహ గమనము మొదలగు నవినీతివర్తనలు కీర్తింపబడినను నట్టి వర్ణనలు ప్రబంధశైలికి ముఖ్యముగు రససంపోషణమును నూచించును. రస

విజ్ఞానచంద్రికాగ్రంథమాల:—మాకు 5 గురు చందాదారుల సంపాదించినవారికి 1 పుస్తకమును, 20 మందిని సంపాదించినవారికి మా పుస్తకములన్నియు ఉచితముగా నిచ్చెదము. దరఖాస్తు ఫారములకొరకు మాకు వ్రాయవలెను. మేనేజరు, విజ్ఞానచంద్రిక, చింతాద్రిపేట, మద్రాసు.

సంపాదకము పురాణములయందు దసంగతము. ఇదియ ప్రబంధ కైలికి ముఖ్యము. ప్రబంధములయందు కథ (Plot) యంత ముఖ్యముగాను. సాధారణముగ వీనియందు వర్ణనీయమగు కథ యతి స్వల్పముగాను సాధారణము (simple) గాను నుండును. పదిపాల్లది యొకనాయకునికిని నాయికకును వివాహ సంఘటనమై యుండును. ఇట్టి గ్రంథములయందు సాత్రల పంచాదివర్ణనము, సాత్రల మనోవికార సూచనము, స్థలము గాది విషయములకును సాత్రల మనోవికారములకును గల సంబంధ నిరూపణము మొదలగు విషయములు వర్ణనీయములు. కొవున పురాణములకన్న ప్రబంధములయందు మన గాఢస్మృతి విషయము (Psychological points) లెక్కువగా ప్రమనింపబడును. పురాణములయందు మనుష్యుల వర్తనములే ప్రధానము. ప్రబంధము లట్టి వర్తనలను ప్రోత్సాహపరచుచున్నవి. ముఖ్యములను వర్ణించును. అయినను మన యాంధ్రమున పురాణములను వ్రాసిన కవిత్రయమువారుమాత్రము మొదటి పండితులు పురాణకైలితో ప్రబంధకైలిని మిళితము చేసియుండుదురు. కేవలము పురాణకైలిని ప్రాయశఃబడిన నన్నయ భట్టారకుని యాదిపర్వము (భారతము) నందును రససంపాదకము గలదు. ఈవిషయమును చర్చించినచో నాంధ్రమునందు ప్రబంధకైలి ప్రధమమున నేర్పడిన తెరగు విశదమగును. ఈవిషయము నుదాహరించుటకై మనము భారతమునందలి శకుంతలా ముద్రాంశుల సమాగమ వర్ణనమును గీర్వాణమునను, ఆంధ్ర భారతమునను సరిపోల్చిచూతము. ఈవిషయము సులభగ్రాహ్యముగుట కొయా ఘట్టములనుండి ముఖ్యముగ స్లోకములను, పద్యములను నిచట నెత్తి వ్రాసెదను. ఎట్లనిన:—

గీర్వాణము.

సుముక్తం రాజపుత్రీత్వం యథాకల్యాణి భావనే |
 భార్యమే భవ శుశ్రోణి బ్రూహి కింకర వాణితే ||
 సువర్ణమాలాం వాసాంసి కుండలే పరిహాటకే |
 నానాపత్రనజేకుప్రభే మణిరత్నే చ శోభనే ||
 ఆహారామితవాద్యాహం నిష్కాదీన్య జినానిచ |
 సర్వరాజ్యంతవాద్యస్తు భార్యమే భవశోభనే ||

ఆంధ్రము.

ఇదిమునినాథకన్యాయనియెంతయునిస్సృహవృత్తినున్ననా |
 హృదయమురాజపుత్రిననియిక్కమలాక్షినిజాభిజాత్యసం |
 పదనెఱిగించిన నదనబాణపరంపరకిప్పుడుండె నా |
 స్వదయ సంచలించెనళిపాతవికంపితపంకజాకృతిన్ ||

వ. ఆనుమ మకవాసులై ముగ్ధులుండు పురుషుల కర్మములను నుతియనుకొని యుండవలెను.

కం. ఈ కల్పనా విషయము

నివన్యఫలా నముల కీవటవకుడే |

రావాసములకు వాసమే |

నివలశితములకు లిల్లలగుట

ఉ. ఈముచెప్పెనుండుటిదియేల కం బురగా మొప్పుగా భామినినాకుభార్యవయిభాసుచీలనశే రాజ్యల |
 త్తీనుహనీయసౌఖ్యముల మేలుగనంపుమనింపి తేందుసా |
 దామలతుంగకూర్మములహరిహిరబ్ధయకట్టిమంబులనా |

ఇచట ముగ్ధులుని మనోవికార వర్ణనమును, శకుంతల యొక్క యటవీ నివాసమునకును ముగ్ధులుని భార్యగా నామెకు గలుగు సుఖమునకు గల తారతమ్య పర్యవసానములను నన్నయార్యుని సహజ చాతురీ కల్పితము (original) లనియు నాతనికి రససంపాదకమునందుగల యాసక్తిని సూచించుచున్నవనియు సులభముగా బోధపడెదగలదు. ఇది ప్రబంధకైలి యాంధ్రమున సుత్పత్తి యొనక్రమమును సూచించుచున్నది. ప్రబంధకైలి యుత్పత్తిక్రమము నిటపై జర్పింతుము.

VI. ఈయంశము కవిత్రయమువారి భారతఘట్టముల సెక దానితో సెకటి తైఫరువేసినచో తేటపడుచు ఆట్లు గను నింపదగిన ఘట్టము లెవ్వియనిన:—

- (1) నన్నయభట్టు—అరణ్యపర్వము-ద్వితీయాశ్వాసము. దమయంతిని కిరాతుండుమోహించుట.
- (2) యొట్టాప్రగడ-అరణ్యపర్వము-ఉష్టాశ్వాసము. ద్రౌపదిని సైంధవుండు మోహించుట.
- (3) తిక్కనసోమయాజి - విరాటపర్వము - ద్వితీయాశ్వాసము. ద్రౌపదిని కీచకుండుమోహించుట.

ఈ ఘట్టము లన్నియు సెక పతివ్రత సెక మానవాధముండు కాంక్షించి విఘాతము జేచినరీతిని వర్ణించుచున్నవి. ఇందు వర్ణనీయ మొకవర్తనమే యైనను, మోహవికారమును దెలుపు నీయంశము కేవలము ప్రబంధముల కనుగుణముగ నున్నది. ఇవి

విఘాతసూచకప్రబంధములు (Tragic Prabandhams) గా వ్రాయవచ్చును. (గాని మన ప్రబంధము లన్నియు మంగళసూచకములే). ఈ మోహవికారమును వర్ణించుట యందు కవిత్రయమువారు చూపు భేదములనుబట్టి ప్రబంధకైలి పురాణ

అన్యుతాంజనమును రుద్దగానే చెమట పట్టుటవలన శరీరమందలి దుష్పదార్థములను తొలగించును. నెత్తురు కొరుట నాసి, చీము పట్టనీయక పుండ్లను, తగిలిన గాయములను మాన్పును. వెల 0-8-0.

శైలినుండి యెట్లుభివృద్ధి జెందెనో మనము గ్రహింపవచ్చును. అట్టి యభివృద్ధిని సూచించు విషయములనుమాత్ర మిటుఁ జేర్చినాము. వానిని విస్తరించుట కిచట నవకాశము చాలదు. నన్నయభట్టారకుఁడు వ్యాధవిఘాత ఘట్టమునందు శకుంతలా దుష్టతుల సంవాదమునందలి యంత రససంపోషణము నైనను జేయక కేవల పురాణశైలిని “రజనికరానన మేచకకుతల” యను పద్యమున “కిరాతుఁడు నిజహృదయం బెఱిఁగించె లతాంగికి” ననిమాత్రము వ్రాసి వర్ణనీయ విషయమును సంక్షేపముగాఁ జేర్చినాఁడు. ఇందు జరిగినదత్త ముఖ్యము. అందు లకుఁ బ్రోత్సాహకములగు చిత్తవృత్తుల వర్ణన మసంగతము. బహుశః దూష్యమగు మనోవికారమును విస్తరించుట నింద్య మని తలఁచి కిరాతుని చిత్తవృత్తుల నిచట వర్ణించుట గ్రంథ కర్త మానియుండును. పురాణములయందలి నీతులు (moral precepts) కు కావ్యకల్పన లీఘట్టమున లోఁబరుపఁబడినవి. దమయంతి తన మనోబలముచేతను, పాతివ్రత్య పటిమచేతను కిరాతుని దగ్ధము చేసినది. అరణ్యపర్వమునం బెఱ్ఱాప్రగ్గడచే వర్ణింపఁబడిన ఘట్టమున ద్రౌపది, దమయంతివలె గాక, సైంధవునితో ధర్మాధర్మ వివాదము చేయును. ఈఘట్టమున శృంగారము, అగ్రహము, తృణీకరణభావము మొదలగు చిత్త వృత్తులు ప్రబంధములందువలె వర్ణింపఁబడినవి. ఎట్లనిన :—

సైంధవుఁడు.

ఉ|| లీల లెలర్పఁగా నబల లేజగురాకును బోలె సెప్పకెం |
 గేలు కదంబకాఖ తుద గీ ల్గానఁజేసి వసంతవిభ్రమే |
 స్థిలిత భాలవల్లిక్రియ మే లగు చూడ్చుల నించు పావక |
 జ్వాలయపోలెఁ జిత్తము నిజం బెరియింపఁ దొడంగ గంటిజే ||

ద్రౌపది.

చ|| ప్రకటిత శౌర్యసారుల నభగ్నపరాక్రమ నిర్జితాహిత |
 ప్రకరులఁబాండునందనులఁబాండుయశస్సులనాత్మలోఁదలం |
 పక నను ధిక్రైంఁచెదు నృపాలకులాధమ నీదు గర్వదు |
 ర్వికసనమింతఁబోదుతుదివ్రేగ గుండక్కుమునుష్ప్రిలాపముల్ ||
 నన్నయభట్టారకునికన్న నెక్కుడు విరివిగా ప్రబంధవిషయముల నెఱ్ఱాప్రగ్గడ బేర్చినను నీతఁడును పురాణములయందలి నీతివాక్యములకు తన వర్ణనలను లోఁబరచినాఁడనితోఁచును. తిక్కనసోమయాజి యటుగాక కీచకోపాఖ్యానమును విరివిగా కేవల ప్రబంధశైలిని వ్రాసియున్నాఁడు. ఆంగ్లేయ రొమాంటికు రూపకముల యందువలె నీపర్వమున వర్ణనీయ వర్ణనముల త్వరితగతి (rush of action) గమనింపవచ్చును. కీచకోపాఖ్యానము కథకును ప్రబంధశైలికిని పరస్పరాను

రూపము గలదనిగూడ మనము చెప్పవచ్చును. విరాటపర్వమునుగూర్చి,

“ హృదయాహ్లాది చతుర్థమూర్జితకథో వేతంబు నానారసా |
 భ్యుదయోల్లాసి విరాటపర్వమట ”

యనితిక్కన వ్రాసియున్నాఁడు. సైంధవుఁడు ద్రౌపదినిఁజూచిన తరి తనకుఁ గల్గిన చిత్తచాంచల్యమును బడాయి ప్రేలాపనలచే సూచించియున్నాఁడు. అటుగాక కీచకుని చిత్తవికారములను వర్ణించుచో తిక్కన కీచకుని చిత్తవృత్తుల సెక్కొక్కటిగఁ జేర్చినాని స్వభావవర్ణనముఁ జేసియున్నాఁడు. ఇట్టి స్వభావ వర్ణన పురాణాంతర్గతము లగునీతివాక్యములకు వ్యతిరేకముగ నుండిన నుండవచ్చును. సత్యసీమనుని చిత్తవృత్తులు గర్వములే యైనను వానిని వర్ణింపవలసి వచ్చినప్పుడుమాత్రము తిక్కన పురాణనీతుల సెక్క నమస్కారముతో వెనుకఁ బెట్టెనని నాయభిప్రాయము. అటుగాకున్న తిక్కన కీచకుని వచనముగా నీ క్రిందిపద్యమును వ్రాసియుండఁడు. ఎట్లనిన :—

“ నీ! సుదతి నీ మై చక్క చూచుట కోడెద
 గనుబాటు వెరయునో యనితలంచి |
 మదిబొనర్చినమాట మగువ నీ పెంపున
 గుదిసి నానాలుక తుదికిరాదు |
 పడఁతి నీకరములు పట్టంగ దివిరి శం
 కించి వడంకెడు కేలునూడు |
 నెరియిట్టిదని యింతి నీ నెమ్మనం బెన్ని
 భంగుల సరసిన పట్టువడదు.” ఇత్యాది.

ఇట్టి వర్ణనలయందే ప్రబంధశైలి పురాణశైలిపై గొన్న విజయము విస్పష్టముగా సూచింపఁబడుచున్నది. ప్రబంధశైలికి ముఖ్యమగు చిత్తవృత్తి వికారవర్ణనము క్రమశః పురాణశైలి నుండి యభివృద్ధియైన తెరం గింతటితో తేటపడఁగలదు.

ఇట్టి చిత్తవృత్తి వికారవర్ణనమునకుఁ దోడు ప్రబంధముల యందు స్థల, కాల, భేదము లీచిత్తవృత్తి వికారములకు సహకారులుగ వర్ణింపఁబడును. ఇట్టి వర్ణనలు పురాణములయందును గలవు. కాని పురాణములయందు గానవచ్చు ఋతువర్ణనలకును కథాసందర్భమునకును నత్యంత సంబంధములేదు. అట్టి పరస్పర సందర్భము గల్గి ప్రబంధశైలిని సూచించు వర్ణనలు భారతమునం దొక్క విరాటపర్వమునందే గలవు. ఇచట వ్రాయఁబడిన చంద్రోదయవర్ణనమును, ఉద్యానవన వర్ణనమును కీచకుని మనోవికారమును ప్రోత్సాహపరచిన యంశములను బేర్చినాము.

VII. పురాతనపు ప్రబంధములు.

ఈ ప్రబంధములు గీర్వాణమునందలి హితోపదేశము

పాత్రతేవలనధనము, ధనమువలనను ధర్మంబు. అమృతాంజనమువలన సెప్పుల బాధానివృత్తి, బాధానివృత్తివలన శరీరపటుత్వము, పటుత్వమువలన పరిశ్రమ, పరిశ్రమవలన ధనము, ఇందుష్టమూలకారణ మమృతాంజనము.

(పంచతంత్రము)ను బోలియుండును. నీతిబోధనము వీని ముఖ్యోద్దేశము. కేయూరబాహు చరిత్రమును, భోజరాజీయమును నీతరగతిలోనివి. కథాసంపోషణము (development of the plot) నను, అనగానూత్రకథకును, నుపకథలకును పరస్పర సంధర్భసంఘటన (the interweaving of the main and the sub stories) యందు కేయూరబాహు చరిత్రము భోజరాజీయముకన్న నభివృద్ధి చూపును. ఈ గ్రంథముల ముఖ్యోద్దేశములనుగూర్చి గ్రంథకర్త లిట్లు వ్రాసియున్నారు :—

(1) “స్థాయిరసముశృంగారం |
జైయలవడ గణలునీతులై యెడ నెడరా |
కేయూరబాహుచరితము |
నేయుమునీవాంధ్రభాషి శిల్పము మెరయన్ || కే. బా. చ.

(2) నూతనంబయ్యుంబురాతనకృతులట్లు
సంతతశ్రవ్యమైజరగుననియు |
నాదిరాజసమానుడగుభోజభూపతి
చరితమికవితాప్రసంగమనియు |
నిందుజెప్పెడుకథలన్నియునోలిబ్ర
శస్త్రధర్మోపదేశంబులనియు” ఇత్యాది.

ఇట్టి గ్రంథములయందు రససంపోషణకన్న నీతిబోధన మెక్కుడు ప్రాముఖ్యము గల్గియున్నను వీనినుండి ప్రబంధముల కత్యావశ్యకములగు నస్తాదశవర్ణనలును ముదాహరింపవచ్చును. స్థలబాహుళ్యము లేమిచే నిచట చంద్రోదయవర్ణనలనుమాత్ర మిగ్రంథములనుండి యుదాహరించెదను.

(1) చుక్కలరాణివాసములు చుట్టును గొల్వఁ గొలంకు
లెల్ల వేరెక్కిన జోదు పూవిలుతు నిష్టుఁడు వెన్నెల పుల్లు
లాశ్రితుల్ | చక్కవదోయి తామరలు శత్రులుగా విహరించు
రాజు మిన్నెక్కె మనోజతాపభర మెక్కె వియోగులకెల్ల
నత్తరిన్ || కే. బా. చ. IV. 152.

(2) ప్రాగ్దిశాభామిని పశ్చిమాంగనచేతి
కందిచ్చునిద్దంపు టద్దమనఁగ |
వడిజకోరంబుల వడదీర్ప నమృతంబు
నిలిపినపటికంపు గలతియనఁగ |
విరహులపైదండు వెడలుమన్నధునకు
బట్టినధవళాత పత్రమనఁగ |
నమరేంద్రరక్షితం బగుసుధాకలశంబు
మీద బొంపిరిగొన్న మీగడనఁగ |
దిమిరమడఁగ గుముదసమితి విజృంభింప |
గమలవనములెల్ల గన్నమూయ |

సకలలోకములకు సంతాప మేపార |

దూర్భవలనవోచె దుహినకరుఁడు || భో. రా. II. 103.

ఈ ప్రబంధముకన్న విక్రమార్కచరిత్రమునందు వివిధ కథాసమ్మేళన మెక్కుడు సాగనుగఁ జేయఁబడినది. ఇందలి కథ లొక్కొక్కటి కథానాయకుఁడగు విక్రమార్కుని యొక్కొక్క గుణముయొక్క యుత్కర్షణను దెలియఁజేయును. ఇదియునుంగాక విక్రమార్కచరిత్రమునం దీప్రబంధంబుల యందుకన్న నెక్కుడుగా రససంపోషణము జేయఁబడినది. ఈ గ్రంథమున కేవల వర్ణనాకౌశలమే ముఖ్యము. పురాణముల యందువలె నిందును ధీరవర్తనలను వర్ణించుటయే ముఖ్యోద్దేశ మైనను, ప్రబంధవైలిని మనోవికార ప్రసాదకములగు వర్ణనలు మెండుగ గలవు. ఇందలి వర్ణనలకును మనుచరిత్రము నందలివర్ణనలకును చక్కని సారూప్యము గలదు. మనుచరిత్రము నందలి వర్ణనలకు దారిచూపు వర్ణనలుగల గ్రంథము ప్రబంధ చరిత్రమునందు ప్రాముఖ్యముఁ జెంచుచున్నది. మనుచరిత్రమును షేక్స్పియరు గొమాంటీకు రూపకములతో సరిపోల్చినచో, విక్రమార్కచరిత్రమును మార్గో వ్రాసిన రూపకములవంటిదని చెప్పవచ్చును. నే చదివినంతవరకు నీగ్రంథకర్తలకు మార్గో మహాకవికిని షేక్స్పియరు మహాకవికిని గల పరస్పర సంబంధము వంటి సంబంధము గలదని తోచుచున్నది. ఈవిషయము నాంధ్రసాహిత్యాభిమానులగు నాంగ్లేయ విద్యాప్రవీణులు చర్చింతురుకాక. ఇట్టి పరస్పర సంబంధములను నూచించుటకై యిచట నెక్క చిన్న సారూప్యమునుమాత్ర ముదాహరించెదను. ఎట్లనిన :—

విక్రమార్కచరిత్రము.

నీ సంపూర్ణ పూర్ణిమా సాంద్రచంద్రాతప
విలసిత శశికాంత వేదికలను |
మంజరీ సంచాత మకరంద నివ్యంద
మాకంద మాధవీ మండపముల |
సంపుల్లహల్లక సహవాసనోజ్వల
దీర్ఘదీర్ఘికా సైకతముల |
గగన గంగాతరంగిణీ గంధవాహ |
బంధురోదగ్ర సౌధాగ్ర భాగములను |
నవనవోల్లాస రతి కళా నైపుణముల |
ప్రతిదినంబు రమించిరి పతియు సతియు ||

మనుచరిత్రము.

నీ మృగనాభినకరంపు బుగబుగల్ గలవోట
జడలేటి తుంపురుల్ చెదరువోట |

రసాయనశాస్త్రము:—(Chemistry) ఇంగ్లీషులోని మిక్కిలి గొప్పశాస్త్రము. తెలుగునందు పండు వొలికి చేతిలోఁ బెట్టినట్లు వ్రాయఁబడినది. వెల 1-4-0, చందాదారులకు 0-18-0. మేనేజరు, విజ్ఞానచంద్రిక, చింతాప్రవేట, మద్రాసు.

వకుళనాటిగంధ వహుఁడు పైకొనుచోట
 గర్వారతిరుధూళి గప్పుచోట
 బసవీరు నెలమేరు లిసుక వెట్టినచోట
 జిగురుమావులసంజ నిగుడుచోట
 నవమాలికలతీవె నట్లుట్టిపడుచోట
 మాణిక్యదీపముల్ మలయుచోట
 బ్రమదమునదేటు తెలుగై త్తి పాడుచోట
 శారికలనంగ శాస్త్రముల్ చుచువుచోట
 గీర కలకంఠములుక్రొవ్వి కేరుచోట
 బావురము లారజంబులు పలుకుచోట

గీ|| ఆవరూఢిని మణిమండితాలయంబు|
 గాంచి యసురాగమున బ్రవేశించి యంత||
 వారి నిరువురఁగూర్చి యవ్వనజగంధు|
 లాత్తగృహముల కేగి రనంతరంబ||
 ఈవర్ణనలను మెల్లీ మహాకవి వ్రాసిన యెపిపైకిడియన్
 (Epipsychedion) యను గ్రంథమునందలి వర్ణనలతో సరి
 పోల్చవచ్చును.

ఆముక్తమాల్యద.

ఈగ్రంథము కేవల నీతిబోధకమే యైనను నపూర్వ స్వభావ
 వర్ణనలకును, సనాతనకావ్య మర్యాదగావచ్చు పూర్వ కవి
 స్తోత్రమును మానుటయందును, మంగి భాచరణమునం దీ
 రసమును జూపుట యందును క్రొత్తదారులు త్రొక్కినది. ఈ
 గ్రంథమున వైష్ణవధర్మబోధనము ముఖ్యము గాన నిందు స్వభావ
 వర్ణనల కంత యవకాశము లేదు. ఇందు కేవల పాండిత్య
 ప్రకీర్ణయు ముఖ్యము. అయినను నిందు కొన్నియమాల్యములగు
 స్వభావవర్ణనలు గలవు. అందొక్కటిమాత్ర మిచటనెట్ల
 వ్రాసెదను.

గగనము నీటిబుగ్గ కెనరా జడివట్టిననాళ్లు భార్యక|
 స్వైగసారకుండ నారకెడవు బొరియ ల్లవ్రలించి వండన|
 య్యగపలముంచిపెట్టుఁగలమాన్నము సుల్పినప్రస్థునాలుగే|
 స్వైగిసినకూరలున్వడియముల్వరుగుల్పేరుగుఁజ్ఞుతప్లఁకె|
 (ఈగ్రంథమును విమర్శించిన యొక తెలుఁగుభాషానికె మన
 కవులచే దీసికొనఁబడిన టామిల్ కవయలను మనము గమ
 నింపవచ్చునని యొచించెదను)

VIII. ప్రబంధముల యుత్కర్షణ: తననంతరము:

ఆంధ్రప్రబంధములయందెల్ల మిక్కిలి రమణీయముగ నెన్నఁ
 బడునది మనుచరిత్రము. ఇది తరువా ప్రబంధములకు దార

చూపినది. సాధారణముగ మనుచరిత్రముని చెప్పఁబడుచున్నను
 దీని సార్థకనామము 'స్వారోచి మనుసంభవము'. ఈ
 గ్రంథమునందలికథ యతిస్వల్పము. ఈకథ మార్కండేయ
 పురాణమునందు పురాణకైలిని వర్ణింపఁబడినది. ఆవర్ణనయును,
 పెద్దనాచ్యుని వర్ణనయును సరిపోల్చి చూచినచో పురాణకైలి
 కిని పెద్దనాచ్యుని ప్రబంధకైలికిని గల యసాధారణ తారత
 మ్యము తేటపడఁగలదు. పూర్వపు ప్రబంధములయందు రస
 సంపూర్ణము నీతిబోధనకును, కీర్తనమునకును
 లోబరుపఁబడినది. మనుసంభవమునం దట్లుగాక కేవల రస
 సంపూర్ణమే ప్రధానముగ నెన్నఁబడినది. ఈ రససంపూర్ణ
 ణము ద్వితీయ తృతీయాశ్వాసములందు మొండుగఁ గలదు.
 ఇక పంచమాశ్వాసమునందలి 'స్వరోచి పట్టణమున నూరేగు
 టను' నూచించు వర్ణనము శ్రీనాథకవి పుంజునై ప్రథము
 నందలి వర్ణనను జ్ఞాపకము చెచ్చును. ప్రబంధకైలికి ముఖ్యముగు
 చిత్తవృత్తి వికారవర్ణనమునందును, తత్ప్రోత్సాహకము లగు
 స్థలకాలాది వర్ణనములయందును పెద్దనాచ్యుఁడు తన సహజ
 నైపుణ్యమునఁ జూపుటయేగాక నట్టి వర్ణనలయందు మహాకవి
 కౌళిదాసునిమాడ్కి ఛానా లాలిత్యమును బొందుపరచి
 యున్నాడు. ఈమారసభావమునందలి హిమాచలవర్ణనమువలె
 నంత స్వభావవిధముగ లేకున్నను, 'మనుచరిత్రము'నందలి
 హిమాచలవర్ణన మంత రమణీయముగనే యున్నయది. కాన
 నే పెద్దనాచ్యుఁ డాంధ్రకవిగా పతామహామహాకవిమన
 కప్పుఁడగుచున్నాఁడు. మనుచరిత్రమున వినాచాతుర్యము,
 రసపుష్టియునే ప్రధానముగాని పాండిత్యప్రకర్ష యంత
 ప్రధానము గాదు. కాన నందు గ్రంథాహారములగు స్థలవర్ణ
 నలంకారములును భావసంకలనము నును. ఇదియు ప్రబంధ
 కైలియొక్క యుత్కర్షణ.

మనుచరిత్రము తరువాత గొప్ప ప్రబంధము వసుచరిత్రము.
 ఈగ్రంథమును మనుచరిత్రమునంటి గొప్పగ్రంథమే. ఆంధ్ర
 సాహిత్యవిభాగములగు మహానియులు మను వసుచరిత్రముల
 తాతమ్యునఁగూర్చి వివిధాఁ జచ్చించి గున్నారు. వసుచరిత్ర
 మున వర్ణనా లాలిత్యము పాండిత్యప్రభావ ప్రకటనకు
 లోబరుపఁబడినదని నాయుధప్రాయము. రామరాజధూమణిని
 కాలమునాటిక కవులకు పాండిత్యప్రకటనము మొదలగు నభి
 ప్రాయాంతరములు ముఖ్యమని తోచి యుండవచ్చును. ఇట్టి
 యుధప్రాయాంతరములు వసుచరిత్రమున నారంభమై రాఘవ
 పాండిత్యమున ప్రఖ్యాతి మగుచున్నవి. రాఘవపాండ
 వీయము పాండిత్యప్రకటనముయొక్క యుత్కర్షణను దెలుపు

వృద్ధుయ ముననూనా మనము:—పాండేఁడు సంవత్సరములనుండి బాధపడుచున్న పక్షవాతము నొప్పులు మీ
 అమ్మతంజనమువలన నయమయినవి. ఆందుకు నమస్కారములు. కే. సుబ్బయ్య, టీచరు, పాంభా.

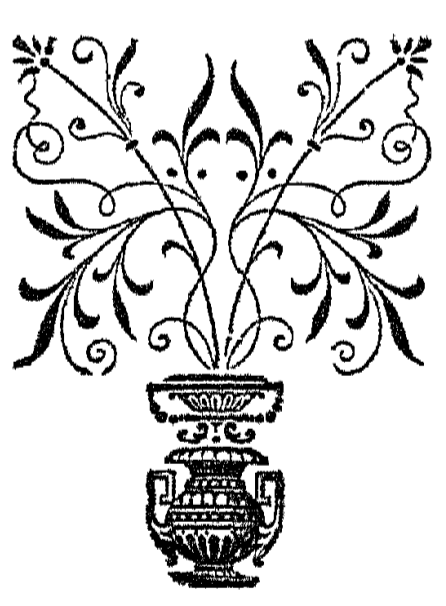
చున్నది. ఇట్టి గ్రంథము లాంగ్లేయ సాహిత్యమున నొకటి యైనను గానము. స్పెన్సరు మహాకవి కాలమున బంధకవిత్వము కొంతవరకచటనచట యుండెనని చర్చి (Church's Spencer Eng. M. L. Series) దొరవారు వ్రాయుచున్నను క్షేపకవిత్వమునకుమాత్రము వా రెచటను సుదాహరణము లీయలేదు. ఇట్లు రాఘవ పాండవీయమున రససంపోషణముయొక్క ప్రాముఖ్యత విడువబడినది. ఇదియ ప్రబంధములు శిథిలమగుటకు ముఖ్య కారణము.

అయినను రససంపోషణము తిరిగి “కళాపూర్ణోదయము నను, విజయవిలాసమునను” విజయమొందినది. “విజయవిలాసమును” పిల్లవసుచరిత్రమందురు. కళాపూర్ణోదయమునందలికథ వసుమనుచరిత్రాది ప్రబంధములయందువలె ప్రఖ్యాతేతిహాస మాతృకము గాక కేవల స్వేచ్ఛాకల్పితము గాన నిందు స్థలకాలాది వర్ణనలకును, భావవర్ణనలకును, పాత్రాసంఘటనమునకును విరివిగా నవకాశము గలదు. ఈగ్రంథము ననుసరించి మన

కాలమున శశికలాపరిణయ మను నొకనాటకము వ్రాయఁ బడినది. ఈగ్రంథములు పాండిత్యప్రకటనము మొదలగు నభి ప్రాయాంతరములను, పురాణకథా నీతిశాసనములను లోబరిచు కొని ప్రబంధముల ముఖ్యోద్దేశము కేవల మానందసంధాయ కముగాక వేరొండుగాదని ప్రకటించినవి. ఇటీవలి ప్రబంధము లీప్రఖ్యాతప్రబంధములను దేనినోయొక దాని ననుసరించి యుండుననుట సులభగ్రాహ్యము.

ఈ న్యాసమున చర్చింపబడవలసిన యంశము లనేకములు సంక్షేపముగా నూచింపబడినవి. చమవరు లభిప్రాయ భేదముల మర్పించి యిం దుదాహరింపబడిన యంశముల నుత్సాహముతో బరిశీలించి యాంధ్ర సాహిత్య సహజగౌరవము నభినవప్రపంచమునకు వెల్లడిచేసి యాంధ్రులకు నూతన గౌరవమునుఁ జేకూర్చు సమకట్టుదురుగాక! ఆంధ్రసాహిత్య పరిశ్రమకు కలుగనున్న విప్లవమును జయించుట కొంధ్రులకు పరిమేశ్వరుఁడు నూతనోజ్జీవనమును బ్రసాదించుఁగాక!

ఓం! శాంతి! శాంతి! శాంతి! బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్!
ఓం తత్ సత్!

ఉయ్యాలలో:—బిల్లను పెట్టుకొని ఊరంతయు వెతకినట్లు. ఏ పట్టణమందయినను, పల్లెటూరు నందయినను పంచ భాష చీటిగల బాంబాయి అమృతాంజనము దొరకుచుండగ దగ్గులు, పోట్లు, వాయువులు, తల సెప్పి మొదలగు జాడ్యముల చేత బాధపడనేల. వెల 0-8-0.

బ్రహ్మసమాజము.

(మ-రా-రా-శ్రీ, కా - హనుమంతరావుగారిచే వ్రాయఁబడినది).

దక్షిణ హిందూ దేశమున ఆంధ్రులు సంస్కరణాభి
లాషులని పేరునడసిరిగదా? ఆంధ్రులయందుఁ బూర్వ
దురాచారములయందలి దురభిమానము చాలవఱకు
తగ్గినది. ఆంధ్రులలోఁ గొన్ని సంస్కరణములు సర్వ
సామాన్యము లయినవి. స్త్రీ పునర్వివాహములు పలు
పురచే నామోదింపఁబడుచుఁ బ్రతియేట సామాన్య
వివాహములవలె జరుగుచున్నవి. సముద్రయానము
సలిపినవారు సంఘమునందుఁ బ్రాయశ్చిత్త మనునది
యక్కఱలేకయే నిరాటంకముగఁ జేర్చుకొనఁబడు
చున్నారు. బహిరంగముగ జాతిమత భేదములను
బాటింపక వివిధ వర్ణములతోను మతస్థులతోను భుజిం
చెడువారు బహిష్కరింపఁబడక సంఘమునందె సౌఖ్య
ముగ నుండఁగలుగుచున్నారు. వేశ్యాంగనలు తమ
వృత్తి హేయమయినది యనియు నీతిబాహ్యమయినది
యనియు గ్రహించి గౌరవార్హములగు వృత్తులందుఁ
బ్రవేశించుచుఁ దమపుత్రికలకుఁ బరిణయములు గా
వించుచుఁ దమస్థితిఁ జక్కపఱచు కొనుచున్నారు.
ఇట్లనేకవిధముల ఆంధ్రులు మాఱుపుఁ జెందుట
ప్రత్యక్షముగఁ గాన్పించుచు నెయున్నది. కాని ఈసం
స్కరణాశక్తికి మూలకారణ మెద్ది? ఆంధ్ర దేశమున
సంఘ సంస్కరణము కొఱకు మొదటినుండి నేటి
వఱకుఁ బాటుపడువారి ధైర్యోత్సాహములకు ముఖ్య
హేతు వెద్ది? ప్రస్తుతము సహితము జనుల యభి
ప్రాయముల మాఱుచు గొప్పశక్తివలె దేశమందు
నలుగడల వ్యాపించుచున్నది యెద్దియో యోచిం
పుఁడు. అయ్యది బ్రహ్మసమాజమని తోచుటలేదా?

సంస్కరణముతో నేమాత్రము సంబంధము గలిగి
యున్నను, నీసంగతి తెలియఁగలదు. ఈవిషయము
నిర్వివాదాంశము. ఈ సంచికయందు బ్రహ్మసమాజ
మును గుఱించి వ్రాయఁబడకుండుట గొప్పలోపముగ
నుండునని తలంచుటచేతను, నాకంటె నెక్కువ సమర్థు
లీవిషయము వ్రాయఁబూనుకొనకుండుటచేతను, నే
నీకార్యమునకుఁ గడంగితిని. బ్రహ్మసమాజము యొక్క
చరిత్రను గుఱించియు, మత ధర్మములను గుఱించియు,
సాంఘిక జీవనమును గుఱించియు, సంగ్రహముగ
వ్రాయఁబడును.

చరిత్ర.

సుమారు నూరుసంవత్సరముల క్రిందట హిందూ
దేశము అనేక దురాచారములకు నాలవాలమయి
యుండెను. నరహత్యలు, శిశుహత్యలు సర్వసా
మాన్యములుగ నుండెను. కరుణాది సద్గుణంబులు
జనులయందుఁ గానరాకుండెను. జాతిమత ద్వేష
ప్రేరితమగు నైకమత్యాభావమును మూఢ విశ్వాస
జనితమగు భక్తిశూన్యతయు మిక్కుటముగ నుండెను.
జనులు అజ్ఞానాంధకారమునఁ గన్నఁగానక గ్రుడ్డి
వారివలె సంచరించుచుండిరి. ఆకాలమున శ్రీరాజా
రామమోహనరాయలవా రుద్భవించిరి. దేశము
నకు జ్ఞానజ్యోతి బ్రసాదింపఁబడినటులాయెను. దేశ
శ్రేయోదాయకములగు సర్వసదుద్యమములకు రామ
మోహనులు మూల పురుషుడని పిలువఁబడుట
పత్రికాముఖమున నెల్ల రెఱిగియే యుందురు. వారు
చిన్నవయస్సుననే దేశదుస్థితికిఁ గడుఁగుంది దేశ నే

విద్యయొసఁగునువినయంబు, వినయమునను బడయు బాత్రత అమృతాంజన మొసఁగును మనశ్శాంతి, మనశ్శాంతి
యొసఁగును నాశోగ్యము, ఆశోగ్యమిచ్చును ధనము, అమృతాంజన మిచ్చును ఆశోగ్యము, వల 0-8-0.

వకుఁ గడంగిరి. వారు పూనని యువ్యమ మెద్దియు లేదని చెప్పవచ్చును. ప్రత్యుద్యమమునకుఁ బ్రారంభమున వారె విత్తనములు నాటిరి. అవియె యిప్పుడు మొలకలెత్తి బాగుగ వేరూని మహాశృక్షములయి దేశమందంతటను శాఖోపశాఖలుగ వ్యాపించి సత్ఫలముల నొసంగుచున్నవి. వారి వివిధ ప్రయత్నములను వారుపడిన ప్రయాసములను నిచట వివరించుట యనావశ్యకము. జాగ్రత్తోఁ బరిశీలించిన వారి ప్రయత్నములన్నియు, నొక గొప్పనిశ్చితాభిప్రాయమును నాధారము జేసికొనియున్నటుల స్పష్టపడును. మత విశ్వాసములు, మానవుని సకలవ్యాపారములందలి ప్రవర్తనకు మూల హేతువులయి వానిజన్మ వ్యర్థమగుటకుఁ గాని సార్థకమగుటకు గాని దాఁడియనునని రామమోహనులు దృఢముగ నమ్మిరి. కాన మతసంస్కరణమునకుఁ బ్రధానస్థాన మొసంగఁ బడెను. నరహత్య, శిశుహత్యమున్నగు దుష్కృత్యములకు హేతుభూతంబగు హిందూమతమును సంస్కరించి పరిశుద్ధాస్థిక మతమును నెలకొల్పుటకు రామమోహనులు బ్రహ్మసమాజమును 1828-వ సంవత్సరమున స్థాపించెను. నాటినుండియుఁ గ్రమక్రమముగ బ్రహ్మసమాజము దేవేంద్రనాథటాగూరు గారి యొక్కయు, కేశవచంద్ర సేనులు గారియొక్కయు కృషివలన వృద్ధిఁజెంది ప్రత్యేక సంఘముగ నూతనాదర్శములతో నేర్పడినది. అట్లేర్పడిన సంఘము బంగాళమునందు మాత్రమెగాక దేశమంతటను నల్లుకొనెను. మొదట చెన్నపురి రాజధానియందు కేశవచంద్ర సేనుని యుపన్యాసములవలన బ్రహ్మసమాజమతానురక్తి హెచ్చి చెన్నపట్టణమునందు వేదసమాజమును, అచ్చటచ్చట ప్రార్థనసమాజములు బ్రహ్మసమాజములు వెలసెను. మన యాంధ్ర దేశమునఁ జాలకాలమునుండి బందరును రాజమహేంద్రవరమును

బ్రహ్మమతమునకు ముఖ్యస్థానములుగ నుండెను. రాజమహేంద్రవరమున శ్రీరావుబహద్దరు కందుకూరి వీరేశలింగము పంతులుగారుండుటవలనను, బందరున శ్రీరఘుపతి వేంకటరత్నము నాయుడుగారుండుటవలనను, ఆపట్టణములు బ్రహ్మమతమునకు ముఖ్యస్థానములయ్యెను. వేంకటరత్నము నాయుడుగారు బందరు విడుచుటవలన, బందరు సమాజమునకు జీవము పోయినటులా యెను. వారిప్పుడు కాకినాడలో నుండుటచే నచ్చటి సమాజము బలపడుచున్నది. ఆంధ్రదేశమునఁ బ్రస్తుతము కొన్ని పల్లెగ్రామములలో సహితము బ్రహ్మసమాజము వెలసి జనుల యభిప్రాయముల ననేకవిధముల మాఱుచున్నది. ఇటీవల నె దేశిరాజు పెదబాపయ్యగారును, ఇంకను మఱి కొందఱు బ్రహ్మమతానుష్ఠానపరులు బయలు దేరిరి. దేశిరాజు పెదబాపయ్యగారి యకాల మరణమువలన, నాంధ్రదేశమునకు గొప్పనష్టము వాటిల్లెను. బ్రహ్మమతావలంబకుల సంఖ్య బ్రస్తుతము బహుమితిముగ నేయున్నను, వారు ప్రత్యేక సంఘముగ నేర్పడి బ్రహ్మసమాజమును సుస్థిరముగ నిలిపి యభివృద్ధిలోనికిఁ దీసికొనిరాఁ జూచుచున్నారు. శ్రీరావుబహద్దరు కందుకూరి వీరేశలింగము పంతులుగారి యాధిపత్యముక్రింద రెండు బ్రాహ్మణవివాహము లీమధ్య జరుపఁబడెను. బ్రహ్మసమాజము ఆంధ్రదేశమున గ్రమక్రమముగ వ్యాపించుచున్నది. బ్రాహ్మణులు ఆంధ్రదేశములోని ప్రతినదుద్యమమునందును బ్రవేశించి దేశమునకు మేలొనరించుచున్నారు.

మతధర్మములు.

బ్రహ్మమత ముఖ్యధర్మములు ప్రారంభమునుండి ప్రస్తుతమువఱకు నొక తీరున నెయున్నను, ఆసిద్ధాంతములు కాలక్రమమున ననుచరణలోనికి వచ్చుటవలన బ్రహ్మసమాజము రామమోహనుని కాలమున

మహమ్మదీయమహాయుగము:—(Mahommadan Period) ర్పు 100 ల వెలగల యింగ్లీషు పుస్తకములలోని యనేక విషయములిందుగలవు. చక్కని పటములు 80 గలవు. వెల 1-8-0. చందాదారులకు 1-2-0. మేనేజరు, విజ్ఞానచంద్రిక చింతాద్రిపేట, మద్రాసు.

నొక విధముగను, దేవేంద్రనాథటాగూరు గారి కాలమున నొక విధముగను, కేశవచంద్రసేనుని కాలమున నొక విధముగను, పిమ్మట మఱి యొక విధముగను నున్నటుల గనుపడును. అభివృద్ధి జెందు ప్రతిసంఘమునం దిట్టిస్థితి భేదములుండుట సహజము. పరిపూర్ణస్థితియందే సంఘము ఒక్కసారి యేర్పడ నేరదు. బ్రహ్మసమాజమందలి వివిధస్థితులను వివరించుట బ్రస్తుత మనవసరము గాన, బ్రాహ్మణులందఱు ఇప్పుడు సామాన్యముగ విశ్వసించుచు ముఖ్య మత ధర్మములును, ఆచరించు సాంఘికాచారములను మాత్రమిందు వ్రాయఁబడును.

మొదటి ధర్మము—సృష్టికి కర్తయు, భర్తయు, హర్తయు నగు పరబ్రహ్మమందలి దృఢవిశ్వాసము. పరబ్రహ్మ అద్వితీయుఁడును, ఆదిమధ్యాంత రహితుఁడును, జ్ఞానస్వరూపుఁడును, న్యాయస్వరూపుఁడును, దయాస్వరూపుఁడును, ఆనందస్వరూపుఁడును, సత్యస్వరూపుఁడును, స్వవ్యాపియు నయియున్నాఁడు. ఆయన యాత్మీయ స్వరూపుఁడగుటవలన మానసికముగ మాత్రమే గ్రహింపఁబడును. సృష్టిలోని చర్యలనుబట్టి యీశ్వరుని గుణములు నిర్ణయింపఁబడును. సృష్టిలోని యేపదార్థముగాని యేమానవుఁడుగాని యీశ్వరునితో సమానమని యెంచఁబడదు. మానవ కల్పితములగు విగ్రహములు దైవములని తలంచుట గొప్పదోషము. నిశ్చలభక్తి విశ్వాసములతో నీశ్వరేచ్ఛానుసారము మెలఁగుటయే జీవాత్మ యొక్క పరమావధి.

రెండవధర్మము—జీవాత్మ వినాశముఁజెందక నిరంతరాభివృద్ధి గొంచుచుఁ దనప్రవర్తనకు నీశ్వరునకుత్తరవాది యయియుండు ననేడి విశ్వాసము. జీవాత్మ యొక్క ప్రవర్తన యీశ్వరేచ్ఛానుసారముగనుండవలెను. ఈశ్వరేచ్ఛ నెఱుంగుటకు జీవాత్మజ్ఞానాది శక్తులను గలిగియున్నది. ఈశ్వరేచ్ఛాను గుణము

లగు కార్యములు పుణ్యకార్యములు; ఈశ్వరేచ్ఛా వ్యతిరిక్తములగు కార్యములు పాపకార్యములు. పుణ్యకార్యములు ఆత్మాభివృద్ధి కనుకూలములును, ఆనందదాయకములును నైయున్నవి. పుణ్యకార్య చరణవలన ఆత్మకు సద్గతిలభించును. దీనినే స్వర్గమనవచ్చును. పాపకార్యములు ఆత్మాభివృద్ధికిఁ బ్రతికూలములును, దుఃఖప్రదములు నైయున్నవి. పాపకార్య నుష్ఠానమువలన ఆత్మదుర్గతిఁ జెందును. ఇట్టి యాత్మ యొక్కస్థితిని నరకమనవచ్చును. పాపపీడిత మగు నాత్మ స్వప్రయత్నమువలనను, ఈశ్వర సహాయము వలనను సత్పథంబునకు రాఁగలుగును. పాపవిమోచనమునె ముక్తిలేక మోక్షమనఁబడును. ప్రపంచ కము ఆత్మాభివృద్ధికిఁ దగినతావని యెంచఁబడును. ప్రపంచకము పాపకూపమని పరిత్యజించి యడవుల కేగుట యాత్మాభివృద్ధికిఁ బ్రతిబంధకము గల్పించు కొనుటయనియు, ప్రపంచకములోని సర్వసాంఘిక ధర్మములు నిర్వర్తించుచు సాంఘిక జీవనమునందును, మానవ జీవితమునందును, నీశ్వరుని దర్శించుటయె యుత్తమ ధర్మమనియు నన్తుఁబడును. జీవాత్మకును పరమాత్మకును గలసంబంధమును బోలియున్నది. జీవాత్మకును పరమాత్మయందెయునికీ గలిగియుండుట వలన సంబంధము గలిగి యభివృద్ధి నొందుచుండును.

మూడవధర్మము—సర్వజన సోదరభావము గలిగియుండుట. ఈశ్వరుఁడు సర్వమానవులకు నండ్రీయగుటవలన జనులందఱు సోదరతుల్యులగుచున్నారు. విశ్వమానవకోటి యేకకుటుంబము. ఈశ్వర దృష్టియందు మానవులెల్లరు సమానులె. కానజనులందఱు ఒండొరులయెడల సోదరభావము గలిగి జీవించుట పరమధర్మము. జాతిమతకులభేదములు ఈశ్వర శాసనవిరుద్ధములు. శైలిచారనిన ద్వేషించుటయు, క్రైస్తవులనినఁ గోపించుటయు, కూద్రులనిన శపించుటయు, ఈశ్వరాజ్ఞోల్లంఘనమని యెఱుగ

రాజారాణీమార్కు తామరతయిలము:—ఎట్టి తామరనయినను మాడు పూతలతో మాన్పును. అమృతాంజనము డిసో వారి పేరును డబ్బామీద చదివి కొనవలసినది. వెల 0-6-0.

Sir H. C. Bhashyam Iyengar.

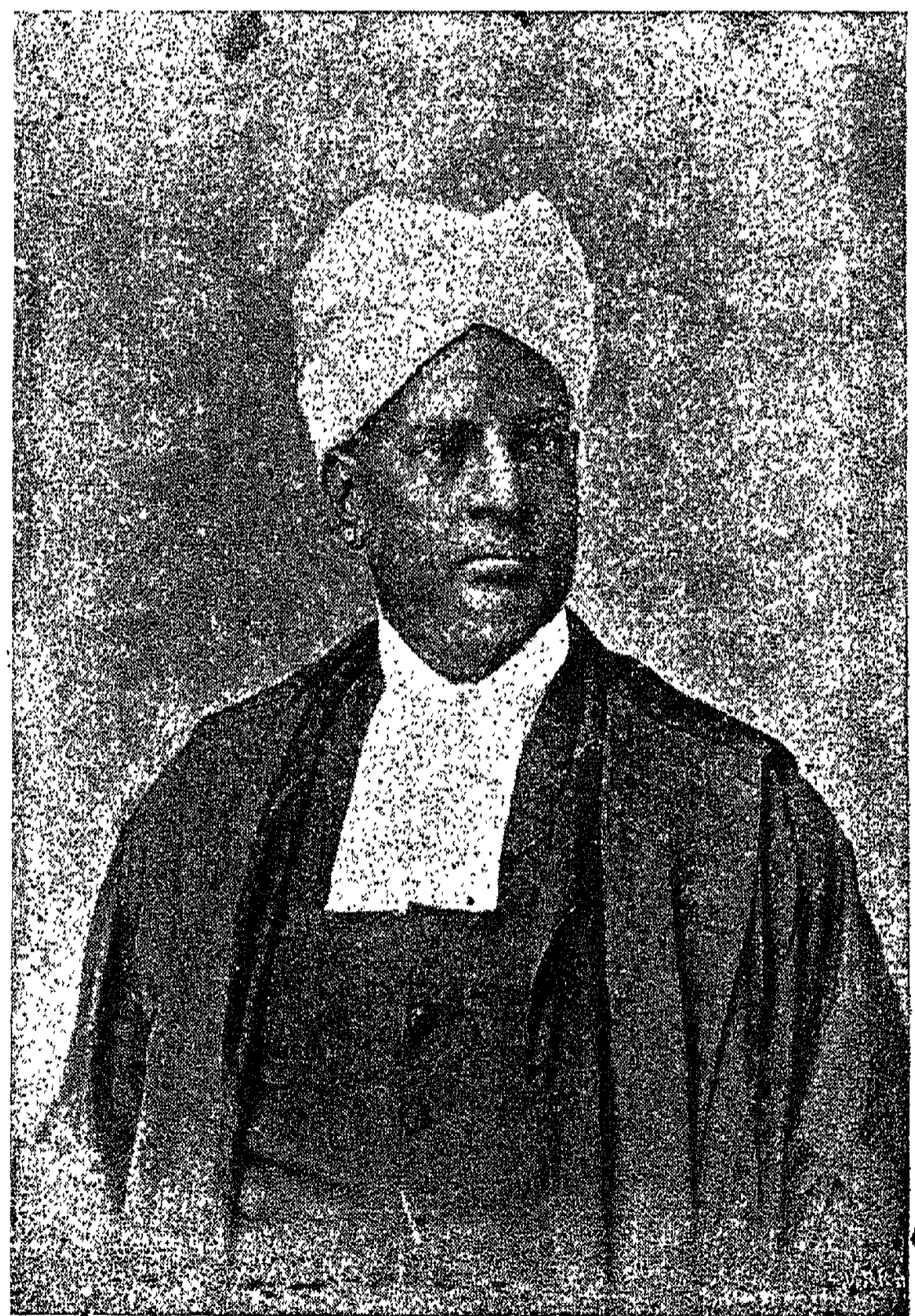

The late Justice Muthusawmy Iyer.

కీర్తి శేషులైన నర్ భాష్యమయ్యంగారు కేటి.
The Hon. Justice Krishnaswamaiar.

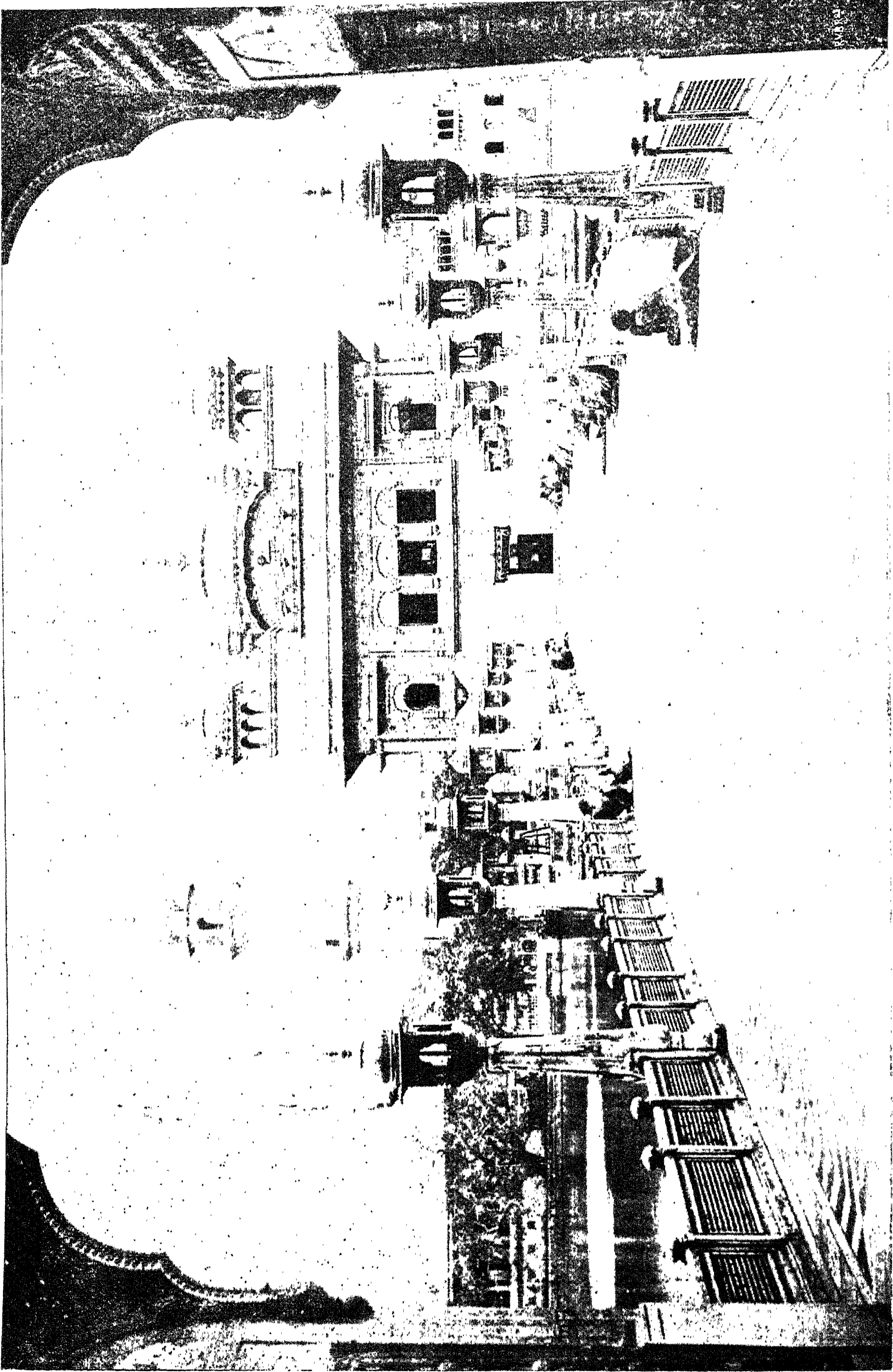
కీర్తి శేషులైన న్యాయమూర్తి ముత్తుస్వామయ్యరుగారు.
The Hon. P. S. Sivaswami Iyer, Advocate General.

శౌరవనీయ న్యాయమూర్తి కృష్ణస్వామయ్యరుగారు.

శౌరవనీయ పి. ఎస్. శివస్వామి అయ్యరుగారు.

అమృత సరము లోని సువర్ణ దేహాలయము.

The Golden Temple Of Amritsar.

వలయును. మానవులెల్లరు సమాన స్వాతంత్ర్యాదులఁ బడయ నర్హులు.

నాల్గవధర్తము—ఈశ్వరోపాసన. ఈశ్వరునికిని మానవునికిని గలసంబంధమునుబట్టి యీశ్వరోపాసన యొక్క యావశ్యకత యేర్పడుచున్నది. ఈశ్వరుఁ డనుదినము మనమీద వర్షించు కృపారస వృష్టులకుఁ గృతజ్ఞత గలిగియుండుటయు, మనలోని లోపము లెఱిగి నవరించుకొనుటకును, ఈశ్వరగుణములను జింతించి యలవరచుకొనుటకును, ప్రాపంచిక దుఃఖములకు దూరులమయి యాత్మశాంతిఁ బడయుటకును, అంతర్ముఖులమయి ధ్యానము నలుపుటయు, చేసినపాపములఁ దలంచుకొని పశ్చాత్తాపపడి పాపవిమోచనమునకయి ప్రార్థనము గావించుటయు, మన స్వభావమయియున్నది. ఇంపుకు భిన్నముగఁ బ్రవర్తించుట యస్వాభావికము. ఈశ్వరునియందలి భక్తి విశ్వాసములు బలపడుటకును, మోక్షకాంక్ష యతిశయించుటకును, ఈశ్వరోపాసన యావశ్యకము. ఈయపాసన కేవలము మానసికమయి, ‘ఆరాధన,’ ‘ధ్యాన,’ ‘ప్రార్థన,’ యను మూడు ముఖ్యాంగములు గలిగియున్నది. బ్రహ్మధర్తము ప్రకారము విగ్రహారాధనయు బహుదేవతారాధనయు, నింద్యములగుచున్నవి.

అయిదవధర్తము—దోషరహితులగు మానవులు గాని నిర్దుష్టములగు దైవదత్తగ్రంథములుగాని యుండుటకు వీలుండనేరదను విశ్వాసము. ఈశ్వరుఁ డొక్కఁడే పరిపూర్ణుఁడును దోషరహితుఁడును నైయున్నాఁడు. మానవులలో జ్ఞానాధికులుండవచ్చును గాని వాడు ఈశ్వరునితో సమానులు కానేరరు. గ్రంథములన్నియు మనుష్యవిరచితములు. వానియందు లోపములుండవచ్చును. గురువులును గ్రంథములును సత్యమెఱుంగుటకు సాయములు. కానగురువులెల్లరు గౌరవార్హులగుచున్నారు; గ్రంథములన్నియు పఠనీయము

లగుచున్నవి. సత్యమే గ్రంథమునందుండినను నాచరణీయంబె. సత్యాసత్య విచక్షణజ్ఞానము ఆత్మకుఁ గలదు.

సాంఘిక జీవనము.

బ్రహ్మసమాజము హిందూసంఘమునుండిబయలు వెడలినను, ప్రత్యేక సంఘముగ నేర్పడినదియిదివఱకె తెలుపఁబడినది. బ్రహ్మసమాజము హిందూసంఘసంస్కరణమునె ముఖ్యోద్దేశముగఁ గలిగియున్నది. నూతనాభిప్రాయములును నూతనాచారములును గలిగియుండుటచే దురాచార భూయిష్టమగు హిందూసంఘమున బ్రహ్మసమాజ మిమిడియుండుట యసంభవము. సంస్కరణోద్దేశము గల సంఘములన్నియు బ్రహ్మసమాజమువలెఁ బ్రత్యేక సంఘములుగ నేర్పడుటఁ జూచుచున్నాము. అట్లు జరుగకతప్పదు. ఇవ్విధమునఁ బ్రత్యేకముగ నుండుట వలన యెట్టి నష్టమునులేదు. మీదు మిక్కిలి విశేష ప్రయోజనముండును. బ్రహ్మసమాజ మున్నతాదర్శములు గలిగియున్నది. వానిని స్వీకరించుట కష్టసాధ్యము కాన బ్రహ్మమతావలంబకుల సంఖ్య బహ్వాల్పముగనున్నది; అయినను క్రమక్రమముగ నభివృద్ధిఁ గొంచుచునేయున్నది. త్వరితముగ సంఖ్యనువృద్ధిఁ జేసికొను నభిలాషతోను, హిందూ సంఘమం దిమిడియుండవలెనను వాంఛతోను బౌద్ధమతస్థులు తమ యాదర్శములవదలి హిందూ దురాచారముల నభ్యసించుట చరిత్రసిద్ధమెగదా? బ్రహ్మసమాజమునం దిట్టిలోపము లేదు. తన యుత్తమాదర్శములను జనులకు స్పష్టముగఁ జూపుచున్నది. బ్రహ్మసమాజమునందు జేరకున్నను, హిందూ మతస్థులు అనేకులు తమ యభిప్రాయముల మాఱుకొనుచున్నారు. ప్రత్యేక సంఘముగనుండి బ్రహ్మసమాజము తన పరిశుద్ధతఁ గాపాడుకొనుచు హిందువులను, తదితరులను సంస్కరించుచున్నది. బ్రాహ్మణ సాంఘిక జీవనము వారిమతాను

అమృతాంజనము:—“ఎట్టి సెప్పలనయినను ఇంద్రజాలమువలె మీ అమృతాంజనము మాన్పివేసినది” ఎస్.

పాల్, అనంతపురం. వెల 0-8-0. అమృతాంజనం డిపో, ఫోర్స్, బొంబాయి.

గుణముగ నున్నది. దానిని గుఱించి యిచట క్లుప్తముగ వివరింపబడును.

జాతి మత కులభేదములు బ్రహ్మసమాజమునందు బాటింపబడవు. ఒక రెక్కవయని, ఒకరు తక్కువయని తలంచబడదు. హీనజాతీయందుఁ బుట్టినవాఁడు విద్యాధికృత చేతను సుగుణసంపత్తి చేతను గౌరవార్హుఁడగుచున్నాఁడు. వివిధ వర్ణస్థులు కులభేదములను వదలి భోజన ప్రతిభోజనములను సంబంధ బాంధవ్యములను గలిగియున్నారు. పర దేశీయులతోడి సంబంధము చేసిన వారు సహితముకలరు, సర్వ జాతులవారును, మతములవారును, బ్రహ్మసమాజమునందు జేరవచ్చును. అటులఁ గొందఱు చేరియున్నారు. గౌరవా గౌరవములును, అర్హతా సర్హతలును జన్మమును బట్టి కాక ప్రవర్తననుబట్టి నిశ్చయింపబడుచున్నవి. ఇట్టి సాంఘికజీవనమువలన భేదభావము నశించి యొకమత్యము ప్రబలి సర్వమానవులు పరస్పర ద్వేషమూనక ఒండొరుల వినాశ హేతువులగు కార్యములు సలుపక స్నేహముగలిగి సుఖించెదరు.

స్త్రీలు బ్రహ్మసమాజమునందుఁ బురుషులతో సమాన స్వాతంత్ర్యములఁ గలిగియున్నారు. స్త్రీలు బానిసలవలె గృములందుఁ బాటుపడుచు జీవితము గడపుకొనవలయు ననెడు దురభిప్రాయమునువదలి పురుషులు వారికి విద్యాబుద్ధులు గఱపి తమతో సమానముగఁ జూచుకొనుచున్నారు. పట్టపరీక్షలందుఁ గడతేరిన నారీమణులును, శాస్త్రములందుఁ బాండిత్యము గాంచిన విద్యుషీరత్నములును బ్రహ్మసమాజమునందుఁ గానబడుదురు. వారిప్పుడు బ్రహ్మసమాజమునకు మాత్రమెగాక హైందవులందఱికిని గొప్ప భూషణము లయియున్నారు.

బ్రహ్మసమాజమునందు యుక్తవయస్సువచ్చిన స్త్రీ పురుషులకు వివాహములు జరుగును. కేశవచంద్రసేనుని ప్రయత్నమువలన 1872-వ సంవత్సరమున

బ్రాహ్మణులకొఱకు వివాహచట్ట మొకటి యేర్పడెను. ఆచట్టము ప్రకారము బహుభార్యలను స్వీకరించుటకు వలనుపడదు; వధువు 14 సంవత్సరములును, వరుఁడు 18 సంవత్సరములును తప్పక పూర్తిచేసి యుండవలయును; విగ్రహారాధన సంబంధముగు కర్మలన్నియు వదలి బ్రహ్మమతానుసారముగ వివాహములు జరుపుకొనవచ్చును; భిన్నవర్ణస్థులు నిరాటంకముగ వివాహ మాడవచ్చును; వితంతువాద్యహములు అంగీకరింపబడినవి. హిందూ, క్రైస్తవ, మహమ్మదీయాది మతములయొక్క వివాహాచారములకు భిన్నముగ నీ వివాహములు జరుగును గనుక, వధూవరులు తామా మతములకుఁ జెందమని తెలియఁజేయవలసి యుండును. ఈచివరి నిబంధనవలన బ్రాహ్మణులు హిందూమతావలంబకులము కామని చెప్పవలసి యుండుటవలన, బ్రహ్మమతము వాస్తవముగఁ బూర్వ మార్యములు లనుష్ఠించిన మతమెయి యుండుటవలనను, చట్టములోనున్న లోపము సవరణ చేయుటకయి ప్రభుత్వమువారిని బ్రాహ్మణులొకరుచున్నాఁడు. వివాహ చట్టములో నుద్దేశింపబడిన హిందూమతము ఆర్యముల మతముగాక, దురాచార భూయిష్టముగు (సకృత) హిందూమత మగుటవలన, ప్రస్తుతము బ్రాహ్మణులు నిరాక్షేపణముగ హిందూ మతస్థులము కామని తెలియఁజేయుచు నాచట్టము ప్రకారము వివాహములు జరుపుకొనుచున్నారు.

సముద్రయానము బ్రహ్మసమాజమునందు నిషేధింపబడదుగాన, పలువురు పర దేశములకేగి విద్యల నభ్యసించుచున్నారు. స్వేచ్ఛకును అభివృద్ధికిని భంగము గలిగించెడు సాంఘికాచారము లెవ్వియు లేవుగాన బ్రాహ్మణులు సర్వవిధముల నున్న తస్థికి వచ్చుచున్నారు.

బ్రహ్మసమాజముయొక్క మతధర్మములు, సాం

అమృతాంజనము:— తేళ్లు, తేజటిగలు మొదలగు వి. పురుగులు నుట్టిన తల ఆమృతాంజనమున గట్టిగా రుద్దిన యెవల బాధ మాయపయిపోవును. తేలుకొట్లకు యోగ్యముగు బౌద్ధము. వెల 0-8-0.

ఘోకాచారములు కొంతవఱ కిచట వివరింపఁబడినవి. బ్రహ్మసమాజము విషయమయి కొందఱు సామాన్యముగ గలిగియుండు దురభిప్రాయము తొలఁగియుండవచ్చును. బ్రహ్మమతానురక్తి కొందఱిలో హెచ్చియుండవచ్చును. కాని పలువురు బ్రహ్మసమాజమునందు సదభిప్రాయము కలిగియుండినను, హిందూ సంఘమునందె, బ్రహ్మసమాజము తలపెట్టిన సంస్కరణములు కాలక్రమమున వ్యాపించు సూచనలు గాన్పించుచుండ, ఏల హిందూ సంఘమును వదలి బ్రహ్మసమాజమునందుఁ బ్రవేశింపవలెనని సంశయింపవచ్చును. ఈ సంశయము సహేతుకముగనే గాన్పించును. హిందూసంఘమునందుఁ గొన్ని మాఱులు గలుగుచుండుట వాస్తవమే. దీనిని గుఱించి కొంత యాలోచించవలసి యున్నది. హిందూసంఘము జీవముగలిగి స్వశక్తివలన నీమాఱులను బొందుచున్నదా? లేక నిర్జీవమయి బాహ్యశక్తు లెఱిఱిచిననటు బోవుచుఁ గొన్ని వికారములకు లోనై యున్నదా? జాగ్రత్తతోఁ బరిశీలించిన, ఈ మాఱులన్నియు స్వశక్తిచే గాక బాహ్యశక్తుల మూలముననే హిందూ సంఘము పొందుచున్నటుల స్పష్టపడును. బహిరంగముగ వేశ్యాగృహము ప్రవేశించుటయు, బ్రాంది సారా త్రాగుటయు నెఱుల సంఘమునందు వ్యాపించుచున్నవో యటులనే సంస్కర్తలతో భుజించుటయు, సముద్రయానము సలుపుటయు వ్యాపించుచున్నవి. సంఘమునందు జీవము లేకుండుటవలన యెట్టి మాఱుయినను బాహ్యశక్తి ప్రోద్బలముచే సంఘములోనికిఁ బ్రవేశింపఁ గలుగుచున్నది. స్వశక్తి వలన గలుగుమాఱులు సంఘాభివృద్ధికిఁ దోడ్పడును.

కాని హిందూ సంఘమునందుఁ గలుగుచున్న ప్రతి సంస్కరణము హిందూ సంఘముయొక్క స్వశక్తి వలన కేఁ గలుగుచున్నది కాదనియు, జీవచిహ్నము కాదనియు యున్నది. సంస్కర్తలు బయటనుండి పనిచేయుటన కారణి యాచారములు గొన్ని హిందూసంఘమునందుఁ గాన్పించుచున్నవి. సూర్యోదయమునకు వచ్చుచు వచ్చెడు వెలుంగునకు హేతుభూతంబు నై యుండుటనో యటులనే హిందూసంఘమునందు గాన్పించు మంచి మాఱులు లన్నిటికిని బ్రహ్మసమాజము కారణమని యెఱుఁగవలయును. బ్రహ్మసమాజము వృద్ధిఁజెందిన హిందూ సంఘ మింకను మాఱుచుండును. అటుగాక హిందూసంఘమునందు గలిగెడు మాఱులు హిందూ సంఘముయొక్క ప్రభావమువలననే గలుగుచున్నవని భ్రమపడి బ్రహ్మసమాజమునందుఁజేరి దాని నభివృద్ధిలోనికి దీసికొనిరాకుండిన, జనులు సంస్కరణా దర్శములనే గోలుపోయెదరు; దేశమునకు గొప్ప నష్టము కలుగును. బ్రహ్మసమాజము ప్రత్యేక సంఘముగనుండి యభివృద్ధిఁగాంచిన, విశేషమేలు కలుగునని యిదివఱకె చెప్పఁబడెను. ఇట్లభివృద్ధిఁ జెందుచు వచ్చిన తరువాత కొంతకాలమునకు, హిందూ సంఘ మందలివారు బ్రాహ్మణులతో భోజన ప్రతిభోజనములును, సంబంధ బాంధవ్యములును గలిగియుందురు. ఈ స్థితియె బంగాళమునందుఁ బ్రస్తుతము వచ్చి యున్నది; ప్రతి ప్రదేశమునను రానున్నది. పరమేశ్వరుని కృపవలన బ్రహ్మసమాజ మభివృద్ధిఁ బొందును గాక! దేశమునకు మేలు కలుగునుగాక!

సంఘసంస్కరణ సూచనలు.

(ఇది సంస్కరణవలన వ్రాయబడినది).

మన దేశము సంఘసంస్కరణాభిలాష దిన దినాభివృద్ధి పొందుచున్నది. దేశీయుల మనోభావము లిదిక్కునకు మరలుట శుభసూచకముగ నున్నదనుట కెంతయొ సంతసమగుచున్నది. ప్రతి మనుష్యుఁడును దనయభివృద్ధికయి దనసంఘ మంత రాయముల గల్పింపక పరిపూర్ణ స్వాతంత్ర్యము నీయవలయునని గోరుచున్నాడు. ఈ స్వాతంత్ర్యేచ్ఛయే మనసంఘదుస్థితికి మనల వగచునటులఁ జేయుచున్నది. ఈ స్వాతంత్ర్యేచ్ఛయే మనయందొక నవశక్తిని రవృల్లాలిపి నెట్టిపనులకయినను సాహసించు నటులఁజేయుచున్నది. మనసంఘ ముత్కృష్ట దశ యందుండినఁగాని సర్వాంగసౌష్ఠ్యమును మనము బొందఁజాలమని గ్రహించితిమి. జాతియశాన్నత్యమున కయి రాజకీయవిషయములయందేమి పరిశ్రమాభివృద్ధి కొరకేమి చేసిన కృషికిఁ దగిన ప్రతిఫలము లభించక ఆశాభంగము గలుగుటవలన జాతొన్నత్యముకు సంఘమత సంస్కరణమే ప్రథమసోపానమని గ్రహింపఁ గలిగితిమి. కొన్నిసంవత్సరముల క్రిందట గూడ సంఘమతసంస్కరణముల కావంతయయినను స్థలమీయనివారగు నాయకులుసయితము సంస్కరణావలంబకులగుటయే సంస్కరణావశ్యకత నుద్ఘోషించుచున్నది. రాజ్యపరిపాలనా విషయములలో నాక్షేపించుటకు వెనుకదీయనివారు సంఘసంస్కరణలుగ కాలానుగుణముగ నుండుట దట్టించినది. నేటికి సంఘసంస్కరణ మనవసరమని పరిహసించువారు విద్యాధికులలో లేకుండుటయు, పది, పదినేను సం

వత్సరముల క్రిందట సంఘము దురాచార పూరితమై యున్నదనినచో దుష్కృత్తి పోయుచున్న వారై పత్రికలుగూడ యీదురాచారములపై నాడివెడలుటయు, వీరందరును స్త్రీవిద్య, స్త్రీ స్వాతంత్ర్యము, స్వయంవరవివాహములు, క్షీణదశావశుల నభివృద్ధి కిందెచ్చుట, కులభేదముల మాన్పుట మొదలుగాగల సంస్కరణముల నవలంబించుటకు దినేదినే బోధించుటయను శుభచిహ్నములు గాలి యేవైపున వీచుచున్నదో చూపుచున్నవి.

సంఘసంస్కరణోద్యమముయొక్క నిరూపణతను, ఆవశ్యకతను, దెలుపుటకు ఒకప్పుడు హైందవ విద్యా విశారదులలో సమితిముగిఁ బ్రబలింపబడిన మద్యపానాభ్యాసము క్రమేపి నగించుటయేఁ జాలును. స్త్రీజాతొన్నత్యము, నిమ్నజాతులవారి కుస్థితినిఁ దొలఁగించుట యనునవి సంస్కరణోద్యమమున కెట్లు నుపాంగములుగ నున్నవో అట్లే మద్యపాననిషేధము నిష్కళంకజీవితము, నీతిప్రవర్తనము నుపాంగములుగ నున్నవి. ఈ కాలములో నెట్టిగొప్పవాఁడయినను వాడెంత సేవను దేశముకు చేసియున్నను వాని నీతిప్రవర్తనమునుగూడ మనము త్రాసులో వేసి తూచి యోగ్యతను బరీక్షించి అటుపయిన వానికి గొప్పతనము నిచ్చుచున్నాము.

ఇక పూర్వార్థాచార పరాయణులన్ననో వారికి మునుపున్న పలుకుబడి, ఆధిక్యతయు, పోయినవి. వారు నవనాగరికులనుఁ బెట్టిన హింసలమీదనే సంఘ సంస్కరణ మభివృద్ధి నొంది వెల్లువగానుబ్బి పారు

పాచిపండ్లు:—గలవారిని మనము ఆసహ్యించు కొనెదము. ముత్యములవంటి పండ్లుగలవారి పండ్లను పొగడుచున్నాము. ఆమృతాంజనం డిపోవారి దంతచూర్ణము దంతములను ముత్యములవలె నుంచును. వెల 0-2-0 మాత్రమే.

చున్నది. వివిధ తెగలవారికి మునుపున్న భేదములు నశించుచున్నవి. స్త్రీ పునర్వివాహము లధికమగు చున్నవి. సముద్రయానము నడ్డగించువారులేరు. ఇతర దేశములనుండి వచ్చినవారిని ప్రాయశ్చిత్తములేకయే సంఘములలోఁ జేర్చుకొనుచున్నారు. పరశుల్క, కన్యాశుల్కముల నష్టములనుఁ దెలియనివారును ఇవి ఎప్పుడు నశించునాయని కోరుకొననివారును లేరు. విద్యావంతులగు స్త్రీలు భర్తలతో నితర దేశములకేగి యనుభవజ్ఞానమును గడించి దేశోపకారమును చేయుచున్నారు. అతిబాల్య వివాహములడు గంటుచున్నవి. బాలికలకును బాలురకును పెద్దపెరిగినదాక వివాహములఁ జేయక నుంచవలయునను కోరిక నతిశయిల్లుచున్నది. బాలికలను ఉన్నత విద్యాలయములకు విద్యార్థమై బంపుచున్నాము. వీరిసంఖ్య దినదినము నభివృద్ధినిొందుటయే గాక వీరిలో చాలభాగము కన్యలుగానున్నారు. స్త్రీజన్మ మొత్తగానే భర్తను వెదకుకొనవలయునను దురభిప్రాయము నశించుచున్నది. విద్యాభివృద్ధినిఁబట్టి స్వయం ప్రవినాహము లతిశయిల్లుచున్నవి. విద్యావంతులును, వివాహమైనతోడనే సంసారబాధ్యతల నిర్వహింపఁ గలవారును నగు బాలికలను వివాహమాడుటకు యశావనులు నిచ్చుగించుచున్నారు. క్షీణ దశావశులను గాపాడుటకు అనేకవిధముల సత్ప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి. పునహా వితంతూ శరణాలయము, బొంబాయిలోని సేవాసదనము, మైసూరులోని మహారాణి కళాశాల, జలందరులోని కన్యామహా విద్యాలయము మొదలగునవి స్త్రీల వలననే నడిపింపఁబడుటవలన మన దేశాభ్యుదయము

ని రాటంకముగ నిక జరుగునని నెట్టి నిరుత్సాహుఁ డయినను చెప్పఁగలఁడు.

కాని పట్టణములలో గొంతమందికితప్ప యీ విషయములలో జనసామాన్యమున కాసక్తిలేదనియు గ్రామములలోఁ బూర్వమువలెనే దేశస్థు లున్నారనియుఁ గొంద రాక్షేపించుచున్నారు. ఈ యాక్షేపణములలోఁ గొంత సత్యముండక పోలేదు. సంఘ సంస్కరణాభిలాష పట్నములలో నున్నంత స్ఫుటముగ పల్లెటూరులయందులేదు. ఇందుకుకారణము సంస్కర్త లీగ్రామాదులలో బట్టుదలతో బనిచేయకుండుటయే. సంఘదురాచారము లందరికి సామాన్యములేగావున కుగ్రామవాసులును యాబాధలనుండి దొలఁగింపఁ బడుటకై వేచియున్నారు. అదిగాక నభివృద్ధిగావలయునను పట్టుదలగలవారు శ్రమపడి కష్టములకోర్చి, ధైర్యము నవలంబించి పనినిచేయుదురు గాని, కండ్లమూసుకొని జ్ఞానతేజమును జొరసీయని వారివలన కార్యములేదు. అందువలననే సగఱ సంస్కరణాభివృద్ధి మన దేశముఁబయి, విద్యాధికులును, గొప్పకులములవారును అగు నలుబది యేబది లక్షలమంది బుద్ధిమంతుల హస్తగతమయి యున్నదని నిస్సందేహముగఁ జెప్పవచ్చును. వీరు అత్యవసరములగు సంస్కరణముల నవలంబించినచోఁ దక్కిన వారందరును వీరియడుగులలో నడచెదరు. వీరికితమ సంకల్పమునం దుత్సాహము, ఆపదల ముఖమున ధైర్యము, అన్నిటికంటె ముఖ్యమగు దైవభక్తి, మాతృ దేశ సేవాత్పరత యుండినయెడల శీఘ్ర కాలములోనే తొల్లింటి మహద్దశకు మన దేశమాత రాగలదు.

పరిబదివేలబేరము.

ఒకచక్కనికథ.

(శ్రీయత, క. రామానుజరావుగారిచే వ్రాయబడినది).

చెన్నపట్టణమందలి షాహుకారువేట లక్ష్మీకి నివాసస్థలము. సూర్యోదయముమొదలు రాత్రి పండ్రెండుగంటలవఱకును, ఆవీధిలో నింటింట లక్ష్మీ తాండవమాడుచుండును ఆవీధిలో ధనవంతులగు కోమటులయొక్కయు వారికంటె ధనవంతులగు గుజరాతీలయొక్కయు, వారికంటె నెక్కుడులక్ష్మీ పుత్రులగు మార్వాడీలయొక్కయు నిండ్లుండుటచే వర్తకమునకు ఆవీధి పుట్టినిల్లనుటకు సందియములేదు. రవలు కెంపులు మొదలైన విలువగల రాళ్లు మాని కలతో గొలుచునట్టి వర్తకు లచ్చట నున్నారని చెప్పినచో నచ్చటి ప్రతియింటను చూపాయిలు, కాసులు, సవరనులు మొదలైన వెండి బంగారు నాణెము లెల్లప్పుడును ఘల్లుఘల్లుమనుచుండునని వేటుగ జెప్పవలెనా?

ఒకనాఁ డుదయమున ఏడుగంటలవేళ జగజీవనలాల్ షాహుకారుయొక్క నాలుగంతస్థల మేడయెదుట రెండుగుఱ్ఱముల కోచిబండి యొకటి వచ్చి నిలిచెను. ఆబండిలో వెనుకప్రక్క నొకపురుషుఁ డును, అతనిభార్యయు గూర్చుండి యుండిరి. వారికి నెదుట నైదారునెలల పిల్లవాని నెత్తుకొని యొకదాసి గూర్చుండి యుండెను. బండికివెనుక చిత్రమైన దుస్తులధరించిన గుఱ్ఱపువాండ్రీద్దరు నిలిచియుండిరి. బండికిముందుభాగమున నెత్తుగనున్న యాసనముపై కోచిమన్ అనగా గుఱ్ఱములను తోలువాఁడును, వాని ప్రక్కన మఱియొక నేవకుఁడునుఁ గూర్చుండి యుండిరి. బండివచ్చి నిలిచినతోడనే నెనుకనున్న

గుఱ్ఱపువాండ్రీద్దరునుదిగి ముందుకువచ్చి గుఱ్ఱపు కల్లెములను పట్టుకొని నిలువఁబడిరి. ముందునున్న తాసనముపై గూర్చున్న నేవకుఁడు దిగి యొడ్డుకురాగానే యజమానుఁడు తన జేబులోనుండి తనపేరు గల పిజిటింగ్ కాడ్డు నొకదానిని తీసి వానికిచ్చెను. వాఁడు ఆయింటిగుఱ్ఱములో కూర్చున్న నేవకునిచేతి కిచ్చి నీయజమానున కీ కాడ్డు చూపుమని వానిని తోనికిం బంపెను. జగజీవనలాల్ ఆకాడ్డును చూచుకొని రాజు ఆప నర్సాపూల్ అని చదివి తత్తర పాటుతో లేచి బండియొడ్డుకు వచ్చెను. ఈవర్తకుఁడు గొప్ప రాళ్లవర్తకుఁడని విఖ్యాతఁ డెందిన వాఁడు రవ్వలు, కెంపులు, పచ్చలు, నైడూర్యములు మొదలైన విలువలేని మాణిక్యముల వర్తకమే యెల్లప్పుడును చేయుచుండును. పుష్కరాగములవంటి తక్కిన వెలుగల రాళ్లనుగాని, వెండి బంగారములనుగాని ముట్టనేముట్టఁడు. అతని పద్దులన్నియు వేలు లక్షలు గల సంఖ్యలతో నిండి యుండును. గొప్పగొప్ప రాజులు మహారాజు లితనియొద్ద లక్షలకొలఁది నెలగల రాళ్లలను నమ్మకగా తీసుకొని పోవుచుండిరి. ఆరాజులకు తగిన మర్యాదలుచేసి వారిని సంతోషపఱిచి, వారెక్కుడు రాళ్లనుఁ గొనునట్లు చేయు సామర్థ్య మీ ముసలి సాహుకారునకుం గలదు. అందుచేతనే ఒకానొక రాజు వచ్చెనని తెలిసినతోడనే మన షాహుకారు తత్తరపాటుతో లేచి ఎదురేగెను. అతఁడు బండి సమీపమునకు వచ్చినతోడనే, అచ్చట నిలుచున్న

కేళవర్ధని:— వెంట్రుకలను వెంచును, కుదళ్లను బలపఱచును, మొదడుట చలవచేయును, నిద్రను కలిగించును, సువాసనలతో నిండియుండును. వెల 1-0-0.

నేవకుఁడు బండి తలుపుఁదీసెను. బండిలోనుండి జమిందారుగారు దిగివచ్చి షాహుకారుతో, షేక్ హాండుచేసి “మీ రేనా జగజీవనలాలు షేట్జీ గారు” అని యడిగెను. అందుకాతఁడు ‘చిత్తమని’ తల యూపఁగా “నేఁడు బహు సుదినము. ఎన్నిదిన ములనుండియో యనుకొనగా నేఁడు మీదర్శనము లభించినది. కుబేరుని తరువాత తామే కుబేరులని వినియున్నాను.”

“చిత్తముమీసంటి రాజాధిరాజుల యనుగ్రహ ముండ నేను కుబేరుఁడనే. లోనికిఁ దయచేయుఁడు” అని మాట్లాడుకొనుచు వారిద్దరును లోనికి పోయిరి. వారివెంటనే జమిందారుగారి భార్యయు, పిల్లను నెత్తుకొన్న దాసియు, షాహుకారు నింటిలోనికిఁ బ్రవేశించిరి. సాధారణముగా జమిందారుల భార్య లకు ఘోషా యున్నప్పటికిని ఈ జమిందారుఁడు యింగ్లీషు ఘోష గలవా డగుటచే తనభార్యకు ఘోషాలేకుండఁ జేసినట్లు కానవచ్చుచున్నది. ఘోషా మాత్రము లేదుకాని, యీమెకు వంటిమీద నగలు మాత్ర మపరిమితముగా నుండెను. మెడలోనున్న సూర్యహారమే యొక పదివేలు చేయవచ్చును. చంద్రహారమే పదియైదువేలు చేయవచ్చును. కాళ్ల కున్న బంగారపు పాంజేవులు అయిదువేలయిన కరీదుచేయవో. అట్లే దాసి బుజముపై నిద్రించు చున్న బాలునికిని మిక్కిలి విలువగల నగలా పెట్టఁ బడెను.

వారందఱును లోనికివెళ్లిన తరువాత, ఆ షాహుకారు, మేడమీద గొప్పగొప్ప రాజుల కొఱకై వెలగల కుర్చీలతోను, సోపాలతోను, పట ములతోను, అలంకరింపఁబడిన హాలులోనికిఁ దీసి కొనిపోయి జమిందారుగారి నొక కుర్చీమీఁదఁ గూర్చుండఁబెట్టి అతనిభార్యకు కొంచెము చాటున నున్న యొకస్థలమును కూర్చుండుటకు చూపించెను.

తానును జమిందారుగారి నేదుటచున్న యొక కుర్చీ మీఁదఁ గూర్చుండి నిట్లుసంభాషింపఁ దొడఁగెను.

జగ:—“అయ్యా మీరు మాయింటికి వచ్చుట సుకలితవిశేషము, తమ రాజధాని ఏజిల్లాలోదండి”

జమిం—“మా సంస్థానము గోదావరిజిల్లాలో నున్నది. మిక్కిలి గౌరవముగల సంస్థానము. ఇతర జమిందారులకు లేని యనేక గౌరవములు మాకు కలవు. మేము కలెక్టరును చూచుటకు వెళ్లునపుడు పదిహేను ఫిరంగులు కాల్చెదను. వెండికుర్చీల మీఁదగాని మేము కూర్చుండము. కాని నేనింగ్లీషు యెడ్యుకేటెడ్ జంటిల్ మన్ అయినందున ఈపిచ్చి ఆచారములను పాటింపను. టట్ నాస్సెన్సు అని మా ఆడవారి ఘోషాకూడ తీసివేసితిని. అంతా నొక్కసారిగా తీసివేసిన బాగుండదని మావాండ్రు మగవారి నెదుటనే కూర్చుండక కొంచెము ప్రక్కగా కూర్చుండుదురు. సంస్థానమునకు పేష్కమ్ పోగా మూఁడులక్షల ఆదాకలదు. ఈసంగతులకేమిగాని నిన్నటిదినము జయపురము మహారాజుగారు మీవద్ద నుండి కొన్న లక్షరూపాయల జవాహిరి చూచితిసి. వారికి నాకు మిక్కిలి స్నేహము. బౌల్యమునుండి ఒకప్రక్కన పెరిగినట్లు పెరిగినాము.”

జగ—“చిత్తము, మహారాజులంగారికి నాయం దు మిక్కిలి అనుగ్రహము ఈసంవత్సరము వారు నా వద్ద ఎంతలేదన్నా పదిలక్షల జవాహిరి కొన్నారు.”

జమిం—“రవ్వలంటే మీవద్దనే రవ్వలు, ఏమి ఆకాంతి? ఇదివఱకు రవ్వ లనేకము కొంటినిగాని ఇట్టి వెన్నఁడును చూడలేదు. ఇంకను మీవద్ద అట్టి రవ్వలు గలవా.”

జగ—“ఎన్నివలయుకో కలవు. కోనువారుండిన ర్థవలకేమి తక్కువ. తెప్పించెదనా” అని యడిగి జమిందారుగారు తలయూపగానే లేచి లోనికిఁ బోయి నేవకునిచే నొక పెద్ద ట్రంకు పెట్టెను పట్టించు

దంతచూర్ణము:—చవుకయ్య, సుఖాసనగల ఈ చూర్ణము ఒక్క డబ్బాను 15 దినములు శయిగా వాడవచ్చును. దంతసంబంధ జాడ్యములకు శ్రేష్ఠచుయినది. వెల 0-2-0 మాత్రమే. అప్పుతాంజనము డిపో, ఫోర్టు, బొంబాయి.

కొనివచ్చి బల్ల మీద పెట్టి దానిందెఱచి రవల పొట్లము నొకటివెనుక నొకటి తీయుచు జమిందారుగారికి చూపఁదొడఁగెను. ఆతఁడు ఇవి బాగున్న దవిబాగుండ లేదనియు, అవి బాగున్న వివిబాగుండలేదనియు జెప్పుచు దీనివెలయెంత దానివెలయెంత అని యడుగుచు “మీరు మిక్కిలి సత్యసంధులని జయపుర మహారాజుగారు నాతో జెప్పినంత నే వచ్చితిని. క్రమమైన వెలఁ జెప్పవలయును నుమా” యని నడుమ నడుమ ననుచు తనకు చక్కగ గానుపించినవానిని భార్యవద్దికి తీసుకొనివెళ్లి చూపుచు మరల దెచ్చుచు ఒకగంట వఱకు రవల బేరము చేసెను. తుద కేఁది వేల వెలగల రవలను బేరముచేసి విడిగా తీయించెను. వర్తకుఁడు ధరకొంచెమధికముగా జెప్పుచున్న ను మన జమిందారుమాత్రము వానిధరలు చక్కగ నెఱింగిన వాఁడగుటచే మోసపోలేదు. షాహుకారు జమిందారుగారి రత్న పరీక్ష జ్ఞానమునకు మిక్కిలి చూశ్చర్యమందుచు నడుమనడుమ ఆతనిని పొగడుచుండెను.

ఇట్లు సినలుపఱచిన రవలనన్నిఁటిని చిన్నచిన్న పొట్లములుగా గట్టి ఆపొట్లముల నన్నింటిని జమిందారుగారు తనయొద్దనున్న పెద్ద మనీబాగ్ లో పెట్టి దానిని తనజేబులో నుంచుకొని షాహుకారుతో నిట్లనియె.

“అయ్యా అప్పనగా నాకు చీఁదఱ. కొన్న నరుకులకు వెల వెంటనే ఇయ్యవలయునని నా తాత్పర్యము. మేము ఇంటినుండి బయలుదేరు నప్పుడు మీవద్దకు రావలెనని యనుకొనలేదు. శేవు రావలెనని తలంచితమి. ఈత్రోవన నేఁడు మఱి యొకచోటికి పోవుచుండఁగా నిదియే మీ యిల్లని మాబండివాఁడు చెప్పెను. అందుచే మిమ్ముల చూడవలెనని యాగితిమి. సరే చూచినందుకు లాభమే యైనది. మొదట నిచ్చుటికి వచ్చెదమని

తలంపనందున పైకము వెంట తేలేదు. నేను యింటికివెళ్లి పైకము తీసుకొని వచ్చెదను. అంతవఱకు మనవాం డ్రిక్కడనే యుండెదరు. తండ్రియార్చేట వఱకు మనవాళ్లను తీసుకొని వెళ్లవలసిన పని వున్నది. కావున ఇప్పుడు వీరి నింటికి తీసికొనిపోవుట యెందుకు” అనిచెప్పి యాతఁడు వెంటనే లేచి భార్య తో నేవచ్చువఱకు నీవిక్కడనే యుండుమని చెప్పి కోచిబండి నెక్కి వెంటనే వెళ్లిపోయెను. భార్యాపుత్రులను తనయింటనే యుంచి వెళ్లుటకు జమిందారుగా రొకకారణము చెప్పినను, జగజీవన లాలుమాత్ర మాకారణముచునమ్మక, జమిందారు గారు మిక్కిలి మర్యాద గలవాఁడగుటచే, తన నమ్మకమునకై వారిని తనయింటదించి పోయెనని తలఁచి, ఆతని యుక్తికిని, మర్యాదకును, మిక్కిలి సంతసించెను.

జమిందారుగారు వెళ్లి అరఘుంటయిన తరువాతి వాని నేవకుఁడు పరుగెత్తుకొని మేడమీఁదికి వచ్చి “దొరసానిగానూ? ఖజానా తాళపుచేతులు గుత్తి మీవద్దనే యున్నదట, దొరగారు మఱచి యింటికివెళ్లినారు. తొందరగా తీసుకొని రమ్మని నన్ను పంపినారు నాచేతికిచ్చిన నేచు త్వరగా వెళ్లెదను. ప్రొద్దెక్కుచున్నది. పైకము తెచ్చి షాహుకారుగారికిచ్చి మనము తండ్రియార్చేట వెళ్లవలసి యున్నది” అని తొందరగా పలికెను. అంత నామె తాళపుచేతులగుత్తి తీసి వానిపైవేసి తొందరగా పొమ్మని యాజ్ఞాపించెను. వాఁడు పదియడుగులు వేయఁగా మఱల వానినిఁబిలిచి ఏమో యాలోచించి ‘గుత్తినిటుతే’ యని తీసికొని “దినములు మంచివికావు. ఈదినములలో ఎవ్వరిని నమ్మకూడదు. లక్షలకొలఁది ధనమున్న ఖజానా తాళపుచేతులు వీనికిచ్చి పంపిన ఏడేమిచేయునో? ఇదివఱకు వీఁడు నమ్మికకలవాఁడే గాని ధన్యముఁ జూచిన ఎట్టివారికి

జగ మొరిగిన బ్రాహ్మణునికి జంధ్యమేల? — అమృతాంజన మహాత్మ్యమును యిక వ్రాయవలె? ఆధ్యక్షుల హాజరులే ఇందుకు సాక్షి. వెల 0-8-0.

మర్బుద్ది పుట్టక మానదు. ఏమండీ షాహుకారు. నన్ను కోచిబండిమీఁదనే పంపెను. అది వాకిట గానూ నిజమేనా” అనియడుగగా నాతఁడు “నిజమే నిజమే డబ్బునెడల బహుజాగ్రతగా నుండవలెను, అని గంభీరవాక్కుతో తలయూపెను” అంత నామె , అట్లయిన నేనే తాళపుచెవుల గుత్తిని తీసుకొని వెళ్లి పైకము తీసుకొని మేమిద్దఱము వచ్చెదము. నేనువచ్చువఱకు అబ్బాయి పాలకేడ్చునేమో కావున కొంచెము పాలిచ్చి వెళ్లెదనని” “సీతా సీతా” యని తనదాసిని పిలిచెను.

అంతవఱకాదాసి పిల్లవానిని జోలపాడి నిద్రఁ బుచ్చుచు మేడక్రింద నొంటరిగా నుండెను. దాని జోలపాట మాత్రము పైకి చక్కఁగ వినఁబడు చుండెను. యజమానురాలు పిలిచినతోడనే యది పిల్లవానిం దీసికొని యజమానురాలివద్దకు వచ్చెను. పిల్లవాని శరీరమంతయు నగలతో నిండియుండెను. ముఖముమీఁదగూడ రవలపతకములు, కెంపుల పతకములు, పచ్చలపతకములు వ్రేలాడుచు ముఖ మునుకప్పివేసి యుండెను. ఆపిల్లవానిని తెచ్చి యిచ్చినతోడనే, యామె వానికి పాలిచ్చి యొక చిన్నపరుపుఁ దెప్పించి యచ్చట వేయించి వాని నచ్చటఁ బరుండఁబెట్టి భద్రమని దాసికిఁ జెప్పి తన శరీరముమీఁది యేబది యరువదివేల విలువఁగల నగలను తీసి యాపిల్లవానిప్రక్కనే యుంచి “మీనమ్మికొఱకు వీని నిక్కడనుంచుచున్నానని” షాహుకారుతో చెప్పెను. అంత నాతఁడు నవ్వి “కోటి వెలగల మీకుమారునే ఇచ్చటనుంచు చున్నపుడు వేరె నగలుంచవలయునా? ఒకరిపై నొకరికి నమ్మికలేనియెడల కలియుగ మెట్లుసాగు” నని “మీరు వెళ్లుటకు నా కోచిబండిని తెప్పింతున్నా? యని యడిగెను. అందువై అచ్చటనున్న సేవకులు “అక్కరలేదు. నేను నడిచివచ్చిన తాళపుచేతి గుత్తి తీసికొనివచ్చుట కాలస్యమగునని నా యజమానుఁడు

నన్ను కోచిబండిమీఁదనే పంపెను. అది వాకిట సిద్ధముగా నున్నది” అనిచెప్పెను అంత నా యజ మానురాలును, సేవకుఁడును బండిలో నెక్కి వెడలి పోయిరి.

యజమానురాలు వెడలిన కొంతసేపటికి యా దాసి షాహుకారు వద్దకువచ్చి “అయ్యా బీదదానిని నన్ను మఱవకుఁడు. మీ దొరవారు మీయొద్ద నెన్నో గాళ్లు కొన్నారు, మీకింతలాభమైనప్పుడు నాకు కొంచెము యీనామియ్యకూడదా? దొరసాని గారితో చెప్పి యింకా రాళ్లు కొనునట్లు చేసెదను” అ ని పెక్కుమాటలుచెప్పి ఎప్పుడెవ్వరికేమియు నియ్యని లుభాగ్రేసర చక్రవర్తియగు జగజీవనలాలు యొద్ద నుండి యొక రూపాయి బహుమానము వడసెను. రూపాయి చేతిలో పడగానే అది “అయ్యా మాది శూద్రజన్మము కల్లుగాని సారాగాని త్రాగనిది యుండలేము. మా దొరగారికి, దొరసానిగారి కీవేరన్నగిట్టదు. నెలదినములనుండి లేక చచ్చిపోవు చున్నాను. వారు వచ్చువఱకు ఈప్రక్క యంగడి లోనికిపోయి మీరుదయచేసిన రూపాయిలో పావులా సారా త్రాగివచ్చెదను. నిముసములో వచ్చెదను. అంతవఱకు చిన్నదొరగారిని కొంచెము చూచు చుండుడి “నిద్రలో ఏడ్చేనేని కొంచెము జోకొట్టుడి” అని చెప్పి దాసి సారాయి అంగడికొఱకు వెలుపలకు వెడలిపోయెను.

జగజీవనలాల్ షాహుకారు తనకాదినమున మంచిలాభము వచ్చెనని సంతసించుచు జమీందారు గారి రాక కెదురుచూచుచుండెను. పదిఘంట లాయెను. పదునొకండు ఘంటలాయెను. పండ్రెండు ఘంటల సమయమై ‘ధమ్మ’ని ఫిరంగిమ్రోత వినఁ బడెను. దాసిగాని, జమీందారుగాని, అతనిభార్యగాని సేవకుఁడుగాని తిరిగి రారెరి. షాహుకారుకు గొంత సంశయము పుట్టఁదొడఁగెను. కాని కడుపున పుట్టిన

అమృతాంజనము:—యొక్క యుపయోగమును దెలుపు శారీరశాస్త్ర మగు శివ పుటలుగల పుస్తకము వ్రాయుపారి కు. చిత్రముగ పంపబడును.

బిడ్డను, ఇంత ధనమును విడిచి వారేల పోయెదరని యాతఁడు కొంతవఱకు సమాధానము చేసికొనెను. ఇంతలో నొంటిగంటయ్యె. రెండువేసిరి. అప్పటికై నను, ఎవ్వరు తిరిగిరా లేదు. పరుండి విద్రఁబోవుచున్న పిల్లడైనను లేవలేదు. కొంత యేడ్వనైనను, యేడువ లేదు. అయ్యో! పాపము పిల్లవాఁడు ఆహారము లేక సొమ్మసిలె నేమో యని షాహుకారు ఆపిల్ల వానియొద్దకు పోయి వాని నెత్తుకొని చూడఁబోవ నేమి యాశ్చర్యము! వాఁడు పిల్లవాఁడుకాఁడు. అది పిల్లవానియంత యాకారముగల యొకజాతి బొమ్మ!! అందు కాషాహుకారాశ్చర్యపడి తమ సేవకులనందఱిని పిలిచి దానిని చూపెను. తుదకు వారందఱును అదియొక మోసమని తెలిసికొని “మోసమైన మనకేమి మనరాళ్లవెలకంటె మించిన నగలున్నవి. వారెక్కడకుఁ బోయిన మనకేమి” యని తలఁచి

నగలకు మదింపువేయసాగిరి. ఒక్కొక్కనగ తీసి చూచిన కొలఁదిని అవి గిల్లునగలేగాని నిజమైనది కాదని స్థిరపడెను. ఆనగలన్నియు నూరురూపాయల కంటె నెక్కుడు వెలచేయవు. ఇదంతయుఁజూచి జగజీవనలాలు గుండెకొట్టుకొని యేడువసాగెను. పోలీసువారి కీసమాచారమును తెలిపిరి. రహస్యపు పోలీసువారు కొందఱును జగజీవనలాలు సేవకులు కొందఱును మాట వేషములతో నర్నాపురమువెళ్లి విచారించి నర్నాపురపు జమీందారీసృష్టియందెచ్చటను లేడని నిశ్చయించి తిరిగివచ్చిరి.

ఎంతమంది జమీందారులనో మోసపుచ్చిన తనను ఈ బూటకపు జమీందారు మోసపుచ్చె గదా యని చింతించుట తక్కఁగ జీవనలాలుకు మఱి యేయుపాయమును లేకపోయెను.

శ్రీవిక్టోరియాచక్రవర్తినికాలమున నాంధ్రభాషాభివృద్ధి.

(మ-రా-రా-శ్రీ, పనప్పాకము-శ్రీనివాసాచార్యులు. బి. ఎ., బి. ఎల్., గారితో వ్రాయబడినది).

ఆంధ్రభాషావధూటికి రాజరాజనరేంద్రునిసభ పుట్టి నిల్లనియుఁ గృష్ణదేవరాయలయొలగంబు విలాసమందిరం బనియుఁ బ్రాజ్ఞులు చెప్పట విని యున్నారము. ఇది నిక్కంబె కాని వే తొండు గాదు. శ్రీమతివిక్టోరియాచక్రవర్తిని మనలఁబరిపాలించు చుండినకాలమునఁ బాశ్చాత్యసంబంధముచే నూతన మార్గముల గ్రంథములు రచించుపద్ధతి ప్రారంభ మయ్యె ననియు నంతవఱ క్కాంధ్రకవులచేఁ బాటింపఁ బడనినాటకాంధ్రీకరణంబు మొదలుపెట్టఁ బడియె ననియుఁ జెప్పట కెవ్వ రొప్పుకొనరు? వార్తాపత్రిక లేమి, భాషావిషయకంబులగు చర్చలతోడం గూడి నవ్యాసంబు లేమి, శాస్త్రగ్రంథము లేమి, చరిత్రము లేమి—పలుపలుకు లేల—తెనుఁగున నంతకు మున్ను వేని పలు తెఱంగులగ్రంథము లిక్కాలమున వెలువడినవి. ఇట్లు వెలువడిన గ్రంథములశైలిం గూర్చి విద్వాంసులు భిన్నాభిప్రాయులైన నొదురు గాక. మొట్టకు మొట్టఁ బడినత్రోవలు లోకోపకార కంబులె కాని వేఱు కావు కదా?

ప్రస్తుతము చర్చిత మగుకాలమునకు మున్ను శృంగారప్రబంధములును, బురాణోపాసములును గాక యాంధ్రకవితా సామ్రాజ్యమున (Telugu Literature) మఱి యేమి యుండెను? గీర్వాణమున నుండిన కాళిదాసాదిమహాకవులనాటకంబు లును నాటకసరణి నాంధ్రీకృతంబులు కాక గద్య పద్యాత్మకంబులగు ప్రబంధంబు లై యవతరించె. మన పూర్వకవులకు నాటకరచనాకుతూహలంబు లేమికి విద్వాంసులు పలువితంబులగు కారణంబులు

చెప్పెదరు. ఏది యెట్లున్న విక్టోరియాయుగంబునకు మున్నాంధ్రంబున నాటకంబులు లేమి నిక్కంబు. యక్షగానంబులు నాటకాఖ్యకుం గడు దూరంబులు. ఈవ్యాసమునఁ బారిభాషికంబగు నాటకం బను పదంబును నేను Drama యనునాంధ్రీయపదము నకు మాఱుగ నుపయోగించి యున్నాడను. సాధారణప్రజ్ఞ గలవారి కీపదము రూపకం బనుట కంటె సులభవేద్యం బగుటచే నిట్లొనర్చితి. దీనికిఁ బండితులు నన్ను మన్నింతురుగాక. చంపుకావ్యములయందందం దున్న వచనంబులు దప్పఁ బూర్వము ప్రత్యేకముగ వచనగ్రంథము లేవియు నున్నట్లు తోఁపదు. కొందఱు కవులు తమప్రబంధముల యవతారికలయందుఁ దమచేఁ దొలుత వచనగ్రంథములు విరచితంబులై యున్నట్లు చెప్పికొని యున్నారు. కాని యట్టిగ్రంథములు కన్నులారం గాంచుభాగ్యంబునకు మనము పాల్పడ మైతిమి. కావున వచనరచనంబునకు విక్టోరియాదేవికాలంబె జననకాలంబని చెప్ప నొప్పు.

ఇట్లు విక్టోరియాయుగమున నాంధ్రభాషావధూటికి నూతనాభరణంబుల నలవరించినమహాసీ యులలోఁ గొండఱిం దెలిపి వారియుద్యమంబు లిట్టి వని సంక్షిప్తముగ నెఱింగింప నీవ్యాసమును వ్రాసి నాఁడ. భాష కీతీరునఁ గ్రొన్నిగ్గులు గూర్చినవారనేకు లగువిజ్ఞు లుందురు. వారి నందఱం గూర్చి యిందుఁ జర్చింప వలనుపడదు. నేను గించిజ్ఞుండ నగుటఁ గొందఱయుద్యమంబు లే నెఱుంగనివాఁడ నై యుండ వచ్చు. కావున నీవ్యాసమునఁ దమ్ముం

అమృతాంజనము:—“తల సెప్పలను తప్పకమాన్మును. పరిమళమయిన సువాసనయుగలదు” పి. ఆర్. పిల్ గాంకర్. ఎల్. ఆర్., సి. పి.

గూర్చి దుర్భావంబుచే బలుక కుంటినని చెప్పవల దని వారికిం జేదోయి మోస్పి వేడెద. మఱియు నీవ్యాస మిన్ని పంక్తులకు మించ రా దనుపరిమితియు నేర్పడి యున్నది.

సంస్కృతభాషలోని చంపుప్రబంధముల ననుస రించి యున్న మనకావ్యములయం దం దందు వచన ములు రచింపఁ బడియున్నవి. వానిని వ్రాసినమహా కవులు కేవలవచనరచనంబుచకుం బూని యున్న నెన్ని యో రసబంధురంబు లగుగ్రంథములు వెలువడి యుండును. దేవభాష నున్న వచనకావ్యంబుల నాంధ్రీకరించునెడను బూర్వకవులు కేవలవచన కావ్యంబునకుం బూన రైరి. శక్తిలోపంబుచే వారు వచనగ్రంథరచనాయత్తచిత్తులు గా రై రను టను చితంబని వారిప్రబంధములయందలివచనంబులె చ్చాటు చున్నవి. వారికిఁ గేవలవచనరచనంబు రుచిం పమియే కారణ మై యుండ నోవు.

చెన్నపురిరాజకీసుకలాశాలయం దాంధ్రము నకుం బ్రధానోపాధ్యాయు లై యుండి కీర్తిశేషులైన పరవస్తు చిన్నయ్యసూరిగారు వచనరచనకుం బ్రాధ మికులు. వీరు నీతిచంద్రిక యనుపేరం బంచ తంత్రములోనికథయందలి కొంతభాగమును హృద యంగమముగ రచించిరి. ఆంధ్రభాషకు వ్యాకరణ ములు గిర్వాణభాషాగదితంబులుగను బద్యాత్మికం బులుగ నుండుటం గాంచి తెలుఁగున సుబోధకంబు లుగ నవి యుండినం జెన్నగు నని బాలవ్యాకరణం బును దాము రచించిరి. ఈవ్యాకరణం బిప్పటికిని నిరుపమం బై కలాశాలాపరీక్షలకుం జదువుపద్యా ర్థులకుం బఠనీయం బై యుండు. రాయబహదరు కందుకూరి వీరేశలింగముపంతులు గారును మహా మహోపాధ్యాయ కొక్కొండవేంకటరత్నము పం తులుగారును జిన్నయ్యసూరిగారు సూపిత్రోవనె యనుసరించి పంచతంత్రమునం గొఱ వడినభాగ

మును వచనముగా వ్రాసిరి. మన కిప్పుడు చక్రవర్తి యై వన్నెఁ గాంచు ఘనత వహించినఎడ్వర్డుప్రభువు గారు తాము యువరాజుగా నున్న తఱిహిందూ దేశ విలోకనాభిలాష నే తెంచినవైభవంబును మహామ హోపాధ్యాయులుగారు నూతనపథకంబుల వర్ణించి యువరాజుహిందూస్థానసందర్శన మనుగ్రంథమును రచించిరి. దానిని రచించునెడ వీ రాంక్లేయ పద్ధతుల నొకకొన్నింటి ననుసరించి నూతనవర్ణనలఁ దమగ్రంథమునఁ గీలుకొలిపిరి. ఇట్టివర్ణనలు మనకుఁ బరంపరగా వచ్చియున్న కవిసమయంబులకు లోఁ బడని వై యుండును. అ ట్లుండిన నేమి? పాశ్చాత్య కవితాసామ్రాజ్యమునందలినూతనకల్పనలు తెనుఁ గునకుఁ దేవలయు ననుట నాయభీప్రాయము. ఇంకఁ బంతులుగారు మతవిషయంబులు చర్చించి యనేక గ్రంథములు విరచించి యున్నారు. మఱియు నాంధ్ర భాషాసంజీవని యనుపత్రికను సృజించి తన్మూలమున ననేకవ్యాసంబులును విమర్శనంబులును వెల్లడించిరి. రాయబహదరుగారును భాషాభివృద్ధికి పలుపాటులం బడి యున్నారు. వీ రాంక్లేయభాషావినులగు టచే నాంక్లేయకివితాసామ్రాజ్యమునందలిసాబగుల నాంధ్రమునకుఁ గూర్చ నుద్ద్యమించి యనేకగ్రంథ ములు రచించిరి. నవల లాంధ్రమున సమకూర్ప నెన్ని రాజశేఖరవిలాసంబు విరచించిరి. వివేకవర్ణని యనుపత్రికను బ్రారంభించి తన్మూలమున సంఘ సంస్కరణములం గూర్చియు, భాషావిషయంబులఁ గూర్చియు, వ్యావహారికపద్ధతులం గూర్చియు ననేక వ్యాసంబులు వ్రాసి భాషకు వన్నె తెచ్చిరి. శ్రీమతి విక్టోరియాచక్రవర్తినిచరిత్రమును బాలురకును స్త్రీ లకును దెలియు నట్టిసులభశైలిని రచించిరి. షేక్స్పి యరు మున్నగునాంక్లేయ మహాకవుల నాటకంబుల యందలికథలను వచనకావ్యములుగ రచించిరి. ముద్రితంబులును ముద్రితంబులు కానివియు నగు

మృతాంజనము:—యొక్క శ్రేష్ఠకవి నాగపురము వస్తుప్రదర్శనసంఘంలో పఠకము పారితోషికముగ నీయఁబడినది.

ననేక గ్రంథముల నప్రమత్తతం జదివి తద్గ్రంథకర్తల వంశమువారలతోడ న్నుచ్చటించి వారివారిజననని వాసస్థలములలో విచారణలు సల్పి యాంధ్రకవుల జీవితం బెట్టకేలకు నెఱింగి కవులచరిత్రమును రచించి యున్నారు. కీర్తిశేషు లైన బ్ర. గురుజాడశ్రీరామ మూర్తిపంతులుగా రొక్కకవిజీవితంబను గ్రంథ మును దొలుతనే రచించి యుండిరి. రాయబహ దరుగా రాతనిచూపినత్రోవనే చని యితరుల కబ్బని బంగరుగనులం గనిపెట్టి మనకుం జూపి వానివలనిలా భంబులఁ జూఱలాడుఁడి యని మనలం బ్రబోధించి యున్నారు. మఱియు భాషావిషయకంబులగు చర్చ లనేకులు సుధీవరు లొనర్చి యున్నారు. ఉభయ భాషాప్రావీణ్యంబును హుణకలానైభవంబును గల బ్ర. వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిలుగారునాటక ములలోఁ బాత్రోచితభాష యుండవలయు నను విధిం గవు లుపేక్షించుట సరికా దని యొకయుపన్యాస మిచ్చి దానిం బుస్తకరూపంబున వెల్లడించి యున్నారు కృతివిమర్శనచాతురిం బే రెన్నికఁ గన్న బ్ర. పూండ్లరామకృష్ణయ్యగారును గవితా విషయకంబు లగువ్యాసము లనేకములు తమయ ముద్రితగ్రంథచింతామణిం బొందుపఱిచి కీర్తిశేషు లైరి. ఆనేకులు విద్వదగ్రగణ్యులు వచనకావ్యంబుల రచించియున్నారు.

నాటకరచనకుఁ గవులు దొరకొన్నది విక్టోరియా యుగంబునన యనుట కెవ్వ రొప్పురు? మహా మహాపాఠ్యాయ కొక్కొండ వేంకటరత్నము పంతులుగారు నరకాసుర విజయంబను సంస్కృతవ్యా యోగంబునాంధ్రీకరించిరి. వీరుధనంజయ విజయవ్యా యోగమును, ప్రసన్న రాఘవమును దెలిఁగించిరి. రాయబహదరు వీ రేశలింగము పంతులుగారు శాకుం తలము మాళవికాగ్నిమిత్రము రత్నావళి మున్నగు రూపకంబుల నాంధ్రీకరించి, యాంధ్రీయ కవిసార్వ

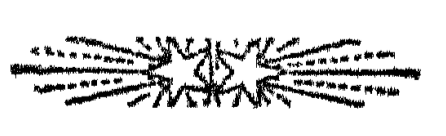
భాములచేతం బ్రణీతము లైన యనేకనాటకంబుల యందలికథలం గైకొనియు నూతనకథలఁ గల్పించియు వేనవేలు నాటకములు రచించి యున్నారు. వీనిలోఁ బ్రహసనము లనేకము లున్నవి. అవి సంఘసంస్కరణంబుం గూర్చియు లోకవ్యవహారం బులం గూర్చియు వినోదకరంబు లగుచర్చలం గూడి చదువరులయుల్లంబులఁ జూఱగొనునవియై యున్నవి. బ్ర. వావిలాల వాసుదేవశాస్త్రిలు బి ఏ గా రుత్తర రామచరిత్రమును మృచ్ఛకటికయు దేవభాషనుండి తెలిఁగించి, షేక్స్పియరు మహాకవివిరచిత మగు జ్యాలియస్పీజరు నింగ్లీషునుండి యాంధ్రీకరించి, నందకరాజ్యం బనునాటకంబుం బొందుపఱిచి కీర్తి శేషు లైరి. బ్ర వడ్డాది సుబ్బారాయఁడుగారు విక్ర మోర్వశీయమును వేణీసంహారమును దెలిఁగించిరి. వీ రిటీవల శాకుంతల చండకౌశికముల నాంధ్రీకరించి యున్నారు. బ్ర. వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిలుగారు నాగానంద శాకుంతలంబుల నాంధ్రీకరించి ప్రతాప రుద్రీయ మనునూతననాటకమును రచించిరి. వీ రిటీవల నుష యనునూతననాటకమును రచించి యున్నారు. బ్ర. ఆకుండి వ్యాసమూర్తిశాస్త్రిలు గా రనర్ఘురాఘవము నాంధ్రీకరించిరి. బల్లారిసరస వినోదనీసభాధ్యక్షులగు శ్రీమాన్ ధర్మవరము కృష్ణ మాచార్యులుగా రనేకములగు నూతననాటకము లను రచించి తామే వానిని బ్రదర్శించి చూపఱుల నానందవార్ధి నోలాడం జేయుచున్నారు. వీరు పురాణేతి హాసంబులలోని కథలను గ్రహించి యింఱు మింఱుగ నిరువదినాటకములను రచించి యున్నారు, వీరి నాటకములలో నాంధ్రీయనాటక పద్ధతులుం గొన్ని కాన్పించెడి. ఇట్టి విక్టోరియా యుగమునఁ బైఁ జెప్పఁ బడినకవులు మాత్రమె కాక యింకను ననేకులు పెక్కు నాటకంబులు రచించి యాంధ్రభాష యందునాటకంబులు లేవను సడింబోఁదట్టియున్నారు.

“తల సొప్పలకు తదితరమయిన సొప్పలకు అమ్మతాంజనము నుపయోగించి గుణమును పొందితిని” దేశాయి నకోత్తం, హైకోర్టు పీఠం, బొంబాయి.

ఇకక గృతివిమర్శన విషయంబునఁ బెక్కురు విద్వాంసు లధికపరిశ్రమచేసి యున్నారు. ఇక్కాలమున వెలువడిన విమర్శనగ్రంథము లాంధ్రభాషాభిలాషులకు మహోపకారు లయ్యె. ఇట్టిమ్మహా కార్యంబునకుం బూనుకొన్న విద్వాంసులలోఁ గొందఱు తాండ్లయ భాషాపరిచితు లగుటచేఁ గావ్యరచనా విషయమైమనకును బాశ్చాత్యులకుం గలుగుముఖ్య భేదంబులు వెల్లడి యైనవి. పాశ్చాత్యకవితా సామ్రాజ్యమునఁ గల్గినరచనావిశేషము లేవి మనకను సంధేయములో యట్టి విషయములను గొందఱు విమర్శకులు దెలిపి యున్నారు. ఇట్టి కృతివిమర్శన శేముషీధురంధరులగు మహానీయులం గొందఱు నిందుం బేర్కొనుట కంటె నధికముగ వ్రాయ నీవ్యాసమున వీలుపడదు. మహామహోపాధ్యాయ కొక్కొండ వేంకటరత్నము పంతులుగారు, రాయబహదరు వీరేశలింగము పంతులుగారు, బ్ర. పూండ్ల రామకృష్ణయ్య పంతులుగారు, బ్ర. రొద్దము హనుమంతరావుగారు, బ్ర. వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిలుగారు, బ్ర. వెన్నేటి రామచంద్రరావుగారు, బ్ర. కాశీభట్ల బ్రహ్మయ్యగారు, బ్ర. శ్రీపాదకృష్ణమూర్తి శాస్త్రిలుగారు మున్నగు కుశాగ్రబుద్ధులు విమర్శన గ్రంథముల రచించి తెలుఁగుబాసకు నన్నెఁదెచ్చి యున్నారు.

ఇంతియ కాక రాయబహదరు వీరేశలింగము పంతులుగారు జ్యోతిశ్శాస్త్రసంగ్రహము, శారీర శాస్త్రము, జంతుశాస్త్రము మున్నగు శాస్త్ర గ్రంథముల రచించి బాలురకని ప్రత్యేకముగ సులభ శైలిని నీతిబోధకము లగుగ్రంథము లనేకములు వ్రాసియున్నారు. ఇక్కాలమునన వార్తాపత్రిక

లనేకము లుద్భవించెను. ఇంత యేల, విక్టోరియా రాజుగారి పరిపాలన కాలంబున నాంధ్రభాష వర్ధిల్లె ననుట కింక నెన్నియో కారణము లున్నవి. మున్నొక్కొక్కరాజునెడ నొక్కరో యిద్దరో కవులుండి రాజానుగ్రహమునకుం బాత్రు లై యుండిరి ప్రస్తుతచర్చితకాలమున నన్ననో విద్వాంసు లనేకులు కలాశాలా పరీక్షులకుం బాలురకుఁ దెనుఁగుగఱప బాతశాలలలో నుపాధ్యాయపదవులం బొందిరి ఎం దెందో పల్లెటూర్లలో నొరు తెఱుంగ నట్లుఁ డిన విద్వద్వ రేణ్యు లిట్లు కలాశాలాపరీక్షుల నెపంబున వెలువడి యసదృశకీర్తిసంపన్ను లైరి. వారిలోఁ గొందఱు రాజకీయ పాతశాలలలో నొజ్జలై మంచివేతములఁ జెందినుఖంచుచున్నారు. ఇంతియ కాక పూర్వ కవులచే రచితము లైనకావ్యము లెల్ల సిక్కాలంబుననె ముద్రాయంత్రసాహాయ్యంబునంజేసి ప్రకటతంబు లై భాషాభిమానుల హస్తంబుల సలంకరింప నవి. ఇట్టికారణములకలిమింజేసి యాంధ్రభాష యోషామణికి విక్టోరియాజననిపరిపాలనకాలం బ్రచ్చాయకాలం బని యేల నెప్పరాదు? ఆండ్లయభాషయు ముద్రాయంత్రప్రభావంబునంజేసి యీచక్రవర్తి కాలంబునన మహోన్నతదశఁ జెందెనని యాండ్లయ విద్వాంసులు వ్రాసి యున్నారు. తెనుఁగుబాసకి రాజరాజనరేంద్ర కృష్ణదేవరా యాదులకాలమ లెల్లు ప్రవర్ధకంబులో యట్లే విక్టోరియా రాణిగా కాలము సభివృద్ధిప్రదం బని నాయభిప్రాయము కావున నిక నాంధ్రకవితాసామ్రాజ్య చరిత్రముఁ వ్రాయ నున్యమించువిజ్ఞు లేవిక్టోరియా పరిపాలకాలమును శకప్రాయముగాఁ గై కొనవలయున నాప్రార్థన.

“మీ అమృతాంజనము తక్షణమే, తల నెప్పిని మాన్పినది.” ధాన్యుడి. సంకృత్. ఉడి పి.

స్వధర్మనేవ.

(శ్రీమతి పులుగుర్తలక్ష్మీనరసమాంబగారిచే వ్రాయబడినది).

“శ్రేయాః స్వధర్మోవిగుణః, పరధర్మాత్ స్వనుష్ఠితాత్” భగవద్గీతా

స్వధర్మ మనఁగాఁ దనయొక్కధర్మము. దానిని నేవించుటే, అనఁగా భక్తిశ్రద్ధలతోఁ దాని నాచరించుటే స్వధర్మనేవ. ఇదియే మనకు ముఖ్యకర్తవ్యము. వజ్రములోని కాంతులవలెఁ బలువిధములైన మన విధులన్నియు దీనియంద యిమిడియున్నవి. మన మియ్యిహలోకంబున నౌన్నత్య హేతుకంబులగు సకలసుగుణ ఫలంబుల నీ మహావృక్షమునుండి యే గ్రహింపవలసియున్నది. మఱియు మన కాముష్టికదాయకంబగు నీశ్వరకరుణను బొందుటకుఁగూడ నిదియే సోపాన మైయున్నది. అందఱికిని స్వధర్మమును నెఱవేర్చుకొనుట యే జన్మయొక్క ముఖ్యోద్దేశ్యమనునది యీశ్వరేచ్ఛయని మనము తెలిసి కొనవలసియున్నది. ఏమన? “స్వధర్మేనిధనంశ్రేయః, పరధర్మోభయావహః.” అని శ్రీకృష్ణభగవానులు తెలిపినరీతిగా స్వధర్మానుష్ఠానము శ్రేయస్కరమును పరధర్మానుష్ఠానము హానికరమును నైయున్నయవి. కావున ముఖ్యకర్తవ్యమైన యీ విషయమునుగూర్చి మనము చక్కఁగఁ దెలిసికొందము.

స్వధర్మ మన నెట్టిది? దాని నెఱవేర్చుటెట్లు? ఎంతవఱకు నెఱవేర్చవలెను? అనువిషయములు మనకుఁ బ్రస్తుతవిచారణీయములు.

ఏ ప్రయోజనము కొఱకుతాను లోకములో సృష్టింపబడెనో ఆ ప్రయోజనముఁ దాను న్యాయముతో నిర్వర్తించుటే స్వధర్మము. ఈ యర్థము

సులభముగఁ దేటపడుటకై యొక చిన్నయుదాహరణము నిచ్చుచున్నాను. వెలుతురుకొఱకు మన మొక దీపమును వెలిగింతుము. అప్పుడు చుట్టు ప్రక్కలనుండు చీకటిని బోఁగొట్టి ప్రకాశమానముగా వెలుఁగుచు మన కానందమును గొలుపుటే ఆదీపముయొక్క ధర్మము. అటులనే మానవులమగు మనము దైవముచే నే యుద్దేశముతో నీలోకమున సృజింపబడితిమో ఆ ధర్మమును నెఱవేర్చి యాతని కృపకుఁ బాత్రులమగుట స్వకీయమైన ధర్మము. ఒక కార్యనిర్వహణముకొఱకు కొందఱు మనుష్యులచే నేర్పరుపబడిన యొక సంఘమునకు ఆ కార్యమును జక్కఁగనిర్వహించుట స్వధర్మము. ఒక ప్రయోజనముకొఱకు జనులయందు స్థాపింపబడిన యొక మతమునకు ఆజనులకట్టి ప్రయోజనమును గలిగించుట స్వధర్మము. ఇట్టి ధర్మము సృష్టియందంతటను వేఱువేఱు ప్రయోజనములతో నిమిడియున్నది.

సృష్టిలోని యే పదార్థముగాని, యే జీవజంతువుగాని, యే సంఘముగాని, మఱి యేది గాని సృష్టికర్త యుద్దేశమునకు భంగముగా స్వధర్మమును విడనాడెనేని యశాన్నత్యమునుండి చ్యుతమై స్వనాశముం బొందుట యే కాక ప్రపంచమునకు దాను హానికరమగుటయు సంభవించును. అట్లు కాక స్వధర్మమును జక్కఁగ నెఱవేర్చినయెడల స్వామికృపను దన్నులమున సంపూర్ణాన్నత్యమును బొందఁగల్గును. మనయొద్ద నాలురూపాయీల జీతముఁబుచ్చుకొనుచు మన

“ సార్వభృ సౌప్యలసు మాన్యుటయందు సుపయోగించు, శ్రేష్ఠమగుమంపుగా నమృతాంజనమును గ్రహింపవలసి యున్నది.” దిననాథ్. బి. నాయక్. దండేకర్, ఎల్. ఎం. ఎస్., జె. పి., బొంబాయి.

యింటఁ బనిపాటులఁజేయుచుండు నొక మానిసిని గార్వార్థ మేదేని యొకతావునకుఁబంపితి మను కొనుఁడు. అప్పుడు వాని పనియేమి! స్వామికార్య ముచితరీతి నిర్వహించుకొని తిరిగివచ్చుట యే కదా. అట్లు సేయక మనముపంపిన యాతఁడు మనపనిని నిరాకరించి మధ్యమార్గములో స్వప్రయోజన పరుఁడై యెట్లెనికాలముఁ గడపి తిరిగి మనమ్రోల కఱుదెంచెనేని వానిని మనమేమి చేయుదుము! స్వామిద్రోహియనియుఁ గార్యభంగకుఁడనియు నిందింతుము. మీదు మిక్కిలి వాని నుద్యోగ స్థానమునుండి యూడఁదీయఁజూతుము. అట్లులే మనము స్వధర్తనిరతులము కానియెడల భగవంతు నికిఁ బ్రియతమమైన యీసృష్టి కపకారమొనరించిన వారమగుటయు, నాతనిదయకు దూరులమగుటయు, నిప్పటిమన యున్నతస్థానమునుండి యింకయుఁ గ్రిందుకావలసిన వాఁమగుటయు సంభవించును. కావుననే స్వధర్తమును నెఱవేర్చుకొనుట జన్మకుఁబ్రధానమై యున్నది దానమనకు సకలా నందములుఁ జేకూరును.

వేఱువేఱు ప్రయోజనములతో సృష్టియందంతట నిమిడియున్న యీధర్తము భగవత్సృష్టిలో స్త్రీ మాత్రజన్మములు గల మనయందెట్టిదిగానున్నది? యని నాసోదరీమణులుకొందఱు యోచింపవచ్చును. కాని ఆందుకునేఁజెప్పబోవు ప్రత్యుత్తర మొక క్రొత్తదిగా మాత్రముండుట లేదు. దైవము మానవ కోటిని సృజించునప్పుడే దానికి స్వతంత్రజ్ఞానము నొసంగియున్నాఁడు. అందుచే మానవులందఱును దమ విచక్షణస్వాతంత్ర్యమువలనఁ దమ స్వధర్తములను దామెఱిగియేయున్నారు. ఏస్త్రీకిగాని యేపురుషునకుఁగాని నీధర్తమిది, నీధర్తమిదియని యిప్పుడు వేఱుగ నెవ్వరును సిద్ధాంతముచేయ నవసరములేదు.

అట్టిజ్ఞాన మెల్లవారియందు నిమిడియే యున్నది. కాని కాలభేదమునుబట్టి యొక్కొకప్పుడు మానవులయందు నిర్తలజ్ఞానమును చమురు కలకబారుట సంభవించి వారి విచక్షణజ్ఞానమును జ్యోతిజ్ఞాజ్యల్య మానముగాఁ బ్రకాశింపఁ జాలకుండును. జ్ఞానజ్యోతి యొక్క వెలుతురు చాలనప్పుడు మనము స్వధర్తము నెఱవేర్చుటయందు గ్రుడ్డివారి ననుకరింతుము. ఒక గ్రుడ్డిమానిసి తన గమ్యస్థానముఁ జేరుటకు సరియైన మార్గము గానక అనేక మార్గములను ద్రొక్కుచుండును. ఏదేని యొక పనిచేయుటకుఁ జేయించాచి యనేకములైన పనులను బాడుచేయుచుండును. ఒక వస్తువును గైకొనఁబోయి చేతికిఁగలిగిన వేరొక వస్తువును గైకొనుచుండును. దాన నాగ్రుడ్డిమానిసి తనయింటివారి కనేకకష్టనష్టములను దెచ్చిపెట్టుచుండును. అట్లు లే నిర్తలజ్ఞానమును జెఱచుకొనిన మానవులు స్వధర్తమును నెఱవేర్చుకొనుటయందుఁ దప్పుదారుల ద్రొక్కుచుఁగనఁబడిన పరధర్తములను గైకొనఁబోవుచుఁ దమ కే కాక తమతోడిసోదరుల కనేక కష్టనష్టములను గల్గించుచుండును.

ఒక కోనగాఁగూర్చుబడిన ముత్యములన్నియు నొకే దారముపై నాధారపడియుండు నట్లేమనుష్య జాతీయనిచెప్పఁబడు మన మందఱముచు మన గమ్య స్థానమునుజేరుట కొకేవిధమైన ధర్తమార్గముపై నాధారపడియున్నవారము. అఱగా నామమాత్రభేదములచే నెవ్వరెట్లుగాఁజెప్పినను జిట్టచివరకు మనము భగవంతుని జేరుటకనువైన యీశ్వరభక్తి, సత్యము మొదలైన యొకేవిధమైనధర్తములను గల్గి యున్నాము. ఇది మానవజాతికి స్వాభావిక ధర్తము.

జాతీయ, దేశీయ, మత, కుల, భేదములచే మానవులమగు మనమందఱ మెక్కడెక్కడ నెట్టి రీతులనున్నను, ఈ ధర్తసూత్రముచే నన్యోన్యము బంధింపఁబడి యే యున్నాము. మన కందఱకును

— తల సెప్పిమాన్పుటకు, మిక్కిలి యుపయోగమయిన మండుగా ఆమృతాంజనమును గనుగొంటిని” ఎం. కుప్ప నా... తి... డారు.

గమ్యస్థాన మొక్కటియే యెయున్నను బైనఁ జెప్పఁ బడిన, జాతీయ, దేశీయాది భేదములనుబట్టి మన స్వధర్మమును వేర్వేరువిధముల నిర్వర్తింపవలసి యున్నారము. కాని యిదియొక విరుద్ధమైన భేదము గాదు. మనమును తోడివారును ఏదేని యొక తావు నకుఁ బోఁదలఁచినప్పుడు ముందుగా నెవరిపనులను వారు చక్క బెట్టుకొని యెవరిదుస్తులను వారుధరించు కొని ఎవరికనువగు మార్గములఁబోయినను అందర మును గమ్యస్థానమును జేరునటులే ప్రపంచము నందలి పలుసంఘములవారును వారివారి స్వధర్మములను నెఱవేర్చుకొని చిట్టచివరకీశ్వర సాన్నిధ్యమును జేరవలసియున్నది.

అనంతమైన భవత్స్పృష్టియందు స్త్రీ, పురుష, పశు, పక్షి, వృక్ష, మనుష్యాదిభేదములవలెనే నిస్తృతమైన మనుష్య కోటియందును, జాతీయ, దేశీయ, మతాదిభేదములుండుట స్వాభావిక లక్షణము. సృష్టి ప్రారంభమునుండియు, గాలానుగుణ్యముగా మనుష్యజానము ననుసరించి యేదో యొకవిధముగా నిట్టిభేదములుండియే యుండును. ఈ భేదములు ప్రపంచాభివృద్ధికి మూలములేకాని యన్యములు గావని తజ్జులు సిద్ధాంతీ కరించెయున్నారు ఇట్టి సంఘ భేదములు అనాదినుండియుఁ గల్గుచు మనుష్య జానము వృద్ధిపొందిన కొలఁదిని నానాఁట దృఢపడినవి. అవి యిప్పటి కభేద్యము లైయున్నవి.

జాతీయ, దేశీయాది నామములతోనొప్పు మనుష్య కోటియందలి యీ వేరువేరుసంఘములన్నిటికి నొక్కొకదాని కొక్కొక ప్రయోజనము ముఖ్యధర్మమై, ఆప్రయోజనములను జక్కఁగ నెఱవేర్చుకొనుటయే ఆయా సంఘముయొక్క స్వధర్మమని మొదట వ్రాసియుంటిని. అట్టి స్వధర్మములలోనే సంఘముయొక్క ధర్మమాసంఘమునకు జీవశక్తివంటిది. అందుచే నేసంఘముగాని తనస్వాభావిక ధర్మమున కనుగుణముగా వృద్ధిపొందఁ బ్రయత్నింపవలెను గాని స్వధర్మము నూడఁబెరికి దానికి

వ్యతిరిక్తమైన పరధర్మము నాస్థానమునఁబెట్టఁ జూచుచో నాసంఘముయొక్క జీవశక్తికి భంగము వాటిల్లును. అనఁగా నొకదేశము తనస్వాభావిక ధర్మమునకు భిన్నముగానుండు పరదేశధర్మము గాని, స్త్రీజాతి తనకనవుపడని పురుషజాతి ధర్మములనుగాని, యొకమతస్థుడు స్వమతవిరుద్ధములగు పరమతధర్మములను గాని స్వీకరింప నిచ్చగింపరాదనుట.

మనుష్యజాతిలోని వారమగుమనము నాకాశమున నెగుఱు పక్షులను జూచినపుడు వానివలె నాకసమున దిరుగనిచ్చగలిగి పక్షి రెక్కలనుదెచ్చి మన రెక్క లూడదీసికొని యచట వానినంటించి కొనిన నేమగును. అప్పుడు మనముపక్షివలె నాకసమునఁ దిరుగలేము సరిగదా మీదుమిక్కిలి మనఁజెక్కలూడదీసికొని నందుకుఁ బ్రతిఫల మనుభవింతుము. కావున మనము పక్షిజాతికనువగు పద్ధతినిగాక మనుష్యాను గుణ్యమగు వేరొకసాధనమువలన నాకసమునఁ దిరుగఁ బ్రయత్నింపవలెను.

లోకములోని ప్రతిసంఘమునకును బరస్పరవిరుద్ధములైన ధర్మము లుండియుండవచ్చును. అందొకదాని నొకటియధిక్షేపింపఁ జూచుట యజ్ఞానము. ఒకదానినొకటి యనుష్ఠింపఁబూనుట యస్వాభావికము.

శరీరముతోడనే ప్రాణముత్పన్నమగునట్లు ప్రతిసంఘమునకు దాని జీవశక్తియగు ప్రధానధర్మము దానితోడనే యేర్పడియుండును. లోకములో ననేక దేశీయ సంఘములున్నవి. మరల నా దేశములో నొక్కొక్క దేశమున ననేక మతసంఘము లున్నవి. ఒక్కొక్క మతము నందనేక కులసంఘములున్నవి, అనేక కార్య నిర్వాహక సంఘములున్నవి. ఇటులనే లోక జన్మలలో ననేకములైన సంఘము లున్నవి. ఈ సంఘములన్నియు ఏమియు పరిమలుపంటి ప్రధానధర్మములను జక్కఁగఁబోషించు కొనుటవలననే లోకమునెడలఁ దాము నెఱవేర్చవలసిన ధర్మమును నెఱవేర్చుట యగును. ఈ సంఘజీవముయొక్క యర్థము మరికొంత తేటపడుటకై యొక యుదాహరణము

ఆంధ్రభాషాభివృద్ధిసంఘము:—వారిచే బ్రచురింపఁబడు, స్వాతంత్ర్యదర్శనము, మహారాష్ట్రచరిత్ర, ఆంధ్రుల గ్రంథములు సుప్రసిద్ధమయినవి. వలయువారు, మేనేజరు, ఆంధ్రభాషాభివృద్ధిసంఘము, మచిలీపట్టణము అని ప్రతిపాదములు ప్రస్తుతము.

నిచ్చెదను. మన దేశములో వ్యవస్థలనుబట్టి యేర్పడిన కులసంఘములలోఁ గంసాలి కులమొకటి. ఆ కులమునకు జీవమైనదేది? దాని వృత్తియేదానికి జీవశక్తికదా. ఆనఁగా బంగారువెండి లోహములచే ననమానవస్తు ప్రకరమును నిర్మించి జనులకొసఁగిదాని వలన జీవించు కే ఆకులమునకు ప్రధాన ప్రయోజనము. ఆపని కంసాలివాని సాము. ఒక బంగారు రేకును గైకొని కంసాలిబిడ్డ రచించు చిత్రవిచిత్రములైన నగిషీపనులను బ్రాహ్మణచిన్న వాఁడొకఁడు రచింపఁగలఁడా? ఎంతమాత్రమును రచింపలేడు. ఎందువలన? వానియందు పైజీవశక్తి ప్రతిఫలించుట లేదు గావున వానికాపని సాధ్యముకాదు. ఆకల్పనాసామర్థ్యములును, ఆరచనా సంబంధములగు మనస్సంకల్పములును, ఎవరి యందుద్భవించుచు నెవరి రక్తములో జీర్ణములగుచుండునో అట్టితాత తండ్రుల వలన నుద్భవించినవాఁడగుటచేఁ గంసాలిబాలున కాపని సహజలక్షణముగా నుండును. వేరుధర్తములు గల బ్రాహ్మణచిన్న వాని కది యసంభవము. ధర్తసూక్ష్మములు గ్రహించుట వేదాధ్యయనము చేయుట మున్నగువిషయముల యంతాతఁడు ప్రధానఁడగును. ఈ శక్తి కంసాలిబాలునకు సంభవింపదు. కొన్ని నాళ్లు విద్యావ్యాసంగము నందుండిన కంసాలి బాలునకు బ్రాహ్మణుని సామర్థ్యముగాని, కొంతపరిశ్రమచేసినయెడల బ్రాహ్మణునకుఁ గంసాలిరచనానైపుణ్యముగాని సాధ్యమగుట కాశ్చర్యమేమున్నది? అని కొందఱుగవచ్చును. అవును, కొన్ని యెడల నట్లే జరుగవచ్చును. మనత్రగణ్యలకుఁ బరిశ్రమసాధ్యములు లోకమున నేమియునుండవు. కాని అట్లొకరిధర్తముల

కొనినచో చిక తన జాతీయజీవము నెట్లుద్ధరించు కొనఁగలఁడు? తనభ్యాసమునకై వాని కాలము స్వధర్తమునుబడి వేరువిధముగా వినియోగపడుచుండును. అట్లేలకావలెను? ఒక బ్రాహ్మణుడును స్వధర్తమును గంసాలిధర్తమునుగూడ నెఱవేర్చలేడా? ఒక కంసాలి తనధర్తమును బ్రాహ్మణజాతి ధర్తమును నెఱవేర్చలేడా? అందు రేమో. ఒక విద్యయందే సంపూర్ణసామర్థ్యము సంపాది చుట కొక మనుష్యోపితము చాలవని ప్రాజ్ఞులు చెప్పు మన్నప్పడట్టి మనుష్యులలో నొక్కొక్కరికి సంపూర్ణసామర్థ్యము పలువిషయములందుఁ గల్గింతుటకు మరము ప్రయత్నపగుటవలె నేమిలాభము? “ఎల్లవిద్యల నింత ప్రేలికుటకంటె నొకటి చక్కఁగా నేర్చిన నొకపుసుఖము” అని రావుబహద్దర్ కం॥ వీ రేశశింగము పంతులుగారుగూడఁ జెప్పియున్నారు. పశ్చిమఖండనాసులలో గూడ నిట్టి వృత్తిభేదములుకలవు. కావున మరుజులొక్కొక సంఘముగాఁగూడి యొక్కొక విద్యను సాధించి లోకమునకుఁ బ్రయోజనపరిచి పద్ధతియే యుత్కృష్టమగును. మరలఁగాఁ యీసంఘభేదములవలన నల్లకల్లోలములఁ బొందుకుండ న్యామైకీకృష్టితో నెవరధర్తములను నాకు నిర్వహించునోను కి మన సంపూర్ణాభివృద్ధికిఁ గారణముకాఁగలదు. దాన మన మెల్లరము మరలఁగాఁ బురాణముగీర్వఁగల వార మగుదుము.

ఇతరులకు దీనివలన నేమి బోధపడినది, దేశీయ, జాతీయాదిభేదములన్నియు మనయందు స్వాభావిక జననములగుటచే నెవ కా సంఘములన్నిటితోడను ముండి యే చున్నది కావున మన దేశమునకును, మతమునకును, జాతికిని, సంఘమునకు ననుగుణము గు ధర్తమేదియో అదియే మన స్వధర్త మని తెలియవచ్చినది.

దాని నెఱవేర్చుకొట్టుకొనుటకు దైవము, మనస్సు స్వధర్తమును నెఱవేర్చుకొనుటకు దైవము, మనస్సు

నెడల జాతీయజీవమునకు నూ యము వాటిల్లును. సాముక, మత విషయకములైన యనేక ధర్తరత్నములను జ్ఞానసామర్థ్యముచే సంపాదించి తోడ్పడెనేరరుల కొఱకు నెవ చల్లుచుండుటె తనజాతికి ప్రధాన ప్రయోజనముగాఁ గల బ్రాహ్మణుండు కంసాలి వృత్తి సభ్యులందల

అష్టపత్రిక:—వాణిజ్యము, వ్యాపారము, పరిమలు, రాజ్యాంగ విషయములను గురించి కులభిక్షలని వ్రాయఁబడిన వ్యాసముఖ్య పుస్తకముగఁగియుండును. చందా సం॥ 1-కి 2-2-0 మాత్రమే.

వాక్కు, కాయము, ననుమూడింటి నొసంగియు న్నాడు. ఇవి యే త్రికరణము లనబడును. వీని సహాయమువలననే మనము సర్వకార్యముల నెరవేర్పగలుగుచుండుము. ఈ మూడింటి యందును మనస్సు ప్రధానమైనది. మనస్సునందేది సంకల్పించు కొందుమో దానిని వాక్కులతోఁ జెప్పుదుము, శరీరముతో నాచరింతుము. ఈ మనోవాక్కాయముల యేక భావమునే త్రికరణ శుద్ధియని చెప్పుదురు. మనముచేయు నేకార్యముగాని వానియొక్క యేక భావముతో అసగా ద్రికరణశుద్ధిగాఁ జేయుచుండుట యే దైవమునకు, బ్రయకరమగును. అట్లుకాక మనస్సునందొకటి తలఁచుచు, మాటలందు మఱియొకటి చెప్పుచు, జేతలందు వేఱొకటి చేయుచు ద్రికరణముల కన్యోన్యవైరుధ్యముచు గల్గించునప్పుడు మనము మనతోడిసోదరులను మోసముచేసిన వారమగుదుము గానఁ దత్ఫలముగా దైవకృపకు దూరులమగుదుము. కావునఁ బ్రధానమైన మనస్సునకు ఆత్మ ధర్తములను గుఱిగానుంచికొని వానిని మనము త్రికరణశుద్ధిగా నెఱవేర్చు కొనుచుండవలెను.

పురుషసంఘమునకంటె స్త్రీసంఘమునకు దాని ధర్తాచరణము ఘనమైనదిగా నున్నది. ఎట్లన? లోకమునకుఁదల్లియను కరణసాధనమైనట్లు తండ్రియెన్నటికిని గాఁజాలఁడు. దాన, స్వదేశాభిమానులు, స్వమతాభిమానులు, విద్యాధికులు, నగు నే మహాజనులనైన స్త్రీలే లోకమునకు సమర్పింపవలసియున్నారు. సృష్టిలక్షణములఁబట్టి విచారించుకొన నిది నిర్వివాదాంశమగును. కాన లోకాభివృద్ధికి స్త్రీయే మూలకారణ మని తేలుచున్నది. దైవ మిట్టి మహాప్రయోజనమును నెఱవేర్చుట స్త్రీకి స్వధర్తముగా నియమించియున్నాఁడు. దీనిని జక్కఁగా గుఱుతెఱుఁగుటే స్త్రీ తనధర్తమును గుఱుతెఱుఁగుటయైయున్నది. స్త్రీ తనధర్తమున కంగములగు పతిభక్తి, దైవభక్తి, సద్విద్యాభ్యాసము, సత్యము, శాంతము, భూతదయ మున్నుఁగా గల సకలధర్తములును

దననుండి తన తోడివారల కనుకరణ యోగ్యములగుటను గూర్చి తాను ద్రికరణశుద్ధిగాఁ బనిచేయవలెను ఇది యే స్త్రీస్వధర్తమును నెఱవేర్చు విధము. ఈ పరమధర్తమును జక్కఁగా దెలిసికొనిన వారగుటచేతనే పూజనీయులగు, సీత, దమయంతి, చంద్రమతి మున్నగు నార్యసోదరీమణులనేకులు తమ స్వధర్తమునుండి మనకొఱకు ఔన్నత్య సోపానమగు స్నిగ్ధసూర్గము నేర్పఱుపఁగల్గి మనకృతజ్ఞతకుఁ బాత్రురాండ్రుగానున్నారు. త్రికరణ శుద్ధిగానొనర్చు నే ధర్తముగాని లోకమునకు సన్తాన దర్శకము కాఁ గలదు. త్రికరణ శుద్ధికొఱకు మహానీయురాలగు “ సావిత్రి” తన వివాహవిషయములో “ వినుము మనోవాక్కాయము లన మూఁడు తెఱంగులందు నంతఃకరణం బనఘు ప్రధానము గావున మనమున కైకొన్న భర్త నూనందగునే” “ అనిచెప్పి తనతండ్రిమూఱును, సైతముజ్జగించి, తన వివాహానంతర మొక సంవత్సరముమాత్రమే జీవింపఁ గలఁడని చెప్పఁబడుచున్న సత్యవంతునే వివాహమాడినది. శ్రీమహాభారతమునందలి ఈ మహాసాధ్విచరిత్రమును దన్తాహాత్మ్యమును సామాన్యముగా నెల్ల తెఱింగి యే యున్నాఁగు.

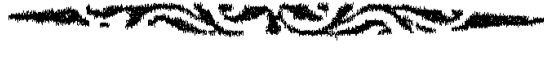
ఇంతవఱకు నాచే జెప్పబడిన స్త్రీ ధర్తములు చాలవఱకుఁ గుటుంబినులు కే చెందుచున్నవి. మన సంఘము దురదృష్టవశమునఁ గుటుంబినులు కాఁజాలని బాలవితంతు సోదరీమణులను గూడ గల్గియున్నది. వీరికాధర్తము సరిపడదు. సరిపడ నవసరమును లేదు. లోకమునకు సంతానము నొసంగుచుండుటే మొత్తముమీద స్త్రీలోకమునకంతకును ప్రధాన ధర్తమని నేఁ జెప్పఁజాలను. పశ్చిమదేశవాసులలో నవివాహితలుగానున్న కాంతలు వారి సంఘమున కెంతయో మేలుచేయ గల్గుచున్నారు. వారు మత బోధకురాండ్రుగను విద్యాబోధకురాండ్రుగ నుండి సంఘమునకు సహాయపడుచున్నారు. వైద్యశాస్త్రమునం బ్రావీణ్యము సంపాదించి వైద్యురాండ్రుగానుండి

స్వాతంత్ర్యదర్శనము:—మిల్లుగారిచే ఆంగ్లేయభాషలో వ్రాయబడిన లిబర్టీ అను ప్రసిద్ధ గ్రంథము ఆంధ్రీకరంపఁ బడినది. కాలికోకవరు, 180 పేజీలుగలవు. వెళ్ళ 0-12-0, మే నేజరు, ఆంధ్రభాషాభివృద్ధిసంఘము మచిలీపట్టణము.

తోడిసోదరీలోకమున కుపకారముచేయుచున్నారు. స్త్రీలు విద్యాస్వాతంత్ర్యములయందుఁ బురుషులకు దీసి పోవని యొకానొక పూర్వకాలమందు మనలో, సద్యోవధువులు, బ్రహ్మచారిణులు నని స్త్రీలు రెండు తెగలుగానుండెడివారు. వారు బురుషులకు వలెనే సంధ్యోపాసనాదులయందు స్వాతంత్ర్యమును గల్గియుండిరి. అందు బ్రహ్మచారిణులు వివాహేచ్ఛమాని వేదాధ్యయనముచేయుచు, విద్యయు జ్ఞానమును సంపాదించుచు స్వగృహమందే భిక్షాటనము చేయుచుండెడి వారు. సద్యోవధువులై, యనఁగాఁ గుటుంబి నీ ధర్మములను స్వీకరించి కుటుంబభారమును నెత్తిపైవేసికొని తర్బుగాగృహకృత్యములందే మెలంగవలసిన స్త్రీలకు వీ రెంత యో మహోపకారమును జేయుచుండెడి వారు. వీరు సదాకుటుంబిచుల కడనుండివారికి జ్ఞానమును విద్యయు బోధించుచుండిరి. కుటుంబినులు బ్రహ్మచారిణులవలన జ్ఞానమును విద్యయుఁ బొందుచు సత్సంతానమును సంఘమునకీయఁ గల్గుచుండిరి. సంఘముకీ మహోపకారమంతయు బ్రహ్మచారిణులవలనఁ గలుగుచుండెడిది. ప్రస్తుతము మన సంఘమున కట్టి బ్రహ్మచారిణు లెప్పుడుభింతురో చెప్పఁజాలము. కావున బాలవితంతువులైన సోదరీ మణులీ బ్రహ్మచర్యధర్మమును స్వీకరించుట వలన సంఘమునకు శ్రేయస్కరమగును, వారు బ్రహ్మచారిణులుగానుండియే సంఘమునకు మహోపకారముఁ జేయఁగలవారు కాఁగలరు. ఈ విషయమును విస్తీర్ణముగాఁ జెప్పుటకు నాకిప్పుడవకాశము చాల నందుకుఁ జింతించుచున్నాము. వారు తిరిగి కుటుంబి నులై లోకముకొఱకు గుటుంబిని ధర్మము నెఱవేర్చఁజూచుట వ్యర్థము. అదెట్లు పొసఁగును? వారు తిరిగి కుటింబినులైనంత మాత్రముచే లోకమునకు సత్సంతానము నీయఁగలగా? ఎట్లును ఈయచేరు.

వారి స్వభావగుణముల కానుగుణ్యులగు మానవులనే సంఘమునకు గల్గించి జాతీయ సద్ధర్మమునకు భంగము వాటిల్లఁ జేయుదురు. వారిని స్వభగవత్కృపకు దూకులగునట్లుగా స్వధర్మ వ్యతిరీక్తమగు ననుచితమార్గమున బెట్టుటవలన వారికి బెక్కుచిక్కులు తటస్థములగుచేగాని శాశ్వతానందమును సంపూర్ణాన్నత్యమును జేకూరఁజాలవు. మరియు బ్రహ్మచర్యాశ్రమము నందానందము లేదనియుఁ గుటుంబి నీ త్యమునందే సకలానందము నోలలాడుచుండుననియు నెట్టివారైనఁ జెప్పసాహసించురా? అట్లు చెప్పఁజూచువారుండు లేని వారు పావనబ్రహ్మచర్యమునందలి యానందమే యమితానందమను సత్యమును దెలిసికొనవలసి యుండును. కావున నాసోదరీమణులందఱును నమ స్వధర్మములను నమ జాతి స్వభావధర్మమున కనుగుణముగా నుండునట్లు త్రికరణశుద్ధిగా నెఱవేర్చుచుఁ దాము లోకమునకు సన్మార్గదీపకురాండ్రై సంపూర్ణాన్నత్యమును బొందఁ జూచుటకుఁ గోరుచున్నాము.

ఇంక నీధర్మము నెంతవరకు నెఱవేర్చవలెను? అను ప్రశ్నయొకటియున్నది. లోకములోని మానవులందఱు నొకేస్థానముపై నుండుట నెప్పుడును సంభవింపదు. అట్లుండుట సృష్టిధర్మముకాదు. ఒక్కొక రొక్కొక విధమైన శక్తిసామర్థ్యములను గల్గి యుండును. ఎవరి శక్తిసామర్థ్యములనువారు తోడివారికొక కుచితరీతి నుపయోగపఱచుటే భగవంతుని యుష్టము. అదియె వానిధర్మము కావున మన మెల్లఱము మన శక్తిసామర్థ్యములను వంచన సేయక త్రికరణశుద్ధిగా జాతీయసధర్మమున కనుగుణముగా మతధర్మమును గుఱిగానుంచుకొని స్వధర్మమును సేవించుదుఁ బ్రతిగలమునకున్ముఖముగా నుండుటకుఁ గోరుచు నీ విషయము నింతటితో విరమించుచున్నాను.

శ్రీలు రామదాసు నాయుడుగారు.

మధుర వెంకటస్వామి నాయుడుగారు.

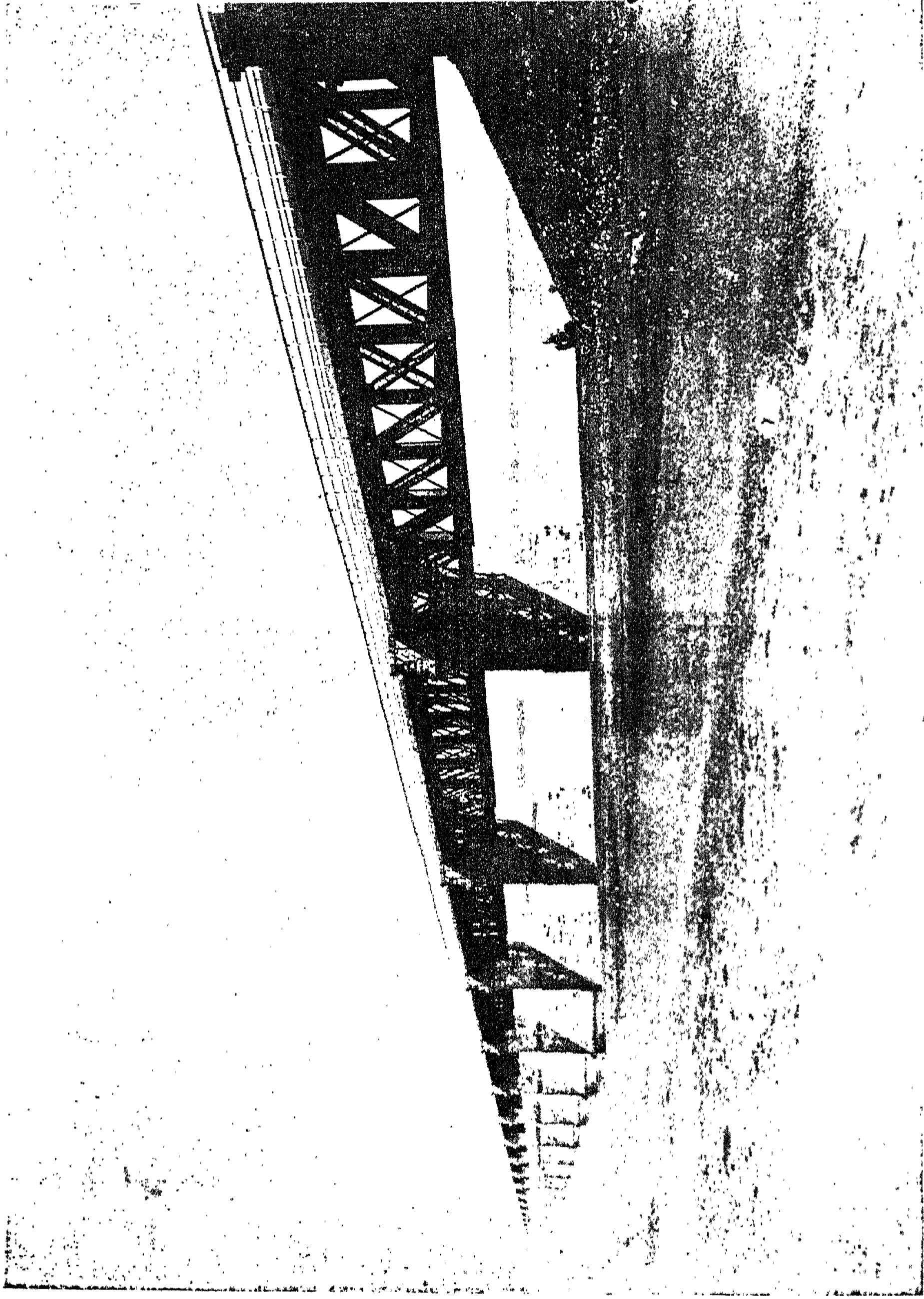

సర్దారు బహదూరు నారాయణస్వామి నాయుడుగారు.

జి. సుబ్బారాయుడుగారు.

గోపావరి ముదివంతెన.

The Bridge on the Godavari near Rajahmundry.

జాతీయవిద్య.

(మ-రా-రా.కోపణ్ణె హనుమంతరావు. ఎం. ఏ. బి. యల్. గారిచే వ్రాసుబడినది.)

భారతజాతియొక్క ప్రస్తుతపుస్థితింగూర్చి పలు పురు పలువిధముల భావించుచున్నారు. ఒక తెగ వారు ఆంగ్లేయనాగరికతతోడ సమాశ్రయమైనప్పటినుండియు తమోనిద్రమందుండిన ఆర్య మనంబు మేల్కొని క్రొత్తకాంతితోడ వెలుగుచున్న దనుకొనువారు, మరికొందరు పాశ్చాత్య తేజస్సు ఆర్య దేశము నావరించినప్పటినుండియు పురాతన భారత విజ్ఞానము క్షీణించుచు వచ్చి రూపులేకుండ నశింప సిద్ధముగ నున్నదనువారు. ఈ విరుద్ధాభిప్రాయములలో నిజమేదియో నిర్ణయించుట యావశ్యకము.

ప్రథమమున గుర్తింపతగిన యంశము. ఈ ద్వివిధభావములును యదార్థముగ సమకాలికములు గావు. పాశ్చాత్యులు హిందూదేశమున పాదమిడినది మొదలు ఇటీవల కొద్దికాలము క్రిందివరకును నెదురులేక ప్రబలినది మొదటి యభిప్రాయము. అట్లు నిరంకుశముగ ఈ అభిప్రాయము వెలయుటకు కారణములు సులభముగ నూహ్యంబులు. పాశ్చాత్య నాగరికతయందలి ముఖ్య చిహ్నములు, వరుసలుతీరి, తొట్రుపాటు లేని సాహసబలిమియు, సూదిమొనకైన నెడమియని యధికారనిబంధనయు, ప్రకృతిలోని యంతర్నివాస శక్తులయందు సంపూర్ణరాజ్యత్వమునుగ స్పష్టముగ తెలియవచ్చుచుండెను. వీనిని కనుగొనుచు వీనిచే పరాజితులైరనునది హృదయ శల్యమైయుండ, వీనికాకరములగు దొరతనమువారి యెడకృతజ్ఞతానురాగపూరితములై, నూతన ఆంగ్లేయవిద్యను కొంచెముగ చవిచూచి ఊరట్లూరుచున్న ఆర్య మనంబులు పాశ్చాత్య నాగరికతయే తమకును, దేశమునకును ముక్తిమార్గమని నిశ్చయించుటలో

విచిత్రమేమి న్నది. అటులనే ప్రథమమున నెంతయు నిష్కల్మషమై తేజోవంతమైయుండినను ప్రస్తుతము జీర్ణమై, మూఢనమ్మికలమరుగుపడి, కొన్నిదురాచారములకెడమిచ్చిన కారణమున హాస్యాస్పదమై, మితిలేని శతాబ్దముల బానిసత్వదోషమున కళావిహీనమై భారతజీవన సిద్ధాంతమునందు నచ్చకము తగ్గుటయు హేతుకరముగ గనుపట్టవచ్చును. స్థూలప్రపంచమున ఆంగ్లేయులు కనుపరచిన సంపూర్ణ యశాన్నత్యముం బట్టి సర్వవిద్యాపారంగత్యము వారియందు నిరూపించుటయు ఆశ్చర్యముకాదు. కాని ఆంగ్లేయ విద్యను పఠించి ఆంగ్లేయ సంపర్కముగలిగిన వారిలలో స్వజాతీయధర్మమందు కేవల నిరాకరణయు, పరజాతీయ ధర్మమందు మూఢ విశ్వాసమును కుదురుటమాత్రము ఎట్టివారికైనను వింతగాఁ జూపట్టక మానదు. ఇంతియగాక పాశ్చాత్యనాగరికతయొక్క లోలోపలి మర్తములన్నియును తెలిసిన తరువాతను దానిసరసను ఆర్యవిజ్ఞాన సుగుణములు కొంతవరకు వెల్లడియగుచుండిననుగూడ వైనజెప్పిన రెండవ యభిప్రాయమింకను పండిత జనాదరణీయమగుట ఎంతయు దుర్లభముగనున్నది.

ఇందుకు ప్రబలకారణము జాతీయవిద్య పరహస్తములంబడుటయేయనిచెప్పటకు సంశయములేదు. లెక్కలేని మహాయుగములు అద్వితీయ విజ్ఞాన సంపత్తితోడ తులతూగిన ఆర్యజాతి కాలవశమున పరమ దౌర్బల్యమునను, అజ్ఞానాంధకారమునను మునిగి యున్నట్లు పరదేశీయుల యెదుటప్రవర్తించుట తటస్థించినపుడు జయోత్సాహులైన ఆంగ్లేయులును

తామరతయిలము:—నల్ల, ఎఱ్ఱ, ఉంగరము, దురద, సర్వవిధములయిన తామరలను మాడుపూతలతో మాన్పును. మాన్పకున్న సొమ్ము తిరిగి యిచ్చివేయబడును. వెల 0-6-0 అమృతాంజనము డిపో. ఫోర్టు, బొంబాయి.

హీనస్థితి యందుండిన తమప్రజలకు విద్యాగంధము చేకూర్చుటయే తమవిద్యుక్త ధర్మముగ నెంచిరి. ఇట్లెంచు ఆంగ్లేయాగ్రగణ్యులు ఆర్యవిజ్ఞానము తెలియజాలమింజేసి పాశ్చాత్యనాగరికతకు పునాది యగుతమ విద్యయే భారతీయులకు సర్వసమ్మతమగునని యూహించిరి. ఆర్యులును దొరతనము వారిచ్చు విద్యను దేహరక్షణవిధానముగ నెంచి స్వీకరించిరి. మొదలున దానియందు గురుభావముంచలేదు. యజమానులును, పోషకులును నగు ఆంగ్లేయులతోడి వ్యవహార సంపర్కమునకు వలయు భాషానైపుణ్యమే ముఖ్యోద్దేశమైయుండెను.

ఇటుల స్వీకరించిన విద్య కొద్దికాలములోనే దేహగతమై మెలమెల్లగ మనోవైఖరినంతయు మార్చివేయు సమర్థతకుం బెరిగెను. బుద్ధి వికాసముబొందిన నాటనుండియు పాశ్చాత్య విజ్ఞానమే మనస్సును నలుగడల నావరించుకొనియుండి సకలభావములను, అనురాగములను తద్రసపూరితములంజేసినది. పిన్నవయస్సున కోమలహృదయముల నాటుకొను భావబీజములు జీవితకాలమంతయు మొలకలెత్తుచు చిగుర్చుచుండునుగదా? అటువలెనే భారతపుత్రులందరును పేరునకే భారతీయులై విజాతీయజ్ఞానపక్షపాతులగుట తటస్థించినది. పూర్వజ్ఞానసంపత్తి ఆత్మనుండి జారి బహిర్వేషాచారములలో కొన్నిటియందుమాత్రము నిలచియున్నది. స్వజాతీయధర్మమందు పూర్ణ పరాజ్ఞుఖత్వముజనించినది. రామకృష్ణుల చరిత్రనైన తెలియని వారలు లెక్కకురాకుండ నున్నారనుటకు సందియములేదు. ఆర్యుల కొకపేరును, చరిత్రయు విజ్ఞానమును నున్నదా యను భావమే సంశయస్థితకి వచ్చినట్లున్నది. అక్కడక్కడ స్వజాత్యభిమానము తారట్లాడుచుండినను స్వధర్మ నిరూపణచేయుట కశక్తతయే దానికి ముఖ్యచిహ్నముగ నేర్పడుచున్నది. పర

జాతీయ విజ్ఞానము నలుగడల నావరించియుండు ఈ సమయముననే స్వజ్ఞాన విచక్షణ మిగుల యావశ్యకము. ఇట్టి భేదనిరూపణ జాతీయవిద్యయొక్క ముఖ్యోద్దేశము.

ప్రస్తుతము పాశ్చాత్య పరిజ్ఞానమునకును పురాతన ఆర్యజ్ఞానమునకును గలభేదములు క్లుప్తముగ నిరూపింప యత్నించెదను. నై సర్దిక ప్రపంచమున రాజ్యముచేయు ప్రకృతిశక్తులును, వానిధర్మమును, నిర్మాణమును, వృద్ధిక్రమముచు తెలియు విద్య అంతయు నవపాండిత్యపుసాచ్చిన ఒప్పుకొనుటకుసంశయ ముక్కరలేదు. ఇదియే పాశ్చాత్యులకు జడప్రపంచమునందు సర్వ స్వలంఠ్రమునిచ్చి దేహసౌఖ్యమునకు కొరత లేకుండఁ జేసినది. ఇదియే మానసబుద్ధి చాతుర్యమునకు గిరిగీయ నొల్లక సర్వవిద్యలను త్రొక్కి చూచు నాసక్తియు, చొరమయు, సామర్థ్యమును ఇచ్చినది. కాని ఆ గోచరమగు ఆత్మశక్తిపూరిత సూక్ష్మప్రపంచమును తెలియుసాధనము నననాగరికతయందు ముఖ్యాంశముగాదు. ఏదాఁక ఆచ్ఛాదనము మరుగున జ్యోతిర్మయంబై సర్వసమత్వముం జూపు నెలుంగుం గుర్తింప పాశ్చాత్య విజ్ఞానము జాలదు. ఏవిషయముంగూర్చి భాషియులు “అణోణీ యాన్ మహతో మహాయాన్” అను ఉపనిషద్వాక్యంబులు దిగంతములు మ్రోయునటుల చాటిరో అట్టి మహద్విషయము విశాలమానవజాతీయందొరులెవ్వరెరింగినదికాదు. “సతత్ర సూర్యోభాతిః చంద్ర తారకం, నేమా విద్యుతో ఖాన్తమనుభాతి సర్వం, తస్యభాసా స్వమిదం విభాతి” ఇట్టిపలుకులు ఆత్మస్థైర్యముతోడను స్వానుభవజనిత గంభీరత్వముతోడను పలుకనేర్చిన మనంబులు హిమవచ్ఛగాగ్ర తేజో రాశిమధ్య జ్ఞానసిద్ధింబొందిన ఆమనంబులుమాత్రమే. !! సృష్టి వైచిత్ర్యముంజూచి బెగడొండకి, ఇంద్రియగ్రహణప్రపంచమే యధార్థమని మోసపోవక నిర్

కథహారి:—శ్వాస, పిల్లిహాతలు, ఎగరొప్పు, ఆయాసము, దగ్గు, అదిగాగల మేవాకారక జాడ్యములను మాన్పును వెల. 1-4-0. అమృతాంజనముడిపోక, ఘోర్లు, బొంబాయి.

లజ్ఞాననయనంబున సర్వంబును ఆ త్తమయంబుగ నెరుంగుచు, యోగాభ్యాసము చేరాగరసభరితమైన విశ్వరూపంబులోనం గనుంగొను దివ్యసామర్థ్యమీ ఆ ర్యభూమిం దక్క యొండెడ వెలయలేదు. ఇట్టి ఆర్య విజ్ఞానమును జన్మసానమందు పునరుద్ధారణచేయుటయు నవనాగరికతయందలి ముఖ్యాంశములతోడ సమన్వయముం జేయుటయు జాతీయ విద్యయొక్క ప్రథమ ప్రయత్నము. పాశ్చాత్యుల సుగుణపుంజమును గ్రహించుట వర్ణాశ్రమ శిక్షంబెరిగిన ఆర్యులకు దుస్తరముగాదు. కాని యిటుల నూతనముగ నేర్చుజ్ఞానము పూర్వ సందర్భముతోడ వికటముగా కుండఁజూడవలయును. పాశ్చాత్యజ్ఞాన సాంప్రదాయమునఁ బెరిగినవిషయములు వెక్కులు ఆర్యసంప్రదాయమున కనంగీకారములగుట నిశ్చయము. అందులో ముఖ్య మీసమయమున చెరుకుతుద వెన్నుబుట్టినట్లు పాశ్చాత్యులజ్ఞానసంపత్తికంతయు జడపదార్థమే విశ్వమునకు మూలాధారమను మూఢ విశ్వాసమొకటి ప్రబలియున్నది. నీవు నేనను భేదమెరుంగని ఆ త్తజ్ఞానమే పరమవిద్యయని ఎన్ను ఆర్యసంతతి వారలీ కాలమునకు నవనాగరికతం బడసి పదార్థప్రపంచమే యధార్థమను భ్రాంతింబడుటకన్న నెక్కుడుదురవస్థయండదు. పాశ్చాత్యులకును ఇట్టిభ్రాంతి దోషమునకు ఆర్యవిజ్ఞానమే తగుపరిహార మొసంగగలదు.

మరియు నికను వేర్వేరు విషయముల ఆర్యపాశ్చాత్య విజ్ఞానములకుగల భేదముల వివరింతము. నవనాగరికత భావసన్నుర్దన మెక్కుడుగలది. భావములలో పరస్పర విరుద్ధములు మెండు. ఆర్య స్థిరము వేదాంతార్థమునందు సర్వ సమన్వయముఁ జేయదానిని దెలిసి, అపస్వర భీతిలేక వర్తించునది.

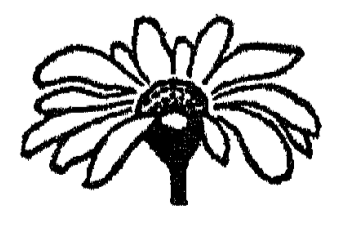
పాశ్చాత్య సంఘములు అనేక చక్ర సమన్విత

మగునిర్జీవయంత్రములు. ప్రతివ్యక్తియు, సముదాయమును చక్రములనుబోలును. ప్రాణసహితములయ్యును జడపదార్థములవలె అట్టిటు గదల సామర్థ్యము లేనివి. సంఘసందోహ బలిమియే ముఖ్యోద్దేశము. వ్యక్తియొక్క మోక్షముగాదు, ఆర్య సంఘమో ప్రతిమనుజుని ముక్తినిం గోరునది. సర్వధర్మవిదులును సర్వనియామకములును ఈ యుద్దేశము నెరవేర్చునది.

నవనాగరికత యనునది నిరంతర వివిధరావకల్లోలము. జలవిద్యుచ్ఛక్తులును, కృషి వాణిజ్యములును తమధ్వనితోడ ఆకాశకుహారము నెల్లపుడును నింపుచుండును. వేగము, నిరంతర శ్రమము, అప్రతిహత స్వాతంత్ర్యము, ఇవియే మానవజీవితమునకు ముఖ్యమైన యంశములు. నెమ్మది, విరామము, మానము ; ఈ సుగుణముల కిక్కడ చోటులేదు. క్లుప్తమగు మానవ జన్మ ఒకజీవితకాలమునే యాక్రమించును. ఈ తొందరకీదియే కారణముకావచ్చును.

పాశ్చాత్య విజ్ఞానము పంచేంద్రియ వ్యాప్తము. రాగరసప్రధానము. వాంఛలనునింపి వెంపుజేయునది. విశ్వమును గెలిచి వశీకరణముంజేయ నెంచు గొప్పశక్తివంటిది. భగవంతునికొరకు బహిఃప్రపంచమునుశోధించు మహా పౌరుషముగలది.

ఆర్యవిజ్ఞానము శాంతిరస ప్రధానము. ఇంద్రియ నిగ్రహమున మనోజ్వాల ప్రజ్వలింపఁజేసినది. జ్ఞాననయనంబున విశ్వమంతయు మానస సంకల్పముగ నెరింగినది. భక్తిరసంబున సృష్టియందలి మాధుర్యముంగ్రోలినది. చిత్తశుద్ధిచే ఆత్మజ్ఞానముంబడసి నిశ్చల పరమానందమును గుర్తెరింగినది. ఇట్టిద్వివిధ పరిజ్ఞాన సమాశ్రయము ఆర్యులకును పాశ్చాత్యులకును పరస్పరలాభకరమగునటుల సర్వ సమన్వయ ర్తియకా పరమేశ్వరుండు ప్రసాదించుకాలిః.....

అమృతాంజనము:—“మీ అమృతాంజనము, జలుబులు, దగ్గులు, నొప్పిలకు శ్రేష్ఠమయిన ఔషధము. నాకూలి వాండ్రకు గొప్ప మేలునుకలుగ జేసినది. అనేక వందనములు.” ఆర్. డి. సా. జ. మేనేజరు, కాఫీ విస్తేటు.

ఆంధ్ర దేశ పు గొ గణము.

(మ-రా-రా-శ్రీ. దుగ్గిరాల సూర్యప్రకాశరావుపంతులు బి. ఏ గారిచే వ్రాయబడినది.)

శీతోష్ణాదిస్థితిని, భూస్థితిని, లభ్యగ్రాసమునుబట్టి హిందూ దేశమునందలి వేర్వేరుమండలములలోని పశువుల పరిమాణమును, నాకారమును, నవయవరూపత్వమును మాఱుచుండును. పశువు యొక్క రూపమును, నాకారము, నైజముదానికి దొరకెడు మేతనుబట్టి నిరూపితములగుట నిశ్చయము. మరియున్నమును, గొన్నికూరగాయలనుఁదిని సంతుష్టఁడయ్యెడు హిందువుఁడు, దన గోసముదాయముగూడఁ దనవలెనే గ్రామపాలి మేరలలోను, సమీపభూములలోను, దొరకెడు మేతతో బ్రతికివర్ధిల్లవలెనని తలపోయుచుండును. దాసంజేసి వానికిఁ బచ్చగడ్డినిగాని, యెండు మేతనుగాని, ప్రత్యేకముగ సిద్ధముఁజేయవలెనని మనవారు సామాన్యముగఁదలపోయరు. వారికి ధాన్యమునొసఁగెడు మొలకలే, దమ పశువులకును గడ్డిగ నుపయోగింపఁబడును. పట్టణములలోను, పల్లెలలోను, నిత్యము పశువుల నూరి వెలుపలకు మేతకుఁదోలుదురు. ఎండకాలమున నవి ధూళిని నాకవలెగాని మేతయనునది పెక్కుచోట్ల నిపుడుమచ్చునకైనఁ గానరాకున్నది. ఇలువెడలి నప్పటివలెనే మఱలనింటికి నోటికడుపులతోడ నవి వచ్చినప్పుడు, జీవములను నిలుపుటకు, వానికి యజమానులు వేయునందెడుగడ్డియొగడ్డిచెత్తయొదక్క, జిట్టును, గుగ్గిళ్ళను, నూటికి 95 పశువులెన్నడు వెఱుఁగవు.

దక్షిణహిందూస్థానమునఁ బశువులను పెక్కుచోట్లఁ జెంచుదురు. కావున నచటి పశువులను సాములనుట యన్వర్థనామధేయము. వీనిలో గ్రామములందు సామాన్యముగఁ గానఁబడునవి నంకరజాతి వగుటవలన నిస్సారములను, నిరుపయోగములు నై, కడు తేలికకాడినిఁగట్టినను లాగలేకుండుటవలన, వానికిఁ బెట్టెడు మేత యజమానునకు దండుగయనకతీరదు. శివునకు వాహనమైననంది వృషగణములలోని దగుటవలన, వానికిఁ బవిత్రతగల్గి, యవి యసమర్థములైనను, నిరుపయోగములైనను, హిందువులు వృషభముల నామరణాంతముఁ బోషింతురుఁగాని, సామాన్యముగ మాంసముకొఱకు వధింపనొల్లరు. ఘోరప్రమాణమును జేయువాఁడు గోవాత్యనుఁజేసిన పాతకమునఁ బోదునని చెప్పటవలన, వానిపట్ల వారికెట్లు గౌరవముకిలదో మనము గ్రహింపవచ్చును. “చతుస్సాగరపర్యంతం గోబ్రాహ్మణభ్యః శుభంభవత” ను ప్రా

ర్థనతో ద్విజులు సంధ్యావందనమును నిత్యము యుగించుటవలనఁ దమక్షేమము గోవులపై నాధారమై యున్నదని హిందువులు జిరకాలమునుండి నమ్మియున్నారు.

ఇతరవృత్తుల కవకాశములేక, నూటికి 90 మంది వ్యవసాయము వలన జీవింపవలసిన దేశమునందుఁ బశువులకుఁ బ్రాముఖ్యతగల్గుటయు నవి ప్రతిగృహమునం దావశ్యకములగుటయు వింతకాదు. వంటకట్టెలు దొరకక నిత్యపచనమునకుఁ బెక్కండ్రకు నెండు పిడుకలాధారములగుచున్నవి. అనేక గ్రామములలో, శవదహనమునకుఁ బిడుకలే యుపయోగింపఁబడును. భూమినిదున్నుటకును, జాకులనేర్పరచుటకును, నాకుమడులఁజల్లుటకును, నీటిమోటులను లాగుటకును, బొలములకు నీటినిబెట్టుటకును, పండినపంటను గోసినవెనుక, పొలములోని పంటలను గళ్ళమునకుఁ జేర్చి త్రొక్కించుటకును, ధాన్యమునంగడికిఁ గొనిపోవుటకును, నెద్దులేగావలయును. కావున నేవ్యగాని భుక్తియు ముక్తియు నీదేశమునందు వానిపశుసముదాయముపై నాధారములైయున్నవి. ఒకరయి తుయొక్క స్థితిగతులు, వానిపశుసంఖ్యను, వానినాగళ్ళనుబట్టియు నిరూపింపఁబడుచున్నవి. నూరుకాడుల రయితనియు, నిన్నూరుకాడుల రయితనియుఁ జెప్పకొనఁబడువాఁడు ధనికుఁడనియు, మోతుబరియనియుఁ దెనుఁగు దేశమునఁ బ్రసిద్ధి గాంచుచున్నాడు.

“యజ్ఞసాధనభూతాయావిశ్వస్యాఘవ్రణాకీనీ విశ్వరూపధరోదేవః శ్రేయితామనయాగవా” !

యని వివాహకాలమునఁ జదువఁబడు మంత్రమువలన, వివాహకాలమున, ఐరువకీయఁబడుదానములలో గోదానము శ్రేష్ఠము గఁజెప్పఁబడినది. శ్రాద్ధకర్తలలో భూదానగోదానములు, వృషోత్పిర్జనము మహత్కార్యములుగ నెన్నఁబడుచున్నవి. అట్టి వృషభములు మందలలో దిరుగుచు మంచివంగసముల నిలుపుటకు హేతుభూతములగుచున్నవి.

దక్షిణహిందూస్థానము పశువులకుఁ బ్రసిద్ధిఁజేసినది. ఇచటి పశుసముదాయములలో ఒంగవోలు మైసూరువంగసములు వాసికెక్కినవి. ఒంగవోలు పశువులను నెల్లూరుపశువులని కూడఁ బిలుతురు. రమ్యదేహములును, నతిశయోపయోగమును, నున్నతపరిమాణమునుగలిగి, ఇశంబదములై ఘనభారవాహములగుటవలన, నెల్లూరు పశువులు దెనుగు దేశమున జనాదరణీయులయ్యెను.

హిందూమహాయుగము:—“ మనపూర్వుల రాజ్యవిస్తారము, అప్రతిమశౌర్యము, అకలంక స్వదేశభక్తి బాగుగ పల్లింపఁబడినవి.” శశిలేఖపత్రికనుండి ఇంక 10 పుస్తకములు విజ్ఞానచంద్రికామండలివారిచేత బ్రచురింపబడి దేశభ్యాతిని గాంచుచున్నవి.

వానినిగూర్చి ముందుబ్రశంసంతము. నెల్లూరుమండలపు టుత్తర భాగములు గృష్ణాగోదావరీ మండల విభజన సమయమున నూత్నగుంటూరు మండలమునఁ జేర్పబడుటవలన, నవి యొడేండ్లకిందట నెల్లూరుమండలమునుండి విడిపోయినవి. ఆభాగములందలిప్రజలు వ్యవసాయవృత్తివలన జీవించుటకు సదుపాయములు దక్కువగనుండుటవలనను, నొకవేళగొంతవఱకుండిననుదురధికార పీడనమువలన, దమకష్టార్థితము ననుభవించుభాగ్యము వారికిలేకపోవుచుండుటవలనను తొలుతవారామందలను బెంచి వానివిక్రయమువలన జీవించుటకు దొరకొనిరి. దేశమున నెప్పుదిలేకయుండిన నాకాలమున మంచిజాతి పశువు లావశ్యములైనందున, వానిని బెంచి వివిధప్రదేశములకుఁ గొనిపోయి విక్రయించుచు. నామూలమున ధనార్జనమునుజేసి, యుద్యోగీయులబాధను వారు తప్పించుకొనుచుండిరి. పూర్వపుతొందర లణగిపోయి, వ్యవహారములు గుదురు పడినవెనుక, ననుకూలురైన సంసారులెల్లరును మంచిపశువులను సంపాదించి గోధన సంపన్నులను ప్రఖ్యాతి నపేక్షించుటవలన నిపుడు గుంటూరుమండలమునందు మేలైనపశువులు పెక్కుచోట్లఁగానఁబడుచున్నవి. ఒంగవోలుతాలూకాలోనికారుమంచి, నిడమనూరు, పొందూరు, జయవరము, టంగుటూరు కరవాది, గ్రామములందును, గందుకూరుతాలూకాలోని యాలపాలపదము, నెన్నూపాడు గ్రామములలోను, మాసీనదియొడ్డుననున్న పల్లెలయందు నిప్పుడు శ్రేష్ఠతరములైన పశువులుదొరుకగలవు. ఆజాతిపశువులే గుంటూరుమండలమందలి వినుకొండ, నరసారావుపేట తాలూకాలలోఁగూడఁ గాననగును. ఇవియన్నియు మెరకతాలూకాలు.

దేశముయొక్క వివిధభాగములందు రయితులు పశువులను మేపువిధ మచటగల గడ్డిబయళ్లపై నాధారమైయున్నది. పరిపంటఁగల పల్లపు ప్రదేశములలోఁ గొంత మెరకభూమిని గోభూమిగ విడిచిపెట్టుట నీదేశమున వాడుకయైయుండెను. భాద్రపదాశ్వయుజ మాసములందు పల్లపునాటుపశువులు విస్తీర్ణములగు మైదానములకు, నడవిమేతగల పశ్చిమభాగములకు మేతకుఁదోలుదురు. నివాసగ్రామములందు మేతచాలకుండిన పక్షమున, గార్తీక మార్గశీర్ష మాసములందుఁ బనిలోనున్న పశువులనుగూడ నప్పుడప్పుడు పైచోటులకు మేతకంపుదురు. గోదావరీమండలమందువలెనే, నెల్లూరుగుంటూరు మండలములందును, రయితులు గుమికూడి తమపశువులను బెద్దమందలుగఁజేర్చి మేతకుఁదోలుట వాడుకయైయున్నది. పశువులనడవికిఁదోలుటకు ముందచట గడ్డి బీడులను గుత్తగైకొని, పశుస్వాములు దాముస్వయముగ మేపుకొనుట కేర్పాటులేక తమ మందలలోని పశువులకుఁ దలకింతయని, బీడులయజమానులకు నుంకమును చెల్లించుపద్ధతిని వారి

చేత మేపించుట కేర్పాటునో చేసుకొందురు. కార్తీక మాసమునందు వాన లనుకూలములుగ నున్నయెడల, పరిపాలములు మార్గశీర్షపుష్య మాసములందు గోతలగునంతదాక, పశువులమందలచట నుంచఁబడును. అప్పటినుండి పల్లపునాటునే మేత వానికి దొరకగలదు. అడవిమేతయుఁ బశువుకెల్లప్పుడును లభ్యముకాదు. ఆశ్వయుజమున బెద్దవానలుగురిసి బయళ్లలో గడ్డిపట్ట నారంభించినపిమ్మట దానిని పశువులు ద్రొక్కకుండ, నొకటిరెండు మాసములందు గడ్డినిబాగుగ నెదుగనిత్తురు. అప్పుడు కాడి పశువులను గొన్నిటిని వానిలోనికి మేతకువదలి, యితరపశువుల మేతకొఱకు మఱికొన్ని బయళ్ల నాకట్టియుంతురు. పౌష్యమాసమున జొన్నపంట కోతకురావేగమే, జాడనబడు వెన్నువేయని లేతమొలకలనూడఁబెరికి వానితో నెద్దులమేపుదురు. సామాన్యముగ వ్యవసాయపుచేల మధ్య మేతకుఁ గొంతభూమిని బీడుగవదలి, యందెట్ల, తెల్ల కసిందను నాటుదురు.

ఈచొప్పున పదిపండ్లెండెండ్లుభూమి గడ్డిబీడుగనున్న వెనుకనందలి చెట్లనునటికి దానిని వ్యవసాయోపయోగముఁగఁగావించుదురు. చెట్లనీడల గడ్డిబాగుగ నెదుగును. ఆచెట్లకాయలుగూడ బశువులకు మంచిమేతయగును. ప్రతిరయితున కిట్టి పచ్చికభూమి ప్రత్యేకముగనుండుటవలన నాతఁడందు దనదుక్కిలెద్దులను, లేదూడలను, బాడియావులను మేపుకొనును. ఎఱ్ఱచెక్కు, నల్లవండలిగల మెఱకభూములలోఁ బచ్చజొన్నలు, తెల్లజొన్నలు మరియు నపరములు బండెడుచోట్ల శ్రేష్ఠములగు పశువులు లభ్యములగును. అనుకూలస్థితియందున్న, కర్షకులు, ముద్దులుగులుకు తమ పశువుసంతతిని చూచి గర్వపడుచు నానందముతోడఁ గాలము గడుపుదురు.

కోడె, పెయ్యలేదూడలను శ్రద్ధతోఁ బెంచకుండిన పక్షమున మంచి జాతిపశువులు వర్ధిల్లనేరవను సత్యము నొంగవోలుప్రజలుగ్రహించి యాచొప్పున నడచు కొనుచుండుట వలననే, యచట పశువులకట్టి ప్రఖ్యాతివచ్చినది. లేగదూడలకు దల్లియావులపాలను వారు మూఁడు నెలలవరకుఁ బూర్ణముగ విడిచిపెట్టి యప్పటినుండి గడ్డిని స్వల్పముగ గుగ్గళ్ళనుబెట్ట నారంభింతురు. యజమానులు వానిని తమముద్దు బిడ్డలవలెఁ బ్రేమతోఁ బెంచుటను, వారి యిండ్లకడకుఁబోయి చూచినపక్షమునఁ దెలియఁగలదు.

ఈపశుపోషణ వ్యాపారమువలన దానియజమానులకు గలుగుచున్న ధనలాభమును వాని విలువవలన నిరూపింపవచ్చును. గిత్తదూడలు తలకు రు 80 మొదలు చూ 250 లవరకు నిపుడమ్ముడువోవుచున్నవి. ప్రకృతములైన యీజాతి పశువు లనేకములు దక్షిణ అమెరికాఖండమునందలి ప్రజీలుదేశమునకు గొంతకాలముక్రిందట నెగుమతిచేయఁబడెను. అదియిచ్చుపాలనుబట్టి మంచి నెల్లూ

కమ్మరవీధిని సూదులముటు: — అమృతాంజనముయొక్క ప్రఖ్యాతి బట్టి అనేకమందివర్తకులు వేలకొలది బుడ్లనుతేప్పించి ఆంధ్రదేశమందంతటను అమ్ముతుండగా, మాయపోలిక మందులుబయలుదేరినవి. కొనువారుపంచభాషచీటినిచూచికొనవలసినది.

రియావు రు80లు మొదలు రు 150 ల వరకు నమ్మడుకోవును. పచన మునకు రయితులు నువ్వులనూ నె నుపయోగింతురు గాన, నావు నే తి వ్యాపారమువలన గూడ గోస్వాములకు ధనార్జనమార్గ మేర్పడి నది. మంచి నెల్లూరియావు దినమునకారునేర్ల పాలనిచ్చును.

నెల్లూరుమండలపు లెద్దులు మైసూ రెద్దులవలె గ్రామమునోర్వలే కున్నను, నెమ్మదిగ బలువులను లాగుటకు నుపయోగములగుటవలన చెన్నపట్టణమున మోటుబండ్లకు వాని నెక్కుడుగ నుపయోగిం తురు. ఒకజతయెద్దులు 136 మణుగుల బరువును లాగఁగలవు.

మేజరు గె గారినడుమను రచించిన దక్షిణహిందూస్థానపు గో గణమును గ్రంథమున నీజాతియొక్క లక్షణముల నీక్రిందిరీతిని వ ర్ణించియున్నారు (ఈవ్యాసముచాలవరకు వారిగ్రంథసహాయము చేతనే వ్రాయబడినది.)

శిరము: - మొగముతోలగును, మాతిసోగుగును, నెన్నదురువి లముగను, నేత్రము లండాకారముగను, గన్నులజాట్టుచర్మమర యంగుళమువరకును నల్లగనుండును. చెవులుపొడవులై వ్రాలి యుండును. కొమ్ములు గుఱుచయు లావునైయుండును. ఆవులకొ మ్ము లెద్దులకొమ్ముకన్న దీర్ఘములైకొంచెము వెనుకకు వ్రాలియుం డును.

మెడ: పొట్టిగను, దళముగనుండును.

మాపురము: బాగుగ వెదిగియుండును.

శరీరము: స్థూలమై, పొడవువెడల్పుగలిగి, కొన్నిటియందుఁ బ్రక్కలను నమమైయుండును. కొన్నిమంచిజాతులకు మాపుర మునకు వెనుక, టంగువాలు 84 అంగుళములు, ఎత్తు 63 అంగుళ ములుండును.

వీపు: సామాన్యపు పొడవుగలిగి పృష్ఠభాగమువంక నెత్తుగ నుండును.

కోశము: వ్రేలాడుచుండును. ఆవులకు గోశస్థానమున నొకమ డతెకూడ నుండును.

తోక: పొడవై యందముగ నాఁదోకగనుండును.

కాళ్లు: బలముగను గొంచెము మోటుగనుండును.

గొరిజలు: పెద్దవియై కొంచెము మెత్తగనుండును.

వర్ణము: నలుపు తెలుపు గలసియుండును. తెలుపుద్రవ్యముగ నెన్నఁబడును. పూర్వమువానియందు మిశ్రమవర్ణము ప్రాముఖ్య ముగనుండెను.

స్వభావముననవి వశ్యములై యుండును.

1867 సంవత్సరమువరకు నెల్లూరుమండలమున బశువులపై తల పన్నును వసూలు చేయుచుండిరి. ఈపశువృద్ధికి విలయు నదుపా యములను మొదలునుండియుఁ జేయుచుండిన దొరతనము వారా సంవత్సరమున నాపన్నునుగొట్టివైచి యంతెటునుండియుఁ బ్రతి

గ్రామ బంజరునందును వ్యవసాయపుభూమిలో 30 వ వంతుగో భూమిగ నుంచవలయుననియు, నందు గ్రామపశువులన్ని యు స్వే చ్చగ మేయవచ్చుననియు, దానికదనపు భూమియున్న పక్షమున దాని నొకటి రెండేండ్లకుఁ బెద్దపాటదారునకు గుల్లగ నీయవ చ్చుననియుఁ దీర్చానించిరి ఇంకను మంచి వంగసముల నభివృద్ధి నొందించునంకిల్పముతో దొరతనమువారు 1868 సం మొదలు 1871సం వరకు పశుప్రదర్శనముల నేటేట నెల్లూరుమండలమునదప్ప కజరుపుచుండిరి. ఆపండ్లెండ్లలో 18000 సూప్యములు బహుమాన ములకొఱకు వెచ్చింపఁబడెను. 1904-5 సం, నాప్రదర్శనము పున రుజ్జీవము గావింపఁబడి కడు జయప్రదముగ జరిగెను. మొత్తమున నప్పుడాలునందల డెబ్బదిసూప్యములు లెక్కకువచ్చెను. ఒక్కజా తియావు లెద్దులన్ని యేక కాలముననొక చోట నిండియాలోనెన్న డైన బ్రదర్శనార్థము యుండునాయని మేజరుగె గారు సంశ యించుచున్నారు. అప్పుడు తేలుడిన, పడ్డలు గి త్రదూడలు కడు శ్రేష్ఠములైనవి. అప్పటినుండియు నొంగనోలు పశుప్రదర్శనము గ్రమముగ వర్ధమానముగ జరుగుచున్నది. ప్రవ్యాభావము చేతనై ననేమి దొరతనమువారి సహాయములేక యైననేమి, యాప్రదర్శన ము నిలిచిపోయినపక్షమున, నదికడు శోచనీయముగనుండుట నశ్చ యము. 1906 సం॥ ని, ప్రెజీలు కేశమునుండి, క్రియములువచ్చి 200 దూడల నామూరదేశమునకుఁ గొనిపోయి యెచట వానిని వృద్ధి నొందించుచున్నాఁడు. గుంటూరుమండల మందచ్చు పొడిచిన యాఁబోతులు 45 మొవటరింగనోలు గోప్రదర్శన మునకువచ్చెను. అన్నియు గడుమేలైనవి ప్రతిగ్రామమునందును నర్వజన సామా న్యోపయోగము కొఱకొకటి రెండాబోతులు దప్పకయుండి తీరు ను. వానిని శ్రాద్ధ సమయములందు మృతులబందుగులుగాని, ధని కులగు రయిగులుగాని, చందాపూపమునజానపదులు గ్రయించిగా ని, గ్రామములందు నవలుదురు.

ఈపశుసంబంధమున జనులకు గొన్ని మూఢభయములు నమ్మ కములున్నవి.

దృష్టిదోషభయముచేతఁ దరుచుగ రయితులు దమమంచి పాలనూవులనితరులకుఁ జూపనొల్లరు. లోఁకొడ్లపై నెదుగుకు చ్చు వెంట్రుకలనంటి తోకిగల యెద్దుల కుటులు గలవందురు. దానివలన యజమానునకు కీడుమూడునని వారిక నమ్మకము. ఇది యావునకుండినయెడల దోషములేదట. వండ్రుకలు, చర్మము, కొ మ్ములు, గొరిజలు తెల్లని నున్న యెద్దుబలహీనముగనుండుననియు దానిని గొనరాదనియు వారందురు. నల్లయెద్దునకుఁ బొగ రెక్కువ. అదిలే కుండినపక్షమున దానినెంత విలువైనఁ గొననచ్చును. ఒడలంత ట లేడివలె చిన్నచుక్కలు జాలగనుండినపక్షమున నదిశ్రేయ స్కరము. కొమ్ములనుబట్టియుఁ బశుల షణములుగ రూకంపఁబడును

తేలుమందు:—పట్టినచోట కొంచెముపోసినయెడల పోధంపక్షణమేమానను. విశేషములుగలగ తేలుబాధనువెంటనే పోగొట్టును. వేసవికాలమందు అనేకవేల సేనాలు విక్రయము. కొనినవారి కంవరికత్తె ప్పిగలిగించిన బొంబము. పల 0-8-0

వెనుకకువంగిన కొమ్ములుగలయావు ప్రశస్తముగ నెన్నబడును. ఆవుబేరము నెఱుగనివాడు వెనుకకు వ్రాలినకొమ్ములుగలదాని గొనినఁ జాలునను వాడుకకలదు. ముందుకుఁ గొమ్ములు నిగిడి యున్నపక్షమున నది తీవ్రముగానుండును. ఐకరగ మెలిపడి యున్న కొమ్ములకాక్షేపణములేదు. లోనగుల్లగనుండి పైకిమచ్చలుగల కొమ్ముల పశువు యజమానునకు హానిదెచ్చును. కొమ్ముకొన తెల్లగనుండుట కీడును నూచించును. క్రయసమయమున నావుచ్చును బోసినయెడల నది శుభస్థూనికము. పేడనువేయుట యశుభము. ఎద్దులబేర మపుడవి జరుగుట శుభసూచకముకాదు. నాల్గవజత పండ్లవేయనియెద్దుశుభప్రదము. ఆరుపండ్లనువేసిన యెద్దును గొనినవాఁడేనుఁగును గొనఁజాలినంత ధనికుఁడగునని లోకోక్తికలదు. ఏడు మునిపండ్లను వేసిన యెద్దునుగొనినవాఁకే నేడు కట్లనవారిని సిద్ధముచేయవచ్చుననుసా మెతకలదు.

పశువులబేరములలో, గ్రయకులు విక్రేతలు బాటింపవలసిన గొన్ని యలిఖితపు కట్టుబాటులుకలవు. ఆనిబంధనలనుల్లంఘించుట యజమానునకు, విక్రయకునకు, నోరులేనిజీవమునకు ననర్థదాయకమని వారు ధృఢముగనమ్ముదురు. వానిలో ముఖ్య నిబంధనల నీ క్రింద నుదాహరింపుచున్నాము.

(1) బేరము కుదిరిన వెనుకఁ గ్రయకుఁడు విక్రేతకు నొకబేడకాసును గాని రూప్యమును గాని బజానాగా నీయవలెను.

(2) మిగతధనమును వెంటనేగాని తరువాత నిర్ణయకాలమునగాని చెల్లింపవలెను.

(3) విక్రేత క్రయకునకుఁ బ్రతివత్తినములకు మఱులూభము క్రింద, బావులూకాసునుగానియర్థనూపాయినిగాని యియవలెను. ఆ సొమ్ముతోఁ గ్రయకుఁ డాదినమునకుఁ బశువునకు మేతనుగొని వేయవలెను. విక్రేతవద్ద రూప్యమునకు చిల్లరలేకపోవచ్చునని యెంచి, క్రయకుఁడు దప్పకదనతోడ బావులూకాసులను గొనిపోవును.

(4) క్రయకుఁడు దనపలుపుతోఁ గ్రొత్తపశువునుగట్ట రాదుగాన నాతఁడెప్పుడును త్రాడును తనతోడ గొనిరాడు.

(5) విక్రేతక్రయకునకు గ్రొత్తపలుపు నీయవలెను. అదిసిద్ధముగలేకుండినయెడల నప్పటికప్పుడొక క్రొత్తతొటినిల్లుదురు. అప్పటివరకు వాడుకలోనున్న ప్రాత్రతొటినిమాత్ర మియదగదు.

(6) విక్రేతతానమ్మిన పశువును తానుకొంతదూరము నడిపించి క్రయకున కప్పగించవలయును. అంతట నాతఁడు దానిని దనయింటికిదోడుకొని పోవలయును. అంతటితో వారిరువురకు బేరముసమాప్తమగును. విక్రయపు సమాధానము లెప్పుడును లిఖితరూపమున నుండవు.

గోదావరిజిల్లా పశువులలో శ్రేష్ఠములైనవి, నెల్లూరువిశాఖపట్టణపుమండలములలోనివి. ఆమండలమున బాడిపశువులకు, మోటుదుక్కికి, నావులయెద్దులతో పాడిగేదెలను, దున్నపోతులను సమముగనుపయోగింతురు. పాలుమజ్జిగలను, వెన్నను నేతనిచాలగఁ గావలయునని కోరువారు గేదెలను గొందురు. మండలముననిపుడు, సగముభాగమునకన్న నెక్కువగదరినేవ్యముగనుండుటవలన బల్లపుతాలూకాలలో ననేక గ్రామములందు ఐర్నాకాలమునఁ బశువులునిలుచుటకుఁ దావులేకముఖ్య గ్రామకంఠషనుగది నామమాత్రమయ్యెను. ప్రథమనేవ్యమునకుఁ జాలినంత గాలువ నీరుదొరకుచుండుటవలనఁ బల్లపు గ్రామములలో నింటి పెరటివరకు నూడుపువ్యవసాయమును సాగించి, తుదకుఁ బశువులతోపాటు మనుష్యులు నిపుడుసమముగనకటపడుచున్నారు ఐర్నాకాలమునపశువులకు మేత గరవయినందున, వానిని మండలపు టుత్తరభాగమున చాగలి నాడనఁబడు మెఱకభూములకు మేతకుఁదోలుదురు. చాగలినాఁడుభూములు రాజమహేంద్రవరము పెద్దాపురముతాలూకాలలోనున్నవి. ఈ మేతలాభముగోదావరినది కుత్తరపు తాలూకాపశువులకు మాత్రముకలదు. ఉభయగోదావరి మధ్యభాగమగు కోనసీమపశువుల దురవస్థ, యవర్ణ నీయము. కొబ్బెర, అరటి, పోకతోటలతోనిండియున్న అమలాపురము, నగరముతాలూకాలలోని పశువులు సంవత్సరమునందప్పుడప్పుడు గడ్డినైన నెఱుగక గొబ్బెర, యరటిమట్టలనుదిని బ్రతుకవలసినదినములుండును. పశువులకు సంరక్షణాది విధములచటను, నెల్లూరు, గుంటూరు మండలముల వానితో సామాన్యము లగుటవలన వానినిగూర్చి మఱుల బ్రశంసింపవలసిన యావశ్యకములేదు. ధాన్యపు పంటలవలని లాభమునకాశపడి, రయితులు పోరంబోకు భూములను సహితము దరఖాస్తులపైనఁ గైకొని మాగాణిగ మార్చుటవలన, ధనికులును బీదలును పశువుల మేతమాటను మఱచి, వానిని బుద్ధి పూర్వకముగ బలహీనములను గావించుచున్నారు. దాక్షారామము, పితాపురపు సంతలలో లేగదూడలనుగొని విశాఖపట్టణపురయితు లచటి మెఱక భూములలో వానిని శ్రద్ధతోడమేపి, యవి యెద్దులుగా నెదిగినపిమ్మట వాని నాతావులకే విక్రయమునకుఁ దెత్తురు. చుట్టును నెలలకొలది యుండెడి ఇవకవలనను బలకరమగు మేతలేమిని, విలువగల యెద్దులు సహితము త్వరలో నిస్సారములగుట సంభవించుచున్నందున, రయితులు తరుచుగ గ్రొత్త దుక్కిటెడ్లను గొనవలసి వచ్చుచున్నది. కాలువ నీటివండలిదక్క చాల భూములకు వేఱుమందగట్టుటలేదు. ఎక్కువపంట నాశించువారు, పేడను, నాముదపు పిండిని వాడుదురు. దీనంజేసి పశుక్షేమమునంతగ గోదావరిరయితులు తలపోయుటలేదని చెప్పవచ్చును. ఎండవానలను సమముగ భరింపఁగల్గిన దున్నపోతుల విషయమున

అమృతాంజనము డిపో:—వారితావున, నేత్రాంజనము, కేశవర్ణని, దంతచూర్ణము. ఉబ్బసమునకు మందు, వాముకర్పూరసారము, జంతువాతహరి మొదలగు ముప్పదియెనిమిది దివ్యోషధములు గలవు. క్యాటలాగు ఉచితముగ పంపబడును.

నైన గొంతశ్రద్ధను వహించుటవారికి విధియైయున్నది. పొలములలోఁ గలుపుదీయునపుడు గట్లపైన వ్యక్తముగఁ బారవేయఁబడుతుంగగడ్డి నావులుదినకున్నను, గేదెలు దున్నపోతులు తిరఁగలవు. దీనిరహస్యమును చాలవఁది రయితు లెఱుఁగరు. ఆగడ్డివానికి మేలైన యాహారము.

కొన్ని సంవత్సరముల క్రిందటివఱకు గోదావరిజిల్లాలోని మా గాణిభూములలో కొంతలు ముగిసిన వెనుక పశువుల మేతకు నుపయోగముగ జనుమును బెంచుచుండిరి. వట్టిగడ్డికన్న నది యాఠోగ్యకరమును బలప్రదమును అగుటవలన, చిట్టును గుగ్గిళ్ల నెఱుఁగనిపశువులు సంవత్సరమునందుఁ గొన్ని దినములయినను దానిని దినుచుండెను. రెండవపంటకు దొరతనమువారు కాలువనీటి నిచ్చుట కేంపుట చేసిన వెనుక, దాళువాపంట విస్తీర్ణమై, తుదకు జనుము పెనలు మినుములు మొదలగు పయిరుదినుసులు పెరిగెడి భూములలో నిరిపంటయే వ్యాప్తమై పశువుల మేమము భూస్వాముల మనసునఁబట్టదయ్యె. గోదావరివరదలును క్రమక్రమముగ నవ్యముగ నుండక పోవుటవలనను, రెండవపంటకు గావలసిననీటిని మునుపటివలెఁ గోరినవారికెల్లఁ దప్పక ఈయఁజాలమని దొరతనమువారు ప్రచురించుచున్నారు. రెండవపంట విస్తీర్ణత యిప్పుడు మరల తగ్గనారంభించినది. ఈ కారణమునైనను రయితులు తమపొలములలో గోగ్రాసమున కుపయుక్తములయిన మైదులను మరలఁ బెంచనారంభింతురని న మైదను.

గంజాము మండలమునందుగల పశువులను గుఱించి సంగ్రహముగ నిట వివరింపఁగును. గుంటూరుద్దులు, పర్లాకిమిడి దున్నపోతులు, అచ్చటఁ బేరుపడనినవి, గంజాము మండలపుటు త్తరభాగమునందు విస్తీర్ణములగు గడ్డిమేతబయళ్లున్నందున నచట బండి యెద్దులును బెంచుదురు. అవి యవయవసౌఖ్యమును గలిగి చుఱుకుగఁ బనిచేయును. గుంటూరుద్దులలక్షణము లీక్రిందిచందమున వర్ణింపఁబడినవి.

తలచిన్నదై, మొగమునమమై, నెన్నుదురు విశాలమై, కన్నులయందు చాకచక్యము కానఁబడును. కొమ్ములు పొడవును పొట్టియును గాక ముందునకు వెనుకకు వంగియుండును. శరీరము చతురశ్రమై బింకముగలిగి, చక్కనిపచ్చుకలను, బలమగుతోడలను గలిగియుండును. కోశముదేహము నంటియుండును. గంగఱ్ఱోలు పలుచనై తొమ్మైముకవఱకునుండును. తోక గుదికాలు నంటుచు, కొరడావలె సొగసుగనుండి, చివర కుచ్చువంటి వెండ్రుకలతోనుండును. పాదములందములై గట్టిగను బలముగనుండును. దేహమునందు ధూనరవర్ణము, ఇతరవర్ణములును కాననగును. మూపురమునకు వెనుక నివి 42 మొదలు48 అంగుళమువఱకును ఎత్తు గల్గియుండును. ఈజాతియెద్దులను గొనువారు వాసిసుడులను

బరీషీంతును. క్రిపు మధ్యనుండు తామని సుడిగలపశువును గొనిన వాఁడు పశుధనసమృద్ధిగలవాఁడగును. తొమ్మునకొక ప్రక్కమాత్రము వెండ్రుకల వరుసయున్న పక్షమున నది యశుభసూచకము. దానివలన యజమానున కప్పటివఱకు సింటగలపశువులు విధ్వంసమగును. అవి యిరు ప్రక్కలనుండుట శ్రేయస్కరము. బాసికపుసుడి నెన్ను మటఁ లయెద్దులు గొనినవాఁడు విధుబుడయినను, అవినాహితుఁ డయినను, శీఘ్రముగ గృహస్థుఁడగును. గోపురముసుడి మేలొసఁగును. నీడసుడి మూత్రద్వారసమీపముననుండును. అది కులమును భస్మమునైనఁ గావించును. లేదా నదివలె పొంగించును. ఈసుడి యుభయలక్షణములు గలిగియుండుటవలన నట్టియెద్దును సామాన్యముగ నెప్పుడును గొననొల్లను. రోకలిబండపురుగువంటి సుడి ప్రైప్రక్కను నుండుట మేలు. క్రింది కుండుట కీడు. మెడకొక ప్రక్కను గండలోలునకు సమీపముగ నుండెడు యక్షిసుడిగలయెద్దు దొరకుటయును. అది యెక్కువవెలకెమ్ముడు పోవును. ముక్కంటిసుడి, పుడి మేలుసుడి, విలంగుసుడి, పదసుడి, ఇరంగుపూరణసుడి, నాగిపాచము, తట్టుసుడి, గలపశువులు యజమానుల కనర్థదాయములు.

ఆవులకుఁ దగువారి గేదెలును, ఎద్దులకుఁ దరువార దున్నపోతులును, ఈదేశపు బ్రజలసౌఖ్యమున కార్ధారములు. ఉత్తరదేశమునందును, గంజము గోదావరి నీలగిరి మలనూళము కన్నడము మండలములందును, గేదెపాలను మిక్కిలిగ మపయోగింతును. మా గాణిసేవ్యమునకు దున్నపోతు లసమానములు. వానిదేహచ్ఛాయ కాఱునలుపు నొసల బూడివరంగునఱునుండును. కొన్నింటికి కొమ్ములు రీ, రీఅడుగుల పొడవున నెదుగును. ఉత్తరనర్కాదులలో పర్లాకిమిడి దున్నపోతులు ప్రసిద్ధములు. వానిలో, మంద, జిరంగి, పెద్దకిమిడి యని మూఁడు భేదములు కలవు. మందజాతి మన్నలను కలచాండి సంస్థాన గునుండఁబెట్టును. జిరంగి మన్నలను కొమ్ములు తోకలు పొట్టిగ నుండును. అవికెట్టమునాఁర్యచుఱుకుగఁ బనిచేయుఁగలవు. జిరంగి, పర్లాకిమిడి మలియాలలోనిది. పెద్దకిమిడి దున్నపోతులు పరిమాణమునఁ బెద్దవిగను, మంద జిరంగి జాతులకన్న దృఢముగనుండును. అవి గుండ్రోర్వలేకున్నను, నెమ్మదిగ జుగవలసిన బుచ్చుపనికిఁ గడునుపయోగకరములు వానిని కలహండి సంస్థానమునుండియు, శ్యామలాపురము (శంబలపురి) మండలమునుండియుఁ దెత్తురను ప్రతీతికలదు. జిరంగి పెద్దకిమిడి గేదెలను వానిస్థానమునుదప్పించి యితరస్థలములకుఁ గొని వచ్చినయెడల, క్రొత్తమేతవలన నవి చక్కగఁ బాలనీయవు; చిరకాలము బదుకవు. ఈమూఁడుజాతులను గలిపి పొర్లించి నంకరజాతి నొకదానిని బుట్టించుట కచటివారు ప్రయత్నింపకపోవుటచేత నవి తక్కినచోటులఁ గానరావు.

ఆంధ్ర దేశముందు:—విజ్ఞానచంద్రమండలి వారి గ్రంథములు అమితప్రఖ్యాతిని గాంచినవి. అవి బహు చవుక. సులభ శైలిని వ్రాయబడుచున్నవి. మన దేశపురోవృద్ధి కనుగుణ్యమగు విషయములందు వ్రాయబడుచున్నవి.

ఆయుర్వేదము.

(ఆయుర్వేద మార్తాండ భిషజ్జుణి పండిలి డి. గోపాలాచార్యులు. ఎ. వి. యస్. గారచే వ్రాయబడినది.)

ఆయుర్వేద మన నెద్దియో, ఎపుడది యుత్పన్నమైనదో, ఆంధ్రుల విషయ విశేషంబు తెప్పియో, అందలి ప్రయోజనంబు తెప్పియో, ఈ మొదలగు విషయములనన్నియు విపులముగఁ దెలిసికొనుట యత్యావశ్యకమై నున్నను ప్రకృతము గ్రంథవిస్తర భీతిచేతి కొన్నిటిని మాత్రము సంక్షేపముగ వ్రాయుచున్నాఁడను.

ఆయుర్వేద శబ్దనిర్మూలము.

ఆయుః వేదః అను రెండుపదముల చేనిమిడియుండు “ఆయుర్వేదః” అను సమస్తపదమునకు “ఆయుఃవిందతి వేత్తివా ఆయుర్వేదః” అనువ్యుత్పత్తిచేతి ఆయువునుఁ అనగా,

“శరీరేంద్రియ సత్పాత్తి సంయోగాధారిజీవితం |
నిత్యగచ్ఛాను బంధశ్చ సంయోగాయుచ్యతే”

అను ప్రమాణంబు ననుసరించి శరీర, ఇంద్రియ, సత్వ, ఆత్మలు, ఒకటిగఁ జేరియుండుటయే ఆయువు) పొందుట, దెలిసికొనుటయే ఆయుర్వేదమని దెలియుచున్నది.

ఆయుర్వేదమునకు ప్రాచీనత.

“ఋగ్వేద స్యాయుర్వేద ఉపవేదః” అనువ్యాసకృతి చరిత్రావ్యాసాఁకి చేతన నాదికాలమున పరమాత్మముఖమునుండి వెలువడినట్టియు పలువేశములయందలి సరిత్రికారులచేత ప్రథమ రచనలనఁ జూద్దోషింపఁబడుచున్నట్టియు ఋగ్వేద, యజుర్వేద, సామవేద, అధర్వవేదములనెడి నాలుగువేదములలో మొట్టమొదటిదియగు ఋగ్వేదమునకు ఆయుర్వేదము ఉపవేదమని దెలియుచున్నది.

అనాదియగు ఋగ్వేదమున కుపవేదమగుటచేతను ఋగ్వేద అధర్వ వేదాదులయందు “య. అ. 6. మ 22 సుమిత్రయా న ఆపటసధయస్సంతు” యజుర్వేదమునను. “త్రిరోన్వి అశ్వినాదివ్యాని భేషజా” అని 1-3-4 ఋగ్వేదమునను “సవ్య మాయురేతి యవపం విద్వానుస్లిహశాకురుతే” అనియు వైద్య ప్రతిపాదికములగు శ్రుతులు పెక్కులుగా గానంబడుటచేతను ఈ ఆయుర్వేదముకూడ నతి ప్రాచీన తమ మని యూహింపఁ దగియున్నది.

ఆయుర్వేదమున కుపవేదత్వ నిర్ణయము.

మొట్టమొదట మహర్షులు వారి తొక్కి సుఖాపనానుభవ శ్రుతులన్నిటిని బుద్ధిజాన్సామాధర్వ సంహితలుగా నున్నట్లు రచించి దానిని నానుభవముల నన్నిటిని బోధించెను మిక్కిలి కుక్కుడుగనుండు మిగిలిన శ్రుతులలో చిక్కిత్యాద్యారోగ్యభిక్షముల కనుకూలింపిన శ్రుతి సముదాయమున కాయుర్వేదమనియు, గానమునకు సంబంధించిన శ్రుతులకు గాంధర్వవేదమనియు, ఈ రీతి ధనుర్వేదాయుర్వేద గాంధర్వ వేదాదులు నాలుగునియు దెలియుచున్నయది. ఈరీతి నాలుగువేదముల మునంతరము సమకూర్పబడిన యాయుర్వేద గాంధర్వ వేద ధనుర్వేద వస్తాపత్యవేదములు నాలుగింటికినుపవేదములనియనుట సంతురము లగుజ్యోతిషాద లకు వేదాంగములనియు నామధేయముల ఋషి పుంగవులు వ్యవహరించిరని దెలియవచ్చుచున్నది. అట్లుగానిచో ఋగ్వేదాదులయందు వైద్య ప్రతిపాదికములగు శ్రుతులు లోపాయి యుండవచ్చును.

అట్టి శ్రుత్యాత్మకమగు నాయుర్వేదము నానుభవార్థకమగు ఋగ్వేదాద లవలె గానరావచ్చును ఋగ్వేదాదులయందు కిత్యా బోధక శ్రుతులు తఱచుగఁ గానంబడుటచేతను శ్రుత్యాత్మకమగు నాయుర్వేదముకూడ నున్నట్లు లుహింపవలెను.

ఆయుర్వేదోపవేదేశ పరంపర.

శాబ్దక శ్రుత్యాత్మకంబగు నాయుర్వేదంబునుపరమాత్మక శ్రుతుర్ముఖునకు, చతుర్ముఖుండు దక్షప్రజాపతికిని, చతుండు అశ్వినీదేవతలకును, ఆశ్వినీయులు సహస్రనాతునకును, ఇంద్రుండు ఆత్రేయులకును, ఆత్రేయులు అగ్ని వేశులకును, అగ్ని వేశులు ధేడజాతూకర్ణ ధన్వంతరి చరకసుశ్రుతుడు మొదలగువార్లకును, కిమప్రాప్తంబుగ నుపకేశించిరట్లు పరంపర దెలియుచున్నది.

నీయాయుర్వేదము శ్రుత్యాత్మకమగుటచేతను, సర్వజనులకును దెలిసికొనుటలో దుర్బుట్టమైన దగుటచేతను, శస్త్రచికిత్స, కాయచికిత్స, రసాయన చికిత్స, మొదలగు చికిత్సలన్నియు పరస్పరముగ సంకలితములుగ నుండుటగని చతుర్ముఖుండు గురమగు శ్రుత్యాత్మకమగు నీయాయుర్వేదమును ప్రత్యేక ప్రత్యేకము

ఆంధ్రపత్రిక సంవత్సరాది సంచిక:—అనేకమంది మహాజనులు వ్యాసములను వ్రాసియున్నారు. చక్కనిపట్లములుగలవు. ఆంధ్రపత్రికకు చందాదారులుయగుట కిదియ మంచితరుణము. 2-2-0 చెల్లించినచో ప్రతివారము పత్రికవచ్చును.

లగు శస్త్రచికిత్స, కాయచికిత్స, బాలచికిత్స, నేత్రశోత్రాది చికిత్సాదుల నాచరించుటలో వైద్యులకు నధికమగు సౌకర్యంబు లుండునట్లును సర్వజన సుబోధంబుగ.

1. శల్యతంత్రము. (Surgical treatment.)
2. శాలాక్యశాస్త్రము. (Eye Diseases &c.)
3. కాయ చికిత్స. (General Diseases.)
4. భూతవిద్య. (Mental Diseases.)
5. కౌమారభృత్యము. (Management of Children.)
6. అగదతంత్రము. (Toxicology)
7. రసాయనతంత్రము. (Science of Reguvoration.)
8. వాజీకరణతంత్రము. (Science of Aphrodisiacs.)

అను యెనిమిది విధములుగ విభజించి లక్ష్యోక్తములు గలిగి వేయి అధ్యాయములుగ నేర్పడిన “బ్రహ్మసంహిత” యను గ్రంథమును వెల్లడిపఱచినట్లు సుశ్రుతాది గ్రంథములనుండి తెలియవచ్చుటయేగాని ఆయా సూక్ష్మమగు గ్రంథమునాత్రిము ఈ ప్రాంత్యములఁ గానరాకున్నది.

శల్యతంత్రాదుల వివరము.

1. శల్యమనఁగా:—నానావిధములగు గడ్డి, కొయ్యలు, రాళ్లు, ఇసుక, ఇనుము మొదలగు లోహములు, పెంకులు, ఎముకలు, వెండ్రుకలు, గోళ్లు, మొదలగునవి, శరీరమందనేక కారణములచే ప్రవేశించి, వివిధ రూపములుగ గలుగఁజేయునట్టి బాధలను; చీము మొదలగువానిచే గలుగు బాధలను; సింహాస్యము, కాకముఖము, మొదలగు యంత్రములచేతను, వృద్ధిపత్రము, తీక్షణ్యము మొదలగు శస్త్రములచేతను, తొరము, అగ్ని మొదలగు ఇతర సామగ్రులచేతను, బాధనివారణ రూపములగు చికిత్సలను బోధించు భాగము.

2. శాలాక్యమనఁగా:—భుజములకు మీదనుండు చెవులు, ముక్కు, ముఖము, నేత్రములు మొదలగు వానియందు పుట్టిన వ్యాధుల నుశమింపఁజేయు చికిత్సలను దెలుపు భాగము.

3. కాయచికిత్సయనఁగా:—సర్వ శరీరమందు బుట్టెడు జ్వరము, అతిసారము, రక్తపైత్యము, క్షయము మొదలగు వ్యాధుల ప్రతీకారములను వివరించు భాగము.

4. భూతవిద్య యనఁగా:—దేవ, అసుర, గంధర్వ, యక్ష, రక్ష, పితృ, పిశాచ, నాగ, గ్రహాదులు మొదలుగాగల దుష్ట గ్రహములచే పీడితులయిన వారలయొక్క పీడానివృత్త్యుపాయ చికిత్సలను విభాగముచేయు భాగము.

5. కౌమారభృత్యమనఁగా:—బాలుర సంరక్షణ, తల్లులను బాలయొక్క దోషాదోషముల విభాగము, పాలచేవచ్చెడి బాలురరోగములు, మొదలగు వానిని దెలుపుచు వాని ప్రతీకారములను వివరించు భాగము.

6. అగదతంత్ర మనఁగా:—పాములు, శేళ్లు, సాలెపురుగులు ఎలుకలు మొదలగు వాని విషములు సననాభి, శంఖపాషాణ మొదలగుకఠిణమూల పత్ర ధాతువిషములు, ఆ విషములు గలిగించు దోషములువిభాగములు మొదలగునవి తెలిసికొను నుపాయములను ఆయాదోష ప్రతీకారములను, ప్రత్యేక ప్రత్యేక పదార్థములనుకలుపుటచే గలుగు విషదోషాదులను, వివరించు భాగము.

7. రసాయన తంత్ర మనఁగా:—ముదిమిని గోగొట్టి ఆయుస్సును బుద్ధిని బలమును వృద్ధిపరచి రోగములను నిర్మూల్యమునట్టి ఔషధములను నిరూపించు భాగము.

8. వాజీకరణ తంత్రమనఁగా:—అల్పమున, దోషములచే దుష్టమయిన, క్షీణమయిన శతీస్సుగలవారిలకు అప్యాయము, ప్రసావము ఉపదయము వీనిని నిలుగఁజేయు నిమిత్తమును, సంతోషమును గలుగఁజేయు నిమిత్తమున, నిర్మూల్యమునట్టి ఔషధ భాగము.

ఇటు యెనిమిది విధములుగ విభాగముచేయఁబడిన శాస్త్రముందు చికిత్సకు ఎన్ని విధములగు, సాచన నామగ్రులగు రంగము లావశ్యకములొకటి యున్నయు లోపము జనుండునట్లు ప్రకరిమిది తంత్రములుగ నేర్పాటుచేసె యిది వైద్య శాస్త్రకారుల యొక్క సాహాయ్య మవలంబించెయె, పుష్కల గంధ రత్నంబులు గుడి వారింపవ్యముగ రి యుంపఁగఁడి యున్న యవి.

ప్రకరింపఁబడినవిధములగు రంగములతో చేరి చికిత్సా శాస్త్రమునందనేక గ్రంథములు గానఁబ్బుచున్నను, వైదిక కాలమున నార్యులకుఁగల జ్ఞానమును దానియందేయు శ్రీగులనేకములున్నను ప్రకృతిమందు శస్త్రచికిత్స కాయచికిత్సాదులను బోధించు శ్రుతులను కొన్నిటిని మాలి గుదానారించుచున్నాఁడను.

శల్యతంత్ర బోధక శ్రుతులు.

“యజ్ఞస్య శిరోచ్ఛిద్యతతేదేవా ఆశ్వినావబ్రువన్భిషజౌవైస్థిషణ్డం యజ్ఞస్య శిరః ప్రతిధత్తమితి.....తతోవై యజ్ఞస్య శిరఃప్రత్యధత్తాం” యజు. 6-4-9 యజ్ఞ పురుషుని శిరస్సు ఛేదింపఁబడినపుడు శేవతలు దేవవైద్యులని విఖ్యాతిగాంచిన యాశ్వినేయులను యజ్ఞ పురుషుని శిరస్సును మరల సంధానము చేయుడని నానతిచ్చినచో వారలు వాకిశస్త్రక్రియాకాశలముచే యజ్ఞ పురుషుని శిరస్సును సంధించిరిని.

ఆంధ్రపత్రిక:—కు 2-2-0 లు చందామాత్రమే. ప్రతివారము తప్పకపత్రికను పంపుటయేగాక 200పుటలుగలసంవత్సరాది సంచికనుచందాదారులకుబహుమతిగనిచ్చుచున్నాము. ఈసంచికవెల రు. 2-0-0 లగును, గాన తక్షణమేచందాదారులగుడు.

“ సద్యోజంఘాలో ఆయనీం విశ్ఫలాయై ”

విశ్ఫలయను స్త్రీకికాలువిరిగిపోయినపు డినుముతో జేయ బడినకాలును అర్థరాత్రికాలమునందే ఆశ్వినేయులు సంధాన ముచేసిరనియు ఋగ్వేదప్రథమాష్టకమున,

“ తస్మా అక్షీనానత్య విచక్షు ఆధ త్తమదస్రాభిష జాధవాక్ అలులె మరి యొకసమయమున కన్ను బోయినవారికి వేరొక టిదియగు కన్నును దెచ్చి యమర్చి యాశ్వినేయులు చికిత్సచేసి రనియు,

శిరస్సంధాన అక్షీసంధాన శ్రుతులచే బోధితములగు విషయ ములచేత, శాలాక్యతంత్రమందలి శస్త్రీకర్తయొక్క నైపుణ్యము బోధించుచున్నది. మరియుజంఘాసంధాన బోధితమగు శ్రుతిచేత శల్యతంత్రసామాన్యమగు శస్త్రీకాశలము తేటపడుచున్నది.

రసాయనతంత్రబోధక శ్రుతి.

“యువంచ్యవానమశ్వి నా జరంతం పునర్యువానం చక్రధు శ్చచీభిః” ముదిమితనము ననుభవించుచున్న చ్యవనుడను ఋషిని మీచికిత్సా కుశలతచేతిమరల యావనవంతునిగఁజేసిరిని నాయా శ్వినేయులతో చెప్పిరనియు దెలియవచ్చుటచేత రసాయనతంత్ర నైపుణ్యము అధికముగఁ గొనియాడఁ దగియున్నది.

కాయచికిత్సా బోధక శ్రుతులు.

“న క్తంజాతాస్యోష ధే” అధ 1-5-23

రాత్రులయందుఁ బుట్టినపసుపు, గుంటకలగర. పాపర నీలి అనునోయోషధులారా మీరు నాశరీరమునందలి కిలాసము(బొల్లి) పలితము (తిలనెటియుట) పోనడచి మరల స్వాభావికమగు రూపమును గల్గింపుడు.

“త్రిశ్నో అశ్వినాదివ్యాని భేషజా ...

త్రిధాతుశ్శర్త పిహతంశుభ స్పతి. ఋ 1-34-6.

ఓ ఆశ్వినేయులారా! శుభకరంబులగునౌషధుల కధిపతులగు మీరలు దేవలోకభూలోకములయందుఁబుట్టిన యోషధులను మూడేసిమార్లు మాకొసంగుఁడు. అట్టి మూడువిధముల నౌషధముల చేత వాత, పిత్తశ్లేష్మంబులను మూడుధాతువులను సుఖమునొందిం పుఁడు. బృహస్పతిపుత్రుండగుశంయుడు అనువానికింగలసౌఖ్య మును నాకుమారునికిం గల్గింపుడు.

“వాత ఆవాతు భేషజం శంభుమయోభునో

హృదే ప్రణ ఆయాంషి తారివత్. ఋ. 8-8-44.

వాయుదేవుండు రోగమును శమింపఁజేయునదియు, హృద యమునకు సుఖమును గల్గించునదియు నగు నౌషధమునిచ్చుగాక. దానంజేసి మాకు అనంతంబగు నాయువువృద్ధి నొందుగాక.

ఇట్లు కిలాసనాశక, త్రిదోషశామక, హృదయ సుఖజనక చికిత్సా విశేషములు కాయచికిత్సయందలి గౌరవ మునుద్ఘోషించుచున్నవి.

ఇటుల వైదికకాలమునందు ఋగ్వేదాదులు శస్త్రీచికిత్స, కాయచికిత్స, ఊర్ధ్వాంగచికిత్సాది బోధకమగు ఆర్యవైద్యశాస్త్రీయయొక్క అభివృద్ధి నుద్ఘోషించుటచేత నార్యులు శస్త్రీచికిత్స, కాయచికిత్స, నేత్రశ్రోత్రాది చికిత్సలయందు నేర్పరులు కారని యెవరుచెప్ప సాహసించెదరు.

ఈరీతి వైదిక కాలమున నెక్కుడు అభివృద్ధి గాంచిన నీయా యుర్వేద చికిత్సలు ఋషి పరంపరగ నభివృద్ధిని బొందుచున్నవి నుటకు రెండువేలవత్సరములపుడు విరచితములగు జగద్విఖ్యా తమైన చరక సుశ్రుతి వాగ్భటాదిగ్రంథముల యందుం గలరోగ నివర్తక రూపముల ఓషధులను వాసిచేఁ జేయంబడు నౌషధ ములను గురించియు చిరకాలమునకు పూర్వ మె యార్యులు మిక్కిలి గౌరవమును పొందిరనుటయు, ఔషధములచే రోగములను కుదుర్చుటయందు మిక్కిలి నిపుణులనుటయు ఆబాలగోపాల ము సుప్రసిద్ధముగ సదర్శనములుగనున్నయవి. మరియు సర్ విలియం హంటర్ అను సుప్రసిద్ధవైద్యాణ చరిత్రకారుడు “భారతీ యులాయుర్వేదీయపుషధములయందును ఓషధితత్వ నిరూపణ మందును చిరకాలమునకుఁ బూర్వమె ఖ్యాతీ గాంచిరనియు” వెండి యు “హిందువులపదార్థతత్వశాస్త్రీయమును మనము దానివలన పొం దిన యుపకారమును బట్టి చూచినయెడలను, ఉబ్బసరోగములకు నల్లవు మైత్త ఆకుయొక్కపొగను పీల్చుట పక్షవాతి, అజీర్ణవ్యా ధులకు ముషిణిని ఉపయోగించుట మొదలగు హిందువుల పురా తనచికిత్సలను విరోపాఖండమున వైద్యశాస్త్రీజ్ఞులు నవీనముగ నవలంబించిరనునంగతిని మనము జ్ఞప్తికి దెచ్చుకొనినయెడల వారి చికిత్సలలో ననేకము లమూల్యగుణములు గలవిగానుండుట స్పష్ట మగుచున్నది” అని లండన్ నగరమునందలి కింగ్సు కాలేజిలో నుండు మిస్టర్. జే. యఫ్. రోవె యం. డి. ఎఫ్. ఆర్. అండే. యల్. ఎస్. అను ఓషధితత్వ శాస్త్రీపండితుడును నుడివెను. ఈరీతి పాశ్చాత్య వైద్యవరులు కాయచికిత్సల నుద్దేశించి యుద్ఘోషించుచుండుటచేత నార్యులు అవుషధములచే చికిత్సలను జేయుటలో మిగుల సమర్థులనుట మిక్కిలి పురాతన విషయ మైనదగుటచే నాకాయచికిత్సను గురించి ముచ్చటించుట ప్రకృ తముమాని యక్కాలమున వారికింగల శస్త్రీచికిత్సయందలి నేర్పరితనము ఉత్కృష్టత విస్తృతమగుటచే బ్రకృతము లుప్త మైన ఆశస్త్రీచికిత్సను మాత్రము వెల్లడించు నుద్దేశముతో శస్త్రీ చికిత్సకు నవశ్యకముగ సంబంధించిన యంత్రములు శస్త్రీములు

ఆంధ్రపత్రిక: — చీనాలోని నవీనోద్యమము, జపానులోని భాస్కోదయము, ఇండియాలోని ఆందోళనము, తుర్కీ, పరి మ్యోరాజ్యములలో ప్రజాంగీకార పాలనాస్థాపనము మొదలగువిషయములను వారవారము ముద్దుపల్కులలో చెప్పుచుండును.

క్షౌరములు, మొదలగు వానిని వానిభేదములును వానిప్రయోజనములు మొదలగు వానిని సంక్షేపముగ వ్రాయుచున్నాడను.

శస్త్రచికిత్స యెనిమిదివిధములు.

“శస్త్రకర్మావిధం తద్యథా”

- 1 ఛేద్యం.....నరకతగినది
- 2 భేద్యం.....రెండు గాచీల్పతగినది
- 3 లేఖ్యం.....గీరతగినది
- 4 వేద్యం.....గుచ్చతగినది
- 5 ఏష్యం.....వెతగతగినది
- 6 ఆహార్యం.... బైటవెడలింపతగినది
- 7 విస్సావ్యం.... స్రవింప చేయతగినది
- 8 సీష్యం.....కుట్టదగినది

యని శస్త్రాదులచే చేయదగిన కృత్యముల నెనిమిదివిధములుగ సుశ్రుత నూ. అగ్రోపసారణి యాధ్యాయమున వివరింపబడెను.

యంత్రములు.

“యంత్రశత మేకోత్తరం” సుశ్రుత. నూ. అ. 7 అనువాక్యముచేత యంత్రములు నూఱునొకటనియు (యంత్రమనగా. అనేక కారణములచే చర్మమున మాంసమున నెముకలలోను గుచ్చుకొని మనస్సును శరీరమును విశేషముగ బాధించెడు శల్యములను (అనగా ఇనుప మేకులు ముళ్లు ఎముకలు సీసపురపలు మొదలగునవి) బయలకి వెడలదీయుటకు సాధనము లైనవి యంత్రములని) అందు.

1 స్వస్తికయంత్రములు	24	}	మొత్తము 101
2 సందశయంత్రములు	2		
3 తాలయంత్రములు	2		
4 నాడీయంత్రములు	20		
5 శలాకాయంత్రములు	28		
6 ఉపయంత్రములు	25		

ఈరీతి నానూటయొకయంత్రముల నారువిధములగ నాయాచికిత్సల సౌలభ్యముకొఱకు నేర్పరుపబడెను.

మఱియు ఆయంత్రములు “తానిప్రాయశో తాహాని భవంతి తస్మిత్ప్రతిరూప కానివాతదలాభే” “వ్యాలానాం మృగపక్షిణాం ముఖైర్ముఖాని యంత్రాణి ప్రాయశశకి సదృశానితస్మాత్సామాన్యా దాగమాదుపదేశా దన్యయన్త్రోదర్శనా ద్యుక్తితశ్చకారయేత్” ఆయంత్రములుశాస్త్రోప్రకారముగను ఆచారపరంపర గను వ్యాలము మృగములు పక్షులు మొదలగు వానిముఖముల యాకృతిని బోలినవిగను, ఇనుము మొదలగు లోహములతో గాని

వానికి ప్రతిరూపకములగు దంతములు కొయ్యలు మొదలగు వానితోగాని చేయవలెననియు “సమాహితాని యంత్రాణి ఖరశ్లక్ష్యముఖానిచ సుదృఢాని సురూపాణి సుగ్రహణీచ కారయేత్” అనువాక్యముచేత గరుకైన నునుపైన ముఖములగలవిగను బలము గలవిగను చూచుటకందముగను పట్టుకొనుటకు సుఖికరముగను యంత్రములు నిర్మాణము చేయవలెనని దెలియబచ్చుచున్నది.

స్వస్తికాదియంత్రములప్రమాణము.

“స్వస్తికాని అష్టాదశాంగుల ప్రమాణాని సింహవ్యాఘ్ర తరక్షుఇత్యాది...ముఖానిమసూరాకృతిభిః కీలకైరవబద్ధాని మూలేంకుశవదావృత్తవారా జ్ఞాణ్య సివినిష్టశల్యోద్ధరణార్థముపదిశత్తి”

స్వస్తికయంత్రములు పదు నెనిమిది అంగుళముల పొడుగును, సింహము, ఎలుగుగొడ్డు, చిరుత మొదలగువాని ముఖములంబోలి ముఖములను గలవిగను చిరునెనగల బద్దలవలెనుండెడి కీళ్లతో బంధించబడినవిగను మొదళ్లు అంకుశమువలె నె వంగినవిగను నుండవలెను. ఇట్టి ఈయంత్రములను ఎముకలయందు గుచ్చుకొనియున్న ఇనుప మేకులు మొదలగు శల్యములను దీయుటకై ఉపయోగించవలెనని తేటపడుచున్నది. స్వస్తికాదియంత్రములవలె నె సందశయంత్రములారు అంగుళములు గలవిగను మాంసము, సీరలు, నరములు వీనియందు తగులుకొన్న శల్యములను నాకర్షించుట కుపయోగింపవలెననియుఁ జెప్పబడెను. నాడీయంత్రముల నేక ప్రకారములైనవిగను ఏకముఖ ఉభయముఖములుగలవిగను ప్రోతోమార్గములు పట్టనంతటి లావుగలవిగను ప్రోతస్సులయందలి గ్రుచ్చుకొనియున్న శల్యములను గ్రహించుటయందును, ప్రోతోరోగములను బరీక్షించుటయందును ఆయా కార్యములకు అనుకూలమగుదై ఘృకాముగలవిగను నుండవలెనని బోధపడు చున్నవి. తాలయంత్రములు. పనిరెండు అంగుళములు గలవిగను చేపలయొక్క పొలుసులవలె నుండునట్టి కొనలుగలవిగను నిర్మించి చెవులయందలి ముక్కునందలిగల శల్యముల వెలికిదీయుటయందు వినియోగింపవలెననియు గోచరమగు చున్నది.

శలాకాయంత్రములయొక్కయు, ఉపయంత్రములగు దారములు, తంత్రులు, చర్మములు, నారలు బట్టలు క్షౌరములు మొదలగు వానియొక్కపరిమితి మొదలగు వానిని వివరముగఁ జెప్పబడెను. మఱియు.

“స్వబుధ్య చాపివిభజేద్యత్ప్ర కర్తాణిబుద్ధిమాకౌ, అనం ఘ్నేయ వికల్పత్వాత్ శల్యానామితి నిశ్చయః”

ఆంధ్రపత్రిక:—ప్రపంచవార్తలను ప్రతిఫలించుదర్పణము. ఈపత్రికను చదువువారు పత్రికలనుచదువకపోతిమను లోపమును గలిగియుండరు. ప్రతివారము ఆంధ్రపత్రిక ఎన్ని వేలమంది చందాదారుల హృదయములలో సంతోషవీజముల నాటుటలేదు.

అనుప్రమాణము ననుసరించి శల్యములస్థితి సంఖ్యాతీతముల గుటచేత ననుభవజ్ఞుండగు బుద్ధిమంతుడగువైద్యుడు, ఆయా సమయోచితములనుసరించి యంత్రకర్తలను నేర్పఱచుకొనవలె నని చెప్పించుటచేత, యంత్రములచే గలుగుదోషములు మొదలగునవి రాకుండుచటలను యంత్రప్రక్రియలయందు మిక్కిలి సౌలభ్యమును క్రియాశుశలతయును సూచించుచున్నది.

శస్త్రములు.

“వింశతిశస్త్రాణి తద్యథా.”

1. మండలాగ్రము, 2. కరపత్రము, 3. వృద్ధిపత్రము, 4. నఖశస్త్రము, 5. ముద్రిక, 6. ఉత్పలపత్రము, 7. అర్థధారము, 8. నూచీ, 9. కుశపత్రము, 10. ఆటీముఖము, 11. శరారీముఖము, 12. అంతర్ముఖము, 13. ఆఠ, 14. వేతనపత్రము, 15. బడిశము, 16. శంకులు, 17. ఏషణి, 18. త్రికూర్చకము, 19. కుతారిక, 20. వ్రీహిముఖము. ఈరీతిగ సుశ్రుత సూత్ర 8 అధ్యాయమున మండలాగ్రాదిశస్త్రములు యిరువదియని జెప్పబడెను.

శస్త్రస్వరూపము.

మరియు వాగ్భటమున అవేశస్త్రములు “షడ్వింశతిస్సుక రాఽరైః ఋషి తాని యథావిధి శస్త్రాణి రోమవాహిని బాహుత్యే నాంగులానిషట్ | సురూపాణి సుధారాణి సుగ్రహాణి చ కారయేత్ అకరాలాని సుద్ధాతసుతీక్షణవర్తితే యసి | సమాహితముఖాగ్రాణి నీలాంభోజచ్ఛవీనిచ | నామానుగతరూపాణి సదాసన్నిహితానిచ | స్వమానార్థ చతుర్థాంశ ఫలాన్యైకైశోపిచ | ప్రాయోద్వి త్రాణి యుంజీత తానిస్థానవిశేషతః” అనుప్రమాణముల చేత శస్త్రములు యిరువదియారు విధములనియు అవివిధ్యుక్తప్రకారమున బాగుగా కాచబడిన మంచిఉక్కుతో సుప్రసిద్ధులగువారి చే జేయబడినవిగను రూపమునందు మిక్కిలి మనోహరముగను మంచిపదును గలవిగను రోమవాహినులుగను పట్టుకొనుటయందు రమ్యముగను వంకరలులేనివిగను చక్కనిముఖములు మొదళ్లు గలవిగను నల్లకలువలవలె తళతళయను మెరుగుగలవిగను నాయా పేరులకుతగునాకారములుగలవిగను, వానిప్రమాణములలో సగము గానినాలపవంతుగాని వాడిగలవిగను ద్వైర్భ్యముచేత నారంగుళములపాడవుగలవిగను ఒక్కొక్కరకములో రెండుమాడు గలవి గనునుండవలెనని దెలియుచున్నది.

ఇటుల శస్త్రములరీతిని, ఆకృతిని, కాంతిని, కొలత మొదల గువానిని వివరముగ వర్ణింపబడెను.

పదునుయొక్క భాగము స్వరూపము పరిమితి.

“తత్ర ధాతాభేద నానాం మాసురీ లేఖనానామర్థమాసురీ వ్యధ నానాం విస్రావణానాంచకౌశికీ భేదనానామర్థకౌశికీతి.”

ఆంధ్రభాషాభివర్ధనసంఘము:—వారిగ్రంథములు జనసామాన్యమునకు పయోగపడునట్లు వ్రాయబడినవి. ప్రస్తుతమనస్థితివివృద్ధిపఱచుకొనుటకుందగిన సదుపాయముల నివిజూపును. ప్రతియొక్కడును గొనితీరవలయును. మేనేజరు, ముఖ్యోపాధ్యక్షులు.

భేదకర్తయం దుపయోగించెడు శస్త్రములకుపదునై నకొన చిరుసెనగబద్ధ ప్రమాణముగను లేఖనకర్తయం దుపయోగించెడు శస్త్రములయొక్క పదునై నకొన చిరుసెనగబద్ధలో సగముండవలెననియు, గుచ్చుటకు స్రవింపజేయుటకు ననుకూలములగు శస్త్రములయొక్కకొనలు, వెండ్రుకవలె నుండవలెననియు, భేదనయోగ్యములగు శస్త్రములయొక్క పదునై నకొన వెండ్రుకలో నర్థభాగము గలవిగనుండవలెననియు దెలియించుచున్నది.

పాయనసంస్కారము.

పాయనమనగా, పా, పానె అనుధాతువులలన బోధకమగు నర్థముచేత శస్త్రములను నిష్ప్రలోకాలిచి ఊరద్రవ, తైల ఉదకములయందుంచుట. లేక ఊరద్రవ తైల ఉదకములయందు శస్త్రములనుంచి బాగుగాకాచుట, యని తెలియవచ్చెడు. భేదనాదిక్రియలయు జేయునపుడు యాయాయవయవ ప్రదేశములును మాంసాదివస్తువులును ననుసరించి భిన్నభిన్నశస్త్రములనుపయోగింపవలెననియు నట్లుపయోగించునపుడు శస్త్రములకు “పాయన” అను సంస్కారమును జేయవలెననియు నాపాయన సంస్కారము చేత శస్త్రములకు కరుకు మొదలగుగుణములే గాక, కర్తలయందు విశేషోత్కర్షముకూడ గలుగునని చెప్పబడెను.

“తేషాంపాయి నాత్రివిధా ఊరోదక తైలేషు త్రక్షురపా యితంశరశల్యాస్థిచ్ఛేదనేషు ఉదకపాయితం మాంసచ్ఛేదన భేదనపాటనేషు తైలపాయితం సిరావ్యధనస్నాయు ఛేదనేషు” ఊరపాయనముచేత బాణములు శల్యములు అస్థి వీనిచ్ఛేదనకర్తలయందు సౌకర్యమును ఉదకపాయనముచేత మాంసముయొక్క భేదనమందును పాటనమందును సౌకర్యమనియు తైలపాయనముచేత సిరలయొక్కస్నాయువులయొక్క భేదనమునకు హితమనియు, శస్త్రములకు పాయనము మూడువిధములుగ విభజింపబడెను.

ఈరీతిగ పాయనసంస్కారముచేయుటచేత శస్త్రములకుం గల దోషములుపోవుటయొగాక కర్తలయందు సౌకర్యమును నాధునికశస్త్ర వైద్యులచరించెడు క్రిమిజాలనాశకముకూడ సూచించుచున్నటుల తెలియవచ్చెడి.

ఇరువదివిధములగు శస్త్రములకు కర్తలయందు వినియోగము.

మండలాగ్రకరపత్రములు. భేదన లేఖన కర్తలయందును వృద్ధిపత్ర నఖశస్త్ర ముద్రిక ఉత్పలపత్ర అర్థధారలు భేదనభేదన కర్తలయందును సూచి కుశపత్ర ఆటీముఖ శరారీముఖ అంతర్ముఖ త్రికూర్చకములు స్రవింపజేయు కర్తలయందును, కుతారికా వ్రీహిముఖ ఆరావేతనపత్రములు వ్యధనకర్తలయందును, బిడిశ దంత

శంఖువులు ఆహారణకర్తయందును ఏషణులుఏషణ అనులోమన కర్తలయందును సూచులు కుట్టుటయందును నుపయోగింపవలెనని దేటపడుచున్నది.

ఇట్లు శస్త్రముల యాకృతియు కర్తసౌకర్యమును వాని వినియోగమును విపులముగ వర్ణింపఁబడెను.

శస్త్రకర్తయందునై పుణ్యము. సుశ్రుత. చికిత్స. అ14

“ బద్ధగు దెపరిసావిణిచ స్నిగ్ధస్విన్నస్వా భ్యక్తస్యాధోనా భేర్వామత శ్చతురంగులమపహాయరోమరాజ్యా ఉదరం పాటయిత్వా చతురంగుశప్రమాణాని అంత్రాణివివిక్ష్పత్వ నిరీక్ష్యబద్ధగుదస్యఅంత్రప్రతిరోధకరంఅశ్చానం వాలంవాపోహ్యా మలజాతంవాతతోమధునర్పిభ్యామభ్యజ్యఅంత్రాణి యధాస్థానంస్థాపయిత్వాబాహ్యాం వ్రణముదరస్యసీవ్యేత్” బద్ధగుదపరి స్రావిణియను నుదరరోగములయందు స్వేద స్నేహాభ్యంజనకర్తలనా చరించిన పిదప రోగియొక్క బొడ్డుకు రోమరాజికిని ఎడమప్రక్కన నాలుగంగుళములు విడిచి పాత్తికడుపునుచీల్చి లోననుండెడు అంత్రమును నాలుగంగుళముల పగిమితినిమాత్రము బైటికిలాగి అంత్రమందుప్రతిరోధకముగనుండునట్టి రాళ్ళను గాని వెండ్రుకలను గానిచక్కగ దెలిసికొని యనంతరము అంత్రమును ఛేదన పూర్వకముగ రాళ్లను వెండ్రుకలను బైటకుదీసి లేక ప్రతిరోధముగనుండు మలమును గాని బైటికిదీసి పిదప శస్త్రకర్త విధులప్రకారము ఊళ్ నాదులూనరించి వ్రణహారమగు తేనె నెయ్యితోడనా అంత్రములను చక్కగపూసి మొదటతీయఁ బడిన ఆ అంత్రముల స్థలముననే దిరిగియుంచి పుండుతోఁగూడిన చీల్పబడిన ఉదరవర్తమును సూచీశస్త్రముచేత కుట్టివేయవలెను.

ఇదేరీతి పరిస్రావిణియను నుదర రోగమునందుకూడ “శల్యముద్భృత్యఅంత్రసావాక్ సంశోధ్యతచ్చిద్రాంత్రంనమాధాయ కాలపిపీలికాభిఃదంశయేత్ దప్తైచతాసాం కాయానపహారే త్ నశిరాంసి తతః పూర్వవత్ సీవ్యేత్ సంధానంచయధో క్తంకారయేత్” మీద చెప్పినట్లు అంత్రములను బైటికివెడలించి ఆహారాదులద్వారా లోన ప్రవేశించిన రాళ్లు గోళ్లు మొదలగు శల్యములను బైటికిదీసి చిల్లులుబడి కారుచుండెడిఅంత్రమును చక్కగ శోధనచేసి చిల్లులతోఁగూడిన ఆ అంత్రమును నెప్పటిస్థలమున నుంచి అంత్రమందుగల రంధ్రసామాన్యము కరుచుకొని యుండుటకై నల్లగండుచీమలను దెచ్చి ప్రతిరంధ్రమునకును ఒక్కొక్కచీమనుకరిపించి యూచీమలు కరుచుకొనినతోడనే వాటితలలుగాక మిగతశరీరములను తీసివేయవలెను. అనంతరము బద్ధగుదమండుచెప్పినప్రకారము నుదరమును కుట్టవలెను.

అక్రమప్రసవములయందు శస్త్రకర్త. (వాగ్భటము. శారీర. అ 2)

“హస్తపాదశిరోభిరోయోనిం భుగ్నోప్రపద్యతే పాదేనయోని మేకేన భుగ్నో న్యేనగుదంచయః| విష్కంభో నామతౌమూఢౌ శస్త్రీదారణమర్హతః|| మండలాంగులిశస్త్రాభ్యాం తత్రకర్తప్రశస్యతే వృద్ధిపత్రంహి తీక్ష్ణాగ్రం నయోనావపచారయేత్.”

గర్భాశయమందలి శిశువుయొక్క చేతులు పాదములు శిరస్సువెవ్వేరు కాలములయందు మర్తస్థానముఖమునుబొందుట చేతను, లేక ఒక కాలుమాత్రము నిర్గమనద్వారమునుండి బయలు వెడలుట చేతను విష్కంభమును మూఢగర్భసంజ్ఞను పొంది శస్త్రకర్తకు నర్హములైనవనియు అట్టిశస్త్రకర్త క్రూరమగు వృద్ధిపత్ర తీక్ష్ణాగ్రములను శస్త్రములచేత గాక మండలాగ్రమనెడి శస్త్రముచేత శస్త్రకర్త మాచరింపవలెననియు సూచించుచున్నది.

మరియు “పూర్వంశిరఃకపాలాని దారయిత్వా విశోధయేత్ | కక్షోరస్తాలుచిబుకే ప్రదేశేన్యత మేతతః| సమాలంబ్యద్వృధం కర్షేత్ కుశలోగర్భశంకునా | ఆభిన్న శిరసంతృక్షీకూటయోర్గం డయోరపి.” మొదలు శిరస్సంబంధమగు కపాలమును చీల్చిబహిః ప్రదేశమునకు దీసిశోధింపవలెను. పిదపకుశలుడగు వైద్యుడు చుకలు యెదురురొమ్ము గడ్డము మొదలగు ప్రదేశములలో నెద్దానినైనను గర్భశంకువను యంత్రము నుపయోగించి గూ యాయవయవములను బైటికిదీసి వేయవలెను.

శిరస్సుఛేదింపనపుడా శిశువుయొక్క యక్షికూటమున గర్భశంకును ఉపయోగించి వెలికి దీయవలెను. మ రియు “బాహుంచ్చిత్వాంసన క్తస్య వాతాద్ధాతో దరస్యచ| విదార్యశోష్ట మంత్రాణి బహిర్వాసంనిరస్యచ| కటీన క్తస్య తద్వచ్చ తత్కపాలాని దారయేత్.” భుజశిరస్సు అడ్డుపడి వాతముచే పొట్టకుబ్బి యుండునపుడు బాహువులను దెగనరికి కడుపును పేగులనుచీల్చి వెలికి దీసివేయవలెననియు. పిరుదులు తగులుకొన్నయెడ తొడలనునరికి ఆతుండ్రను పైరీతిగ నె వెలికి దీయవలెననియు బోధించుటయే గాక “యద్యద్వాయు వశాదంగం నజ్జేద్గర్భస్యఖండశః| త త్తచ్చిత్వాహ రేత్సమ్యక్ రక్షేన్నారీంచ యత్న తః”

అక్రమప్రసవములయందు వాతముచే యేయేభాగము నిర్గమన ద్వారనిరోధమును చేయునో యాయాభాగమును తునకలుతునకలుగానరికి బైటికి దీసివేసి ప్రయత్నముచే గర్భిణినిసంరక్షింపవలెనని బోధించుచున్నది.

శస్త్రచికిత్సల కనుకూలమగు యంత్రములు శస్త్రములు ఊరములు మొదలుగునవి వివరముగ చెప్పటచేతను వానివాని

అమృతాంజనము:—గతించిన 12 సంవత్సరములనుండి నాంధ్రదేశమందు గొప్పకీర్తినిపొందియున్నది. హిందూస్తానమందు ఈ అమృతాంజనమునకున్న అమృతము ఇతరతలనొప్పిమందులకులేదు బూటక పుమందులనుజూచి మోసపోవద్దు. వెల 0-8-0

స్వరూపములను భేదములు మొదలగునవి సూచించుటచేతను శస్త్రచికిత్సలకు గావలసిన యావశ్యకముగు సామగ్రుల నన్నింటిని శస్త్రకర్తకు పూర్వమే నిలవజేసికొని యుంచవలెనని సుక్ష్మత. సూ. 8 అధ్యాయమున బోధించుటచేత నిక్కాలమువారలవలెనే పథార్థములనన్నివక టెతూరిజేర్చియుంచుకును నటుల తెలియ వచ్చుచున్నది. అటులగ్రహింపబడిన యంత్రశస్త్రాది నామగ్రులను నాయావ్యాధి భేదములచేత నాయాశస్త్రములను యంత్రములను నుపయోగింపవలె ననెడి విధులుచూడ వారివారి సంపూర్ణాను భవజ్ఞానగడమచేత నేర్పాటుచేసినట్లు యూహింపవలసినట్లున్నది.

మరియు పైనుదాహరణముగ గనపరచిన నుదరరోగశస్త్రకర్తను అక్రమ ప్రసవములయందలి శస్త్రకర్తను విచారించిచూడ నిక్కాలపు మత్సరరహితులగు శస్త్రచికిత్సావిశారదులచే గొని పండునట్లున్న విగాని కేవలహాస్యాస్పదములుగా నున్నట్లు మావు. మరియు నాశస్త్రచికిత్సలలోగూడ రాచకురుపులు, యి, అరోగోగము, అంతర్విద్రధులు, నేత్రవ్యాధులు, గళరోగములు మొదలగు వానియందు వారికింగల శస్త్రచికిత్సా నైపుణ్యమునుచూడ గడచిన రెండువేల సంవత్సరములకు పూర్వమే నింతటి యంత్రశస్త్రసామగ్రితో చికిత్సాసౌకర్యమునకై యాయంత్రశస్త్రసామగ్రిలో భేదములుకల్పించి తదనుకూలముగ శస్త్రకర్తలుగూడ నెనిమిది విధములని నిర్ణయించి శస్త్రకర్తల నాచరించుచు ప్రపంచమునకు మేలుజేయుచుండుట నిక్కాలపు వారలకు మిగుల నాశ్చర్యమనుటకు సందేహమేమియులేదు.

ఆకులు అలములచేత మానములను కాపాడుకొను చుండి రను చరిత్రకారు లుద్ఘోషించు యాయనాగరిక కాలమున నె మన ఆర్యులు శస్త్రచికిత్సలయందు యిక్కాలపు శస్త్రచికిత్సలకు ననున్న తస్థానము నందినట్లు వైవాక్యముల నెరుంగందగు.

మరియు శస్త్రయంత్రాది సామగ్రిలచేతను. శస్త్రకర్తలయందలి నిపుణతచేతను కూడికునియున్న నాయుర్వేదశస్త్ర చికిత్సలే లుప్తముగాక క్రమముగ పరంపరలచే లక్ష్యలక్షణములతో నింతకాలమువరకు ననుసరించుచుండి వచ్చినయడల నెంతటి మహోన్నత పదవియందుండుదుమో జెప్పజాల.

మరియు సుశ్రుతసూత్రస్థానమందలి. 1. 7 18. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. అధ్యాయములను చరకమునచికిత్స 13 వ అధ్యాయమును. వాగ్భటసూత్ర. 26. 27. 28. 29. 30. అధ్యాయములను వకతూరిఅయినను చూచిన పురుషుడు ఆర్యులకు శస్త్రచికిత్సయందు ప్రవేశము లేదను బుద్ధిమాలిన్యమును నిశ్చయముగ విడనాడ గలడనిదృఢముగ చెప్పగలను.

ఇట్లు పురుషులకు వాదశస్త్రచికిత్సలున్నట్లని జాగుస్సాకరములనివలచి మన్వాయుగి నిది నిరీక్షింపగలగు మంగలులపాలుచేసిన మనముట్ల వైచిత్త్యమునకే మనపచ్చుగా.

రసశాస్త్రము, ప్రయోజనము.

మరియు నాశ్రయ అష్టాంగవిష్టమగు చికిత్సాశాస్త్రమున నిపుణులైనదేగాక రసశాస్త్రమునకూడ సమర్థులైనట్లు నాగార్జునాది మహాస్థులచే విరచితములగు “రసార్ణవ రససిద్ధి మన్దానభైరవరససారము” మొదలగు గ్రంథములవల్ల తాంత్రికీయు గమున మహోన్నత పశయందున్నట్లు పెక్కుచరిత్రముల నుండి వెల్లడియగుచున్నది. ఆ తాంత్రికవైద్య ప్రతిపాదకమగు గ్రంథములలోని విషయములు కేవలరోగనివృత్త్యుపాయములను బోధించుటయెగాక ప్రాపంచికోపయోగములగు మహాదైశ్వర్య ప్రాప్తికి హేతువుగు వజ్ర వైడూర్యముల రత్నముల యొక్కయు సువర్ణముయొక్కయు నిర్మాణమును చెప్పుటతో తృప్తినిొందక విహీక సుఖానుభవానంతరము శాశ్వతమగు పరసుఖమునకుకూడ మార్గదర్శియగునాపాదరసమునుండియే లోహసిద్ధితోపాటు దేహసిద్ధికూడ కాగలదనియు తద్వారా జీవన్ముక్తియనియు సిద్ధాంతపరచిరి.

రసశాస్త్రవివరణము

రసశాస్త్రము రసఖండ చికిత్సాఖండ రసాయనఖండ మంత్రఖండ వాదఖండములనియెదువిధములుగ విభజింపబడెను. అందు రసఖండము, అభ్రకము-వైక్రాంతము మొదలగుఖనిజపదార్థములు బంగారు వెండి యినుము మొదలగు లోహములు వజ్రములు వైడూర్యములు ముత్యములు మొదలగురత్నములు వీనియొక్కయుత్పత్తి భేదములు స్వరూపము మొదలగువానిని విణించుచు పైపదార్థములు చికిత్సోపయోగమగునట్లు వానిశుద్ధిమారణసత్వపాతనదృతులను నాలుగువిధపరిణామములను శోధన మారణాదులకా వశ్యకమగు యంత్రములు మూసలు మొదలగు వానిలక్షణములు వానిపరిభాషలనుబోధించు భాగము.

చికిత్సాఖండము శోధనమారణ సత్వపాతనదృతులచే పరిణామరూపముగు అభ్రక సువర్ణ లోహాదిపదార్థముల చేతను త్రత్రద్రోగ నాశకమగుయాషధముల బోధించుభాగము.

మంత్రఖండము - మంత్రములచే జ్వరాదిరోగ శామకమును, అపస్తారాది, మానసిక రోగనాశకమును బోధించుభాగము.

వాదఖండము - వజ్రములు, వైడూర్యములు, షడ్మరాగము మొదలగువానిని నిర్మాణముచేయు విధానమును బంగారు, వెండిని చేయువిధానమును బోధించుభాగము.

ఆంధ్రపత్రిక:—ప్రతిపట్టణమందును, పల్లెయందును చదువబడుచున్నది. శుక్రవారమురోజున కడప, కర్నూలు, బళ్లారి, అనంతపురం, చెన్నపురి, ఉత్తరఆర్కాటుజిల్లాలలోనిచందాదారులు ఆంధ్రపత్రిక రాకై నిరీక్షించుచుండురు. చందా సం. ౧౯22-2-0లు

రసాయనఖండము - వ్యాధిసామాన్యమును బోసడచి ముదిమి రాకుండునటులొవుషధ ప్రయోగములను భేదరాది గమనమున కనుకూలమగు ఘటికా ప్రయోగములను, దేహసిద్ధి, జీవన్ముక్తి పాయములను బోధించుభాగము.

ఈరీతి నైదు ఖండములను విస్తరమగు విషయములతో పెక్కుగ్రంథములు వ్రాయబడియున్నవి.

పైవాదఖండ, మంత్రఖండ, రసాయన ఖండములందలి విషయములక్కొలపువారికి నతిశయోక్తులుగ దోచుచున్నను, ప్రకృతము మనమువినెడి చూచెడి విషయములలోనగు ఫాలోనోడై మండ్లు జర్నల్ సిల్వర్, కన్నడియక్ గోల్డు, ఆకాశ యానము మొదలగునవి జ్ఞప్తికిదెచ్చుకొనిన వానినతిశయోక్తులని నూహింపజాలరని తలచెదను.

మిగత రసఖండచికిత్సాఖండల విషయమై సర్వజన సామాన్యముగనిర్వివాదాంశ మె- ఈరసశాస్త్రవిషయములనుగురించి డాక్టర్. పి. సి. రాయ. గారు వ్రాసిన హిందూకెమిస్ట్రీయను పుస్తకమునుచూచిన చక్కగ విశదముగా గలదు.

కాయచికిత్సయొక్క ఔన్నత్యము, ఔణ్యము.

ఆర్యులు చిరకాలమునకు పూర్వమె, చికిత్సాశాస్త్రమున మిగుల ఖ్యాతిగాంచినయు, అనాశ్రితోత్పత్తి గలవారినియు పాశ్చాత్య విద్వద్వైద్యప్రకాండు లనేకులు ఒప్పుకొనిన యభిప్రాయములలో గొన్నిటిని నూచించెదను. "లండన్ కింగ్సు కాలేజిలోనుండు. ఎండి. యఫ్. ఆర్ అండు యల్. యస్. ఉపపదధ్యారులగు ఓ. యఫ్. రోవెదొరవారను ఓషధితత్వ శాస్త్రపండితులిట్లు తెలవిచ్చిరి. " ఇప్పటి వైద్యశాస్త్ర శాఖలుగానున్న యనేకవిషయములనుగురించి హిందువులది కాలమందునే యనేకవిధములగు చికిత్సలను ప్రయోగములతో గనిపెట్టిన గూడ జూపజాలిన హిందువుల నైపుణ్యము వారి శాస్త్రము మొక్క ప్రాచీనతయు, అనాశ్రితోత్పత్తియు దెలుపుచున్నవని నాయభిప్రాయము" మరియు, ప్రాఫెసర్, హోరెస్ హోమెక్, విల్సన్, సర్, హంటర్ విలియం. కర్నల్ క్లార్కు. యం, యస్, సర్జెంట్ జనరల్. కలకత్తా. కర్నల్ కింగ్సు. ఐ. యం యస్. సర్జెంట్ జనరల్. బర్మా. మొదలగు పాశ్చాత్యవైద్యపుంగవులు కూడ స్తుతించుటకు నవకాశమునుబొందిన నాయుర్వేద చికిత్సాశాస్త్రము నితరశిల్పశాస్త్రములవలెనే యనేక కారణములచేత క్రమక్రమముగ ఊణించుచువచ్చెను.

అట్లు క్రమక్రమముగ ఊణించుచు వచ్చినను చికిత్సాశాస్త్రమునది నితర తర్కవ్యాకరణాది శాస్త్రములవలెగాక ప్రాణి సామాన్యమునకును నాధార భూతమగు శరీర సంరక్షణ కత్యా

వశ్యకమైన దగుటచేత లుప్తదశను బొందుచున్నదై నను ఆర్య విద్యలయందుప్రెమంగల కొందరగు దేశీయులచేతను నాయా కాలములయందలి ప్రభువరులచేతను నాయాకాలమున కొంత కొంత గ్రంథరచనతోడ గాపాడుటచేత నిక్కొలమునకు నిట్టి హీనస్థితితోనైనను చూచుట కవకాశమైనది.

ఆయుర్వేదోజ్జీవనము.

ఈరీతిక్షీణదశలోనున్న నాయుర్వేద చికిత్సాశాస్త్రముక్రిమన్నహామాతృశ్రీశ్రీశ్రీశ్రీ విక్టోర్యా చక్రవర్తిని గారియొక్కరాజ్యా రంభకాలమునుండి శ్రీరాజ్ఞి గారి రాజ్య తంత్రాది ప్రజ్ఞలచేతను నాయాదేశములయందు సంస్కృతవిద్యలభివృద్ధిచేయుట చేతను నాయుర్వేదచికిత్సలకాటపట్టె విలసిల్లుచుండెడు కలకత్తా నగర వాస్తవ్యులగు నాయుర్వేద చికిత్సక శిరోమణులని విఖ్యాతిచెందిన శ్రీశ్రీ భిషజ్జకుటాములమణి కవిరాజద్వాపానాధసెక్ కవిరత్నము, ఆయుర్వేద విశారద కవిరాజ విజ్ఞానోధత్నసేక్ కవిరంజనలవంటి మహనీయులకు మహామహోపాధ్యాయులను రాజకీయ గౌరవబిరుదము లొసగుటచేతను నాయుర్వేద మంకురితమై నలుదిశల నల్లుకొనుట కవకాశమైనది. బెంగాల్, హిందూస్థాని మహారాష్ట్ర, ఆంధ్ర కర్నాట, ద్రావిడాది దేశభాషలలో నాయుర్వేదీయ గ్రంథములగుచరక సుశ్రుతాదులు భాషాంతరీకరింపబడుటయేగాక నాంగ్లేయభాషయందుకూడ భాషాంతరీకరింపబడి పెక్కుగ్రంథములు ముద్రితములై యున్నవి.

చిరకాలముకు పూర్వముఅనగా. A. D. 400న ఆరబ్బువారు సుశ్రుతమును విఖ్యాత వైద్యశాస్త్రమును వారి యరబ్బిభాషయందు మున్నందు పరివర్తనముచేసినయు దానినుండి గ్రీకుదేశీయులు వారిస్వభాషకుమార్చుకొనిరనియు మనలకు జైరిత్రలవల్ల దెలియుచున్నటులె యిక్కొలపు శాస్త్రాభిమానులగు మహనీయులు నాయుర్వేదీయ గ్రంథములను వారివారిస్వభాషలలో మార్చుకొనుటచేత కేవలభరతఖండ వాసులకెగాక ఇంగ్లండుమొదలగు దేశీయులుకూడ దెలుసుకొనుటకు అవకాశమైనది.

కలకత్తారాజ్యమున నాయుర్వేదాభివృద్ధి.

ఈవిధముగ నభివృద్ధికివచ్చుచున్న నాయుర్వేదీయ చికిత్సలను. బంగాళాదేశమునందు గతవత్సరమున గీర్తిశేషులైన నాయుర్వేదనిధియనంబరగు మహామహోపాధ్యాయ కవిరాజద్వారకానాధ సెక్ కవిరత్నముగారి సాక్షాద్గురువర్యులునుసర్వతంత్ర స్వతంత్రులును చరకచతురాననులని ఖ్యాతిగాంచిన శ్రీగంగాధర కవిరాజులవారు వంగదేశమున నవతరించి చరకసుశ్రుతాదిగ్రంథ

ఆంధ్రపత్రిక:—కరణములు, కాపులు, భాగ్యవంతులు, పేదలుప్రతివారమువేలకొలదిచదువుచున్నారు శనివారమురోజు, విశాఖపట్టణము, గోదావరి, కృష్ణ, గుంటూరు, నెల్లూరుజిల్లాలలోనివేలమందిచందాదారులు పత్రికకై నెదురుచూచుచుండునం ౧1-2-0లు మాత్రమే.

ములకు చక్కనివ్యాఖ్యానములు రచించి దేశమున మహోదకారమును చేసినదేగాక శాస్త్రీనామాన్యమున వారికింకలమునవలన పాండిత్యముచేతతర్కవ్యాకరణసాంఖ్య ధర్మశాస్త్రములకు కూడ వ్యాఖ్యానములరచించి శాస్త్రీనామాన్యమును విఖ్యులకు బోధించినదేగాక అభిమానశాస్త్రీమగు నాయుర్వేదశాస్త్రీయు నునిక్కాలపు ఆయుర్వేద మహోపదేశములకు భ్యాతిగాంచి పైమహామహోపాధ్యాయుల వార్లకునురాజేంద్రకవిరాజ్. మొదలగువార్లకునులక్ష్యలక్షణములుగ బోధించుటచేతను వారికిష్టపరంపరలనుండిబంగాళాదేశమందును నాప్రాంత్యదేశములయందును నాయుర్వేదమువ్యాపించుట కవకాశముగలిగి నున్నతస్థితికి వచ్చుచున్నది.

బొంబాయిరాజ్యమున నాయుర్వేదాభివృద్ధి.

బొంబాయియందు గడచిన13 సంవత్సరములుగ భారతభూమున ఆనరెబిల్ డాక్టర్. సర్. బాలచంద్ర కె. టి. యల్. యం. జే. పి, డాక్టర్. దేశముఖ్. యం.డి. డాక్టర్. పో పట్. రాం. యల్. యం.యస్. జే.పి. మొదలగువారలచే నొక యాయుర్వేద విద్యాలయము స్థాపింపబడి యందు లక్ష్యలక్షణ పురస్కరముగ నాయుర్వేదమును బోధించుటకు తోడుగ పాశ్చాత్య చికిత్సలయందలి యనాటమిలోనగు భాగములనుకూడ జేర్చి బోధించుటవలన నాయుర్వేదప్రచారము బొంబాయియందునునాప్రాంత్యములయందును వ్యాపించుచున్నది.

మరియు పై యాయుర్వేద విద్యాలయమున నుత్తమ పరిక్షయందు తీర్ణులైన వారిలో కొందరగు స్వదేశ సోదరీమణులు కూడ నుండుటచే నాయుర్వేద ప్రచారమధికముగనున్నదనివేరు చెప్ప నక్కరలేదు.

మరియు నీయాయుర్వేదమును నింక నెక్కుడుగ వ్యాపింపచేయవలెనని బద్ధకంకణులైన డాక్టర్ సర్. బాలచంద్ర కే.టి గార్ల, ఆయుర్వేద మహోపాధ్యాయ శంకరదాజి శాస్త్రీ పదె గార్లయొక్కయు, ప్రోత్సాహబలముచేతనుబొంబాయినగర సమీపమందు గోదావరీ మహానదికి జన్మస్థానమన దగిన పంచవటీ క్షేత్రమును ప్రసిద్ధిచెందిన నాసికపురమునందు శ్రీశ్రీ శ్రీ దర్భాంగ సంస్థానాధీశులగు హానరేబిల్ రామేశ్వర సింగు మహారాజుల వారియాధిపత్యము క్రిందను శ్రీ శ్రీ శ్రీ బహోదా మహారాజులవారి పరిపోషణమనుసరించిన శ్రీసయాజీ యాయుర్వేద విద్యాసీతమనునొక మహానభనుస్థాపించి యానభాముఖమున నాయాప్రాంత్యములకల యాయుర్వేదవైద్యులకును వైద్యమునకును మిగుల ప్రోత్సాహముచేయటచేనాయుర్వేద

విద్యను శాస్త్రీయులూడ బొంబాయియందును మధ్యశాస్త్రీ మందును శాస్త్రీయులతో నుల్లకొనుట కవకాశమొంది.

చెన్నరాజరానియందు యాయుర్వేదాభివృద్ధి.

చెన్నపురియందు క్రిశ్చకా పరమేశ్వరీ సంఘములు 12 సంవత్సరములకు పూర్వమాయుర్వేదవైద్యశాలకు 7 సంవత్సరములకు పూర్వమాయుర్వేదకాలాని స్థాపించి తద్వారా రోగాలకు రోపరహితమును జేయుచుటయె గాక పంజాబ్ బెంగాల్ హైదరాబాద్ మైసూరు మలబార్ మొదలగు దూరదేశములనుండి వచ్చి వైద్యాభ్యాసముచేయు విద్యార్థులకు విద్యార్థి వేతనములూసగి యాయుర్వేదమును లక్ష్యలక్షణ పూర్వకముగ బోధించుటకు తోడు డాక్టర్. శృంగరశేలు మొదల్యార్, యల్. ఆర్. సి. పి అండు యస్. గార్లయొక్కయు. డాక్టర్ యెక్. వెంకటసామినాయుడుగారు, యం బి. సి. యం. గార్లయొక్కయు సాహాయముచేతనాంగ్లేయ చికిత్సయందలి యనాటమిఫిజియాలజీ, మిడ్వైఫరీ. మెటరియా మెజిక. హైజె. కెమిస్ట్రీ. ఫిజియాలజీతోటి కూడ నాయుర్వేద విద్యాదానముచేయించుటచేతను. ఆనరెబిల్ జస్టిస్. వి క్రిష్ణసామయ్యర్. బి.ఎ, బి.ఎల్, గార్లు చెన్నపురిలో శాఖాభూతమగు మెలాపూరునందు నాయుర్వేదవైద్యశాల పాఠశాలలను స్థాపించి, చికిత్సాదానవైద్యదానములు చేయుటచేతను చెన్నరాజధానియందు నాయుర్వేదము వ్యాపించి నలుదిశల నల్లకొనుచున్నది.

కెరళ దేశమున నాయుర్వేదాభివృద్ధి.

మళయాళదేశమందలి అనంతశైవము కొచ్చి కొల్లంగోడు మొదలగు సంస్థానా స్థానవైద్య వరులచేతను. నాయా సంస్థానాధిపతులచేతను నెనిదివత్సరములకు పూర్వము ‘‘ఆర్యవైద్యసమాజము’’ అను నొక వైద్యసభను స్థాపించి దానినుండి విద్యాభ్యాసము చేయువార్లకు సాహాయ్యదులచే విద్యాదానముచేయుచు సంవత్సరమున కొకతూరి నాప్రాంత్యపత్తనములలో నొకపత్తనమున నావైద్యసామాజికులు చేరి వుత్తిర్లులగు విద్యార్థులకు త్సాహజనకమగు బహుమానముల నిచ్చుచు వైద్యవరులకు నమితసంతోషమగునట్లు ననేక విషయములనుచర్చించుచునార్యవైద్యమునభివృద్ధి జేయుచున్నారనుటచేతి మళయాళదేశమందు గూడ నాయుర్వేదమభివృద్ధి యగుచున్నది.

కర్ణాట దేశమున నాయుర్వేదాభివృద్ధి.

దక్షిణాపథమందలి యార్యవిద్యలకెల్ల ముఖ్యస్థానమని నుతికెక్కిన కర్ణాటరాష్ట్రముకు రాజధానియైన మహీసూరునగరమున శ్రీ శ్రీ కృష్ణరాజకీడయార్ బహద్దర్ జి.సి. యస్. బి.మహారాజులంగారిచేత నిదివరలో నన్ని శాస్త్రీముల సుధరింపఁను

ఆంధ్రభాషాభివృద్ధిసంఘము:—వారిగ్రంథములనుచదివితీరవలయును. పుస్తకములపట్టికి వ్రాయుడు. మేనేజరు, ఆంధ్రభాషాభివృద్ధిసంఘము. ముఖిలీపట్టణము.

దైశించి మహాపాతశాలను స్థాపించి శాస్త్రసామాన్యముల నభివృద్ధికి దెచ్చినటులే యాయుర్వేదమునుకూడ నభివృద్ధిచేసినదె గాక ప్రకృతము తతోప్యధి కముగ నభివృద్ధిజేయదలచి యందు కై యొక యాయుర్వేదకాలేజిని గతవత్సరమున స్థాపించి యందు విద్యార్థులకు నాయుర్వేద విద్యాభ్యాసముతో పాటు అనాటమి ఫిజియాలజీవగైరా నాంగ్లేయ చికిత్సాభాగముల బోధించి యందు తీర్ణలైనవారిద్వారావారిరాష్ట్రమునందలి కుగ్రామ సామాన్యమునకూడ నాయుర్వేదచికిత్సాప్రచారమును జేయబద్ధకంకణులైన శ్రీమన్మహారాజులవారియడల మనమందరము కృష్ణ తగలవారల మైయుండవలెను. ఆయుర్వేదప్రచారమునకు మార్గదాయకులైన శ్రీమన్మహారాజులం గారివలెనే యాయాసమస్థానాధిపతులుగూడ వారివారి రాజ్యమున నాయుర్వేద కలాశాలవైద్యశాలలు స్థాపించి ప్రచారముచేసినచో నాయుర్వేదమతిశ్రీఘ్రములో సర్వత్రవ్యాపించుననుట కావంత యైనను సందేహముగలదా.

సర్వత్రాయుర్వేదాభివృద్ధి.

మరియు బరోడా జయపూర్ గ్వాలియర్ ఉదయపూర్ కాశ్మీర్. మొదలగు రాజ్యములయందు యాయాసంస్థానాధిపతులచేత సంస్కృతవైద్యులన్నియు నభివృద్ధిచేయబడుచున్నటులే యాయాయుర్వేద శాస్త్రముమాత్రము విద్యార్థులకు బోధపరిపింపబడుచు కేవలము శాస్త్రమునుమాత్రమభివృద్ధిచేయింపబడుచుండునటుల దెలియవచ్చుచున్నది. ఐనను బరోడా మొదలగు రాజ్యాధిపతులు లక్ష్యలక్షణ ప్రధానమగు నీచికిత్సా శాస్త్రమును లక్ష్యమును బోధింపక పోవుట కడుశోచనీయము.

అధికముగనశించిన యాయుర్వేదాంశములు.

చికిత్సాశాస్త్రము కేవల పఠనమాత్రము చేతను కేవలాభ్యాసముమాత్రముచేతనుకూడ, బ్రయోజనము లేని దగుటంజేసి యు కేవలమాషధైకసాధ్య చికిత్సలుమాత్రము కొంతవరకు లక్ష్యలక్షణము లగు పఠంపఠలు గానవచ్చుచున్నవి. కేవల శస్త్రసాధ్యచికిత్సలకు మాత్రము లక్షణముకొంత దెలిసియున్నను నభ్యాసభాగము కేవలము సుశ్రుతగ్రంథమందలి చరిత్రమాత్రావశిష్టమై యున్నది. మరియు, బ్రత్యేక స్వతంత్రచికిత్సలనిప్రసిద్ధిజేందిన, కన్నులు, చెవులు, ముక్కు, గొంతు, మొదలగు, శాలాక్యచికిత్సలలో లక్షణ జ్ఞానము కొంతయుండిననునభ్యాసపఠంపఠసుప్రసిద్ధుండగు ఆపిదేహమహారాజుగారితోడనేగ తించినట్లుండుటచేతనుస్వప్నావస్థయందుకూడమనవారికి సేత్రాదిశాలాక్య తంత్ర చికిత్సలు ప్రత్యేక చికిత్సలని గోచరముగాకుండుట యాశ్చర్యముగాదు.

మరియు ప్రసవశాస్త్రశారీరశాస్త్ర విషశాస్త్రాదులన్ననో యాయుర్వేదమున విఫలముగనున్నను నయ్యవి ఇక్కాలపువైద్యబ్రువులకాకాశమీమాంసగాదోచుచున్నయవి.

ఓషధితత్వశాస్త్రము గుణపాఠములన్ననో ఆటవిడపుపద్యములబోలి కల్పించుటలో పర్యవసానమగుచున్నవి.

రసశాస్త్రమునందలి యొ దుఖండములలోచేరిన ఖనిజపదార్థములు వాని శోధనమారణాదులలో కొంతజ్ఞానమున్నను యంత్రాదినిర్మాణములు వానినుండి రసశోధనాదులు. రసాయననిష్ఠఘటకానిర్మాణము వాదఖండమందలి రత్నాదినిర్మాణముమొదలగు ప్రక్రియలు కైవారములను జూపెడు భట్రాజులవాక్యావళులకన్నను నీచస్థితిలో నున్నయవి.

ఆయుర్వేదమహిమ.

చిరకాలమునకు పూర్వము లక్ష్యలక్షణములతో ప్రఖ్యాతినిగాంచిన చికిత్సాశాస్త్రము ప్రకృతము పెక్కువిషయములయందు మనవారికింగలజ్ఞానము లుప్తముగానున్నను కేవలమాషధసాధ్యవ్యాధులలోగూడ యత్కించిత జ్ఞానముగల చికిత్సకులనువారిచే నుపయోగించెడు సామాన్యపు మందులు క్రూరములగు వ్యాధులను నివర్తిచేయుటలో నద్వితీయములనిసుప్రసిద్ధ పాశ్చాత్య వైద్యవరులచేగూడగొని యాడబడుచుండ నాయుర్వేదముయొక్కయు యందలి చికిత్సాతిశయములయొక్కయు మహిమనువర్ణింపజాలను. ఈరీతిచికిత్సాబ్రువులచేత నుపయోగింపబడు మందులయందలి యోషధులకే యిట్టి గౌరవమున్న నార్యవైద్యమునుసాకల్యముగ లక్ష్యలక్షణములతోడ నభ్యసించినచో నూటికొకవ్యాధియైనను విఫలమునొందదనియూహించుటయబ్బరమా.

ఆయుర్వేదమునభివృద్ధిచేయుమార్గములు.

చిరకాలమునకు పూర్వము మిక్కిలి ఖ్యాతిగాంచిన శస్త్రచికిత్సప్రసవచికిత్స మొదలగు చికిత్సలను తిరుగవృద్ధిచేయవలెనన్నచో పఠస్పరమాత్సర్యములు విడనాడి పాశ్చాత్యులవలెనే గురుముఖమున లక్ష్యలక్షణములుగ యాయుర్వేదచికిత్సలనభ్యసించి మనలకు కేవలమభ్యాసభాగములో లుప్తమై గగనకుసుమములంబోలియున్న శస్త్రాది చికిత్సలనన్నిటినిప్రకృత మాయాప్రత్యేకచికిత్సలయందు లక్ష్యలక్షణములచే సుప్రసిద్ధిజేందిన పాశ్చాత్యవైద్యపుంగవుల సాహాయ్యముచే నభ్యసించిన నాయుర్వేదీయ శస్త్రాది చికిత్సాభాగములన్నియు నచిరకాలములో పలనే మహోన్నతస్థితికి దేగల మనుటకు సందేహములేదు.

ఇట్లు పాశ్చాత్య చికిత్సకుల సాహాయ్యముచేనభ్యసించి అంతితితో తృప్తిజేందక ప్రతిక్షణకాలమున యాంగ్లేయ వైద్యవరులు నవీననవీన విషయయల నెట్లు ఊహలచేగనుగొని

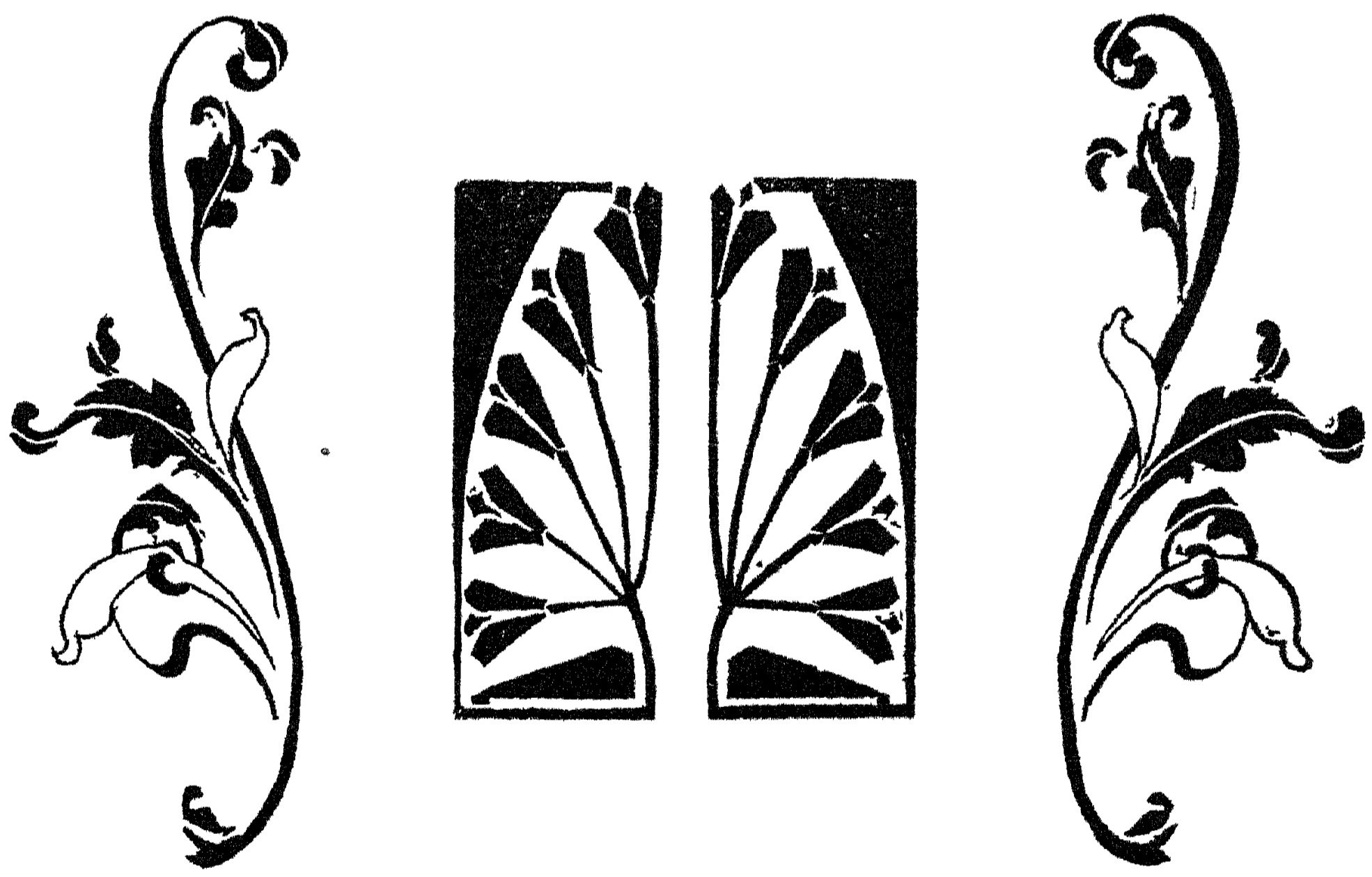
అమృతాంజనము:—ప్రతి గ్రామములోనువర్తకుల తావునదొఱకునుగాని అమృతాంజనముడిపోవారి పంకభాషచీటినిచూచిమరిగొనవలసినది. వెల 0-8-0

లక్ష్యలక్షణములతో సిద్ధాంతిపరచుచుందుగో యటులై "ఆచార్యస్సర్వ చోష్టాసుగోక ఏవహిధీమతక" అనుశుక్రాచార్యోక్తిః స్తరించుచు మహాజనుల పద్ధతులనవలంబించి నవ నవ విషయముల యందు బుద్ధినిప్రవేశింపజేసి క్షణకాలమునకుడ పృథ్వావ్యయ ముచేయక విద్యార్జనయందాసక్తులుగాగుండుట సుఖ్యకీర్తవ్య మైనదిగా నెంచుకొని ప్రత్యహముందాముజేయు నభ్యాసనంపత్తి చేత సంపాదించిన కొత్తకొత్త విషయములను ప్రచారపత్రిములమూలమున ప్రచురపరచి పలుదేశములయందలి పండితులచర్చ కవకాశముంగలుగజేసి సిద్ధాంతములను గ్రంథరూపముగ నేర్పరచుటయు, విద్యార్థులకు పాఠప్రవచనములచే వెల్లడించుచుటయు, నత్యావశ్యకముగ జేయుటచే నాయుర్వేదముతిరిగి మహాపదకినిరాగలవని నొక్కి చెప్పవలెనా.

ఆయుర్వేదాభి మానులకు విజ్ఞాపనము.

ఓ భారతీయులారా, యార్యసంతతివారలమైన మనము మనల దేశకాల, ఆచార, ప్రకృతి, మొదలగువానికి కొంచమైనను

విరోధములేండ మనదేశముయొక్క శీతోష్ణసితలనననలించి నిరాపయముగ భావించుచు కష్టముక జాయమానకీటాక్షము చేత పృజించిన ధర్మాధికారము లనెడు చతుర్విధపురుషార్థములగ సాధనభూమి మై నీఘాలభూతమునకీ నుమాలమగుశస్త్రాః చికాస్సంగములతో రాజిశాడున యుర్వేదమునభివృద్ధిజేయుటలో తగుసర్వస్వమున్నములు గలవారలై యాయాపట్టణములయందు నాయుర్వేదాభివృద్ధి కేన్ద్రాపింపియున్న యార్యవైద్యశాలకలాశాలల నభివృద్ధికిం దెచ్చుచు లేచిచోట్లవైద్యశాలకలాశాలలను స్థాపించుచుకీర్ణిలములగు నాయుర్వేదీయ గ్రంథముల సుముదించుచు సాధ్యమగునంతివరకు నాయాదేశభాషలలో సులభమైతిని గ్రంథములరచించి ప్రచారముజేయుచు మనసోదరీ సోదరులకు నీయాయుర్వేదముంగరసి మనయావజ్జీవితకాలము దృఢగాత్రులమై యాయురారోగ్యముతో నుండునటులాశీర్వదించుచుండెడి యాపరాత్పరునియందు కృతజ్ఞతగలవారలమైయుండవలెనని సకలసహృదయవిధేయుడనైవిన్నవించుచున్నాడను.

దంతచూరము:—పంటినంబంధమయినబాధలను తొలగించును. దుర్గంధముల బావును. అతిచవుక. డబ్బా ౧౩0-2-0
 అమృతాంజనముడిపో, పోర్టు బొంబాయి.

ప్రకృతి మండలము.

(మ-రా-శ్రీ, ఆదిపూడి ప్రభాకరరావు కవిగారిచే వ్రాయబడినది)

శ్రీ. శ్రీద మైభేదాపనోద మైకలితవి
 నోద మైసంతతామోద మగుచు,
 భవ్యమై సుజ్ఞాన సేవ్యమై నిగమవా
 స్తవ్యమై సజ్జన స్తవ్య మగుచు,
 నంద మై సచ్చిదానంద మై రుచిమూల
 కంద మై కల్యాణబృంద మగుచు,
 లలిత మై మాధురీకలిత మై ప్రాకృత్య
 మిళిత మై పీచూషతులిత మగుచు,
 గీ. రుచిరమయి సాధుజనసభాప్రచుర మగుచు,
 నంద్యమయి సగ్వలోకాభిషంద్య మగుచు,
 వెలయునీపైవఁ జెప్పకవిత్వనరణి
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.
 శ్రీ. తెల్లనినుర్వు రాజిల్లనంతంత లై
 యరు దెంచుమున్నీటితరగలందు,
 బడమట రవి గ్రుంకుపట్టుచ నాచూశ
 జానగుసంజకెంజాయలందు,
 దూదిపింజలమాడ్కిఁదోఁచు మొయిళ్ళలో
 నిండారుపండువెన్నెలలయందుఁ,
 బూలువళ్ళుఁజవుళ్ళు పొల్చునానాతరు
 తతి వెల్లుగిరుల నెత్తములయందు,
 గీ. గవిశిఖామణులకుఁ జిత్రకారకులకు
 నిర్వచింపంగఁ జిత్రంప నేరనట్టి,
 నీమహిమ నివ్వటిల్లెడు నిజము దేవ
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.
 శ్రీ. ప్రాభాత వేళ నిద్రలు మేలుకని గూండ్ల
 పలుకు పక్షులకలకలములందు,
 నిగుడి గుబ్బలులక్రిందికి డిగ్గనుటికి ఘో
 పించువాహినులవీచికలయందుఁ,
 దొలుకరిమెఱుపుతోఁ దిలకింప నంద మై
 గర్జిల్లునునను నానునములందుఁ,
 బూదేనెకడుపార భుజియించి మత్తిల్లి
 చరియించుభృంగ పక్షములయందు.
 గవిశిఖామణులకుఁ జిత్రకారకులకు
 నిర్వచింపఁజిత్రంప నేరనట్టి
 నీమహిమ నివ్వటిల్లెడు నిజము దేవ
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

శ్రీ. నింగితోనారసిఘ్నూర్ణిలువరశ్శత్రో
 కడుభీకరంబైన జడధియేని,
 శ్రవణకఠోరమో ఝంఝూనిలములలో
 మిగులదివల్లూల్పుగగన మేని,
 గాఢాంధకారసంగతమదురములలో
 భయము వుట్టించుపర్వతములే
 ప్రాణకూటకముకా ప్రాణిలోకములలో
 భీత్యావహంబైనపృథ్వియేని,
 గీ. కైవసమునేకొనుబుద్ధి కలుగఁజేసి
 పెద్దనేఁతి నరుని నీ విద్దెసుద్ది,
 తలమెవర్ణింపగా మహాత్మా మహేశా,
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.
 శ్రీ. నవనవలాడునందఁపుఁజివుళ్ళను చూడ
 గమమగలాడుపుష్పములు నూడ,
 గంటికింపగుచొరకాయగుత్తులునూడ
 బాడితేనెలుకారు పండ్లునూడ,
 నెండఁజల్లినీడ యిచ్చుకొమ్మలునూడ
 శ్రమమాన్సునాకు జొంపములునూడ,
 విశ్రమింపఁగఁబీట వెట్టివేరులునూడ,
 జెలఁగి యూగంగనూడలనుజూడ,
 గీ. నీకుమాయెడగల్గు నిర్మిద్రమయిన
 మహదుదరదయాసార మహిమ యిట్టి
 దనుచుసాటించుచుండు వృక్షనివహంబు
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.
 శ్రీ. అంచలుల్ ముకుళించి యర్ఘ్యంబుగొనుమయ్య
 దేవదేవయటంచు ద్విజగణంబు,
 విరహమోర్వగఁజాలమరు దెచ్చుమాదిక్కు
 నీవునీవని పద్మినీవజంబు,
 మాపాపములమాపి మముగృతార్థులఁజేసి
 ప్రోవుప్రోవుమటంచు బుధసమూహ,
 మిరులఁగామయ్యమాయెడ కింకయిఁకమాని
 కావుకావుమటంచు కాకవితతి,
 గీ. దైన్యమునఁ బ్రార్థనమునేయఁదనకరముల
 నల్లనల్లనభువియెల్ల నావరించు
 భానుమూర్తియనంగ నీబంటు దేవ
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

కేశవరని:— మెదడుకుచలవచేయును, వెంట్రుకలను మనోహరముగాపెంచును. కుదుళ్లనుబలపఱచి, వెంట్రుకలూడుటఆ పును. ప్రతిశారీమణియు ఒక్క-బుడ్డినయినను గొనవలయును. వెల 1-0-0

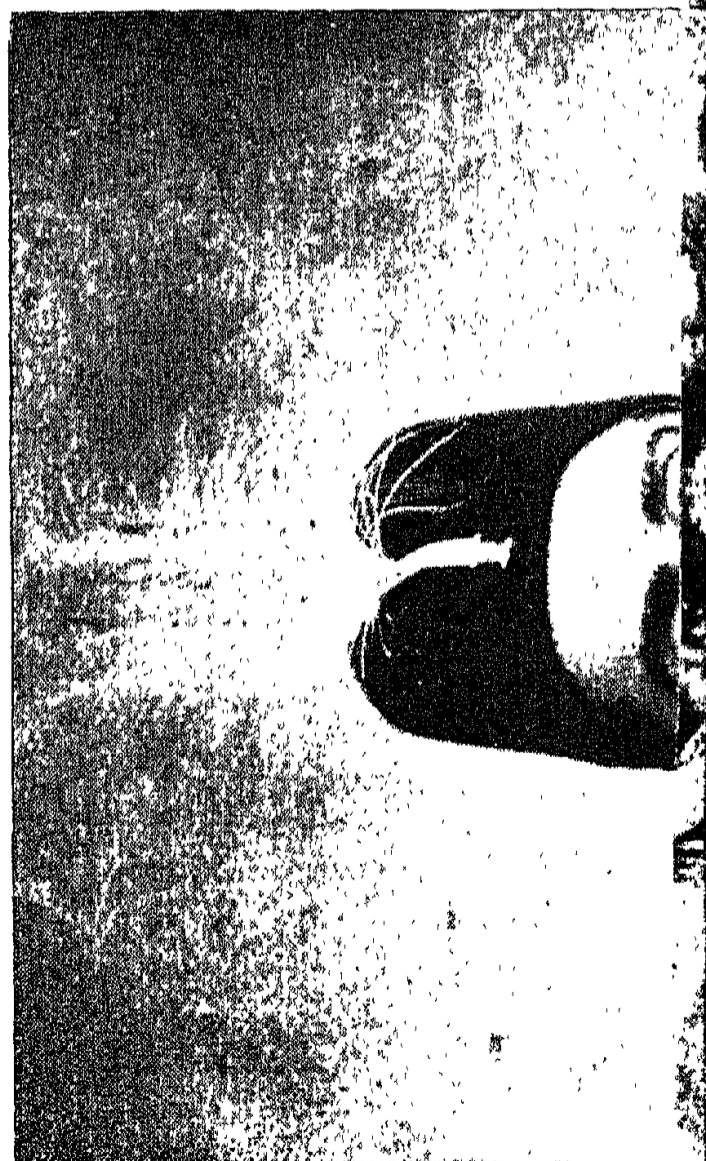

The Honorable Sir William Meyer.

గౌరవనీయులగు సర్ విలియం మేయరుగారు.

The Nawab of Banaganapalli.

ప. గౌరవనీయులగు నవాబు సయ్యదు మహమ్మదుగారు.

శారవనీయులగు వరదా కామేశ్వరరావు నాయుడుగారు.

శారవనీయులగు గుత్తి కేశవశిల్పిగారు.

శారవనీయులగు కృత్తివెంటి వేరరాజు పంతులుగారు.

శారవనీయులగు జి. రాఘవరావు పంతులుగారు.

ఆంధ్ర శతకములు.

(మ. రా. రా. శేషానిపల్లి-జెంగయ్య ది. ప. గారిచే
వ్రాయబడినది.)

ఆంధ్రంబున కావ్యములు పద్య, గీత్య, చంపూ
కావ్యంబులని త్రివిధములు. శతకములు మొదటి
తరగతిలోనివి. ఆంధ్రంబున శతకములు సంస్కృతము
నవలంబించి వ్రాయబడినవి. పండితోత్తములలో
ననేకులు శతకములు వ్రాయనందునను, వ్రాసిన గ్రం
థములలో గ్రంథకర్తల నామములుగాని, గ్రంథక
చనకాలములుగాని వివరింపబడనందునను, శతక
ములను గుఱించి విశేషము వ్రాయుట కలవిగాదు.
ఎవరును వ్రాయుటకుఁ బ్రయత్నము చేసియు నుండ
లేదు. ఏకాధోరణిన నొక్క విషయముం గూర్చి
నూఱుపద్యములలో వ్రాయబడిన గ్రంథమునకు శత
కమని పేరు. శతకములలో సామాన్యముగా నూఱు
పద్యములుండుట సహజమయ్యు, కొన్నింటిలో నూ
టికన్న నెక్కువయు, కొన్నింటిలో తక్కువయును
గలవు. వేణుగోపాలశతకము, భళిర కరివేల్పుశత
కము వీనిని కడపటిదానికి నుదాహరణంబుగఁ గైకొ
నఁదగు.

శతకముల రచన యొక్కాలంబున ప్రారంభమైనది
దృఢముగాఁ జెప్పటకు వలనుగాదు. ఇప్పటి రీతిననే
కవిత్రయమువారి కాలమునను శతకములుండెనని
నొక్క వక్కాణింప నాధారములుగలవు. శతకములు
నీతి వేదాంతములను బోధింప ననుకూలములగు మా
ర్గములగుటచే, నివి యాదిన జనించి యుండవచ్చును.
అప్పుడప్పుడు విషయములయం దభిరుచి తగ్గిన కొలది
శతకరచన తగ్గుచువచ్చెను. రానురాను గ్రంథకర్త
లిట్టి సులభమార్గమున నీతిని బోధించుటఁ దమ
గౌరవమునకు భంగమని తలఁచి, గాంభీర్యమైన ప్రబం
ధములను వ్రాయఁబూనిరి. ఆంధ్రంబున రమారమి

400 శతకములు వచ్చి, వీనిలో 200 శతకములే
కావలయున్నవి. రమారమి 150 గ్రంథములు
ముద్రణమునకి ప్రచురింపఁబడి యున్నవి. మిగిలినవి
వ్రాతలలోనున్నవి.

నీతి శతకములను కావలయు విశేషము లేవియని
మొదటిపద్య మొకంబున సంగం నారూపము
ననే పద్యములన్నియునుండుట. అనగా, మొదటిది
కందరూపముననున్న, చన్నియు వచ్చెయుండుట. మొద
టిపద్యముయొక్క కడపటిచరణమునుగాని, కడపటి
భాగమునుగాని ప్రతిపద్యముయొక్క కడపటి చరణ
ముగాగాని, భాగముగాగాని గైకొనుట. సాధారణ
ముగా (1) ఉత్పలమాల, చంపకమాల, మత్తేభ,
శార్దూల వృత్తములు (2) సీసము (3) కందము
(4) గీతములే శతకములందు వాడఁబడుచుండు. వీని
లో నుత్పల మాలాది నాలుగు వృత్తములే విశేష
ముగా నుపయోగింపఁబడుచుండు. రెండవది సీస
పద్యములు. కందగీతములు కడపటితరగతివి. నీతి
వేదాంతాది విషయములను బోధింప ననుకూలము
లగు మార్గములగుటచే శతకము లీపద్యములలో
వ్రాయఁబడుచుండె. మొదటి పద్య ఛందముననే
మిగిలిన పద్యములను వ్రాయుట వాడుక కొంతమాత్రీ
యున్నది. జానకీపతి శతకము, జానకీవర, కుమారీ,
శ్రీ కాళహస్తీశ్వర, మానినీ శతకములు లోనగు
కొన్ని గ్రంథములలోనుత్పలమాల చంపకమాలకును,
శార్దూల మత్తేభమునకును, భేదమును బాటింపక
వాడఁబడియున్నవి. దీనికి కారణ మీవృత్తములకు
గణవిషయమున విశేషభేదము లేమిం జేసియే. ఆధునిక
కవియగు శారదాంబయను నొక నారీమణి తన మాధ
వశతకమునందు పైనాలుగు వృత్తములను భేదము
లేక వాడియున్నది. మఱియు కుమారీశతకమునందు
మొదటిపద్యపు కడపటిపాదమును తక్కిన పద్యముల
కడపటి పాదములలో నుపయోగించి యుండలేదు.

- జులాబ్ మాత్రలు:—ప్రతిదినము ఒకమాత్రను రాత్రిపూట తినినయెడల మలబద్ధకోగమును మాన్పి, ఆకలినివృద్ధి చేసి,
జీవోగ్యమును కలుగజేయును, వెల 0—8—0 అమ్మతాంజనముడిపో. ధోర్లు, వాంబాయి.

కునూరి యనుమాట కొన్నింటియందు ప్రథమము నను, కొన్నింటియందు మధ్యను, కొన్నింటియందు కడపటి నుపయోగింపబడియున్నది. వీని కన్నిటికిని కారణము, శతకములు వ్రాయుటకు నిబంధనలు లేక పోవుటయే. శతకములు నెవరికిదోచినట్లు వారు వ్రాయఁబూనిరి. శతక ప్రారంభములో పీఠికలు వ్రాయుటలేదు. గ్రంథము విషయముతోనే ఆరంభ మగుచున్నది. కొన్నిటిలోమాత్రము గ్రంథకర్తపేరు కడపటి పద్యమున వ్రాయఁబడియున్నది. భద్రాద్రి రామశతకము, లావణ్యశతకములోనగు కొన్నిటిలో తప్ప తక్కినశతకములలో దేవతలు, ప్రాచీనకవులు, గురువులులోనగు వారిస్తోత్రములువ్రాయఁబడియుం డలేదు. ధూర్జటికవిప్రణీత మగుశ్రీ కాళహస్తీశ్వర శతకమునందును, రాజా భుజంగరాయవిరచితమగు మార్కండేయ శతకమునందునుతప్ప చిక్కిన శత కాంత్యములలో గద్యలుకానరావు. ఆంధ్రప్రబం ధము లందువలెనే, శతకములందును గ్రంథకాల మును దెలుపమి, ఆంధ్రభాషకున్యూనతనుగలిగించు చున్నది. వర్తమానకవులలోఁ గొందఱ తాలోప మును బోగొట్టి తమ గ్రంథములలో గ్రంథరచన కాలమును దెలిపిరనుటకు సంతసింపవలసి యు న్నది. అట్టివారు, మండపాక పార్వతీశ్వరకవి (వరా హనరసింహశతకము), జానపాటి కామశాస్త్రి (మా నిసీ శతకము).

మనమెఱింగినవానిలో మిగుల ప్రాచీన శతకము తిక్కనసోమయాజిచే రచింపఁబడిన శ్రీకృష్ణశతకము. జక్కన తండ్రియైన సిద్ధయ జన్నయమంత్రి, పాలకురికి సోమనాథుడు, ధూర్జటికవి, అయ్యలరాజు రామభ ద్రుడు, కూచిమంచి తిమ్మకవి, అడిదము సూరన, ఏను గ లక్ష్మణకవి, పుష్పగిరి తిమ్మన లోనగు కవిశిఖామణు లును కొన్ని శతకములను రచించియున్నారు. కూచి మంచిజగ్గకవి, జగపతిరాజు, సత్యవ్రాంతు భగవత్కవి,

మదినె సుభద్రమ్మ వీర లనేకశతకములు వ్రాసినట్లు తెలియ వచ్చుచున్నది; గాని, వారిగ్రంథములన్నియు దొరుకుటలేదు. ఇక్కాలంబున మహామహో పాధ్యాయబిరుదందిన కొక్కొండ-వేంకట రత్న కవిశిఖామణి, వ్యాసమూర్తి శాస్త్రి, వడ్డాది సుబ్బారాయఁడు, స ర్వారాయఁడు, మండపాక పార్వతీశ్వరకవి, జయంతి కామేశ్వరకవి, జానపాటి-కామశాస్త్రి, మఱికొందఱు కవులును కొన్ని శతకములను దోషములులేని మంచి శైలిన రచించియున్నారు. శతకములు వ్రాయుటకు విశేషపాండిత్య మవసరము లేమింజేసియు, విశేషక ట్టుబాటులు లేమింజేసియు, బద్యములు వ్రాయఁగల సామాన్య పండితులును శతకములను విస్తారముగా వ్రాసియున్నారు. పట్నమాసములకన్న పల్లెటూళ్ల యందే శతకము లధికముగా నభ్యసింపఁబడుచుండు. కష్టదుఃఖములకు లోనైన వారు భగవంతుని యను గ్రహమును బొందఁగోరి శతకరూపమున వారింబ్రా ర్థించిరి. భగవంతుని యనుగ్రహమును బడసినవారు తమసంతోషాతిశయము శతకములువ్రాసి వెల్లడి పఱచిరి. రాజానుగ్రహము గోరినవారు స్తోత్రపాఠము లచే రాజులను ముఖస్తుతి చేసిరి. రాజనిండఁజేయఁ గోరినవారు నట్లే శతకరూపమునఁజేసిరి. నీతివేదాంత బోధకులు, తమ నీతివేదాంతములను శతకరూపము చే నుపదేశించిరి. శృంగారరసమునం దాసక్తిగలవారును పరునియందలితప్ప లెన్నఁగోరిన వారును శత కములచేఁ దమ యభిప్రాయములను వెల్లడి పఱచిరి. ఇట్లు పలుకారణములచే నేర్పడిన శతకములను 6 త రగతులుగ భాగింపవచ్చును. అవియేవియన (1) స్తో త్రము (Devotional) (2) వేదాంతము (Mystic) (3) శృంగారము (Erotic) (4) నీతి (Didactic) (5) నిం ద(Satirical) (6) వివిధములు (Miscellaneous).

(1) స్తోత్రము:—(Devotional). దాశరథీశత కము, రామతారక, నృసింహ, కాళహస్తీశ్వర,

గ్రహాణిస్తోత్రము:—రక్త బంక; జిగట విరచనములను మూడుపూటలతో కట్టివేయును. నాలుగుమాత్రలు తినినతోడ నే గుణము కనపడును. వెల 0—8—0. అమ్మతొంజనము డిపో. ఫోర్టు బొంబాయి.

దేవకీనందన, జానకీవర, మార్కండేయ, మాధవ, శ్రీవేంకటేశ్వర, జయరమారామ, సంజీవరామ శతకములు. ఇవిముఖ్యములైనవి. వీనియంద భగవద్భక్తి స్ఫురించుచున్నది.

(2) వేదాంతము (Mystic). ఈ తరగతిశతకము లలో ననేకములు శూద్రులగు యోగులచే రచింపఁ బడినవి. ఇవన్నియు, సర్వజనసోదరభావమును, ఆత్మకర్తవ్యమును బోధించుచున్నవి. వీనిలో ముఖ్యములైనవి;—వేమనపద్యములు, భద్రాద్రి రామశతకము, సిద్ధరామ, మానసబోధ, భాస్కర, చంద్రశేఖర, సంపంగిమన్న, చిత్తశతకములును, సుభాషితరత్నావళి యనునవి. వేమనపద్యములు వేమనయను యోగిచే రచింపఁబడినవి. సులభ శైలిన వ్రాయఁబడి వేదాంత నీతులను మనసెక్క చక్కగా బోధించుచున్నది. గ్రామవాసు లీ గ్రంథమును విశేషముగా చదువు చున్నారు. భాస్కరశతకము గంభీరమైన శైలినవ్రాయఁబడి వేదాంతమును, ప్రపంచోపయోగమును వెక్కు ముఖ్య విషయములను బోధించుచున్నది. ఈ గ్రంథమునందలి ప్రతిపద్యము నేదో యొక నీతి నుపదేశించుచున్నది. ఈ క్రింది పద్యముల నుదాహరణంబుగఁ గైకొనదగు.

చ. చదువది యెంత కల్గిన రసజ్ఞత యింతుక చాలకున్నయ, చ్చదువు నిరర్థకంబ గుణసంపద లెవ్వరు మెచ్చరచ్చటం, బదనుగ మంచికూర నలపాకముఁ జేసిననై న యందు నిం, పొదవిన యుప్పులేక రుచి పుట్టగ నేర్చు నటయ్య భాస్కరా.

చ. వలవదు క్రూరసంగతి యవశ్య మొకప్పుడుచేయఁ బడ్డచో, కొలదియెకాని యెక్కువలు గూడవు తమ్ములపాకలోపలం, గలసిన సున్నమించుకయె కాక మరించుకయెక్కువైనచో, నలుగడ చుట్టు చుట్టుమని నాలుక పొక్కకయన్నె భాస్కరా.

ఉ. ఊరక సజ్జనుం డొదిగియుండిననై న దురాత్మకుం

సరి. మోక్షము మోక్షమునకాదు నేయుట వాచివ్యము. నీయు నూకటకములు చేరిన నై నను బెట్టునుండగాఁ, కేరచి నిగిపోఁ గొరుకు చి మ్మటకేమి ఫలము భాస్కరా.

ఉ. కట్టెడిప్పితాముచేల గాగ్యము నేయుచు నుండిరే నిబోఁ, బుట్టించినానినైన విషపోషణకార్యము దు ర్తిదాంధముం, దొట్టినరావణాసురునితో నెడబా సి విభీషణాఖ్యుడౌ, ప్టువరాముచేరి చిరపట్టము గట్టుకొనంజె భాస్కరా.

సుభాషిత రత్నావళియనుగ్రంథము సంస్కృతము నందలి భర్తృహరి శతకమునకు భాషాంతరీకరణము. ఇది నీతి శృంగార వైరాగ్యము లనుమూఁడు భాగములుగ విభజింపఁ బడియున్నది. ఏనుగ లక్షణ కవిచే రచింపఁబడినది. సులభమును మనోహరము నగు శైలిన వ్రాయఁబడినది. ఇందు మిగుల నుపయోగకరమగు నీతులుగలవు. గ్రంథవిషయమును దుర్జన పద్ధతి, శౌర్యపద్ధతి, కర్మపద్ధతియను మూఁడుభాగము లుగా భాగించియుండుట బహు చమత్కారముగా నున్నది.

(3) నీతి (Didactic) జనసామాన్యమునకో లేక ఎవరికైన నొకరికో నీతిని బోధించుట వీనియుద్దేశము. వీనిలో ముఖ్యములైనవి:—సుమతిశతకము, ఫక్కి వెంకట నరసింహకవి, సుబ్బయ్యకవి వీర్లచే రచింపఁబడిన కుమారీ శతకములు, పిలకా వెంకటకృష్ణయ్యచే రచింపఁబడిన కుమారీశతకము జయంతి కామేశ్వర పండితులచే రచింపఁబడిన జానకీవర శతకము, జానపాటి కామశాస్త్రిలచే రచింపఁబడిన మానినీ శతకము, భూలోకనాథ శతకము మొదలగునవి. సుమతిశతకము ఇహలోకజ్ఞానమును బోధించుచున్నది. వేమన పద్యము లందలి భావములే యిందు ననేకములు వివరింపం బడియున్నవి. వేమన పద్యములు ఇహలోక పరలోకనీతులను బోధించుచున్నవి. వేమనశతకము

అమృతాంజనము:—పారివడ్డ నితక న శతక దివ్యోపధములుగలవు. ఆంధ్రదేశమందు వీరికి ర్తి విజృంభించి యున్నది.

అమృతాంజనముడిపో. ఫోర్టు, బొంబాయి అని చూచికొనవలసినది.

లో ననేకశతకము లిమిడియున్నవి. ఈ రెండుగ్రంథములును మిగుల సులభశైలిన వ్రాయబడి, పండితులకును, పామరులకును, బాలురకును, వృద్ధులకును మిగుల సుపయోక్తములగుటచే, పల్లెటూళ్లయందు విస్తారముగా చదువబడుచున్నవి. అయితే వానిసారమును గ్రహించి చదువువారు కొందఱె. పెద్దలును, పిల్లలును వానిసారమును గ్రహించి అనుష్ఠానమునకుఁ దెచ్చినయెడల జనులు విశేష వివేకులై, యిహలోక పరలోకసుఖములంది దేశము బాగుపడుననుట కించుకైన సందియములేదు. కుమారీశతకములును మానినీశతకమును స్త్రీలు తమ భర్తలయెడను, ప్రపంచములోను నడుచుకోవలసిన ధర్మములను దెలుపుచున్నవి. మృదుమధురశైలిన వ్రాయబడియున్నవి. మానినీశతక గ్రంథకర్త గ్రంథవిషయమును, పతిభక్తి, శిశుపోషణ, విద్యాలాభము, దుర్జనత్యాగము లోనగు భాగములుగ విమర్శించి స్త్రీలనీతిని ముద్దులు కొలుకుమాటలతో సులభశైలిన బహుచమత్కారముగా వ్రాసియున్నాఁడు. నీతి విషయమునను, దృష్టాంతవిషయమున నిది భాస్కరశతకముం బోలియున్నది. బాలికల కిది పాఠశాలలందు నేర్పఁదగిన గ్రంథము. శతకములను వ్రాయువా రీగ్రంథము నాధారముఁ జేసికొని వ్రాయుట యుక్తము.

వెంకటనరసింహకవిగారి కుమారీశతకము.

క. మృతియైనను బ్రతుకైనను
బతితోడనే సతికిఁ జెల్లు బతిఁబొసినయా
బ్రతు కొకబ్రతుకా జీవ
స్తృతిగాక వధూటికెన్న నిదియుకుమారీ.

క. తా నమ్ముడు పోయెనన్
దీనుండగు ధవునియార్తి దీర్చుటసతికిన్
మానము చంద్రమతిజల
జాననదలపోయవలయు నాత్మఁగుమారీ.

మానినీశతకము.

ఉ. నిండినకూర్చి దంపతులు నిల్చినసాగును గాపురమ్ము
లే, కుండినసాగునేయితరు లొద్దికలెన్నియొ చెప్పఁ
బూనినన్, బండిలరెండుచక్రములు బాగుగనుం
డిన బొఱుఁగానికా, కుండినబొఱునే హయము
లూతగలాగిన దానిమానినీ.

ఉ. ఆలుమగండుపాపలకు నాపదవచ్చినవేళ యిల్లుగ,
గ్గోలుగ నేడువం దగదు కూరిమియెంతగ నున్నధై
ర్యమున్, దూలగరాదు దూలినను దోచదు బు
ద్ధికుసాయమేమియున్, దాలిమిజెంది కష్టములద
ప్పకొనన్వలెగాక మానినీ.

చ. తెలియక మూఢురాండ్రు యువతీజనమెన్నడు వి
ద్యనేర్చెనీ, కలియుగమందు వట్టిపలుఁగాకులు పు
ట్టి రిదేమిపాపమో, వలదనిరట్టడుల్పఱప వారికి
జంకుచు విద్యమానితే, నెలుకల కోర్వలేక తన
యింటికిఁ జిచ్చిడు కొంటమానినీ.

కుమారశతకము బాలురు ప్రపంచమున ప్రవర్తిం
పవలసిన ధర్మములను బోధించుచున్నది, వై నాలుగు
గ్రంథములును బాలురకును బాలికలకును పాఠశాల
లందుపఠనగ్రంథములుగ నేర్పఁదగినగ్రంథములు.

(4) శృంగార(Erotic) ఇవి మోహమును వెల్లడి
పుచ్చు గ్రంథములు. వీనిలో ముఖ్యములైనవి కాం
తాలలామ శతకము, కలువాయ శతకము, లావణ్య
శతకము, భళిరకరివేల్పు శతకము, వీనిలోఁ గొన్ని
నీతిబాహ్యములుగ నున్నవి.

(5) నింద (Satirical) ఇతరుల నడవడికలయందలి
దోషములను వెల్లడిపుచ్చుటకు రచింపబడినవి. ఈ
రూపముననే ఒకరియందలి పక్షపాతబుద్ధి, నీచత్వము
లోభిత్వము, దూషింపబడినవి. రాజులయందును ప్ర
ధానులందును గలలోపము లిట్లెవెల్లడిపఠచఁబడెను.
ఈగ్రంథములందు నిందావాక్యములు మెండు. వేణు
గోపాలశతకము కార్వేటినగరము సంస్థాన పాలన

అమృతాంజనము:—గోప్పవైద్యశాలలో యుపయోగార్థమై బంపబడుచున్నది ఆశీకపేలు విక్రయము. మి
యంట - అమృతాంజనముండి తీరవలయును. కల 0—8—0

యందుఁ గల లోపములను దెలుపుటకు వ్రాయఁ బడినది. అడిదముసూరనచే రచింపఁబడిన రామలింగ శతక మక్కాలపురాజుల దురాకృతములను ఖండించుటకు వ్రాయఁబడినది. మహిషాశతకము, కవిచౌడప్పశతకము నీ తరగతిలోనివె.

(6) వివిధములు. (Miscellaneous) శిఖినరసింహ శతకము జ్యోతిషవిషయములంగూర్చి వ్రాయఁ బడినది. ఇందు స్వప్న ఫలము, శకునఫలము, పంచాంగ లక్షణము, తుమ్ములక్షణము లోనగు విషయములు విశదీకరింపఁ బడియున్నవి. మండపాక పార్వతీశ్వర కవిచే రచింపఁబడిన శరత్తారావళియును వరాహ నరసింహశతకము సింహాద్రియందలి శ్రీవరాహనరసింహ స్వామివారి కంకిత మొనర్పఁబడినవి. 27 నక్షత్రనామములును, అరువది సంవత్సరముల నామములును పద్యగర్భస్థముగ వరుసక్రమమున నిందు వివరింపఁ బడి యున్నవి. నరసింహయను దానియందలి హాకార ప్రయోగము బహుచిత్రము. ఊదాహరణంబుగ 2 పద్యముల నిందుఁ బొందుపరిచెద.

హస్తా నక్షత్రము.

మ. త్యజియించుకొ భవబంధ మంబరముచాయకొ నిస్తులానందుఁడై, నిజహస్తామలకంబుఁగాఁ గను గొనుకొ నిర్వాణలాభంబు నీ, భజనం బెవ్వని కబ్బు నాతఁడు పరబ్రహ్మాంబ వీవేకదా, యజహత్కొతుకదా వరాహనరసింహః సింహశైలాధిపా.

సౌమ్యసంవత్సరము.

మ. త్రిజగద్రమ్యము (సౌమ్యము) జ్వలతపశ్చేగమ్య మొనట్టిమూ, ర్తిజగన్తోహనమూ ర్తివై న తఱిఁ బేర్తిం బూనుటేకాని పు, ణ్యజనశ్రేణి కొసంగ నైతి నమృతంబంబిచ్చుచుంటిప్పు పు, ణ్యజనశ్రేణికి శ్రీవరాహనరసింహః సింహ శైలాధిపా.

జనసామాన్యమునకు శతకములయం దభిరుచి న హజముగాఁ గలిగి యుండుటచే, పండితోత్తములూ నులభశైలిన శతకములువ్రాసి అట్టివారికి నీతుల ను పదేశించి దేశమున కుపకారముచేయుదురు గాక యని నమ్ముచున్నాను.

అమృతాంజనము.

ఏపత్రికను చూచినను యీ చక్కనిబొమ్మ గానుపించుచుండును ! నిజమే, కారణ మొకటిగలదు. ఈ చక్కనిబొమ్మ అమృతాంజనము డిపో వారి ప్రకటనలను సూచించుచుండును. ఈ చక్కనిబొమ్మవలెనే ఆయకాషధములును చక్కగా గుణమునిచ్చును. ప్రకటనల నుచితముగా వ్రాయువారికి పంపుదుము.

చిరునామా:—
అమృతాంజనము డిపో,
భోర్లు, బొంబాయి.

ఆంధ్రకర్ణాటకుల బునరైక్యము.

(మ-రా-రా-శ్రీ. రాయప్రోలు, వెంకట సోమయాజులు గారిచే
వ్రాయబడినది.)

ఆంధ్రకర్ణాటక సజ్జనులారా! సుహృజ్జనులారా !

ఈనాచిన్ని విన్నపమును మీనెమ్మనములఁ దిరమ్ముగ నాటించుకొని సూచింపఁబడఁబోవుచున్న సత్ప్రయత్నములయెడ జాగరూకులై యథాశక్తిగఁ దోడ్పడుఁడీ! దేశాభిమాననిరుపమానోన్నతియెల్లయెడల వ్యాపించుచుండుటచే వింతయగు మెలకువతోనొప్పు నీదినములలోఁ బిన్నలుం బెద్దలుం దమతమనూత్నాభిప్రాయములఁ బ్రకటించుచుండుట సర్వులకు విదితమేగదా? “యుక్తియుక్తంవచోగ్రాహ్యంబాలాదపి అనిలోకోక్తి చాటుచున్నదిగాన, నాకంటెలోకానుభవమెక్కువగసాధించిన పెద్దలుమన్నించి యీనాపలుకుల నాలకింపఁ బ్రార్థితులు.

పూర్వకాలమున నాంధ్రకర్ణాటకు లొక్కపై యున్నయెడ విషయప్రసక్తిగల్గునుగాని లేకున్నఁ గల్గనేరదు; కావున విషయసమర్థన మించుక యావశ్యకము. భాషాతత్వజాతితత్వశాస్త్రములసహకారము లేక ప్రకృత విషయాద్యనుబంధవిచారము సవిస్తరముగఁ జేయుట దుస్తరము; సవిస్తరముగ వ్రాయఁబూనినచోనిదియు నొకగ్రంథమేయగును; గాన మార్గ సూచనమాత్రమే యత్నించెద.

ఆర్యులు వాయవ్యప్రాంతములనుండియు నుత్తరకురుభూములనుండియుఁ గొన్నివేల సంవత్సరములక్రిందట గుంపులుగావచ్చి యార్యావర్తభూమిని గ్రమముగా నాక్రమించుకొనిరి, మొదటసింధూనదీప్రాంతభూముల మనవారాక్రమించినది దాదాపుగ నెనిమిదివేల యేండ్లక్రిందటిమాట. తరువాత నుత్తరకురు

భూములనుండి నూతనముగ మఱికొందఱువచ్చి గంగాయమునాతీరభూములం జేరినది యెదాఱువేల యేండ్లక్రిందటివార్త. వీరునల్లని యనార్యులతో సంబంధ బాంధవ్యము లెక్కువసాగించిరని జాతితత్త్వాది శాస్త్రము లుద్ఘోషించుచున్నవి. వీరిలోదాదాపు ౧౪౦౦ సం॥ లతరువాతఁ గొందఱు బ్రాహ్మణులును, యదుదుర్వసుకుర్వంధక వంశజులై భారతయుద్ధానంతరము శేషించినవారగు క్షత్రియులు కొందఱును, బళ్ళిమ దేశములంజేరి వర్తకమునోడలవై సాగించుచు గుప్తులనియు వణిగనులనియు నూతన నామములనందిన వైశ్యులుకొందఱునుగూడి దండకాంణ్య ప్రాంత భూములను బంగాళాఖాతము పూర్వతీరమందలి దేశమునుజేరి యాక్రమించిరి. వీరేయాంధ్ర కళింగార్యులు. వీరలలోఁ గృష్ణయజుర్వేదశాఖవారగు బ్రాహ్మణులు మిక్కిలి మెండుగనున్నారు. వీరీదేశములలోఁ బ్రసిద్ధపరిచాలకులై యార్యనాగరికత నెల్లెడల వ్యాపింపఁజేసిరి. మ్లేచ్ఛదేశమునకై సాహసించి దండు వెడలిన ప్రథమసంస్కర్త లీయాంధ్రకళింగులే. ఇందుచేత నార్యావర్తవాసులువీరిని మొదట బహిష్కరించిరి. వీరాక్రమించినదేశమును బెక్కండ్రు బుఱులు మ్లేచ్ఛదేశమనియు నార్యావర్తమునం జేరినదనియు స్మృతులయందునువచించినను వీరార్యులుకారని యేస్తృతికారులును వ్రాసియుండలేదు. జాతితత్త్వ భాషాతత్త్వ శాస్త్రములు దీనికి నుపోద్బలకములే యగుచున్నవి. చంద్రగుప్తునికేఁ బూర్వమందున్న నందరాజవంశము గంగాయమునాప్రాంత దేశపురాజవంశముకాదనియు నించుక పాశ్చాత్యపాఠసీకజనతారక్త మిశ్రతముగఁ దోచుచున్న దనియుం గొన్ని పాశ్చాత్యసభాతన చరితాంతర్గత విషయములచే నిరూపించవచ్చును. వీరికులాచారములును భాషావేషములును గంగా యమునానదీతీరవాసుల యాచారాదులకంటె మిక్కిలి భిన్నములై యుండెను. ఈజాతిజనంబులే

చెట్టయివంగనిది మ్యానయివంగునా? ఎప్పటికిని వంగదు. ప్రారంభదశలో దగిన చికిత్సనుబొందని జాడ్యము కల్గెములేని గుట్టమగును. అమృతాంజనము అన్ని చిల్లరజాడ్యములకు అమృతతుల్యము. బుడ్డివెల 0-8-0 అమృతాంజనముడిపో. ఫోర్టు, బొంబాయి.

యీజిప్టు, దక్షిణపాఠానీక, ఋభుదేశాది జనములవలె మిక్కిలిశ్రద్ధగల విగ్రహారాధకులై యుండిరి. వీరువిగ్రహ వ్యాపారమువలన ద్రవ్యార్జనయు జేయుచుండిరి. పంచలోహమయ విగ్రహములు వీరిమూలముగనే మన దేశమందుఁ బ్రబలియున్నవి. వీరిననాతనాచారము లిప్పటికిని గొన్నిప్రసిద్ధికెక్కిన కాయస్థవంశములు జూపట్టెడు. వీరివంశపురాజులు మగధరాజ్యమేలినపిదపఁ దత్సంబంధపు సంశమయ్యు యత్కించిద్వర్ణనూనత నొందినట్లు వాడుకొనఁబడు మూర్యవంశమునకు మూలపురుషుఁ డగు చంద్రగుప్తుఁడు చాణక్యమఁత్రియొక్క రాజ్యమంత్రాంగముచేతఁ జక్రవర్తిత్వమును సాధించి యీ కాలపు నాగరికతలోఁ జేరందిన పాశ్చాత్య రాజ్యాంగముతోఁ దులఁ దూగు సమస్తవిధములగు కట్టుదిట్టములను నిర్ణయించి ప్రతిభతోఁ బరిచాలించెను. ఈదినములలోనే మొట్టమొదట గ్రీకులనఁబడు పాశ్చాత్యుల నాగరికతకు, మనప్రాచ్య నాగరికతకు సమావేశము కలిగియుండెను. ఇట్టి సంకరమహిమచేత కొన్ని గుణదోషములు మనలను సంక్రమించినవి. భిన్న దేశీయభిన్నజాతీయనాగరికత లొక్కటఁ గూడినప్పు డిప్పగిది లోపాలోపములు సంభవించుట సహజమనియె సనాతనాధునాతన చరిత్రములన్నియు నెల్లెడలఁ జూటుచున్నవి. మనభారతవర్షమున నిట్టి కల్లోలములు మిక్కిలిసనాతనయగుములనుండి సంభవించునట్లు మనచతుర్వర్ణ నిర్ణయము సూచించుచున్నది. ఈకాలమున (క్రీ॥ పూ॥ ౧౦౦౦. లనుంచి 3౦౦-వరకు) ౧౦౦౦ BC-3౦౦ BC) సంభవించిన సంఘసంస్కరణ విషయములలోఁ దైత్తిరీయ శాఖవారగు నాంధ్రబ్రాహ్మణులు కొంతవఱకనుకూలపడి సమరసమగు శాంతిని దేశమునకు సమకూర్చినట్లుతోఁచుచున్నది; కాఁబట్టియే వీరుతమజాతికి నొన్నత్యముం దేజాలియుండిరి. ఈసమున్నతి పూర్వచోళమండలతీరమునుండి మగధరాజధానిని దరువాత, గో

దావరీనద్యుత్పత్తి స్థానప్రాంతములందలి ప్రతిష్ఠానపురమును జేరితత్ప్రాంతముల నావిర్భవించి దాదాపుగ నై దుశతాబ్దములవరకు నెల్లెడల నిరంకుశప్రతిభఁజూపెను. ఆదిశంకరులు లీకాలమునందే మనవారిచేఁ బురస్కరింపఁబడి దిగ్విజయముచేసెను. బౌద్ధతంత్రములందలి సద్గుణముల సంగ్రహించి దుర్గుణములను, దద్దుర్గుణపోషకులగు బౌద్ధసంస్కర్తల న్నిరసించి దేశమునుగాపాడి సహస్రముఖముల నపాయనిరాసము చేసిన యీయాదిశంకరుంగొనియాడ నెవ్వరుసమర్థులు. హియోత్సాంగు చీనానుండి వచ్చినప్పుడు మన దేశమున్నస్థితి ననేకులు వర్ణించియున్నారు. ఈదేశమాదినములలోమహాబలిష్ఠులగుచీనారాజులయొక్కయుం బాశ్చాత్యులయొక్కయు వశముగాకుండుట కీయాదిశంకరులు గల్గించి పోయినమతమూలకమై సర్వతోముఖవికాస మొందిన క్రొత్తవేడిగలప్రజ్ఞాసూర్యోదయమే ముఖ్యసాధకమైయుండెనని చరిత్రయను దుర్భిణితోఁజూచినయెడఁ దెల్లమై యుల్లములకుం గోచరింపఁగలదు. ఇంతకులోఁగడగల్గిన సర్వదేశీయజాతీయ భాషాజనసమావేశముచేతఁ బూర్వమగధ దేశపుటర్ధమాగధిభాషయే నూతనవైఖరులంజెంది వ్యవహారానుకూలమై సమస్తజనాదరణీయమగుటకై బౌద్ధమతము నాలింగనముచేసి మనయమరావతీనగరప్రాంతపు కృష్ణాతీరభూములందలి పామరజనులచే నాదరింపఁబడుచుండెను. అంతటఁ బొడచిన శాంకర సూర్యోదయ తేజస్సుసంస్కృతసమవాగ్జాలముల నెల్లెడలజల్లులుగ 'వెదజల్లి వెచెను. అది మొదలుకొని విద్యా సంస్కరణమహిమచేతఁ గ్రొత్తకొత్తరంగుచీరెలంగట్టి నూతనాంధ్రవధూటి యీమన దేశములఁ దప్పటడుగులువేయసాగెను. అంతట నాంధ్రదేశప్రాంతములం బల్లవులనఁబడు పాఠానీకులు భృత్యకోటిగ మొదటఁ జేరి చాలుక్యనూతన రశ్మి యుదయింపక పూర్వము కొన్నిచోట్ల రాజప్రతినిధులై క్రమశఃరాజ

హిందూమహాయుగము:—విక్రమఁడు, శాలివాహనుఁడు, చంద్రగుప్తుఁడు, అశోకుఁడు, మొదలయిన రాజులచరిత్ర లిందుగలవు. నిజమయిన హిందూదేశచరిత్ర మిందువ్రాయఁబడినది. వెల 1.0-0 మే నేజరు, విజ్ఞానచంద్రిక, చింతాద్రిపేట, మద్రాసు.

పదవినంది వారీయాచార భాషావైఖర్యాదులతో మన దేశపునాగరికతను మార్చసాగిరి.

ఇ త్తరిశాంకరమతమంతగ వ్యాపింపక బ్రాహ్మణేత రవర్ణ భూయిష్టమై ముఖ్యముగ జైనమతావలంబియై నెగడు మహిశూరకొంకణాదిప్రాంత పశ్చిమతీరభూ మి మనయాంధ్ర బ్రాహ్మణులచేతను మఱికొందరు గౌ డ బ్రాహ్మణులచేతను సంస్కరింపఁబడసాగెనుగాని జై నబౌద్ధాదిమతములలోని దురాచారములుపోక విజ యనగర రాజ్యలక్ష్మీవీక్షణములుప్రసరించువరకు శాం కరమతమున్న తి నిటఁగాంచదయ్యె. అందుచే సంస్కృ తవాణి సిగ్గుపడినట్లు తలంచి బ్రాహ్మణేతరకులములం జేరకుంటచేత నచ్చట పురాతనదేశీయ పాళీభాషావై ఖరియై తత్సమరహితమై నెగడి యాంధ్రమునకుం బెద్ద క్కయననొప్పి పురాతనకన్నడమనుపేరు నీకాలపుపం డితులుంచఁ దగినవై ఖరితో బహుజనములకాప్రాంత ముల వ్యవహారభాషయై యొప్పుచుండె, ఈ దేశమం దు బ్రాహ్మణులు మొదటినుండి తక్కువగుటచే గౌడ బ్రాహ్మణులు గంగావంశపురాజులతోడను, వారుచే యఁగల సత్కారకాంక్షచే దరువాత గంగావంశపు రాజులపరిపాలనకాలములందునువచ్చి నివాసస్థులగు చువచ్చిరని శాసనములను శాసించుచున్నటులే, కన్నడ మునకును దెనుంగునకును “వబయోరభేదః” అనున ఊరలక్షణము పొడగట్టుచున్నది. మఱియు హూణజా తులు మన దేశము నల్లక్షల్లాలము చేసినకీర్తి||శ||మూడ వ, నాల్గవ శతాబ్దములయందు వారిజాతులుం బాస లుంగొంతనఱకు మనలో సంకరమునుగల్గించినం దుకుఁబు రాతనపాళీభాషతో నెక్కువ బౌద్ధవ్యమును వర్ణ సామ్యమును దనయావనదశవఱకు విస్పష్ట ముగఁజూపు నీకన్నడభాషయొక్క వై ఖరిలో సూచ కాంశములుగలవు. ఇప్పుడు హుంగరి దేశములో వాడఁబడుచు హూణులభాషయొక్క ప్రకృతరూపమ ఱదగియున్న హంగేరియన్ భాషలోవలె నీకన్నడభాష

లోఁగూడ “హ” కారము మనభాషలలో పకారస్థాన మునంగాన్పించుచున్నది. అందుకు హణ్ణు (కన్నడము) = పండు (తెనుఁగు)వంటి యుదాహరణము లనేకములు గలవు. హూణులు మన దేశమువైన దండెత్తినపిదప గన్నడమను నామమందిన భాషావై ఖరి మనయాం ద్రభాషనుండి చీలి పడమటి దేశములఁ గాలక్రమమున వ్యాపించి యొకనూతన వికృతిభాషయై నూతనరూప ము నందినదనుటకుఁ బై విషయములేగాక యనేక భా షాతత్త్వాంశములు నిదర్శనములగుచున్నవి. సంపూ ర్ణ భాషానుభవము సంపాదించఁజాలని పాశ్చాత్య భాషాతత్త్వజ్ఞులు దీనివిషయమై యెట్లెట్లు వ్రాసి యున్నను గీర్తి శేషులగు శేషగిరిశాస్త్రి గా రీయుభ యభాషల సమీపసంబంధ బౌద్ధవ్యము సంగీకరించి యున్నారు. ఇందుచే వీరియూహలన్నియు సత్యము లనిగాని, పాశ్చాత్యుల వ్రాతలన్నియుఁ దప్పలని గాని నాతలంపుగాదు. పాశ్చాత్యులలోఁ బెక్కుం డ్రొకరినిజూచి మఱియొకరు ద్రావిడభాషలోఁ జేర్పఁ బడిన యాంధ్రకర్ణాటకములకును వారు నిర్వచించిన యూర్య భాషాకుటుంబమునకును సజాతీయసంబంధము పొసఁగదని వ్రాసియున్నారేకాని కార్టెల్ దొరగారి వలె స్వానుభవముతో వ్రాసినవారు కారు. కార్టెల్ దొరగారె యీకాలమునఁ దమ ద్రావిడభాషా వ్యా కరణతత్త్వమును వ్రాసినచో నెన్నిసంగతులను దిద్ది యెన్నిరంగులువెట్టి సత్యాన్వేషకులలో మఱింత వ న్నైకెక్కుచుండిరో !

కాని యిటీవలిభాషాతత్త్వ పండితులగు గ్రియ ర్నన్ రిస్టీ మొదలగు దొరగార్లును గొంచెము త్రోవకువచ్చి యాంధ్రమునుమాత్రము వేరుచేసి ద్రావిడార్య భాషాకుటుంబములకు మధ్యవర్తిగానెం చి వర్ణించియున్నారు. నాప్రకృతవాదమేమన నాంధ్ర మును బృథక్కరించుటకొప్పకొన్నవారు కన్నడముం గూడ నీమధ్యస్థమగు నాంధ్రకుటుంబముననే చేర్చ

జాగు: — కాలమును దొంగలించు దొంగ. కాలవిలంబమువలన జాడ్యము పుద్ధియగును. ప్రథమావస్థయందే అమృతాం జనము నుపయోగించుదు. దగ్గు, తొమ్ములో భారము, శరీరమందలి పోట్లు, మొదలగు వానిని తక్షణమేమాన్పును. నెల 0-8-0.

వలయును. ఈయభిప్రాయము రెనెండ్ కెట్టెల్లోర గారికిం బ్రతికూలముగాదు. మఱియుం దీనిని లిపిశాస్త్రజాతిభాషాతత్వచరితాద్వంశములు పుష్టికరించుచున్నవి. వీనిం జర్చింప నిది యదనుగాదు.

కాని మనయాంధ్రకర్ణాటకలిపియే మహాప్రచీనమనియు, దీనినుండియే పురాతనమైన చీనా యిజిప్టు దేశముల లిపులుతప్పఁ దక్కినలిపులు కొంతవఱకు మనవణిగ్జనులచేత నెల్లెడల వ్యాపింపబడినవనియు నిస్సంశయముగ నేనిరూపింపఁగలను. ఇదియు నిప్పుడు వ్రాయఁబూనిన గ్రంథవిస్తరమగును. వివాహాదులం దలి నడవడులలో స్త్రీ పురుషులు బట్టకట్టు, బొట్టు జుట్టులలో నాంధ్రకర్ణాటకులకు భేదము లేమియులేవు. శ్రీనాథాదికవిశ్రేణులు గనుక నే కర్ణాటభాషాంధ్ర భాషాశబ్దములం బర్యాయపదములఁ జేసి వాడియున్నారు. కావున నాంధ్రకర్ణాటకులును వారిభాషలును లిపులుఁ బూర్వమం దొక్కమూలము నాశ్రయించినవెయని విషయసిద్ధి యధోచితముగఁ జేసి ప్రకృత మనుసరించువాఁడ.

ఉత్తరదేశపు దేవనాగరలిపి విస్తారకసభవారు పూనుకొని చేయుచున్నప్రయత్నము మనకెల్లరికం దెల్ల మెగదా ! వారిప్రయత్నము వెక్కువిధముల శ్లాఘాపాత్రమె. కాని యాంధ్రకర్ణాటకులును ద్రవిడమలయాలదేశస్థులును, బ్రకృతకాలమందలి స్థితి గతులంబట్టి విచారించినయెడ, నీనాగరలిపి విస్తారకనూతనోద్యమమునకై ప్రయత్నింతురనినాకాశ లేదు. దీనివిషయమై మొన్న మొన్న బరోడాలో జరిగియున్న సభలోఁగూడ భిన్నాభిప్రాయములే గన్పట్టుచున్నయవి.

ఇదివరకు మదరాసు సర్వకళాశాలలందు వాడుకలోనున్నది ద్వితీయభాషా విషయకములగు చట్టములంబట్టి సంస్కృతభాషకును దేవనాగరలిపికిని మిక్కిలి ప్రోత్సాహము గలిగియుండెను. బ్రాహ్మణేతరుల కివి

రుచింపకున్నను, బాపలునూత్రముకొందరు మేల్కొని తమబిడ్డలకివి నేర్పచు నేర్పించుచుండుటచేతఁ బ్రవేశపరీక్షలోఁ బ్రథమకళాపరీక్షలో నేటేట దాదాపు గ నై దువేలవిద్యార్థులు పరిశ్రమచేయుచుండిరి. ఇప్పుడో, యీక్రొత్తకట్టుబాట్లు మనయభ్యుదయమునె కట్టివేసి బాధించుచున్నవి. సంస్కృతభాషను బ్రథమకళా పరీక్షకై యీ 20 మండలములలో నిష్ఠ జదువువార లిరువదివల్ల రెననుండురో యుండరో. ఇది యతిశయోక్తి లేకమైనఁగాదు. మతవిషయక శ్రద్ధాభక్తు లంతరించినవిగాన నిండ్లలో మనవారలలో బ్రాహ్మణ విద్యార్థులుగూడ దేవనాగరలిపితో సంస్కృతమును జదువంబోరని నిస్సంశయముగ సూచింపవచ్చును.

ఇక దేశభాషలకుమాత్రము హెచ్చరిక కల్గవచ్చునుగాన కూపస్థమండూకములవలె వారివారి మాతృభాషలే కళాశాలల విద్యార్థులు చదువఁబూనుదురుగాని యితరములం జదువరుగాన సంస్కృతము సామాన్య భాష కానేరదు. ఇంగ్లీషుభాషయే సామాన్య భాషయగును. మఱియు దేవనాగరలిపి నిఁకముందు మరువసాగుదురేగాని చదువసాగరు. కాని స్త్రీల కీహూణభాషయుఁ జదువ వీలుండవుగదా!

కాని యిట్టిదురవస్థలో మనము మనయాంధ్రకర్ణాటకలిపిని సంస్కరించి యొక్కటే చేయవచ్చును. ఇంటగెలిచి అచ్చగెల్వలెఁగదా. ఇదియేయింటగెల్చుట ఇదిసులభ సాధ్యము. ఇది మూఁడుకోట్ల యిరువదిలక్షల జనులకు సామాన్యలిపియగును. ఇట్లె యాంధ్రకర్ణాటకభాషలను మఱియు సతీశయముగఁ దత్సమ్ భూయిష్ఠములం జేసి పండితపామరులు వాడసాగినయెడల భాషయు నొక్కటే కావచ్చును. మద్రాసు రాష్ట్రములోని యుత్తరపుజిల్లాల నొక గుంపుగా దక్షిణజిల్లాలను వేరొక గుంపుగాఁ జేసిన నూతనసంస్కరణపుచట్టము లీమనయుద్యమమునకుఁ దోడ్పడఁగలవు.

అమృతాంజనము:— 'తమతమ నెలవులుదప్పిన తమమిత్రులు శత్రులగుదురు'. రోగము మితిమీరినను అమృతాంజన మెప్పటికయినను శత్రువుగాదు. వందలకొలది యోగ్యతాపత్రము లీయబడినవి. వెల 0—8—0

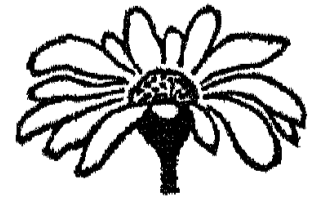
హూణభాష నారంభించువారు పెద్దచ్చక్కరములు, చిన్నచ్చక్కరములు, పెద్దవ్రాతక్కరములు, చిన్నవ్రాతక్కరములని నాల్గు తెఱఱగుల లిపుల నెల్లునేర్చుచు న్నారోయట్ల మనవారికిఁ గర్ణాటకలిపిని బెద్దక్కరములనుగా మనలిపిని జిన్నక్కరములనుగా స్వదేశ పాఠశాలలో నై నను నేర్పించుట సులభసాధ్యము. హూణభాషలోఁ బెద్దక్కరముల నుపయోగించుచోటుల మనమును దదనుగుణముగ, గర్ణాటకలిపిని వాడుట వలన లాభమున్న దేగాని నష్టమేమియు లేదు, కష్టమిసుమంతయునుండదు. మఱియునలంకారార్థమగు లిపియని భావించి నాగరలిపినిసైతము నేర్పవలసినమాఁడవలిపిగా బాలురకు నేర్పించుండవచ్చును. నాగరిప్రచారిణి సభవారినిగూడవత్తులను గ్రిందనే యిచ్చువాడుకను సర్వసామాన్యముగ నంగీకరింపవేడుకొని, వారియుద్యమమునుకొ సులభసాధ్యముకొ జేయవచ్చును. ఈలిపులమూటినికొ గ్రహించుటకై యక్షరాభ్యాసమైన బాలురకు నొకసంవత్సరము కొల్లకొల్ల గఁజాలును, మఱియు నూతనముగ నచ్చొత్తింపఁబడు గ్రంథములీ నవీనపద్ధతి ననుసరించునట్లు చేయుట యావశ్యకము.

మఱియు నీలిపిసంస్కారణ వసరమున (గొన్ని నూతనచిహ్నముల (ఇంగ్లీషు f=orఫ, తురకల-xorక, 4=ష)ను మనలిపిలోనికి (దెచ్చుకొనవలసియున్నది. ఇకముందు దేశభాషామానదాయక విద్యాశాలలం బ్రతిజిల్లాకు నొక్కొక్కటియైననుండునట్లు స్థాపించుటకై మహాప్రయత్నములు తప్పక చేయఁబడునని నమ్మదగును; కావున నట్టిపాఠశాలలకు మూలకందమనఁదగు దక్షిణదేశ విశ్వవిద్యాలయము నొక దానినిగాని లేక, యాంధ్రకర్ణాటకుల కొక్కదానిని ద్రావిడమలయా

లీయులకును మఱియొకదానిగాని యేర్పరచుట యత్యవసరమగుచున్నది. కేవల స్త్రీలవిద్యాభివృద్ధిని గోరి యైన నీమహాత్కార్యమునకుం బూనుకొనకతప్పదు. మనస్త్రీలు హూణవిద్యల నభ్యసించుటయు నందుచే మనదేశమునకు క్షేమంకరు లగుటయుం గలలోని వార్తలని నుడువవచ్చును. ఇట్టి దేశీయవిద్యాశాలలు పదిపండ్రెం డగుటతోడనే సర్వకళాశాలా [విశ్వవిద్యాలయ] నిర్వహణమిఁట సుకరముకాఁగలదు.

అథవా, మైసూరురాజ్యమువారు దయతో బెంగుళూరులో స్థాపింపఁదలంచిన సంస్కృత విశ్వవిద్యాలయములో నాంధ్రకర్ణాటకముల నుపభాషలనుగా నంగీకరించునెడ మనకార్యము క్రొద్దిలోఁ జక్కపడును. దీనివిషయమై మైసూరురాజ్యస్థానమున నేర్పుతోఁ బ్రయత్నించుట సులభసాధ్యమనితోచెడిని. ఇకముందు దేశభాషా వచనరచన సర్వపరీక్షలలో నత్యావశ్యకమగుంగాన దానినికూర్చి పెద్దలందఱుం గూఢి యిదమిద్దమని కొన్నికట్టుదిట్టములను సంధి మొదలగు వ్యాకరణవిషయములం గురించి నిర్ణయింపక తప్పదు. మఱియు నిట్టివిషయముల ననేకములకొ బుద్ధిమంతు లొక్కచోకొ గూఢి సంప్రతించుకొనుట మిక్కిలి యావశ్యకముగాఁ దోచుచున్నయది. ఇందుకై యొకయాంధ్రకర్ణాటక మహాసభ నాహ్వానము చేసి మహాజనాభిప్రాయములఁ గైకొని కొంతపనిచేయుట భాషాభిమానులకుకొ దేశభాషామానులకుకొ ముఖ్యకర్తవ్యమని నేనమ్ముచున్నాఁడను.

శ్లో. స్వస్తిప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాన్యా య్యే నమార్గేణ మహీంమహీశాః, గోబ్రాహ్మణేభ్యః శుభ మస్తు నిత్యం లోకాస్సమస్తాః సుఖినోభవంతు.

అమృతాంజనము:—ఎక్కడజూచినను అమృతాంజనము ప్రకటనలే? ఏ పత్రిక చదివినను, ఏ గ్రంథమెత్తినను నవియే గానబడును. ఎందువలన! ఏలననగా అమృతాంజనముయొక్కకీర్తి అంత విఖ్యాతమయినది. గాబట్టి!! వెల 0-8-0

సువర్ణ దేవాలయము.

(మ-రా-రా, కె. వి. లక్ష్మణరావు, ఎం. ఏ. గారిచే
వ్రాయబడినది).

పంజాబు దేశమునందు, అమృతసరంబను పట్టణంబుకలదు. సిక్కు మతావలంబులకు అది యొక మహాపుణ్యక్షేత్రము. పదునైదవ శతాబ్దమునందు నానకుండను సత్పురుషుఁడొకఁడు పంజాబు దేశము నఁబుట్టి హిందూముసల్మానుల యొక్కభావము సాధించుటకై నూతన మతము నొకదానిని స్థాపించెను. ఆ మతమును స్వీకరించిన వారికందఱికిని సిక్కులని పేరు. వారి మత సిద్ధాంతములను వారి మతాచార్యుఁ డేగ్రంథమునందు వ్రాసియుంచెనో దానికి 'గ్రంథసా హెబ్' అనిపేరు. ఈ గ్రంథము నుంచుటకు నిర్దిష్టపఱచిన స్థలమే సువర్ణ దేవాలయ మని పింఱుకొనును.

అమృతసరపట్టణము పంజాబుకు రాజధాని యైన లాహోరు పట్టణమునకు ముప్పదిరెండు మైళ్ల మీదరావి బియాస్ నదుల నడుమనున్నది, సిక్కుల నాల్గవయాచార్యుఁడగు రామదాసు క్రీస్తుశకము 1521-వ సంవత్సరము నందీపట్టణమును గట్టించి యచ్చట నుండరమైన యొకసరస్సును నిర్మించెను. అందు అమృతమువంటి జలముండుటచే పట్టణమున కాతఁడమృతసరంబని పేరిడియె. గ్రంథసా హెబునకై యామతాచార్యుఁడే సువర్ణ దేవాలయము నిర్మించెను అప్పటినుండియు సిక్కుమతము క్రమ క్రమముగా నభివృద్ధిఁ జెందదొడఁగెను. రామదాసులవారు ఐరమ పదము నొందినతరువాత హరగోవిందులు, హరి రాయలు, హరకృష్ణులు, తేగ్ బహద్దరు అనువారు గురుపీఠమువై క్రమముగా నాసీనులైరి ఈ మతాభివృద్ధింజూచి యొర్వలేక ఔరంగజేబు బాదుషహా,

పదునాఱవందల డెబ్బదియైదు సంవత్సరమునందు తేగ్ బహద్దరును చంపించెను.

తేగ్ బహద్దరునకు గోవిందుండను చిచింద్రీవంటి కుమారుఁడుగలఁడు. అదివఱకు శాంతచిత్తులుగా నున్న సిక్కువారికి రణసీక్షయొసఁగి ఈ గురు గోవిందులవారు రణవీరులుగా మార్చెను. కాని ఔరంగజేబున్నంత కాలము సిక్కులకంతగా జయము సంప్రాప్తమైనదికాదు, తరువాత మోగలు ప్రభుత్వము క్రమక్రమముగా బలహీనమైన కొలఁదిని సిక్కులు ప్రబలి వారు తమ చిన్న చిన్న సైన్యముల నన్నింటిని ఒక్కచోటఁజేర్చి 'సరహత ఖాల్సాయను ప్రచండసైన్యమును నిర్మించి చతరసింగ్ అనువానిని దాని కధిపతిగా నియమించిరి. ఆ సైన్యము పంజాబు దేశముచుండి మహమ్మదీయుల వెడలఁగొట్టి రాజ్యమాక్రమించుకొనిరి, ఈవార్త తెలిసి 'అహమ్మదు షాదురాణి' యనువాఁడు గొప్ప సైన్యముతో నమృత సరముమీదికి దండెత్తివచ్చి పవిత్రదేవాలయములోని ధనమంతయు దోచుకొని ఫిరంగులు కాల్చి దానిని పడ గొట్టుటయేగాక అమృతసరస్సునుఁబూడ్చి యచ్చట వేలకొలఁది గోవులను నరికించెను ! అందువై సిక్కువారధైర్యపడక తోకఁ ద్రొక్కిన పామువలె మఱింత రోషమునుఁ దెచ్చుకొని స్వధర్త సంతక్షణార్థమై ఈక్రిందివిధమున ద్వాదశ విభాగా త్కమగు మహాసైన్యమును సమకూర్చిరి, అందలియొక్కొక్క విభాగమునకు 'మిసల్' అని పేరు:—

- i. బంగీ మిసల్ 10,000
- ii. రామగడ్ మిసల్ 3,000
- iii. ధనియా మిసల్ 8,000
- iv. నకియా మిసల్ 2,000
- v. ఆలువాలా మిసల్ 3,000
- vi. దలియాలా మిసల్ 7,500

అమృతాంజనము:—కష్టకాలములో సహాయము చేసినవారు నిజమయిన మిత్రులు. రోగకాలములో నింటనున్న అమృతాంజనము ప్రాణముల గాపాడును. -తేలుకాటులకు శ్రేష్ఠమగు మందు. అమృతాంజనము డిపో, పోర్టు, బొంబాయి.

- vii. నిశాన్ వాలా మిసల్ 12,000
- viii. ఫైజల్ పురియామిసల్ 2,500
- ix. ఖోరాసింధియా మిసల్ 12,000
- x. షాహిల్ మఱినిహాంగ్ మిసల్ 2,000
- xi. ఫల్క్లియామఱి ఖేకియా మిసల్ 5,000
- xii. సుకర్ బకియా మిసల్ 2,500

ఈ మిసళ్లన్నియు సంవత్సరమునకు రెండుసారులు 'బిసాఖి' వైశాఖ, పూర్ణిమ, 'దివావీ' దీపావళి, అమావాస్య, అను దినములలో అమృతసరమును పట్టణమునందు సమావేశమై ముందుచేయవలసిన కార్యక్రమములు, సర్వానుమితమున నిశ్చయపఱచుకొనుచుండిరి. ఆనిశ్చయము ననుసరించి వేఱువేఱు మిసళ్లు వేఱువేఱు స్థలములకుఁబోయి కార్యమును సాధించుకొని వచ్చుచుండిరి. ఇట్లే సైన్యములన్నియు సంవత్సరమునకు రెండుసారులు అమృతసరములో గుమిగూడి కార్యాలోచన చేయుటకు గురుమంత్రమని వారిమతములో సాంకేతనామము వెట్టిరి. ఈ విధమున మతాభిమాన పరవశులయి సిక్కులు మహమ్మదీయులతో బోరాడుచు, రణజితు సింగుయొక్క ప్రభుత్వకాలమున సంపూర్ణముగా స్వతంత్రులైరి. ఇట్టి శూరాశ్రేణులకు బ్రాణముకంటె బ్రియమగు కర్తవ్యత్రమగుటచే అమృతసరపట్టణము అప్రతిమ శ్రీరమ్యంబగుటయు అందలిదేవాలయము సువర్ణమయమగుటయు నొక వింతకాదు.

ఈ పవిత్ర దేవాలయము అమృతసరపట్టణముయొక్క మధ్యభాగమందున్నది. దీనికి హరిమందిరమనియు దర్బార్ సాహెబ్ అనియు పేళ్లు గలవు. ఈగుడి యొకకొలనుయొక్క మధ్యభాగమునందున్నందున జలమందిరమై విశేషశోభఁగలిగియున్నది. కొలనుచుట్టునుచంద్రకాంత శిలలతో (White marbles) గడురమణీయములైన మెట్లు కట్టఁబడియున్నవి.

మందిరములోనికి బోవుటకు దక్షిణపువైపున తెల్లని చంద్రకాంత శిలలతో నిర్మింపఁబడిన వంతెన యొకటికలదు. దేవాలయముయొక్క మహాద్వారము మిక్కిలి పెద్దది, చూచువారికన్నులకుఁ బండుగచేయును. ఆద్వారమునకు గుడిప్రక్కన మిక్కిలి పొడవుగానున్న సువర్ణమండిత ధ్వజములు రెండు కలవు అవి దూరమునుండి కానవచ్చుచుండును. ఈ ధ్వజములు మిక్కిలి పురాతనము లనియు, సుప్రసిద్ధము లనియు జెప్పెదరు. యుద్ధమునకు బోవునప్పుడు సిక్కువారి ధ్వజములను సైన్యాగ్ర భాగమునందుంచి మిక్కిలి జాగ్రత్తతో గాపాడుచుండిరి. ఇందొక ధ్వజముమీద సిక్కులనాల్గవ యాచార్యుఁడగు రామదాసుని పేరును, రెండవదానిమీద 'వహవ్వా గురూజీకి ఫతే' (భళి! గురువులవారికిజయము) అను అక్షరములును చెక్కఁబడియున్నవి యుద్ధమునకు బోవునప్పుడు మహమ్మదీయులు 'దీస్ దీస్' అనియును, మరాటావారు 'హరహర మహాదేవ్' అనియును, యుద్ధోత్సాహక శబ్దములుచ్చరించినట్లు సిక్కువారు వై జెప్పిన వహవ్వా గురూజీకిఫతేయను రణధ్వనిఁ జేయుచుండిరి.

ఇట్లు సిక్కువీరుల పవిత్రములైన స్వర్ణధ్వజములనుదర్శించి మనము కొంచెము లోనికిఁ బోయి తిమేని మూలదేవాలయముయొక్క దివ్యప్రభలు కొంచెము కొంచెముగా గానవచ్చుచున్నట్టి దివ్యస్థల మెప్పుడు చేరెదమా యని కాళ్లకుఁ దొందరపుట్టును, మహాద్వారమునుండి దేవాలయమువఱకు నూటయేబది యడుగుల పొడవుగల వంతెన యొకటి వెండిరేకులతో గట్టఁబడినదాయన్నట్లు తెల్ల రాళ్లతో నిర్మింపఁబడియున్నది. ఈ వంతెనకు, నిరుప్రక్కలను దీపముల నిమిత్తమై బంగారుపూత పూయఁబడిన దీపస్తంభముల మాలికలు అమర్పఁబడియున్నవి. ఆవంతెన మీద రాత్రి దీపములు వెలి

హిందూమహాయుగము:—శంకర, రామానుజ, మధ్వాచార్యులనుగురించిన నిజమయిన చరిత్ర. ఈ గ్రంథమును సత్యమెరుగుటకు తప్పక చదువుడు. వెల 1-0-0. మేనేజరు, విజ్ఞానచంద్రిక, చింతాద్రిపేట, మదరాసు.

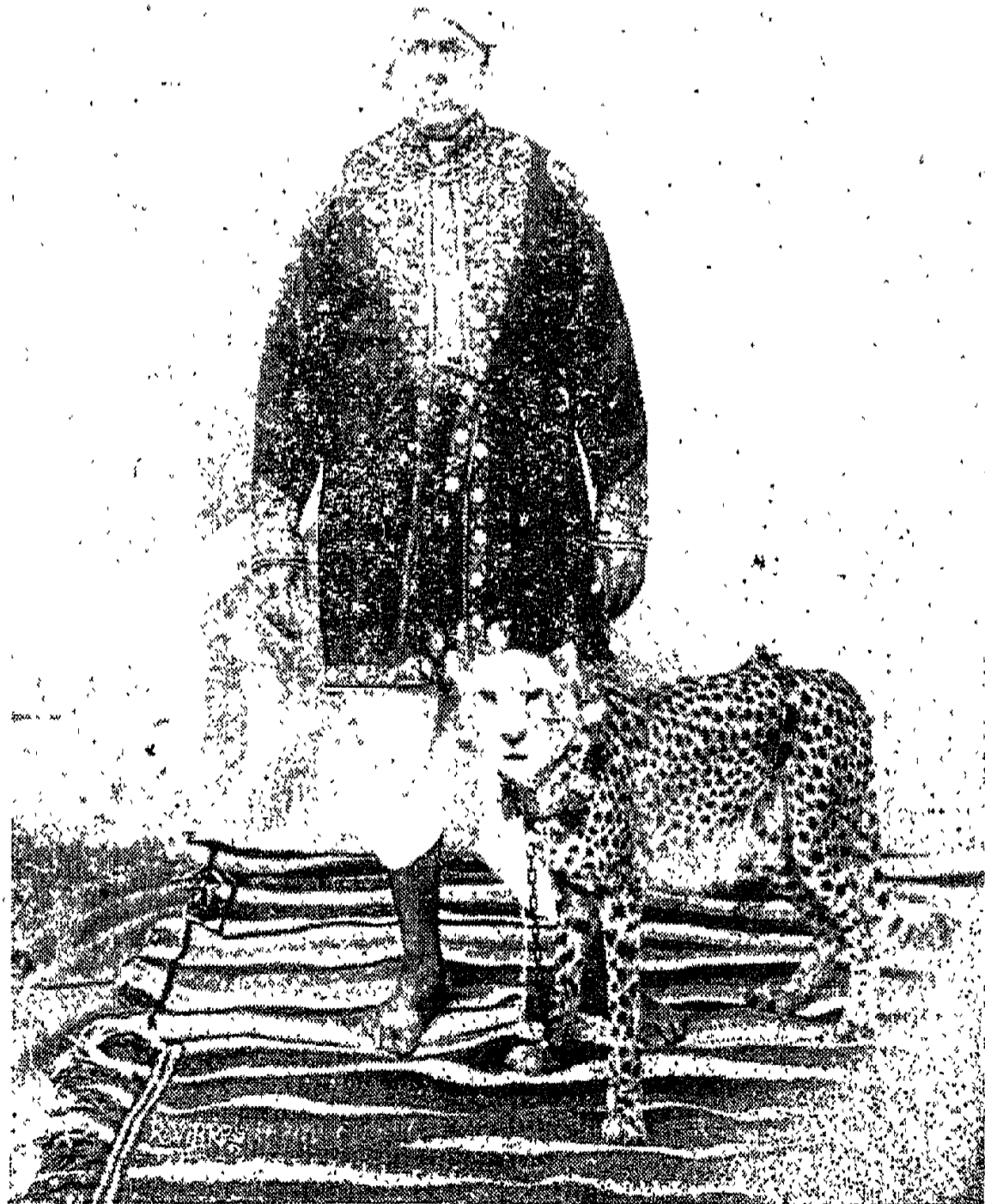
షితాపురం రాజా గారు.

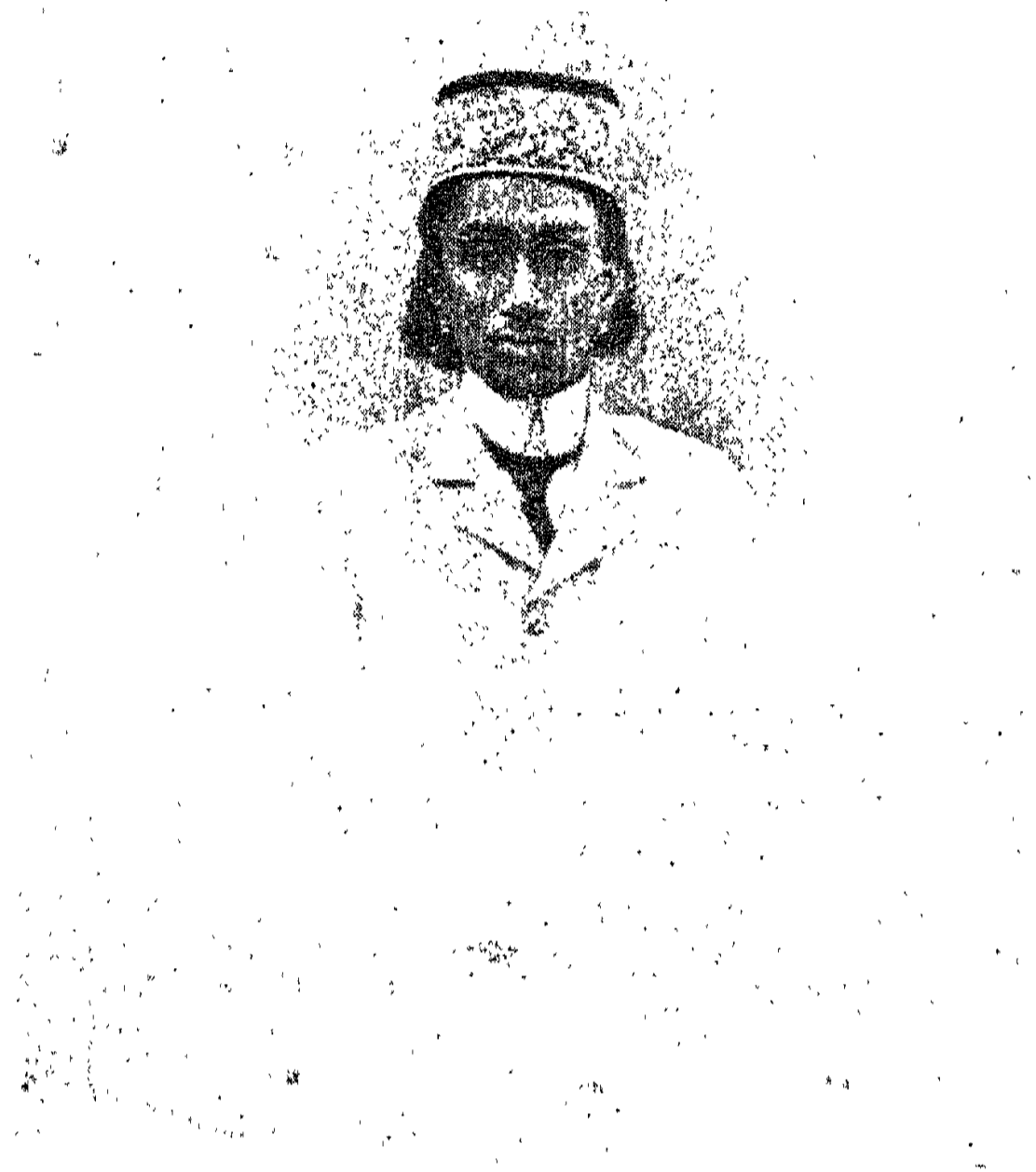
ధారణోట రాజా గారు.

వెంకటేశ్వరి రాజా గారు.

శ్రీ సూర వల్లూరు జమిందారు గారు.

కపిలేశ్వరపురం జమిందారుగారు.

భద్రాచలం జమిందారుగారు.

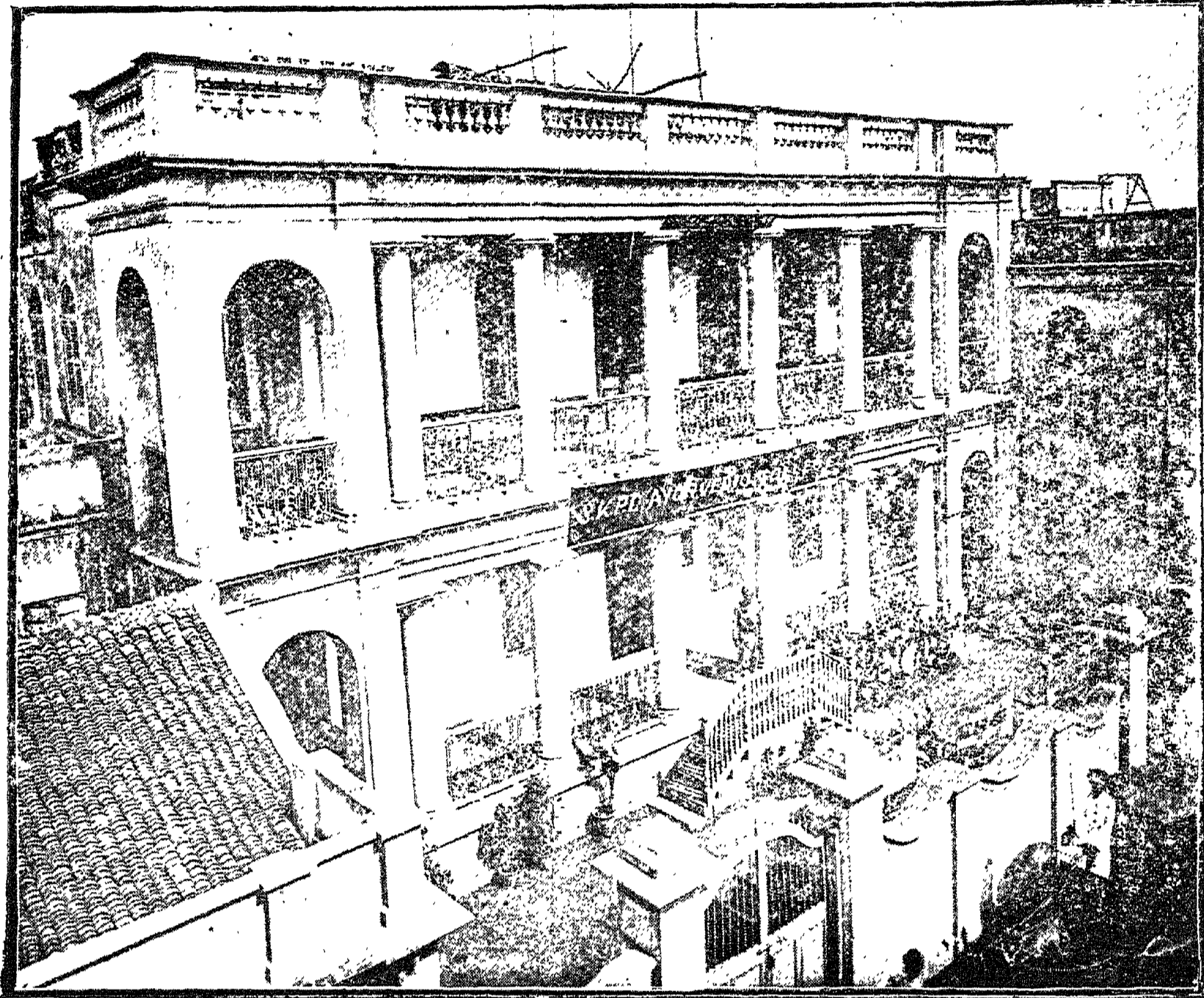

నూజవీడు జమిందారుగారు.

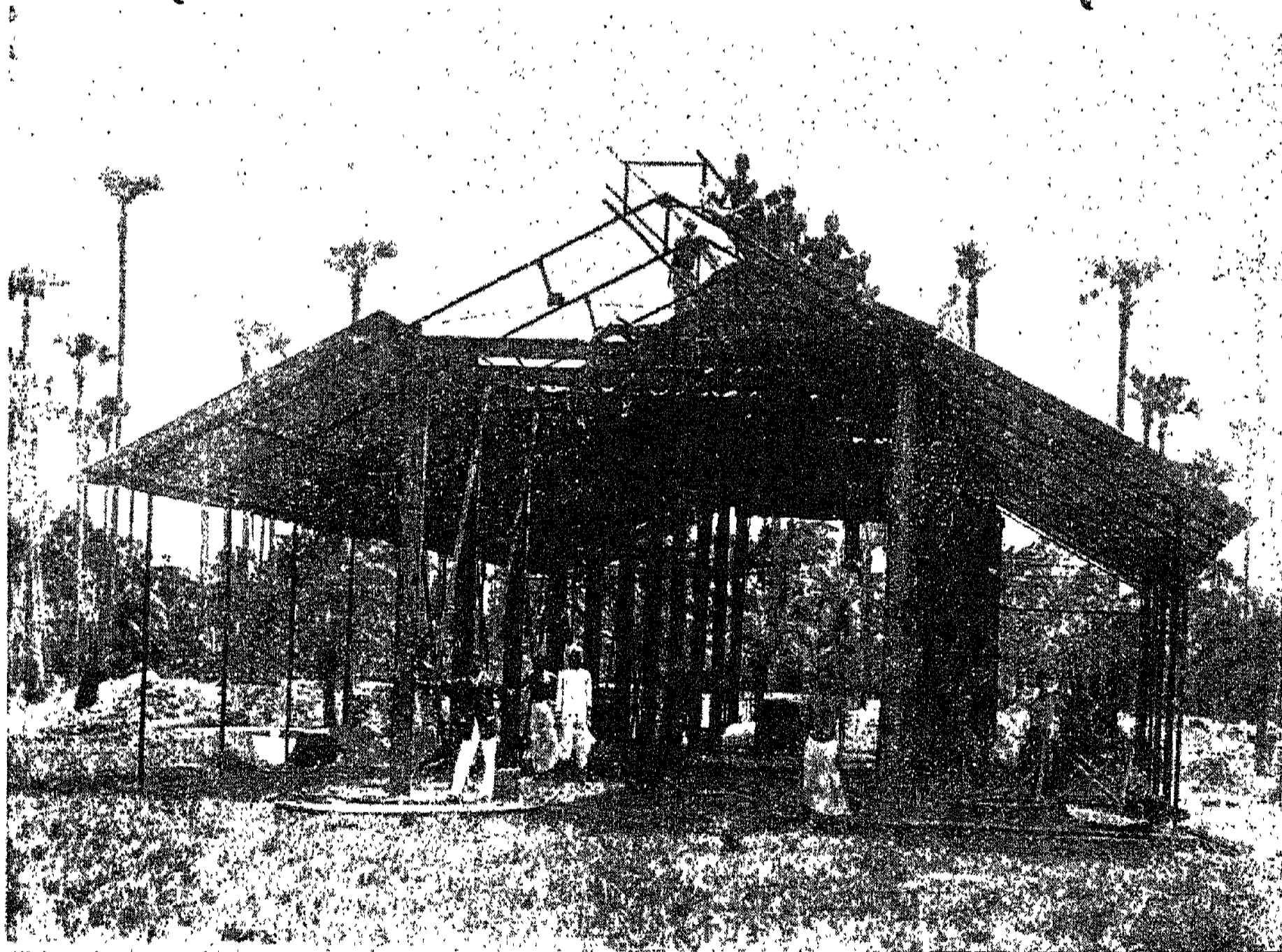

దక్షిణవల్లూరు జమిందారుగారు.

ఆయుర్వేద కళాశాల మదరాసు.

ఆంధ్ర జాతీయ కళాశాల మచిలీపట్నము.

రివరెండు డాక్టర్ విలియం మిల్లరుగారు.

రఘుపతి వెంకటరత్నంనాయుడుగారు.

కిశాంబి రామానుజాచార్యులుగారు.

రాయసం వేంకటేశిపుడుగారు.

గించినప్పుడు గానవచ్చెడి శోభచూచి తీరవలయును. ఆవంతెనదాటి దేవాలయములోఁ బ్రవేశించునప్పుడు మన మొకప్పుడూర్వమైన స్వర్గమునందుఁ బ్రవేశించుచున్నామని తోపకమానదు. వెలుపలను, లోపలను బంగారపుఁ బూతతో నిండియున్న యా దేవాలయపు యప్రతిమ ప్రభయు, దేవాలయములోనుండి వచ్చుచున్న కర్ణమధుర వాద్యనాదములును, చిత్తమును ఆకర్షించెడి మంజుల సంగీతరవమును, వివిధవర్ణములుగల శాలువలు గప్పకొని వేటు వేటు రంగుల శిరవస్త్రముల ధరించి, యచ్చటఁ దిరుగుచున్న సుస్వరూపులైన భవ్యపురుషులనుఁ జూచి క్రొత్తగా నచ్చటికిఁబోయినవాఁడు తన్ను తానే మఱచిపోవును.

ఈ దేవాలయము రెండంతస్తులు గలది; ముప్పది, ముప్పదియైదు అడుగు లెత్తుండను. దేవాలయములోని ముఖ్యభాగము చతుష్కోణాకృతిఁగలదియై నలుబదియైదు చదరపు టడుఁగులు వైశాల్యముగలిగి యున్నది. దేవాలయములోని చెక్కడపుఃబనియంతయు బంగారముతో మిక్కిలి మనోహరముగఁ జేయఁబడి శిల్పియొక్క నైపుణ్యాతిశయమును వేయి నోళ్ల వెల్లడిచేయుచున్నది. క్రిందియంతస్తులోను, మీదియంతస్తులోను చిన్నచిన్నయంగణములు నిర్మింపఁ బడినవి. వైయంతస్తులోని మధ్యభాగము కప్పఁబడకుండఁ దెఱవఁబడియే యున్నది. అందుచేఁగిందనున్న 'గ్రంథసాహెబు' యొక్క పవిత్రస్థానమును, అచ్చట జరుగుచున్న పూజలు మొదలైన యుత్సవములను, వైయంతస్తునుండి చక్కఁగఁజూడవచ్చును. వైయంతస్తులో నొకభాగమందు గురురామదాసుని సమాధికలదు. క్రిందియంతస్తుమీద శ్రీమంకపమున్నది. అచ్చట గురునానక్, గురుగోవిందులయొక్క గ్రంథములున్నవి. అవి జరీవస్త్రములోఁ జుట్టఁబడి సువర్ణమయమైనయెత్తుపీఠముమీదఁ బెట్టఁబడియుండును. ఈ పీఠముమీద సుందరమైన ఒక యాచ్ఛాదనముం

డును. దానికి రత్నము లాకోను, ముగ్ధములతోను జేయఁబడిన కుచ్చులు, వృషాదుజనులు విగ్రహమును దేవుఁడను ని దాని నేకవిఃమలైన యుపచారములు చేసినట్టు సిక్కువారీగఁ గాన దేవుఁడని-మ్మి దీనికి శయ్యాఁ డాదిభోగముల సేకములు జరుపుదురట! సుప్రసాదమందిరమంతయు సునర్ణ పభలచే దేదీప్యమానంబుగా నున్నందున చు చువారు తాము కుబేరనగరమునందుంటిమా యేమి యనిభ్రమపడుదురు.

ఈ దేవాలయమునందు మణి, మైలయనా విచారణగాని, జూబివక్షతగాని లేకుండున దేవాలయము లోనికి అందఱును వెళ్లవచ్చును. వెక్కుయూరోపియనులులోనికిఁబోయి, ఈ గ్రంథ రాజమును దర్శించుకొని వచ్చెదరు. ఆ దేవాలయములోని పూజారులను అకాలీలనియెదరు. దేవాలయమునుఁ జూడఁబోవు ప్రేక్షకులకు నీయకాలీలు మిక్కిలి మర్యాదతో స్వాగతమిచ్చి దేవాలయమంతయు నచ్చటి దేవతలనందఱిని చూపించెదరు. లోనికి పోవువారు చరమపాదరక్షలను (చెప్పలను) వెలుపలనే విడువవలయును. ప్రేక్షకు లేమతమువారైనను ఆ గ్రంథ రాజమునకుఁ గొంతధనము సమర్పింపవలయును. అచ్చటి దేవతకు చందనాదులతోఁ బూజచేయరు. పుష్పము లర్పించుటయే నచ్చటి పూజావిధానము. పూజచేయఁబడిన పుష్పములనే ప్రసాదముగ నిచ్చెదరు. తొమ్మిదవకాంగ్రెసు సభ లాహోరుపట్టణములో జరిగినప్పుడు లోకమాన్యుఁడగు దాదాభాయి నారోజి దేశభక్తాగ్రేసరుఁడు దాని కగ్రాసనాధిపతిగా నుండెను. అప్పడాతఁడు అమృతసరపట్టణమునకుఁబోయి నీదేవాలయమును దర్శించి దానికి 101 - రూపాయిలు కానుక సమర్పించెను! ఈ దేవాలయమును జూడఁబోయిన యూరోపియనులుగూడ నిట్లే కానుకల సమర్పించుచుందురట!

అమృతాంజనము:—ఇంట గెలిచి రచ్చ గెలువవలయును. శరీరమందున్న బాధను తొలగించుకొని ధనమును గూర్చగడగవలయును. పడిశము, తామర, తీట, దగ్గు, వాపులు, బిళ్లలుండిన వానికి అమృతాంజనమును బ్రయోగింపుము. మూడుపూటలలోబోవును.

సిక్కువారి ధర్మగ్రంథమున కింతకౌరవాధిక్యత గలుగుటకు నొకకారణముగలదు. వారిచరమాచార్యులగు గురుగోవిందులవారు పరమపదము నొందినపుడు “ఇకమీకు క్రొత్తయాచార్యులతో బనిలేదు. ఈ గ్రంథమే మీకు నిక యాచార్యుఁడు; దీనిని ఆచార్యపీఠముపైస్థాపింపుడు” అని యానతిచ్చెనట. అప్పటినుండి సిక్కులందఱికి నాగ్రంథమే గురువయ్యెను.

ఈ దేవాలయమునకు దూర్పున నొకతీర్థముగలదు. అది మిక్కిలి పవిత్రమయినదనియెంచి ప్రతిదినమును వేలకొలది సిక్కులందు స్నానముచేయుచుండెదరు. ఈ పుణ్యతీర్థమునుబట్టియే అమృతసరపట్టణముయొక్క మాహాత్మ్యమెక్కువై యది పంజాబులోని యన్నిపట్టణములకు శిరోభూషణమయ్యెను. ఈ తీర్థమునకు చుట్టును అనేక రాజులును, సరదారులును, అత్యంతసుందరములైన రాజమందిరములను గట్టించిరి. అవి మిక్కిలి ప్రేక్షణీయములు. ఆప్రాసాదములన్నియు, ఏకసూత్రముగా సరస్సుచుట్టునున్నందున, నవి దేవాలయసంరక్షణార్థమై కట్టబడిన దుర్గమువలె గాన్పించును. ఈ ప్రాసాదశిఖరములమీదినుండి దేవాలయమువంకఁ జూచినయెడల నది నీళ్లలోనుండి బైకివచ్చుచున్న బ్రహ్మాండమైన సువర్ణకలశమువలె గాన్పించును. ఆకలశముపై సహస్రశ్చి సూర్యభగవానునియొక్క కిరణములు పడియవిజలమందంతటను ప్రతిబింబితమైనప్పుడు గానవచ్చెడు దివ్యతేజస్సు అనుభవైకవేద్యము.

ఈ దేవాలయమునందు మఱియొక విశేషము కలదు. ఇచ్చటరాత్రింబవలును ఎడతెగక, కర్ణమధురమైనగానము జరుగుచుండును. అందుకై సంగీతశాస్త్రకుశలులనేకులు నియమింపఁ బడియున్నారు. వారు

తమతమ వంతులప్రకారము వచ్చిగానము చేయుచుందురు. ఇట్లరువదినాలుగు గంటలవఱకును ఎడతెగకసంగీతనేవ జరుగుచున్న దేవాలయము మఱియొకటి హిందూదేశముననున్నదని తోచదు. పంథరీపురమునందుమాత్రమున విర్మల్ విర్మల్ యను నామస్తరణయు తాంబూరధ్వనియు రాత్రింబవలును వినవచ్చుచుండునట.

సిక్కుమతములోని ముఖ్యసిద్ధాంతములు కొన్ని ఈ క్రిందనిచ్చుచున్నాము:—“దేవుఁడొక్కఁడు. ఆతఁడు మనుష్యులందఱిని సమానముగా నిర్మించెను. వారిలో జాతిభేదములేదు. జాతిభేదమును పాటించుటమహాదోషము. విగ్రహారాధనచేయుటవలన దేవునికి గోపమువచ్చును. కావున దానిని మానవలయును నజ్ఞనులకు దేవలోకమునందు నప్రతిమసౌఖ్యము ప్రాప్తించును. గోమాంసము తినఁగూడదు, బీదలకు దానము చేయవలయును. అందును పరమేశ్వరభక్తుని నెక్కుడుగా జూడవలయును. ఖాల్సాకొఱకు అనగా సిక్కుమతసంరక్షణార్థమై యుద్ధముచేయుట శాస్త్రసమ్మతము. మతసంరక్షణార్థమై ప్రాణమును, ధనమును గోల్పోయినయెడల, నది ఈశ్వరునకు సమ్మతమగును. తన పూర్వమతమునందలి యజ్ఞానమును తెలిసికొని, ఈమతమునందలి జ్ఞానమును చక్కఁగ నెఱిగి ఈ మతములోనికి రాదలఁచెనేని, అట్టివాఁడేమతమువాఁడైనను దానిని సిక్కుమతములోనికి జేర్చుకొనవచ్చును” ఈచివరసిద్ధాంతము ననుసరించి, కొన్ని సంవత్సరముల క్రిందట పటియాలాసంస్థానాధీశ్వరుఁడు ఒకయూరోపియను స్త్రీతోవివాహమాడు సమయమున నామెకు మొదట సిక్కుమతదీక్ష యొసంగెనట!

ఓం శాంతి శాంతి శాంతిః

అమృతాంజనము:— గోటితో ద్రుంపవలసినది గొడ్డలితో ద్రుంపవలసివచ్చును. ఈలోకోక్తి నెందరువేక్షించుచున్నారు. ప్రాథమికదశలో పడితముకు అమృతాంజనము నుపయోగించినయెడల రోగము పెద్దదయిన తరువాత ఉబ్బనము క్రింద దించదు. పడితమునకును ఉబ్బనమునకును అంత సంబంధముగలదు ఇది డాక్టరుల ఆభిప్రాయము. అమృతాంజనము పడితములను మూడుపూటలలో బాపును. వెల 0—8—0

ఆర్య సమాజము.

(మ-రా-రా-శ్రీ. ఆదిపూడి - సోమనాథరావుగారిచే వ్రాయబడినది.)

ఓమ్ భూర్భువస్స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యమ్ భర్గోదే వస్యధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్.

ఎవఁడు శరీరమునకుఁ బ్రాణమువలె అనంతకోటి బ్రహ్మాండములకు నాధారమైయున్నాఁడో, ఎవఁడు పవిత్రస్వరూపుఁడై మనహృదయములలోనుండు సమస్తమైన కల్తషములను అగ్నివలె భస్మముఁజేసి మనలను బరిశుద్ధులుగఁ జేయుచున్నాఁడో, ఎవఁడు ఆకాశమువలె నంతటవ్యాపించి యన్నిటినిజూచునర్హ సాక్షియైయున్నాఁడో ఎవఁడు లోపలనుండియే బ్రహ్మాండకోటులను అత్యద్భుతముగసృజించుచున్నాఁడో ఎవఁడు అనంతకల్యాణగుణస్వరూపుఁడై మనలను సమస్తమైన సద్గుణములచేత నలంకరించుచున్నాఁడో, ఎవఁడు జ్ఞానస్వరూపుఁడై సూర్యునివలె మన హృదయములలోనుండు అజ్ఞానతిమిరము నంతనుదూరముఁ జేయుచున్నాఁడో, ఎవఁడు ఆనందస్వరూపుఁడై మనహృదయములోని సమస్తమైన సంతాపములను ఉపశమింపఁజేయుచున్నాఁడో అట్టి షరమపురుషుఁడైన షరమేశ్వరుఁడు తనవిచిత్రమైన స్వరూపమును మనమందఱము గనుఁగొని కృతార్థులగుటకు మన యొక్కబుద్ధిని బురికొల్పునుగాక. చక్కఁగా బలపఱచునుగాక, బాగుగా వికసింపఁజేయునుగాక.

మిత్రులారా! విద్య, వీర్యము, బలము, ధైర్యము, న్యాయము, దయ, శాంతి ఇవి షరమేశ్వరునియొక్క గుణములు. ఏదేశములో వీనికి గౌరవమున్నదో అనఁగా ఏదేశస్థులు వీనిని బరమాదరముతో సేవించుచున్నారో ఆదేశము సర్వోత్కృష్టమైన దేశమగును. ఈగుణములను సేవించువారికే ఆర్యులనిపేరు. ఆంగ్ల

భాషలోని gentleman అనుపదమును జపానుభాషలోని Bushi అనుపదమును ఇంచుమించుగా దీనితో సమానమైయున్నవి. ప్రస్తుతము మనము ఈగుణములను గౌరవించుచున్నామో లేదోకొంతవిచారింతుము.

1. విద్య : వ్రయప్రయాసములకోర్చి దూర దేశములకుఁబోయి విద్యను సంగ్రహించుకొనివచ్చిన మనవారిని వెలివేసి నానావిధములఁ గష్టపెట్టుచున్నాము. వారు నేర్చుకొనివచ్చినవిద్య సఫలమగునట్లు తగినంతధనముచేఁ బ్రోత్సాహముచేయక వారి విద్య వారిలోనే జీర్ణమగునట్లు చేయుచున్నాము. విద్య నేర్చుకొనుమంచితరుణమున స్త్రీపురుషులకు వివాహముచేసి వారివిద్యకు భంగమును గలిగించుచున్నాము. కాఁబట్టి మనము విద్యను గౌరవించుచున్నామో అగౌరవపఱచుచున్నామో మీరే యోచింపుఁడు.

2. వీర్యము : వీర్యము పక్కమైనకొలఁది ముఖమునకు తేజస్సును గలిగించును. బుద్ధిని వికసింపఁజేయును. పురుషునకు వీర్యమెట్టిదో స్త్రీకి రజస్సు అట్టిది. పురుషునకు వీర్యము 25వ ఏటను స్త్రీకిరజస్సు 16వఏటను పక్వమగును. అప్పుడు స్త్రీపురుషులకు వివాహమైనయెడల బలమైన సంతానముగలిగి చిరకాలము జీవించును. అట్టి ప్రౌఢవివాహములను జేసికొన్న స్త్రీపురుషులు విద్యావంతులుగ నుండుటవలనను షరస్పరానురాగముచేత వరించుటవలనను దీర్ఘానురాగముగలిగి ముఖవికాసముకాని బుద్ధివికాసముకానితగ్గకచిరకాలముజీవించి దేశమున కలంకారము గనుందురు. దీనికి మారుగా మనము చేయుచుండు బాల్యవివాహములవలన మనము వీర్యమునుగౌరవిం

అమృతాంజనము:— జరయు మృతియు లేని జనునట్లు ప్రాజ్ఞుఁడు ధనమువిద్యగూర్ప గడగవలయు' లోగములలో బాధనొందుచుండగా నెట్లు ధనము సంపాదించెదము. పక్షవాతములు, ఉబ్బసములు, డగ్గులు, కాలినపుండ్లను అమృతాంజనము నశింపజేయును వెల 0—8—0

చుచున్నామో అగౌరవపఱచుచున్నామో మీరే యోచింపుడు.

3. బలము: బలము బ్రహ్మచర్యమువలనను వ్యాయామము వలనను భోజనమువలనను గలుగుచుండును. ఇంటిలోబలమునకుఁ బ్రసిద్ధికెక్కిన మల్లరయొక్కపటములనుబెట్టి బాలురయొక్క కోమలహృదయములయందు సుగుణాంకురమునునాటుటకుమారుగఁ నిగ్రదియోద్రేకమును గలిగించుపటములనుంచుటచేతను సుగుణప్రభావమును మనస్సులోఁబురికొల్పునవలలకుమారుగ మదోద్రేకమును గలిగించుపుస్తకముల నింటఁ జేర్చుటచేతను వివాహోదిశుభ కార్యములయందు వేశ్యలనృత్యగానంబులకవకాశమిచ్చుటచేతను బాల్యవివాహములచేతను బ్రహ్మచర్యమునకు భంగమును గలిగించుచున్నారము. మనలో ధనవంతులగువారు వ్యాయామమెట్టిదో యెఱుగక మందులచేతను సోడాబుడ్లచేతను ఆహారమును జీర్ణింపఁ జేసికొనుచున్నారు. వేశ్యాసంగమాదిదోషములచే వీర్యభ్రష్టులైనిస్సంతానులగుచున్నారు. ఇట్టివారికి బలమెట్లుండఁగలదు? ఇంక దరిద్రులకన్ననో తినుతిండికంటె వ్యాయామమెక్కువయయి అస్థులు జీర్ణించి పోవుచున్నవి. ఇట్టిస్థితిలో వీరెట్లు బలవంతులుకాఁగలరు. ఇంకనడిరకమువారన్ననో వారికిగ్రంథవ్యాసంగమెక్కువయయివ్యాయామమునకు అవకాశమేచిక్కకున్నయది. దేశీయవ్యాయామమును విద్యావంతులు పరిగ్రహింపకుండుటచేత నదిమూఢులనాశ్రయించి రాణింపకున్నయది. మొత్తముమీఁద మనదేశములో బలమునకు గౌరవము చాలదక్కువగనున్నది.

4. ధైర్యము: సత్యాసత్యములను నిర్ణయించుకొనుటకుఁ బరమేశ్వరుఁడు మనకు బుద్ధినిబ్రసాదించియున్నాఁడు. అట్టిబుద్ధిని ఉపయోగించి స్వయముగా సత్యాసత్యములను విమర్శించి సత్యమును గ్రహించుటకుమారుగ ననేకులు సత్యాన్వేషణమందుఁ బరుల

కాధీనపడియున్నారు. దీనివలన మనలో విమర్శనాశక్తియుఁ బ్రతిభయు నానాటికి క్షీణించుచున్నయవి. కొందఱిలో సత్యమును గ్రహించుశక్తియుండియును సత్యమని నమ్మినదానిని ఆచరణలోఁ బెట్టుటకుఁ గావలసిన ధైర్యముమాత్రము ఇంచుమించుగా శూన్యమగుచున్నయది. కాఁబట్టి దీనివలన ఆత్మగౌరవము మనలోఁజాలమట్టుకుఁ దగ్గిపోవుచున్నది. గనుకనే మనము విదేశస్థులకడఁ బరిహాసపాత్రులగుచున్నాము. మొత్తముమీఁద మనము ధైర్యమును ఎక్కువగా నాదరించుచుండుట లేదు.

5. న్యాయము: సదాచారులును విద్వాంసులునగు నెందఱినో మహాత్ములను శూద్రులని పంక్తిబాహ్యులుగఁ జేయుచున్నాము. నిరక్షరకుక్షులును దురాచారులునగు నెందఱినో దురాత్ములను బ్రాహ్మణులని పంక్తిలోఁ జేర్చుకొనుచున్నాము. ఇదిన్యాయమో అన్యాయమో మీరే యోచింపుఁడు. ధనాశాపరులయి చిన్నచిన్నకన్నెలను వృద్ధులకుఁ గట్టిపెట్టుచున్నాము. విద్యావంతులనుదురభిమానముచేకట్టుమునుగొనిపిల్లలను వివాహమాడుచున్నాము. గృహకార్యనిర్వహణమునకు వరాన్వేషణమునకును దగినంత తెలివితేటలు లేనిపసికూనలకు వివాహముచేయుచున్నాము. స్త్రీయొక్కవిద్యకంటెఁ బురుషునియొక్కవిద్యకు నెక్కువ ధారాశముగఁ దోడ్పడుచున్నాము ఇవన్నియు న్యాయమో అన్యాయమో మీకందఱికిని బాగుగఁ దెలిసియేయున్నవి. గనుక మనలో న్యాయమునకుఁగూడ నంతగౌరవము కానరాకున్నది.

6. దయ: ఇది సుగుణరాజము. ఇదిలేనివాఁడు మనుష్యనామమునకు అర్హుఁడుకాఁడు. ఇట్టియమూల్య రత్నమునకు మనలోనెంతగౌరవమున్నదో కొంతవిచారింతుము నామమాత్రమునకు విత్తుతువేకాని అన్నివిధములకన్నె యైయుండుబాలవితంతువుయొక్కవివాహమును నిరసించువానిని మన మేమనవచ్చును !

హిందూమహాయుగము:——మూడవకూర్పు మనపూర్వుల రాజ్యవిస్తారంబును, శౌర్యసాహసంబును, వైభవమును ఇందు చక్కగా విల్లింపబడినవి. వైల 1—0—0 మేనేజరు, విజ్ఞానచంద్రికాగ్రంథమాల, చింతాద్రిపేట, మదరాసు.

అతని నిందింపవలసినపని లేదు. అతఁడు తనకార్యము చేడ
దన్నుఁదానే నిందించుకొనుచున్నాఁడు. తగినయవకా
శమిచ్చినయెడల సదాచారులును విద్వాంసులునై దే
శమున కలంకార ప్రాయులుగావలసిన మనసహోద
రుల నెందఱినిో హీనజాతివారను పేరుచేనణచిపెట్టి
యున్నారము. ఈమహోపాతకమునకు ఉచ్చజాతివార
ని పేరుపెట్టికొని యున్నవారందఱమును బరమేశ్వరు
నకు నుత్తరవాదులమై యున్నవారము. బ్రదికియుండిన
యెడల మనకెక్కువ యుపకారమొనరింపఁగల పశు
వులను యజ్ఞమునకుఁగాని బలికిఁగాని భోజనమునకుఁ
గాని యుపయోగించు వారు దయకు దూరులగుటచే
దయానిధియగు పరమేశ్వరునకుఁ జాలదూరముగను
న్నారని దృఢముగాఁ దలంపవలయును. మనలోనట్టి
వారెందఱోయున్నారు. సహోదరప్రాయులగు నెం
దఱోయువతులు వేశ్యావృత్తి నవలంబించి మనదేశ
మునకుఁ గళంకమును దెచ్చుచున్నారు. వీరిని బ్రో
త్సాహపఱచువారు కొందఱుండఁటఁబట్టియే యీజా
తియుండుటకు అవకాశముకలిగినది. ఎఱైననేమి వే
శ్యావృత్తిని నవలంబించినవారును వారిని బురికొల్పు
వారును ఇద్దఱును నిందార్హులే అయియున్నారు. కాని
మార్దవమైన హృదయముగల స్త్రీలనుదిద్దుట సులభ
సాధ్యమైయుండియును మనము వారియందు జాలిఁ
గొనక తటస్థులమైయుండి నందులకు మనమెంతయు
సిగ్గుపడవలసియున్నది.

మనలోఁద్రాగుడు నానాటికి వర్ధిల్లుచున్నది. త్రా
గుఁబోతులు వివేకములేకపోవుటచేత పోతులేయగు
చున్నారు. వీరిమూలమున కుటుంబములకుఁ గుటుం
బములే కూలిపోవుచున్నవి. మసకనికరము వీరివైపునఁ
బొటకుండుటచేతనే ఈదురాచార మింత ప్రబలుటకు
గారణమైనది.

ఇవన్నియుఁ బట్టి చూడఁగా మనలో దయకును
అంతగౌరవమున్నట్లు కనఁబడదు.

7. శాంతి : సమస్తసద్గుణములు గలిగినప్పుడు మన
మనస్సులోఁ గలుగునెమ్మదికి శాంతి యనిపేరు. వైఁజె

ప్పఁబడిన దుర్గుణములన్నియు మనలో నిట్లుప్రబలమై
యుండఁగా మనకు శాంతియొక్కడిది.

కాఁబట్టి యిన్నికళంకములచే రూపుమాసియుం
డిన యార్యావర్తమును మరలనిష్కళంకముగాఁ బ్ర
కాశింపఁజేయుటకు మనమొక్కపవిత్రమైన ధర్మము
నవలంబింపవలసియున్నది. ఆధర్మమే వైదికధర్మము. ఈ
ధర్మమును బోధించుటకు నేర్పడిన సమాజమే ఆర్య
సమాజము. ఈ సమాజము బోధించునట్టి ధర్మము
సార్వభౌమికము. అనఁగా ఈ ధర్మము ఒకజాతివారి
కిఁగాని యొకదేశమువారికిఁగాని గాక మనుష్యమా
త్రున కన్వయించుచున్నదని యర్థము. మనుష్యునిలో
నణగియుండు సమస్తశక్తులును ఒక్కఁగా వికసించి
లోకోపకారముగఁ బరిణమించుటకు ఈశ్వరునియొ
క్కయథార్థమైన జ్ఞానమును దానినుండి కలుగు య
థార్థమైన భక్తియును దానినుండి పరిణమించు య
థార్థమైన ఆత్మసమర్పణమును ముఖ్యములని యీ
సమాజముయొక్క ముఖ్యమైన యభిప్రాయము.

వేదమొక్కటియే పరమేశ్వరునియొక్క యథార్థ
మైనజ్ఞానమును బోధించుచున్నది. కాఁబట్టి దానినుం
డియే మనకు నిజమైనభక్తియు నాత్మసమర్పణయుఁ
గలుగఁగలదు.

సర్వాంతర్యామియగు పరమేశ్వరుఁడు ఆంధ్రుల
లో నీవైదికధర్మాన్ని బ్రజ్వరిల్లఁజేయునుగాక యని
ప్రార్థించుచు నన్నీన్యాసము వ్రాయుటకుఁ బురికొ
ల్పిన ఆంధ్రపత్రికాధిపతులకు నాకృతజ్ఞతను సూచిం
చుచు నింతటితో విరమించుచున్నాఁడను.

ఒకచిన్నమనవి.

1. ఆంధ్రభోజుఁడని ప్రసిద్ధిగాంచిన శ్రీకృష్ణదేవ
రాయలయొక్కచరిత్ర [పద్యకావ్యము.]
2. భక్తిరసప్రధానమైన సర్వమాన్యశతకము.
3. ఆర్యసమాజస్థాపకులగు శ్రీదయానందసరస్వతీ
స్వాముల చరిత్ర [వచనము.]

ఈ మూడుగ్రంథములును నాయొద్దనుచితముగా
దొరకును. వలయువారలు పోస్టుఖర్చులుమాత్రము
భరింపవలెను.

ఆదిపూడి - సోమనాథరావు,
హితాపురం, (గోదావరి)
అని వ్రాయవలయును.

పరిశ్రామిక వృత్తులు.

(మ-రా-రా-శ్రీ. ఐంగల వేంకటనారాయణ బి. ఏ గారిచే వ్రాయబడినది.)

ఆంధ్రపత్రికాధిపతి గారు తాము నూతనముగా ప్రచురింపఁ బోవు ఉగాదినంచికకు ఆంధ్రదేశములో పరిశ్రామికవృత్తులను గురించియు, నూతనముగ మొలకలెత్తుచున్న పరిశ్రామికోద్యమమువలన కలుగు లాభములను గురించియు ఈవిషయములలో పాటుపడ నుద్దేశించి విదేశములకేగి అనుభవమును సంపాదించి తిరిగివచ్చిన నన్ను కోరినందున ఈవ్యాసమును వ్రాయఁబూనితిని:—

తొల్లి భరతఖండము స్వతంత్రరాజ్యలక్ష్మీచేసిండియున్న కాలమునందు అఖండైశ్వర్యములతో తాండవమాడుచు విదేశీయుల నాకర్షించుటకు కారణము అప్పటి పరిశ్రామికవృత్తులయొక్క అభివృద్ధియే యని వేరుగా చెప్ప నక్కరలేదు. ఇప్పుడు ఏయేదేశములనుండి మనము అనుదినమును ఉపయోగించు బట్టలు చక్కెర మొదలగు వస్తువులు దిగుమతికాబడుచున్నవో ఆదేశములవారు ఆకాలమునందు మనదేశమునుండి యీయివస్తువులను తమదేశమునకు విచిత్రవస్తువులగా గొనిపోవుచుండెడివారు. విదేశీయులు ఇప్పటివలె మనదేశమునకు బట్టలు మొదలగునవి దిగుమతిచేయుటకు మారుగా మనదేశమునుండి వారిదేశములకే ఎగుమతిచేయుచుండెడివారు ఈస్తుఇండియాకంపెని వర్తక సంఘమువారు వర్తకమునకై మనదేశమునకు క్రొత్తగావచ్చినప్పుడు తమప్రభువునకు ఒకసౌనుచక్కెర మనదేశమునుండి బహుమతిగా పంపిరట. మనదేశములో తయారగు డక్కా మసిలిమలు మొదలగు సన్ననిస్త్రీములను క్యాలిఫోర్నియాకు పుట్టలును విస్తారముగా సీమ మొదలగు దేశములకు ఎగుమతిచేయుచుండెడివారు. ఆహా! కాలచక్ర మిట్లు మాత్రీపది! ఇంతఉన్నతదశయందున్న మనపరిశ్రామికవృత్తులు, విదేశవర్తకమువలన ఎట్లుకృశించిరూపు మాసినవో చదువరులు తెలుసుకొని సాధ్యమయినంతవరకు మన శక్తి వంచనలేక యంత్రసాహాయ్యముల వలన మనపరిశ్రమలను పునరుద్ధారణ చేయుటకు మనదేశము లందరును ప్రయత్నింపవలసియున్నది. మనయాంధ్ర దేశములో ఏయేపరిశ్రమను యంత్రసాహాయ్యములవలన నూతనపద్ధతుల నవలంబించి యత్యంతలాభకరముగా స్థాపింపదగునో యీదిగువ నుదాహరించెదను.

ఎముకలు పొడిచేయుయంత్రశాలలు.

Bone mills.

అన్ని పరిశ్రమములకును కావలసిన సరకులను ఇచ్చునది సేవ్యము కాబడుచున్న భూమి గాన నస్యములను వృద్ధిచేయు పరిశ్రమలు ప్రప్రథమము నత్యవశ్యకములు. మనజిల్లాలో కాలువలాదారమువలన ముఖ్యముగా వరిపంట అధికము; కాని ప్రతినంపత్సరిమును ఒకేవిధమైన వరిపంటపొలములయందు విరామములేక పండించుటచే ఆవైరునకు కావలసిన పదార్థములు పొలములోనుండి పోవుచున్నవి. ఇవి తిరిగి భూమికే చేర్పనియెడల నస్యము తిన్నగా పండదు కావున పొలమునకు పెంటకట్టుట అవశ్యకము. వరిపంటకు సాధారణముగా ఇప్పటివఱకును పాటిమన్నుపోయుచున్నారు. ఇది రానురాను తక్కువయగుటయేకాక బహుప్రియమగుచున్నది. పొలములుకూడ మెరకయగుచున్నవి. వరిపంటకు కావలసిన ఉప్పుపదార్థములు పాటిమన్నులోకంటె ఎముకలపొడియందు ఎక్కువయున్నవి. గాన పొడి వరిపంటకు మిక్కిలి ఉపయోగకరము. పొలములుకూడ యిదివైచినయెడ మెరక కావు ఎముకలు మనవైపుననుండి విస్తారము ఎగుమతియగుచున్నవి. ఇవి పొడిగాచేయుటకు కొన్ని యంత్రశాలలు స్థాపించినచో వ్యవసాయదారులకు మిక్కిలి లాభకరముగా నుండును. ఎముకలుపొడిచేయు యంత్రశాలలవలనకూడ లాభమురాగలదు. ఒక ధాన్యపుమరకు కావలసిన ధనముతో ఎముకలు పొడిచేయు యంత్రశాలలు స్థాపింపవచ్చును. తెనుగుజిల్లాలలో ధాన్యపుమరలు విస్తారమగుటచే కొన్ని టిలో పనిజరుగుటలేదు ఇవిలాభకరములుగాలేనిచోట వీటిలో ఎముకలు పొడిచేయు యంత్రములను చేర్చి పనిచేసినచో లాభించును.

నూనెలుచేయుయంత్రశాలలు.

Oil mills.

ఆంధ్రదేశములో నూనెలనిచ్చు గింజలు విస్తారము వైరగుచున్నవి. ఆముదము, నువ్వులు, కొబ్బరి, వేరుసెనగ, ప్రత్తిగింజలు మొదలగు అనేకరకముల గింజలు విస్తారముగా ఇతరదేశములకు ఎగు

హిందూమహాయుగము:—“ప్రాచీనహిందువులయొక్క ఔన్నత్యమును దెలిపెడి, ఇట్టిదేశచరిత్ర నింతవరకెన్నడును నాంధ్రభాషలో రచియించి యుండలేదు.” ఆంధ్రకేసరిపత్రికనండి. వెల 1—0—0
మేనేజరు, విజ్ఞానచంద్రిక, చింతాద్రిపేట, మదరాసు.

మతి కాబడుచున్నవి విదేశములలో అనేకనూనెయంత్రశాలలకు (Oil mills) పనియిచ్చుచున్నవి అక్కడనుండినూనెలుకూడ మనదేశమునకు దిగుమతి కాబడుచున్నవి ఈగింజలు ఎగుమతి చేయుటవలన మనదేశమునకు అనేకవిధముల నష్టముకలుగచు న్నది. నూనెయంత్రశాలలలో గింజలనుండి నూనెతీసివత్పాత మిగులుసిండి చాలవిధముల నుపయోగింపబడును. ఇది పొలములకు పెంటగా నుపయోగించును.

సిండి గూడలకు విలువైన యాహారపదార్థముగును. జపానుదేశము లోమనదేశమునుండి ఈమతకసిండిని దిగుమతిచేసి పొలములకు పెంటగామార్చు యంత్రశాలలనేకములుగలవు. కాన కొన్నినూనె యంత్రశాలలు స్థాపించినచో మిక్కిలి లాభకరముగానుండును. కొబ్బరినారతో త్రాళ్లను మోకులను చేయుయంత్రశాలలు స్థాపించుటకుకూడ చాల అవకాశమున్నది. తిరువాన్కూరు (Travancore) లో గొబ్బరినారతో మోకులను, చాఫలనుచేయు గొప్పయంత్రశాలలు విస్తారము లాభమునిచ్చుచున్నవి. కొబ్బరి చిప్పలనుండి (Acetic acid) ఏసిటిక్ ఆసిడ్ అను ద్రావకమును గూడబట్టిలచే (Distillation) తీయవచ్చును. ఈపరిశ్రమ స్వల్పధనముతో స్థాపించవచ్చును

సబ్బు, కొవ్వవత్తుల పరిశ్రమ
Soaps & Candles Industry.

నూనెయంత్రశాలలు స్థాపించుటవలన ఈపరిశ్రమలకు కావలసిన నూనెలు చివుకగా దొరకును. క్రొవ్వవత్తులు చేయుటకు స్టీరిను (stearin) చవుకనూనెలనుండి చేయుయంత్రశాలలు స్థాపించినచో విదేశపుక్రొవ్వ వత్తులకన్న చాలచౌకగా అమ్మవచ్చును. వీనికి కావలసిననూనెలు విదేశములవారు మనదేశమునుండి దిగుమతిచేసుకొని వానినుండి స్టీరిను (stearin) చేసి అది క్రొవ్వవత్తులు గామార్చి మనదేశమునకు పంపుచున్నారు. మనమే యిక్కడ స్టీరిను చేయుయంత్రశాలలు స్థాపించినచో స్టీరినుబహుచౌకగా చేయనగును. అప్పుడు స్వల్పధనముతోనే అనగా 4, 5వందల రూపాయలతో క్రొవ్వవత్తులుచేయు పరిశ్రమను అనేకజనులు ఆవలంబించవచ్చును. ఈస్టీరినుచేయు యంత్రశాల స్థాపించినచో దీనినుండి గ్లెసరిను (Glycerine) కూడ చేయవచ్చును. ఇది విస్తారము సబ్బులయందును పరిమళపునూనెలయందును, ఔషధములయందును ఉపయోగింపబడును.

Textile Industries.
నేత పరిశ్రమలు.

మనజిల్లాలలో ప్రత్తివిస్తారము వైరగుచున్నను, నూలువడు కు యంత్రశాలలుగాని బట్టలునేయు యంత్రశాలలుగాని ఏమి

యులేవు. గుంటూరునందును, కాకినాడయందును, చూడి బేలులుగాకట్టు యంత్రశాలలు (Cotton presses.) కొన్ని కలవు ఈబేళ్లన్నయు వాంఛాయి మొదలగు కట్టణములకు ను, విదేశములకును ఎగుమతి కాబడుచున్నవి ఈదూదినుండి యిరువది, ముప్పది, నంబరు నూలు బహు లాభకరముగా చేయవచ్చును ఒక్కనూలువడకు యంత్రశాలనైనను స్థాపించినచో దానియొక్కలాభమును మనవారు ప్రత్యేక్షముగా చూడగలరు. కొంతకాలము క్రిందట గోదావరిజిల్లాలలో ఒక నూలువడకు యంత్రశాలను కొందరు వర్తకులు, జమీందారులు స్థాపింప ప్రయత్నించుచుండిరిని విషయుంటినికాని ఆప్రయత్నిములు కొనసాగలేదు. ఆబాంబాయి రాజధానిలో నూలువడకు నట్టియు, బట్టలునేయునట్టియు, యంత్రశాలలు ఎందలకొలది కలవు ఈకంపెనీలవారు సంవత్సరమునకు నూటికి రు. 25లు తక్కువగానుండ, కొన్నిసంవత్సరములయందు ఏబది అరువది రూపాయలవంతునకూడ లాభమును భాగస్థులకు పంచిపెట్టుచున్నారు. లక్షలకొలది ఆదాయముగల అనేకులు జమీందారులు, వర్తకులుగల మనయాంధ్రదేశములో నేటివరకును నిట్టి యంత్రశాలలులేకుండుట మిక్కిలి శోచనీయుము. చేతి నేతకు ప్రసిద్ధికెక్కినస్థలములలో నేతగాండ్రు మంచినన్నివస్త్రములను తయారుచేయుచున్నప్పటికి, సామాన్యజనులకు కావలసిన ముతక బట్టలను చౌకగాచేయుటకును విదేశపు యంత్రశాలలచేత తయారగు దోవతులు మొదలగుబట్టలంత చౌకగా సమకూర్చుటకును, బట్టలనేయు యంత్రశాలలు కొన్నికూడ అవశ్యము. ఇది యును పైనచెప్పిన నూలువడకు యంత్రశాలతోచేర్చి స్థాపించినచో మిక్కిలి లాభకరముగా నుండును.

ఇవి స్థాపించుట కవకాశము లనేకములుగలవు. బట్టలకును, నూలునకును, రంగులువేయు యంత్రశాలలుకూడ విస్తారము లాభకరముగానుండును. విదేశములనుండి ఎరువు, నలుపు, పసుపు మొదలగు రంగుముళ్లు వేలకొలదిబేళ్లు దిగుమతి కాబడుచున్నవి. ఇట్టి యంత్రశాల యిరువదివేల రూపాయలతో ఆరంభింపవచ్చును. క్రొత్తమోస్తరు రంగునూలును సప్లయిచేసినయెడల చేతి నేతగాండ్రకు క్రొత్తమోస్తరు చెక్కులు, చీరలు మొదలగునవి నేయుటకు వీలుగానుండును. ఈయంత్రశాలలవలనకూడ విస్తారము లాభమువచ్చును. తెలుపుచేసినబట్టలు, చీట్లతానులు చీరలు మొదలగునవి సంవత్సరమునకు సుమారు 95% టూరూపాయల విలువగలవి దిగుమతియగుచున్నవి. స్వదేశపు చీటిగుడ్డలు, అద్దకపు చీరలు వర్టింగ్సు (Shirtings) మొదలగునవిచేయుటకు అద్దకపు యంత్రశాలలు ముఖ్యావశ్యకము. కాని ఒకయంత్రశాలను స్థాపించుటకు 5లక్షలు కావలెను. నూటికి ఏబదిరూపాయలవంతున

అమృతాంజనము:—“ పక్షవాతము వలన ఆరుసంవత్సరములనుండి బాధపడుచున్న నామిత్రుని నొకని మీ అమృతాంజనము రక్షించినది.” ఎ. రామచంద్రరావుగారు, కాకినాడ.

లాభమునిచ్చును. నేత పరిశ్రమ విస్తారముగా వృద్ధి చెందియున్న బొంబాయిపట్టణము ఈపరిశ్రమకు అన్నివిధముల పీలుగానుండును.

Chemical Industries.

గోదావరి క్రిష్ణాజిల్లాలలో చక్కెరచేయుటకు కావలసిన చెఱును, తాటిబెల్లము విస్తారముగా పైరగుచున్నవి. సంవత్సరమునకు మనము పడికోట్లరూపాయల విలువగల చక్కెరను దిగుమతి చేయుచున్నాము. చెరుకురసమును బెల్లముగా చేసి ఎగుమతిచేయుచు చక్కెరను దిగుమతిచేయుచున్నాము. ఇట్లు బెల్లముగా చేయుటవలన చెరుకురసములోనున్న చక్కెర చాలాపట్టమగుచున్నది. చెరుకు నాడు గానుగులు మంచి బలమయినవి కాకపోవుటవలన చెరుకులోనున్న రసమంతయు వచ్చుటలేదు. చెరుకు విస్తారము పండించు జావాదేశములో చెరుకు కట్టలపండిరసమును, బెల్లము చేయుకుండ, వ్యాక్యుము పేసులలో (Vacuum pans) ఆవిరిచే చక్కెరయుగునట్లు కాగ పెట్టుదురు. ఆదేశమునుండి చక్కెర మనదేశమునకు విస్తారము ఎగుమతిచేయుచున్నారు. ఇట్టి యంత్రశాలల నొకదానినైనను గోదావరిజిల్లాలో స్థాపించినయెడలవిస్తారలాభకరము గానుండును. అనకాపల్లిలో చక్కెరచేయుట కొక కంపెనీ ఏర్పడినది. ఇది త్వరగా పనియారంభించినయెడల మార్గదర్శి గా నుండును. సామర్లకోటలో బెల్లమును చక్కెరచేయుచున్న ప్యాక్రికం పెనివారి యంత్రశాల శాలలాభకరముగ పనిచేయుచున్నది.

Cement & Glass.

ఆంధ్రజిల్లాలలో సి మెంటు పరిశ్రమలకు కావలసిన మంచి సున్నము, బంకమట్టి, తెల్లయిసుక, స్ఫటికరాయి విస్తారము దొరకును. బెజవాడలో సి మెంటుచేయుటకు 4 లక్షల రూపాయల మూలధనముతో ఇంగ్లీషువర్తకుల ఒకకంపెనీ రిజిస్టరు చేయబడినది. దీనివలన సంవత్సరమునకు లక్షరూపాయలు లాభమురాగలదు ఇట్టిలాభకరమైన పరిశ్రమను మనవారు స్థాపించి అందువలన లాభముపొందక అవకాశములను వృధాపోనిచ్చుట మిక్కిలి వ్యసనకరము. గ్లాసుయంత్రశాలకు కావలసిన డెయిసుక మొదలగునవి ఉత్తరస్కారులలో అనేకస్థలముల యందు దొరకును. 30వేలరూపాయలతో. చిమ్నెలు, నీసాలు, మొదలగు గ్లాసు సామానులు చేయుచున్న యంత్రశాల స్థాపింపవచ్చును. నూటికి రు. 25లు. కన్న ఎక్కువలాభమునిచ్చును.

Match & Pencil.

అగ్గిపుల్లలు, పెనసలు, చేయుయంత్రశాలకు కావలసినకట్ట గోదావరి, విశాఖపట్టణముజిల్లాలలో విస్తారముదొరకును. అ

పుల్లలకు పనికవచ్చు తేలికయగునట్టియు శీఘ్రముగా వెలుగునట్టియు, రంపమునకు సులభముగా తెగునట్టియు, కట్ట గోదావరి నదిసారు అడవులలో విస్తారముదొరకును. ఇది ఫారెస్టు డిపార్టు మెంటువారిచే స్వల్పఖరీదునకే యివ్వబడును. తెప్పలు గాగట్టి నది లోవైచినచో వ్యయములేకయే రాజమహేంద్రవరముచేర్పవచ్చును. ఇట్టి సౌకర్యములుగల రాజమహేంద్రవరమున నొకయంత్రశాల స్థాపించినచో అతిలాభకరము గా నుండును. ముప్పదివేల రూపాయలతో రోజునకు 400గ్రాములు తయారగు ఒక చిన్న యంత్రశాల స్థాపించవచ్చును. 100కి రు25లుకన్న ఎక్కువలాభము నిచ్చును. పెనసలుచేయుటకు అనకాపల్లెలో ఒకకంపెనీ రిజిస్టరు చేయబడినది. బిల్డింగుకట్టబడుటయే గాక యంత్రములన్ని యమర్పబడియున్నవి. కాని పనిసాగించుటకు 2,3వేలరూపాయలు చేకూరమి పనిజరగుటలేదు. ఆంధ్రులందరును త్వరపడి ఈ లోపముందీర్చి పనిసాగించెదరని నమ్ముచున్నాను. ఒకయంత్రశాలైనను లాభకరముగా పనిచేయుచున్నయెడల ఇతరులకు త్యాసాముపుట్టించి మార్గదర్శి గానుండును.

పైనుదాహరించిన యంత్రశాలలు స్థాపించుటకు మొట్టమొదట ధనమావశ్యకము. లక్షలకొలది ఆదాయముగల జమీందారులు ఆంధ్రదేశములో అనేకులున్నారు. వీరు 'వంగదేశపు జమీందారులువలె దేశాభిమానులయి దూరదృష్టి కలవారయి తమ ధనమును బ్యాంకులలోను, గవర్నమెంటు పత్రములలోను తక్కువవడ్డికి ఉంచుటకు మారుగా ఈపరిశ్రమల స్థాపించుట యందుపయోగపరచినయెడల తాము లాభముపొందుటయే గాక, దేశముయొక్క దుర్భరమగు పేదరికమును, కొంతవరకు తొలగించువారగుదురు. మన యాంధ్రదేశమునుండి 5-6 గురు జపాను మున్నగుదేశములకేగి అద్దకపు పరిశ్రమ, రంగులువేయుట, సబ్బులు, క్రొవ్వువత్తులు చేయుట, అగ్గిపుల్లలు చేయుట, పెనసలు చేయుట, టోపీలను బొత్తాములను చేయుట మొదలగు పరిశ్రమలను నేర్చుకొని తిరిగి వచ్చియున్నారు. వీరికి ఆంధ్రులు తగినప్రోత్సాహమిచ్చి ధనసాహాయ్యముచేయనందున పైనుదాహరించిన పరిశ్రమలను స్థాపింపలేకున్నారు. వంగదేశమున విదేశములకు పంపబడిన విద్యార్థులందరును తిరిగి వచ్చినతరువాత తామునేర్చుకొన్న పరిశ్రమల అచ్చట విద్యాధికులును జమీందారులును, ఇతరధనవంతులును ధనసాహాయ్యమొసగుటచే స్థాపింప శక్తులగుచున్నారు. కావున ఆంధ్రమహాజనులందరును తమ శక్తివంచనలేక యేకీభవించి పైనుదాహరించిన పరిశ్రమలను స్థాపింప ప్రయత్నించుటకు మరిమరి వేడుచు నింతటితో ముగించుచున్నాను.

ఉబ్బసమునకుమందు:—ఆయాసము, ఎగరొప్పు మాని కఫము తెగిపడును. ఉబ్బసము వృద్ధియయినకొల్ది ప్రాణా పాయమును గలిగించును. నీసా 1 కి 2-0-0. అమృతాంజనము డిపో, ఫోర్టు, బొంబాయి.

రెంటాల వెంకటసుబ్బారావు పంతులుగారు.

పి. శంకర నారాయణ శెట్టిగారు.

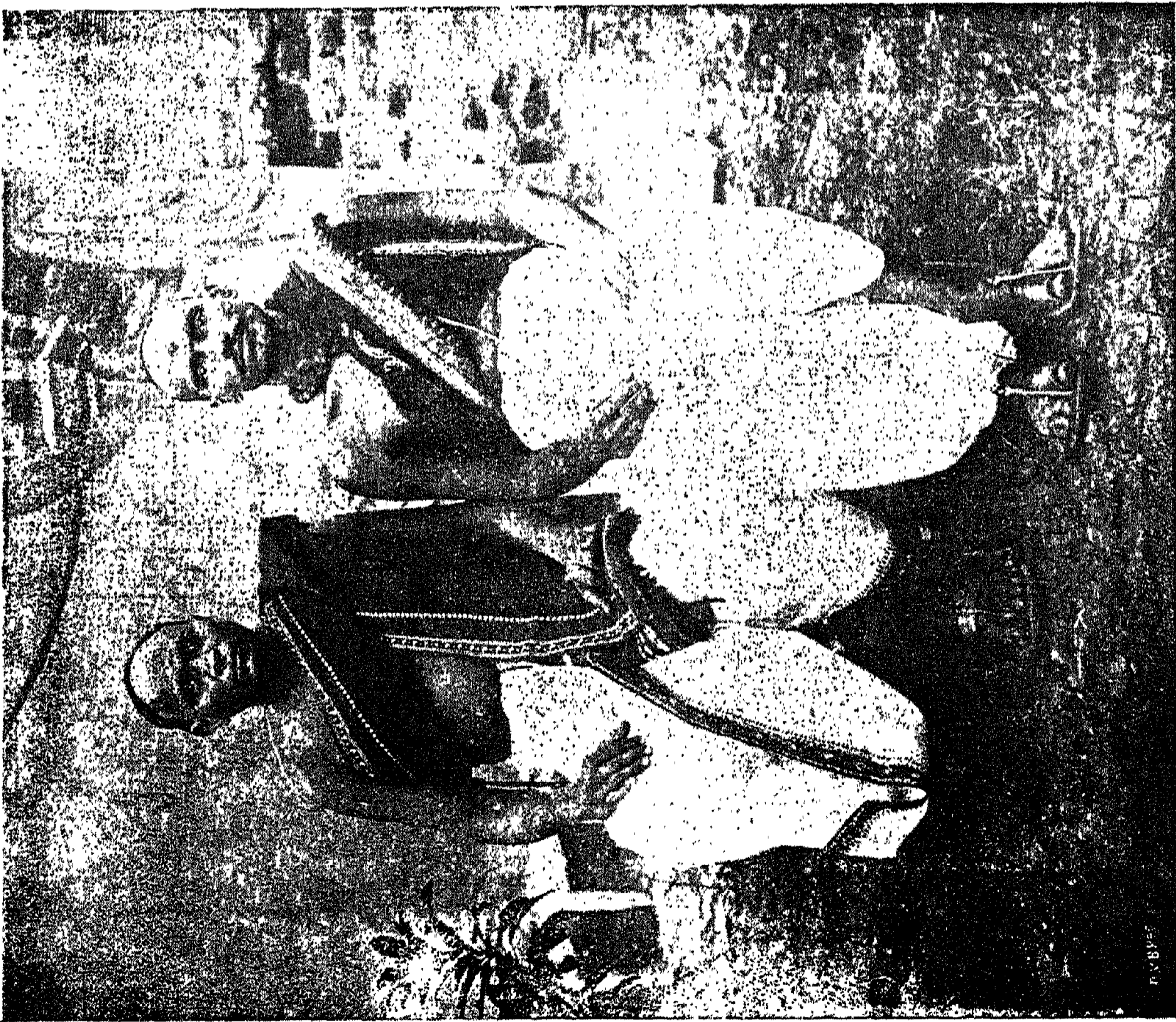
డాక్టరు కెప్టెన్ ముత్తాల గోవిందరాజులు నాయుడుగారు.

గోపాబంధు కనకరాజు పంతులుగారు.

విజయనగరం పంజొతులు.

తిరుపతి సంఘం కృష్ణారకపులు.

మహామహోపధ్యాయ గంగాధర శాస్త్రిగారు సి. ఐ. ఇ. మహామహోపధ్యాయ కొ. వెంకటరత్నంశర్మగారు.

వడ్డాది సుబ్బారాయుడుగారు.

చిలక మర్రిలక్ష్మీనృసింహముగారు.

పూండ్ల రామకృష్ణయ్యగారు.

శ్రీరామశాస్త్రిగారు.

మండపాక పార్వతీశ్వర శాస్త్రిగారు.

పక్కె అప్పల నరసింహం కవిగారు.

చెన్నాప్రగడ భానుమూర్తి గారు.

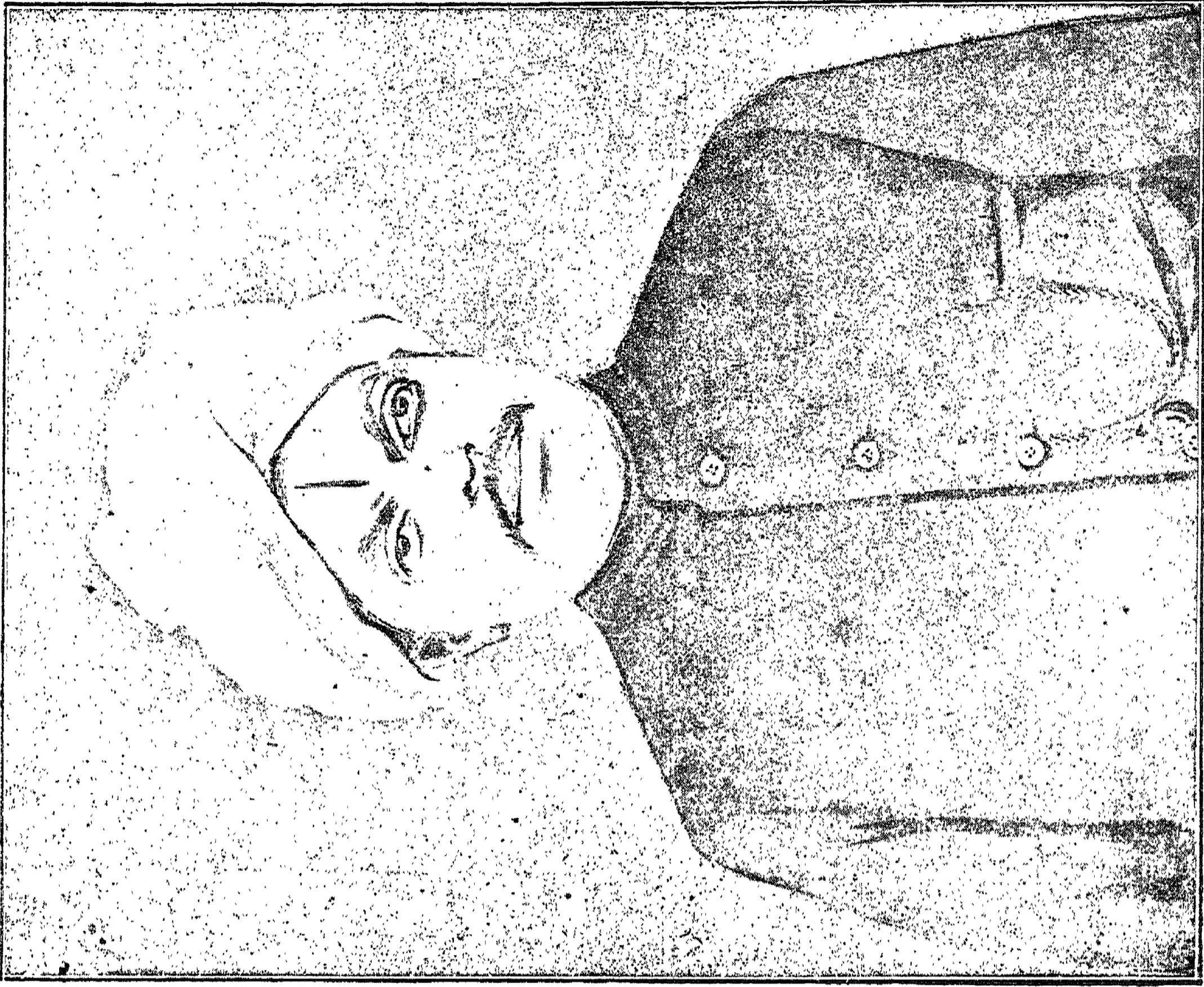
చిలుకూరి వీరభద్రరావు గారు.

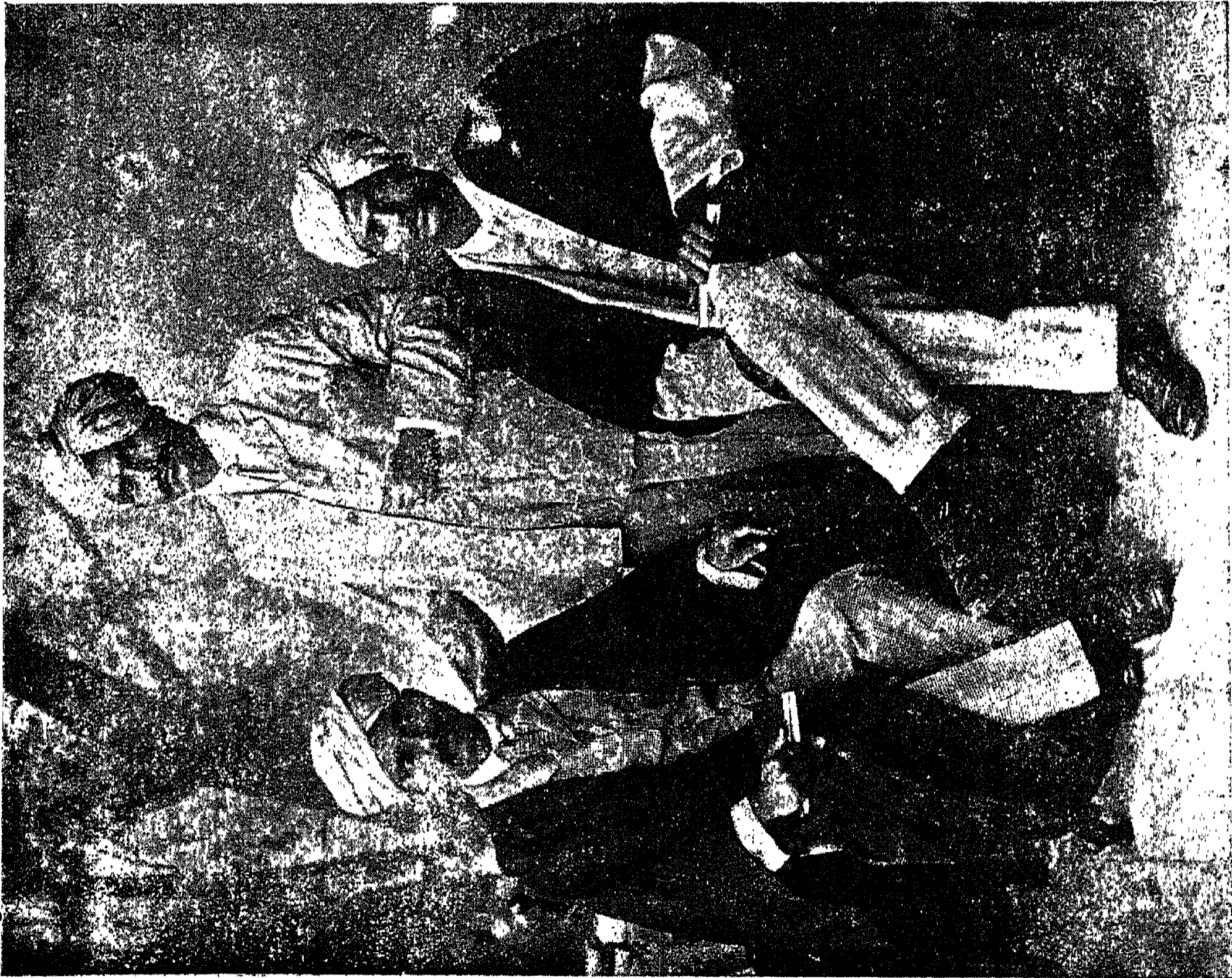
నాగపూడి కుష్ణస్వామయ్య గారు.

కేసానపల్లి చెంగయ్య గారు.

వావిలికొలను సుబ్బారావు పంతులుగారు.

విజ్ఞానచంద్రికా మండలివారు.

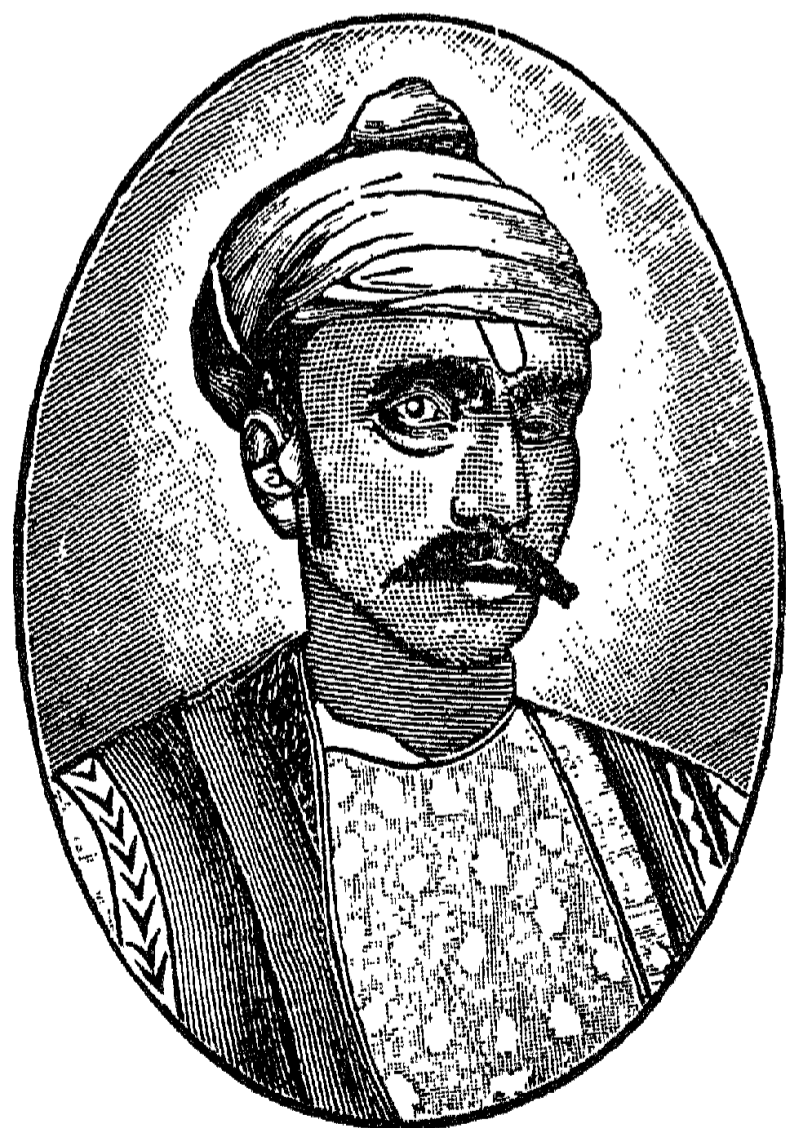
శ్రీ శేషులైన నమర్తి రంగయ్య శ్రేష్ఠిగారు.

శ్రీ శేషులైన డాక్టర్ వరదప్పనాయుడుగారు.

ఆత్మారి లక్ష్మీనరసింహం సోమమూజులుగారు.

శ్రీ శేషులైన గట్టులాలుగారు.

రెవరెండు ఆర్. ఇ. స్మిత్తుగారు.

జ. నారాయణస్వామినాయుడుగారు.

సూర్యనారాయణరావుగారు.

విం నూరి బావనాచార్యులుగారు.

ఆంధ్ర దేశ మందు మిషనరీలు

(రెవరెండు ఆర్. ఇ. స్టిత్, ఎం. ఏ, గారిచే వ్రాయబడినది)

నూతన జ్ఞానోదయమును, బ్రహ్మతకాలపు టుద్యమమును, నాంధ్రులయందు గలుగుచున్న యనేకములగు నితరమార్పులను మిషనరీలపరియొక్క ఫలితములగుటచే, క్రైస్తవ మిషనరీలపనిని సరిగ గ్రహించనియెడల, నాంధ్రులచరిత్ర యసంపూర్ణ మైనదై, నాంధ్రుల జీవితములను రూపించుచు, వారి యా దేశములగును, గోరికలందును మార్పుల గలిగించుచున్న కారణములను సరిగఁ జెలిసికొన లెక యుండుము.

15-వ, 6 వ శతాబ్దములందు యూరపుఖండమున “రినాసెన్స్” (Renaissance) అని పిలువబడిన సాంఘికజ్ఞానోదయము చుట్టుకొని పుట్టింది. ఈ సాంఘికజ్ఞానోదయము పుట్టినది మధ్యయుగమున వచ్చి యున్నది. ఈ సాంఘికజ్ఞానోదయము ప్రజల యిందలమును మార్చుచున్నది. ఆదికాలమున పరాగత మతాచారముల వల్లను, జ్ఞానాధికుల నిర్బంధనవల్లను, ననగా మత, సాంఘిక, జ్ఞానవిషయములందు బూర్వాచారములవల్ల నన్నిప్రక్కలను బంధింపబడి, నడిపింపబడుచున్న మధ్యయుగములనాటి యభిప్రాయములనుండి, సాంఘిక, మత స్వాతంత్ర్యము గలిగి, నిర్బంధనలేక జ్ఞానాభివృద్ధి మొందుచున్న యాధునిక సంతోషకరజీవమునకు మార్పు మొందుటయే యుండెను. ఇట్టి, సాంఘిక, మత స్వాతంత్ర్యమును నిర్బంధనలేని జ్ఞానాభివృద్ధియు, నప్పటినుండియుఁ బాశ్చాత్యులయందు స్వభావలక్షణములై, యందువలన శాస్త్రముల యందును, గ్రోత్తవిషయముల గనిపెట్టుటయందును గొప్ప యభివృద్ధి గలిగెను.

యూరపుఖండమునందు సంభవించిన యీ గొప్పమత, జ్ఞానోజ్జీవమునకుఁ కారణములు గాని, కారణములు గాని యేమై యుండును? అనునది యిప్పుడు గొప్ప ప్రశ్నయైయున్నది. ఈ ప్రశ్నకు బ్రత్యుత్తరముఁ జెప్పుట మిక్కిలికష్టము. మరియు నీయుద్యమ మెప్పుడు ప్రారంభమైనదో సరిగఁ జెలియఁబరచుట యంతకంటెను కష్టము. అమెరికాఖండము గనిపెట్టఁ బడుటయు, గుడ్ హోపు అగ్రమునుఁ జుట్టివచ్చుటయు, ముద్రా యంత్రమును, గాగితములనుఁ జేయుటకుఁ గ్రోత్తవిధానమునుఁ

గనుగొనఁబడుటయు నందుల గ ములను గాఁ జెలియఁ జేయఁబడియున్నవి. కావీ, పిక్టోగ్రాఫీ, బొక్కెనియో, ఇరాస్ట్రస్, లాతరు, కార్వీను మొదలగు గానీయుద్యమమందు గొప్పనాయకులుగ నుండినట్లు చరిత్రలవల్ల గనుబడును. ఐనను వారందుకుఁ గాఁ జెప్పవలను గాదు. బహుశః ఈయుద్యమము ప్రారంభము లనేకములుండును గాని, కాన్ స్టాంటినోపిల్ లోను నాశనమగుట వారిలో ముఖ్యమైనదని సాధారణము గ నుచికిరింపఁబడియున్నది. 1453 నల్లి రమున, మహమ్మదీయులు కాన్ స్టాంటినోపిల్ ను సైబిరియా నాశనము నప్పుడందుండి యుండునట్లు గ్రహించినది. ఈ ది. వారు పశ్చిమమునకు నడిచి వెళ్లినది. ఈ ది. వారు వెళ్లినది. పట్టణముల యందును, పుస్తకాలయములను, గ్రంథాలయములను నశింపఁ జేసి, పుస్తకాలయములను, గ్రంథాలయములను గల జ్ఞానమును, బుక్లును, దానిని సంపాదింపవలెనను క్రొత్త యాసక్తిని గలిగించి, పూర్వాచార బంధకములనుండి విడిపింపఁబడుటకుఁ బ్రజలకు సహాయముఁ జేసి, యెవరిమట్టుకు వారు స్వతంత్రముగ నాలోచనఁ జేసి విషయముల గ్రహించుటకుఁ గూడ వారికి సహాయముఁ జేసిరి.

మన దేశపు ప్రస్తుతస్థితిగతులనుఁ జక్కగా గనిపెట్టఁగల వారిట్టి యుద్యమమే ఇండియాలో నిప్పుడు జరుగుచున్నదని తెలిసికొని యుండును. “ఇండియన్ రినాసెన్స్” (Indian Renaissance) యిప్పుడు జరుగుచున్నది. ఇది యెప్పుడు ప్రారంభమైనదో సరిగాఁ జెప్పుట మిక్కిలికష్టము. మనముకొంచెము వెనుకకుఁ జూచి, పండిత యీశ్వరచంద్ర విద్యాసాగరులు, రాజారామమోహనరాయలు, తేజవచంద్ర సేనలు, జస్టిన్ గానెడే మొదలగు నితరులును పర్వతాగ్రములవలెఁ బైకిలేచుటకుఁ గనిపెట్టి, వారి కాలమందుఁ గూడ నీయుద్యమము జరుగుచుండెనని తెలిసికొందుము. రాజకీయ, సాంఘిక, పరిశ్రామిక, మతవిషయములందొక “రినాసెన్స్” ఇండియాలో జరుగుచున్నదనుటకు దేశీయమహాసభ, సంఘసంస్కరణోద్యమము, స్వదేశ

ఆంధ్రపత్రిక:—తుర్కీలోని మార్పులు, బాల్కన్సులోని సంక్షోభములు, క్రీట్ లోని అల్లకల్లాలు, ఇండియాలోని అరాజకము, నూతనశాసనములను ముగ్గులొల్కుమాటలతో పూసగ్రుచ్చినట్లు వారివారము మీ యింట జెప్పుచుండును. చందా నంబ్ 1-కి వెల 2-2-0.

కోద్యమము, సమాజోద్యమము, చనలుగనున్నవి. కాని, యది సరిగ నెప్పుడు ప్రాచీనము చెప్పలేము.

ఇందుకుఁ గారణములనుఁ జేసి, సర్వజనులకును సమానముగ వ్యాయమును, రాజ్యము, స్థాపింపఁ బడుటయు, నింగ్లీషు విద్యావికాసము, తద్వ్యాపనమును, నింగ్లీషుభాషయందును దేశభాషయందును వార్తాపత్రికలు వృద్ధియగుటయు, రైల్వే, టెలిగ్రాఫ్, టెలిఫోన్, మోటారు బండి మొదలగునవి వచ్చుటయు బహుశాకారణము లై యుండవచ్చును. 15-వ శతాబ్దమున గ్రీకుపండితులు యూరపునందంతట వ్యాపించు చుండునపు నూతనజ్ఞానోదయమున కెట్లు ముఖ్యకారణమై యుండెనో యట్లే, ఇండియాలోని నూతనజ్ఞానాభివృద్ధికి ముఖ్యకారణము, పశ్చిమఖండములనుండి వచ్చిన మిషనరీలు దేశమంతటను, ప్రతిజిల్లాయందును, ప్రతి పట్టణముందును నుండుట యే యని చెప్పఁగూడదా? ఇండియా యందుఁ గలుగుచున్నటులనే చీనా, జపాను, కొరియాల యందునుఁ గుదకుఁ బూర్వఖండములందలి ప్రతిదేశమునందును నూతనజ్ఞానోదయము కలుగుచున్నది. ఈ దేశములు బ్రిటిషు రాజ్యమునొకటయగుటచే, గాని యిందింగ్లీషు విద్యయును లేక, ప్రతిరాజధానియందును, ప్రతి పట్టణముందును క్రైస్తవములు గనుండుట, జ్ఞాన, సాంస్కృతిక, రాజకీయ, పరిశ్రామిక విషయములలో దేనియొకటి గాని గోప్పమార్పుఁజేయుట కంతమాత్రమును మిషనరీల యుద్దేశము గాదు. వారుప్రభు యేసుక్రీస్తుని యాజ్ఞకుబద్ధులై, యాయన శుభవర్తమానమునుఁ బ్రకటించి, యేసుక్రీస్తునందు లోకమునకు దేవుడు కేవలముఁబ్రత్యక్షుడైనాడని తామునమ్ముచుండుటచే నాయేసు రక్షకునియందు విశ్వాసముంచునటులఁ బ్రజలను ప్రేరేపించుటకు మాత్రమే వచ్చియున్నారు. ఐనను వారు తమ పాశ్చాత్య సంబంధముగు నలవాటులను, నూహపోహలను లేకనుండలేరు. వారు దేశమంతటను ప్రాపట్టణముందును, పల్లెయందును నెలవుల నేర్పరచుకొని, పశ్చిమదేశములందుఁ దమకుండినటులనే సాధ్యమైనంతమట్టుకుఁ దమ గృహముల నిక్కడనుగూడ నేర్పరచుకొనియున్నారు. వారిలో ననేకులు, పశ్చిమదేశముల కళాశాలలలో విద్యనంది మిగులఁ బ్రసిద్ధి నొందిన వారై యున్నారు. మరియు ననేకులు, పశ్చిమ

ఖండములయందు విద్యానాగరికములకు మిక్కిలిఁ బ్రఖ్యాతి వడసిన కుటుంబములనుండి వచ్చియున్నారు. ఈ మిషనరీ లిట్టి వారగుటచేఁ బాశ్చాత్య నాగరికమందు మిగుల శ్రేష్ఠముగు దాని నంతనుఁ గనుఁబరచు వారైయున్నారు. ఇండియాలో, మతసంబంధముగు పనిఁగాక మరి దేనినైననుఁ జేయుట మిషనరీయొక్క యుద్దేశముగాదు. ఐననుఁ బాశ్చాత్యుల యూహపోహల నిండియాలోఁ బ్రవేశపెట్టు, నూతనోద్యమమునుఁ గలిగింపవలెనని యెవ్వరైననునుఁ గోరియెడల, నిట్టి స్త్రీ పురుషులసమాహము నీ దేశమునకుఁబంపి, దేశయామందలి పట్టణములందునుఁ బల్లెలందును వారు స్థావరములఁ నేర్పరచుకొని, కౌపురములుండునటులఁ జేయుటకన్నఁ జేయఁ దగిన శ్రేష్ఠమైనపని యింకొకటియుండదు. మిషనరీ లనేక కార్యముల జేయుటకుఁ బ్రధములైయున్నారు. ఈ దేశమందు మిషనరీలే మొట్టమొదట ఆంగ్లోవర్నాకులర్ పాఠశాలను స్థాపించిన వారును, మద్రాసుఁత్రమును మొదట నెలకొల్పి దేశభాషను మొదట వార్తాపత్రికనుఁ బ్రకటించిన వారును, వైద్యశాలను, క్యూరోసుల శరణాలయమును, అనాధరక్షణల యాలయమును, బ్రహ్మమమన స్థాపించిన వారు నైయున్నారు. చెన్నైయందుందలి క్రీస్టియన్ కాలేజి, కలకత్తాయందలి డాక్టరు డెఫ్ కాలేజివంటి యనేక కళాశాలలవలన నిండియా యంతటను జరిగింపఁబడిన గొప్పపనిని వివరింప నలవిగాదు.

ఐనప్పటికిని మన యంశ మింద్రదేశమునుఁగూర్చి మాత్రమే యై యున్నందున, నీ తెలుగుదేశమున మిషనరీలు జరిగించిన పనిని సంగ్రహముగఁ దెలిసికొనుటవలన మనకు లాభకరముగ నుండవచ్చును. ఈ త్రిలింగదేశమున నిప్పుడు 18 వేరువేరు మిషన్ సొసైటీలవారు పని జరిగించుచున్నారు. వీ రందరు సెకేనైన్యముయొక్క వేరువేరు పటాలములుగ భావింపఁ బడవలెను. ఏలననగాఁ గొందరు తాము విడిచివచ్చిన దేశములవలన వేరుఁజేయఁబడియున్నను, మరికొందరు బైబిలు గ్రంథములోని కొన్నివాక్యముల యభిప్రాయములను భిన్నముగ గ్రహించుట చేత వేరైనను, అందరును సెకేనైన్య గ్రంథముననమ్మిక్రీస్తు నందు విశ్వాసముంచి, యందరును నిశ్చయమైన యాత్మా సంబంధముగు నైక మత్యమును, సెకరితో సెక రనోన్య సహవాసమునుఁ గలిగియున్నారు.

విజ్ఞానచంద్రమండలి:—వారి గ్రంథములను ఆంధ్రదేశమందెఱుఁగని వారు లేరు. నిరుపేదలు చదువుటకుగూడ వీల యునంతధరలను గలిగియున్నవి. దేశోన్నతికి దగిన మార్గములనుజూపి ఆంధ్రులకుపయుక్తముగ నుండును. మేనేజరు, విజ్ఞానచంద్రమండలి, చింతాద్రివేట, మద్రాసు.

ఆంధ్ర దేశమునఁ బ్రప్రథమమున నెలకొనినది లండన్ మిషను సొసైటీవారు. ఈ మిషన్ వారు 1805 సం॥న విశాఖపట్టణమును ముఖ్యస్థానముగా నేర్పరచుకొని పనిచేయుఁ బ్రారంభించిరి. ఈ మిషన్ లో మిక్కిలి ప్రసిద్ధి వడసినవారు, 1840 సం॥న విశాఖపట్టణము నకేతెంచిన డాక్టర్. జాన్ హే దొరవారు. ఆయన యచ్చట సెక ఆంగ్లోవర్నాక్యులర్ పాఠశాలను స్థాపించెను. ఇదియే చెన్నరాజధానిలో మొదటి ఆంగ్లోవర్నాక్యులర్ పాఠశాలయగుటచే నీరాజధానిలో నిగ్గిఱువిద్యకిదియే ప్రారంభము. ఈపాఠశాలయిప్పుడు లండన్ మిషన్ హైస్కూలుగ వృద్ధి నొందియున్నది. దీనికి 1886 సం॥ రమునుండి డి. లాజరస్, బి. ఏ. గారు ప్రధానోపాధ్యాయులుగ నున్నారు. శ్రీకాకుళము, విజయనగరము, పార్వతీపురములయందీ మిషన్ వారుకొన్ని సంవత్సరములు పనిజరిగించియుండిరి. 1847 సం॥ రమున విశాఖపట్టణమందు క్రీస్తుభక్తుల క్రైస్తవసంఘమందుఁజేరిన రెవరెండు పులిపాక జగన్నాథముగారు గొంతకాలము శ్రీకాకుళమందుఁ బనిచేసియుండెడిపనిచే లండన్ మిషన్ వారు 1822 సం॥ రమున కడపలోను, ఎమ్మి, చంద్యాల, గుత్తి, అనంతపురము, బల్లారుల యందును బి ఇంగ్లం రంభించిరి. ఈ ప్రాంతములయందనే కులు నిమజాతులవారు క్రైస్తవు లై యున్నారు. వీరికి బల్లారిలో సెక కాలేజిగలదు. దానికిఁ బ్రఖ్యాతిఁ గాంచిన జే. పి. కోటిలింగం, ఎమ్. ఏ. గారు ప్రిన్సిపాలుగ నున్నారు. మరి యును నీ మిషన్ వారి కొక బాలుర హైస్కూలును, సెక బోధనాభ్యసన పాఠశాలయు, సెక వేద పాఠశాలయు, 206 పల్లెటూరి పాఠశాలలును, గొన్ని బాలికా పాఠశాలలును గలవు.

1836 సం॥ రమున నరసాపురమునందు గోదావరి డెల్టా మిషన్ ప్రారంభింపబడినది. వీరును సెక హైస్కూలును స్థాపించి డెల్టా గ్రామములందుఁ బనిచేసిరి. ఈ మిషన్ వందలి విశేష మేమనగా, నిందుతో సంబంధించి పనిచేయు మిషనరీలు, నీమ దేశము దేర్పాటుఁజేయుఁబడిన యొక సొసైటీ వారి వలన జీతములు నిర్ణయముఁజేయుఁబడి వంపఁబడిన వారు కారు. 'మీరు హిందూ దేశమునకు వెళ్లుడని' దేవుడు తమ హృదయములందుఁ జెప్పగావినీ 'యిచ్చటికి వచ్చి' తమ దేశపుఁ బ్రజలు దైవప్రేరేపణచేఁ దమకుఁబంపు ద్రవ్యసహాయమును మాత్రమే యాధారముగఁ జేసికొని యున్నవారు. ఈమిషన్ లో

మొదటివారు బాడన్, బీర్ దొరలు. పిమ్మట వారి కుమార్తెలు మనుచులును గూడఁ బనిచేసియున్నారు. 1855 సం॥ రమున నీ దేశమునకు వచ్చిన, మిషనరీ హి. డి. దొరవారప్పటినుండియు సెక సారి యైనను స్వదేశమునకు వెళ్లుకుండ నేటివరకును, ననగా 65 సం॥ రములనుండి యాంధ్ర దేశమున నె యుండి పనిచేయు చున్నారు.

పైనిఁ జెప్పఁబడిన మిషన్ స్థాపింపఁబడిన సంవత్సరముననే రెవ. ఎస్. ఎస్. డే దొరవా రాంధ్ర దేశమున కేతెంచి, యనంతరము 1840 సం॥ రమున నెల్లూరిలో, అమెరికన్ బాప్టిస్టువారి తరపున సెక మిషన్ ను స్థాపించిరి. ఈ మిషన్ పని వలనఁ జిర కాలము వరకును నేమియు ఫలితము గానరానందున దీని నెత్తివేయవలయునని యమెరికాలోని సొసైటీ వారు లోచనఁ జేసిరిగాని, 1850 సం॥ రమునఁ గూడిన యొక సభలో, నీ పనిని మానివేయక సాగించుడని, మిషనరీ వాదించి బ్రతి మాలగా నట్లేదీనిని సాగించుటకుఁ దీర్మానింపఁబడెను. ఆసభలో సెక యుపన్యాసకుడు, హిందూ దేశ పటమునుఁ జూపి, యందు నెల్లూరు నక్షత్రసంజ్ఞతో గుర్తింపఁబడియుండుటనుఁ గనుపరచి, దీనికి 'ఒంటరి నక్షత్రము' (Lone Star Mission) అని పేరిడెను. ఏలననగా నెల్లూరు మట్టుప్రక్కఱు బి. హిందూ గ్రామము వరకును నే మిషన్ ప్రయత్నం బనిచేయుచున్నట్లు పటముపై గురుతుపెట్టఁ బడియుండ లేదు. అమెరికా దేశీయ గీతమును రచించిన ఎస్. ఎఫ్. స్మిత్ దొరవా రాసభలోనుండి, యదివిని, యామాట మనమున నాటఁబడినవారై, గృహమునకుఁ జని, 'ఒంటరి నక్షత్రము' (Lone Star) అను సెక చిన్నపద్య కావ్యమును రచించి, యీ 'యెంటరి నక్షత్ర మిషన్' బహుగా వృద్ధిబొంది, యాంధ్ర దేశమునంతటి మీదనుఁ దనయాత్మీయ ప్రకాశమును వెదఁజల్లునంతటి మిక్కిలి శోషదగునని యందుఁ జెప్పియుండిరి. ఆటలు నే యది వృద్ధి బొంది, వ్యాపించి, యిప్పుడు 81 స్థలములలో ముఖ్యస్థానములను, 1,25,000-ల క్రైస్తవులనుఁ గలిగియున్నది. వీరికి వంగవోలులో సెక కాలేజియు, నెల్లూరిలో బాలురకును, బాలికలకును హైస్కూలులును, రామాయపట్టణములో వేదపాఠశాలయును, నింకను వందల కొలది గ్రామపాఠశాలలును, కొన్ని వైద్యశాలలును గలవు.

1841 సం॥ రమున బందరు పురముననుండిన యాంగ్లేయు లచ్చటి ప్రజలకు విద్యలేకపోవుటను గనిపెట్టి, యచ్చట నట్టి

ఆంధ్రపత్రిక:—ట్రాన్సువాలులోని హైందవులస్థితి, ఇంగ్లండులో ప్రజాప్రతినిధుల నెన్నుకొనుట, ప్రాంసులోని వరదలు, ఇండియాలోని వార్తాపత్రక చట్టము, చట్టనిర్మాణ సభ్యుల ప్రసంగములు, రాజప్రతినిధి గారి ప్రసంగము, మొదలగు దినే దినే జరుగు విషయములను మీ యింటికి వచ్చి చిలుకపలికి నట్లు పలుకుచుండును. చందా సం॥ 1-కి 2-2-0.

పనిని బ్రారంభింపుడని వివిధములగు మిషనరీ సొసైటీలవారికి వ్రాసిరి గాని, యెవ్వరును నట్టిపనికి బూనుకొనకఁ బోవుటచే దామే కొంతధనమును గూర్చి, యింగ్లండునుండి రెవ. ఆర్. టీ. నోబుల్ దొరవానినందులకైరా ని యోగించి, మరి యిద్దరు సహాయోపాధ్యాయులనుఁ గూడఁ దోడుకొనివచ్చుటకు వారి కధికార మొసగి యుండిరి. ఐనను వీ రింగ్లండునుండి యింకను బయలుదేరకమునుపే, చిర్చిమిషనరీ సొసైటీ వారాపనిని వహింపఁ బూనుకొని, యీక్రొత్తమిషనరీల నిండియాకుఁ బంపిరి. 1848 సం॥రమున బందరులో రెవ. నోబుల్ దొరవాణాక పాఠశాలను స్థాపింపఁ జేసెను. అదియే యిప్పుడు ప్రసిద్ధిగాంచిన నోబుల్ కాలేజియైయున్నది. కొండలకుఁగాని, స్వదేశమునకుఁ గాని యొక్క సారయినను వెళ్లక, తదేకదీక్షగా 24 సంవత్సరములు మిక్కిలి యాసక్తితో నోబుల్ గారుబనిచేసిరి. కాలేజిలో నాయనయొద్ద విద్యనభ్యసించి, తరిబీయత్తైన వందలకొలది పడుచు వారాయన ధన్య జీవితమును జ్ఞాపకముఁ జేయుచు జీవించి చూచుచున్నాడు. సుమారు 50 గురు బ్రాహ్మణులు విద్యాస్థులయిన బోధకులను క్రొత్తకాలమున కేరళలోను గూర్చియును క్రొండల శ్రీస్తునయి విశ్వాసముంచి, యీ కాలము జాలగాఁ బనిచేసి, యిప్పుడు పించనునందుచు యే లూరిలోనున్న రెవ. గానుగపాటి కృష్ణయ్యగారు మొదలగు నాదిక్రొత్తపులు కొందరాప్రాంతముల నిప్పటికినిఁ గలరు. ఈ మిషన్ వారి వలన బెజవాడ, యే లూరులలోఁగూడ హైస్కూళ్లు స్థాపింపఁ బడియున్నవి. ఇంకను వీరికొక బోధనాభ్యసన పాఠశాలయు, సెక వేదపాఠశాలయు, మన దేశపు వితంతువులు మొదలగు వారి కొరకొక శరణాలయమునుఁ గూడఁగలవు. 1857 సం॥ రమునుండియు యే లూరిలో మిషనరీ గానున్న, కానన్. ఎఫ్. ఎన్. ఆల్బెర్ట్ గారు, ఎమ్, ఏ గారీ మిషనులోఁ బాఠశాల యున్నారు. దుమ్ముగూడె మంచున్న రెవ. జాన్ కెయిన్ దొరవారుగూడ నచ్చట 1878 సం॥ రమునుండి మిషనరీలుగ నున్నారు.

1842 సం॥ రమున రెవ. హోయరను జర్నను డమెరికా నుండి గుంటూరికివచ్చి, యచ్చట నమెరికన్ లూతరన్ సొసైటీ వారి తరపున సెక మిషన్ నుఁ ప్రారంభించెను. అతడు మన దేశమునకు వచ్చినప్పటికి 15 సంవత్సరముల వయస్సు వాడైనను, బహుసంవత్సరము లిక్కడ నే యుండి పనిచేసెను.

ఈ మిషన్ యిప్పుడు చాలవృద్ధి నొంది వ్యాపించియున్నది. ఇప్పుడు దేశమునున్న మిషనరీలలో డాక్టర్. హార్వెస్టర్ దొరగారు 1872 సం॥ రమునను, డాక్టర్. ఉల్ దొరగారు 1873 సం॥రమునను మన దేశమునకు వచ్చియుండిరి. ఈ మిషన్ వారికి, 508 గురువిద్యార్థులుగల యొక కాలేజియు వడ్రము, బట్టల నేత, కుట్టుపని మొదలగునవి నేర్పఁబడు సెక యనాధరక్షణశాలయు, సెక బోధనాభ్యసన పాఠశాలయు, బాలురకును, బాలికలకును బోర్డింగు పాఠశాలలును, ప్రఖ్యాతిగాంచిన డాక్టర్. కుగ్లర్ దొరసాని గారి చేతను, మరి మగ్గురు స్త్రీ డాక్టర్ల చేతనుఁ జికిత్సలఁ జేయఁబడుచు, నాంధ్రదేశముందు మిక్కిలిఁ బ్రసిద్ధి నొందిన యొక స్త్రీల వైద్యశాల నుఁగలవు. వీరుపల్నాడు, రెంటుచింతల, సత్తెనపల్లి, చిరాల మొదలగు స్థలములను ముఖ్యప్రదేశముల గాఁ జేసికొని పని జరిగించుచున్నారు.

ఈ మిషన్ వారి ముఖ్యస్థానములలో బెత్తువూరు దవరము మరి యొకటి. మొదట సెక జర్నను దొరగారు 1845 సం॥ రమున నచటఁబనిఁ బ్రారంభించిరి గాని, ధనములేక వారు దాని నమెరికన్ సొసైటీ వారి కిచ్చివేసిరి. 1869 సం॥ రమున నిక్కడి పనిని మరియొక యమెరికన్ లూతరన్ సొసైటీ వారు తీసికొని, యప్పటినుండియు సాగించుచున్నారు. వీరికొక హైస్కూలును, పెంపుడు బాలికా, బాలుర పాఠశాలలును, సెక వైద్యశాలయు మొదలగునవి గలవు. వీరు రాజమహేంద్రవర సమీపమునఁ గొన్ని యితరపట్టణములలోఁ గూడఁ బనిచేయుచున్నారు.

సముద్రతీరమున దక్షిణమున వుయ్యూరు మొదలుకొని యుత్తరమున పర్లాకిమిడివరకును, కనేడియన్ బాప్టిస్టుమిషన్ వారి ముఖ్యస్థానములు గలవు. ఈమిషన్ ను రెండు కనేడియన్ సొసైటీలు సాగించుచున్నవి. వీరు కాకినాడ, విజయనగరములు మొదలుకొని మరి 16 స్థలములలోఁ బని జరిగించుచున్నారు. వీరికి పితాపురమున సెక గొప్పవైద్యశాలయు, నితరస్థలములయందు మరి 4 చిన్నవైద్యశాలలును, యూరోపియనుల బిడ్డలకై యొక హైస్కూలును, పెంపుడు బిడ్డలపాఠశాలలొక 8 లేక 9 యును, సెక బోధనాభ్యసన పాఠశాలయు, పరిశ్రామిక వృత్తులను నేర్పు పాఠశాల యొకటియు, ననేకములగు గ్రామపాఠశాలలును నున్నవి.

మహారాష్ట్రచరిత్ర:—22 చిత్రపటములు; ఆర్థుకాగితము మీద ముద్రింపఁబడినవి. 1 పెద్ద మ్యాపుగలదు. 500 పుటలు, చిన్న చక్కని ముద్దులొక్క- ఆక్షరములు, కాలికోబైండు. వెల 1-14-0 మాత్రమే. మేనేజరు, ఆంధ్రభాషాభివర్ధన సంఘము, మచిలీపట్టణము.

దక్కనులో సెకింద్రాబాదు, గుల్బర్గాల చుట్టును, ఆ మెరికన్ మేకడిస్టు, ఇంగ్లీషు వెస్టియన్ సోసైటీల మిషన్లు గలవు. ఆరవ దేశమందుఁ బనిజేయుచున్న య మెరికన్ మిషన్ వాకిలి, ఉత్తరార్కాడు జిల్లాలోని మదనపల్లిలోఁ గూడ మిషన్ పనిగలదు. ఒక జర్నల్ సోసైటీ వారు, నెల్లూరికి దక్షిణమందున్న గూడూరు చుట్టుపట్లనుఁ బని జరిగించుచున్నారు. మరియొక జర్నల్ సోసైటీవారికి సాలూరులో గొప్పపనిగలదు. సువార్తవ్యాపక సభ (S. P. G.) వారాంధ్రదేశమందు దక్షిణభాగమునఁ బనిజేయుచున్నారు. కాని, వీరి పనినిగూర్చి విపులముగ వ్రాయుట కిచట స్థలముచాలదు గాన దెలిసినంతమట్టునకుఁ బనినంతను సంగ్రహముగ వివరించినఁ జాలునని యూహించుచున్నాను. ఇప్పుడు తెలుగుదేశమున 3,00,000 లకన్న నెక్కువమంది క్రైస్తవులు గలరు. వీరిలోఁ గొందరు కడుబీదలును, విద్యలేనివారును, కొందరు మిక్కిలి విద్యావంతులును సమర్థులు నైనవారును, నబ్జడిపనిజేసి, పెక్కువనునంది, కీర్తిశేషులైన ముఠీరుగంటి శివరామకృష్ణమ్మ, బారిస్టరెట్లా వారి కుమాళ్లగు, జాన్ కృష్ణమ్మ గారీమధ్య ఇంగ్లండులో ఐ. సి. ఎస్ (కలెక్టర్) పరీక్షనిచ్చిన ముగ్గురు ఇండియనులలో నొకరు. మొన్న మొన్నటి వరకును, బందరు, గుంటూరు వంగవోలు, బల్లారులలో 4 కాలేజీలుండెను. ఇందు చివరదీమధ్యనే హైస్కూలుగా తగ్గింపఁబడినది. ఇప్పుడు సుమారు 12 మిషన్ హైస్కూళ్లును, పెంపుడు బిడ్డల పాఠశాలలు 50 లేక 60 యును, నసంఖ్యాకములగు గ్రామ పాఠశాలలును, 5 అనాథశరణాలయములును, 7 వేద పాఠశాలలును, 7 ఉపాధ్యాయులకు బోధనాభ్యసన పాఠశాలలును, 6 పరిశ్రామికవృత్తులను నేర్పుపాఠశాలలును, 4 ముద్రాయంత్రములును, 12 వార్తాపత్రికలును, 12 కన్న నెక్కువ వైద్యశాలలును, 3 కుష్ఠరోగుల శరణాలయములును నుండుట మాత్రమే గాక, ఇత్యాది ఇతర దేశోపకారకార్యములనేకములు జరిపింపఁబడుచున్నవి

మిషనరీలు, బ్రాహ్మణాది యగ్రవర్ణముల వారిమధ్యను, నిమ్మజాతుల వారిలోనుఁగూడఁ బనిజేయుచున్నట్టిందువలనఁ గనుఁబడుచున్నది. అగ్రవర్ణముల వారికొరకు వైద్యశాలలను, హైస్కూళ్లను, కాలేజీలను స్థాపించి, కొత్తగ్రంథములను రచించుటయందుఁగూడఁ జాలఁ బనిజరిగించియున్నారు. కాని, మిషనరీలు జరిగించిన గొప్పపనినిమ్మజాతులవారికొరకైయున్నది. నేటికాలమున నిమ్మజాతుల వారికొరకు గవర్న మెంటువారును, మ్యూనిసిపాలిటీల వారును. పాఠశాలలఁ బెట్టుచు

న్నారు. మరియు నిమ్మజాతుల నుద్ధరించుటకై ప్రత్యేకము మిషన్లుగూడ స్థాపింపఁబడియున్నవి కాని యాజాతులస్థితిని జూచి వారి కొరకై నాటుపడన వారు మెట్లు మొదట క్రైస్తవ మిషనరీలే. ఈ జాతులవారు, అంటరాని వారును, విద్యాహీనులును, దరిద్రులును, తృణీకరింపఁబడినవారు నైయున్నారు. ఇట్టి వీర్లస్థితియే, వీరిని విడనాడునట్లు జేయుటకు మారుగా, మిషనరీ, లను వీరివంక కాకర్షించి లాగు చున్నది. “రోగములేసివారికి వైద్యుడక్కరలేద”ని యేసురక్షకుడు చెప్పియున్నాడు. అక్రమముగలవారి యెడలను, దరిద్రులయెడలను, ఆయన జాలిఁ గలిగియుండెను. ఆయన దృష్టాంతము ననుసరించియే పనిజేయ గోరుచు, మిషనరీలనుఁ దృణీకరింపఁబడిన నిమ్మజాతుల వారిని క్రీస్తుసువార్త యుద్ధరించఁగలదని, యాసువార్తను వారికి బోధించిరి. వంగవోలునందు మిషనరీయగు డాక్టర్, క్లా, దొరగారి పనిని సంబంధించి చెప్పఁబడు నొక ముచ్చటైనకథ, యీవిషయమున మిషనరీల యభిప్రాయమును దృష్టాంతము సమన్వితముగ స్పష్టపరచును. ఆకథ నీ క్రిందఁదెలియఁబరచి ముగించుచున్నాను.

1867 సం॥ రమున నగ్రవర్ణములవారు కొందఱు క్లా దొర వారియొద్దకు వచ్చి, తమకు మతస్నానమిచ్చి తమ్మును క్రైస్తవ సంఘమందుఁ జేర్చుకొనుఁడని మనవిజేసిరి. వీరితో సంభాషించుచు, వీ రేకారణములవల్ల క్రైస్తవులు కాఁగోరుచున్నారో, విచారణజేయుచుండఁగాఁ, గొందరు మాదిగలు గూడవచ్చి. తమ్ములనుఁగూడఁ, క్రైస్తవ సంఘమందుఁ జేర్చుకొనుఁడని మనవిజేసిరి, ఆయగ్రవర్ణముల వారీసంగతినిఁజూచి, యామాదిగలు చేర్చుకొనఁబడవచ్చునని గ్రహించినప్పుడు, మాదిగలనుఁ చేర్చుకొనినయెడల, తాముతిరిగి వెళ్లిపోదుమని క్లా దొరగారితో నాయగ్రవర్ణములు చెప్పిరి. క్లా దొరవారు వారితో సంభాషించి, హరి కులాభ్యంతరములఁ బోగొట్టఁ బ్రయత్నించిరిగాని యదియంతయు వ్యర్థమయ్యెను. క్లా దొర గారును దొరసానిగారును నీ సంగతివిషయమై మనస్సునఁ జాలఁజింతించి చివర కుభయులును నిందునుగూర్చి యాలోచనఁ జేసి భగవంతునిఁ బ్రార్థించుటకై, చెరియొక గదిలోనికివెళ్లిరి. తమ బైబిలు గ్రంథములనుఁ దీసికొని, భగవంతు డేవాకృత్యమునుఁ గనుఁబరచునో దాని యూరకనే యకస్తాత్తుగా విప్పించువిగా “ఏ శరీరియు దేవునియెదుట నతిశయపడకుండే నిమిత్తము, జ్ఞానులను సిగ్గుపరచుటకు, లోకములో వెర్రివారిని దేవుడేర్పరచుకొని యున్నాడు; బలమైనవాటిని సిగ్గుపరచుటకు, లోకములో బలహీనమైన వారిని దేవుడేర్పరచుకొని యున్నాడు; ఉన్నవా

టిని వ్యర్థముజేయుటకు, లోకములోనిహీనమైనవానిని, తృణీకరించు బడినవానిని, ఉండనివానిని దేవుడేర్పరచుకొనియున్నాడు." అనువాక్యమే యుభయులకునుఁ గనుబడెను. ఈ వాక్యముద్వారా భగవంతుఁడు తమతో మాటలాడెనని యుభయులును గ్రహించి, యాసంగతిని రెండవవారితోఁ జెప్పటకై యుభయులును తమగదులనుండివచ్చుచు ద్వారము నొద్ద నొకరి నొకరు కలిసికొనిరి. ఉభయులును బైబిలుగ్రంథమును విప్పగా, నొకచోటనే విప్పబడి, యొక్కవాక్యమే యుభయులకునుఁ

గనుబడినందున, నిదిభగవంతునివలనఁ గలిగినదని వారునిశ్చయించుకొని, దైవచిత్తము నా యగ్రకులస్థులకుఁ దెలియఁబరచి, యగ్రవరస్థులుతిరిగి వెళ్లిపోవుదురని నిశ్చయముగఁ దెలిసియున్నను, దత్తణమే యామాదిగలనుఁ జేర్చుకొనిరి. అగ్రవరస్థులు కూడ క్రైస్తవులుగావలెనని వారు మిక్కిలి గాఢోరికఁ గలిగి యుండిరిగాని, వచ్చినవారినందరినిఁ జేర్చుకొనుట తమ విధియని వారుగ్రహించియుండిరి. ఈనూత్రాను సారముగనే మిషనరీల పనియంతయును జరిగింపఁబడుచున్నది.

అమృతాంజనము.

సర్వవిధములయిన నొప్పులకు దివ్యోషధము.

తేలుబాధను తొలగించుటకు నిరుపమానమయినది.

అనేకవేలు సీసాలు విక్రయము. మీ యింట తప్పక ఈ వేసవికాలమందొక బుడ్డినియుంచి తేలుకాటువలన శ్రమపడు మీ గ్రామస్థుల ప్రాణములను కాపాడుఁడు వెల సీసా 1-కి 0—8—0.

చిరునామా:—

అమృతాంజనము డిపో

ఫోర్టు బొంబాయి.

నాచనసోమనాథకవి.

(ఇది మ-రా-రా-శ్రీ, చిలుకూరి వీరభద్రరావుగారిచే వ్రాయబడినది)

ఆంధ్రభాషావాఙ్మయములోని యుత్తమకావ్యములలో నుత్తమంబయినదని మహావిద్వత్కవులచేఁ గొనియాడబడుచున్న యుత్తరహరివంశమును మహాప్రబంధమును విరచించి నర్వజ్ఞుడని బిరుదుగాంచిన సోమనాథమహాకవినిగూర్చి రావుబహదరు వీశేలింగముపంతులుగారు తమ యాంధ్రకవుల చరిత్రమునందు “నాచనసోముడనెడి కవి యెఱ్ఱాప్రగడ కిరువది ముప్పది సంవత్సరముల తరువాత నున్నవాఁడు. ఇతఁడు రచించిన హరివంశముయొక్క మొదటియాశ్వాసములోని యవతారిక మాకు దొరకనందున కవియొక్క గోత్రాదులను చెప్పజాలము. ఇతఁడుని యోగి; నాచనకొమారుఁడు. ఇతఁడు తనగ్రంథమును నెల్లూరియందలి హరిహరనాథునకుఁ గృతియిచ్చుటచేత నీతని నివాసస్థలము నెల్లూరిమండలములోని యేదో గ్రామమని తోచుచున్నది.” అని మాత్రము వ్రాయుటయెగాక బహు ప్రయాసపడి తుదకు తంజాపురిలోని ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తకభాండాగారమున నుత్తరహరివంశముయొక్క యవతారిక లేనిప్రతి నొకదాని సంపాదించి ముద్రించి ప్రకటించి యాంధ్ర ప్రపంచమునకు మహోపకారము చేసినందులకు మనమువారి యెడఁగృతజ్ఞతను జూపవలయును.

ఆంధ్రులచరిత్రమును వ్రాయుచు నేసినడుమ చెన్నపురిలోని “క్యాన్నిమరా లై బ్రరీ”లోనున్న “ఇండియన్ అంటికేర్రి”లోను, ఎపిగ్రాపియాఇండికా, ఎపిగ్రాపియాకర్నాటికా” అనువానిలోను ప్రకటింపబడినపురాతన శాసనములను బరిశోధించునపుడు “ఎపి

గ్రాపియాకర్నాటికా” యొక్క పదియవ సంపుటములోనికోలారుశాసనములలో నాచన సోమనాథ మహాకవినిగూర్చి నూత్నవిషయములను దెలిపెడి యొకరింది బుక్కరాయని శాసనము నాకన్నులకుఁ బొడకట్టి నేత్రోత్సవము నలుపుటయెగాక యానందాంబుధి మునుంగఁజేసినది. ఇది నాయాంధ్రుల చరిత్రముయొక్క రెండవసంపుటమునఁ బ్రశంసింపవలసినదయినను గాలయాపనమునకు నోర్వజాలక నాకుం గలిగిన సంతోషభాగ్యమును నాయాంధ్రసోదరులకుఁగూడ పంచియిచ్చుటకై నిశ్చయించుకొని యాంధ్రపత్రికాపుత్రికయొక్క మనోహరమైన యీ సంవత్సరాది పారితోషికము తోఁగూడ నా పారితోషికమును మీకడకుఁబంపుకొను చున్నాఁడను.

శ్రీగణాధిపతయైనముః.

“అవ్యాద్యాహతైశ్వర్య కారణో వారనాననః ।
 వరద స్తీవ్ర తిమిరమిహిరోహరనందనః॥
 శ్రీమాన్ ఆదివరాహోయః శ్రీయందిశతభూయసీం ।
 గాఢమాలింగిత యేన మేదినీ మోద తేనదా॥
 అ స్తికాస్తుభమాణిక్య కామధేనుసహోదరః ।
 రామానుజః కళానాథః క్షీరసాగరసంభవః ।
 ఉదభూదాన్వయేతస్యయదుర్నామ మహీపతిః ।
 పాలితాయత్కులీనేన వాసుదేవేన మేదినీ॥
 తత్కులే బుక్కనామాయః కీర్తిశౌర్యవిచక్షణః ।
 మాగాంబికా భవద్రాజ్ఞీలక్ష్మీరిష హర్యేర్యధా॥
 అభూత్తస్యకులేశ్రీమాన్ అభంగురగుణోదయః ।
 అపస్తదూరితా సంగస్సంగమోనామ భూపతిః॥
 మాలాంబికాభవద్రాజ్ఞీతస్య రాజ్ఞశ్శుచిస్తీతా ।
 దమయంతీసలస్యేవ ఇంద్రస్యేవ యథాశచీ॥
 ఆనన్ హరిహరఃకంపోబుక్కరాయమహీపతిః ।

అమృతాంజవము:—ను వాడువిధానమును తెలుపుటకై 25 పుటలుగలిగి వివరముగా వ్రాయబడ్డ పుస్తకమును కోరుకారికి ఉచితముగా పంపుదుము. అమృతాంజవము డిపో, ఫోర్టు, బొంబాయి.

మారపోముద్దపశ్చేతి కుమారాస్తస్యభూపతేః॥
 పంచానాం మధ్యగస్తేషాం ప్రశస్తైబుక్కుభూపతిః।
 ప్రచండవిక్రమోమధ్యే పాండవమివార్జునః॥
 భంగఃకళింగామితశ్శార్యవృత్తే
 ర్వంగావిభిన్నాంగవిఘ్నార్ణవేత్రాః
 ఆంధ్రాశ్చరంద్రాణి విశంతియస్యా
 భావూగ్రఖడ్గేనవిశీర్యమానాః॥
 తురుష్కశుష్కవదనాః పాండ్యభూపః పలాయితః।
 స్వభుజారితపీఠ్యేణ తస్మిన్ రాజ్యంప్రశాసతి॥
 బుక్కురాయో భవచ్ఛ్రీమాన్ భుజారిత పరాక్రమః।
 మేదినీచ ప్రజాయేన స్వపుత్రా ఇవరక్షితః
 రాజాధిరాజస్తేజస్వియోరాజపరమేశ్వరః।
 భాషాలంఘితభూపాల భుజంగమవిహంగమః॥
 రాజరాజభుజంగోయః పరరాయభయంకరః।
 హిందూరాయసురత్రాణ ఇతీతైరుపశోభితః॥
 విద్యాభిదాననగరీ విజయోన్నతి శాలినీ।
 విద్యారణ్య కృతాతస్యాం రత్నసింహాసనేస్థితః॥
 యస్మిన్ సాడశదానానాం ధారాయాంపరిశోభితం।
 దానాంబుధారయాతస్య వర్ధతే ధర్మపాదపః॥
 అలంకృతశకస్యాజ్ఞే రసర్తునయ నేందుభిః।
 తారణాద్దే చైత్రమాసే నవమ్యాం శుక్లపక్షకే॥
 పంపాయాం భాస్కరక్షేత్రేవిరూపాక్షస్యసన్నిధౌ।
 ఆపస్తంభాఖ్యసూత్రాయ భారద్వాజాన్వవాయనే
 యాజుషానాంవరేణ్యాయ సకలాగమవేదినే।
 అష్టాదశపురాణానామభిజ్ఞాతార్థవేదినే।
 అష్టభాషా కవిత్వ శ్రీశ్రీ వాణీ జితనంపదే।
 సోమాయనాచనాంభోధిసోమయామిత తేజసే।
 గుత్తిదుర్గాభిదేరాజ్యేకోడూరాఖ్యమహీతలే।
 పెనమాగాణి విఖ్యాతం సర్వసంస్కృతశోభితం।
 కోడూరునాగమల్లాఖ్యదిన్నాభ్యాం ఆపిపశ్చిమం।
 గ్రామోత్తమాద్వలంకూరోఃప్రాచ్యందిశిసమన్వితం।
 ఊరచింతలనామ్నశ్చ గ్రామాద్దక్షిణసంస్థితం।
 పంగనూర్కోడతలాభ్యాం ఉత్తరాశాముపశ్రుతాం॥
 పినాకీనీతేపంచాకల దిన్నాహ్యయంపురా।
 బుక్కురాయపురాఖ్యాతప్రతి నామ్నాచశోభితం॥
 నిధినిక్షేపసంయుక్తం జలపాషాణసంయుతం।
 అక్షిన్యా గామిసహితం సిద్ధసాధ్యసమన్వితం॥
 అష్టభోగమిదంసర్వ స్వామ్యమృమాచంద్రతారకం।

సహిరణ్యాపయోధారా పూర్వకం దత్తవాన్ ముదా॥
 శ్రీమాన్ నాచనసోమాఖ్యమహాకవి వరోవ్యధాః
 రాజానమాసీ కైచ్చివ చిరజీవి భవత్పితః
 స్వయంతస్యక్రోద్వృత్తందశోత్తరశతంకవిః
 వడ్వీశదత్తభాగాస్మ్యుర్యజమానఃవ్యయస్తతః॥
 * * * * *
 ఇదమఖిల రాజశేఖరమధుకర యుంకారగీతమాహ త్త్వం।
 శ్రీమద్బుక్కురాజేంద్రన్యపతేశాసనమచలైకపారిజాతస్య ॥
 ఆత్రేయానాం యాజుషఃకోటిదేవా
 రాధ్యాచార్యస్సంగ జోమాధమూర్తిః
 చక్రేసమ్యక్సర్వశాస్త్రప్రవీణః।
 శ్లోకానేతాన్ మల్లనారాధ్యకర్యః।
 త్వస్మైతచ్ఛాసనంస్వామి శాసనేన వినిర్జితం
 శాసనాచార్య వర్యేణ నాగిదేవేనశిల్పినా॥
 శ్రీ విరూపాక్ష.

ఈ పై శాసనమునుబట్టి ఆపస్తంబసూత్రుఁడును భారద్వాజగోత్రుఁడును, యజుశ్శాఖా బ్రాహ్మణుఁడును, నాచనవంశాంబుధి చంద్రుఁడును, సకలాగమవేదియును, అష్టాదశపురాణాభిజ్ఞాతార్థవేదియును, అష్టభాషాకవిత్వశ్రీయుతుఁడును, విశేషించి మహాకవియు, సకలాగమవేదియునగు సోమయాఖ్యునకు సంగమభూషాలుని తృతీయపుత్రుఁడును విద్యానగరాధిపతియునగు బుక్కురాయలు పంపాతటంబునందలి భాస్కరక్షేత్రంబునందుండిన శ్రీవిరూపాక్ష స్వామిసన్నిధిని శాలివాహనశకము ౧౨౬౬ తారణ సంవత్సర చైత్రశు ౯ నాఁడు పినాకీనీ తటమునందలి బుక్కురాయపురమను నామాంతరముగల పంచాకలదిన్నయను గ్రామము నగ్రహారముగా దానముచేసి ధారపోసెననియు, అంతటనమ్మహాకవి యమ్మహారాజును చిరంజీవియగు నటుల నాశీర్వాదించెననియుఁజెప్పఁబడినది. ఆంధ్రభాషనుగూర్చికాని యుత్తరహరివంశమునుగూర్చిగాని ప్రశంసలేశమాత్రమిందుగాన రాకపోయినను ఈశాసనములో నుదాహరింపఁబడిన నాచనసోమాఖ్యమహాకవి యుత్తరహరివం

అమృతాంజనము:— తేలుబాధను తక్షణమే మాన్పును. పడిశములపారదోలును. బెణుకుల బేధించును. ఎట్టి నొప్పి నయినను మానును. వెల 0—8—0.

శమును రచించి ప్రఖ్యాతిగాంచిన నాచనసోమనాథ మహాకవియనుటకు సంశయింపబనిలేదని నాయభి ప్రాయము. ఇతఁడు నాచనాంబుధికి (నాచనవంశాంబుధికి) చంద్రుఁడని యీశాసనము చెప్పినేకాని యాంధ్రకవుల చరిత్రములోఁ జెప్పబడినట్లుగా నాచనకుమారుఁడని చెప్పియుండలేదు. కావున వీనితల్లిదండ్రులెవ్వరో తెలియరాదు. ఇతఁడాంధ్రకవుల చరిత్రమునందు నియోగియని చెప్పబడినను ఈశాసనమునందతఁడు నియోగియోవైదికుఁడో స్పష్టముగాఁ జెప్పియుండకపోయినను వైదికుఁడనియె యూహించుట కాస్పదములయిన వాక్యములేగానవచ్చుచున్నవి. ఆకాలమున కప్పడే నియోగులు ప్రధానామాత్యమంత్రిశబ్దములఁ దమనామములకుఁ జేర్చుకొనుట యాచారమునకు వచ్చియుండఁగానితఁడు తనయు త్తరహరివంశమునందలి గద్యలోనట్టి పదములను దననామమునకుఁ జేర్చి చెప్పకొని యుండకపోవుటచేత నితఁడు నియోగికాఁడనియె చెప్పవలసివచ్చుచున్నది. అయిననింకను విచారణీయము. ఈశాసనమునుబట్టి యిమ్మహాకవికాలముకూడ స్పష్టమగుచున్నది. ఈ శాసనము శాలివాహనశకము ౧౨౬౬-వ సంవత్సరమునకు సరియైన క్రీస్తుశకము ౧౩౪౪-వ సంవత్సరమున లిఖింపబడినది గావున మననాచనసోమనాథకవియు నాకాలమునందే యున్నవాఁడని స్పష్టపడుచున్నది. ఇతఁడు ౧౩౪౦ మొదలుకొని ౧౩౬౯ వఱకు నద్దంకి రాజధానిగ రాజ్యపరిపాలముచేసినట్టి అనవేమా రెడ్డియొక్క యాస్థానకవీశ్వరుఁడయిన యెఱ్ఱావెగ్గడకవితోడ సమకాలికుఁడని వీ రేశలింగముపంతులవారు వ్రాసినది సరిగనున్నదని చెప్పటకు సందియములేదు. మఱియు నీశాసనమున విద్యానగరి విద్యారణ్యునిచే నిర్దింపబడినదనిచెప్పబడినందున నాసంశయముగూడ నివారణమయినది. కాఁబట్టి మనకవిగూడ విద్యారణ్యునితో సమకాలికుఁడని చెప్పవచ్చును. విద్యానగరమునూతన

ముగా నిర్దింపబడి కర్ణాటక రాజ్యము మెల్లమెల్లగ వర్ధిలుచుండుటచేత నితఁడునెమ్మదిగ విద్యానగరముఁ జేరుకొని “శ్రీమత్సకల భాషాభూషణ రసపోషణ సంవిధానచక్రవర్తి” యగుటంజేసి బుక్కరాయనిచే సమ్మానింపబడియెను. అప్పటి కీత డు త్తరహరివంశమును రచించినట్లు గానరాదు. ఇతఁడెఱ్ఱావెగ్గడవ్రాసిన హరివంశముఁ జూచిన తరువాతనే యీయు త్తరహరివంశమును వ్రాసియుండును. సమకాలికుఁ డగుటచేత నెఱ్ఱావెగ్గడ కవిత్వమునం దీతని కాదరములేదని కవులచరిత్ర యూహించినది వాస్తవమయినను గావచ్చును. ఇతఁడు తనగద్యలో “ఇది శ్రీమదుభయ కవిమిత్ర కొమ్మనామాత్యపుత్ర బుధారాధన విరాజి తిక్కన సోమయాజి ప్రణీతంబయిన శ్రీమహాభారతకథానంతరమున” నని చెప్పికొని యుండుటచేతను, తిక్కనసోమయాజి తన భారతమును హరిహరనాథునకుఁ నంకితము చేసినట్లుగఁ దన యు త్తరహరివంశమునుగూడ హరిహరనాథునకు నంకితముచేయుట సోమయాజి యెడఁగల గౌరవభావముచేతఁ దటస్థించి యుండునని గద్యయె చెప్పకయ సూచించుచున్నది.

నాచనసోమనాథుని కవిత్వము మిక్కిలి ప్రౌఢమైనది. శబ్దరత్నాకరనిఘంటుకారులయిన బహుజనపల్లి సీతారామాచార్యులవారు తమనిఘంటువులో నాచనసోమని యు త్తరహరివంశమునుగూర్చి వ్రాయుచు “ఆగ్రంథమిక్కడనమగ్రముగాఁజిక్కకపోయినను జిక్కినంతమట్టు పరికించి చూడఁగానది మిక్కిలి ప్రౌఢముగాను భారతమునకంటె నెల్లవిధముల విశేషించినది గాను గానంబడుచున్నది, ఇతనిని సర్వజ్ఞుఁడందురు. అట్లనుటకు సందేహింపబనిలేదు” అని వ్రాసియున్నారు. రావుబహద్దరు వీ రేశలింగము పంతులుగారు “సోమనాథుని కవిత్వము మిక్కిలి ప్రౌఢముగాను సర్వవిధముల నెఱ్ఱావెగ్గడ కవిత్వముకంటె మేలైనది

ఆంధ్రభాషాభివర్ధనీ:—వారి గ్రంథముల పట్టికొఱకు ఈ దినము వ్రాయుఁడు. మీ కుపయోగపడు అనేక గ్రంథములు వీరితావున గలవు. మేనేజరు, ఆంధ్రభాషాభివర్ధనీ సంఘము, మఢిలీపట్టణము.

గానుఉన్నది. ఒక్కయెఱ్ఱావెగడ కవిత్వమేగాదు. భారతమును రచించినకవి త్రయములోన నేకుల కవిత్వమును గొన్నివిషయములలో సోమునికవనముతో సరిరాదని నాయభిప్రాయము. ఇతని కవిత్వపటుత్వసంపదనుబట్టి యీతనికి సర్వజ్ఞుడని బిరుదుపేరువచ్చినది. ఆపేరుకీ తఁడు తప్పకతగినవాఁడే" యని వ్రాసియున్నారు. ఈతని గ్రంథమునందలియీక్రిందిపద్యమే యిప్పుడో కవియొక్క ప్రౌఢిమను వేనోళ్లజాటిచెప్పఁగలదు.

“నీ. వంకదారకుఁజేరి వాకిటిదద్దడం
 బులుసెర్చి కొమ్మలమోకువైచి
 ప్రాకిలోపలఁజొచ్చి పలుగాడిఁదెఱచిన
 పంతకార్లకుమున్న బ్రద్దపరుల
 తోన నిచ్చెనలెక్కి దోని కొత్తళములోఁ
 బురణించిచొచ్చిన పోటుమగల
 వాడి మెచ్చకయాడు పరిమోఁదఁబాలెల
 వారిఁదాఁకించిన వాసిబిరుదు
 తే-గీ. లచ్చెరువులాంద మేడలు సొచ్చియార్చు
 దొద్దకార్లచేఁబడిపోయెఁ దూర్పుదిక్కు
 తాలవాటుల నేటుల అంతుమిగిలి
 తఱిమి రచ్చటిబలముఁ గొందఱుగడంగి.”

ఆంధ్రపత్రిక సంవత్సరాది సంచిక.

- 100 ఆర్టుపేపరుమీద ముద్రింపబడిన మనోహరమయిన పటములు.
- 40 వ్యాసములు.
- 20 పుటల సాధారణనామసంవత్సర పంచాంగము.
- 250 మొత్తము పుటలను గలిగియున్నది.

మనోహరమైనశైలి. ! దివ్యమయిన వ్యాసములు. !! చక్కని కాగితములు. !!!
 ముత్యములవంటి అక్షరములు. !!!!

క్రొత్త చందాదారులకు ఉచితముగ నిచ్చెదము. పుస్తకము వెల మాత్రము పోస్టేజి సహా 1-4-0.

చిరునామా :—

మేనేజరు, ఆంధ్రపత్రిక
 ఫోర్టు బొంబాయి.

ఆంధ్రభాషాభివర్ధని సంఘము:—వారియొక్క గ్రంథములను వేలకొలది జనులు కొనుచున్నారు. ఆంధ్ర దేశమందు కీ ర్షితమైనవారి గ్రంథములను వ్రాయుచున్నారు. మేనేజరు, ఆంధ్రభాషాభివర్ధనీ సంఘము, ముఖలీపట్టణము.

హిందూ దేశములోని వ్యవసాయమును వృద్ధిపరచు టెట్లు.

(మ-రా-రా-శ్రీ, గోపి సెట్టి నారాయణస్వామినాయుడు బి. ఏ. గారిచే వ్రాయబడినది.)

నూతనపద్ధతులనుబట్టి వ్యవసాయము చేయక పోవుటచేతను భూములు బలపర్చుటయందు తగినంత శ్రద్ధలేక పోవుటచేతను పంటయొక్క పరిమితి తగ్గిపోయినదని యెల్లవారు నెఱుంగుదురు. మన దేశము యొక్క భాగ్యము ముఖ్యముగా వ్యవసాయము వలననే వృద్ధికావలసి యున్నది. దానికిమనము వృద్ధి చేయుటకు ముఖ్య మార్గములు తగురీతి బంటలను బండించుచు, ప్రతియేటను భూమినిబలపఱచి యితర దేశములలోవలె పూరాపంట ఫలింపఱ జేయుట ఎరువులు, విత్తనములు, పశువులు, పరికరములు, వ్యవసాయవిద్య మొదలగు నవన్నియు నిందుకు సహకారులు. కావున వ్యవసాయమునుగూడ శాస్త్రానుగుణముగాఁ జేయుట మేలు.

వ్యవసాయమన నేమి!

భూమిలో నొక్కవిత్తనమును వేసి పెక్కువిత్తనములను పండించుట వ్యవసాయ శబ్దముయొక్క ముఖ్యార్థముగా గ్రహింపఱబడుచున్నది. ఒక్కవిత్తనము అనేక విత్తనములగుటెట్లు? తక్కినవిత్తనములలోని పదార్థములెందుండి వచ్చుచున్నది! కొంతభాగము గాలినుండియు గొంతభాగము భూమినుండియు బయలుదేరి క్రమ క్రమముగామాఱి గింజయొక్కయాకారము దాల్చుచున్నదని యెల్లరికిఁ దెలియును. భూమిలో మనమువేయు విత్తన మొక మహాయంత్రమువంటిది.

నిప్పు నీరు సంయోగమువలన నావిరిపుట్టి యది భూమయంత్రమునకు నత్యంతవేగమునొసంగి మనకు నధికమైన ప్రయాణసౌలభ్యము నొసంగుచున్నది.

అట్లే గాలి తగులుటవలన మన్ను విత్తనమునకు బలమొసగి మొక్కనుపుట్టించి పంటల నొసంగుచున్నది. విత్తనమే యంత్రమువలె మనకు విశేషముగా ఫలసాధకమగుచున్నది. దీనివలన పొలములోని మట్టిలోగల సారము ధాన్యముగా మాఱుచున్నది. అందువలన మట్టిలోని సారము నానాటతగ్గిపోవుచున్నది. సస్యములు వేసినతఱువారిత భూమి పూర్వమునకంటె తక్కువ సారవంతముగానుండును.

ఎరువులు.

ఈప్రకారముగా భూమినుండి తగ్గిపోవుసారమును మట్టి దిరిగి చేర్చుటయే యెరువులవలని ప్రయోజనము అధికముగా నుఱిత వస్తుసముదాయమును జేర్చినయెడల ఎక్కువఫలము గలుగును. ఏయేపదార్థములు భూమినుండి తగ్గిపోయినవో తెలిసికొనుటకు వ్యవసాయశాస్త్రజ్ఞానముండవలెను. అట్టి శాస్త్రజ్ఞానము రైతులు తమ బాలురకొసఱగి ఆశాస్త్రరీతి నివ్యవసాయము చేయించినకొలది వారిపంటలు హెచ్చుచుండును. సామాన్యపురైతుల కీదిగువను దెలుపు విషయములు చాలును.

మొలకలు ఏవుగా నెదుగకున్నను, ఆకులను జక్కగా వేయకున్నను నట్టిభూములలో నైట్రోజన్ అను పదార్థము తక్కువగానుండును. మొలకలు కావును జక్కగాఁ గాయక, ఆకులను మెండుగాఁ గలిగియున్నచో నాభూమిలో నైట్రోజను ఉండును. గాని భాస్వరముండదు. ఆకులు, కావు, రెండును,

ఆంధ్రపత్రిక:—చక్కని తళతళలాడు కాగితములు. ముత్యములవంటి అక్షరములు. మనోహరమైన నలభమగు శైలి నకలభూలోకవార్తలు అతిచవుక సం॥ ౧-కి చందా 2-2. లు మాత్రమే.

హీనముగానేయున్న భూములకు నైత్రాజను భాస్వరము రెండును వేయవలెను.

నైత్రాజను భాస్వరములతో పోటాషును నున్నమునుగూడఁ జేర్చుచుండవలెను.

రైతు తనపొలములస్థితిని విచారించుకొని, ఏయెరువులుముఖ్యమో తెలిసికొని వానినివేయుచుండవలెను అట్లు చేయుటకు యే యెరువులలో నే యేపదార్థములున్నవో యెట్లు తెలిసికొనవచ్చును? ఈదిగువపట్టికవలన నాయూ యెరువుల తత్వము విశదముగును.

ఎరువు పేరు.	ఎరువులోనుండు సస్యాహారముల పదార్థపరిమితి.			
	నైత్రాజను.	భాస్వరము.	పోటాషు.	సున్నము.
* 1 మంచిపశువులయెరువు.	చాలును	చాలును	చాలును	చాలును
* 2 మనుష్యుల పెంట.	డిటో.	డిటో.	డిటో.	డిటో.
3 మండకట్టు.	చాలును	చాలదు	చాలును	చాలును
* 4 పచ్చిసస్యములయెరువు.	చాలును	చాలదు	చాలదు	చాలదు
* 5 చేపలయెరువు.	చాలును	చాలును	చాలును	చాలును
6 పిట్టల పెంటలు.	చాలును	చాలును	చాలును	చాలును
* 7 సముద్రపు మొక్కల బూడిద.	చాలదు	చాలును	చాలును	చాలదు
8 వట్టి ఎముకలపొడి.	చాలదు	చాలును	చాలదు	చాలును
* 9 ద్రావక మిశ్రమములగు ఎముకలు.	చాలదు	చాలును	చాలదు	చాలును
10 సురాకారము.	చాలును	చాలదు	చాలును	చాలదు
11 బూడిద.	చాలదు	చాలదు	చాలును	చాలును
12 సముద్రపు ఉప్పు.	చాలదు	చాలదు	చాలును	చాలును
13 ఆముదపు పిండి, వేపపిండి మొదలగు గానుగలోనాడిన పిండి వస్తువులు.	చాలును	చాలును	చాలును	చాలును

వైపట్టికలో పూవు గుఱుతుగల యెరువులు మంచివి. ఈ గుఱుతు లేనివి కొన్నిపదార్థములు కొఱతగా నుండుటచేత చక్కగా పనిచేయజాలవు.

భూమికి ప్రకారముగా నెరువులను జేర్చినవెనుక రైతులు భూములను దున్నిసాగుచేయవలసి యుండును.

పశువులు.

పొలములను దున్నుటకును, పాలకును పశువుల త్యంతావశ్యకములు. మనదేశములో మనమెల్లరమును స్వార్థపరులమై ఉన్నభూమినంతను సధ్యఃఫలమునకే అనగా అప్పటిలాభము కొఱకేవినియోగించుచు పశువులకు మేయబీళ్లు లేకుండఁ జేసి పశుసంతతి క్షీణింపఁజేయుచున్నారము. తగినమేత లేమిచే మనపశువుల పడికట్టు క్షీణించినది. పశువులపట్ల మనకు మూఁడు విధాయకధర్మములుగలవు. వాని నీక్రిందవివరించుచున్నాము.

1. ఎంజ, గాలి, వాన, చలి, మురికి- వీనినుండి- మనపశువులను సురక్షించుటకై తగినకొట్టములను నిర్దింపవలెను.

2. మేత, నీరు వీని విషయమున నెక్కుడు శ్రద్ధ వహించవలెను.

3. తగిన యుత్తమజాతి పశువులతోఁ జేర్చి వీని సంతతిని వృద్ధి నందింపవలెను.

మేత, నీరు వీని విషయములలో మనముమిక్కిలి జాగ్రతపుచ్చుకోవలెను. మంచి పచ్చిక బయళ్లును సమీపస్థములగు జలాశయములను పసులమేత కుపయుక్తములగు తావులు. అట్లుగాక సమృద్ధిగ నీరును మేతయులేని బయళ్లకు పసులకాఁపరులు మనపసులను ద్రోలికొనిపోయి మరల నింటికిదోలుకొని వచ్చుచున్నారు. నీళ్లు లేకపోవుటచేత నిట్లు జరుగుచున్నది. ఇదియే మనపశువులనష్టమునకు మొదటికారణము. పశువు ఎంతబరువు కలిగియుండునో ఆబరువులో పదియవవంతు తూనికగలమేత ప్రతిదినము దానికడుపులోఁ బడవలెను. ఆమేత యారోగ్యకరమై

ఆంధ్రపత్రిక:—వేలకొలది చందాదారులు. మనోజ్ఞమయిన విషయములు. అన్ని పత్రికలకంటె చవుక. చందా సం॥ 1-కి 2-2 లు మాత్రమే. చిత్రపటములను ప్రకటించు ఆంధ్రవార్తాపత్రిక ఇది ఒక్కటియే.

నదిగా నుండవలెను. పశువులు భిక్షుమేతలో మూడవవంతున కండబట్టించు ఆహారమై యుండవలెను. కేవలము ఎండుగడ్డిని పనిమానిన నాసిచొప్పును పశువులకు మేపుటవలన లాభములేదు. కష్టముచేయుపనులను వేముగడ్డితోనో చొప్పతోనో నాక్కిమైన ఈ క్రిందివస్తువు లన్నిటినిగూడ గలుపవలెను. మేతలో

1 వ వంతు బరువుగల తెలికపిండి వేఱు సెనగపిండి.

„ 1 „ „ ప్రత్రిగింజలు కిలవలు శన గలు మొదలైనవి.

„ 3 వంతులు చిట్టు.

పశువులను వలసినప్పుడెల్ల నీరు త్రాగనీయవలెను. మంచిపచ్చిక దొరుకని యీ కాలములో రైతులు తమపొలములలో గట్లయందు గినీగడ్డియని పిలువవలెబడు నొకజాతినిఁ బెంచుటమంచిది. ఈగడ్డి దుబ్బులను నాటినయెడల నివి రెండుమూడు నెలలకు మూడు నాలుగుగులయెత్తు పెరుగును. దానిని కోసి వేసినయడల మఱియొక రెండునెలలనాటి కింకొకసారి అంతయెత్తు తిరిగి పెఱుగును. ఈప్రకారముగా ప్రతి రెండేసి నెలలకు నొక్కొక్కకోత మనకు తేలికగా లభించును. రెండేసినెలల కొక్కసారి దుబ్బులమొదట విరివిగాపనులపెంటనువేసి దున్నుచుండవలెను. మొలకలకు పదునైదు దినముల కొకసారి నీరు కట్టుచుండవలెను. ఈగినీగడ్డి అతిపుష్టికరమును నారోగ్యప్రదమునునగుటచే రైతులు దీనిని తప్పక వేసిలాభమును బొందగలరు. ఇదిగాక పరిపాలములలోఁ గోతలనాటికి జనుమును జల్లినయెడల నదికూడ మంచిమేతయగును. ఈరెంటికి నుపరిగానులవలు, చిట్టు, తొడు, పిండి మున్నగువానిని పుష్కలముగానిత్తుమేని పశువులు తప్పక వృద్ధిచెందును.

ఇక సంతతిని వృద్ధిచేయుట యెట్లు? ఆవులను ఏరి వానిని మంచియాఁబోతుల సహవాసముచేయు

చనలెను మిక్కిలి మంచిననితోఁచిన పశువుల నింత కంటె మంచియాఁబోతుల సహవాసముచేయించి, జాతీసంకరము కాకుండు దూడలను గానాడివాఁకిని మంచి సంబంధము నే కలిపి యెడల, గొన్ని నాళ్లకు మన దేశములోను నుత్తమజాతి పశువు లుత్పన్నము గును. అందు యాబోతులుగా వియోగింపుటకుఁ దగిన దూడలను ఏరుకొని పాటునకు వినియోగింపఁదలచినవానికి చిన్నతనములోనే విత్తుకొట్టివేయవలెను. పనిముట్లు.

ఈ రీతిగా మంచిపశువులను సంపాదించిన వెనుక మనము భూమిని దున్నిపాటున కారంభించవలెను. ఈపాటు ప్రకృతముననంతచక్కగాలేదు. భూమిలో నిమట్టి విత్తనమును మహాయంత్రముయొక్క మహిమచే సస్యముగా మాఱుచున్నదని యిదివఱకే చెప్పి యున్నాము. కాని యాయంత్రములు సహితము ప్రతిజాతి మట్టిని అట్లు పూర్ణమైన సస్యముగా మార్చలేవు, గాలి యెండయను నీరెండును కొన్ని మాసముల వఱకు మట్టికి పూర్ణముగా తగిలిన యెడల యెంతవిశేష కాలము తగులునో అంతవిశేషముగా ఆమట్టి యనుకూలమైన ఆహారము అగును. భూమిలోని మట్టి కి, గాలి, యెండ, సమృద్ధిగా తగులుటకు భూమిని దున్నియుంచవలెను. ఎక్కువలోతుగా తెగినభూమిలో ఎక్కువమట్టి యనుకూలమగు సస్యహారమగును. అందువలన ఎక్కువపంటపండును. ఎక్కువలోతుగా భూమి తెగుటకు నాటునాగళ్లు చాలవు. మంచిఇనుపనాగళ్లు కావలెను. వీనిని సహితమొక జతయెద్దులు చులకనగా లాగఁగలవు. ఈపరికరములలో నత్యంతోపయుక్తమైనదిగొట్టు. దీనివెల నలుబది రూపాయలుండును. ఇదికలుపు తీయుటకు మంచియుత్తమసాధనము. ఇంగ్లీషులో జ్యూపిటర్ హో (jupiter Hoe) అనిదీనిని పిలుతురు. కోతకోయుటకు మంచి కోతయంత్రమొకటిగలదు.

అమృతాంజనము:—యొక్క ప్రవృత్తికయినా గపురము వస్తుప్రదర్శనసంఘంలో పతకము బహుమతిగా నీయఁబడినది. అమృతాంజనము నుపయోగించినవారందఱు అనేక విధముల కొనియాడుచున్నారు. వెల 0—8—0.

మొట్టమొదటి దినమున కేబదియొకరముల భూమిని కోయవచ్చును. ఆవిరి సహాయముతోదున్న నాగళ్లు మన దేశములో సంతగాలాభకరముగా కనుపించలేదు.

విత్తనములు.

ఈ రీతిగా ఎరువువేసిన నేలను తగినపనిముట్లతో మెత్తగా కుంకుమవలె నగునట్లులోతుగా పలుసారులు దున్ని, యందు విత్తనము వేయవలెను. దొరికిన విత్తనములెల్ల పొలములోఁ జల్లరాదు. పెద్దచెట్టుకు మంచికాయలు రావు. రైతులు విత్తనపుమణిని ప్రత్యేకముగా సత్తువచేసివేసికొని యందు ఏరి తెచ్చిన పెద్దకంకుల మంచిగింజలను మిక్కిలి జాగ్రత్తతో వ్యవసాయముచేసి వానిలోనుండి ఏరి వేటుచేసిన మంచివిత్తనములనే పొలములలో వేయవలెను. అటులు చేసిషాచో పంటలు హెచ్చగుట నిస్సంశయము. ఈవిషయము ముఖ్యముగా గమనించవలయునది.

భూములు, వానికనువగుధాన్యములు.

ఇసుక భూములలో, ఈక్రిందిపంటలు చక్కగా పండఁ గలవు. జొనువరి, సజ్జలు, ఆముదాలు, వంగలు, బంగాళాదుంపలు, మిరప, అల్లము, వేటుసెనగ, కండ, వెండలము, బటానీ, నీలి, చింత, ప్రత్తి, ముల్లంగి, నువ్వులు, జనుము, ఆవాలు,

మిశ్రమపు రేవడుల అనగా యిసుక కలసియున్న రేవడభూములలో ఈక్రిందిపంటలు బాగుగా పండగలవు.

వరి, మొక్కజొన్న, చెఱుకు, ఉల్లి, అరటి, అల్లము, పసపు, అర్రోటు, తమలపాకు, నువ్వులు, బంగాళాదుంపలు, వంగలు, మిరపలు, పొగాకు, బటానీలు, ఉలవలు, కందులు, వెసలు, మినుములు, ప్రత్తి, ఆవాలు, ప్రొద్దుతిరుగుడు పూలవిత్తనములు, వెదురు, గిసీగడ్డి మిక్కిలి ఏవుగా పెరుగును.

రేవడభూములలో నీక్రిందివి కాగలవు వరి, గోధు

మ, మొక్కజొన్న, జొన్న, చెఱుకు, వెదురు, తమలపాకు.

వైరులను మార్చిమార్చి వేయుట.

వైరులను మార్చివేయుట లాభకరమైన పద్ధతి. వేసినవైరు ఆపొలములోనే వెంటనే మఱువేయరాదు. ఒకసారిలోతుగా వేళ్లుపాటు వైరు వేసినతఱువత వైవైన వేళ్లుపారు, వైరునే వేయవలెను. కొన్నివైరులు భూసారము ఎక్కువగా హరించును. ఆపయిరులు వేసిన తఱువత భూసారమును వృద్ధిచేయువైరులనే వేయవలెను. జనుము, కంది. వెసర, ఉలవ, మినుము, వేటుసెనగ ఇవి భూసారమును వృద్ధిచేయును వీనిని పచ్చిపయిరుగానున్నప్పుడే దున్ని వేసినయెడల భూసారముగూడ హెచ్చును.

వివిధవిషయములు.

వ్యవసాయమును సామాన్యముగా రైతులెట్లు చేసికొనవలెనో వైవిషయమువలనఁ దెలియుచున్నది. ఇదిగాక వ్యవసాయపాఠశాలల నూరూఠాస్థాపించుటయు, రైతులకు వ్యవసాయవిషయమున బోధకుల నేర్పఱచి గ్రామముల వెంట త్రిప్పుచుండుటయు, పేద రైతులు యెరువులు మొదలగు వానినికొనుకొనుటకు వీలుకలుగునట్లు అన్యోన్య ఋణసహాయక సంఘముల నేర్పఱచుటయు, ఈపనులను ప్రజలు, వారిలోను ముఖ్యముగా పెద్దరయితలు గమనించవలయును. ప్రభుత్వము వారును ఈవిషయమున మనకు పూనుకొనవలసియున్నది. తమవ్యవసాయస్థానములలో జరిపిన శోధనలవలన దేలిన పర్యవసానములను రైతులకుఁ దెలుపుటకు సంచారబోధకులను ఏర్పాటుచేయుటయు వ్యవసాయవిద్యయందు బట్టబరీక్షలను ఏర్పరచుటయు బుద్ధిమంతులగు విద్యార్థులు విదేశములకుబోయి వివిధమైన వ్యవసాయపద్ధతులను వ్యవసాయశాస్త్రములును నేర్చుకొనుటకు ప్రోత్సాహముగా కొన్ని వేతనములను ఇచ్చుటయు అట్లు వ్యవసాయశా

దంతచూరము;—వెల అతిస్వల్పము. డబ్బా ౧-కి 0—2—0 లు మాత్రమే. పండను మత్స్యములవలె ఖంచును. అమృతాంజనముడిపో, పోర్టు బొంబాయి.

స్త్రమునేర్చిన వారికి మంచియువ్యోగమాలిచ్చుటయు ప్రభుత్వము వారు ప్రజలకు చేయదగిన సహాయము. జిల్లాబోర్డులు తాలూకాబోర్డులు తమగ్రామపాఠశాలలలో విస్తారముగా వ్యవసాయవిషయమై బోధజరుగునట్లుచేయవలెను. ఇట్లు వారు సహాయముచేయుచురైతులకు, అప్పలిచ్చుచు, సర్వత్ర మనమభివృద్ధి నందఁజేసినఁగాని మనము త్వరితోఁజక్కగా నభివృద్ధినందఁజాలము.

నీరుజాగ్రత పరుచుట.

వ్యవసాయకులు విత్తనములను నెంతజాగ్రతగా వై సంవత్సరమునకుగాను భద్రపరుచుకొనుచున్నారో ఆలాగుననే నీరునుగూడ భద్రపరుచుకోవలెను. వివేకవంతులయిన రయితులు విత్తనములను వై సంవత్సరము వ్యవసాయమునకును పండినభాగ్యమును వై సంవత్సరము కుటుంబపోషణనిమిత్తమునుభద్రపరుచుకొనుచున్నారగాని భగవంతుడిచ్చుచున్న నీరును మాత్రము భద్రపరుచుకొనుట లేదు. ఈనీరు వ్యర్థముగా వ్యయముగాకుండుట భద్రపరుచుకొనుట రయితులు ఒకరిద్దరుమాత్రము చేయవలెనన్న సగు సులభమైనపనికాదు. ప్రభుత్వమువారు పూనుకొనకున్న నీపనినెరవేరుట దుర్లభము. వర్షపునీరుచాలభాగము కయ్యలవెంట పారి చిన్నచిన్న యెళ్లలోపడి, తుదకు చాలభాగము సముద్రములోకి వెళ్లి పడుచున్నది. ఈప్రకారమువర్షపునీరు వ్యర్థముగా వ్యయముగాకుండుటకు వెద్దనదులకు ఆనకట్టలుకట్టి నీరును సముద్రమునకుఁబోకుండచేసి యానీరు పొలములకుఁబారునట్లుగా ప్రభుత్వమువారు చేయుచునేయున్నారు. ఈవిషయమై యింకను వారు విరివిగా బనిచేయప్రార్థితులు. అనేక స్థలములందు వెద్దవెద్దతట్టాకము లేర్పర్చి యాతట్టాకములలోకి వర్షపునీరు చేరునట్లు యామూలమున పొలములకు నీరు నడిపించుటకు ప్రభుత్వము వారింక

ను నెక్కుచప్రయత్నము చేయవలెను. మరియును అనేకస్థలములందు ముఖ్యముగా మెఱకభూముల పట్లను వెద్దవెద్దనూతులు త్రవ్వించి వాని నీటిమూలమున వైరకు జగూధారములేగ్గురుపవలెను. ఇట్లు చేయుటచేత వైరులుమిక్కిలిగా పండుటయేగాక పశువృద్ధికి జనసౌఖ్యమునకు కారణమగును. లోకమునకు నీరు బంగారముకంటె నధికమైన ద్రవ్యము. ఎంత చక్కగా వాడుకొన్నంత ప్రతిఫలము నొసంగును. మనదేశములో వాటిమన్ను విశేషభాగము హరించి పోయినది. ఇప్పుడు కొన్ని చోట్లకు ఒక్కబండి పాటిమన్ను పొలములో వేయుటకు సుమారు పన్నెండు అణాలగుచున్నది. ఈ ఉన్న మన్ను సహితము కొన్ని సంవత్సరములలో హరించిపోవును. కాబట్టి పొలములకు ఇంకముందు పశువులవెంట, ఎరువులువేసి బలపరచుకోవలెను. సులభముగా నొరుకుచున్న ఎఱువులు వ్యర్థముగా నితరపనులకు ఖర్చువెట్టుకొనకూడదు. పశువులవెంట మంచియెఱువులలో నొకటి. ఇప్పుడు దానిని స్వల్పప్రయోజనము నిమిత్తమువ్యయము చేయుచున్నాము. పశువులవెంట విశేషభాగము పిడకలుగా చేసి పొయిలో వెట్టుచున్నారు. కొన్నిప్రాంతములయందు వంటచెఱుకుదొరకకుండుటచేత పిడక లేవంటి కుముఖ్యసాధనముగా నున్నవి, గవర్నమెంటువారు ముఖ్యమైన ఊళ్లలోవంటచెఱుకు సులభ సాధ్యమగునట్లు డిపోలు వెట్టించినయెడల పిడకలుకాల్చుటమాని పశువులవెంట యెరువునకుగాను భద్రపరుచుకొనుటకు సదుపాయముగనుండును. అట్లుచేయుటచేత వ్యవసాయకులకు మహోపకారమగును.

నూతన వ్యవసాయపద్ధతులు జనులకుబోధపడుటకు గవర్నమెంటువారు వ్యవసాయస్థానములను విశేషముగా స్థాపించి వానియందు నూతనపద్ధతులవలన గలిగిన లాభములుజనులకు, బోధయగునట్లు పంటమీదచూపించియు, ఏవిధమైనదోహదము ఎట్లుకలుగజేసి

అమృతాంజనము:—ప్రతి చిల్లరజబ్బులకు వాడవచ్చును. ఒక బుట్టి ప్రతియంటను నుండవలయును.

యెంత పంటపండునట్లు చేసినది, ఎక్కువవిరివిగా దెలియజెప్పించవలెను. నూతన వ్యవసాయపుపనిముట్లు సులభముగా రయితులకు దొరుకునట్లు అచ్చటచ్చట ఆయాపనిముట్ల డిపోలువెట్టించవలెను. అట్లుచేసినంగాని నూతనపరికరములు విరివిగావాడుకలోకిరావు.

వ్యవసాయశాస్త్రపరిశ్రమము వ్యాపింపజేయవలెను. ఇందుకు ప్రతిపాఠశాలకు వ్యవసాయవిషయమై ప్రచురింపబడు పత్రికలుపుస్తకములు అందచేయిం

చుచుండవలెను. ఆవిషయమైన విద్య పరీక్షలందుముఖ్యభాగముగాఁ జేయవలయును. బాలురకు బాఠశాలయందుండగనే యీపరిశ్రమమేర్పడినయెడల వెటిగి పెద్దవారైన తరువాత వ్యవసాయవిద్యయందు అభిలాషగలవారగుటకును ఆవిద్యను అనుభవములోకి దెచ్చుకొనినూతనపద్ధతులు అవలంబించువారగుటకును కారణమగును.

“ఆంధ్రపత్రిక!”

భూలోకవార్తలన్నిటిని గలిగియుండును. వారవారము తప్పక మీ యింటికివచ్చి వార్తలను ముద్దుమాటలతో చెప్పచుండును.

చందా అతిస్వల్పము. నం|| ౧-కి 2-2. లు మాత్రమే.

చిరునామా :—

మేనేజరు, ఆంధ్రపత్రిక

ఫోర్టు బొంబాయి.

కేశవర్ధని:—తలపెండుకలను క్షుప్తముగా రెక్కలవలె నునుపుగా నుంచును. మెడకు చలనచేయును. తలనొప్పిలను తీసివేయును. వెల 1-0-0

ఆంధ్రరాజకవులు.

(మ. రా. శ్రీ). మానవల్లి రామకృష్ణయ్య. ఎం. ఏ. గారిచే వ్రాయబడినది.)

లక్ష్మీసన్నిధానముననే సరస్వతీమహిమ ప్రకాశించుచున్నది గాని యేకపదావాసమును జెంది లక్ష్మీసరస్వతులు నిర్మాతృత్వమున నుండుట మిక్కిలి యరుదు. బహుకార్యధురంధరులును భోగైకపరాయణులును వీరలక్ష్మీసంభావితములు నగురాజేంద్రులకు గాలాంతరఫలదాయకమై సస్యశృమరూపమై గురుకులకేశమాత్రఫలంబగు విద్యావ్యసనము హృదయంగమము గాక సప్తవ్యసనములకంటెను హేయమగుచుండును. అయినను గవులకృతిపటములు లేక ప్రతాపాధ్యులగు నరేంద్రులచరిత్ర చిత్రములు స్వప్నమునందును బుట్టనివి యగును. కావుననే స్వతస్సేజముగల నక్షత్రములవంటి కవిబ్రహ్మల జేరఁ దీసి రాజచంద్రులు తమయకాదార్యతేజముల విలసిల్లఁ జేయుదురు. అనుక్షణవిభాస్వరములగు ప్రజ్ఞారత్నములనడుమ నాయకమణియు శోభాయమానమగుట యాశ్చర్యముకాదు. రత్నసాన్నిధ్యమును గన్నస్ఫటికమును వెలుగుచుండును; భ్రమరముల నడుమఁ జిక్కినకీటకము భ్రమర మగుచుండలేదా? అదియునుంగాక వివిధరసాస్వాదనలుబ్ధులగు భూవరులకుఁ గావ్యరసము లేక తనివి గలుగదు. కావ్యామృతము తక్కిన రసములలోని నీరసత్వమును జూపి కృతిముఖమున రాజులకీర్తిశరీరముల నజరామరములుగఁ జేయును. కనిరత్నముల కాశ్రయణీయులగు ప్రభువులు నికషోపలములవంటివారు గాకున్న మహామతు లట్టివారిసభాభవనములు ద్రోక్కంజనరు. సంస్కృతమున రాజకవులనేకులు గలరు. విక్రమాది

త్యుఁడును బ్రవరసేనుండును హర్షుఁడును సింధుతాజును గర్ణుఁడును గుల శేఖరసాంఘ్యుఁడును శాతవాహనుఁడును వాక్పతిరాజును జాలబ్రహ్మ్యాతులు. కావుననే వీరియాస్థానములఁ గాళిదాసబిల్వణగుణాధ్యాయులు కీర్తిరూపములగు జ్యోతిర్తయశరీరములతో విహరించిరి.

ఆంధ్రభాషలో రాజకవులు వెక్కుఱు గలరు. వీరిలోఁ గొందఱు చక్రవర్తిపదమును మహారాజపదవిని జెందినవారు. మఱికొందఱు రాజబంధువులై కావ్యరసమునే గ్రోలుచు విద్యావిలాసమున నెగడ్డకెక్కిరి. ఇట్టిరాజకవులను గుఱించియు వారి కావ్యముల గూర్చియు స్థూలరూపమున నిందుఁ జెప్పఁబడును.

వీరిలోఁ జరిత్రాంశముల శోధించి చూచినంతలోఁ బ్రాథమికుడు నన్నెచోడదేవుఁడు. ఇతఁడు కావేరీతీరమున నొరయూ రనుపురమురాజధానిగాఁ జోళమండలము నేలినవాఁడు. ఇతనికి దిగ్విజయమునుబట్టి టెంకణాదిత్యుఁ డనియుఁ గవిత్వకౌశలమువలనఁ గవిరాజశిఖామణి యనియు బిరుదములు గలిగెను. ఇతఁడు క్రీ - శ - ౯౪౦ సంవత్సరమునఁ బాశ్చాత్యచాళుక్యులతో నెదిర్చి రణరంగమున నిహతుఁడయ్యెను.

“క. పురుషుఁడు పురుషున కని న
స్థిరజీవితలోభ యుతమతిని వినమితుఁడై
స్తరకలహకుపితఁ బ్రాణే
శ్వరి నాయుధసమితిఁ దెలచువాఁ డటుమీఁదకొ
ఉ మంచిగఁ బ్రీతిఁబాఁయక సమస్తజనంబులుఁదన్నుఁ గొల్వఁజీ
వించిరధన్యుఁ డామహిమకీడినజీవము మేన నిల్ప నా

ఆంధ్రపత్రిక:—లో త్వరగా చదువుటకు కావలసిన వార్తలు, నెమ్మదిమీదచదివి ఆలోచించి మేలుబొందదగిన వ్యాసములు ఉండును. గబగబపరుగెత్తు వ్యాపారికి ఇంటిలో నెమ్మదిగా చదువుకొను విద్యార్థికితగిన వార్తలు, వ్యాసములు, ఉండును.

సింఛి విభుండు దా నొకట నేకుండై మనుకంటె ముందతా
జ్జించినకీర్తి నిల్వ గతి నేకుఱఁగా ననిచావు సేగియే. ”

అని కవియే తన కుమారసంభవమునఁ జెప్పియు
న్నాడు. తత్పూర్వము రాజ్యపదభ్రష్టుడై యజ్ఞాత
వాసము చేసి మరల లబ్ధరాజ్యఁడై కొంతకాలము
రాజ్యము చేసెను. ఇతనితండ్రి చోళపల్లి; తల్లి
శ్రీసతి. ఇతఁడుకుమారసంభవ మచుపదిరెండాశ్వాస
ముల గ్రంథమును రచించెను. ఇది కాళిదాసు
కావ్యమునకుఁ దెనుఁగు గాదు. ఆంధ్రభాషలో
నూతనకావ్యసృష్టికి నితఁడే ప్రాథమికుఁడు. దీనిలో
గణపతిజననము, సతీదహనము, మదనసంహారము, సా
ర్వతీవివాహము, కుమారోదయము, తారకాసురయు
ద్ధము, తత్పరాజయమును వర్ణింపఁబడినవి. ఈకవిశిఖా
మణికావ్యములోని వర్ణన లత్యద్భుతములై నూతన
ములై యున్నవి. ఏతత్కృతి చాలఁ బ్రాచీనమై
నను సకలకావ్య లక్షణములకుఁ బుట్టినిల్లగుటచే
నప్పుడ మెఱుఁగిచ్చి తీర్చినచిత్రమువలె మనోరంజ
కముగా నున్నది. రాజకవులలోను గవిరాజులలోను
నిట్టివాఁడు లేఁ డనుట యంత యతిశయోక్తి గాదు.
దీనిలో నుండి కొన్ని పద్యము లుదాహరించెదను.
మదనదహనసమయమున;—

క. కని కోపించెనొ కానక,
మును గోపించెనొ మహాగ్రాముగ సుగ్రుఁడు మా
చినఁగాలెనొ చూడకయట
మును గాలెనొ నాఁగ నిమిష మున నఱగాలెన్

క. గిరిసుతమైఁ గామాగ్నియు
హరుమై రోషాగ్నియుం దదంగజుమై ను
ద్ధరకాలాగ్నియు రతిమై
నురుశోకాగ్నియును దగిలి యొక్కట నెగసెన్.

రతి సహగమనోద్యుక్తయై చితిఁ జొరఁజను
నప్పు డాకాశవాణి యాత్మహత్య వారించిన శోకా
గ్ని తప్త యగుచు:—

క. కరువునఁ బూరితమై లో,
హరిసము లోఁ గాలునట్టుఁ లంగజుశోక
ద్ధరశిఖి రతితను విమ్ముగ,
గరగియుఁ బొడవఱక లోఁనఁ గాలుచు నుండెన్.

సీ. అలమట సెడి యొండె నిలువదు చిత్తంబు,
మూర్ఖిల్లి వెడఁబాసి పోవదొండ
నూటట గొయ్యెండె నాటదు శోకాగ్ని
వారిమాలఁ గొని కాలిపోవ దొండె
ఘర్షాశుజలము లొక్కటఁ గట్టుకొనవొండె,
బొడవంతయుఁ గరంగి పోవదొండె
బహుఁట్టూర్పులు పట్టునఁ బడవొండెఁ
బొం దిమ్ముగాఁ బాసి పోవదొండె

నిట్టికడ లేనిదుఃఖాల్లిఁ బెట్టిముంపఁ
దలఁచియో కాక పోనీక బలిమి నాదు
ప్రాణ మొడలిలో నాకాశవాణి దెచ్చిఁ
మగుడఁ జెఱఁబెట్టె నని రతి మఱగుచుండె.

వీరపుగుఱులు యుద్ధమునకు వెలువడుచుండ నొక
వీరపత్ని పచ్చవలువయుఁ గంఠమాల్యములును వీర
మద్దియలును ధరించి నిశ్చితహృదయుం డగుపతిం గ
నుంగొని చెప్పుచున్నది.

ఉ. ఓలములేదుకూర్చునని యూఱడియుండితిఁ గూర్చి యొల్లనేఁ,
దాలము సేసి నన్నుఁ బెడయాకులఁ బెట్టి మనఃప్రియుండు తి
న్నాలములోనఁ బెట్టి దివిజాంగనలం గలయంగ నెత్తె నే
నాలనె బేల గాక చెలియా యని నెచ్చెల్లిమీఁదవారుచున్

ఈకవి సర్వజ్ఞుఁడు.

(2) భద్రభూపాలుఁడు. క్రీ-శ-1150

ఇతఁడును నన్నెచోడునివలె “రవికుల శేఖరుండుఁ
గవిరాజశిఖామణి” ఇతఁడే సుమతిశతకమును నీతిశ
స్త్రముకావళియు రచించినవాఁడు. కవిబ్రహ్మ యను
బిరుదు గలవాఁడు.

క. శ్రీవిభుఁడ గర్వితారి, క్రౌవరదళనోపలబ్ధ + జయలక్ష్మీనం,
భావితుఁడ సుమతిశతకకు, గావించినప్రోడఁ గావ్య + క
మలాసనుండెన్.

బ్రాహ్మణకవులభావములకంటె లీలార్థము వచించిన రాజకావ్యములు గంభీరగుంభనలకు మేలైన వనుట యేమియాశ్చర్యము శ్రీరంగనిభుఁడు చూపుకుడు త్రినాంచారమును ? రిణయమైనకథయే ప్రధానముగాఁ గలయిక్కావ్యమున ఋతువర్ణనాదికము లతివిపులములై ప్రాచీనకృతుల నెఁజూచుచున్నవి దీనిని బెద్దన రచించె ననుట కేవలవాదమే నిర్దోషమై బంధపాటనము గలకవిక చెప్పువెద్దన భావముల నిమిషింపలేక చచ్చిచాననిసాకమునఁ గూర్పఁజాలఁడు. ఆముక్తమాల్యద నామూలము శోధించి చూచి ద్రవిడసంస్కృతములలో నక్కాలపు వైష్ణవుల కావ్యములతో నించుక పోల్చిచూచిన వోనెవ్వఁడో వైష్ణవశిఖామణి యాంధ్రరచనాలోభవలన రచించి కృష్ణరాయలపేరిటఁ నెలకొల్పినేమో యనుసందియము తోఁచుచున్నది. ఈవిషయమై నిదర్శనములు తత్కావ్యమునఁ బెక్కులు గలవు

(5) కట్ట-వరదరాజభూపతి. (1560-క్రీ.శ)

ఇతఁడు కృష్ణరాయలయల్లుఁ డగురామరాయల పినతల్లికొమరుఁడు. ఇతఁడు శ్రీరంగమాహాత్మ్య మను దశాశ్వాసములగ్రంథమురచించి శ్రీరంగపతి కంకతిమిచ్చెను. అసారమాధ్యుము గలయితనికవిత చాలమృదువై జాతీయమై ప్రాచీనకవులనడక ననుసరించి యున్నది భైరవుం డనువిప్రకివియు శ్రీరంగమహాత్వమును రచించెను దుస్కలి ఘోషిశాచము లదల్చు గురుభైరవుం డగు భైరవుని కవితాప్రవాహమున కిక్కవి వాక్కుప్పదామములు నిలునఁజాల కున్నను వర్షాంతపువడివ్రాతె నదినీరసమగుచుండ నిత్యపరిమళశోభితంబగు వరదరాజకృతి సరసమై పంశితి భృంగముల కాకర్షణ యంత్రను వలె నున్నది. ఇతఁడు మఱియుఁ బరమభాగవత చరిత్రమును రామాయణ ద్విపదయు రచించెను ఇతని కావ్యములలోనుండి యొక రెండుదాహరించుటయమేలు.

ఉ. గల తపన్యతీర్థముల కేఁ జనాళి మహాసరస్వతీ
కూలసికుంఠ మంజు రుగల్తలనాళి దేసిచూచినక
బాలిశనోఁ జిహ్వలను భారతి తాండన మాకు బ్రహ్మాయి
ల్లాలట యమ్మనోనది క్షియాశయసుతో తమ కీయ జాలవే.

సీ. కదలునో పారేకు * లదరి తేఱు చింపఁ
దనయిచ్చఁ బవనకం * డకచెయింబు
మెగలవచ్చు నె మంచు * మించనై త్తములు
మగిడింప జక్కవ * పగఱకైనఁ
గాయునో బీతెండ * కామినీవదనముల్
చెమరింప వేవిఁ * గుగుదవైరి
కురియునో నన్యవి * స్ఫణకై తగింట్టి,
వారమాత్రమ కాక * వారిదములు
తే. మిసుకెచ్చునె రుజు * యర్పిమీఁద నెటఁ
గియుకు మనవచ్చునో యమ * కింక మలకు
నెపుడు మదనుగ్రహములేక * యిహపరైక
మంగళప్రవ వైన శ్రీ * రంగమునను

సీ. అత్తిమామల కెదు * రాడుదుశ్చాఢిణి
వావివర్తన లేఁ * వాడనదికె
కొండాళఁ గొంపలు * కూల్చుపాకెను రాలు
బలిబిక్షు మడనిల * ర్భగ్యనసతి
మగనితో నేవేళ * జగడించు జగ జంత
పసిబిడ్డలను నిట్టు * పాపజాతి
దినము నేబాసలుఁ * డెగినేయుఁడిగొంతు
తుళ్ళకంబలు దెచ్చు * ముళ్ళమారి
తే. కాసు ప్రాణంబు గాఁ జూచు * కష్టములు
పఱవకూఁతిలు గూయు * దప్పరిలదాస
వెలనిమేలు నహింస * చిోవిషణలు
దీనికై నీవు కఠిన్ద మూఁడగుకె.

(6) కంగప్పరాజు (1560 A D)

ఇతఁడెళియరామరాయల పోతగ్రంథకొమారుఁ డు ఈకవిశిఖామణి సాంబోపాఖ్యాన మనుకృతి రచించి శ్రీరంగనాథున కంకతి మిచ్చెను. “ అగునన నీకవిచంద్రుఁడు ! జగతి నపూర్వార్థకాచారుకవి త్తమై ! నెగసిన బాణోద్భిష్టం జగత్త్రియం బవిన పలుకు సఫలం బయ్యెన్” అసిన కేతనభావ మిక్కవి కన్వయ మగు నంతశబ్దారణచనావై శిష్యమ ను జూపి

ఆంధ్రపత్రిక :—ను చదివి సంతోషింపఁవారులేరు ఉద్యోగస్థులకు, ఎర్తకులకు న్యాయవాదులకు, ప్రయివేలు క్షీడకు లకు, కరణములకు, కాపులకు ఎఱికి సంబంధించినవి ఆయావార్తలుండును. చందా సం॥ర 2-2 లు మాత్రమే.

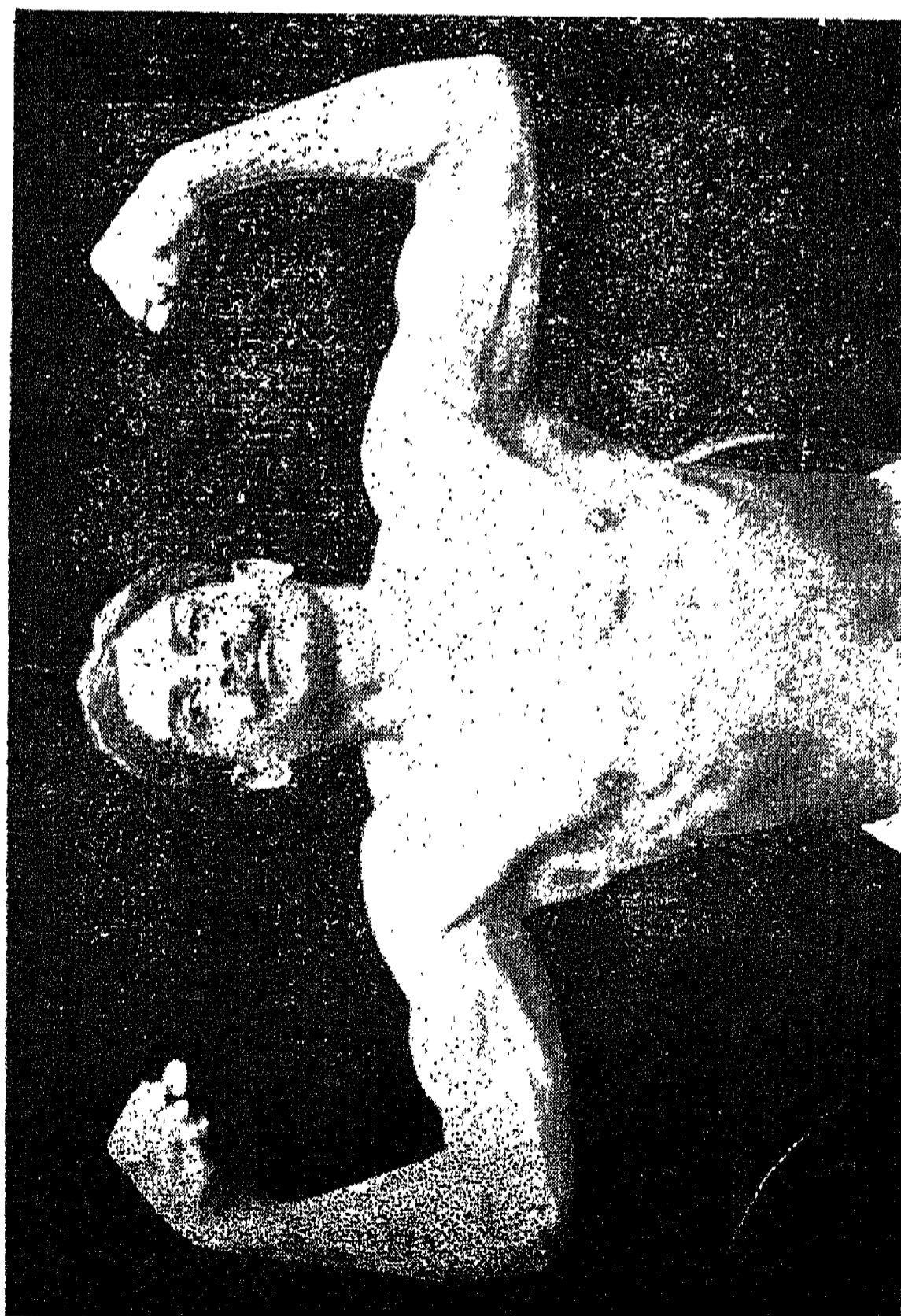
వంగల నారాయణగారు.

గోపేటి జానకిరామయ్యగారు.

కోడి రామమూర్తి నాయుడుగారు.

బులుసు రామజోగి రావుగారు.

రావుబహద్దర్ పురాణం వెంకటప్పయ్యపంతులుగారు.

వేమవరపు రామదాసు పంతులుగారు.

పండిత డి. గోపాలాచార్యులుగారు.

సింగరాజు సుబ్బారాయుడుగారు.

శ్రీ శంకరాచార్యులవారు.

కవిరాజు శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రిగారు.

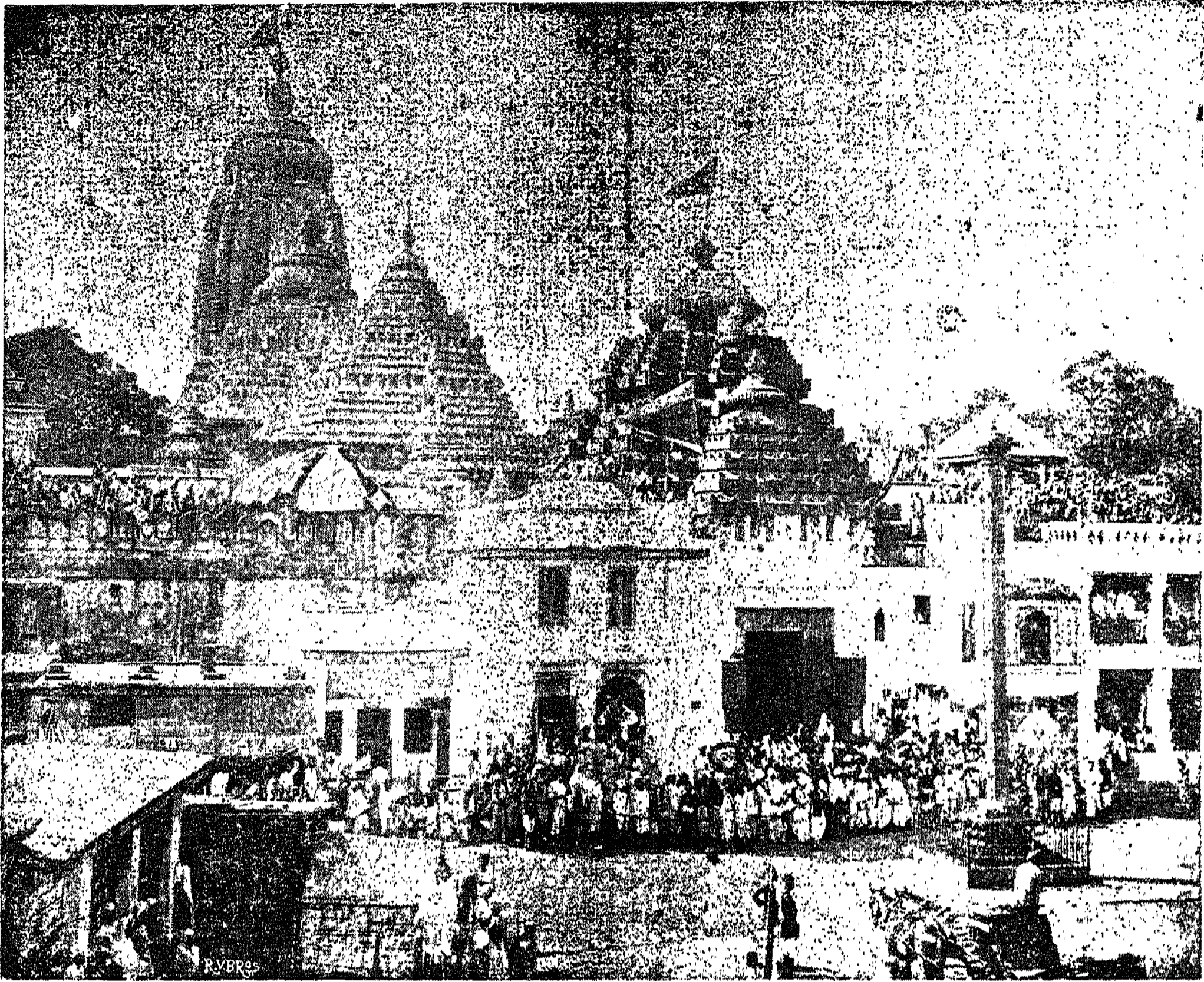

పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహముగారు.

వేమూరు తిరువేంగడతూటా శెట్టిగారు.

జగన్నాథాలయము.

దేవకీ నందనాచార్యులుగారు.

ఠోటిశ్వరశర్మశాస్త్రిగారు.

యుల్లములఁ జూఱగొనునట్టి సామర్థ్య మీకవికిఁ గలిగినను గాఢబంధమువలన మాధుర్య మించుక కొఱవడె ననుట నిజమునకు దవ్వుగాదు. దీనిలో జాంబవతీ వివాహోదులు చెప్పబడినవి. అన్నివర్ణన ములను గవి ప్రౌఢిమను జూపుచున్నాఁడు. శ్రోతల కపూర్వపద సంయోగముచేతను అశిథిలబంధముచే తను గొంచెము క్లిష్టముగా నగపడును గాని భావ రంజకత్వముచే శ్రమాపహారము గలుగును. దీనిలోఁ గొన్నిటి నుదాహరించెదను.

.చ అలఘుకళానిధిం గువలయప్రియు -రాజును జూడ రోసి బ ల్లశములతల్పు బిగ్గ నిడి తామరమొగ్గల మూలయింటిలో నలిచెలిగాఁ బరాగపటికావృత మైనసరోరుహేందరక గిలకిల నవ్వుచుండ గిలిగింతలు పెట్టుదుగా దినాధిపా.

చ. జడనిధి మేఖలాఘటిత సర్వమహీ తలవాసులందు నా కడిదిప్రదాతచే ధనము గాననివాఁడు మొగిళ్ళక్రిందటక నడువనివాఁడు భానుకిరణంబులు సోకనివాఁడు వాసలం దడియనివాఁడు గాడ్పుమెయిఁ దాఁకనివాఁడను లేడ యెవ్వఁడుక.

(7) తంజాపురి రఘునాథుఁడు.

ఇతఁడు శూద్రకులజుఁడు; అచ్యుతరాయల మఱఁ దలిమగఁడు; చోళ దేశపు మహారాజు. అనుదినమును బంచాశత్సహస్రభూసురుల కన్న దానము సేసియేభుజించువాఁడు; శ్రీరామభక్తుఁడు. ఇతఁడు రామసేతు, కుంభకోణ, మన్నారుగుడి, శ్రీరంగ, విజయరాఘవపుర, శ్రీముష్ణ ప్రదేశముల రామభద్ర దేవాలయములు స్థాపించి కీర్తి గన్నవాఁడు. ఇతని యాస్థానమున సంగీతసాహిత్యములు రెండును దులదూగుచు వన్నె కెక్కెను. ఈ కవిరాజునకే విజయవిలాసము, సారంగధరచరిత్ర, కృష్ణార్ధరిచిత మగు నైషధపారిజాతీయము, మధురవాణిరామాయణము, అచ్యుతాభ్యుదయము, అంకిత మీయఁబడినవి. విజయవిలాసమున వేంకటపతి రఘునాథరాయల కవితగూర్చి చెప్పిన, ఉ. తారసవృత్తి మై ప్రతిపదంబున జాతియు వార్తయుం జమ త్కారము నర్థగౌరవముఁ గల్గ ననేకకృతుల్ ప్రసన్నగం

భీరగతికొ వచించి మహిమించినచో నీక శక్తు లెవ్వ రయ్యా రఘునాథ భూపరసికాగ్రణికిం జెవి సోక గబ్బ ముల్.”

పద్యము రఘునాథరాయల కావ్యజాలములఁ జదివి చూచినవా రెట్టిస్వభావైక్తిగా గ్రహింతురో చిత్రము. ఇక్కవి వాల్మీకచరిత, రామాయణము, పారిజాతాపహరణము, జానకీ పరిణయము, అచ్యుతాభ్యుదయము, సావిత్రికథ మొదలగునవి పెక్కులు రచించినను రెండు మొదటివిమాత్రమే నాకు లభించినవి. ఇతఁడు

“చెప్పవలెఁ గష్టరంబునకు కుప్పలుగాఁ బోసినట్లు కుంకుమ వైవై, కుప్పినక్రియ విరిపొట్లము విప్పినగతి ఘుమ్మనం గవిత్వ ము నభలక.”

అని వాల్మీకచరిత్రమునఁ చెప్పకొనినట్లు సర్వజనసౌలభ్యమై యత్యంతమనోహరముగా నున్నది. విజయ విలాసములోఁ బోలె దీనిలో నేదోషములును గాన రావు. ఇతని రామాయణమును మెచ్చి మధురవాణి యనువేశ్యారత్నము దానిని సంస్కృతమునకు మార్చెను. ఇట్లే వసుచరిత్రయు విష్ణుచిత్తీయమును, సంస్కృతమునకుఁ దేఱబడినవి. ఇతని రెండుగ్రంథముల లోనుండియు నుదాహరించెదను. ఇతనిభావనాశక్తి యుఁ గల్పనాశక్తియు సంభాషణ చాతుర్యమును శ్లాఘాపాత్రములు. హాస్యరసమున నితఁడుమిన్న. ఇట్టి చాతుర్యముగలవాఁడు కావుననే విజయవిలాసము నంత మెచ్చుకొనెను. ఎట్టివీర్యమును ఎట్టి కావ్యచాతుర్యము గలవాఁడయినను వేంకటపతి మొదలగు వేశ్యాపుత్రులనడుమను మధురవాణి శశిరేఖ మొదలగు నేఁబదియాఱు వెలయాండ్రనడుమ నితఁడు చిక్కి తననిర్మలకీర్తిపటమున భోగమువలనివిషబిందువులఁ జిలికి మలీమసుఁ డయ్యెను.

నీ. చెలువలు పన్నీరు + చెంబు లిచ్చినఁ గాళి
కుప్పెలజల మంచు + గ్రోల నెంచు
నతులు జవ్వాది యె + సంగ గోపించదన
మని ఫాలమున దీర్ప + నగ్గలించు

అమృతాంజనము:—ఎట్టిజబ్బునకయిననుప్రథమదశలోవాడవచ్చును. వెల 0-8-0

గాంతలు మరుపంపు * గాను కిచ్చినఁ దుల
 సీదశం బనుచుఁ భ * ఊంపఁ జూచుఁ
 బొలఁతులు తెలిగంద * వొడి యిచ్చిన విభూతి
 యిది యటంచుఁ ద్రిపుండ్ర * మిడఁ దలఁచు
 నలరుఁబోదులు పజ్రాల * హోర మొనఁగఁ
 బటిక పుజపాక్షనర మంచుఁ * బాణిఁ బూని
 మాని జపియించఁ దివురు నెం * దైనఁ గలరు
 ముగ్ధ అగువార లిటువంటి ముగ్ధ గలఁడె.

(8) కదిరీపతి. (1620. క్రీ.శ.)

ఇక్కవిరా జనంతపురము జిల్లాలో నుండుకదిరి
 యనుపురమునకుఁ బ్రభువు; చతుర్థకులజుఁడు. ఇతని
 తండ్రి రామదేవరాయలయొద్ద సేనాపతిగా నుం
 డెను. ఇక్కవిశుక్త సప్తతి యను అంకుటాండ్రయుబొం
 కుటాండ్రయుకథలు గల కావ్యము నొక్కటిరచించి
 స్వభావైక్తివర్ణనము లనువలలు పన్ని జాతీయ వచో
 రత్నము లనుగాలముల నిచ్చి దుర్ణి తివిముఖము లగు
 పండిత చిత్తముల సైతము బలాత్కారముగ నాక
 ర్షించు నంతకవితాచాతుర్యము చూపియున్నాఁడు.
 ఇతఁడు జగచ్చతువు; సర్వేంద్రియవ్యాపారుఁడు.

“ఇక నొకసారి పల్కిన ఘటిల్లని చిందునో నోటిముత్య
 ముల్.”

అతి సరస ప్రయోగములును జాతీయములును
 దేశీయములును దీనిలోఁ బెక్కులు గలవు.
 దీనిని రచించినకవి యద్వంద్వఁడో లేక మన్మథుని
 జంత్రమో తెలయరాదు. దీనిని సరస్వతీపత్రికాధి
 పతు లిప్పుడ ముద్రించిరి కావున నుదాహరణము
 లనావశ్యకము.

(9) మల్లారెడ్డి. (1600. క్రీ. శ.)

ఇతఁడు భాగ్యనగర మనుననర్వర్థనామము గలహై
 దరాబాదునకు రం ది మైళ్ళుత్తరముగా నుండు
 బిక్కన ప్రాణుపురమున కధీశ్వరుండు. ఇతనియన్న
 యగుకామినేని కామారెడ్డి డిల్లీ పట్టణమున నకబ్బ
 రుచే సమ్మానింపబడినవాఁడు. అతని పేరిటనే సోమ
 నాథకవి బ్రహ్మాత్తర ఖండమును సూతసంహిత

యును రచించెను. మల్లారెడ్డి సమీపముననుండు
 గోదావరీ తీరమున వేములవాడ యనుక్షేత్రమున
 రాజేశ్వరస్వామికిఁ బరమభక్తుడై శివదీక్షాపఠుడై
 యుండెను. ఇప్పటికిని వీరినంతతివారి శైవభక్తియు
 నిష్కాపట్యమునుజాలఁగొనియాడఁ దగినవి. ఇతఁడు
 షట్పక్రవ ర్తిచరిత్రయు, శివధర్మోత్తరఖండమునురచిం
 చెను. మొదటిది ప్రబంధము. రెండవది శై వశాస్త్రాగమ
 ము. వై యదివర్ణనా ప్రధానమైనది. క్రిందటిది ప్రమాణ
 పూర్వకమైనది. అచ్చటచ్చట దోషము లున్నను
 గవిత్య మించుక ప్రౌఢముగానే యుండును. శివధర్మో
 త్తరఖండ మెనిమిదాశ్వాసములు గలవి. ఇతఁడు
 వ్యాకరణ వేదాంతశై వాగమాదుల జితపరిశ్రముఁ
 డని తోచుచున్నది.

(10) సాయపవేంకటవతి. (1620. A. D.)

అప్పకవి యితని పేరు తనకృతిషష్ఠ్యంతములలోఁ
 బేర్కొనెను. ఇతఁడు పెమ్మసాని చినతిమ్మభూపతికి న
 ల్లుఁడు. కడపజిల్లాలోఁ బినాకినీతీరమున నుండు గం
 డికోటదుర్గమునకుఁ బ్రభువు- ఇతఁడు సకలజనసంజీవ
 నిపేరఁ బ్రసిద్ధుఁడగు రామానుజాచార్య చరిత్రము
 ను స్వయముగా రచించెను. ఇక్కవికి ద్రమిశభాష
 లో నిరర్గళపాండిత్యము కలిగియున్నట్లు తద్గ్రంథ
 ములోనికొన్ని ప్రదేశములు తిరుప్పావు మొదలగు
 వైష్ణవప్రబంధములతోఁ బోల్చి చూచినయెడల
 మనకుఁ దోచును. ముకుందమాల మొదలగుసోత్ర
 ములనితఁడక్కడక్కడఁ దెనిగించికావ్యమునఁజొప్పిం
 చుచున్నాఁడు. ఇది యైదాశ్వాసముల గ్రంథమైనను
 జాలఁ బెద్దది. కవిత యంతమనోహరమైనదికాదు.
 శృంగారరసమే ప్రధానముగాఁ గలయాంధ్రకవితలఁ
 జర్పించిన నాకు విష్ణుభక్తిప్రధాన మగుదీన స్వార
 స్యము గ్రహింప బుద్ధిమాండ్యము కలిగినమో? అ
 నేకద్రవిడప్రబంధములు తెనిగింపఁబడి యుండుట
 యెవ్వరి కింకను దెలియరాదు. నమ్మాళ్వారులు ర

ఆంధ్రపత్రిక :—చందాఅతిస్వల్పము. సంవత్సరముకు 2-2-0లుమాత్ర మే. సకలదేశవార్తలనుగలిగి యుండును.

చించిన తిగువాయ్ మొళియు, కుల శేఖరులు, యాము నులు, వీరలస్తోత్రములు రామానుజుల వారిత త్వప్ర కాళికయు బహుకాలమునకుఁ బూర్వమే యాంధ్రీ కరింపఁ బడియున్నవి.

ఉ. కారణమస్తకస్థల విగాధసముత్కలికమ్యలజ్ఞ భా
కారమునం గిరీటమణికాండ మెసంగఁ బొసంగ వీరశృం
గారతరంగపజ్జు లనఁగాఁ గనకాంశుక గాంతకాంతు లెం
తే రహిఁ బన్ను నిన్నుఖిలదేవరేణ్యు శరణ్యు నెన్నెదన్.

(11) కళువె-వీరరాజు. (1645 A. D.)

ఇక్కవిరత్నము మహిసూర రాజాధిరాజగు దేవరాజు నకును జిక్క దేవరాజునకును సేనాధిపతియైచోళపాం డ్యమండలముల జయించి ముద్దళగిరిని గొంతకాల ము తోలి మధురాపురమున నుండెను. ఇతఁడు భా రతవచనకావ్యమును చిక్కదేవలీలయు రచించెను. ఇతనివచనభారతము వ్యాసరచితకథకుఁ దెనుఁగుగా ని నన్నయభక్తి ననుసరించినదికాదు. నన్నయభట్టా రకుఁడే వచనమున మూలమును మార్పక తెనిగించి యున్నచో నది యెట్లుండునో యితనివచనము నంతగంభీరమై మిక్కిలి యింపుగా నున్నది. నాకాది పర్వముమాత్రమే చూడఁ దటస్థించినది. ఇతనికొ మారుఁడును పెక్కులు వచనగ్రంథములు హాలాస్య, స్కాంధ, లైంగాదులు రచించెను. ఈవీర రాజున కంకి తముగా నొక ఛందోగ్రంథము వీరభూపాలీయము రచింపఁబడినది. అప్పకవి తనసామగ్రియంతయు నీ గ్రంథమునుండియే పూర్ణముగా గ్రహించుకొనె నని చెప్పటకు మిక్కిలి లజ్జగా నున్నది. వీరభూపాలీ యము పెద్దన లక్షణసారసంగ్రహము లేకున్న నప్ప కవీయమును, ముద్దరాజురామన కవిసంజీవనియు ర త్నాకరము లేకున్నఁ గూచిమంచితమ్మకవిలక్షణ సా రసంగ్రహమును మనము చూచి నప్పునంతటిభాగ్య ము మనకు లేకుండును.

12 రేచర్ల -మాధవరాయలు (1680 A.D.)

ఇతఁడు జటప్రోలుసంస్థానవిభుండు. సర్వజ్ఞ సింగమ నాయని వంశజుఁడు. ఇతనిప్రపితామహుఁ డగుమా ధవరాయఁడు వాల్మీకిరాయణమునకు సంస్కృతవ్యాఖ్యరచించెను. ఇతనితాతమల్లనృపతిబాలసరస్వతిచేభ ర్తహరి తెనిగింపఁ జేసెను. ఇతఁడుచంద్రికాపరిణయ మునురచించెను. బాలసరస్వతి రచించిన చంద్రికాపరి ణయము సర్వవిధముల దీనికంటె శ్లాఘాపాత్రము. అ నేకప్రబంధములను బిల్లవసుచరిత్ర లని పేర్కొనుచు న్నారు గానియేల దీనిని వసుచరిత్రమునకుఁ బ్ర తిబింబ మనిచెప్పనొల్లరో! దీని నిక్కవి తోరణాల చొక్కయ యనునియోగిపుంగవుని సాహాయ్యమున రచించినట్లు తెలియుచున్నది. అక్కవియు శూద్రో చ్ఛిష్టమునకుఁ బ్రతికల్పించుటకు సిగ్గువడమిచే సహచ రు లగువిద్వాంసులు

“తోరణాలచొక్క, దొంగకుక్క”

యనివసుచరిత్రపు పత్రమునుద్రోసిచెప్పిరట. అయిన నిక్కావ్యబంధము వసుచరిత్రవలె సులభముగాఁ గాక గాఢముగా నుండును. ఇదిచేపలబుట్ట యల్లినట్లు శిథిలబంధమున గూర్పఁబడక పదములబిగువు గలదుగాని యాదికవులకావ్యములోని పారిశుద్ధ్యము కాని తంజాపురీతోండమాన్ మధురానాథుల రసస్ఫూర్తి గాని యిం దగపడదు. ఉత్పేక్షాతిశయోక్తులకుఁ బుట్టినిలై శ్లేషలకు గని యైనను రాతి కిం గోతికిం గలుగుబిడ్డలును గొండలఁ గాలిగోర నెగఁజిమ్ము మగలును నిందుఁ గానరారు. కృతి సుప్ర సిద్ధమైనందున నుదాహరణము లనావశ్యకములు.

(13) గద్వాల సోమభూపతి (1700)

ఇతఁడు నైజామురాజ్యమున నుండుగద్వాలకుఁ బ్ర భువు. ఇతనియాస్థానముననే భద్రదాపరిణయము రచించిన కాణాదము పెద్దనసోమయాజి యుండినది.

జీర సాయనము:—అజీర్ణ వ్యాధులను బాగుగనయము చేయును. వెల 1-4-0. అమృతంబనము శిశోభిక్షు, భోంబాయి

క్కవి హరిహరప్రణీత మగురతిశాస్త్రమును, మూఁడా శ్వాసములు గారచించెను.

(14) పామనృపాలుఁడు (1700.)

ఇతఁడు నై జామురాజ్యమున నుండునురపురసంస్థానమునకుఁ బ్రభువు. కాణాదము పెద్దనసోమయాజి శైవశైలేశలీల యనుపంచవర్గీయకృతియు మత్స్యపురాణమును ఇతని కంకితమొసఁగెను. ఇక్కవి భార్గవపురాణ మతిలలితముగాఁ దెనిఁగించెను.

(15) చీజ్జశ-తిమ్మభూపాలుఁడు. (1700 A-D.)

ఇతఁడు కృష్ణాతీరమున నుండుప్రాకుటూరీపురవరుండు; వేనూరెడ్డివంశజుఁడు. ఇతఁడు మురారిప్రణీత మగు సనర్థురాఘవనాటకమును జంపూకావ్యముగాఁ దెనిఁగించెను. అయ్యది చాలఁబ్రాథమై నిరుపమానమై యున్నది. దీనినే నేటికాలమునఁ గొందఱు తెనిఁగించిరి కాని తిమ్మభూపాలునికృతి కీడు రాదు. చూడుఁడు కవిప్రోధిమః—

శా. జాతాపకృపలాండుపాండిమ ధరచ్ఛాయంగనెన్ దారలు
దూభితింగై కొనెఁ బ్రాచి కొన్ని కిరణంబుల్ పద్మజీవాతువుల్
లూతాతంతువి తానవర్తులనభోలోలాత్మ బింబంబుతోఁ
ప్రతాతఃప్రోషితోచియై డిగియెఁ దారానాథుఁ డస్త్రాదికే
సీ. లోకత్రయీచారు + లోచనోత్పలపాళి,

కనమసీయూషధా + రాగ్రయణము
నధ్వసీనోన్మాదిహవ్యవాహోచ్చల,
దాలాతనిబిడలేఁఖావలంబు
ప్రకటతమః పుంజముకుళితవిష్టపో,
ద్ధాటనపాటవోదగ్రకుంచి
జగము లాక్కట గెల్వఁజాలు వీరులలోనఁ,
గమలసాయకు నాద్యఁగణితరేఖ

తే. సతతవికసనజాగ్రన్త + సారకచభ
రాముఖాంబుజశ్రీపతి + రాజబీజ
మనుపమానందకల్పదు + మాంకురంబు
నిందుఖండంబు గనుఁగొంటి + యిందువదన.

(16) కోట-రాయరఘునాథుఁడు (1720 A-D).

ఇతఁడు దక్షిణదేశమునఁ బుదుకోటసంస్థానాధీశుఁడు. తొండమాన్ చక్రవర్తివంశజుఁడు. ఇతని సభలోనుదుపాటివేంకనకవిప్రఖ్యాతుఁడై యాంధ్రభాషార్ణవ మనునిఘంటువు రచించెను, రఘునాథుఁడు పార్వతీపరిణయము, కవిజనసంజీవనము అను రెండుకృతుల రచించెను. పార్వతీపరిణయము వ్యాకరణదోషములకెల్లనిలయమనుట యొక్కటేయక్కవికి న్యూనతగాని మహాకవులకావ్యగుణములన్నియు దీనఁ గలవు. అద్భుతభావకల్పనలకుఁగాని హాస్యరచనాకౌశలమునందుఁ గాని కృష్ణరాయలకాలమునకుఁ దరువాత నిట్టికవులు వెక్కురు లేరు. భావములు నూతనములై యుండుట తంజాపుర పుదుకోట మధురాపుర రాజకవులకే చెల్లును. హాస్యరసచాతుర్యము, వ్యాజోక్తులును వీరికృతులలో స్వతంత్రముగా నెఱయుచున్నవి. ఇది ముద్రితకావ్యము గావున నుదాహరణము అనావశ్యకము.

స్థలసంకోచముచే ననేకాంశములు ద్యజంపఁబడినవి. స్థలాంతరమున విరివిగా వ్రాయఁ దలఁచినారము. దామరవేంకటపతి, ఎల్లవిభుఁడు, ముద్దళిగిరి, ఎఱ్ఱభూపతి, విజయరాఘవుఁడు, విజయరఘునాథుఁడు, నంజరాజు, దొడ్డరాజు మొదలగురాజకవులనేకులున్నారు.

ఆంధ్రభాషాశాస్త్రసంఘమువారిచే న్తుకములు బహుచక్రక వెలకుటొరకును. వీ సేజరు, ఆంధ్రభాషాశాస్త్రసంఘము, ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వము.

ప్రకృతి మండలము.

(మ-రా-శ్రీ, ఆదిపూడిప్రభాకరరావు కవిగారిచే వ్రాయబడినది)

సీ. కొండల నడుమ నెక్కుడు రమ్యమైయొప్పు
 బయళ్ళులఁ గ్రీడఁజెల్వారు లేళ్ళు
 ప్రబ్బినమబ్బులకుబ్బి పురుల్ విచ్చి
 యెడ నెడ గునిసి యాడెడు నెమళ్ళు
 కొలకులఁదమ్ముల నెలకొనివలి గాలి
 నలలనుయ్యెల లూఁగునంచపిండ్లు
 నెలయేళ్ళదరులఁ బచ్చిక మేసి గొల్లల
 పిల్లగ్రోవులకు మంఝిల్లుపసులు,
 గీ. నిద్దమును నిష్కలంకంబు నిశ్చలంబు
 నిర్వికారంబు నిర్వచనీయమయిన
 నీమహిమయిట్టి దనుచు వర్ణించు దేవ
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

యావర్ష ధారచే నతిచిత్రముగనోప
 ధులభూమినంతట మొలవఁజేసి
 గీ. అట్టి యోషధీబృందమనంతకోటి
 జీవజాలంబుఁ బెంచి రక్షించువాఁడ
 వలఁతియేనీ మహత్త్వంబుతలఁపదేవ
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

సీ. మృగములవేటాడి మెనవియాకలిదీరి
 చి గుహామ్రాగనువెట్టు మృగవిభుండు
 నీటిలోనున్ని మాని తటంబునందెండ
 నిసుకతిప్పల పొద్దు మొసలిరేఁడు
 నంతకంతకును నభోతరంబెగ్రపాకి
 పయ్యరవిహరించు పక్షిరాజు
 విరులవాసనలచేఁ బరిమళించుసమీర
 ములకు వాయిడి సోలుచిలునవొరయ.
 గీ. నిద్దమును నిష్కలంబు నిశ్చలంబు
 నిర్వికారంబు నిర్వచనీయమయ్యు
 నీమహిమయిట్టి దనుచువర్ణించు దేవ
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

సీ. నెత్తురువెదజల్లు నిద్దంపుమంకెన
 రంగుతోఁదొలుత బేరములువల్కి,
 యందాలమూటయై యలరుగన్నేరుకెం
 జాయతోఁగొంత హాస్యంబులాడి
 కనులకింపెసఁగుచు దనరుతామరపూవు
 లేవన్నెబిదపఁ గేలింతసలిపి,
 వెన్నకన్నును మేలు వన్నెతోఁదగుకుంద
 కాంతినిఁదుదకు దిసంతుకొట్టి
 గీ. వెల్లురే లెల్లశారద వేళలందు
 జగమున కొసంగునంతోష సౌఖ్య మెల్ల
 నీదుశాసనమునఁ గాదె నిష్కలంక
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

సీ. రవికరపక్షి చారా వారమునుగ్రాచి
 విరివిగాఁదేలు నావిరులఁజేసి
 యాయావిరులను శీతానిలంబులఁగూర్చి
 కడువడిగొప్ప మేఘములూనర్చి
 యా మేఘరాజి నుష్ణాంశుధీదితులచే
 మరలవర్షములుగా మార్చివైచి

సీ. మృగములనడవి మర్దించి బొబ్బలువెట్టు
 వ్యాఘ్ర మేన్దునకులోబడియడంగు,
 నట్టిబెబ్బులుల నిరాయానముగఁ జంపు
 కరి సింగమునుగన్న వెఱచిపఱచు,
 నట్టిక రీంద్రంబు నణుమాత్రమునజీల్చు
 హరి నరుఁగాంచిన నడలిపాఱు,
 నట్టిహర్యక్షంబునణువు గావేటాడు
 నరుఁడు నల్లినిఁజూచిపరితపించు
 గీ. బలమనిన నీసహాయతబలముగాక
 తనుబలంబును బుద్ధియందలిబలంబు
 బలములే ప్రాణికోటికిఁ బరమపురుష
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

సీ. అసమకూటోత్కరం బసమసానూవ్రజం
 బసమగుహానీకమద్రులందు,
 నసమవీచీపుంజ మసమతీరనికాయ
 మసమహృదవ్రాత మబ్ధులందు,
 నసమవృక్ష సమూహామసమనదీజాల
 మసమతల వ్యూహామడవులందు,
 నసమాభ్రసంజాత మసమతారాగణ
 మసమవర్ణి శ్రేణులంబరమున.
 గీ. నెలకొలిపి చిత్రతమమైన పలువిధముల
 యందమునుగూర్చితివివానికొరనీదు
 నేరుపననేర్పుగాక యింకేరిదయ్య
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

సీ. బురుజులతోవప్రములు గట్టగావచ్చు
 గొండలుపిండి గాఁగొట్టవచ్చు
 నదులుదాఁటఁగవంతె నలువేయఁగావచ్చు
 గడలిపైఁబొగయోడనడపవచ్చు,
 దమకుఁదామరుగు రథములమర్పగవచ్చు
 నింతలోయోజనాలేగవచ్చు,
 వేనవేల్ ప్రజనొక్క పెట్టు చెంపఁగవచ్చు
 సురలోక మెల్లఁదిమ్మరఁగవచ్చు,
 గీ. గానినీసృష్టిలోనొక్కగడ్డిపోచ
 వంటివస్తువు నేనిఁ గల్పనము సేయఁ
 జాలుదుమె దేవ యిదియెమాసత్తువనిన
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

సీ. ఒక చేపబురడించు చుదధిమధ్యంబున
 నలలపైకెగ్రబాకుచరుగునావ,
 కొండచిల్వవితాన కుధరసానువునందు
 దోచుచుబుసకొట్టుధూమశకటి,
 చుక్కసంగతిరూపుఁ జూపట్టువంతగా
 ద్యోవీధి విహరించువ్యోమయాన,
 మలసుడిగాలితోఁబొలిచి రిప్పుననేల
 పఱచువిద్యుచ్చక్తి మ్రోయుతేరు
 గీ. వీరికన్నింటికినిఁ దావకీనరక్ష
 పొసఁగకూడిన నాపదపొసఁగకుండ
 నేముజీవించు తెఱవున్నెనిర్తలాత్త
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

సీ. సృష్టిలోన స్వభావసిద్ధ మై రుచ్చమై
 యారోగ్యమైనయాహారచయము,
 ప్రాప్తాచుసారంబు తృప్తిమై భుజియంచి
 యత్యాశచేఁ గల్గవ్యసనములను,
 చెందకచెట్లలో స్వేచ్ఛగా నెలకొని
 యింపుమీ రెడుతమయెల్లలెత్తి,
 నిన్నుగీర్తించుచు సరుప్రవంబగు
 జీవనంబుననురంజిల్లునట్టి
 గీ. పక్షుల కునుండుసౌఖ్యంబుపరిగఁడింపఁ
 బ్రకృతికివిరోధమార్గంబు పట్టిండు
 నదులకేటికివచ్చు ననంతరూప
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

సీ. చలిదియంబలిద్రావి చింకబత్తై మమర్చి
 గోషణంబును నల్లగొంగడియను,
 ముస్తీబుగాగొని ముందుఁగిలారముల్
 నడువవానినదల్చుచడవికేగి,
 యందాలమంద మేయఁగఁదోలిరెండవ
 పరియోగిరమ్ముసాపాటునేసి,
 లెస్సగాఁజల్ల గాలి యొసంగుచెట్టుపై
 గూర్చుండిపిల్లనగ్రోవియెత్తి.
 గీ. యిచ్చమెయిపాడుచును నీదుసృష్టిచిత్ర
 ముల నెదుటఁ గాంచి సంతోషమునమునుంగు
 గొల్లఁడేభూపతులకంటె గొప్పవాఁడు
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

సీ. గ్రుడ్డితుతువం దార్కొనుడుగుంపులుగూడి
 పెద్దవృక్షములపైవిడిసియచట,
 గూడులుకట్టియా గూండ్లగుడ్డులువెట్టి
 లలివానిఁబొదివిపిల్లలనుచేసి,
 చిమచిమయని యవిచెంతయుక్కులుసాప
 నిడుదకుత్తుకలెత్తికడుపుగ్రుక్కి
 బాగుగానెరకలు వచ్చుదాకనుపెంచి
 పదపడివానినివదిలివేసి
 గీ. గూఁడులెగదన్ని చెట్లనుగూడవిడిచి
 స్వేచ్ఛజనుకొకొరాయలచెయ్యు
 తనయురెడకన్న వారిబాధ్యతలుకన్న
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

నీ. గురుగుజెంచలి గోగుగొబ్బిబచ్చలితోఁట
 కూరలునాఁగ నాకులను తెచ్చి,
 మెంతులుమిరియాలు మిరపకాయలుమానె
 జిలకరయావాలుచేర్చిపొగిచి,
 చింతపండుప్పునుఁ జేరలతోఁబోసి
 తోటిలోదబ్బునరుబ్బిపెట్టి
 పిండమొక్కటియూరుబిండిపేరనొసర్చి
 దానినన్నముగొంతుదాఁక మ్మెక్కి.

గీ. నీకుసుఁగుదుర్పరాని యనేకములగు
 దేహమునుఁజెడగొట్టిబాధించురోగ
 వర్ణమును పెంచుటది మాస్వభావమయ్యె
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

నీ. ఎండవైత్యంబది యిందదుమాదేహ
 మునకనియొక మందుఁది నెడివారు,
 వానశైత్యంబు మామేనికెదగదంచు
 మితిలేనిమాత్రలు మ్రింగువారు,
 గాలిసాఁకిననుబ్బు ఘటియిల్లుమాకని
 తగనికషాయముల్ ద్రావువారు,
 నేలగూర్చున్న జన్నియె మ్రింగుమమ్మని
 భస్మముల్ నేసి సాపడిడెవారు

గీ. నైతిమిరీతిఁ బ్రకృతికివ్యతికరించి
 భూతములనెల్ల పెనుభూతములుగఁజూచు,
 మాకునీజోలియేటికి మంచిదగను
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

నీ. పవలెల్ల మాకు సపర్యలు గావించు
 నంబరమణి కేమిసంబళంబు
 తేలెల్ల మేమునిద్రింపఁ గావలికాయు
 శీతభానుని కెంతవేతనంబు
 ఓరంతప్రార్థు మా కూడిగంబు లొనర్చు
 పవమానునకు నేమి ప్రతిఫలంబు
 భుజియింపఁ గా మాకు భోజనమొనర్చు
 భూదేవి కేపాటి పూటకూలి

గీ. ఎంటవార్చులలో సాయపడుచు మాకు
 నేవ లొనరించువహ్నికె జీత మెంత
 పలుకు మోదేవ నీబరావర్ణు చూచి
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

నీ. ఆసమాకృతితోడ నారేకు లెడ మీక
 గుత్తంబు మీఱఁగాఁ గూర్చుపెట్టు
 లావిత లేజాయ లావటింపఁగ వస్తు
 వితతిపాశులు నేసివేయు పెట్టు
 లామధ్యకర్ణిక లాపూసకినఁగుగ
 నందంబుగా నుంచుయతుకు పెట్టు
 లాముద్దుపూవుల మెత్తనెకోమల
 బింకంపుతూండ్లు మో వెట్టుటయు

గీ. అర్కునకుఁ జందమామకు నలర ముడువ
 దగినమంత్రప్రయోగవిధాన మెట్లు
 మాకుఁ జెపు మయ్య అబ్జనిర్మాణవిధము
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

నీ. ఏగోడ లేమేడ లేవాడ లెన వచ్చు
 నీన్మస్తిఁ గందురా నీకమునకు
 నేపేట లేతోట లేకోట లెన వచ్చు
 నీన్మస్తిఁ గలవ నీనిచయమునకు
 నేసీతు లేవ్రాత లేచేత లెన వచ్చు
 నీన్మస్తిఁ గొనియాడు నియమమునకు
 నేయాట లేపాట లేమాట లెన వచ్చు
 నీన్మస్తిఁ బడయు నంతోసమునకు

గీ. నస్థిరంబు లనార్యంబు లస్వభావ
 జమ్ములును దూష్యము లగుమాచర్యకడ
 యేడ ప్రాచీనపురుష నీన్మస్తిచర్య
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

నీ. స్వచ్ఛమై యద్దంబువడువునఁ బ్రతిబింబ
 ముల నీను నిర్మలనలిలరాసి
 కల్పషం బంతేనిఁ గలుక శుభంబు
 నలుపుచు విహరించు జలచరములు
 వింత వన్నె లేసంగ వికసించి కడునొప్పు
 పూవులెసంగు నంభోజలతలు
 మృదుమృణాలంబులు మెసవి పూలవసించి
 యళిప జ్జీఁదోలు రాయంచగములు

గీ. పొలుపు మీఱఁగఁ గనుల కింపులుఘటించు
 కొలఁకులను చూడ నీదఁచూకలన మాకు
 హృదయ మెడబాయ దయ్య సర్వేశదేవ
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

సీ. ధనకునికడ కేగి ధనమువేడిన నేవ
 గొని లెక్కయిడి కొంతధన మొసంగు
 జలిపందిరికిఁ బోయి జలములుప్రార్థింప
 నొకకొన్ని నీళ్లు పాలకుఁ డొసఁగు
 నన్నదాతను చేరి యాచింపఁ గొనుగుచు
 నొకపూఁటు భోజనమొసఁగి పంపు
 ప్రభు వంతవానిని వస్త్రాంబు కోరినఁ
 గొన్నాళ్ళు మనునొక్కగుడ్డ యిడఁడు
 గీ. కాని నీయట్లు వేడనక్కఱయు లేక
 యాసదీరంగ నన్నియు రాసి పోసి
 కొనుఁడు కొనుఁ డనిచెప్పవా రనఘ యేరి
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

మా యెప్పులను సోకి మాలిన్యమందిన
 పవనునిఁ బరిశుభ్రపఱచుటకును
 మాతనుస్పర్శచే మోలిన్య మందిన
 వారినిఁ బరిశుభ్రపఱచుటకును
 మాయెంగిళులచేత మాలిన్య మందిన
 వసుధను పరిశుభ్రపఱచుటకును
 మాకుక్షీనున్నిచే మాలిన్య మందిన
 వహ్నినిఁ బరిశుభ్రపఱచుటకును
 గీ. దరులతాక్రిమిపక్షిమత్స్యతృణకీట
 కాదులను సృజించి మామీఁద పుత్త్ర
 వత్సలతనూపి తయ్య యవ్యాజకరుణ
 భక్తజనకల్పవృక్ష సర్వజనరక్ష.

సీ. నేలఁబడ్డంత నేనిలిచి తొట్టిల్లుచు
 దల్లిచన్నులువేగ తడవికుడుచుఁ
 బుట్టినంతనే చేటఁ బొరలుచు నరళిశు
 వాకటకు గావు కాఁచుచు నేడ్చు
 నండంబు వెల్వడినంతనే పట్టలు
 తిండికై ముక్కులు తెఱచియఱచు
 గుంటుకుంటు మటంచుఁ గుక్కమానలుకనుల్
 విప్పకయేతల్లి వెదకిచేరు
 గీ. ఏటియాకలియో తల్లియెవరో మేత
 లనఁగ నేమియొ యెడ్వ నేషుగునొ తెలియ
 నేరని నినుంగులకు నివి నేర్పిరెవరు
 భక్తజనకల్ప వృక్ష సర్వజనరక్ష

సీ. మృద్వారిశిలల సమేళణంబున నెట్లు
 పృథ్వగుండ్రమునఁ గావించినావు
 దానినాదార మింతయులేక యెట్లులం
 బరముననుండ నేర్పఱచినావు
 మరియు దానిని విశ్రమమ్ములేకెట్లు బొం
 గరము చాడ్చునఁ ద్రిప్పగలిగిన
 చెట్లుచేమలు మరి జీవరాసులదానఁ
 బడకెట్లు పదిలంబు పఱచినావు
 గీ. సూర్యచంద్రాదులను దానిచుట్టు తిరుగ
 చుండునట్లెట్లు లొనరించియుంచినావు
 నీదుకనుకట్టు విద్యన నీకేతెలియు
 భక్తజనకల్ప వృక్షసర్వజనరక్ష.

సీ. ఆకొన్నయట్లు దాహముగొన్న యప్పుడా
 హారంబు నీరంబు నలవరించు
 గురుఁప్పుడువాన గురియునప్పుడునున్న
 న్నరణంబు శరణంబు నంతరించు
 నెండనున్నట్లు కాయితము కోరినట్లు
 ఛత్రంబు పత్రంబు జతనపఱచు
 శ్రమచెందినట్లు శైత్యముబాధలుండునట్లు
 అనలంబుననలంబు ననువుపఱచు
 గీ. తాళపుక్షంబుసామాన్య తరువుచూడ
 బీదలకునన్న దానంబు కాదెనీవు
 దానినిర్తించు లేదయా క్షతకుసాక్షి
 భక్తజనకల్ప వృక్షసర్వజనరక్ష.

సీ. పాకీనియనిదొడ్డిపట్లదుంపలు ద్రవ్వ
 చొరవచేఁదినిపోవు నూకరంబు
 ప్రాచిదాననటంచు వాకిళ్ళ నెండుధా
 న్యములుపుక్కిటఁ బెట్టి యురుగుకాకి
 తలవరినంచుఁనల్పులు ద్రొబ్బిపశ్యన
 గూ డెల్లఁగదుకును కుప్పగంబు
 కొట్టుకాపునటంచు నుట్టిపెకగబ్రాకి
 పాలైగులుమెక్కి పఱచుఁబిల్లి
 గీ. కొలువుభత్యంబునడిగి చేకొనుటతగవు
 కానియిటు నేయుదురె యంతకప్తపడిన
 వీరికెవరిచ్చిరి యధికారములను
 భక్తజనకల్పవృక్షసర్వజనరక్ష.

దంతచూర్ణము:—పండ్లను ముత్యములవలెనుంచి, నోటిదుర్గంధములను పొరచోలును. వెల 0-2-0.

బిల్వణీయము.

మొదటియంకము—ఒకటవస్థలము.

(మ-రా-రా-శ్రీ, గురజాడ - అప్పారావు, బి. ఏ. గారిచే వ్రాయబడినది.)

అనిహిల్లాపట్టణములో రాజుఆస్థానము.

(వైయాకరణుడు నారాయణభట్టును, బిల్వణునిమిత్రుడగు తార్కికుడు కేశవభట్టును ప్రవేశింతురు.)

నారాయణభట్టు.— మహాభాష్యానికి ఇతనితండ్రి వ్రాసినవ్యాఖ్యానం ప్రమాణంగా యెవరు పై స్పృతారండి! ఆలాగైతే నాశిష్యులు వ్రాసినవ్యాఖ్యానాలుకూడా ప్రమాణవే! యేవంటారు?

కేశవభట్టు— వాదానికి యుక్తి ప్రధానంగాని పుస్తకాలతో యేంపనండి?

నారాయణ.— యుక్తిలో నీరససారసాలు కనిపెట్టేదాతేడండి? ప్రభువులు నూతనప్రియులు. ఆశ్రయించుకున్న వాళ్ళను తూణతపరచడమూ, పరాయివాణ్ణి నెత్తినెక్కించుకోవడమూ వారికి నైజగుణం.

కేశ.— గొంగళీలో తింటూవెంట్రుకలు లెక్కపెట్టాడట! యిప్పుడు తూణతమనకూ కొత్తగా పైచ్చిందా యేమిటండి? భోజరాజుకాలంచుంచీ కవిత్వం విలవహెచ్చింది; శాస్త్రాలు అడుగంటాయి. నాలుగుశ్లోకముక్కలు అల్లుతారనేకదా రామశాస్త్రిని కృష్ణస్వామిని రాజు యిప్పుడు మనఅందరి నెత్తిమీదా కూచోబెట్టాడు;

నారా.— వెధవకవిత్వం! నాశిష్యులు చెబుతారు అంతకన్న మెరుగ్గాను, పరిశీలించేవాడేడండి?

కేశ.— గనక మనకు యిప్పుడు కొత్తగావచ్చినతూణతలేదని నామతం. బిల్వణుడికీ మీకూ స్నేహం కలుపుతాను రండి?

నారాయణ.— ఏతే వాడికాళ్ళు పట్టుకొమంటారా యేవిటి?

కేశ.— ఏవీ, బిల్వణుడు, రామశాస్త్రి కృష్ణస్వామి పాటి పండితుడూ, కవీ, కాడనా మీఅభిప్రాయం?

నారా.— ఆపీనుగులకంటె యెవడైనా నయవే! అని నా అభిప్రాయం.

కేశ.— నేనుచెప్పవచ్చినమాటా అదే. బిల్వణుడు మహాకవీ, ప్రతిభావంతుడున్నూ అప్పుడే రామశాస్త్రిలుకీ కృష్ణస్వామికికొన మల్లించాడు. అది మనకో గొప్పలాభం కాదా?

నారా.— ఔనుగాని, మన కొనకూడా మల్లించేప్రయత్నం చేస్తున్నాడే!

కేశ.— మనకు కొనంటూ వైకటివుంటేకదూ మల్లించడానికి? మీ, నా, అదృష్టాలు నాడేగిడనబారాయి. రాజు మనశాస్త్రాలు అక్కరచెయ్యడమేమానెను. మనం సభకు రాకపోయినా యేమైనారని తనుపేలేదు. మనపడవి సదక్షిణాకంగా ధారపోస్తే వైల్లడు బిల్వణుడు.

నారా.— అవును మనఅవస్థ అలాగేవుంది.

కేశ.— యీపాటిభాగ్యానికి అతగాడితో వృథావాదం మన కెందుకూ? కలహం వెంచకండి. నిన్న మీరు ఉభయులూ వాదిస్తూ వున్న సమయంలో రాజు ఉదయమంత్రితో రాచకార్యాలు ప్రశంసించుచుండెను. కనిపెట్టితిరా?

అమృతాంజనము:— అన్నివిధములనొప్పులకు సిద్ధాపధము. నొప్పులనుబాపకున్న సాముతిరిగి ఇచ్చివేయబడును.

నారా.— ఆలాగనండి! అయితే నావాదవంతా వృ
ధా యే? అవును. రాజు మెచ్చుతాడన్న ఆశ చా
లాకాలమాయి వాదులుకున్నాను, గాని, జనచం
ద్రుడయినా మెచ్చుకున్నాడా?

కేశ.— స్తంభాన్ని జారబడి నిద్ర పోయినాడు.

నారా.— ఆసి! వీడిబొడ్డుపోక్కా! పాండిత్యం కురి
పిస్తూంటే యలా నిద్ర పోయినాడయ్యా?

కేశ.— ఇక్కడికి సంతృప్తి అయిందా?

నారా.— అయితే ముందు యేంజేదాం?

కేశ.— ఇటుపైని వాదం మానీసి బిల్లులుడు యేమ
న్నా మెచ్చుకుందాం.

నారా.— ఓడిపోయినా వచుకుంటాడేమో?

కేశ.— బిల్లులుడియోగ్యత మీ రెరగరు. ఎదటివాడి
సత్తువ యెన్నేబోదార్యం, పండితుల్లోకల్లా అతని
యందే కలదు. నిజ మైనవిద్యార్థుకు జోహారుచే
స్తాడు. అతను వైరులకు పిడుగు, స్నేహితులకు
చందనము.

నారా.— అయితే నాపాండిత్యంవిషయమై అతగాడి
అభిప్రాయం యెట్టిదో కనుక్కున్నారా?

కేశ.— దిగ్గంతులం, మనపాండిత్యంవిషయమై ప్రాజ్ఞ
భైనవాడికి మనోఅభిప్రాయం యెలాకలుగుతుం
ది? ఆయనమనసులో మాటదాచేవ్యక్తి కాడు.
రేపో నేడో ఆయనముఖతః మీరే వింటారు.

అదుగోమాధవశర్కవస్తున్నాడు. మొహంమంగ
లంలావుంది.

{ యామినీదేవికి విద్యాగురువు మాధవశర్క }
{ ప్రవేశించును. }

మాధవ—రాజుకు మతిపోయింది.

నారా.—యేవండోయి?

మాధవ—యామినీ దేవికి బిల్లులుడిచేత విద్య చెప్పి
స్తాడవ!

నారా.—మరిమీరో?

మాధవ—కొత్తనీరొచ్చి పాతనీరు కొట్టుకు పోయింది.

నారా.—యేం విద్య చెప్పిస్తారో?

మాధవ—యేంవిద్యో నాకేం కావాలి! తూణతలో
తూణత, అతిగాడుచదువు చెబుతూవుంటే నేనుకూ
డా వింటూదగ్గరకూచోవాలవ! “విపులాచపృథ్వీ”
అన్నాడు, మరోరాజు కాళ్లు పట్టుకుంఛాను.

కేశ—బావా, తొందరపడకు. నీజీతం నిలుపుకాలేదు
గదా?

మాధవ—లేదుగాని పువ్వులమైన వూళ్ళ కట్టెలమ్మ
వలశి వచ్చిందిగదా?

కేశ—రాజుల యిష్టాయిష్టాలు మనమా శాసించేవా
ళ్లము? పండితుడన్నవాడికి, కాలుకాలిన పల్లిలా
గ దేశాలు తిరిగి కష్టజీవనం కల్పించు కోవడానికి
బదులుగా, గొప్ప ఆస్థానమందు ఉపాధి కలగడం
వెద్ద అదృష్టంకాదా? అది తన్నుకు పోవడం ఉ
చితంకాదు. మనరాజు రాజర్షి యిట్టిరాజు యెన్ని
రాజ్యాలు తిరిగినా మీకు దొరికవ.

మాధవ—రాజర్షి యితే యీలాటి ఘోరం ఆచరిస్తా
డండీ?

కేశ—ఘోరానికీ అఘోరానికీ మీరయినా గూమి
నీదేవికి కలకాలం విద్య చెప్పేని లేకుగదా? రేపో
నేడో ఆమెకు వివాహవై, విద్యకట్టెలు తుంది.
యీలోగా బిల్లులును నొల్లుకు పోయినా దేమీ
లేదు.

మాధవ—యెనడిదాకా వ్రుట్టిగాని వాడికి తెలియదు.

కేశ—యెనడై నా కాకతీరిని పనికి తలచంచక తీరు
రాజుకు యెవడు మాన్యుడైతే మనకు వాడేరాజు
గనక బిల్లులుణ్ణి మంచిచేసుకోవడమే నీతి.

మాధవ—మానభంగానికి కారణ భూతుడైన శత్రు
వును బతిమాలుకొమ్మన్నావు. ముచిరీతే!

“రథకారో నిజాం భార్యం

సజారాం శిరిసాకరోత్ || అన్న

తామర తేలము;—అన్ని విధముల తామరలను మూడు పూతలతో మాన్సుకున్న సొమ్ము తిరిగి ఇచ్చి వేయబడును. ఆమ్మ తాంజన
ముడిపో, ఫోర్టు, బొంబాయి,

న్యాయంగావుంది నీసలహా!

కేశ—మనిషి దైవస్పృహ, శత్రు మిత్రులు మనుష్య
స్పృహ “అయంబంధుః పరోవేతి గణనాలఘుచే
తసామ్ | పుంసాముదార చిత్తానాం వసుధైవ కు
టుంబకమ్”॥

మాధవ—చాలాలు, నీకుతర్కం చాలించు.

(కవి కృష్ణస్వామి ప్రవేశించును మాధవశర్క
అతనికి యెదురుగా వెళ్ళి.)

మాధవ—విన్నారా?

కృష్ణస్వామి—చూచాయగా.

మాధవ—(నారాయణభట్టుతో) చూశారా, అప్పు
డేవూరందరికీ తెలిసింది. (కృష్ణస్వామితో). ఆవు
త్తరాదివాడు మీకంటే పెద్ద కవివండీ?

కృష్ణ—పెద్దకేవుంది; అందరికంటే తాటిచెట్టుపెద్ద.
కవిత్వం ఒకపాటిగా చెబుతాడు; గాని పండితుడు

మాధవ—పండితుడే కాగట్టండి; ఒకపాటి కవికాడు
మహాకవే అనంశి. రాజ పుత్రికలకు, తరతరాల
నుంచి ఆస్థానం కనిపెట్టుకుని కాలంగడిపిన మీ,
నా, బోటివారు విద్య చెప్పడం భావ్యంగాని శీలం
యెట్టిదో, సాంప్రదాయం యెట్టిదో, తెలియని
దిక్కుమాలినపరదేశిని అంతః పురంలో ప్రవేశ
పెట్టడం ఉచితమేనా?

కృష్ణ—ఆమాట అన్నారు, ఒప్పుకున్నాను.

మాధవ—(మెల్లగా) మాటవరసకు అనుకుందాం:
బిల్లుణుడు జారుడై తే?

కృష్ణ—మీవుట్టేం ములిగింది? రాజు అనుభవిస్తాడు.

మాధవ—ఈలోగా యీ అవమానవంతా నేను అ
నుభవించాలి గదండీ?

కృష్ణ—మానావమానములు వకడు యిస్తేనావస్తవి?
రాజుటండీ బుద్ధియొక్కా విద్యయొక్కా, విలువ
కొల్పేవాడు? లేకుంటే, ఆ రామశాస్త్రులు సొట్ట

కవిత్వం మెచ్చుతాడు గదా, రాజు తెలివి యేమని
చెప్పను!

మాధవ—అయితే యిప్పుడు మనం యేంజేయడం
మీసలహా?

కృష్ణ—సలహా కేవుంది? మాట్లాడక ఊరుకోవడవే
సలహా.

మాధవ—యీ అప్రతిష్ట సహించి యెలా వూరుకోవ
డం? నాలుగు మాసములు శలవుపుచ్చుకుని తీర్థ
యాత్రలు వెళ్ళుదునా?

కృష్ణ—వెళ్లండి—

మాధవ—(మెల్లగా) ఆహావమల్ల మహారాజు పట్టపు
దేవి తరుచు వర్తమానం చేస్తూన్నారు. వస్తేనా
లుగు గ్రామాలు అగ్రహారంగా దయచేయిస్తా
వన్నారు,

కృష్ణ—అలాగైతే యింకా ఆలోచిస్తారేవి?

(వైయాకరుణులు జనచంద్రుడును గోవింద

శాస్త్రియును ప్రవేశింతురు.)

జన—పడపడ వాగితే యీరాజులు డంగైపోతారు.
నాలుగుపంక్తులు వ్రాస్తే పస బయలుపడుతుంది
పత్రికావాదంపెట్టి, పత్రికలు కాశీకి పంపమనండి;
బలాబలాలు తెలుస్తాయి.

(కవిరామశాస్త్రి ప్రవేశించును.)

గోవింద—అతగాడికి ఉపాసనాబలం వుందండీ. వాదన
సమయంలో నాకు యెన్నోయుక్తులు స్ఫురిస్తాయి.
వాక్కుంభన ఏ మాట వైకిరాదు. మనిషిని గెలి
యడం శక్యంగాని, మంత్రాన్ని గెలియడవెలాగ
రామ—అంత పెనుప్రళయం అతగాడిలో యెమీ
కానరాలేదే?

మాధవ—(రామ శాస్త్రిని పక్కకుపిలిచి) యేనాటికి
యేవైస్తుందో తెలియదు.

రామ—యిప్పుడే వైచ్చింది?

అమృతాంజనము:—“జనులకుకల్పవృక్షమువంటిది ఇంద్రజాలమువంటిగణమును గలిగియున్నది.” హరిహరయ్యగా

మాధవ—యీ నాటికి యామినీదేవికి చదువు చెప్పడానికి నేను తగ్గవుకాను.

రామ—యేమంది?

మాధవ—యేమో, రాజుగారికే తెలియాలి. రేపటి నుంచి బిల్లాణుడిచేత విద్య చెప్పిస్తారా!

రామ—అలాగనా, ప్రభుచి త్తంమనవేంచెయ్యగలం?

మాధవ—అంచాతనే దేశాంతరం వెళ్లడానికి ఆలోచించాను.

రామ—అట్టిఆలోచన యెన్నడూ చెయ్యకండి. మీరు పిల్లలవాళ్లు, యిల్లూవాకలీ, తోటాదొడ్డికల్పించుకున్నారు. యెక్కడికి వెళ్లినా లోకంఅంతా వక్కరీతిగానే వుంటుంది. మరివక రాజ్యంలోమా త్రం ధర్మం నాలుగుపాదాలా నడుస్తుందనుకున్నారా? వెట్టిభ్రమ! ఆకాడికి మనరాజ్యవేనయం. రాజు సత్యసంధుడు. నిలబడి నిర్వహించడం నీతిగాని యెవడో డంబాచారి వచ్చాడని నొగలు విప్పి వెయ్యడం పౌరషవేనా?

మాధవ—నాలుగురోజులు జబ్బుపేరు వెట్టుకుని యింట వుండిపోదునా?

రామ—రాజు పోల్చుకొని కార్పణ్యంవహించగలడు.

మాధవ—అయితే యేంజేదాం?

రామ—(మెల్లగా) యిసుంటారండి (నాలుగుఅడుగులు యెడంగా వెళ్ళి కపటస్నేహంచేసి వాడిలో తుపాతులు కనివెట్టండి. కర్తవ్యం ముందుముందు ఆలోచించుకుందాం.

మాధవ—మీసలహా బాగుంది.

రామ—సాయంత్రం కలుసుకుమాట్లాడుదాం. యిప్పుడు యెడంగా వెళ్లిపోండి. బిల్లాణుడు వస్తున్నట్టుంది.

(బిల్లాణుడును, పురోహితుడును ప్రవేశింతురు.)

బిల్లా—(బాహ్యోత్తములకు నమస్కారము.

రామ—(నారాయణశాస్త్రితో). చూశారా (బాహ్యోత్తము లంటాడుగాని పండితులనడు.

(బిల్లాణుడు సభామంటపంలో నిలుచున్నవారిని చూపువిసురున పరికించి, నారాయణభట్టుద్గిరకు పోయి కౌగలించుకొనును.)

బిల్లా—పండితోత్తమా, మీరు పతంజలి అపరావతారము. మీ వాగ్ధోరణి నిన్ననాకు అపూర్వ కర్ణానందము చేసినది. నన్ను మెప్పించిన వైయాకరణి కిత్తునని నే ప్రతిజ్ఞ చేసిన యీ రుద్రాక్షమాల మీకంతము నలంకరించుగాక! (తనమెడలోని బంగారుకట్టిన రుద్రాక్షమాల నారాయణభట్టుమెడను వేయును.)

నారా—వద్దు-వద్దు-వద్దు. నేంతగను. మీనంటి మహానుభావుల మెప్పే పదికోట్లు. (రుద్రాక్షమాలచేత బట్టి తీయునటుల అభినయించుచు కేశవభట్టు వంకచూచును. నలుగురుపండితులును చుట్టూ మూగుదురు).

కేశ—మహా పండితుడుచేసిన సన్మానం ప్రభు సన్మానముకన్న దొడ్డది. ఉంపించండి.

బిల్లా—యీ అపూర్వమయినమాల రాజపండితుడైన కర్ణ మహారాజుకంతమును మున్ను అలంకరించెను. ఇప్పుడది పండితరాజుకంతము నలంకరించినది.

రామ—(మాధవశర్కతో మెల్లగా). మహారాజుచ్చినమాల భట్టుకచ్చాడు. యేమి యితగాడిపోగరూ!

మాధ—(రామశాస్త్రితో)వీడుయెన్నాళ్ల దక్కడు.

(పూజబ్రాహ్మణుడు ప్రవేశించి.)

పూజ—మహాప్రభువువారు పూజాగృహానికి విజయం చేశారు.

(పండితులు వస్త్రములుసవరించుకొని

(బ్రాహ్మణుడి వెంటపోదురు.)

అమృతాంజనము:—తక్షణ మేదగ్గులను, పడిశములనుమాన్పివేసినది. నటేశశాస్త్రిగారు, కవిమహిమను, ముప్పగూడెం.

రెండవరంగము.

కర్ణ మహారాజు పూజామంటపము. రాజుపూజచేయుచుండును. ఇరు పక్కలనూపండితులును, ఉద్యోగస్థులును కూర్చునియుందురు.

కర్ణ మహారాజు:—నిన్నటి వాదములో యవరుగెలిచినట్లు ?

కవిరామశాస్త్రి:—గెలుచుటకూ, వీగుటకూయెమున్నది మహారాజా ?

కేశవభట్టు:—సత్యమే అన్నదాతా ! పూర్వపశ్చిమ సముద్రములకు వార యేమిటి? అసాధారణ ప్రతిభావంతులగు మహాపండితులచేత ఉత్పాదితమైన వాక్పరంపర భగవదుత్పాదితమగు సృష్టిపరంపరవలెనే (చెయ్యిరామశాస్త్రి వైపుతిప్పి) అస్తదాదులకు ఆశ్చర్యజనకమై యెన్ననశక్యమై యుండును. విష్ణ్వంశసంభూతులగుటను, వారపారలు యేలినవారికే తెలియవలయు.

కర్ణ మహారాజు:—రామశాస్త్రులుగారు యేమంటిరి?

రామశాస్త్రి:—మహారాజా! కేశవభట్టుగారు తార్కికులుగనుక, వాదాదరమనస్కులు. మంచిదే కాని వివాదాంశము వస్తుతత్వమునుగూర్చికాక, పరవస్తుతత్వమును గూర్చికాక, ఒక వ్యాకరణసూత్రమందు ఒక్క మాటకు వినియోగమున్నదాలేదా యనుకుశంక ననుసరించి యున్నప్పుడు, అట్టి వాదముకాలము వెళ్లె పుచ్చునుగాని, తత్వాన్వేషణమునకు కానేరదు. సూత్రములు ఋషిప్రణీతములు. మాగ్నబడనేరవు. గాన వాదమునకు చరితార్థము తిక్కువ. వినోదార్థముచేయు ప్రసంగములకు వీగుగెలుపులెక్కడివి మహాప్రభో!

కేశవభట్టు:—వ్యాకరణము వేదాంగమై, శబ్దబ్రహ్మమునుగూర్చిన శాస్త్రమైనపుడు చరితార్థములే కుండుట యెటుల?

శ్లో. అజ్ఞానాంధస్యలోకస్య జ్ఞానాంజనశలాకయా |
చతురు నీలితంయేన తస్మై సాణినదోనమః ||
అనేశితోవాక్యము నిరర్థకము కానోపునా?

విదూషకుడు:—వారివ్యాకరణ శాస్త్రము శబ్దబ్రహ్మపరము, మీ తర్కశాస్త్రము అర్థబ్రహ్మపరము. అర్థబ్రహ్మనే అందరూ ఉపాశిస్తారు శబ్దబ్రహ్మంతో సంతుష్టి తిక్కువ. అర్థమాటకొస్తే మంత్రినా నాపంతులు మహాపండితులు. మీరంతానిరర్థకులే.

రామశాస్త్రి:—స్వారస్యంబాగాతీశావూ.
మంత్రినానాపంత్:—చుట్టూ తిరిగి ముక్తాయింపునామీదే?

విదూష:—నిజంచెబితే, నిష్కారం“యస్యాస్తివితం స నరః కులీనః | సపండితః” అనలేదా?

రామ:—అవును; కాకేమి? అర్థశాస్త్రంలో నానా మంత్రులు పండితులే.

విదూష:—ఆనూతేనేనంటే, హాస్యం; మీరంటే నిజం.

కర్ణ మహారాజు:—నిజమనేది యేమిటో?

విదూష:—మంత్రులాడే మాటల్లానిజం. దా?

కర్ణ మహారాజు:—వారు అబద్ధమాడినా నిజమాతుం

విదూష:—సాగిందినిజం, సాగందిదబ్బర. మంత్రులనే మాటసాగు తుందిగనక, వారనేమాటల్లానిజమే. యింకాప్రభువులమాటే, సాగక, తరుచుదబ్బరౌతుంది.

కవికృష్ణస్వామి:—గౌతముడిదియేదో వినియోగంగల వాదంగాని, వ్యాకరణవాదంలాగ నిరర్థకంకాదు.

కర్ణ మహారాజు:—మంత్రీవర్య ! గౌతములయెడల మనమేమో అపరాధముచేసినట్టుంది.

నానామంత్రీ:—మహాప్రభో, ప్రభువులకు ధనంకూ డికచేస్తే అదిఅందరికీ అపరాధమే.

విదూష:—యెన్ని అక్రమాలుచేసినా, మంత్రులకు యిది వకడాలుదొరికింది. నీతి నిపుణుడైనమంత్రీ, స్వప్రతిభవల్ల కొత్తమార్గాలుకల్పించి, ధనసంగ్రహంచెయ్యాలిగానీ, రాజునూ, రాజునాశ్రయించుకున్నవాళ్లనూ యెండుచాపలవలె యిగరగట్టడమూ, ప్రయోజకత్వము?

కవికృష్ణస్వామి:—మరివారి జాగ్రత ప్రభువులకు వ్యక్తం కావడవెలాగ?

అమృతాంజనము:—అన్నివిధములయిననొప్పలనుమాన్పటయేగాక పరిమళమయిననువాసననుగలిగిపొచ్చుచున్నది’ డి, మజ్జన్న గారు, బి. ఏ, నరసాపురం.

విదూః—గనక ఆస్థానమందు కనిపెట్టుకునివున్న వాళ్ళ కే, మొదటతాళం పట్టాలి. పయినయెంతమాబర అయినాచింతలేదు.

కవికృష్ణస్వామి—మహాప్రభో, మన ఉద్యోగస్థులమీది గౌతముడు పద్యంచెప్పాడు చిత్తగించతగివున్నది.

కర్ణ మహారాజుః—యే దేది?

గౌతః—వారిమహిమ “అతీతఃపంథానం వాఙ్మనసయోః” అయినా “చకితమభీధత్తే” అన్నట్లు చెప్పాను.

క. దబ్బరలుం గొండెమ్ములు

మబ్బువలెం గ్రమ్ముమాయమాటలతీపుక,

నిబ్బరపు మొండితనమును

నబ్బర మగువిద్య లిచటియధికారులకుక.

కృష్ణస్వామిః—అక్షరలక్ష ఇయ్యతగివుంది.

నానామంత్రిః—హాస్యగాణ్ణిఅయినా, హద్దుమీద వుంచాలి.

కర్ణ మహారాజుః—(చిరునగవుతో) హద్దుమాలిన మనిషిఒక్కొక్కడు ఉంటేకేగాని, హద్దుయొక్క గుణాగుణములు తెలియవు మనవలె,ఉచ్చావస్థలో నున్నవారిని స్వేచ్ఛగా తిట్టగలిగిన వారిని, వకరిని, అచ్చుబోసి వదిలితేనేగాని, మననుగూర్చి లోకం యేమనేదీ మనకి తెలియబోదు. యెమంటారు?

కృష్ణస్వామిః—సత్యం! సత్యం! పునస్సత్యం.

రామశాస్త్రిః—మహారాజా, ఉచ్చావస్థలోనున్న ప్రాజ్ఞులు. మంచిచెడ్డలు యెక్కనా సంచరిస్తారు? మంచిచెడ్డలన్నవి అంతకన్నలోకులకు, బాగా తెలియ గలవు?

విదూః—భర్తృహారి ప్రభువులనుగూర్చి యేమో చెప్పాడు. రామశాస్త్రిలుగారికి విస్తృతినచ్చినట్టుంది

నానామంత్రిః—తల్లితండ్రులు, ప్రభువులను దిద్దాలి. మాబోటి అధికార్లను, ప్రభువులు దిద్దాలి; గాని తిట్టి బతక నేర్చిన కడుపుకూటి బ్రాహ్మణ్డా, మహాప్రభో తప్పులు కనిపెట్టేవాడూ? గొండరు మహానుభావులు యిత గాడికి విందులుపెట్టి, వారి

పగలు యీ వికటకవిద్వారా తీర్చుకుంటారు. అయినా, నాకరుకు విచారంలేదు. ప్రభుసేవా దైవసేవలతో కాలం వెళ్ల పుచ్చేమనిషి, దూషణ భూషణ తిరస్కారములు సరకుగొనడు. మనవిచెయ్యవలసిన మాట ఒకటి వుండిపోయింది మహాప్రభో! మాతా మహారాణీవారి శలవైనది. మహారాజకుమారికా వారికి విద్యాభ్యాసము ముగించ వలసిన కాలము మీరినదని వారి ఆభిప్రాయము.

కర్ణ మహారాజుః—అమ్మాజీవారి ఆజ్ఞ మనఅందరికీ సిరస్సున ధార్యము.

కృష్ణస్వామిః—(విదూషకునితో) యేమి వెన్ను కుప్ప పరిసీలిస్తున్నావు?

విదూః—ఈ దొడ్డనలహా, మాతా మహారాణీవారికి, యెవరు మనవిచేసియుందురోఅని.

కర్ణ మహారాజుః—వెన్ను కుప్ప చెప్పునా?

నానామంత్రిః—నేను మనవిచేశాననికాబోలు, యీ బ్రాహ్మణి మాటలధ్వని శ్రీకృష్ణులుసాక్షి నేను మనవిచెయ్య లేదు.

కర్ణ మహారాజుః—యెన్నడూ వైట్టువేసుకోకొండి వైట్టువేసుకోవడం, యితరులు మనమాట నమ్మరనికదా? నమ్మినా, నమ్మకపోయినా, వైట్టుకార్యము లేదుకదా?

రామశాస్త్రిః—సలహా మాటకువస్తే, యీ విషయములో ఒకరి సలహాకుయేమి అనకాశంకర్లు? మహారాజ కుమారికా వారికి విద్యాభ్యాసపు టీమి మీరినదని, ఒకరు విన్నవించినగాని. మాతామహారాణీవారికి తెలియదు కాబోలును.

విదూః—గొండరు అధికార్లకు ఆశ్రయణము, సొగడ్రారుచి, బిల్లులుడు ఉద్యోగస్థులకు కైవారం చెయ్యడు. వారినోట వచ్చినమాట కిల్లా. అహా! హా! అని ఆశ్చర్యం నొకించడు. సైచ్చిన ఉపద్రం, యిది.

కృష్ణస్వామిః—నిజమైన పండితుడికి ప్రభువులయందే లక్ష్యం వుంటుందిగాని, ఉద్యోగస్థులయందు లక్ష్యంయేల వుండును?

అమృతాంజనముః—“చాలాసంవత్సరములక్రిందపట్టుకొనిపోయిన మోకాలునొప్పులనుమాన్పినడతునట్లు చేసినది. ఆ సమందిబాధలను నేనునివృత్తిచేసినది. నొప్పులకిదిఅమృతమనినిశ్చయముగ జెప్పదగును.” కే, శేషగిరిరావుగారు, పూరిచెర్ల, కర్నూలు.

రామశాస్త్రి:—ప్రభు లక్ష్యమేలేని పండితులకు, ఉద్యోగస్తుల లక్ష్యవేలావుండును?

నానామంత్రి:—బిల్లులు ప్రభువులనుకూడా లక్ష్యపెట్టడా? మహాప్రభువు వారిని గూర్చి చులకనగా ప్రశంశించెనా? యేమిటి అంతవాడూ అవును! మాధవశర్క:—ప్రశంస అని ప్రశంసకాదు. ప్రభువులు చేసిన సత్కారాన్ని నిరాకరించారని కాబోలు రామశాస్త్రిగారి భావం.

కర్ణమహారాజు:—అదెలాగ?

కృష్ణస్వామి:—మరేమీలేదు; యేలినవారు దయచేసిన రుద్రాక్షమాల, పదిమంది పండితులలోనూ, నారాయణభట్టుగారి మెడనువేశారు (రామశాస్త్రితో) అదేకదండీ మీరనబోయేమాట?

కర్ణమహారాజు:—(కనుబొమలెగయ యోచన నటించి) అలాగనాస్వామి?

కృష్ణస్వామి:—నాకళ్లతోచూశాను.

నానామంత్రి:—ప్రభువులు, వచ్చిన దాసరినల్లమెచ్చి, హారాలూ, ఆండలాలూ, యిస్తూవుంటే, వాళ్లు నిరసించడం ఆశ్చర్యమా!

విదూ:—ప్రభువుల శలవై నప్పటికీ, ఒక కాచవైనా యివ్వకుండా మీరుకలకాలం తిప్పతూవుంటే, ప్రభువులు వైళ్లుసైలిచి, హారాలు, అంగదాలూ, యివ్వవలసివైస్తుంది. యిదే మీలాటి మంత్రులు ప్రభువులకు చేసేకూడిక.

కర్ణమహారాజు:—మంత్రివర్య, బిల్లుణకవి యిట్టి పనిచేస్తారని మేముతలచియుండలేదు.

నానామంత్రి:—దేశదిమ్మరి! తరతరాలనుంచి కనిపెట్టుకున్న వాళ్లకివుంటాయిగాని యేలినవారియెడల భక్తివిశ్వాసాలు, అట్టివాడికెలావుంటాయి?

కృష్ణస్వామి:—బుట్టకు విలప తక్కువ అనండి స్వదేశి అయితేనేం, పరదేశి అయితేనేం!

నానామంత్రి:—కాకుంటే, తనత లేవీటి, ప్రభువులు తనకిచ్చిన అమూల్యమైనహారం, తానంటూ మరివక పండితుడికి బహుమానంచెయ్యడవేవీటి?

కర్ణమహారాజు:—యింకాబిల్లులులచేత మహారాజు

కు మారికలకు చదువుచెప్పించవలె ననుకుంటిమి

ఈ యనప్రవర్తనకు తగినప్రతిక్రియయెద్ది?

విదూ:—తన్ని తగిలి వెయ్యడం.

నానామంత్రి:—ఉచ్చాటనచెయ్యడమున్నూ అతని వద్దనున్న ధనముతీసికొని, ధర్మవినియోగముచెయ్యడమున్నూ ఉచితమనితలుస్తాను.

కేశవభట్టు:—క్షమాపణనుకోక, విన్నవిస్తును. మహారాజాధిరాజా! పండితుడు శిక్షార్హుడుకాడు-విద్యద్దండమగౌరవమ్' అదిగాక నేరమన్నది ఒకటి స్థాపించవలసి;—

కర్ణమహారాజు:—(కొంచము కోపరసంగా) నేరం లేదనా మీఅభిప్రాయము?

కేశవభట్టు:—చిత్తం, చిత్తం, నేను యేమిమనవిచెయ్యగలను'

మాధవశర్క:—నేరవేకాకపోతే యెన్నడూకోపవేరగని ప్రభువులకు కోపవేదుకువచ్చేని?

రామశాస్త్రి:—(మాధవశర్కతోమెల్లగా) ఊరుకొండి.

కర్ణమహారాజు:—మంత్రివర్య, యీ బ్రాహ్మణి అరవై గడియల్లోగా పట్టంలోనుంచి సాగనంపితే?

నానామంత్రి:—చిత్తం. యేలికలశాసనము ఈక్షణమందే అమలుచేస్తాను. (ప్రతిక వ్రాసిపంపును)

కర్ణమహారాజు:—మంత్రివర్య, మహారాజకుమారి కావారివిద్యాభ్యాసము విషయమై మీఅభిప్రాయమెట్టిది? మీరు అనుభవశాలులు, సాంప్రదాయజ్ఞులు.

నానామంత్రి:—మాతామహారాణీవారిశలవు ఆ ప్రకారం అయినది. నేను యేమిమనవిచెయ్యగలను?

కర్ణమహారాజు:—సంగీతసాహిత్యములూ, కొంతవరకుతర్కవ్యాకరణములూ, బావాజీవారు చెప్పించారు. అదంతామాధవశర్కగారి ఆశీర్వాచనఫలంగాని, యీవిద్యలుజ్ఞానసాధనములు, ప్రత్యేకం వీటియందు విలువతక్కువ భగవద్గీతనుఉపదేశించి మరీవిద్యాభ్యాసము విరమించడము ఉచితమని యిదివరకు అనుకునివుంటిమి.

పి. ఆర్. పిల్ గాంకర్, ఎల్. ఆర్. సి. పి. ఎల్. ఎమ్. బొంబాయి: తలనొప్పులనుమాన్పుటకమ్మతాంజనమునిరుపమానమయినది. చక్కనిసువాసననుగలిగియున్నది."

నానామంత్రి:—వలీకలవాక్యములు గురూపదేశములు. విద్య అనగా ముక్తిసాధనమైనవిద్యే, విద్య సందేహమేవిటిమహాప్రభో!

కర్ణమహారాజు:—మహారాజకుమారికలు భగవద్గీతను పఠించితగ్గదనే మీ అభిప్రాయమా?

నానామంత్రి:—చిత్తము నాచిన్నతనంలో మాతల్లి గారు పఠిస్తూవుండగా, నాకు కూడా గీతాశ్లోకములు కంఠోపారంగావచ్చినవి. ప్రాజ్ఞుడనైనతరువాత వారణాసిలో, గురుముఖతఃగీత, ఉపదేశం అయినాను దక్షిణయాత్రలు వెళ్లినప్పుడు కాంచీపురంలో లక్ష్మణాచార్యులవారివద్దకూడా గీతార్థవిన్నాను నేను అజ్ఞుడనేగాని, నేను మనవిచేసిన స్వారస్యాలు వారు చిత్తగించి, ఆశ్చర్యపడేవారు. అది అల్లఅమ్మా జీమహారాణీవారి శిష్యప్రభావం, మహాప్రభో

కర్ణమహారాజు:—సందేహమేమి? సముద్రమునకై నామేరకద్దుగాని, మనిషిబుద్ధికమేరయెక్కడిదీ? వ్యాఖ్యానకర్తలూ, మనవంటిమనుష్యులేనా? గురువుబుద్ధికిపై ఆడవలెననిశిష్యుడు ప్రవర్తిస్తేనేగాని, విద్యవేరగదు అమ్మాజీవారికి భగవద్గీతయందు మంచిప్రవేశముకలదు. మీరు మనవిచేస్తే మహారాజకుమారికా వారికికూడా ఆ గంధరాజమును చెప్పించుటకువప్పుదురేమో?

నానామంత్రి:—శలవయితే మనవిచేస్తాను.

కర్ణమహారాజు:—మీరు మనవిచేస్తే, వారు ఆమోదించడముకు అభ్యంతరంవుండబోదు. గాని బిల్లులు వెళ్లిపోతే, యెవరిచేత ఉపదేశం చేయించుము?

నానామంత్రి:—మనపండితులు దిగ్గంజులు యవరై నాచెప్పగలరు.

కర్ణమహారాజు:—లోకానుభవమూ, బోధకతాశక్తి కలవారు మీరేల చెప్పరాదు?

నానామంత్రి:—ప్రభువులశలనైతే, తప్పకుండా చెప్పుతాను మాధవశర్మగారి సహాయం వుండనేవుంటుంది.

మాధవశర్మ:—ఆహా.

కర్ణమహారాజు:—అయితే అమ్మాజీవారితో మనవిచేశివత్తురా?

నానామంత్రి:—చిత్తం. మనవిచేసి యిప్పుడే తిరిగి హాజరవుతాను (నిష్క్రమించును)

విదూ:—యేమి చిత్రమైనలోకమూ!

కర్ణమహారాజు:—కొత్త చిత్రంయేమి కనపడ్డది?

విదూ:—నేను ఒక్కణ్ణితప్ప, లోకంలో మరియెవడికీ తన అవస్థతో సంతుష్టిలేదాయ?

కర్ణమహారాజు:—యెలాగో?

విదూ:—పండితులకి ఉద్యోగాలు చెయ్యాలని తాపత్రయం ఉద్యోగస్తులకు పండితులని పించుకోవాలని తాపత్రయమూను.

కర్ణమహారాజు:—మామాటో?

విదూ:—తమమాట చెప్పనేల? అంతాయెరిగినదే! నాపదవిమీద మీరు కన్నువేశారు.

కృష్ణస్వామి:—మొదటికే తెచ్చావూ!

విదూ:—రామశబ్దంరాని నానామంత్రిచేత, గీత ఉపదేశం చేయించడానికి తమరు తలపడ్డప్పుడు, నా బిరుదులు నేను తమకు సమర్పించి తీసుకుదా? (మహారాజు విదూషకుడిచెవిలో గూఢము చెప్పను, విదూషకులు టాంకిరిచడంతో నిష్క్రమించును)

కృష్ణస్వామి:—(మాధవశర్మతో చిన్నగాంధీతో రహస్యమాడివైక) 'ముఖేహి రానంజు' అన్న శ్లోకము విషయమై మాధవశర్మగారి బలచిత్రకథ చెప్పుతున్నారు.

కర్ణమహారాజు:—యేమిటంకీ?

కృష్ణస్వామి:—మరేమీలేదు. ఆ శ్లోకం దానాలాధీశుడైన కర్ణమహారాజును ఉదేశించి చెప్పినట్లు.

కర్ణమహారాజు:—యెంగిలిశ్లోక మామాగుసచ్చుగా అయినా!

కృష్ణస్వామి:—చాలామంది కవులమతేవారు, యెంగిలిశ్లోకాలవల్లనే ప్రసిద్ధి సుకొన్నాడు.

రామశాస్త్రి:—పదేకేకే యేలీ నారిగురుడు భక్తియెలావుంటుంది?

కే, నరసింహంగాలు, ఇన్నీసుకేట, రాజమండ్రి. "అమృతాంజనమును చుచుకొనిననువాని" అను శీలుబాధలను, తలవొప్పి బాధను, తక్షణమే మాన్పివేయును".

కర్ణ మహారాజు:—పేరుబకటయితే యిట్టి తారుమా ర్లకు అవకాశంవుంటుంది.

కేశవభట్టు:—యేలినవాడికి తెలియనిదిలేదు. ఆ శ్లోక ముమట్టుకు మిక్కిలి విలవైనది. చాలాకాలము కిం దటనే రచితమయిన యడల, ప్రభువులయొక్కా, పండితులయొక్కా, కర్ణ గోచరము కాకుండునా? బిల్వణకవి కొత్త శ్లోకం చెప్పేసాటి సామర్థ్యం లేనివాడుకాడు.

రామశాస్త్రి:—మంచిశ్లోకవన్నదితలచినప్పడల్లాస్ఫు రిస్తుందా? (విదూషకుడు ప్రవేశించును.)

కర్ణ మహారాజు:—ఈయన కాశీ రరాజుల ఆస్థానము యేల విడచిరో, యెవరికైనా తెలుసునా?

రామశాస్త్రి:—మనవి చెయ్యడమునకువీలులేని కారణము చెబుతారు.

కృష్ణస్వామి:—తన్ని తగిలేశారని యీ మాధవశర్క గారేచెప్పారు.

మాధవశర్క:—నేనా చెప్పాను! తప్పగావినివుండురు విదూష:—ఈ కవిత్వం మాధవప్రణీతవయే,వుండాలి.

కర్ణ మహారాజు:—(కృష్ణస్వామితో)యెందుకు ఉచ్చాటన ఐందో?

కృష్ణస్వామి:—కారణవంటూ విశేషకారణవేమీలేదు. రాజుగారు వుంచినవేశ్య, సౌందర్యమును చూచిమనసు నిలపబూనినారు కారట.

కర్ణ మహారాజు:—ఐతే రసికులే.

విదూష:—ఆమాటకొస్తే, యితరమహాకవుల తక్కువ యేమిటో! కృష్ణమిశ్ర చెప్పినట్టు యెంతటివాడి కైనా.

శ్లో|| సతువిలోకనభాషణ, విలాసపరిహాసకేళిపరిరంభాః|
స్తరణమపికామినీనామ్, అలమిహమనసోవికారాయ ||

కర్ణ మహారాజు:—అందరికీ తెచ్చారా?

కేశవభట్టు:—క్షమాపణమనవిచేసి, ఒక్కసంగతి శృతపర్చుకుంటాను. బిల్వణుడుమహాపండితుడు, దేశ

దేశములుతిరుగును. అట్టివాడిని అనాదరణచేసిన యెడల, అపకీర్తిసాటగలడు పండితులు శిష్యులుకారు.

విద్వద్దండమగౌరవం|| అన్నాడు. నేరంయెంతవర కూవున్నదోవారు యెంతవరకూ సమాధానంచెప్పకోగలరో, ఆతత్వాన్వేషణంకూడా కర్ణవ్యమేమో అని సందేహంకలుగుతుంది.

మాధవశర్క:—అయితే, తత్వాన్వేషణంచెయ్యనిదీ ప్రభువులీ శిక్షవిధించారనా, మీఅభిప్రాయం?

రామశాస్త్రి:—విష్ణ్వంశ సంభూతులగు మహాప్రభువులు, అన్వేషణంఅంటూ వకటి చెయ్యవలెనా నిజమును?

“సతాం హి సందేహపదేషు పశ్చుషు|
ప్రమాణ మంతఃకరణప్రవృత్తయః ||”

విదూష:—ఆసిద్ధాంతం అందరిమెళ్లకీ వురిఅల్లుకోవడ వే.యిప్పుడుబహుశీకీ కుతగిలిస్తే, రేవు మనవీకకే తగులుకోగల్గు. ఇదుగో నానామంత్రివస్తున్నారు. నిద్రపోతూన్న వాళ్లవీకలు తెగ్గొయ్యడానికియింత మహావీరుడు మరిలోకంలోలేడు. ఆధర్కసందేహవేదోఆయనతీరుస్తారు.

(మంత్రినానాపంత్ ప్రవేశించును.)

నానామంత్రి:—మహాప్రభో! మహారాజకుమారికా వారికిభగవద్గీతలు ఉపదేశంచేయించడపుఅభిలాష యేలినవారికికలదని, శ్రీమాతామహారాణీ వారితోసప్రకరుమనవిచెయ్యగా మిక్కిలి సంతోషముతోవారు ఆమోదించారు.

కర్ణ మహారాజు:—మీరు మనవిచేసినతరవాత, మరి వకలాగుయేలబొను?

విదూష:—పాంవిషం పావేతియ్యాలి.

(నానామంత్రికోపముతోవిదూషకునివైపుచూచును.)

కర్ణ మహారాజు:—అతనిమాటలుసరకుచెయ్యకండి.

విదూష:—భగవద్గీత కాశీలోనూ, కాంచీపురంలోనూ అభ్యసించినపంతులువారికి కోపవేందుకువుంటుం

రాజురాణీబొమ్మలుగలడబ్బీలలోని తామరమందు బహుమందిది. తెల్లతామరను, శోభి, ఏనుగగజ్జిమొదలగు అన్ని చర వ్యాధుల నుమాన్సును. వెల0-6-0.

ది? అయినా నిజవై యమాటకు కోపవెందుకు?
 కర్ణ మహారాజు:—నిజమనేదియెట్టిదో?
 విదూ:—అనుదినం భగవద్గీతాపారాయణం మట్టుకు
 చేస్తూవుంటే, ఆడేఅబద్ధాలల్లా నిజ వౌతాయి,
 యిదివక శుద్ధక్రియ.
 నానామంత్రి:—యేమిటి యీ మాటలకి అర్థం.
 కర్ణ మహారాజు:—విదూషకుడి మాటలకు అర్థంఆలో
 చిస్తారేమిటి?
 కృష్ణస్వామి:—కొందటికి అతగాడిమాటలు ఆలోచిం
 చినకొద్దీఅర్థాలిస్తాయి.
 నానామంత్రి:—వెట్టికెవెయిఅర్థాలు.
 విదూ:—కేశవభట్టుగారిని ఒక వెట్టిధర్మ సందేహంబా
 ధిస్తుంది. ఆయన వెట్టితీర్చి, తరవాత నా వెట్టికెవై
 ద్యం చేతురుగాని.
 (కర్ణ మహారాజు కనుబామలెత్తి కేశవభట్టును చూ
 చును.)
 కేశవ:—నిజంవిచారించి మరీ శిక్షవిధించడం ధర్మశా
 స్త్రపద్ధతేమో యని సర్వజ్ఞులున్నూ, ధర్మస్వరూ
 పులున్నూ అయినయేలీకల సమపక్షమందు యం
 తోభయంతో మనవిచేసుకుంటున్నాను.
 కర్ణ మహారాజు:—యెంతమాటంటిరి భయమేల? నే
 నురాజునైనను, కించజ్ఞుడను. రాజునాటనే, కించ
 జ్ఞుడను అని అనవచ్చును. పండితులు ప్రాజ్ఞులు
 వారివారి నమ్మకములను నాయెదుట ముచ్చటిం
 చుటకు వెరచిరేని, నేను రాజ్యమునకు అర్హుడనే
 కానే?
 కేశవభట్టు:—రాజాధిరాజ! పండితరాజను శబ్దము
 ధేలినవారికేచెల్లెను. గ్రంథములు నెత్తినమో
 యుటకు అస్తదాదులముకూడా మహాపండితుల
 మే. అయితే, మోతచేటేగాని, వాటిగంధము
 ఆత్మలకు అంటక, చదువులు ఒక తెన్నూ చర్య
 లుమరివక తెన్నూ అయి, కామలోభాదులచే,

జ్ఞానాంధులమైన మాబోట్లకు, పండితశబ్దము
 యెట్లుచెల్లును? లోకము పరిత్యజించి, అడవులో
 తపస్సుచేసే మునులకయినాలోంగని క్రొధాదుల
 నునిర్జించినయేలినవారే పండితులుగాని, ఈర్ష్య
 తీర్చుకొనుటగాను, నిజమునుకప్పి, ధర్మమునుదా
 చి, అల్పమైనవిహికలాభముల నపేక్షించే, మేమా
 పండితులము మహారాజా?
 కృష్ణస్వామి:—యీముక్కలేమో యెవరికీతేలియన
 ట్లుఉపన్యసిస్తూన్నారు. రెండుకళ్లతోనూచూశా
 మయ్యా, అనిఘోషిస్తూవుంటే, అట్టి బలవత్తర
 మైన సామ్రాజ్యాన్ని మీపండితదూషణయెలా కొట్ట
 గలదో, నాకుబోధపడకుండావున్నది. ఛాందసాని
 కిన్నీ రాజ్యతంత్రాసికిన్నీ చాలాదూరంవుంది.
 నానామంత్రి:—నాతోదోషే వైష్ణవుకుంటేనే “ఆతా
 వళమనేది, తాతాజీమహారాజావారు నేపాళం
 మహారాజులువద్ద సంపాదించారు దానితో అర్జు
 నుడు జపంచేసేవాడని ప్రతీతికూడా కద్దు. శివ
 పూజాకాలమందు మహాప్రభువువారు, నమస్క
 రించి, కళ్లనద్దుకుని మరీధరించేవారు. మీయం
 దువుండే అసమాన గౌరవముచేత మీకిదిఅను
 గ్రహ పూర్వకముగా దయచేశారు. అదియెందు
 కు వకఅస్థానపండితుడికి బహుమానంగా యి
 చ్చావయ్యా” అనినేనడిగితే, యేవన్నెడంటే,
 “యీకుళ్లుతావళానికి యీదేశంబోకాబట్టి యిం
 తమాన్యత కలిగింది, మాదేశంబోప్రతిక్షుప్పినిం
 డా ఏకముఖ రుద్రాక్షలే, తెగించి నాకు యింత
 బహుమానం చేశినందుకు మీరాజుబెంగ బెట్టు
 కోలేదుగదా?” అనినిర్తోహమాటంగా అన్నాడు.
 నాకంటూ ఆమాటతో వైష్ణునీకు విడిచిపోయింది.
 విదూ:—యెప్పుడు యీప్రసంగంజరిగిందో?
 నానామంత్రి:—నీప్రశ్నలకు సమాధానాలు నీలాటి
 వాళ్లేచెబుతారు.

ఆంధ్రపత్రిక:—చందాఅతిస్వల్పము. సంవత్సరముకు 2-2-0లుమాత్రమే. సకలదేశవార్తలనుగలిగి యుండును.

కర్ణ మహారాజు:—చిత్రం కొందరికి యెలకంటే బెదురు; కొందరికి పిల్లంటే బెదురు; నానామంత్రిగారికి గౌతములంటే బెదురు.

నానామంత్రి:—ఆమాటశలవివ్వవద్దు, మహాప్రభో! యేలినవారూ అమ్మాజీవారూ తప్ప లోకంలోనాకు బ్రహ్మభయం లేదు.

విదూ:—యముడిభయ వేలీనివాడికి, బ్రహ్మభయం యెలావుంటుంది !

కృష్ణస్వామి:—వారు చెబుతూవున్న సాక్ష్యం అబద్ధమో, నిజమో, కొనసాకూవినరాదూ?

కర్ణ మహారాజు:—తరవాతండి?

నానామంత్రి:—తరవాతే వచ్చి, మల్లీఅన్నాను “నారాయణభట్టుగారివిద్యను మహారాజులు తగినట్టు గౌరవించనట్టున్నా. యీవిషయంలో మహారాజుల లోపమును మీరు యెత్తిపొడిచి సవరణచేసినట్టున్న లోకానికి అర్థంకాగలదు. మహారాజులు శాంతులని, యీలాటి నిరాదరణ చెయ్యరాదు.” అని వేయివిధాల అతనిమేలుకోరి, బోధచేస్తే, “రాజులకేం తెలుస్తుంది విద్యలవిలవ? రాజులు విద్యాఘూకా” అన్నాడు.

విదూ:—యీపాటిబిల్లణుడువూరిపోలిమేరదాటివుంటాడు. యెన్నిగోతాలుకోసినా ప్రతిబంధకంలేదు.

నానామంత్రి:—అలా అనేటట్టయితే, యిప్పుడు అయన్ని పిలిపించండి. యీ ఆస్థానమందు రుజువిప్పిస్తాను.

విదూ:—అదుగో, నారాయణభట్టుతో కలిసి ఆయనే వస్తున్నారు. మీరుతలచేటప్పటికి బిల్లణుడు ఆకాశాన్నించి వుట్టిపడటం కాయసిద్ధుంది కాబోలు. (నానామంత్రి వెనుకవైపు నిర్ఘాంతపోయిచూచుచు ఆలాచూచుచుండగా కర్ణ మహారాజు స్వర్ణపేటికలోని రుద్రాక్షమాలదీసి ధరించును.)

నానామంత్రి:—వైదికులు హద్దుమీదవుండరు. ఉచ్చాటనాశాసనమైనప్పటికీ యెలాతోసుకువస్తున్నాడో! (ఉత్సాహముతో అదిగో, నారాయణభట్టుగారి మెడలో రుద్రాక్షమాల!

విదూ:—ఆచిత్రవేంజూస్తారు, యీచిత్రంచూడండి యిదుగో ప్రభువుల మెడలో ప్రభువుల రుద్రాక్షమాల!

నానామంత్రి ఆశ్చర్యముతో మహారాజు వైపు చూసి, తిరిగి నారాయణభట్టుకంఠమును పరికించుచున్న సమయములో బిల్లణుడు దగ్గరకాగానే మహారాజు నిలుచుండును. అందరూ నిలుతురు. అది చూచి యెందుకో పోల్చుకోలేక, నానామంత్రికూడా నిలుచును.)

కేశవభట్టు:—బోధపడ్డది “యీహారము రాజుపండితుడైన కర్ణ మహారాజు కంఠమును అలంకరించినది” అని బిల్లణుకవులు అన్నప్పుడు దాహలాధీశుడగు కర్ణుని ఉద్దేశించి చెప్పివుండురు. కానలేకపోతిమి.

విదూ:—యింత సేపటికి తర్కంపనిచేసింది.

కృష్ణస్వామి:—అదిటండీ, అపైతే, మనమందరమూ బిల్లణులకు అపరాధంచెప్పకోవలసి వుంటుంది.

కేశవభట్టు:—చుక్కానికి న్యాయంగాపోతుందిస్వామిగారి మనస్సు కలుషంలేదు.

కృష్ణస్వామి:—పండితుడికి కలుషంవుంటే, మరిపండితుడేవిటండీ. ఆమహారాజును చూసినానేర్చుకోవద్దా?

కర్ణ మహారాజు:—(బిల్లణునారాయణ భట్టులతో) దయచెయ్యండి. దగ్గరగాకూచోండి. (అందరును యవగిస్థలములయందు వారుకూచుండురు)

నానామంత్రి:—(మాధవశర్మచెవిలో) నామాటలు గానీ వినివుండరుగద?

విదూ:—అప్పుడు చాలాదూరంగావున్నారు వినివుండరు. కర్ణ పిశాచివుంటే తప్ప.

కృష్ణస్వామి:—నీకు వున్నట్టుందికర్ణ పిశాచి. యెక్కడలేని రహస్యాలూ యెక్కలాగుతావు.

కర్ణ మహారాజు:—(బిల్లణుని ఉద్దేశించి) కవివర్య! అజ్ఞానానికి అంజనంయేమిటి?

బిల్లణుడు:—రాజుపదవికి నై సర్గికమైన మహాంధకారమును తొలగించి, నిశ్చలమైన జ్ఞానోదయమువల్ల అరిషడ్వర్గమును తలచూపనివ్వకుండా, తరిమి

న, తమవంటి సత్పురుషుల సహవాసమే అజ్ఞానాంజనము మహారాజా. పండితసామాన్యమునకు విద్యన్నది జ్ఞానసాధకంకాక, మాతృర్యహేతువై యేయుండును.

విదూ:—నానామంత్రిగారిఅభిప్రాయమూ అదే. వారు మట్టుకుసాధనంలేకుండానేసాధ్యంసాధించారు. కర్ణమహారాజు:—జ్ఞానాలోకమునకు ఉత్పత్తిసానముసూరులు ఆసూరులసంస్కరణల నృపనామకపాషాణములకుకూడా కాంతి ఆపాదనబొతుంది నాకుగల స్వల్పజ్ఞానము అమ్మాజీవారి శిక్షవల్లనూ, మహాపండితుల సహవాసమువల్ల నేకలిగినది. స్వామిమాకు బాల్యగురువులు. యిప్పుడు తాము అందరూమాకు గురువులే. (మంత్రితో) మంత్రివర్యా, రేపటినుంచి బిల్లుణకవులు మహారాజకుమారికావారికి గీతోపదేశంచెయ్యడము కుఅభ్యంతరమేమి?

నానామంత్రి:—అభ్యంతరం అనగా అభ్యంతరం యెందుకుంటింది మహాప్రభో!

కర్ణమహారాజు:—అయితే అమ్మాజీవారితో విన్నవించి వస్తాము. (లేచును) (అందరు లేచుచుండగా) కూచోండి. వెద్దలకు శ్రమయేల? (నిష్క్రమించును.)

(పండితులుచెదిరి గుంపులుగుంపులుగా మాటాడుదురు)

నానామంత్రి:— (మాధవశర్కతో)! అడ్డంగాతిరిగిందే!

మాధవశర్క:—అదేనేనూ యోచిస్తూన్నాను. ప్రవాహానికియెదురీది ప్రయోజనంలేదు.

నానామంత్రి:—అయితే వాడితో కలిశిపోతానంటారా యేమిటి?

మాధవశర్క:—ఆడుకొమ్మా, పట్టుకొమ్మా, కనపడనప్పుడు యేంజేయను?

నానామంత్రి:—మీరుభయపడక నిలబడిమాత్రం వుండండి, వీడికి ఉచ్చాటనమత్రం మహారాణీవారితోటివుపదేశంచేస్తాను. చూశండి, ఆస్వామి,

వాడితో యెంతఆసక్తితో ముచ్చటిస్తున్నాడో మనవాళ్లలో కట్టులేదు.

మాధవశర్క:—పండితులు కుక్కల్లాగకాట్లాడబట్టే కదండీ, పరాయివాళ్లు డబ్బుతన్నుకుపోతున్నారు! (బిల్లుణుడున్నతావుకు వెళ్లును.)

నానామంత్రి:—(రామశాస్త్రితో) అస్త్రంఅడ్డుదిరిగిందండీ.

రామశాస్త్రి:—తాము కొంచం అతిఆచరిస్తారు. నానామంత్రి:—యేంచెయను, శాస్తులుగారూ? భగవంతుడు తీక్షణమైన బుద్ధినియిచ్చాడు. అదివిడడదంటే, పట్టడానికి నాకే అసాధ్యవైపోతుంది. యిహావూరుకుందునా?

రామశాస్త్రి:—తాము ఊరుకుంటేయేలాగ? బిల్లుణుడుకుమారికా వారిదగ్గర ఆనుకున్నాడంటే వారివికలశమహారాజుకు వివాహంచేసే ప్రక్రియనడిపిస్తాడు. ధారాపతినిగూర్చిమనంయిన్నాళ్లాయితేశిన ప్రయత్నంవిఫలమౌతుంది.

నానామంత్రి:—చూశారా మొన్న కాశీరరాజు తండ్రి అనంత భూపాలుణ్ణి, రాజుయెదుట భట్టువాళ్లాయెలాపోగిడాడో?

రామశాస్త్రి:—దానికి ప్రతిక్రియఅమ్మాజీవారిదగ్గర తాముకల్పించాలి.

నానామంత్రి:—రాజు అసాధ్యుడుగద (బిల్లుణుడు నానామంత్రి పద్దకువచ్చును.)

బిల్లుణుడు:—(నానామంత్రితో) తాముపంపినదాక్షు ఫలములవంటి ఫలములు మాదేశం విశేచినతరవాత తినలేదు. పంపినమీదయకు చాలాసంతోషించాను.

కృష్ణస్వామి:—(ఒకపాటి మెల్లగా, గాని, వినబడేటట్టు) ముడ్డికాల్చి, మూతికివెన్న రాసేవాడు యింతవాడు మరివుట్టబోడు.

నానామంత్రి:—(బిల్లుణుని దూరముకొనిపోయి) పండితులలోయెంత ఓగ్గలేనివాళ్లుగా వుంటారు వీళ్ల నెవ్వరినీ నమ్మకండి. అందులో మాధవశర్కబహుదుర్మార్గుడు. యామినీదేవికి మీరువిద్యచెప్ప

బోతారని, ముక్కంటానోటంటా యేడుస్తున్నాడు. ఎప్పుడో మీమీదనిందయేదో తీసుకొస్తాడు. జాగ్రతమీదవుండండి.

(బిల్లుణుడు తనమొలలోనున్న ఛురికనుచూపించును.)

నానామంత్రి:—మా నాయనగారికీ మీనాయనగారికీ చాలాస్నేహం వుండేది. తమకి తెలిసిందో లేదో. మాతండ్రిగారు జ్యేష్ఠకలశులగుణవర్ణన తరుచుగా చేస్తూవుండేవారు. వారు రెండుపర్యాయములు కాశీస్థానముకు రాయభారిగా వెళ్లారు. అప్పట్లోవారు తెచ్చినదే మాతోటలోనిదాక్ష.

బిల్లుణుడు:—అలాచెప్పండి అందుచేతనే ఆస్వాదుకలిగింది.

నానామంత్రి:—యిటువైని అనుదినం తమకు పళ్లుపంపిమరీ అమ్మాజీవారికి పంపుతాను. మనతండ్రిలు స్నేహితులైనందుకు, యీనాటికితిరిగి మనం కూడా స్నేహితులంకావడము కేవలముభగవత్సంకల్పంగాని ఒండుకానేరదు.

బిల్లుణుడు:—కృతార్థుడను స్నేహంయొక్కవిలువన్నది దేశ దేశాలుతిరిగేమాబోటిపండితులకే తెలుసును.

నానామంత్రి:—యిక్కడవున్నంత కాలం మీకుయేసహాయంకావలసినా అరమర లేక, యీమిత్రుడివల్లవుచ్చుకొండి. అమ్మాజీవారి ఆగ్రహంమీయందువున్నప్పటికీ నాప్రాణంవున్నంతవరకు, మీకు అడ్డుపడతాను.

బిల్లుణుడు:—నావిషయమై ఒకరికి హానిరాకూడదు. యేమి ఆ ఆగ్రహకారణము?

నానామంత్రి:—మహారాజ కుమారికావారికి తాము విద్యచెబుతారనే.

బిల్లుణుడు:—మహారాజు వారిమనస్సుమల్లించలేరో?

నానామంత్రి:—వారిక్రోధం అనివార్యం.

బిల్లుణుడు:—తమసలహాయేవిటి?

నానామంత్రి:—యేంజెప్పను? యెప్పటికై నావారినల్లమీకుహానివుంది. రాజులక్రోధాలుమహాచెడ్డవి. దేశంవిడిచి వెళ్లిపోవడంవక ఆలోచన. మీరుయొక్కడికివెళ్లి నా, రాజులునెత్తినపెట్టుకుంటారు

గాని మీరువెళ్లిపోతే ఆదురదృష్టముఖ్యంగానాది. కుమారికావారితో పాటునేనుకూడా తమవద్ద భగవద్గీతలు నేర్చవలెననుకున్నాను.

బిల్లుణుడు:—నావల్లభగవద్గీతలువింటే; మీరు ఉద్యోగంమానుకుంటారు. మహారాజ కుమారికావారు వివాహంమాని, సంసారంపరిత్యజిస్తారు.

నానామంత్రి:—నేను నాలుగుయేళ్లాయి ఉద్యోగం చాలించుకుని, భగవంతుడి శేవలో కాలంవెళ్లు చ్చుదావను కుంటున్నాను. నేను ఉద్యోగంలోవుంటేనేగాని రాజ్యానికి ఆపాటంవస్తుండే మోయని మహారాణీవారై తేనేమి, మహారాజులయితేనేమి నన్ను నిర్బంధిస్తున్నారు.

బిల్లుణుడు:—మీయందు మాతామహారాణీవారికి అంతవాత్సల్యత ఉండగా నాకు హానిరాకుండా మీరు వారిని మల్లించలేరో?

నానామంత్రి:—మహా పండితులూ మహాకవులూ! తమకు నేను జెప్పవలసిన ధర్మాలుకలవా? రాజులు తాచుపాములు పట్టుదలేగాని లాభనష్టాలుగణించరు.

(నగరునుంచి ఆభరణభూషితలగు స్త్రీలుబంగారు పల్లెరములో సంక్రందన తాంబూలములూపచ్చలహారమూ తెచ్చి నమస్కరించి బిల్లుణునికి సమర్పింతురు.)

ఒక తె:—అమ్మాజీ మహారాణీవారు తామువారికి అంకితముగా రచించిన గీతమునకు సంతోషించి వారు ధరించే యీపచ్చలహారము తమకు దయ చేయించిరి. ధరించి సముఖమునకురండి.

(బిల్లుణుడితో నిష్క్రమింతురు).

నానామంత్రి:—(రామశాస్త్రులు, మాధవశర్మ ఉన్నచోటికివచ్చి వారలతో) ప్రభువులు ఒకమాట మీదను నిలచివుండరు.

మాధవశర్మ:—శకం తిరిగింది.

రామశాస్త్రి:—చక్రంయెప్పుడూ తిరుగుతూనే వుంటుంది. మరో, తిరుగులో, మీదుకిందికిదిగుతుంది, విచారమేలా?

తెరదించవలెను.

శ్రీ మద్విజయనగరసంస్థానాభియోగవిజయపంచరత్నములు.

(పురాణం - సూర్యనారాయణతీర్థలవారిచే (వాయుబడినవి.)

శా. శ్రీలోలుండు సరస్వతీవిభుఁడు గౌర
 రీకాంతుఁ డెద్దాని నెం
 తే లేశముగఁ గోరుచుందురొ సదా
 నిండారునాయన్నపూ
 ర్ణాలోకమ్ము శ్రితాళికల్పము మనుక
 ష్యానందత త్తజ్జయ
 శ్రీలం గూరుచుచుండుఁగావుతను మా
 రీవామహారాజ్ఞికిన్.
 సీ. కేసు తెచ్చుట నాలరకించినతోడనే
 యంతరంగమున నెంతడలి తొక్కొ
 తిన్నయింటికిఁ జేటుక తేదలంచినవారి
 విషయ మై యెంత కోరిపించి తొక్కొ
 ఆనందగజపతికత్తానేతను దలంచి
 డెందములో నెంతకుంది తొక్కొ
 అల్లబాడి సాక్ష్యమామాలించునపు డెంత
 హృదయములో విచారించి తొక్కొ
 గీ. అన్నియు సహించి లోన దైర్యము వహించి
 సవతు లేకుండ హిందికేరసరి యటంచు
 బిరుదుతోఁ గూడ శాత్రవశవిజయలక్ష్మిఁ
 గొన్న జగదంబ వప్పలకొండ యాంబ !
 శా. మందీభూతవిరోధి యకావిజయరా
 మత్తేశుతొల్పట్టి వా
 నందత్తాపతితోడఁబుట్టు వపు నా
 నందాబ్ధి వట్లండఁ గా
 హిందీకేసరి వంచుఁ బేర్వడితి వా
 నేరీ సముల్ నీకు ని
 ప్పంధస్వాంతకు వింత గాదె యిది య
 ప్పల్కొండయాంబామణీ !
 సీ. ఏతల్లి తొలితొల్లికూఁతు రై యుదయించి
 విజయరామగ జేంద్రుకపేరు నిల్పె

నేయమ్మ తనయమ్మరయేర్పాటుతోఁ గూడ
 నలకరాజేశ్వరీ క యశము నిల్పె
 నేరాణి సచ్చేణి క గారాబమునఁ బెంచు
 చానందగజపతికత్తాతి నిల్పె
 నేమాత దయచేత క నిందాక నీధర్మ
 రాజ్యములోనిగౌ క రవము నిల్పె
 గీ. నట్టిరీవామహారాణి క యపరవాణి
 యైనయప్పలకొండయాంబాఖ్యరాణి
 విజయరామగ జేంద్రనరద్విభున కిప్పు
 డారవినిశాకరముగ రాజ్యమ్ము నిల్పె.
 శా. ఏనాఁ డైనను బోక తీరదు గదా
 యీబొంది కంచున్ మదిన్
 దా నూహించి శుగంబుధి న్ననల ము
 న్నం జేసినం గాని వ
 హ్స్వి! నిర్లెపుఁడు సత్యసంధుఁడు వి, ఏ, క
 బ్రాడిమహాత్ముండు మా
 యానందక్షితిపాలువా ల్నిలిపెఁ గా
 ఆచంద్రతారార్కమున్.
 సీ. విజయరామగ జేంద్ర కవిభుఁడు దేనిని మొట్ట
 మొదటఁ బా దొనరించి క మొలునఁ జేసె
 నానందగజపతి క త్తానేత దేనిఁ బే
 రాసచేతను నీకు క వ్రాసి వెంచ
 నలకరాజేశ్వరి క యామీఁద నెద్దాని
 ముద్దుగా సదుపఘ్ను క ములను గూర్చె
 నప్పలకొండయాం క బాఖ్యరీవారాజ్ఞి
 దేనికిఁ దగినపం క దిరి యొనర్చె
 గీ. నట్టివిద్యాలతనె చాల క యాశ్రయించి
 కావ్యతీర్థాదిబిరుదముల్ క గాంచి ధన్యుఁ
 డగుపురాణం, సూర్యనారాయణంబు
 ప్రమదమునఁ జెక్కె- నీపంచరత్నములను.

శ్రీమదానందకౌస్తుభము.

శ్లో॥ ఆనందః కిల మన్యతే విభుతయా జేదేపి లోకే చిరా, దానందమ్ప్రవిశ త్యసా వయ మివా న్దేవ యో జీవతి,
 ఆనందాయ కరోతి యత్న మధుసా న్దాదిహయా త్సదా, నందస్యానుభవ త్యణోరణుక మానన్దే స్తతో లీయతే.

శ్రీ భారతమాతృసహస్రము.

(పురాణం, సూర్యనారాయణతీర్థలవారిచేత రచింపబడిన శ్రీభారతమాతృసహస్రములోనికొన్ని పద్యములు.)

క. ఇలువేలుపుతో సరివా రలఁ దిరుపతివేంకటేశ్వరకవీశ్వరులన్ నిలుపుదు హృదయాబ్జమున ఫలపోషితసకలభూత భారతమాతా. 1 క. ఇలఁ గల్గువేయిసుద్దులు తెలుఁగుపదములను గూర్చి తిన్నఁగ నీపే రలరించి కృతి యొసంగెద, ఫలపో.....మాతా. 2 క. అలరులు విడుచోఁ దు మైద లలమినచందమునఁ గలిమి త యబ్బినచో బం ధులు కొంప నిండుదురు గద, ఫల.....మాతా. 3 క. ఇల నొరునిం బూజింపుచుఁ బొలుపుగ నొరుచేతఁ దాను త బూజితుఁ డగుచున్ దులసివలె న్నను టొప్పను, ఫల.....మాతా. 4 క. బలుగాసిం గని పెంచిన తలిదండ్రులముణులు తీర్పఁ త దర మగునే పె క్కులు జన్మంబుల నెత్తిన, ఫల.....మాతా. 5 క. బలసినగాడిద నెక్కి మి గులఁ దిరుగుటకన్న బక్కఁగుఱ్ఱముచేఁ దా పులు దినుట కొంత మేల్గద, ఫల.....మాతా. 6 క. అలపిల్లి గ్రుడ్డువారల పలుకులు నిజ మనుచు వారివలలోఁ బడువా రలు తుదకు మోసపోదురు, ఫల.....మాతా. 7 క. కలకలమొగమ్ము తీయని పలుకులు కడు వినయమును గృహాణహృదయమున్ గలవారు ధూర్తులు సుమా, ఫల.....మాతా. 8 క. అలరులవిలుకాఁ డొడ్డిన వలలోఁ బండకుండునట్టివారలు గలరా యిల వండజనము దక్కఁగ, ఫల.....మాతా. 9 క. పలవించిన ముద మందిన బలువిధముల దైవతముల త బ్రతిమాలిన నా నలువలిపి తిరుగదు గదా, ఫల.....మాతా. 10 క. పల పున్నయపుడు విడిచిన పల పుడిగినవెనుక దాని త వదలక యున్నన్ జెలివలనఁ గలుగు మరణము, ఫల.....మాతా. 11	క. తొలి మచ్చిక చేసిన మతిఁ దలఁగించును లేక కొల్వఁదల కెక్కుఁ జూచి వెలయాలురీతి నన్యము, ఫల.....మాతా. 12 క. ఇల నిరువుర కొకచెల్లిపై వల పుండిన బ్రదుకునంతవఱదాఁకఁ గటా! దలఁగునె మదిలో వైరము, ఫల.....మాతా. 13 క. కల లుండువార డనుచు వే ల్పులు వెక్కం ద్రుండ వారిఁబో విడిచి శివుం డలచందురుఁ దలఁ దాల్పఁడె, ఫల.....మాతా. 14 క. కలకాల మొక్కరీతిగ నలబ్రహ్మకు నైన వానియబ్బకు నైనన్ నెలదారి కైన జరగునె, ఫల.....మాతా. 15 క. ఇల ప్రానిపిల్లి గానీ యలరఁగ నది మంటిపిల్లి త యైనం గానీ యెలుకను బట్టుట గావలె, ఫల.....మాతా. 16 క. అలువడనివలపుకలిమిని జెలు లారంభించుపనులఁ జెఱుచుటకొఱకై నలువయును భయముపడునట, ఫల.....మాతా. 17 క. పలుగాకితోడఁ జెలిమియు బలవంతునితోడఁ బగయుఁ త బచరించినచోఁ గలిగించుఁ దుదకు ముప్పును, ఫల.....మాతా. 18 క. పొలసు భుజించెద మని దు మ్ములు మెడకుం గట్టుకొనుచు త మూర్ఖుండును వి చ్చలవిడిగఁ దిరుగఁ దగునా, ఫల.....మాతా. 19 క. బలుమంచిన యగుగుణములు గలవారిని గోరుకొన్న త కార్యము గాకు న్న లవమ్మును వెత గలుగునె, ఫల.....మాతా. 20 క. ఇల నెట్టిపనులు చేసిన నలువురు వినఁగానె సిగ్గు త నడుము దడుపఁగాఁ జలియును జను నని యందురు, ఫల.....మాతా. 21 క. ఇల నొరులతప్ప లెంచఁగఁ గలవారలె కాని తమకుఁతగలతప్పల నీ కలియుగములోనఁ జూతురె, ఫల.....మాతా. 22

క. కలలోఁ గన్నడుభావ
 మ్ములఁ బోలినసంపదలకు * మూర్ఖులచేఁ గ
 న్నులు గాన కుండు రకటా, ఫల.....మాతా. 23

క. ఇల నొరులం జెఱుచుట కై
 పలు తెఱఁగులఁ దమమనసున * భావించెడువా
 రలు తుదకుఁ దా మె చెడుదురు, ఫల....మాతా. 24

క. వెలిచవులు మరగి యుండెడు
 కలుకుల నెఱ్ఱనము వెన్న * కన్నను మృదు వై
 యలరారుచుండు నందురు, ఫల.....మాతా. 25

క. వెలుఁగునఁ దమసతు లానరుచు
 వెలిచవుల నెఱుంగకయె * వివేకుల మను చ
 వ్యలచకటిత ప్పెంతురు, ఫల.....మాతా. 26

క. బలులోభివాఁడు కొమరుఁడు
 గలిగినఁ దనధనము పంతు * గైకొను నని పెం
 డిలిఁ గూడ మానుకొనునంట, ఫల.....మాతా. 27

క. వల పుట్టిపడఁగఁ దీయని
 పలుకులు పలుకుచును దమదు*పను లగుదాఁకన్
 విలసింపఁ జేతు రువిదలు, ఫల.....మాతా. 28

క. వలపించుమాట లాడిన
 బలిమిని ర మ్మనిన మంచి*పస్తువు లిడినన్
 గులసతులు జార లగుదురె, ఫల.....మాతా. 29

క. పలువురు మెచ్చెడియు క్తులఁ
 బలుకువతఁడు పల్లెటూరి*బైతులలోఁ గా
 కులలోనితో వెలలు గద, ఫల.....మాతా. 30

క. తెలియనివానికిఁ దెలియును
 దెలిసినవానికి మఱిత * దెలియును దెలిసీ
 తెలియనివానికిఁ దెలియునె, ఫల.....మాతా. 31

క. వలరా జనుపెనుభూతము
 చలమునఁ ద న్నాపహించు*సమయమున భూ
 తల మని మి న్నని తెలియునె, ఫల.....మాతా. 32

క. వెల సులభ మ్మని చీకుం
 బొలఁతని దగఁ బెండ్లియాడ * మూఁడాపమ్మల్
 నెలనెలకును నెల వగునంట!, ఫల.....మాతా. 33 గీ.

క. కుల మేటికి గుణ మేటికి
 సలలిత మగువిద్య యేల * చక్కఁగ నిల రూ
 కలు గలుగువాఁడె మనుజుఁడు, ఫల.....మాతా. 34

క. పలుమాఱు నొరులయిండ్లకుఁ
 జెలువుగఁ జనుచున్న నెట్టి*స్నేహితు నైనన్
 జాలకనగఁ జూడ మతి యగు, ఫల.....మాతా. 35

క. లలితముగఁ బాడుచుండఁగఁ
 బలువురు విని మెచ్చుచుండ * బధిరుఁడు తనలో
 విలపించునంట! తెవు లని, ఫల.....మాతా. 36

క. ఫల మేమి లేక కష్ట
 మ్ముల నొసఁగుచుఁ దుదకుఁ గొంప * ముంచెడుకార్య
 మ్ములు మానుకొనుట మే ల్లద, ఫల.....మాతా. 37

క. ఎలుకలకోసర మిల్లు త
 గులఁ బెట్టుకొనుటయు బికు * కులకు వెఱచి పం
 టలు మానుకొనుట దగునా, ఫల.....మాతా. 38

క. ఇల నొక్కదోస మున్నను
 బలుగుణములలోన బయలు*పడకుండుఁగదా
 నెల వెఱఁగులలో మచ్చటు, ఫల.....మాతా. 39

క. అలవాటు లేనిపనులకుఁ
 దలపడినం జేతఁగాని * తన మంచఱకుం
 దెలియంగ నవ్వ కుండురె, ఫల.....మాతా. 40

క. విలువ యెఱుంగనిమనుజుల
 చెలిమివలనఁ గలుగుఫలము * చిత్తమెపుడు
 వ్యాకుల పడుచు నుంటయే సుమ, ఫల.....మాతా. 41

గోదావరీపుష్కరవర్ణనము.

నీ. గోదావరమ్మ! మా * కేది దారి యు టంచు
 దుకుసుగా గుండె బా*దుకొను నారు
 మడమ లంటెడుజుట్టు * మాయ మాఁ గద! యంచుఁ
 గించచే లోన దు*భించువారు
 మునుఁగుతోఁ బ్రీయులకు * మో మెట్లు చూపింతు
 మంచుఁ గన్నుల నీరు * నించువారు
 ఈపుష్కర మేల * దాసరించెనొ యంచు
 దూఱుచు నెత్తి మొత్తుకొనువారు
 ముద్దుముచ్చట లెఱుఁగని*ముద్దరాండ్రు
 నిండుజవరాండ్రు కటకటా! * నిర్దయు లయి
 తెంపుతోఁ బుట్టుకాట్టులఁ * దీయుచుండఁ
 గన్నతలిదండ్రు లేకంటఁ * గాంచి రొక్కొ!

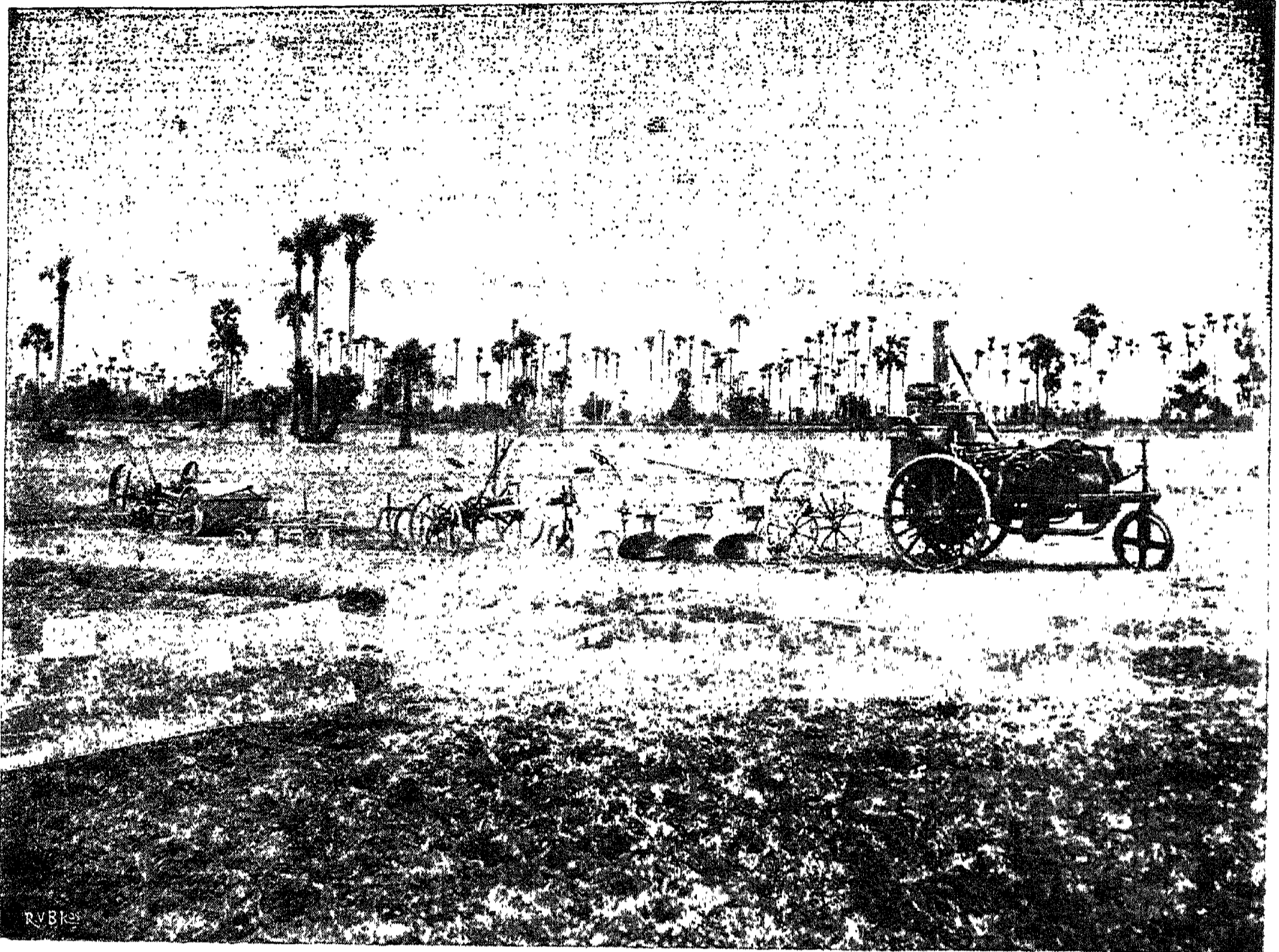

శ్రీమతి కొటికలపూడి సీతమ్మగారు.

రావుబహద్రులు కందుకూరి పీఠేశలింగము సంతలుగారు.
శ్రీమతి రాజ్యలక్ష్మమ్మగారు.

ఆంధ్ర ప్రతిక, నంబళ్ళ రాడినలచిక.

యం త్ర స హా య ము వ ల న నా టు ట.

కూ గ్ల ర్ వై ద్య సే వా మం డ లి.

జాతీయ వాణిజ్యము.

ఒక విన్నపము.

(అంగూను నుండి క. గంగనాయకులు గారిచే వ్రాయబడినది.)

ఇండియా, బర్మా, జావా, మలాకాదీవులలో సంచారముగావించి, యాయామండలములలోని వాణిజ్యధర్మములను సామాన్యముగా పరిశీలించగలిగి తిని. ఆసియాఖండములో నారాజ్యప్రజలేగాక పశ్చిమఖండపు సవనాగరీకులలో నుత్తమలెల్ల విరివిగా వాణిజ్యము నల్పచున్నారు. ఐరోపా దేశీయులవాణిజ్యములో మెలకువయు, సామర్థ్యమును తేటపడును. ఈస్టిండియా గారణమారయఁగోరిన 1. అన్యోన్యానురాగము, 2. ప్రాపంచికానుభవమనియు స్ఫురించును. ఈస్పష్టిలో ప్రతిమానవుని హృదయమును విశాలహృదయమా? ప్రవర్తన యుక్తమాకాదా? యని విమర్శించుటకంటె, ప్రవర్తనలో నెట్టిలోపములున్నను దిద్దుకొనుటకు మనుజుకోటికి స్వాతంత్ర్యముకలదుకదా! ఒక రాజ్యప్రజలలో సంఘబలము చేకూరి, అన్యోన్యానురాగమతిశయించినఁగాదా, మనుజునిప్రవర్తనతనకుగాని, తన దేశీయునకుగాని, తనమాతృభూమికిగాని యభివృద్ధికి భంగకరముగా నుండదని నిర్భయముగా వక్కాణింపనగును. బంగారమునకు వెలిగారము చేర్చినట్లు ప్రాపంచకానుభవము సహితము కలవారైనచో సమస్తవిధముల నొన్నత్యము గాంచెదరు. పశ్చిమఖండ వాస్తవ్యులు నేడు ప్రపంచమున వాణిజ్యములో మూర్ఖదర్శకులయి విరాజిల్లుచుండిరి. వాణిజ్యమునకును, గారడీవానివిద్యకును చిందుకయు వ్యత్యాసములేదు. డాబు, దర్పము, గుంభనవాణిజ్యమునకు తోడుగానున్నంతవరకేనీయుద్యమ మభివృద్ధిఁగంచును. గంఠునుయోడ ప్రయా

ణముచేయుచు పంచమునిగాలిసోకునని, కోతి కొమ్మచ్చి నాడుపెట్టి యవివేకమో, వాణిజ్యములో వేలు వెట్టి, నద్దానడాబు, దర్పము ప్రసిద్ధముచేయుట నావశ్యకమని చింతించుటంత మతిహీనమనియే వక్కాణింపవలయును. వాణిజ్యప్రకటన మహాదద్భుతములు నాయారాజ్యములలోఁ జూచి తీరవలయును. లేక క అవుదీర నామహాదద్భుతములు స్వయముగాఁ దిలకించుటకంటె బ్రయత్నింపవలయును. పింతపింతలరంగుల యక్షరములతోఁ దమవర్తక సంఘములయొక్క విలాసములను తెలిపి, తామువిక్రయించుటకు సిద్ధముగానున్న సరకులపట్టి సాధ్యమైనంతవరకు కనపర్చుచు, తలుపంత పలకలొకయశ్వశకటమునకిరువైపులను, వెనుకభాగముననుకట్టి బ్యాండువాయిద్యములతో సన్నాహముగావించి యనిపిన, నదిపట్టణముయొక్క ప్రధాన భాగములలో ద్రిమ్మగుచుండును. నాటకమో, సర్కస్సోయనుసమాచారమరయుటకా బాలవృద్ధులెల్ల విచ్చేసివంతగా దిలకించుచుండెదరు. ఇంకొకచో కొండవిరిగి మీదపడనున్నట్లుగాను, చూపరుల కనులపండువుగాను, చిత్రవిచిత్రములయిన జెండాలతోను, వింతరంగుల కాగితముల బుట్టలతోను, తమకార్యస్థానముల నలంకరించెదరు. కాని దుకాణమునూతనముకాదు. విక్రయించెడి సరకు నూతనముకాదు. ఇట్లే సవనాగరీకుల పరిశ్రామిక, వాణిజ్యసంఘముల డాబు, దర్పములుకలిగి, తగినంత గుంభనతో విలసిల్లుచు, మామూలులాభమునకు నూతనరెట్లధికముగా ఘోషముగాంచుచుండెదరు. ప్రాజ్యములో నైనవీరి

ప్రకటనలు పదిలముగానుండని గృహమే పూజ్యముగా నుండును. ప్రకటనకై యెట్టిమొత్తమునైనను వెచ్చించుటకు ముందంజవేయదురు. వీరివాణిజ్యమీ తీరున దినదినాభివృద్ధిగాంచుచుండగా, దేశీయులలో హెచ్చుమంది కేవలము వైరాగ్యమునుపూని భీష్మించినవారునుకారు. కేవలము వాణిజ్యధర్మమును లోకాచారాను సారముననుష్ఠించిన వారునుకారు. సాహసించి లక్షలకొలది ధనమునుదీసి పరిశ్రామిక, వర్తకసంఘముల నుత్పత్తిజేయుదురు. ఇట్టిసంఘముల యునికి తమకుటుంబములో తప్పిన తమస్వగ్రామము లోఁబదుగు రెఱిగియుండుట దుర్లభము. ప్రకటనసందర్భమున పత్రికాధిపతులతోను, ముద్రాదాయంత్రాధికారులతోను వినోదముగా బేరములు నల్పెదరు. నల్పి తుదకీ అపూర్వవైరాగ్యమును బూనెదరు. ప్రకటనగావించిన మాత్రముననే మనకు లాభము చేకూరునా, లేనినాడు లేకపోవునా యని చింతించి దృఢమనస్కులై, పోనుపోను సరకు యమ్ముడుగాక, విసికి, వేసారి నిరుత్సాహులై కొంతనష్టముతో గట్టెక్కితిమని సంతసించి నిర్వృత్తిని బూనెదరు. ప్రకటన కేవల వాణిజ్యవిజృంభణమునకేగాని, పత్రికలుకాని, ముద్రాదాయంత్రములుకాని యభివృద్ధిచెందునని కాదుకదా. తాతగారి సంపాద్యము బాహతు నొకకుచ్చి తమ శాలలో ప్రదర్శించినంత మాత్రమున చూపరుల నాకర్షింపజాలునా? ఇట్టిసందర్భమున నింగిత జ్ఞానవంతులునైనను లోకానుభవ శూన్యులుగా పరిణమింపఁ బడుటొక వింతకాదు. ఇట్లని వాణిజ్యము నల్పుటకు నీదేశస్థులు, నాదేశస్థులే యర్హులని యుక్తిదాపవారు కాదనియు వక్కాణింపరాదు. ఈసృష్టిలో సమస్తమయిన దేశములవారు నర్హులే యని త్రికరణశుద్ధిగావిశ్వసింపవలయును. ఉద్యోగమునకు ప్రశంసాగుణవర్ణనములెట్లగత్యమో యదేతిరు నణాభనష్టములను స్వయముగాగు ర్తెఱుఁగుటకు వల

యు విద్య, పట్టుదల, నాయాదేశభాషల పరిచయ త, ధైర్యలక్ష్మీ తోడ్పాటునుండుట యుక్తము. విద్యావంతుడై, ధైర్యము, పట్టుదలనుకలిగియుండేనేని, లక్షలకొలది ద్రవ్యమునుజేర్చి నొకయంత్రశాలను యేర్పరుప సమర్థుఁడు కావచ్చును. కాని వాణిజ్యమునకు మూలధనమొంత ప్రాముఖ్యమో, పర దేశసంచారముకూడ సంతయగత్యమనియే విశ్వసింపవలయును. ప్రపంచమున శీతోష్ణాది భేదములెట్లు నహజములో యట్లే నాయా రాజ్యములప్రజలలో వేషభాషలు, నాచారములు మొదలగు నవిభిన్నములనుట నిర్వివాదాంశముకదా. ఇండియాలో రయితాంగము మహామేరువుగా తలపోయు వరిగడ్డిని నీబల్తారాప్రమున వ్యవసాయదారులు నిర్విచారముగా నరశురామప్రీతిఁగావించెదరు. ఈరాప్రమున స్త్రీలు విద్యావిశారదులై బాహుటముగా వాణిజ్యమునల్పచుందురు. కొన్ని రాజ్యములలో స్త్రీలు విద్యావిహీనులై వృత్తిశూన్యులుగా నుందురు, కాని వాణిజ్యమున కనువైన అర్హతలు మనయెడ ప్రస్తుతమున కొన్ని కావలసియున్నను నిరుత్సాహుల మెట్లు కావచ్చును? భారతపుత్రు లొక్కఁడు వాణిజ్యమున నగ్రస్థానము వహించిరనుట లోకప్రసిద్ధముకదా. రానురాను మన పరిశ్రమలు పుణించుటయు తత్రాపి జాతీయ వాణిజ్యము రూపురూయాటయు, విదేశవాణిజ్యము ప్రబలముగా వ్యాపించుటయు తటస్థించి, యీనడుమనే బయలు వెడలిన స్వదేశోద్యమము ద్వారా తిరిగి మొలక లెత్తుచున్న పరిశ్రమలను పునరభివృద్ధిగావించుటకు జాతీయ వాణిజ్యమును పునరుత్పత్తిగావించుట కర్తవ్యమని, మాతృదేశోత్పత్త్యమును కాంక్షించు ప్రతిఒఁ దవుననుచు గోచరింపవలయును. భారతమండలమున యెఱుగ్లొగొంచినను విదేశవాణిజ్యమే ప్రబలముగా నుండుట కల్లకాదు. కారణమూరయుటకుఁగొండనుద్రవ్వెయొక

నువట్ట నగత్యములేదు. సూదిమొదలు మనము వాంఛించు సమస్తపదార్థములకును పరదేశముల మీఁద నిర్భగులైయుండుట ప్రబలహేతువుగా నెన్నవలయును. నేడు మనదేశాభిమాన దురంధరులు పూని యీలోపమును సవరణగావించుటకు వలయు కృషిసల్పుచుండిరికదా. ఈయుద్యమమున సఫలీకృత మనోరథులమగుటకు, జాతీయవాణిజ్యమును నేడు మాతృదేశ మామూలాగ్రముగా పునరుత్పత్తిగావింపవలయును. ఈమహాత్కార్యమును నెరవేర్చుటకు కేవలము వాణిజ్యములో మునిగి తేలుచుండిన వారిపై నిడుట సమంజసముకానేరదు. ఈసందర్భమున స్వయం సహాయముయొక్క ఆదర్శమును చక్కగా గుర్తెరిగినసమర్థులు పెక్కండ్రుకావలయును. అట్లని పట్టచరిక్షల కృతార్థులైనవారే లభింపవలయునని నాయభిమతముకాదు. ఆర్యావర్తమున భారతపుత్రులలో పెక్కండ్రు విద్యాభ్యాసముగావించి, నావల గృహయాజమానత్వము తామేపూనవలసి వచ్చినందున, పాఠశాలవిడిచి, ఉద్యోగము లభించకయుండిన పెక్కండ్రు నీయుద్యమమున తోడ్పడుటకు సంసిద్ధులుకావలయును. మాతృదేశమున వాణిజ్యాభివృద్ధికై ప్రోత్సాహపరచునభ యింతవరకు తలచూపియుండినట్లు లాలకించి యుండలేదు. ఇట్టిసభవర్తమానమున లేనికొఱత ప్రస్తుతమున మనలో సమస్తమయినవారికిని స్ఫురించుట వింతకాదు. వాణిజ్య విజ్ఞుంభణమునకు సంఘబలముయొక్క ఆవశ్యకతను ఉచితరీతిని శ్రుతపరచుటకు నాకంటె సమర్థులు పెక్కండ్రు పూనుట ధర్మము. మాతృదేశమున క్లబ్బు, రీడింగురూము, ఆసోసియేషన్సు గావించు యదార్థమైన మాతృసేవ చెప్పకయే జెప్పుచుండెను. ఈస్థితిలో వాణిజ్యము భారతపుత్రులలో ప్రోత్సాహపరచుటకుగాను నొకసభ నేర్పరచుటకు హైందవులు వందలు, వేలకొలదిముందంజవేసి, అంధ్ర

జాతీయ వాణిజ్యకృషిసభయనువేర స్థాపించుటకుఁ బ్రథమమున తగినవారు మార్గదర్శకులు కావలయును. తాము సభ్యులుగాఁజేరి, వాణిజ్యానుభవముకలవారిని, సహాయులుగాను పోషకులుగాను చేర్చుకొని, కొదవవారిలోఁ దగినవారిని బ్రోత్సాహపరచుచు, సభ్యులుగా నియామకముగావించి, సభ్యవేతనము క్రింద నామహాసభకొక తృణము సమర్పించవలెను. ఇట్లావర్చినచో సభకు, గావలసిన యవసరపుఖర్చులకు వేరెట్టి ఘనప్రయత్నమును చేయనగత్యము తటస్థింపదు. ఈమహాసభ కృష్ణా, గోదావరిజిల్లాలలోఁగల ప్రధానపట్టణములలో నొకతావున యేర్పాటుచేయుటకుఁ గడంగవలయును. అట్లేర్పడిన తోడుతనే ఉపసభలు ప్రతిపట్టణములోను, ప్రతిగ్రామములోను, ప్రతిపల్లెలోను స్థాపించుటకు ప్రతిసభ్యుడును బ్రయత్నించవలయును. మనవాణిజ్యమునకు ప్రోత్సాహకరమైన సమాచారములును, ప్రతీకలను సభ్యులకునొసఁగుచుండవలయును. వాణిజ్యమున కనువైన అర్హతలను బడయుటకు మార్గదర్శకులు పెక్కండ్రు నాడుతోడ్పడఁగలరు. తెలుఁగుజిల్లాలలోనా మూలాగ్రముగా ఉపసభ లేర్పాటుగావించుటకు ప్రాముఖ్యముగా కృషిసలుపవలయును. ఏతావుననున్న వారచ్చుటకేయుండి, యొకఉపసభ నేర్పాటుచేయబూనుటకును, నీమహాసభలో సభ్యులుగా చేరుటకును ఎట్టి యాటంకములు నుండవనియే విశ్వసి చుచున్నాను. ఈసభ లెట్టి యశాన్నత్యముగాంచునో, ముందుజాతీయవాణిజ్యమునకంతకునూరు రెట్లు ప్రోత్సాహమొసఁగుటకు సమర్థత చిక్కును. ఈసభాసభ్యులే ఉపసభ లేర్పరచుటకును, వాటి నియామకములును సమర్థించుటకును చేయూతనొసగ వలయును. ఈయుద్యమమునకు ప్రతికాధిపతులును, పైనవివరించిన ఆసోసియేషన్సును ప్రోత్సాహ మొసగిన వెతకబోయిన తీగ యెదురైనట్లు కార్యసానుకూలత యగును.

ఉమహాసభ సంపూర్ణముగా మొలకలెత్తిననావల,
 గొకలిమిపెద్దు ప్రేడింగుకంపెనీ అగత్యనైన మూల
 సముతో దీని యాజమాన్యముక్రింద స్థాపించుటకు
 పతినభ్యునియొక్క ఆదర్శముగా తలపోయవలయు
 ప. ఈస్థితికి తెచ్చి, యిట్లు తేగలిగిన నీవాణిజ్యసంఘ
 మయొక్క ఉపకార్యస్థానములు శాఖోపశాఖలు
 నా బయలుదేరిన నాడుకదా సభ్యుల మనోరథము
 జేరునని నంతసింపవలయును. నాడుకదా పెక్కం
 పు మనలో వృత్తిశూన్యులనుట దబ్బరగమార్చు
 కు ముదమొందవలయును. నాడుకదా మనస్వదే
 ిద్యమము మాతృస్థానమున సంపూర్ణముగ నెల
 ల్పితిమని నానందింపవలయును. నాడుకదా మన
 రిశ్రామిక, వర్తకసంఘములకు కూపస్థమండుక
 లుల యవస్థతోలగి ధన్యతగాంచినట్లు లుప్పొంగ
 లయును. నాడుకదా వాణిజ్యమున నీభారతపుత్రు
 లో సంఘీభావ మంకురించెనని ఆసందాబ్ధిని నోల
 ాడవలయును.

కావున భారత పుత్రులారా నా యీయభి
 ప్రకాశమును శ్రుతపరచుటకు సాహసించితిని. ఈ యు
 యమమును మీలో పదుగుర్రామోదించినచో ప్రై
 వాచూపముగా మార్చినవారే ముందుసంతతివారికి
 గార్లదర్శకులగుదురని నా శ్లోక భిప్రాయము.

ఆంధ్రపత్రికా ప్రశంస.

గులేబకావలీ లాలుగోహారునాటక గ్రంథకర్తయగు
 అయినాపురపు సుందరరామయ్యగారిచే
 వ్రాయబడినది.

- ఉ. కంటిని ఆంధ్రపత్రికను * కన్నులపండువు గాగదానినో
 జంటగు వేరుపత్రిక ని * జంబుగగన్నది లేనుగాన నిం
 టింటను సుండనొప్పును ప*రించుటకునొ మరీయొగ్యమద్దెము.
 క్కంటి, విధాన, శౌరి, కల * కాలము వాయునొపంగి
 గామిని.
- ఉ. ముద్దులుగుల్కు వ్యాసములు * మోహమునొప్పుకుం
 క్కంటి, విధాన, శౌరి, కల * కాలము వాయునొపంగి
 బుద్ధులొవంగు సీతులు గు * బోధనకేవల గద్య
 శుద్ధములైనమాటలు పి * శుద్ధపు కాశితవృత్త
 యుజెలుం
- గద్దె యాంధ్రపత్రిక న * పా కానియావల
 క్యమేధా?

కం|| వెలకులభము ఫలమధికము
 గలదై నిప్పుడుబుద్ధి * గలదై మరీనా
 నిలపండిత పామరసుల
 అలయు వెలయు నాంధ్ర * పత్రికగానె.
 వివిధదేశపువా * తలిచోల్పడుపట్ల
 నిలువుటద్దమునలి * వెలయుగావె
 రాజకీయోద్యోగ * ర: నలు పటపు
 పప్పుడుపాతయు * నగడుగాం
 వ్యాపసంగ్రహతతి * ప్రయరించు * చలదా
 పూసగుద్దినయట్లు * పోలుగాం
 మంచిచెడ్డలను బో * ధించి మించెడుకరి
 తలిక-ద్రేయట్లుల * వెలయుగావె.

తే|| గ|| ప ర్తమాన గణాశక్తి వాక్కుమిలి
 గాలమహిమను దిట్టుచు * కేలుగూర్చి
 ప్రజలకును సౌఖ్యగాయయై * ప్రజలునట్ల
 యాంధ్రపత్రికతోసాటి * నలరునె

కం|| పిన్నలు పెద్దలుదీరిన
 బమ్మగ జండాలోసంగి * పరిపరివిధముల
 తన్నీచి గావగాదగు
 గన్నుకనూభవనతోత: గడు * గోరాబమనక.

చిత్రవటుములవివరణము.

శ్రీ విక్టోరియా మహారాణిగారు.

పందొమ్మిదవ శతాబ్దమునందీ భూగోళము నలంకరించిన శ్రీపురుషులలో నీనారీమణి యద్వితీయ స్థానము నలంకరించుచున్నది. ఈకాలమునందు శాస్త్రజ్ఞులు, తత్వవేత్తలు, కవివరులు, రాజనీతికోవిదులు, శూరాశ్రమగురులు మొదలగుమహనీయులనే కులు దమ యసమానప్రజ్ఞా కౌశలంబులచేఁ బ్రసిద్ధి గాంచి పూజనీయులైరిగాని విక్టోరియా రాణిగారివలె సర్వజన స్లాఘాపాత్రులు మఱొకరుకాలేదు. ఈపూజ్యతకుఁ గారణములు శ్రీమహారాణిగారి సౌజన్యసౌహార్దసౌశీలములుగాని ప్రజ్ఞాధికారములుగావు. ఈ చక్రవర్తిని 1819సంవత్సరము మెయి నెల 24వ తేదీ ని తెల్లవాలుజామున కెన్సింగ్టన్ నగరమునందు జన్మించెను. రాణిగారి తండ్రి కెంటుప్రభువీమెకొకయేడు నిండకఁ బూర్వమే మృతినొందెను. ఈరాణిగారి తల్లి విక్టోరియామేరి లూయిసా. ఆమె కెంటుప్రభువును రెండవసారిగాఁ బెండ్లియాడగా రాణిగారు పుట్టిరి. తండ్రిపోయినతోడనే విక్టోరియాగారిని బెంచుభారమంతయును దల్లిపైబడెను. రాణిగారికి మనోనిగ్రహము సత్యప్రియత్వము స్వార్థ త్యాగముమొదలగు సద్గుణములు బాల్యమునుండియు నలవడెను. రాణిగారి పెదతండ్రి సంతానహీనుడై 1837 లో మృతినొందినందున నీమెమె రాజ్యమున కర్హురాలాయెను. 1840సంవత్సరమునందు రాణిగారికి వివాహము ఆల్బర్టుప్రభువుతో జరిగెను. విక్టోరియాగారు ఆల్బర్టుగారికన్న మూడునెలలు పెద్దవారు. ఈవివాహమునలన నలుపురు పుత్రులు నయిదుగురుపుత్రికలుగలిగిరి. 1861 సంవత్సరములో రాణిగారి ప్రియకాంతుఁడు లోకాంతరగతుడయ్యెను. 1857సంవత్సరమునందుహిందూ దేశములోసిపాయిలతిరుగుబా

టుజరిగెను. 1858వ సంవత్సరమునందు హిందూ దేశ రాజ్యభారము రాణిగారివశమయ్యెను. అపుడు రాణిగారునైందవుల కొనగిన మహాశాసనపత్రములో నిలులవ్రాసిరి:—“మాప్రజ లేజాతివారైనను, ఏతెగవారైనను వారివారివిద్యాధిక్యతవలనను, సామర్థ్యమువలనను, సద్వర్తనమువలనను యథార్హముగ నిర్వహించు యోగ్యతఁగల వారై మద్రాశయోద్యోగములందు నిరభ్యంతరముగను, నిష్పాక్షికముగను నియమింపఁబడవలెనని మాసంకల్పము....” 1877 సంవత్సరమునందు రాణిగారు హిందూ దేశ చక్రవర్తినియను బిరుదుచు వహించిరి. 1901వ సంవత్సరమునందు 82వయేటను విక్టోరియామహారాణిగారు స్వర్గస్థులైరి. రాణిగారి చిత్రమనఁగా నెనుబ దేండ్ల బ్రటిషు సామ్రాజ్యచరిత్రము. ఈకాలములో భరతవర్షమునకుఁ గలిగిన లాభములు గణనాతీతములు. శ్రీరాణిగారి యోపకారపారీణతయును, దయాస్వభావమును, నిర్మలచారిత్రమును, జగద్విదితములు. పునర్భువుల సంతతి నేవగించు హిందువులాండ్ల యుల సద్గుణంబుల గ్రహించినఁగాని యున్న తస్థితికి రాజులరు.

సీ. సర్వసర్వం సహాచక్రవర్తినియ య్యుగరువం బెఱుంగని + గరితమిన్న
 బీదసాదల నెల్లఁ + బ్రేమతో నరసికాపాడిన క
 రుణార్ద్ర) + భవ్యహృదయ
 తనతోటి రాజులం + దఱు మెచ్చన్యాయంబు +
 దప్పకనడిచిన + ధన్యచరిత
 నప్తమయెడ్వర్డు + సార్వభౌమాది సత్పుత్రు
 లఁబడసిన పుణ్యామాత
 తే.గీ. తల్లివలె నార్యదేశమ + తల్లిబుధులు
 రాజరాజేశ్వరియనంగ + రాజ్యమేలి
 తనవినిర్మలకీర్తిని + ధాత్రినింపి
 జనిన విక్టోరియారాణి + జననీమనకు.

(డక్కన్) నిజాముబిరుదుతో రాజప్రతినిధిగ నియమింపబడిన అసఫ్ జాయనువారి వంశజులు. శ్రీమీర్జారు మహబూబు అలిఖాన్ బహద్దరులను పవిత్రనామముతో వెలయు నిప్పటి నిజాముగారు 1866వ సంవత్సరమున జన్మించి 1884వ సంవత్సరమున సింహాసనాధీశులైరి. వీరు న్యాయదయా నిష్పక్షపాతబుద్ధిగలవారై తమ దేశమును బాలించుచున్నారు. వీరిపాలనకులోబడినయాంధ్రులు 50 లక్షలమంది గలరు.

శ్రీ బరోడా మహారాజుగారు.

పశ్చిమ హిందూస్థానములోగల రాజసంస్థానములలో ముఖ్యమైనది బరోడాసంస్థానము ఇది 8226 చదరపుమైళ్ల విస్తారముకలది. ఇందలిప్రజాసంఖ్య 24,15,396 సంవత్సరమునకు దాదాపు రెండుకోట్లదయము వచ్చుచున్నది. ప్రస్తుత విదేశమును బాలించుచున్న శ్రీ శయాజీరావుగారు ఆంగ్లేయభాషాసారంగతులగుటయొక్క, తమ వాక్కుధామాధుర్యముచే శ్రోతవర్గమును సమ్మోహపరచు వక్తృత్వతా విశేషముచే నొప్పుచున్నారు. వీరు తమరాజ్యమునందంతట జనులకిందటికిని ఆరంభవిద్య సుచితముగా నొనగొటకయి, యూరూరక బాఠశాలలను నెలకొల్పియున్నారు. పరిశ్రామిక వృత్తులను వృద్ధిచేయుటకయి యంత్రకాలలను, కలాభవనములను స్థాపించియున్నారు. ఖండాంతరములకేగి, యాయా దేశములందలి విద్యాయంత్రకాలాదులక బరీక్షిలించి, మరలివచ్చి, యట్టివానినెల్లకడ మదేశమునక బ్రవేశింపజేయుచుండురు. ప్రజలనుండి పనులమూలకముగా సంస్థానమునకువచ్చు నాదాయమునకతను వారియొక్కే సుముఖకే వినయోగపరచు నచ్చింతనగలవారు. వీరు తమ మహారాణిగారికిని, రాజకుమారిగారికి నున్న రాణివాసమునుమాన్సి, రాజకుమారిగారిని ఆంగ్లేయవిద్యా సంపన్నురాలినిగాఁజేసిరి అతిబాల్యవివాహమును నిరుత్సాహపరచు శాసనమును గల్పించి, తమకుగల సంఘసంస్కరణాభిలాషను వెల్లడిచేసిరి. ఇంకనువీరు తమసంస్థానముకొఱకుఁ జేసిన మహోపకారములెన్నియొకలవు. వీరు నిగర్వకరోమణులు, భోగపరాయణత్వవిముఖులు, జనులక్షేమముకొఱకే నిరంతర కృషి పలువు రాజన్యభిభాషుణి. మహారాజుగారు 1868 వ సంవత్సరమున జన్మించిరి 1881 వ సంవత్సరమున రాజ్యభారమును వహించిరి.

నజీరు బాగు రాచమందిరము.

బరోడా మహారాజుగారు నివసించు రాజమందిరములలో శోభాసంపత్కరమునకును, జూపరుల చూడ్కులకు విందొసఁగుటకును, బ్రసిద్ధి గాంచినది నజీరు బాగు దివ్యమందిరము.

శ్రీమతి చిమనాబాయి మహారాణిగారు.

శ్రీమతి బరోడా మహారాజుగారికి సహధర్మపత్నియై, వతీకులధర్మము నేమరుపాటులేక పాలించుచు, రాణివాసమునుమాని, ప్రజాహితవర్తయై యున్నతమధర్మగారికర్పివిధములక దోడ్పడుచు, నిష్పడు శ్రీమహారాజుగారితో విదేశసంచారమునకుఁ గడఁగెయున్న శ్రీమతి సౌభాగ్యవతి చిమనాబాయిమహారాణిగారు, తక్కినదేశముల మహారాణుల కిందటికిని మార్గదర్శకులై యున్నారు.

శ్రీమతి ఇందిరా రాజకుమారి.

శ్రీబరోడా మహారాజుగారి పుత్రికౌతిలకమగు శ్రీమతి ఇందిరా రాజకుమారి, హూణభాషాప్రవేశముచుగాంచి, బొంబాయి విశ్వవిద్యాలయప్రవేశపక్షలోఁ బురుషు గఱతేరి, ప్రస్తుతము తమతల్లిదండ్రులతో విదేశసంచారమును జేయుచూని, రాజకుమారికలలో నద్వితీయపదవిని గాంచిన కన్యామణి.

శ్రీ కృష్ణరాజేంద్ర వడెయరుగారు.

దక్షిణహిందూస్థానమునగల రాజ్యస్థానములలో నెల్లక గడుగొప్పది మైసూరు సంస్థానము. 29,000 మైళ్ళ విస్తీర్ణముగల యీరాజ్యము 50లక్షల ప్రజాసంఖ్యగలది. ఈ సంస్థానమునకు రాజుడి 2కోట్లు. ప్రస్తుత మీరాజ్యమును బాలించుచున్న శ్రీకృష్ణరాజవడెయరుగారు 1884వ సంవత్సరమున జన్మించి, 1902వ సంవత్సరమున రాజ్యపాలన కారంభించిరి. స్త్రీలయున్నత విద్యకొఱకు నాంగ్లేయభాషా సర్వకళాపాఠశాలయొకటి వీరి సంస్థానమునగలిగి, స్త్రీవిద్య దినదిన ప్రవృద్ధిమాన మగుటయే ఈమహారాజుగారికిగల స్త్రీ విద్యాభీమానమును వేనోళ్ళునక్కాణించుచున్నది. దేవాలయములలో వేశ్యానాట్యప్రసంగమును, బాలికా బాల్యవివాహమును మాన్పి, వీరు సంఘసంస్కరణకక బోత్సాహమొసఁగినవారు. న్యాయదయాసచ్ఛిలములను గలిగి, దేశమును బ్రజానురంజకముగా వీరు పాలించుచున్నారు.

గౌరవనీయులగు శ్రీరాజావేంకటేశ్వరచలపతి రంగారావు బహద్దరు కే. సి. ఎ. ఇ. గారు

సంవత్సరమునకు 6 లక్షల యాదాయముగలిగి, దేశభదేశమున సుప్రసిద్ధిగాంచుచున్న బొల్పిలిసంస్థానమున

స్తుతము పాలించుచున్న వీరు చెన్నపురి కార్యాలయ సభ లో సభికత్వమును గాంచి, యాంధ్రీసంస్థానాధీశుల కందఱికిని గీర్తిచెచ్చినవారు. వీరు విజ్ఞానచంద్రికా మండలివారికి వేయి రూపాయల దానమొసఁగి, విద్యావ్యాప్తికి దోడ్పడినారు. వీరు సహజసద్గుణపరిపూర్ణులు. విద్యాభూషితులు. పత్రికలో వీరిచరిత్రమిదివరకు వ్రాయఁబడినది.

గౌరవనీయులగు సత్యేంద్రప్రసన్న సింహగారు.

వీరు, కలకత్తాలో నున్న తన వ్యాయస్థాన వ్యాయవాదిగానుండి, తరువాత అడ్వోకేటు జనరలుగా నియమింపఁబడిరి. వీరికి నెలకు రూ. 30,000 రూప్యముల రాఁడిముండవది. అట్టి దానిని వవలి రాజప్రతినిధిగారి కార్యాలయసభలో నెలకు 6,000 రూపాయల యాదాయముగల సభికత్వము నంగీకరించి దేశ సేవకు జేయఁబోయిన వీరి స్వార్థత్యాగము ప్రశంసాపాత్రమై నది. ఈ గౌరవమును బొందిన హైందవులలో వీరి ప్రథములు. వీరి గౌరవమునకు దీక్షలు వీరు తమయుద్యోగమును నిర్వహించుచున్నారు. వీరి గౌరవానికై 15 గుండ్లుకాల్తరు.

శ్రీరాజా రామమోహనరాయిగారు.

రాజా రామమోహనరాయిగారు వంగదేశమునకున్న రాధానగరమున 1772 వ సంవత్సరమున జననమొంది, ఇంగ్లాండులోనున్న బ్రిష్టులునగరమున 1888వ సంవత్సరము సెప్టెంబరు 27వ తేదీనాఁడు కీర్తిశేషులైరి వీరు బాల్యమునంజెపాగని యిర్బిభాషల నభ్యసించి, తరువాత సంస్కృతహాణ హీబ్రూ భాషలలోఁ బ్రవేశమును గడించి, వివిధమతముల సాగమరసి, హిందూమతములో వేదవిరుద్ధములగున్న విగ్రహారాధనము మొదలగు వానిని ఖండించి, బ్రాహ్మ్యమతమును మతమును స్థాపించిరి. తన నిష్కలంక ప్రవర్తనవలనను, సత్యసంధత, న్యాయతత్వత మొదలగు సుగుణపుంజమువలనను రాజులను వశపఱచుకొని, సహగమనాది దురాచారములను రూపుమాపి, భారతవర్షమును ద్ధరింప సమకట్టిన మహానుభావులలోఁ బ్రథమముడి తఁడు. శ్రీ కవిద్యావ్యాపనకును, హిందూవితంతు పునర్నివాహమునకును మాన్యకర్తవడితఁడు. పండితులలో నగ్రగణ్యుఁడును, భక్తులలో మొదటివాఁడును, రాజభక్తులలో నద్వితీయుఁడునై, తనదేశము కొరకు దనస్వస్వమును ధారవోసి, కన్నుఁ గాలునెఱుఁగని విదేశములో దేశాత్యాగముజేసిన మహానీయుఁడైతఁడు.

రమేశచంద్రదత్తుగారు సి. వి. ఇ.

రమేశ చంద్రదత్తుగారు 1848 వ సంవత్సరమున జననము గాంచి, 1909 వ సంవత్సరము నవంబరు నెల 30 య తేదీని కీ

ర్తిశేషులైరి. ఖండాంతర విద్యాకితుఁడనై, 1871 వ సంవత్సరమున రాజకీయోద్యోగములోఁ బ్రవేశించి, తనబుద్ధి కాశల్యము చేతను, విద్యా విశేషముచేతను, న్యాయప్రవర్తనచేతను దొరతనమువారి గౌరవమునకును, విశ్వాసమునకును బాత్రుఁడై యే హైందవుడును బొందియెఱుఁగని బరద్వాసుమండల మండలాధీశుల పరవిని బొందగలిగిన యీవత్సురుఁడును వంగభాషలో వలలన, ఆంగ్లేయభాషలో పద్యరూపమున రామాయణ భారతాద్యనేక గ్రంథములను రచించెను. ఈయన తన దేశసేవననేకవిధములఁ జేసినవాఁడు. కడపట బగోడామహారాజుగారి కి ముంత్రీగానుండి పాలోకప్రాప్తిఁ గాంచెను.

పనప్పకము ఆనందాచార్యులుగారు సి. వి. ఇ.

వీరు, చెన్నపురి హైకోర్టువకీలుగనుండి, దేశీయమహాసభ స్థాపనగాంచినది మొదలు దేశోపకారకరాజకీయవిషయికోపన్యాసముల నిచ్చుచుఁ దరుగని దేశభక్తితో దేశహితార్థముపాటుపడినవారు. వీరికప్పుడు దేశీయమహాసభ కధ్యక్షులైరి. రాజప్రతినిధిగారి శాసననిర్మాణసభలో సభికత్వమును బడసి ప్రజలమెప్పునకు వచ్చునట్లు పాటుపడిరి. దొరతనమువారి ప్రశంసకుఁ గాతులై సి. వి. ఇ. బిరుదును బొందిరి. వీరివిద్యావిభూతికి మెచ్చి ననద్వీపపండితులు విద్యావినోదియను బిరుదునిచ్చిరి. తామాంధ్రీభాషా విమములై ఆంధ్రీముద్రాక్షరశాలను, వైజయంతియను నాంధ్రమాసపత్రికను స్థాపించి, యాంధ్రభాషను బ్రోత్సహించుచున్న వీరు నిరుడు లోకాంతరగతులైరి.

ఉమేశచంద్రబోనర్జిగారు.

ఇంగ్లాండులో 1906 వ సంవత్సరము ఆగస్టు నెలలోఁ గీర్తిశేషులైన ఉమేశచంద్రబోనర్జి 1844 వ సంవత్సరమున ఖద్యునగరను పట్టణమున జన్మించెను ఈయన బ్రాహ్మణకుల జాడు. హిందూదేశమున న్యాయశాస్త్రపరీక్షలలో నగ్రగణ్యుడుగ గడిలేచినవాఁడు ఇతఁడు. తనకాలమునఁ గలకత్తాలో నుండిన న్యాయవాదులలోఁ బ్రథమస్థానమును గాంచినవాఁడు. ఇతఁడు సీమకు వెళ్లి న్యాయశాస్త్ర పరీక్షనిచ్చినవారిలో నొక్కఁడు. దేశీయమహాసభ స్థాపించిన దేశభక్తులలోఁ జేరిన వాఁడు. రెండుపర్యాయముల సభకునధ్యక్షుఁడయ్యెను. సుప్రసిద్ధిగాంచిన వంగదేశపు బంగారీపత్రికను స్థాపించినవారిలో నీతఁడొకఁడు. దేశముకొరకు నితఁడు చేసిన మహాపకారముగణనాతీతము.

నర్. సుబ్రహ్మణ్య అయ్యరుగారు కేటి.

వీరు చెన్నపురి యున్న తన్యాయస్థానమున గ్రోయవాదిగానుండి, తమయద్వితీయ విద్యాకౌశలము చే నాన్యాయస్థానమున న్యాయమూర్తియై సుప్రసిద్ధిగాంచినవారు. వీరప్పుడప్పుడు ముఖ్య న్యాయమూర్తిపనినిగూడజూచినవారు. ధర్మాత్ములనియు, న్యాయ సువ్యభావులనియువీరు కీర్తినిగాంచినారు. వీరిపు డుపవేతనమునుగొనిచెన్నపురిలోఁ దమ సత్కాలక్షేపమును జరుపుచున్నారు.

న్యాయమూర్తి శంకరనాయరుగారు సి. ఐ. ఇ.

మళయాళదేశమునే జన్మభూమిగాఁగల మొట్టమొదట వీరు చెన్నపురిఉన్న తన్యాయస్థానమునన్యాయవాదిగానుండి, గొప్పధర్మశాస్త్రవేత్తయని ప్రసిద్ధినిగాంచిరి. అమరావతిలో జరిగిన దేశీయమహాసభకధ్యక్షులుగానుండిరి. వీరుగొప్పసంఘసంస్కర్తలు. ప్రథమమున అడ్వోకేటుజనరలుపదవినిబొంది, తరువాత న్యాయమూర్తులైనవారు.

నర్. వి. భాష్యంఅయ్యంగారు.

చెన్నపురి రాజధానిలో వీరి పేరును దెలియనివారుండరు. ఆరాజధానిలో న్యాయశాస్త్రమునందు వీరుపెట్టినది భిక్షగానుండినది. వీరిప్రఖ్యాతి యొక హిందూ దేశముననేకాక విదేశములందుఁగూడ వ్యాపించియున్నది. గతసంవత్సరమున వీరుకీర్తిశేషులైరి.

న్యాయమూర్తి ముత్తుస్వామిఅయ్యరుగారు.

వీరు కడుబీదలై, యనేకకష్టములకుఁబొల్పడి, విద్యనేర్చి, చెన్నపురి ఉన్న తన్యాయస్థానన్యాయవాదిగానుండి, తరువాత నాన్యాయస్థానమున న్యాయమూర్తిపదవిని బొందిరి. ఆపదవినిగాంచిన హైందవులలో నీతఁడే ప్రప్రథముఁడు. ఈయన స్వయంకృషికి నిదర్శనము.

న్యాయమూర్తి కృష్ణస్వామి అయ్యరుగారు

చెన్నపురి న్యాయస్థానమున వాదించు న్యాయవాదులలో నగ్రగణ్యతనుగాంచి, తరువాత న్యాయమూర్తియైన వీరు గొప్ప దేశాభిమానులు. దాతృత్వములోఁ జేరువాసిగాంచినవారు. మైలాపురమునందొక సంస్కృతపాఠశాలను, నీదలకుచితముగా నౌషధములనిచ్చు నాయుర్వేదవైద్యశాలను స్థాపించిన ధర్మాత్ములు వీరు. బందరు జాతీయకళాశాలకొఱకు 1000 రూపాయలదానమొసఁగిన మహాదాతయితఁడు. ఈయనచేసిన యిట్టి దానము లెన్ని యొకలవు.

గౌరవనీయులగు శివస్వామి అయ్యరుగారు.

వీరు చెన్నపురి ఉన్న తన్యాయస్థానమునఁ బ్రఖ్యాతిఁ గాంచిన న్యాయవాది. వీరు ప్రస్తుతము అడ్వోకేటు జనరలుగానుండి, ప్రభుత్వమువారి విశ్వాసముననుఁ బాత్రులైయుండుటయె కాక, తమసువ్యభావముచే జరుల వాసంగి పఠశాలను ముగ్ధ్యము వీరియందుఁగలదు.

శ్రీ దాదాభాయి నాగోజిగారు.

భారత పితామహుడని ప్రఖ్యాతిగాంచిన యిమ్ముఁడనియుండు, భారతమాతగర్వమునజుంచి, దేశసేవకేరీవారిలో నగ్రగణ్యుఁడు. దేశసేవైః తత్పరుడై ముప్పదివఱకు ములకాల మిండ్లందులోనివినించి, హిందూదేశీయులకష్టనిర్మూలముగురించి యాంశ్లేయప్రజాప్రతిఠిసభవారికి నేరీపన్యాసముల మూలకముగాఁ దెలియఁచి, హిందూదేశ ప్రాకృతినిగురించి గ్రంథములనుప్రాసి ప్రకటించెను. ప్రజాప్రతిఠిసభలో పభ్యుడయి, ప్రధానములప్రయగు సాల్పిబరీప్రభువుతన్ను నల్లవాడని పరిహాసించినను, దీక్షమ కక మాత్ర దేశమునుగూర్చి నిరాఘాటముగా వాదోపవాదములసల్పిన సుస్థితాత్ముడైతఁడు. ఈసత్పురుషుఁడు ఏట 81 సంవత్సరముల పఠశాలముసరియయి, బొంబాయికి పమిపమునఁడున్న వాస్యవా అనువోట విశ్రాంతిఁగాంచుచున్నారు.

బాబును కేంద్రనాథ బెనర్జిగారు.

ఈయన వక్తలలో మహావక్తయని జగత్ప్రసిద్ధిగాంచిన భారతీయుఁడు. ఈయన 1848వ సంవత్సరమున గలకత్తాలో జన్మించెను. బాబుదుర్గాచరణ బనర్జిగారికుమారుఁడు. ఆంగ్లేయభాషలో నసమాన ప్రజ్ఞఁ గలవాఁడు. నంగదేశమునఁ బ్రసిద్ధిఁగాంచియున్న భంగాళీయను నాంగ్లేయభాషాద్వైనికపత్రికకు సంపా

దకుఁడు. దేశీయమహా సభకు సనేకపర్యాయము లధ్యక్షుఁడైనవాఁడు. ఇంగ్లాండునకుఁ బెక్కుసారులు వెళ్ళి మాతృదేశమునుగురించి యుపన్యాసము లనే కముల నొసఁగిన దేశభక్తుఁడు. గతసంవత్సరమున నింగ్లాండులోజరిగిన పత్రికాధిపతుల సభలోఁ బ్రథమ గముల నొసఁగి యాంగ్లేయ సభికులనందఱిని తనవా క్పటిమచే మోహపరవశులఁజేసిన మహానీయుఁడు. కలకత్తాలో నత్యుత్తమమైన కలాశాలలలో నొక్క టియని పేరు వాసిగాంచియున్న రిపను కలాశాలను స్థాపించిన విద్యానిధి యీతఁడే.

బాబు కృష్ణకుమారమిత్ర.

వీరు 15మాసముల క్రిందటఁ బ్రవాసమునకుఁబం పఁబడి, గతఫిబ్రవరి మాసమున ప్రవాస విమోచన మును గాంచిన తొమ్మండ్రుగురిలోఁ జేరినవారు. 1877వ సంవత్సరమున వీరు పట్టపర్తిక్షలో గడి తేరి వంగభాషలో నఖండపాండిత్యము గలిగి,బుద్ధచరిత్ర) ము, మహమ్మదు చరిత్ర)ము, విష్టొరియామహారాజు చరిత్ర)ము మొదలగు గ్రంథములను మృదుమధుర శైలిని రచించిన కృత్తికర్త యీతఁడు. రిపనుప్రభు వుగారి సాలనమున సంజీవనియను వార్తాపత్రికను స్థాపించిన నలుగురిలో వీరు నొక్కరు. 1866వ సం వత్సరమున వీరు బ్రహ్మసమాజమునఁ బ్రవేశించిరి. వీరి కుమారీరత్న ద్వయము పట్టపర్తిక్షలో గృతార్థు లైరి. వీరు దేశాభిమానులు, సంఘసంస్కరణకర్తలు.

బాబు అశ్వినీకుమారదత్తుగారు.

వీరు ప్రవాసకుల తొమ్మండ్రుగురిలోఁజేరి, గత ఫిబ్రవ రి నెలలో విమోచనమును గాంచినవారు. వంగ దేశములో ని సాతఖులిగ్రామమున 1856 వ సంవత్సరమున జన్మించి, శా స్త్రీసాధ్యాయ (ఎం.ఏ.) పరీక్షలోను, న్యాయవాద పట్టపర్తి క్షలోను గడితేరి, బారిసాల నగరమున న్యాయవాదియై, ప్రసి ధ్ధికృతు. ఈయన దేశభక్తగ్రగణ్యులలో నొక్కఁడు. ప గోపకాగ పాఠిఁడు. బారిసాల బేకరుగంజి జిల్లాలలోని ప్ర బలకీర్ణన చేసిన యుపకారమింతింతనినుడువుటకునలవికాదు.

ఆనరెబిల్ దివాన్ బహద్దరు రఘునాథరావుగారు.

వీరు తంజావూరు మహారాష్ట్రబ్రాహ్మణ వంశమునకుఁ జేరినవారు. ఇందూరు మొదలగు రాజసంస్థానములలో దివాను పనులనుజేసి, రాజ్యకార్యధురంధరుఁడని పేరువాసిఁగాంచిన వారువీరు. అతిబాల్యవివాహమును ఖండించియు, శాస్త్రప్ర మాణ పూర్వకములైన యుపన్యాసములనిచ్చి సంఘసంస్కరణ మునకుఁదోడ్పడిన పత్పరుఁడు. వీరిపుడు కడువృద్ధులయ్యును జనులకుపయోగకరములగు విషయములనుగురించి, ప్రతిదినము ను పత్రికలకు వ్రాయుచుందురు. చెన్నపురి శాసననిర్మాణసభ లోఁబ్రభుత్వమువారు వీరినిపభాసకునిగ నియమించియున్నారు.

దివాన్ రాజగోపాలాచార్యులుగారు.

వీరు దక్షిణమునఁగల రాజసంస్థానములలో ద్వితీయస్థా నమును బొందియున్న తిరువాంకోరుసంస్థానమున దివానుగాను న్నారు. వీరు తమవిద్యాతిశయముచేతను, బుద్ధికౌశల్యముచేత ను, సత్యదయాన్యాయాదు సుగుణసంపత్తిచేతను, తమకులోఁ బడిన ప్రజలకు మహోపకారమును చేయుచున్నారు.

రావుబహద్దరు ముత్సూరి ఆదినారాయణయ్యగారు

వీరు దొంగతనమువారి. కొలువులోఁబ్రవేశించి, తమకక్తి సామర్థ్యములచేతఁ గ్రమక్రమాభివృద్ధినిగాంచి, నెటల్ మెం టుకమీషనరుపదవికివచ్చిరి. వీరిపనికిమెచ్చి దొంగతనమువారు వీరిని రావుబహద్దరుగఁజేసిరి. ఆనరెబిల్ పేర్రాజుపంతులుగారు గోదావరిజిల్లా రైతులపక్షమున గవర్నరుగారికడకుఁబోయి గో దావరిజిల్లా నెటల్ మెంటునుగూర్చి చర్చించినపుడు వీరు దొంగతన మువారి పక్షముననుండి వారికిఁబ్రత్యుత్తరము లిచ్చినవారయ్యు ను, తరువాత నుద్యోగమునుజాలించుకొని ప్రజాహితపక్షము న వలంబించి పనిచేయుచున్నారు. సంఘసంస్కరణ సభలనేమి. తక్కినసభలయందేమి తరుచుగ వీరుపన్యాసముల నిచ్చుచుండు రు. దేశోపకారకారకములైన విషయములలో నెల్ల జోకృ ముగలిగించుకొని పనిచేయువారిలో వీరు నొక్కరు.

నె సులి పట్టాభిరామారావుగారు.

వీరు రాజకోయోద్యోగమునఁ బ్రవేశించి క్రమక్రమముగా వృద్ధిగాంచి, నెటల్ మెంటుకమీషనరైరి తరువాతవీరు కొచ్చి సంస్థానమున దివానుగఁ గొన్ని సంవత్సరములు పనిచేసి, యుప కారవేతనమునుబొంది యిప్పుడు చెన్నపురిలోనున్నారు.

దివాణ్ బహద్దరు శీలం రామదాసునాయుడుగారు.

వీరు బి.ఏ. బి.యల్. పట్టపరీక్షలలోఁ బ్రశంసాపాత్రముగ గడితేరి, చాలకాలమువఱకు డెప్యూటీ కలెక్టరుగనుండి, పుదుకోటసంస్థానమున దివానుపనినిజేసి, మెప్పువడసి, పిమ్మట చెన్నపురిరెవిన్యూబోర్డు చందండరుసైక్రటరీగనియమింపఁ బడిరి. ఇప్పుడువీరు చెన్నపురిప్రెసిడెంసీ మేజిస్ట్రేటుగానున్నారు.

దివాణ్ బహద్దరు మధుర వేంకటస్వామి నాయుడు గారు.

వీరు చెన్నపురినిగల వర్తకులలోఁ గీర్తిగాంచినవారు. చెన్నపురి దొరతనమువారు వీరిగుణగణమును బరిగణించి, చెన్నపురికి వీరిని పట్టణాధ్యక్షునిగా నియమించినారు. ఈ కారణోద్యోగము గొప్పవారికి గాని లభించదు.

ఆనరెరిల్వెన్టు నెంటు సుబేదారు మేజరు నర్సారుబహద్దరు నారాయణస్వామి నాయుడుగారు.

వీరు వందవాసి గ్రామమున 1826వ సంవత్సరము నజన్మించి, సైన్యమున సిపాయిగాఁ బ్రవేశించి, దమ ధైర్యసాహసాది గుణములచే హైందవులు పొందఁగలిగినపదవుల నెల్ల నుబడసి, నర్సారుబహద్దరు, ఆనరెరిల్వెన్టు నెంటు మొదలగు బీరుదులను గడించిరి. 1850-52 సంవత్సరములలో ఏడవ బర్తాలలో, సైనికుఁడుగనుండి, గుండుదెబ్బను దిని బ్రతీసినవారు. 1857వ సంవత్సరమున జరిగిన యల్లరిలో లక్షోన్మగరమును దొరతనమువారి నశముచేయుఁ బోరాడినవారు. దేశమునకు ను, చక్రివర్తి గారికిని నేవచేసినవారు. వీరిప్పుడు 84వ సంవత్సరముల వృద్ధులు ఉపకారవేతనముచుబొంది, స్వగ్రామమున నున్నారు.

స. సుబ్బారాయుడుగారు బి. ఏ.

రాజమహేంద్రవంశపు కలాశాలలోఁ జదివి. బి.ఏ. పట్టపరీక్షలో గడితేరినవారిలో గరికి పాటి సుబ్బారాయుడుగారు మొదటివారు. వీరు దొరతనమువారి విద్యావ్యాపనకాలలోఁ బ్రవేశించి, క్రమక్రమాభివృద్ధిని గాంచి, యిపుణాంగుని డెవ్వుడుని తవఱకుబొందని యిస్పెక్టర్ రాఫ్ న్యూ-ల్యు ఉద్యోగము నందున్నారు. వీరు కృష్ణా, గుంటూరు నెల్లూరు మండలములలోని పాఠశాలలను బరీక్షించుచుండురు. వీరిక్రిందఁ జాలమంది అసిస్టెంటు మతియు సబ్ ఇన్స్పెక్టరుగలరు.

గోదావరిమీఁద వంతున.

ఆంధ్రదేశమునఁ గల మహానదులమీఁదఁ గట్టిన వంతునలలో నెల్ల గొప్పది గోదావరిమీఁది వంతున. ఆ దేశమునఁ జూడగలఁ చిత్రములలో నిదియొకటి.

శ్రీ బనగానపల్లి నవాబుగారు.

275 చదరపుమైళ్ళ విస్తారమును, 32,279 ప్రజా సంఖ్యనుగల బనగానపల్లి సంస్థానము కర్నూలుమండలములో నున్నది. సంవత్సరమున కీ సంస్థానమునకు 25 లక్షల రూప్యముల యాదాయము కలదు. ఇది యొక చిన్నరక్షక సంస్థానము. ప్రస్తుతము దీనిని బాలిండు ఘనతవహించిన నవాబుగులాం అఖీఖాను గారి మధ్యనే రాజ్యాధికారమునకు వచ్చిరి.

శ్రీ రాజా అంకితం వేంకటజగ్గా పు బహద్దరుగారు.

వీరు విశాఖపట్టణపు మండలములోని పేరుచుహమ్మగు పురముజనిండాదుగారు. ఉత్తరసర్కారులలో కీర్తిపట్టుండు కనుప్రసిద్ధి గాంచినది. 25 తల్లి గారితోపాటు విశాఖపట్టణములో కొక హుళాణకళాకాల షిఫ్టుపడియన్నది. అత్యధికాశ్రమ వేత్తలుకొచ్చిన విజననీజనుల షిఫ్టుపడిన కోతిశ్చక్రియంత్రకాలలనుబోధించుచు, నూతన యంత్రోపకరణములలో వానినిబలపఱచుచున్నారు మాగ్నెటికల్ షిఫ్టువేటరి యు మతియుఁ జాలచునిర్మించి, తానుస్వయముగఁ బుస్తకము వ్రాయుచున్నది. మరియు ధూకంపమును పుస్తకమునీ స్మృతి లాభకల్ ఆర్కేటరీయను మతియుక యంత్రకాలను గట్టించుచున్నారు. కనుప్రకృతికాశ్రమ ప్రాణలకాక, వృక్షకాశ్రమలోను, ప్రశ్నాఃములోను ప్రవేశమును గాంచుచున్నారు. కిరింగ్లండు, ఫ్రాన్సు, స్విట్జర్లండు దేశములలో బోయి యచ్చటి యంత్రకాలలను పరిశోధించి, విద్వంసయా రాజరాశి క్షరీగారి, శ్రీయోజ్జ్వలు చక్రవర్తి గారిని సుదర్శించుచున్నప్పుడు క్షరీకొక గొప్ప పుస్తకభాండాగాము కలదు. అందులో 10,000 పుస్తకములున్నవి. ఆంధ్రులలోనిట్టివారు గవ్వట్టుట మీఁది యుండురు. వీరు సదయహృదయులు.

కొచ్చెర్లకోట వెంకటకృష్ణారావు బహద్దరుగారు.

వీరు పోలవరముజమిందారుగారు, నియోగిబ్రాహ్మణులు. పట్టపర్తిలో గృతాథ్యులైనవారు. కాకినాడపురమున సరస్వతీముద్రాక్షరశాలనుసరస్వతీయనుమాసవత్రికనుస్థాపించి, పదిసంవత్సరములుగవానిని నిర్వహించుటయెకాక, యనేకాముద్రితాంధ్ర గ్రంథముల ముద్రించుచు, నూతనగ్రంథములకుఁ బ్రోత్సాహమొసఁగుచుఁ నాంధ్రభాషనుబోషించుచున్న దేశభాషాభిమానులు వీరు.

శ్రీ ముసుగాల రాజుగారు.

శ్రీనాయని వెంకటరంగారావుబహద్దరు గారే ప్రస్తుతమిజమిందారీజిపతులు ఈసంస్థానము కడుపురాతనమైనది. నైజాముబ్రిటిషురాజ్యముల పాలిమేరలోనున్నది. వీరికిబ్రహ్మత్వము వచ్చినప్పటినుండి యచ్చటిగుమస్తాలకును, రయితులకును సౌఖ్యసంతోషముల బుచ్చుచున్నది. ఆంధ్రభాషయందువీరికంగలయభిమానము నిరుపమానమైనది. ఉపయుక్తములైన యాంధ్రగద్యపద్యకావ్యములఁ జించి తమసహాయమపేక్షించిన వారికి వీరు కల్పితవఁటివారునుట అతిశయోక్తికాదు.

గా॥ శ్రీరాజు వైరిచర్ల వీరభద్రరాజుగారు.

కురుపాంజమిందారులగు వీరు చెన్నపురిజమిందారులవలన సార్వభౌమిక శాసననిర్మాణసభలో సభికులుగ నెన్నుకొనఁబడిరి. ఇంతకుఁ బూర్వము వీరు చెన్నపురి శాసననిర్మాణసభలో సభ్యులుగానుండిరి. వీరికి విశాఖపట్టణమండలములోని మన్యపుభూములలో లక్షరూపాయలయాదాయముగలభూమిగలదు. వీరుసుప్రసిద్ధులగు శ్రీమహారాజు గోడే నారాయణ గజపతిరాజు బహద్దరు, కేటి.సి.వి.ఇ. గారియల్లుడు.

శారవనీయులగు న్యాయతి సుబ్బారావుపంతులుగారు.

వీరు నెల్లూరు నివాసులుగానుండి, పట్టపర్తిలోనుండు కృతాథ్యులయినవారు. చెన్నపురిలో సుప్రసిద్ధమైయున్న హిందూపత్రికనుస్థాపించినవారిలో వీరునొక్కరు. 1880 వ సంవత్సరమున రాజమహేంద్రవరమునకుఁ న్యాయవాదమునకువచ్చిరి. పంఘవంశస్కరణభిషయములందేమి, తక్కినరాజకీయ

పంశ్కరణములందేమి యత్యాసక్తితో వీరుపనిచేయుచున్నారు. వీరురాజమహేంద్రవరమునఁ జింతామణియనునొక మాసపత్రికనుస్థాపించి చాలకాలమువఱకు దానినినిర్వహించి, యాంధ్రభాషకు మహోపకారముచేసిరి. వీరనేకమండల సభల కధ్యక్షులుగనుండిరి. వీరిపుడు సార్వభౌమిక శాసననిర్మాణసభలో సభ్యులుగానున్నారు.

శ్రీ విజయనగరం మహారాజుగారు.

శ్రీ విజయరామగజపతిరాజుగారు చెన్నపురి రాజధానిలోను త్తరజిల్లాల జమిందారులపక్షమునఁ జెన్నపురి శాసననిర్మాణసభకుసభ్యులుగానెన్నుకొనఁ డిరి. ఉత్తరవర్కారులలోనింతయాదాయముగలపంఠానముమరియొకటిలేదు. నాలుకు 25లక్షల రూప్యములరాబడిగలది ఈభూమి 3000 మైళ్లవిస్తీర్ణముగలది.

ఆనరబిల్ నవాబునయ్యదు మహమ్మదు.

వీరు మహమ్మదీయులయ్యును హిందువులను తమబంధువులకంటె నెక్కుడుప్రేమతోఁ జూచుచుందురు. వీరు రాజప్రతినిధిగారి క శాసననిర్మాణసభకు వభాసదులుగ మూడుపర్వాయములు జనులచేనెన్నుకొనఁబడిరి. వీరు కర్ణాటక నవాబుల వంశస్థులయియున్నారు.

గా॥ ఎరదా కామేశ్వరరావు నాయుడుగారు.

వీరు గంజాముజిల్లాలోనున్న గొప్ప భూస్వాములు. ఉత్తరజిల్లాలలోని భూస్వాములపక్షమునఁ జెన్నపురిశాసననిర్మాణసభలోఁ బ్రతినిధిగానుండుటకు వీరు తమ ముఖిప్రాయమును వెల్లడిచేసినపుడు వీరితో నెవ్వరు ప్రతిస్పర్ధనువహించి రాకుండినదే, వీరిసామర్థ్యమును, ఉత్తరజిల్లాలలోని భూస్వాములకు వీరివలనగలుగఁగలమేలును, దేటపరచుచున్నది.

గా॥ గుత్తి కేశవపిళ్ళగారు.

వీరు గుత్తిలో న్యాయవాదిగనున్న దేశాభిమానులు. రాజకీయ సంఘనంస్కరణాది విషయముల గురించి నిర్భయముగను, నిష్పక్షపాతముగను జర్పించుచుందురు. ప్రజాపక్షావలంబనులై వారికష్టములను దొలఁగించుటకొకటయత్నించుచున్న వీరు, పాలనములోని లోపములను గురించి నిర్భయముగ ననేకవిధ ప్రశ్నలనువేసి, తమకర్తవ్యమును నెరవేర్చుచున్నారు. కావుననే వీరు చెన్నపురి శాసననిర్మాణసభలోఁ దిరిగి సభికులైరి.

దివాణా బహద్దరు శీలం రామదాసునాయుడుగారు.

వీరు బి.ఏ. బి.ఎల్. పట్టపరీక్షలలోఁ బ్రశంసాపాత్రముగ గడితేలి, చాలకాలమువఱకు డెప్యూటీ కలెక్టరుగనుండి, పుదుకోట సంస్థానమున దివానుపనినిజేసి, మెప్పువడసి, పిమ్మట చెన్నపురిరాజన్యబోర్డు నగడండరు సెక్రటరీగనియమింపఁ బడిరి. ఇప్పుడువీరు చెన్నపురి ప్రెసిడెంసీ మేజిస్ట్రేటుగానున్నారు.

దివాణా బహద్దరు మధుర వేంకటస్వామి నాయుడు గారు.

వీరు చెన్నపురినిగల వర్తకులలోఁ గీర్తిగాంచినవారు. చెన్నపురి దొరతనమువారు వీరిగుణగణమును బరిగణించి, చెన్నపురికి వీరిని పట్టణాధ్యక్షునిగా నియమించినారు. ఈ గౌరవోద్యోగము గొప్పవారికి గాని లభించదు.

ఆనరెరిలెప్టి నెంటు సుబేదారు మేజరు నర్దారుబహద్దరు నారాయణస్వామి నాయుడుగారు.

వీరు నందవాసి గ్రామమున 1826న సంవత్సరము నజన్మించి, సైన్యమున సిపాయిగాఁ బ్రవేశించి, దమ డైర్యసాహసాది గుణములచే హైందవులు పొందఁగలిగినపదవుల నెల్ల నుబడసి, నర్దారుబహద్దరు, ఆనరెరిలెప్టి నెంటును మొదలగు బిరుదులను గడించిరి. 1850-52 సంవత్సరములలో ఏడక బర్తాలలో, సైనికుఁడుగనుండి, గుండుడెబ్బను దివి బ్రతీకినవారు. 1857వ సంవత్సరమున జరిగిన యల్లరిలో లక్నోనగరమును దొరతనమువారి నశముచేయుఁ బోరాడినవారు. నేశమునకును, చక్రివర్తి గారికిని నేవచేసినవారు. వీరిప్పుడు 84వ సంవత్సరముల వృద్ధులు ఉపకారవేతనమునుబొంది, స్వగ్రామమున నున్నారు.

3. సుబ్బారాయుడుగారు బి. ఏ.

రాజమహేంద్రవరపు కలాశాలలోఁ జదివి. బి.ఏ. పట్టపరీక్షలో గడితేరినవారిలో గరికపాటి సుబ్బారాయుడుగారు మొదటివారు. వీరు దొరతనమువారి విద్యావ్యాపనకాళిలోఁ బ్రవేశించి, క్రమక్రమాభివృద్ధినిగాంచి, యిపుడాంధ్రుఁడెవ్వడునింతవఱకుబొందని యిస్పెక్టర్ రాఫ్ స్కూలు ఉద్యోగము నందున్నారు. వీరు కృష్ణా, గుంటూరు నెల్లూరు మండలములలోని పాఠశాలలను బరీక్షించుచుండరు. వీరిక్రిందఁ జాలమంది అసిస్టెంటు మతియు సబ్ ఇన్స్పెక్టరుగలరు.

గోదావరిమీఁద వంతెన.

ఆంధ్రదేశమునఁగల మహానదులమీఁదఁ గట్టిన వంతెనలలో నెల్ల గొప్పది గోదావరిమీఁదివంతెన. ఆదేశమునఁ జూడఁగలఁ చిత్రములలో నిదియొకటి.

శ్రీ బనగానపల్లి నవాబుగారు.

275 చదరపుమైళ్ళు విస్తారమును, 32,279 ప్రజా సంఖ్యనుగల బనగానపల్లి సంస్థానము కర్నూలుమండలములో నున్నది. సంవత్సరమున కీసంస్థానమునకు 2½లక్షల రూప్యముల యాదాయము కలదు. ఇది యొక చిన్నరక్షక సంస్థానము. ప్రస్తుతము దీనినిబాలించు ఘనతవహించిన నవాబుగులాం అక్బారుగా రీమధ్యనే రాజ్యాధికారమునకు వచ్చిరి.

శ్రీరాజా అంతం వేంకటజగ్గా పు బహద్దరుగారు.

వీరు విశాఖపట్టణపు మండలములోని పేరుపహమ్మగు పురముజగించారు. ఉత్తరపర్వత గులలో కీర్తియుండు ముకమప్రసిద్ధి గాంచినది. సుతల్లి గారిపేట విశాఖపట్టణములో సాకహూణకళాశాల స్థాపించబడియున్నది. సుతల్లి శిశ్యాశ్రమ వేత్తలు కొవున పరిజననీజనక పట్టణమునఁ జేరిన కోలిశ్చక్రియంత్రకాలలనుబోలెనుచు, సాతన యంత్రోపకరణములతో నానినిబలపఁచుచున్నారు మాగ్నెటికల్ పుల్లవేటరి యను మఱియుఁ జాలచునిర్మించి, తాచు స్వయముగ నచ్చుఁ జేయుచున్నాఁడు. మరియు ఘోషమును పుల్లవేటి సిమ్మలబికల్ అల్లర్నేటరియను మఱియు కయంత్రకాలను గట్టించి యున్నారు. సుప్రకృతికాశ్రమ ప్రాణరక్షక, వృక్షకాశ్రమములోను, ప్రత్యేకముగఁ బ్రవేశమును గాంచుచున్నారు. కిరింగ్లండు, స్ట్రోను, స్విస్ట్లండు దేశములలోయి యచ్చటి యంత్రకాలలనుపరిశోధించి, విక్టోరియా రాజరాజేశ్వరిగా రి, క్రీయోవ్యర్లు చక్రవర్తిగారిని సందర్శించినవివరములు చదివిన కొక గొప్ప పుస్తకభాండాగారము కలదు. అందులో 10,000 పుస్తకములున్నవి. అంధులలోనిట్టివాడు గవ్వట్టుట మీఁది యుండు. వీరు సవయచ్యవములు,

కొచ్చెర్రకోట వెంకటకృష్ణారావు బహద్దరుగారు.

వీరు పోలవరముజమిందారుగారు, నియోగి బ్రాహ్మణులు. పట్టపర్తిక్షలోగృతార్థులైనవారు. కాకినాడపురమున సరస్వతీముద్రాక్షరశాలనుసరస్వతీయనుమాసవత్రికనుస్థాపించి, పదిసంవత్సరములుగవానిని నిర్వహించుటయెకాక, యనేకాముద్రితాంధ్ర గ్రంథముల ముద్రించుచు, నూతనగ్రంథములకుఁ బ్రోత్సాహమొసఁగుచుఁ నాంధ్రభాషనుబోషించుచున్న దేశభాషాభిమానులు వీరు.

శ్రీ ముసగాల రాజుగారు.

శ్రీనాయని వెంకటరంగారావుబహద్దరుగారే ప్రస్తుతమిజమిందారీజధిపతులు. ఈసంస్థాపము కడుపురాతనమైనది. నైజాముబ్రిటిషురాజ్యముల పాలిమేరలోనున్నది. వీరికిబ్రభుత్వము వచ్చినప్పటినుండి యచ్చటిగుమస్తాలకును, రయితులకును సౌఖ్యసంతోషముల బుచ్చుచున్నవి. ఆంధ్రభాషయందువీరికఁగలయభిమానము నిరుపమానమైనది. ఉపయుక్తములైన యాంధ్రగద్యపద్యకావ్యములఁ బించి తమసహాయమపేక్షించిన వారికి వీరు కల్పలతవంటివారనుట అతిశయోక్తికాదు.

గౌ|| శ్రీరాజా వైరిచర్ల వీరభద్రారాజుగారు.

కురుపాంజమిందారులగు వీరు చెన్నపురిజమిందారులవలన సార్వభౌమిక శాసననిర్మాణసభలో సభికులుగ నెన్నుకొనఁబడిరి. ఇంతకుఁ బూర్వము వీరు చెన్నపురి శాసననిర్మాణసభలో సభ్యులుగానుండిరి. వీరికి విశాఖపట్టణమండలములోని మన్యపుభూములలో లక్షరూపాయలయాదాయముగలభూమిగలదు. వీరుసుప్రసిద్ధులగు శ్రీమహారాజా గోడే నారాయణ గజపతిరాజు బహద్దరు, కేటి.సి.వి.ఇ. గారియల్లుడు.

గౌరవనీయులగు న్యాయపతి సుబ్బారావుపంతులుగారు.

వీరు నెల్లూరు నివాసులుగానుండి, పట్టపర్తిక్షలకుఁజదివి కృతార్థులయినవారు. చెన్నపురిలో సుప్రసిద్ధమైయున్న హిందూపత్రికనుస్థాపించినవారిలో వీరునొక్కరు. 1880 వ సంవత్సరమున రాజమహేంద్రవరమునకుఁ న్యాయవాదమునకువచ్చిరి. సంఘసంస్కరణవిషయములందేమి, తక్కినరాజకీయ

సంస్కరణములందేమి యత్యాసక్తితో వీరుపనిచేయుచున్నారు. వీరురాజమహేంద్రవరమునఁ జింతామణియనునొక మాసపత్రికనుస్థాపించి చాలకాలమువఱకు దానినినిర్వహించి, యాంధ్రభాషకు మహోపకారముచేసిరి. వీరనేకమండల సభల కధ్యక్షులుగనుండిరి. వీరిపుడు సార్వభౌమిక శాసననిర్మాణసభలో సభ్యులుగానున్నారు.

శ్రీ విజయనగరం మహారాజుగారు.

శ్రీ విజయరామగజపతిరాజుగారు చెన్నపురి రాజధానిలోను త్తరజిల్లాల జమిందారులపక్షమునఁ జెన్నపురి శాసననిర్మాణసభకువభ్యులుగానెన్నుకొనఁబడిరి. ఉత్తరవర్కారులలోనింతయాదాయముగలవంస్థానముమరియొకటిలేదు. నాలుకు 25లక్షల రూప్యములరాఁబడిగలది ఈభూమి 3000 మైళ్లవిస్తీర్ణముగలది.

ఆనరబిల్ నవాబునయ్యదు మహమ్మదు.

వీరు మహమ్మదీయులయ్యును హిందువులను తమబంధువులకంటె నెక్కుడుప్రేమతోఁ జూచుచుందురు. వీరు రాజప్రతినిధిగారి శాసననిర్మాణసభకు వభాసదులుగ మూడుపర్యాయములు జనులచేనెన్నుకొనఁబడిరి. వీరు కర్ణాటక నవాబుల సంకఘులయియున్నారు.

గౌ|| ఐరదా కామేశ్వరరావు నాయుడుగారు.

వీరు గంజాముజిల్లాలోనున్న కొప్ప భూస్వాములు. ఉత్తరజిల్లాలలోని భూస్వాములపక్షమునఁ జెన్నపురిశాసననిర్మాణసభలోఁ బ్రతినిధిగాచుండుటకు వీరు తమ ముఖిప్రాయమును వెల్లడిచేసినపుడు వీరితోనెవ్వరు ప్రతిస్పర్ధనుపహించిరాకుండినదే, వీరిసామర్థ్యమును, ఉత్తరజిల్లాలలోని భూస్వాములకు వీరివలనగలుగఁగలమేలును, దేటపరచుచున్నది.

గౌ|| గుత్తికేశవపిళ్ళగారు.

వీరు గుత్తిలో న్యాయవాదిగనున్న దేశాభిమానులు. రాజకీయ సంఘసంస్కరణాది విషయముల గురించి నిర్భయముగను, నిష్పక్షపాతముగను జర్చించుచుందురు. ప్రజాపక్షావలంబనులై వారికష్టములను దొలఁగించుటకొఱకుఁబ్రయత్నించుచున్న వీరు, పాలనములోని లోపములను గురించి నిర్భయముగ ననేకవిధ ప్రశ్నలనువేసి, తమకర్తవ్యమును నెరవేర్చుచున్నారు. కావుననే వీరు చెన్నపురి శాసననిర్మాణసభలోఁ దిరిగి సభికులైరి.

గౌ|| కృత్తివెంటి పేరాజు పంతులుగారు.

వీరు కాకినాడలోఁ బేరువాసిఁగాంచిన న్యాయ వాదిగానున్నారు. రాజకీయార్థిక విషయములో వీరి కిఁ జక్కని తెలివికలదు. అనేకమండల సభల కధ్యక్షులయి, మంచియుపన్యాసముల నిచ్చియున్నారు. రామచంద్రపురములో వీరు స్థాపించిన పాఠశాలకు వీరు 40,000 రూపాయల విలువగల మంచి యినాములను, వేదపాఠశాలకు 20,000 రూపాయల యాస్తిని దానముచేసినారు. వీరు హిందూమతాభిమానులు, సంస్కరణాభిలాషులు. చెన్నపురిశాసననిర్మాణసభలో సభికులుగానున్నారు.

శౌరవనీయులగు గాది రాఘవరావుపంతులుగారు.

వీరు బంపూఁజిల్లాకోర్టులో నిరుపదిసంవత్సరములుగా పక్షిలుపనిచేయుచున్నారు. వీరుచాలకాలము పట్టణపాలనాసభాసభ్యులుగను, వభాధ్యక్షులుగను, జిల్లాసభలలోసభ్యులుగనుండి, తమకుసంబంధించిన పనులనుశ్రద్ధాభక్తులతో నెరివేర్చిరి. వీరు సంఘసంస్కరణాభిలాషులు. ప్రస్తుతము గంజాము విశాఖ పట్టాభివృద్ధిల పట్టాపాలనాసభలపక్షమున చెన్నపురి శాసన నిర్మాణసభలో సభాసకులుగనున్నారు.

శ్రీ పితాపురము రాజుగారు.

ప్రస్తుతమీ పదిలక్షలకమించిన యాదాయము గల పితాపురము సంస్థానమును బాలించుచున్న శ్రీ రాజారావు వేంకటకుమార మహీపతి సూర్యారావుబహద్దరుగా రధికారమునకు వచ్చి కొద్దికాలమొనైనను, స్వయముగాఁ గార్యములు నిర్వహించుచు స్వసామర్థ్యమును వెల్లడిచేయుచున్నారు. వీరువయస్సునఁ చిన్నలయ్యును విద్యను, బుద్ధిని, గుణమునను పెద్దలయి, సంఘసంస్కరణము, విద్యావ్యాపనముమొదలగు దేశోపకారక కార్యములకు నన్నివిధములఁ దోడ్పడుచున్నవారు. వీరు కాకినాడలో ననాథాలయము నొక్కటిని స్థాపించి శాశ్వతకీర్తినిగాంచిన నత్పరుషులు. వీరి కళాశాలయొకటి కాకినాడపురమునఁ గలదు.

శ్రీ ధారాకోట రాజుగారు.

1881 గ్రామములను, 31,691 ప్రజాసంఖ్యను, 125 చదరపుమైళ్ళ విస్తీర్ణముగల ధారాకోటసంస్థానమున కధిపతులగు శ్రీరాజా మదనమోహన సింహదేవగారు ఓడ్రవంశజులు.వీరలనేక పాఠశాలలను స్థాపించి, యన్నివిధముల హీనస్థితిలోఁ బడియున్న తమజాతివారిని వృద్ధికిఁ దేఁ బ్రయత్నించుచున్నవారు. ఉరియా జమీందారుల పక్షమున వీరుచెన్నపురి శాసననిర్మాణసభలో సభ్యులుగా దొరతనమువారిచే నియమింపఁ బడిరి.

శ్రీ వెంకటగిరి రాజుగారు.

నన్. రాజావెలుగోటి శ్రీరాజగోపాల కృష్ణయ్యారచేంద్రబహద్దరు, కె. సి. ఐ. ఇ. గారు ప్రస్తుతము వెంకటగిరి కధీశులు. వీరు ఆంధ్రభాషా పోషకులు. చెన్నపురి భూస్వాముల సమాజమున కధ్యక్షులు.

రెవరెండు డాక్టరు మిల్లరుగారు.

ఈవిద్యానిధి చిరకాలముక్రిందనే ఈదేశమునకువచ్చి, చెన్నపురిలో నొక క్రైస్తవకళాశాలనుస్థాపించి వీర హిందూజనులకు విద్యాదానముచేసి, రాజకీయవిద్యను సులభసాధ్యముగఁజేసినవారు. సుప్రసిద్ధమైయున్న వీరికళాశాలలోఁ జెవి, కృతార్థులైనవిద్యార్థులు న్యాయవాదులుగను, న్యాయమూర్తులుగను, పండితోపాధ్యాయులుగను, ముఖ్యోపాధ్యాయులుగను ఉన్నారు. వీరిపుడుకడువృద్ధులు. స్కాట్లాండులో వీరిపుడు విశ్రాంతినిగాంచుచుండమ విద్యార్థుల యొగక్షేమముల నిప్పటికి నరయుచుండురు.

రఘుపతి వేంకటరత్నంనాయుడు,
ఎం. ఏ. ఎల్. టి. గారు.

ప్రస్తుతము కాకినాడలోనున్న పితాపురమురాజుగారి కళాశాలకు ముఖ్యోపాధ్యాయులుగానున్న వీరు నిష్కలంక పవిత్ర జీవనమునకు విద్యననుతుకు సందేహములేదు. సంఘమతసంస్కరణములలో రావుబహద్దరు కీర్తలి గముపంతులు గారికిఁదరువార వీరినామముపూరింపనర్హమైనది. హిందూస్థానమునగల మహావక్త్రులలోవీరునొక్కరు. ఈవిద్యాధికుఁడు దైవభక్తి సంపన్నుఁడు. గుణగణాలంకారుఁడు. వీరికివిద్యార్థులయందధిక ప్రీతికలను.

కిలాంబి రామానుజాచార్యులుగారు ఎం.ఎ., బి.యల్.

వీరు శ్రీవిజయనగరము మహారాజుగారి మొదటితరగతి కలాశాలకు ముఖ్యోపాధ్యాయులుగానున్నవారు విద్యార్థులయందు వీరికధికస్తీతికలను. ఆంధ్రదేశమునందున్న కలాశాలలలో నాంధ్రులు ముఖ్యోపాధ్యాయులుగా నుండుటయు. అందులో మొదటితరగతి కలాశాలకున్నవారులేరు. శ్రీరామానుజాచార్యులువారు మొదటితరగతి కలాశాలకు జీరకాలమునుండి ప్రధానోపాధ్యాయులుగ నుండుటెంతయు బ్రశంసనీయుము.

రాయసం వెంకటశివుడుగారు బి.ఎ.ఎల్.టి.

ఈదేశమున శ్రీవిద్యాభివృద్ధికయి పాటుపడినవారిలో నగ్రగణ్యులగు రావుబహద్దరు కందుకూరి వీరేశలింగముపంతులుగారికి దరువాత, వీరినామముచ్చరింపఁదగినది. శ్రీలయుపయోగార్థమై జనానామాగజిన్నను మాసపత్రికను 14 సంవత్సరముల కాలమునిరాటకముగ నిర్వహించి, సత్యపవర్ధనీయును పత్రికకు సహాయులుగానుండి, శ్రీలసింహయ్య కములగు హిందూ సుందరీమణులచరిత్రములు, గృహనిర్వాహకత్వము, ఆంగ్లేయ సంస్కారపద్ధతి మొదలగు గ్రంథములను వ్రాసిన సత్పురుషుండితఁడు. ప్రస్తుతముగుంటూరులోను పాఠ్యాయుఁడుగ నున్నారు.

రెంటుల వెంకటసుబ్బారావు పంతులుగారు బి. ఏ. బి. ఎల్.

వీరికాంగ్లేయాంధ్ర భాషలయందనర్గళ పాండిత్యముగలదు. వీరాంగ్లేయాంధ్రభాషలయందనేక గ్రంథములను రచించినారు. సుప్రసిద్ధ మహాకవియగు శేషియరు కవిహృదయ గహస్యములను గ్రంథరూపముగ వ్రాసి యాంధ్రులకుఁ జేర్చి దెచ్చినవారు. వీరు వృతంత్రజీవనప్రియులు. ద్రవ్యాజ్ఞనోపాదులు నేకములు వీరికి బాగుఁదెలియును. సాహర్దహృదయముతో యంధువులకు మిత్రులకు విద్యార్థులకు ధనసహాయముఁ జేయుచుండును. పంతులుగారాంధ్రులలో విఖ్యాత పురుషులు.

పి. శంకరనారాయణశేషి
ఎం.ఎ., ఎమ్.ఆర్. ఏ.యస్., గారు.

వీరు గణితశాస్త్రమున నుపాధ్యాయ పరీక్షనిచ్చినవారు. కొంతకాలము చెన్నపురి రాజధానికళాశాలలో పండితోపాధ్యాయులయి గణితశాస్త్రము నేర్పుచుండిరి. ఆంగ్లేయాంధ్ర భాషానిఘంటువులను రచించి, యాంధ్రవిద్యార్థుల కృతజ్ఞతకుఁ బాత్రులై కీర్తిగాంచినారు. వీరిపును చెన్నపురిలో సాధువేషముని సత్యమత సత్యబోధక మఠమునకు నధ్యక్షులైయున్నారు.

డాక్టరు కాప్టిక్ ముత్యల గోవిందరాజులు
నాయుడు, ఎం. బి. సి. యం. గారు.

శ్రీ నిజాముగారి సైన్యమునకుఁ బ్రధానవైద్యులై యున్నవీరు, నిగర్వశిరోమణియని ప్రఖ్యాతినిగాంచినవారు. సదయహృదయులగు వీరుబీదలకుచితముగాఁ జికిత్సా సహాయమునఁగఁచు, వారికృతజ్ఞకుఁ బాత్రులైయున్నారు. వీరాంధ్రభాషాభిమానులు. ఆంగ్లేయభాషాకవులలోఁ బేర్వాసిగాంచిన శ్రీమతి సరోజినీ దేవిగారు వీరికి ధర్మపత్ని.

శ్రీ గోపూటి కనకరాజుపంతులు బి.ఎ.,బి.యల్. గారు.

ఈవిద్యాధికు లాంధ్రగద్యకావ్యరచనయందనమాన ప్రజ్ఞులవారు. ఆంగ్లేయరాజ్యనిర్మాణచరిత్రాది బహుగ్రంథకర్త. పటపరీక్షలో నాంధ్రభాషలో మొదటివారుగ గడితేరినవారు, రాజమహేంద్రవరము, నరసాపురము, వీలూరుపట్టణములలో న్యాయవాదిగానుండి వసుధి రంగయ్యశ్రేష్ఠిగారి మరణానంతరము దొరతనమువారి భాషానువాదీకపదవిగాంచి సుప్రసిద్ధులైయున్నవారు. వీరు గుణవంపన్నులు. సంఘమతసంస్కరణాభిలాషులు.

ఉత్తరవల్లూరు జమీందారుగారు.

రాజాబొమ్మదేవర వెంకటనరసింహగారు మహాపరాక్రమశాలి. వీరుపులులనుబట్టుటయందు మిక్కిలి ప్రియమర్థులు. వీరు శ్రీనిజాముగారికిఁ బులులనుబట్టి కానుకగా వర్పించినారు. శ్రీ ప్రిన్సిపాల్ వేల్పుగారు హిందూస్థానమునకు వచ్చియుండినపుడు లేళ్ళబండినొక్కటిని వారికిఁ గానుకగావర్పించి రాజాబిరుదు నందిరి.

కపిలేశ్వరపురం జమీందారులగు రాజా మేకా వెంకటరంగయ్య అప్పారావు బహద్దరుగారు ఆంధ్ర భాషాభిమానులు.

భద్రదాచలం జమీందారుగారు ధానధర్మ నిరతులు.

నూజువీడు జమీందారులగు రాజామేకా వెంకటనరసింహ అప్పారావుబహద్దరుగారు ఆంధ్రభాషాసోషకులు.

హావ క్త. వీరొక పాఠశాలను స్థాపించి, కొంతకాలము నిర్వహించి, దానిని హితకారిణీసమాజమున కిచ్చివేసిరి. అదియిప్పుడున్నత విద్యాలయ మైనది.

పూండ్ల రామకృష్ణయ్యగారు.

వీరు నెల్లూరు పురవాసులై, ఆంధ్రభాషాభిమానము లిగి, "అముద్రిత గ్రంథచింతామణి" యను నొక మాసపత్రికను స్థాపించి, యంతవరక ముద్రితములైయుండిన యాంధ్రగ్రంథములను ముద్రించియు, ననేకాంధ్రగ్రంథములపై విమర్శనలం బ్రకటించియు, నాంధ్రభాషాసేవజేసికీర్తిశేషులైరి.

శతావధాని వేమూరు శ్రీరామశాస్త్రిగారు

వీరు హిందూదేశము నందంతటను శతావధాని యనుపేర ప్రఖ్యాతిని గాంచినవారు. వీరుతమ యవధానములచే జస్టిసురానడే, డాక్టరు భండార్కరు, శ్రీ బ్రహ్మదాసువారాజుగారు, శ్రీ కాశ్మీరము మహారాజుగారు మొదలగువారిచే సత్కృతులనుబడసి, యాంధ్రలోకమునకు గీర్తిని దెచ్చినవారు.

మండపాక పార్వతీశ్వర శాస్త్రిగారు.

వీరు బొబ్బిలియాస్థాన కవీశ్వరులుగనుండి, బహుగౌరవనీయులై కీర్తిశేషులైన కవిశిఖామణి. ఈయనరమారమి 80 గ్రంథములను రచించినమహాకవి. చతుర్విధకవిత్వమును మృదుమధుర నిర్దళధారితో జెప్పగలిగిన సామర్థ్యమువీరియందుండినది. 150, 200 లచరణములుగల యుత్పలమాలికలను జెప్పుట యందుకీరినిమించినవారు మఱియొక్కరులేరు. వీరువినయసౌఖిల్యాదిగుణవంప త్తని లిగియుండిరి. 1897 వ సంవత్సరమున వీరు పగలోకప్రాప్తిని గాంచిరి.

షక్తి యప్పలనరసింహాకవిగారు.

వీరు వికాఖపట్టణమునందలి నల్లి పురమున నివసించియున్నారు. వీరికి సంస్కృతాంధ్రములయందు మంచి పాండిత్యము కలదు. వీరు నిర్వచన హేమలతాకావ్యము ప్రబంధమున, బాలికాత్మబోధిక, మహాగళితకము, ముకుందమాల మొదలగు గ్రంథములను రచించినారు. వీరికి పుడు దెబ్బది సంవత్సరములకు లై గానున్న మనోబలముగలిగి, ధర్మకార్యములను జేయుచు, భగవంతుని నీవించుచు, గాలక్షేపమును జేయుచున్నారు.

శ్రీ చెన్నాప్రగ్గడ భానుమూర్తిగారు బి. ఏ. ఎల్. టి.

వీరు బందరులోని నోబిల్ కళాశాలలో సహాయోపాధ్యాయులు. ఆంగ్లేయాంధ్రభాషలలో జక్కని పాండిత్యము వీరికి గలదు. ఆంధ్రభాషయందనేక నాటకములు మొదలగు గ్రంథములను రచనవంతులు గ్రహించినారు. పంఘమతసంస్కరణాభిలాషులు. దేశాభిమానులు.

చిలుకూరి వీరభద్రరావుగారు.

జీగకర్ణాటకమున కృష్ణదేవరాయలచరిత్రమును తేటతెనుగుమాటలతో గద్యరూపమున వ్రాసినవీరు తమక క్తికొలది నాంధ్రభాష సేవజేయుచున్నారు. ఆంధ్రకేసరి దేశోపకారి మున్నగు పత్రికలకు సంపాదకులుగనుండి యాంధ్రులకు వార్తాపత్రికలయందభిరుచిని గల్పించినవారు. పురాతనశాసనములను, గ్రంథములను శోధించి, కష్టపడి, ఆంధ్రులచరిత్రమును గ్రంథము ను రచించి యాంధ్రుల కృతజ్ఞతకు బాతులై వారు. ఈ గ్రంథము నెలదినములలో వెలువడును.

సాగపూడి కుప్పసామయ్యగారు బి. ఏ.

వీరు ప్రస్తుతము తిరుపతిలో న్యాయవాదిగనున్నారు. వీరాంధ్రభాషాభిమానులు. క్రీమతి ఆనవసంతదేవిగారు ఆంగ్లేయభాషలో మనోహరముగ వ్రాసిన మహాభారతకథను, "భారత సారము" పేర నిర్దుష్టమయిన మృదుమధుర శైలిని దెనిగించిరి. వీరిసంచికలో "నాంధ్రభాషాప్రశంస" అను వ్యాసమును వ్రాసియున్నారు.

కేసానపల్లి చెంగయ్యగారు బి. ఏ.

వీరు తిరుపతియందు న్యాయవాదిగనున్నారు. వేంకటాచలయాత్రయను గ్రంథమును వ్రాసినారు. వీరికాంధ్రభాషయందు మంచి పాండిత్యము కలదు. ఈసంచికలో ఆంధ్రకథకములను వ్యాసమును వ్రాసియున్నారు.

శ్రీ వావిలికొలను సుబ్బారావువంతులుగారు. చెన్నపురరాజధాని కళాశాలలో బ్రహ్మనాంధ్రపండితులు. కుమారాభ్యుదయాది మహాకావ్యకర్తలు. వాల్మీకిరామాయణమును దెనిగించి జాత్యంతకీర్తి గాంచినవారు. వీరు వ్రాసిన మాతృబాషయను వ్యాసమీసంచికలో ముద్రింపబడినది.

విజ్ఞానచంద్రికా మండలి.

కొమఱ్ఱాజు వేంకటలక్ష్మణరావు ఎం.ఎ.గారు సంపాదకులుగను, రావిచెట్టు రంగారావుగారు, కార్యదర్శకులును, ఆచంటలక్ష్మీసతి బి. ఎ., ఎం. బి. సి.యం., గారు వ్యవస్థాపకులుగనుగలిగిన యీమండలివారు దేశాభిమానము గలవారై దేశచరిత్రము ప్రకృతి శాస్త్రగ్రంథములు, నవలలు మొదలగువానిని బ్రకటించి సులభములగు వెలలకమ్మి, జనుల కాంధ్రభాషయందు నభిరుచి గలిగించుచున్నారు.

సమర్థి రంగయ్యశ్రేష్ఠిగారు.

పట్టపర్తిలో గడితేరి, చెన్నపురి క్రైస్తవకళాశాలలో గణితశాస్త్రపండితోపాధ్యాయులుగనుడి, దరువాత దొంతనమువారి యాంధ్రభాషానువాదీకలయి, యాధ్యయి దొంతనమువారియి మెప్పునుబడసి కీర్తిశేఖరై నవారువీరు.

డాక్టరు వరదప్పనాయుడుగారు:— చెన్నపురిలో నిబ్రసిద్ధిగాంచిన వైద్యశిఖామణి. మహాధర్మాత్ముడు. శిశుహింసానివారణ సమాజమునకు నిలివేలరూప్యములనొసగిన మహాదాత.

ఆత్మూరి లక్ష్మీనృసింహ సోమయాజులుగారు.

బందరు పురవాస్తవ్యులయిన వీరు బి. ఏ., బి. యల్ పట్టపర్తిలో గడితేరి, చాలాకాలము జిల్లామునసబుపనినిజూచి, వేదాధ్యయనముజేసి కోమట్లును వైశ్యులెయనియు వారికిని వేదోక్తకర్మలు కలవనియువాడు, సాధించుటయేకాక యజ్ఞయాగాదులను జేసి మొదటదీక్షితులును, దరువాత సోమయాజులునయి కృతకృత్యులయినవారు. వీరి మార్గోపదేశమునుబొంది యాంధ్రవైశ్యులనేకులు వేదోక్తకర్మలనాచరించుచు నార్యవైశ్యులనుపించుకొనుచున్నారు.

భారతమార్తాండ పండిత గట్టూలాల

మూర్జర దేశమున గృహమతమును స్థాపించినవల్ల బాచార్యులు వెలనాటి తెనుగుబ్రాహ్మణుడు. ఆయనతోబాటు గుజరాతి దేశమునకుబోయి యచ్చటనే నిలిచిపోయిన యాంధ్రబ్రాహ్మణ కుటుంబమున

కుఁ జేరినవాడీతఁడు. స్ఫోటకముచేఁ జిన్ననాఁడెయంధుడయినను సంస్కృతమున నఖండపాండిత్యమును గడించి నకలశాస్త్రపండితుఁడని పేరుపొంది, పక్కరాజనన్మానములను, భారతమార్తాండయను బిరుదు బడసెను. ఇతఁడు సుటికాశత గ్రంథనిర్మాణమునకును, శతావధానమునకును, ఆశుకవిత్వమునకును బ్రఖ్యాతుడు. ఇతఁడు గతించి యారేడు లైనవి.

రెనాండు స్మిత్తు ఎం. ఏ, గారు.

కీరుకాకినాడలోఁ క్రైస్తవమత ప్రచారమున కిద్యక్షులు గనున్నారు. వియవప్రతిభిపతులు. ఏను సువార్తావ్యాపనముకొఱకు నధికృషియెయిచున్నారు పీఠాపుఁమునందొకవైద్యకాలనుస్థాపించియున్నారు. ఈసంచికలో పీఠాధ్యక్షమునకు క్రైస్తవమిషనరీలపనిగిగురించి వ్యాపముక, వివాసి, తమకు నాంధ్రభాషయందుఁగలయభిరుచిని వెల్లడిచేసినారు.

జి. నారాయణస్వామినాయుడుగారు బి. ఎ.

వీరుచాలకాలము రాజమహేంద్రవరములో జిల్లాకోర్టు శిరస్తాదారుగనుండి, యిప్పుడు మేడూరు, నిడదవోలులోని యెట్టెట్లకు రిసివరుగ నియమింపఁబడి, నేలూరున నివసించుచున్నారు. వీరువ్యవసాయమున ప్రావీణ్యము సంపాదకులు. వ్యవసాయమునుగురించి వ్యాఖ్యముకలిగి యాసంచికలో వీరిదికలదు.

బి. సూర్యనారాయణ పుగారు బి. ఏ.

అక్షయిణిలో మాజి జిల్లా కోర్టు క్లర్కుగా వ్యవహరించుచున్న వీరు జ్యోతిశాస్త్రపండితులు కిగా స్వయంభూతముగ నాంధ్రభాషాసాహిత్యమున నాప్రమాణ్యులు పువ్యవినోదానిధానివైశ్యముల వానినారు. జ్యోతిశాస్త్రమును గురించి వాఁలవారు వీరు వాఁలవారు.

శ్రీనింపమూరి బావనారాయులుగారు.

కీరుగుంటూరులో వాఁలువాదిగనున్నారు. సంఘసంస్కరణాభిలాషులు. పృథ్వీపరిశ్రమము యభివృద్ధినికోర్కువారు. గుంటూరు పట్టణమునా వీరు మునకధ్యక్షులుగనుండిరి. పాపచిరుగాఁ గ్రము పండితులన్న పముక్తయానమను వ్యాపము వీరు ప్రాసించి కీ శిలామారు ఇంగ్లాండులో బారిస్టరు పరీక్షకుఁజనువుచున్నారు.

వంగలనారాయణ బి.ఎ., గారు. పట్టపర్తిలో గడితేరిన వీరు జపాను వెళ్ళి నేతపరిశ్రమమునఁ బ్రవీణులై వచ్చినవారు. పరిశ్రామిక వృత్తులను గురించి వీరి సంచికలో వ్రాసియున్నారు.

గోపేటి జానకిరామయ్యగారు:— వీరు జపాను దేశము నకు వెళ్ళి కాగితముల పరిశ్రమలో గడితేరి వచ్చిరి.

ప్రొఫెసర్ కోడి. రామమూర్తి నాయుడుగారు.

విజయనగర వాస్తవ్యులగువీరు అభినవభీమసేనుడని ప్రఖ్యాతిఁ గాంచిన మల్లుడు. మింటో ప్రభువు, మింటో ప్రభిణి మొదలగు గొప్ప గొప్పవారి మెప్పులను బడసినవారు. వీరసమానబల సంపన్నులు. ఇసుప గొలుసులనవలీలఁ జెంతురు. మఱియు రీయన బలచర్యల నేకములు గలవు.

బులుసు రామజోగిరావుగారు:— వీరు కోడిరామమూర్తిగారివలె ననేక బలాధ్యక్షములైన పనులను చేసి జనుల మెప్పును బడయుచున్నారు.

రావుబహద్దరు పురాణం వేంకటప్పయ్యగారు.

వీరు బందరు జిల్లా కోట్టనూరువాది. బందరు పుగలపాలనా సంఘమున కధ్యక్షులును, జిల్లా తాల్దాకా సభలకు పాధ్యక్షులు గనుడి తమక గ్రవ్యమును నె వేర్చి, దారతనమువారిచే రావుబహద్దరు బిరుదును బడసినవారు.

ఆంధ్రభాషాభివృద్ధి సంఘము.

విజ్ఞానచంద్రికామండలివారివలె దేశచరిత్రములు, ప్రకృతి శాస్త్రములు మొదలగు గ్రంథముల నాంధ్రభాషలోఁ బ్రకటించి సులభప్రయములఁ జేసి, జనులకాంధ్రభాషయందభిరుచిని గలిగించు దేశభాషాభిమానుల సంఘమిది. బందరులో నున్న యీ సంఘమునకు చున్న తన్వాయస్థానన్వాయవాదులగు శ్రీ వేమవరపు రామదాసు పంతులు బి. ఏ. బి. ఎల్. కార్యదర్శి. వీరిపటమిందుఁ బ్రచురింపఁబడియున్నది.

శ్రీ శింగరాజు నుబ్బరాయుడుగారు.

రుచాలకాలముక్తి ట బందరు జిల్లా కోట్టనూరు మొదటి తరగతి న్యాయవాదిగా నుండి, దేశీయమహావభాభివృద్ధి కొఱవఁచు మిక్కిలి పాటకపడినవారు. విధివశంబునఁ గాలధర్మమునొందిరి.

పండిత డి. గోపాలాచార్యులుగారు.

బందరులో జన్మించినవీరు ఆయుర్వేద వైద్యవిద్యావిశారదులు. హిందూ దేశమందలి ఆయుర్వేదకళాశాలపరిక్షకులలో వీరు నొక్కరు. కన్యకాపరమేశ్వరీ ఆయుర్వేదకళాశాలలో వీరు ప్రధానాధ్యాయులు. ఆయుర్వేద మార్తాండ, భిషగ్మణి యను బిరుదులను బడసినవారు.

శ్రీ వేమూరి తిరువేంగడతాత్రాశ్రేష్ఠిగారు.

వీరు సుప్రసిద్ధిఁ జెందిన ఆనందాముద్రాక్షర శాలాధికారులు ఆంధ్రగ్రంథముల నేకములు మిక్కిలి మనోహరముగా వీరి ముద్రాక్షరకళలయందు ముద్రింపఁబడుచున్నవి. తెలుగువర్తకులలో నిట్టి మహోద్యమమునకు సమకట్టినవారిలో వీరే మొదటివారు.

శ్రీ కవిరాజు శ్రీ పాదకృష్ణమూర్తి గారు.

వీరు కళావతి పత్రికాధిపతులు. గౌతమీ మాహాత్యము బొబ్బిలి నాటకము మొదలైన ఆంధ్రగ్రంథములను రచించి కవిరాజును బదవికిఁ బాత్రులైరి.

శ్రీ పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహముగారు:— ప్రచండచాణక్యము, పాదుకాపట్టాభిషేకము, కోకిల మొదలగు నాటకముల నాంధ్రభాషను రచించిన సుప్రసిద్ధ కవి పుంగవుడు.

శ్రీ శంకరారాధ్యులు:— వీరు దక్షిణసైదరపాదులో నున్న యారాధ్యబ్రాహ్మణులలోఁ బ్రముఖులై, వైవసాంప్రదాయకులగు కోమట్లకు గురువులై యున్నారు. విద్యాగుణసంపన్నులు. దానధర్మనిరతులు. ఆంధ్రభాషాభిమానులు.

దేవకీనందనాచారి మహారాజ్.

వీరు పల్లభాచార్యుల సంతతిలో నున్నారు. వీరు వెలనాటి తెలుగువారు. కీర్తివిద్వాంసులనియు, ధర్మాత్ములనియు ఖ్యాతి గలదు. గుజరాతీలకు వీరు గురువులు.

శ్రీ కనకపతి కోటిశ్వరశర్మశాస్త్రిగారు.

వీరు దైవా ద్వైతమతస్థాపనాచార్యులు. నియోగిసిద్ధాంతమనబడు లక్ష్మీనారాయణ దీక్షితులవారికీ నభివృద్ధి చేయుటకై వీరుబద్ధకంకణులై యున్నారు.

రావుబహద్దరు కందుకూరి వీరేశలింగము పంతులుగారు.

సత్యావేషణమే పరమోద్దేశముగాఁగల ఈమహనీయుఁడు సంఘచతుస్కరణములకును ఆత్మత్యాగమునకును ఆంధ్రదేశములోనివారికి మార్గదర్శియనుటకు సందేహములేదు. వీరికి గద్యలిక్కనయని బిరుదుగలదు. వీరాంధ్రభాషకుఁజేసిన మహోపకారమెట్టిదైనదని వీరిగ్రంథములే వేనోళ్లకక్కాణించుచున్నవి. వీరువ్రాసిన ప్రహసములు నాటకములు ఆంధ్రదేశీయులను నీతిమాగ్గప్రవిష్టులనుగాఁజేసి దేశమునకు మహోపకారమునుజేసినవారు. గద్యపద్యాత్మకమైన వీరిప్రబంధములు మహాదద్భుతరచనాశైలినిఁగలిగి పండిత పామరజనసంజకముగానున్నవి. శ్రీవిద్యాభివృద్ధికొఱకును, విశంతూద్యాహముల కొఱకును దీక్షవహించి పనిచేసినవారు. రాజమహేంద్రవంశములోనున్న హితకారిణీసమాజమునకుఁ దమసవ్యస్వమును ధావోసి పరోపకారమే తమ జీవితసవ్యస్వమని జగమునకుఁ బాటించినవారు.

శ్రీమతి కొటికలపూడి సీతమ్మగారు:— ఈమెఆంధ్రమున సలక్షణ మృదుమధుర కవిత్వమును జెప్పనేర్చిన వనితామణి. ఈమె కాపురస్థలము రాజమహేంద్రవరము.

డాక్టరు కూగ్లగుగారి వైద్యసేవా మండలి:—చిరకాలము క్రింద గుంటూరుపురమున నయెరికాకైస్తవమతబోధక శ్రీమండలిచే స్థాపింపబడి, రోగవీడితులైయున్న బీదసాధల కుచితముగాఁ జికిత్సజేయుచు నీ దేశవాసులకు మహోపకారము చేయుచున్న పరోపకారధురీణులు వీరు.

శ్రీమతి నరోజుని దేవిగారు:— ఈమె శ్రీ నిజాముగారు సైన్యమునకుఁ బ్రధానవైద్యులుగా నున్న డాక్టరు ముత్యాల గోవిందరాజులునాయుడుగారి ధర్మపత్ని. ప్రకృతశాస్త్రమున బండితపరీక్షనొనగి, విద్యకును, గుణమునకును సుప్రసిద్ధిగాంచియున్న శ్రీ

యుత డాక్టరులఘోరనాధచిత్తోపధ్యాయిగారిజ్యేష్ఠ పుత్రిక. ఆంగ్లేయభాషలో నఖండచాండిత్యమును గలిగి రసవంతమయిన కవిత్వమును జెప్పఁగలిగిన విదుషీమణి. ఈమె మహోపకారము.

శ్రీమతి ఉప్పల నారాయణాంబగారు:— ఈమె విశాఖపట్టణపు శ్రీసమాజమునకుఁ జేరి దేశోపకారముచేయుచున్న నాగీమణి. ఈమె మాయాంధ్రపత్రికకు వ్యాసములనువ్రాసి ప్రోత్సాహపరచుచుండును.

శ్రీసనాతన ధర్మమండలి:— శ్రీమతి సా॥ ఏకామెకటరత్నాంబగా రధ్యశురాలుగను, శ్రీమతి సా॥ ఇప్పగుంట వేంకమాంబగారు కార్యదర్శినిగను గల యీమండలి గుంటూరులో నెలకొని శ్రీవిద్యాభివృద్ధికొఱకుఁ బాటుపడుచు దేశోన్నతికి సహాయపడుచున్నారు.

శ్రీమతి రాజనాల గౌరమ్మగారు:— ప్రసిద్ధిమణిమణి. ఈమెకిటీవలబండితరుదులభించినది. మహోపకారమును గుంటూరు సనాతనమండలిలో ముఖ్యురాలు.

శ్రీమతి బులుసుసూరమ్మగారు:— ఈమె విశాఖపట్టణపు శ్రీసమాజమునకు గార్యదర్శివిదుషీమణి.

శ్రీమతి పులుగు రత్న లక్ష్మీనరసమాంబగారు. ఈమె మహిళాకళాబోధనీ మొదలగు నాంధ్రకావ్యములనుఁ బఠించి, సాహిత్రీయము వ్యాసమాసపత్రికను వందలవందలములవరకును ప్రకటించిన యాంధ్రవిదుషీమణి. ఈమె నివాససలము కాకినాడ. భర్తపేరు శ్రీ పులుగు రత్న వేంకటరత్నంపంతులుగారు. ఈవనితామణి విద్యావతియగుటకు నీరేకావలగుటచే వేంకటరత్నముగారు శ్లాఘాపాత్రులు.

శ్రీ రిశేషులైన బండారు అచ్చమాంబగారు. అబలా పన్నురిత్రరత్నమాలాయను గ్రంథరాజమును రచించి నెలుఁగుదేశమంతటను ప్రఖ్యాతిఁ గెలిపింపవలయునని లోనే శ్రీ రిశేషులైన నాగీమణి బంధు విలుగు మొదలగు ముఖ్యులములలో నొకరించి అచ్చటచ్చట శ్రీసమాజములనుఁ జేరించెను. ఈమెసర్వదేశాభిమానము ఆపరిమితమైనది. ముప్పాళ్లకవిత్రకారులగు శ్రీ కొమ్మపాటి వేంకటలక్ష్మీ రావుగారు ఈమె సహోదరులు.

వికమత్యము.

(శ్రీమతి జూలూరు తులశమ్మగారిచే వ్రాయబడినది.)

తొలుదొల్ల సృష్టిగల జంతుసముదాయమున కన్యోన్య పరిశుద్ధావలోకన ప్రసారంబులే గదా, నె య్యంబను బంధంబులగుచున్నవి. ఈశ్వరోద్దేశము గూడ నిట్లనే పరిణమించుచున్నది. అట్లుగాక వారి యుద్దేశ్యమునకు విరుద్ధంబగునట్టి యాశాపాశంబు చే జగజ్జీవిత జంతుజాలంబులు వేర్వేర బంధింపబ డుచున్నవి. గాఢతరసుప్తిం బొరలుచున్న మనుజు ని యాభరణంబులఁ జోరులు హరించునట్లు యశో ధవళితా శావకాశుల కరగత రత్నవలయంబగుభా రతీయుల జ్ఞానసంపదను, కామక్రోధాదిచోరులుహ రింప, నివసావసాన స్థితివిహంగంబుల తెఱంగున నుం డవలసి వచ్చినది. ~~జైకామత్యవృక్షంబునకు వే~~ ~~మవువ్వవంటి యీర్ష్యచేకొకరేటికన్న నింకొకరు~~ ~~కోటి కనుచుండుటచేతనే ఆవృక్షమామూలగ్రంబు~~ గ నశించవలసి వచ్చినది.

ఆహా, విధిప్రేరితమొత యవిలంఘ్యము మనుజు లైకమత్యంబను ప్రధమ సుగుణంబును గోల్పోవు టచేతదితర సుగుణంబులు మేరువు జారిన ముక్తాహ రంబునుండియొక్కొక్కముత్య మేజారినట్లను జలపూ రితఘటంబున ఒక్కబీటగల్గినట్లును సద్గుణంబులలో నధకతమంబగు నైకమత్యంబును విడనాడినతోడనే ఈర్ష్యాదిదుర్గుణంబులుక్రమక్రమంబునప్రవేశించును.

ఈర్ష్యజనియించు మొదలఁ దదీర్ష్యవలన
కామమును లోభమోహముల్ గలుగుఁ బడవ
క్రోధమోహంబులును దృష్టగూడికొనును
అప్పులున్నెడ నిలువనట్లనఘమ తులు.

కావున నొక్కయేకీభావ బుద్ధికలుగని కారణం మరుణంబులు బ్రవేశించుట కెడమిచ్చు చున్నదో తలచిచూడుడు.

తే. నద్గుణంబులనెడు సాగరంబుననొక్క యొప్పిదంపుకోల నొనరఁజేసి జనులు నవుక నెక్కగన గల్గునేగుల మైక్యమనెడు కోలలండకున్న.....

సర్వసద్గుణంబులకు మేరువగు నైకమత్యములేక యుండుటచేతనేగదా మనహిందువులంద రిట్టి దుస్థితి కివచ్చుటకు ఇదియేకారణమని వినుచుంటిమి ఆహా! అది యేమివైచిత్ర్యమోకాని యొకరొక కార్యము నుచేయుచున్నను జేయబూనుకొన్నను దానికి భం గము జేయుట కనేకులు ప్రయత్నించుచుండుదు. ఇ ట్టివారలు సభలకెక్కి వక్కాణించు ప్రగల్భవాక్యం లైక్కకు మిక్కిలి యగుచుండును. మాటలెన్నియైన జెప్పవచ్చును కాని నూటలకు సరివచ్చు నైకమత్యమొడగూర్చుట కెట్టిప్రయాసమో యో చించుకొరదము.

విశ్వమయుండగు పరమేశ్వరుండు పృథివ్యాపస్తె జో వాయురాకాశాది సమ్మేళనంబున ననేక శరీరం బుల సృజించి యాశరీరంబులఁ బ్రవేశించి యావిశ్వ క్రీడాగారంబునఁ గార్యకారణరూపంబున మెలంగు చు తదనంతరంబ, కాలయవనిక మరుగున కరిగిన పి మ్మటఁగనఁవినఁ గమనింపన సమర్థమైనవై గవ్వపాటి విలువయైన నేయని వగును. ఈజీవ కళదేహదుల యందు మెలంగుచుండనేని వైగమనాగమనాది సమ ర్థతకలిగియుండును తత్కారణంబునబుద్ధిని సద్వస్తువు లయందు గమనింపఁ జేసినచో నన్యోన్య సమ్మేళన ముచేతనే సృష్టిసీతులకు కారణభూతమని తోచుచు న్నది. ఓంకారమగు నొక్కవర్ణంబుచే ననేకశబ్ద కాలంబులఁ గల్పించి యరువదినాలుగు విద్యలును అనేకవేల పుణ్యాగ్రంథంబుల రచించుట యీయైక మత్యము చేతనేగదా. వేయేల,

పాత్రగలంతకాలంబు పాలునిల్చి
 పాత్రబోచాలు భువిపైని బడుటయదన
 యెండొరులగూడి మననదాకొందవచ్చు
 నమితసౌఖ్యంబుగాకున్న నందలేరు.

ఇదిగాక, వర్షాగమన మభిలషించుచున్న సస్య
 సంతానంబులఁ దృప్తిసేయఁదలంచి గగనపథంబున
 నొకమేఘంబురిమిన నేమిసయోజనము నవ్వచ్చును
 బులును జలపూరితంబుగ గుంపులైయురుముల మెఱు
 ములఁ బ్రకటించుచు వర్షించినగదా, జంతుసంతాన
 సంతాపోషణమనంబు గలుగుట. ఔరా, ఈశ్వరప్ర
 భావమెట్టి సామర్థ్యము గల్గినదో చూడుడు.

యేవస్తువును సృజించినను మరొకొన్ని వస్తువుల
 తో నైకమొందకగాని కార్యకారి గాకుండునట్లేర్ప
 రచెను. కలయికలేని సమయమే సృష్ట్యాదియని పె
 ద్దలు వచింతురు. తదితరకాలమంతయు నైకమత్య
 ముచేతనే కట్టబడియుండును. అల్పజ్ఞులమగు మనభే
 దబుద్ధి దెల్లమగునట్లెంత ప్రయత్నించినను సర్వజ్ఞు
 డగు జగదీశ్వరుని నిరంతర కటాక్షవీక్షణ పరంపరల
 చేజంతుసస్యంబులఁ బరివృద్ధి నొందించునట్టివానికి భి
 న్న భావంబు గలుగదుగదా.

కావున మనమందరము యీశ్వరకుటుంబములో
 నివారమగుటచే క్షీరనీరంబులపగిది కలసిమెలసిమె
 లంగుచుండినచో లోకంబునకును గౌరవంబునకును
 కార్యసాధనంబునకును హేతుభూతంబై జనలోకం
 బునకు హితప్రాయంబై స్వపరలాభంబుల కునికీపట్ట
 గు నైకమత్యమును విడచి మరొండు విధంబున మన
 జాలము. యెంతవరకు చచ్చింబోను కార్యసాధనోప
 యోగ్య పరికరంబులలో ప్రధానసాధనంబైనది.
 ఈయైకమత్యమేయనియెల్లరకు బొడకట్టుచుండును.
 జాతిమత వైషమ్యముల కునికీపట్టిన యీ దేశమునం
 దాంగ్లేయులు దేశహితార్థము ధర్మస్థాపనను జేయు
 చున్నారు. ఈభగవన్నియోగమును గ్రహించి దేశ
 శభాషాభివృద్ధికై పాలకులతో నేకీభవించి పనిచేయు
 ట దేశాభిమానుల కర్తవ్యము.

ఆంధ్ర భాషా భివృద్ధి.

—:0:—

ఈపరిచిలోని వ్యాసంబులఁ జదివినయాంధ్రులకుఁ గ
 నుమాత్యభాషయల దనురాగ గౌరవభావంబులఁకురించుట సహ
 జముకొని భావనలు గార్యరూపమును వహించినపుడుగాని కా
 ర్యసాధనానుకూలములుకావు. సహజసగుణంబులు గౌరవ
 భావనలకుఁ గారణంబులు. స్వయమధురప్రభూయిష్టంబైన
 యాంధ్రభాషనుఁ బరిపూర్ణస్థితికిఁ దెచ్చుట భాషాభిమానులకర్త
 వ్యము. సంపూర్ణపరిభాషయను గ్రంథసంపత్తియను భాషా
 షాభివృద్ధినిఁ బ్రకటింతును. గ్రంథభాషాశ్యమువలనఁ బరిభాష
 యేర్పడుచున్నది. ఆంధ్రులకుఁ దమ మాతృభాషయందుఁ గల
 యనురాగాభిమానమువలన భాషాభివృద్ధి యగుచున్నది, కొని
 ఘోర్జర మహారాష్ట్ర హిందీ వంగ భాషలవలె నాంధ్రభాష య
 భివృద్ధిఁ జెందుటలేదు. సా షాభివృద్ధిక నాంగ్లేయభాషాప్రజ్ఞు
 లైన యాంధ్రులకును సంస్కృతాంధ్రభాషా వికారదులైన
 యాంధ్రులకును సమావేశముముఖ్యము. ఈసమావేశమాంధ్ర
 భాషాపరిషత్తునొక దాని నేర్పరుచుఁ నలనఁగలుగును. దానియం
 దురాజకీయసాంఘిక మతవిషయంబులు చర్చింపఁబడవుగాన భా
 షాభిమానులందఱకు భాషాభివృద్ధి మార్గమును జర్చించుట కు
 నిరూపించుటకును ననకౌశముగలుగును. సంస్కృతాంధ్రపం
 డితుల భాషాపాండిత్యమును భాషాభివృద్ధికైఁ నియోగించునా
 ధనములేర్పడును. భాషాభివృద్ధికిఁ దగిన శబ్దార్థకోశమును
 యింతుకీర్పాటులను జేయవచ్చును. దేశగాఢిత్రాంశములను
 బంధించిన పురాతనవస్తునామగ్రంథ శాసనములను నాశములను
 గురించియొచ్చింపవచ్చును. సీసామద్రాక్షిణములలోని లోపము
 లవహణజేయు నాధనములనుఁ జారించవచ్చును. విద్యకుండల
 ములలో భాషాభివృద్ధికై పనిఁ యుచున్న భాషాభిమానులకు
 సంయోగసమావేశమేమిడి భాషాభివృద్ధి మార్గముల నిరూపిం
 చుటకు వీలుగలుగును. ఆధికారులును దమ విద్యాధనములతో
 నీకార్యమునకు వహాయముఁ జేయగలరు. రాజరాజసరేంద్రుని
 రాజులవలె నాంధ్రభాషాభివృద్ధికై తోడ్పడుచున్న యాంగ్లేయ
 పాలకులును నీవస్తుధనమునకుఁ దోడ్పడి దీనింబోషింపఁగలరు.
 ఆంధ్రభాషాభిమాన పరాయణులైన పత్మయ్యులీ గృహ్యము
 ను నిర్వహించి భాషాయోషామణిని నవయశావనఁ జాలవలెని
 గాఁజేయుట ముఖ్యము.

